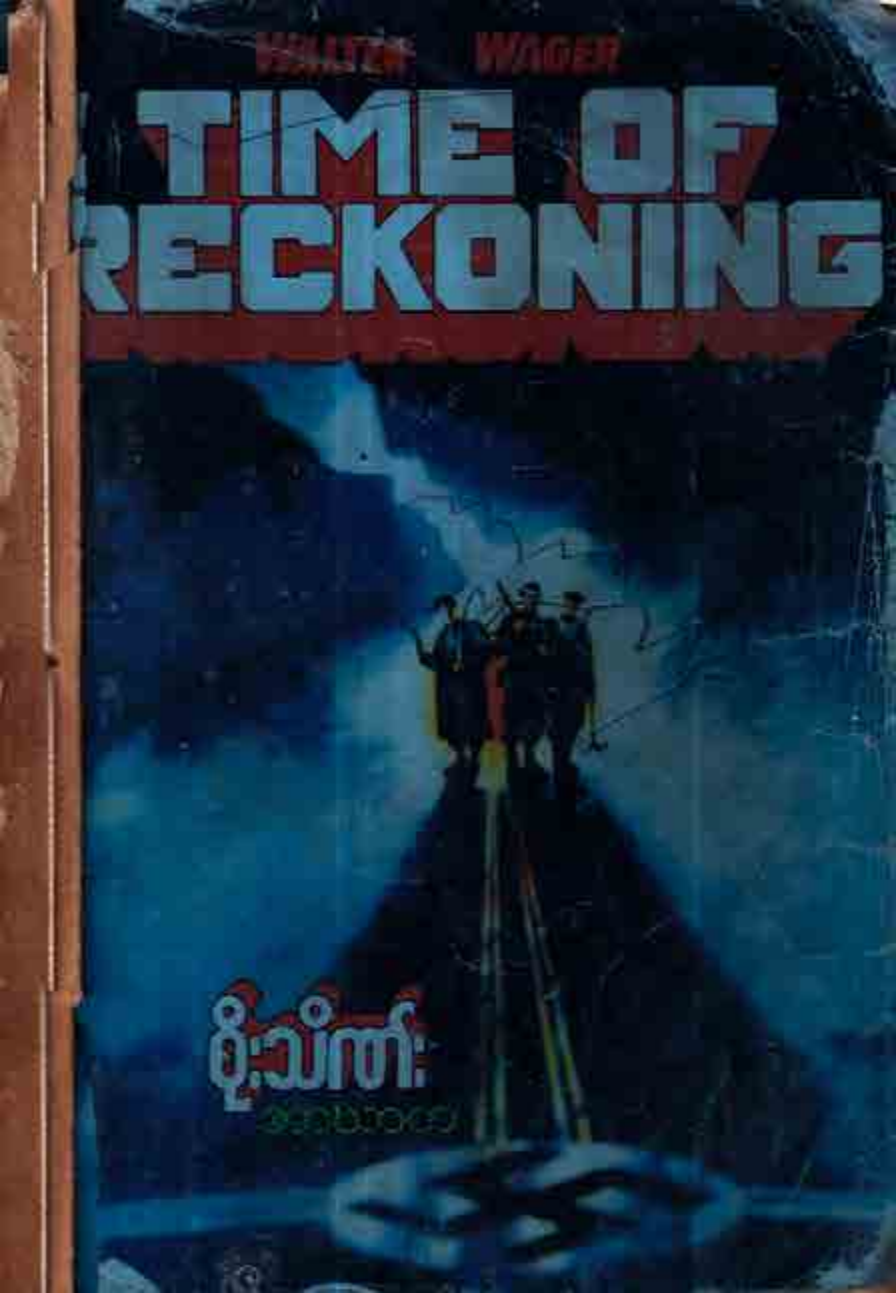

WALTER WAGER

TIME OF RECKONING

စိုးသိင်္ဂါး
အမည်ရင်း

= နှစ်စဉ်ပြန်လည်ချက် (၁၉၅၀)
 = နှစ်စဉ်ပြန်လည်ချက် (၁၉၅၁)

- * ၁၀၀၀၀၀၀
- * ၁၉၅၀ ခုနှစ်
- ထပ်တူ * တစ်သောင်းပေ
- တစ်ခု * နှစ်သောင်းပေ
- မျက်နှာပြင်ပေးချီ * ဝေလင်စုဝင်း
- မျက်နှာပြင်ပေးချီ * ခိန်၊ မြန်မာ

- ပုံနှိပ်သူ * စတီဗင် (ပြီ-၈၂၀၄၁)
 စတင်ပြုစုသူ ပုံနှိပ်သူ
 ၁၄၁၊ အင်းစိန်၊ ၅၊ ၃၇၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကင်း
- မူပိုင်ခွင့် * ဦးယုန်မြိုင် (၁၁၀၄၀)
 အင်းစိန်၊ အင်းစိန်
 အမှတ် ၅၄၇၊ အင်းစိန်၊ အင်းစိန်

WALTER WAGER

Time Of Reckoning

စီးသိလက်

အာဟာတ

ပိုးသီး(ဂျိုး)၏ ထုတ်ဝေဖြန့်ဝေအုပ်ချုပ်ရေး

အတ္တလန္တိတ်/အေအင်ပေါ်စပေါ့စ်ချင်

ကမ္ဘာ့ဆွဲကောင်း

အောက်ပြန်စာအုပ်

- ၁။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
THE ANDERSON TARES/Lawrence Sanders
- ၂။ ကျွန်တော်တို့၏စာအုပ်များ
ROCK STAR/James L.Coller
- ၃။ ဝေဖန်ချက်များ
IN THE HOUR BEFORE MIDNIGHT/Jack Higgins
- ၄။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
THE CAR/M.Butler and D.Stryack
- ၅။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
NO CHANCE IN HELL/Nick Quarry
- ၆။ ဝေဖန်ချက်များ
DIRTY HARRY/Phillip Rock
- ၇။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
TELEFON/Walter Wager
- ၈။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
THE HEIGHTS OF ZERVOS/Colin Forbet
- ၉။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
DOOMSDAY CONTRACT/Tony Williamson
- ၁၀။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
TO TEM/David Marzell
- ၁၁။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
AIR FORCE ONE IS DOWN/Aldair Mc Lean
- ၁၂။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
MAGNUM FORCE/Mel Valley
- ၁၃။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
THE CONNECTOR/Tony Williamson
- ၁၄။ အင်ဒါဆင်ကပ်စာများ
USED IN EVIDENCE/Fredrick Forsyth

မူရင်းစာရေးသူ၏ မှတ်ချက်

ဤစာအုပ်သည် စိတ်ကူးယဉ်ထဲမှ လူများနှင့် စိတ်ကူးယဉ် ဖြစ်ရပ်များ အကြောင်း ရေးသားထားသော ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့တစေ ကျွန်ုပ်တို့ လူသားမျိုးနွယ် အများစုအဖို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာကောင်းလောက်သော ကြောက်မက် စွယ် ကြက်သီးထပွယ် လုပ်ရပ်များကို ကျွန်ုပ်တို့ လူသားမျိုးနွယ် ထဲမှ ရက်စက်ယုတ်မာသော၊ လူမဆန်သော လူအချို့က ပြုလုပ် ခဲ့ကြခြင်းအပေါ် အမှီပြု၍ ရေးသားထားသည့် ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ရော နာဇီများ စိုးမိုး အုပ်ချုပ်ခဲ့သော တိုင်းပြည်၊ ဒေသအချို့ တို့၌ပါ ရင်းရက်စက် ယုတ်မာသော ဖိနှိပ်ညှဉ်းဆဲမှုနှင့် အစုအပြုံလိုက် လူသတ်ဖြတ်မှု များကို ကျူးလွန်ခဲ့သူများ ယနေ့တိုင် ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယက်တော့ ပြင်ပကမ္ဘာလေးထဲတွင် သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ် များလည်း ရှိနေပါသေးသည်။ ၎င်းတို့နက် ဤစာအုပ်တွင် ပါရှိ စသော ဆေးဝါးများနှင့်ပတ်သက်၍ အတတ်ပညာပိုင်းမှ တူညီ ခဲ့သော ဆိုင်းစတိုင်းဆေးတက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခဒေါက်တာသီယို ဝ်ပေမိသည်လည်း တဦးအပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ကျွမ်းကျင် လမ်းညွှန်မှုများကို ကျွန်ုပ် မှန်ကန် တိကျစွာ အတိုးချဲ့နိုင်ခဲ့လိမ့် ဧည့်လာ ချော်လင့်ပါသည်။ ဒေါက်တာသီယိုဝ်ပေမိသည် အလွန် တိကျစေ စပ်သူတဦးဖြစ်သည်သာမက ကျွန်ုပ်နှင့်လည်း ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲ တော်စပ်နေသူ ဖြစ်သောကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့။

၈၀၁(၈) ၈၁၈၀၀၁

မူရင်းစာရေးသူ ဝေါ(လိ)တာဝေဂါ

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဟားဗတ်ခ် ဥပဒေ ကျောင်းမှ ဆွဲရခဲ့သူဖြစ်ပြီး ဆော်ဘုန်းမြို့ 'ပူးလ်တရိုက်မဲလိုး' ကျောင်းသား ဟောင်းလည်း ဖြစ်သည်။ အစုရေးနိုင်ငံ ပြည်သူ့ လေကြောင်း ညွှန်ကြားရေးမှူး၏ သံတမန်ရေးရာ အကြံပေးအရာရှိ၊ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးရုံးမှ အယ်ဒီတာ၊ ပလေးဘီလ်မဂ္ဂဇင်း နှင့် 'ရိုး'မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ မဂ္ဂဇင်း ၁၆ မျိုးအတွက် ဆောင်းပါးများနှင့် သူ့လျှို့ဝတ္တု ဆယ် တစ်အုပ်ကို ကလောင်ခွဲများဖြင့် ရေးခဲ့သည်။ အမေရိကန် ရုပ်မြင် သံကြား ဌာနကြီး သုံးခုအတွက် မှတ်တမ်းတင် ဇာတ်ကား ဇာတ်ညွှန်းများ ရေးခဲ့သည်။ ယခုအခါ အမေရိကန် ပြည်သူ့ တေးဂီတ မှတ်တမ်းတင်အဖွဲ့အစည်း၏ ပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေး အရာရှိ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ယမ်း ဝတ္ထုရေးသားဆဲ ဖြစ်သည်။ သူ ရေးသားသော SWAP, WARHEAD (မူလ အမည် VIPER THREE ဖြစ်ပြီး TWILIGHT'S LAST GLEAMING အမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ခဲ့သည်)။ (မိုးဇော်ဟိန်း က 'မြေပွေးသုံး' အမည်ဖြင့် မြန်မာ ပြန်ဆိုခဲ့သည်)။ TE LEFON (ရင်းအမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခဲ့ပြီး စိုးသိန်းက 'ရန်ခွယ်ရန်ငြိုး' အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ခဲ့သည်)။ စသော ဝတ္ထု များ ထင်ရှားသည်။ TIME OF RECKONING သည် TELEFON ကဲ့သို့ပင် အောင်မြင် ကျော်ကြားသော ဝတ္ထု ဖြစ်သည်။

အခန်း [၁]

ပြည်ညှင်းစွာ ရွေ့လျားနေသော သံချပ်ကားကြီးအတွင်း၌ အပုဒ်ကံနှင့် ဓာတ်ဆီအငွေ့ များသည် ခေါင်းမူးနောက်လောက အောင် ပြင်းထန်ဆိုးရွားလှပေသည်။ ထို့ပြင် ဆလွှဲဒါသုံးရာ ပါဝင်သော ခရိုင်စလား အင်ဂျင်သံကြီးကလည်း နားမနပ်ပြင် အောင် ခုက္ခပေးနေဆဲ ရှိ၏။
'တစ်ကာဘဲလ်...တစ်ကာဘဲလ်...ပြန်ထူးပါ' ။
အာဘိုလီနိုက မိုက်ခွက်ထဲသို့ ဝိတ်မရှည်စွာဖြင့် အာဘိုလီနို အလှူအခုဒ်က သည်။
တကိုက်ခန့်အကွာမှ ပေါက်ကွဲသွားသော်လည်း ဘဝမုန်းမသိ။ အမြောက်သံကြီးသည် သူ့အား တေ ကိုင် ကိယ်တင်ပြီးသာ နှင့် ရိုက်လိုက်သကဲ့သို့ တုန်ခါသွား သံသံကြီး၏ လက်ကိုင် ထုံထိုင်းသွား၏။ သူ၏နားရွက်နှစ်ဘက် သွပ်ကိုင် ဆေးမိသည်။

နားကျပ်မှာ ကလေးများ ဆောင်းတွင်း၌ အသုံးပြုသည့် အနွေး
ခတ် နားကာပါးကာလေးများလောက်သာ အရာထောက်ပေး
တော့၏။ ဥပမာ နားလေးသော ရွာမင် သံချပ်ကားကြီးသည်
ပြန်လည်တွန်းကန်အားကြောင့် အနည်းငယ်မျှ ယိမ်းထိုးသွားရာ
(ဓ)ဗိုလ် ဂျေ၊အမ်၊အာဘိုလီနီသည် သတ္တုပစ္စည်း အစိတ်အပိုင်း
တစ်ခုနှင့် သူ့ဦးခေါင်းတို့ မဆောင်မီအောင် ကိုယ်ကို မနည်း
ပတ်ထားလိုက်ရ၏။ သူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပက်တွန်၏ သံချပ်ကား
တပ်ကြီးက ဘာစ်တွန်းမြို့ကို ခိုင်းထားသည့် ဂျာမန်စစ်တပ်များ
အား ထိုးဖောက်ခဲ့ပြီးသည့် အချိန်ကစ၍ ဤရွာမင် သံချပ်
ကားကြီးကို ဦးဆောင်မောင်းနှင် ညွှန်ကြားခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။
ဟစ်တလာ၏ပိတ်နက်အတွင်း လေးလအကြာ၌ ပိတ်ပေါင်းသုံးရာ
မျှ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်တိုင် အာဘိုလီနီသည် သံချပ်
ကားအတွင်း၌ သူ့ ခေါင်းနှင့် တစ်တခု မတိုက်မီ မဆောင်မီ
အောင် ဘယ်လိုလုပ်နေရမှန်း မသိသေးပေ။ ကျင့်စား မရ
တ

ရေသ
VIPEK
GLEAM
က
TE LEFON
'ရန်ခွယ်ရန်ခြံ၊
များ ထပ်ရွားသည်။
TELEFON ကဲ့သို့ပင်
ဖြစ်သည်။

4 4 4

‘ဟိုက်...သောက်ခွေး’
မတတ်နိုင်ပါ။ အာဘိုလီနီသည် ဝင်လာကြသည်။ ခြေလျင်
စစ်နစ် ပညာသင်ယူပြီးစဉ် စစ်တားမှ တိုးဝင်လာပြီး မြစ်သမျှ
သို့သော်... သူသည် စစ်တပ်ထဲ၌ ပစ်ခတ်လေသည်။
ရေခွတ်တတ်၊ ပြောဆိုတတ်ခြင်း အညီရသည် မှန်သော်လည်း
သူ မှာ အပြစ်မရှိ။ စစ်တပ်ထဲဝင်သူများနှင့် ခေါင်းမာစွာ
ပြောဆိုကြသည် မဟုတ်လား။ စစ်သားများ၊ အသေခံပြီး
ခြွင်းချက်အနေနှင့် ကော်ပိုဇီများကို ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်
စာပောက်သာ ရှိသည်။ သူ့ပခက်ခဲစွာ ထိုးစစ်ဆင်ရသူများ
ဘားမား ပြည်နယ်၏ ဒေသတခုမှ များသား ဖြစ်၏။
ဖြစ်သည်။ ဘုရားတရား အလွန် သွေးချောင်းစီးသွား၏။
အက်ကင်းစ်သည် စကား သိပ်များများ၊ လက်မြောက် အချိုး
များသာ သိဆိုနေလေ့ ရှိတတ်သည်။) ကျပ်သော စိတ်ပျက်
ယခုလည်း အက်ကင်းစ်သည် ဓမ္မရေးကြီးများမှ သူ့ တပည့်
ဒသမ ၃၀ ကယ်လီဘာဘာရောင်းနှင့် စတုဂံလာလေသည်။
အစောင့် မျှော်စစ်မှ ဂျာမန်စစ်သားများ လှံချော်နေပြီ။
လှမ်းပစ်လျက်ရှိသည်။

သို့တစေ...အာဘိုလီနီ သိပ်ပြီး အားပေးစေ အလကတစ်
စစ်စခန်း၏ သည်ဘက်ခြမ်းတွင် အလားတူသည်။ ဘာမင်းမသိ။
ခန့် ကျန်ရှိသေးကြောင်း သူ့မြင်ရသည်နှင့် ကိုယ်တိုင်သာ
ဘက်မှ ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ သတင်းဆက်ကြီး၏ လက်ကိုင်
ဆိုလျှင် ၎င်း ဂျာမန်များသည် တနည်းတူပင် ဆားမိသည်။
တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်

နားကျပ်မှာ ကလေးများ စော
 ဇာတ် နားကာပါးကာ...
 တော၏။ ၉၆ တန်လေး...
 ပြန်လည်တန်းကန်အားကြောင့်
 (၅)ဗိုလ် ဂျေ.အမ်.အာဘိုလီနို...
 တစ်ထားလိုက်ရ၏။ သူသည် ဝိ...
 တပ်ကြီးက ဘုခံတန်းမြို့ကို...
 အား ထိုးဖောက်ခဲ့ပြီးသည်...
 ကားကြီးကို ဦးဆောင် မော...
 ဖတ်တလာ၏ပိုင်နက်အတင်း...
 မျှ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့...
 ကားအတိုင်း၌ သူ...
 အောင် တယ်လီလုပ်...
 တ...
 ရေး...
 VIPEK...
 GLEAM...
 က...
 TE LEFON...
 'ရန်စွယ်ရန်ငြိုး'...
 များ ထင်ရှားသည်။
 TELEFON ကဲ့သို့ပင်...
 ဖြစ်သည်။

အာဘိုလီနို၏ သံချပ်ကားကြီးသည် ဝိတ်တံခါးကို ဖျက်ဆီး
 လိုက်သလို အခြား မျှာမင်တင့်ကား (၉)စီးလည်း ကြေးနန်းကြီး
 တပ် ဝင်းထရံများကို ထိုးဖောက်လိမ့်ဝင်လာကြသည်။ ခြေလျင်
 ထပ်သားများက ထိုအပေါက်များမှ ထိုးဝင်လာပြီး မြစ်ဆယ့်
 ရန်သူ ဂျာမန်များအား တရစပ် ပစ်ခတ်လေသည်။
 သံချပ်ကားများ ထံမှ အကူအညီရသည် မှန်သော်လည်း
 တကယ်တော့ ချောင်းမြောင်း ပစ်ခတ်သူများနှင့် ခေါင်းမာစွာ
 ခုခံနေသော ဟာတတ်ထံမှ ဂျာမန်စစ်သားများ၊ အသေခံပြီး
 လက်ပစ်ဗုံးနှင့်လမ်းထုနေသော နာဇီများကို ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်
 စွာ၊ မောဟိုက်နှမ်းလျှော့ဖြင့် ဒက်ခဲစွာ ထိုးစစ်ဆင်ရသူများ
 မှာ မိမိတို့ဘက်မှ ခြေလျင်ထပ်သားများသာ ဖြစ်၏။
 တိုက်ပွဲကား ကြမ်းတမ်းလှသည်။ သွေးချောင်းစီးထွား၏။
 နောက်ဆုံး၌ အက်စ်အက်စ် တပ်သားများ လက်မြောက် အရှုံး
 ပေးလိုက်သောအခါ အာဘိုလီနိုသည် ကျွတ်ကျပ်သော စိတ်ပျက်
 ဖွယ်ရာ သတ္တုဗူးခွဲသဖွယ် သံချပ်ကားကားကြီးများမှ ဆူ...
 တပ်သားများအား ဦးဆောင်၍ အပြစ်လွန်လာလေသည်။
 သည်နေရာမှာ တစ်ခုတော့ မှားယမ်းလှချော်နေပြီ။
 အသက်ငယ်ရွယ်နဂါးဆီဖြစ်သော (၅)ဗိုလ်ကလေးအာဘိုလီနို
 အား အမျိုးအမည် ထင်၍ မေးမြန်းခိုင်းတော့ အထူးထူးက
 အနည်ငယ်ကြက်အိမ်များညှိး လာသွားတော့သည်။ ဘာမန်းပေထီ။
 အာဘိုလီနိုသည် တပ်ဖွဲ့များ၏ထက်ပေါက်ထင် ကိုယ်တိုင်သား
 လက်ငယ်ပေး အထူး ၅၀ ဆိုသည်ပင်။ အာဘိုလီနို၏ လက်ကိုင်
 ကို အနုအမြတ်ရတနာပစ္စည်းတစ်ခုနယ် ဆုပ်ကိုင် ထားမိသည်။

ကျန် ရဲဘော်များကား သံချပ်ကာကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး၊ ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ်လက်အညောင်းဆန်ကာ ပါးစပ်မှ တကွတ် တွတ် စကားပြောနေကြသည်။ ကော့တ်လာ ကလည်း ထုံးစံ အတိုင်း သေးသွားပေါက်သည်။ အာဖ်စလီဇွို ဇာတိ ဖြစ်သည့် ကော့တ်လာသည် ပထမတန်း သံချပ်ကားယာဉ်ခမောင်း ဖြစ် သော်လည်း သံချပ်ကားတစ်စီးကို တနာရီလျှင် ၂၂မိုင်၊ ၂၃မိုင် ထက် ပိုမောင်းလျှင် သီးပသွားပုံ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်တတ်သူ ဖြစ်၏။

အက်တ်ကင်းစ်သည် သံချပ်ကားရှေ့တွင် တောင်တောင် ရပ်ယင်း ပယ်လက်ထဲမှရေဗူးကို မော့သောက်ကာ ညာလက်၌ လက်ပတ်နာရီသဖွယ် မလွတ်တမ်းပါသော ကာဘိုရီသေနတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ပိန်ညက်ညက်ကျေးလက်တောသားကလေး အက်တ်ကင်းစ်သည် သွားလေရာ သူ့ ကာဘိုရီကြီး ယူသွားမြဲ ဖြစ်သည်။ ဤလုပ်ရပ်နှင့်ပတ်သက်၍ သူများတကာက သူ့ကို နောက်ပြောင်လေ့ ရှိသည်။ ယခုအချိန်မှာတော့ မည်သူမျှ နောက်ပြောင်နိုင်ခြင်း မရှိ။

သူတို့တွေ့အားလုံး ဤနေရာသည် မသက်သာရာ၊ ကြက်သီး ထစရာ ဖြစ်ကြောင်း အလိုလို ခံစားမိကြသလို ရှိနေ၏။

‘သူတို့’ကို အာဘိုလီနီက အလျင်ဆုံး တွေ့သွားသည်။
‘ဘုရား...ဘုရား...’

သူကစက်သေနတ်ကြီးကို ‘သူတို့’အက်လှည့်ချိန်သည်။ ‘သူတို့’ သည် မိမိတို့အား ရန်မူလိမ့်မည် ထင်သောကြောင့်တည်း။
သို့သော်...သူတို့သည် ရန်မူလိုကြဟန် မတူ။

သူတို့သည် အရေအတွက်များပြားလှ၏။ သူတို့သည် ညစ်ပတ် ထိမြတ်သတ်သော ဝတ်စုံများကို ဝတ်ထားကြသည်။ အရိုး မပေးသာရပ်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ ဝတ်စုံများက အက်စ် အက်စ် ယူနီဖောင်းများ မဟုတ်။ တမျိုးတဘာသာ ကွဲပြား သည်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေးများအားလုံးသည် အနီးရှိ သစ်သားအိမ်ကြီးတလုံးထောင့်သို့ ရူးကြောင်ကြောင် ရီဝေဝေ မှုတ်လုံးများနှင့်ကြည့်ယင်း ရုပ်ပြုထွက်လာကြသည်။ သူတို့သည် သံချပ်ကားရှေ့နားရောက်လာပြီး ရပ်လိုက်ကြသည်။ အမေရိကန် စစ်သားများကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

အာဘိုလီနီသည် ဤမျက်နှာများပေါ်မှ စိတ်ဆင်းရဲမှုမျိုးကို ကာမီ မတွေ့ပေ။

မကြာမီ၌ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဗိုလ်ကြီးမက်အင်နာနေ နှစ်ကားဖြင့် ရောက်လာသော အခါတွင်လည်း အာဘိုလီနီ သည် ဤအတိုင်း ပြန်ပြောပြသည်။

‘ဒီမှာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ...မက်ရယ်’
‘ဒီဟာ...လူသတ်စက်ရုံကြီး၊ သားသတ်ရုံကြီးပဲကွ’
မက်အင်နာနေ၏ ဓရိုင်ဘာကလည်း မျက်မှောင် ကြုတ်၍ ကြည့်ယင်း ခေါင်းယမ်းခါလိုက်သည်။

‘ဟင်း...ကျွန်တော် သားသတ်ရုံမှာ နှစ်နှစ် လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ တသက်လုံး ဒီဟာမျိုးတွေ မမြင်ဖူးသေးဘူး ဗျာ’ဟု ပြော သည်။

အာဘိုလီနီသည် ကြောက်လန့် နေသော အရိုး ပဒေသာ အကျဉ်းသားများအား လက်ညှိုးထိုးပြပြီး...

‘မက်...သူတို့က ဘယ်သူတွေ့တုံး’
 မက်အင်နာနေက ပြန်မပြော။
 ‘ဒါမျိုး တသက်မှာ တခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး’
 ရှောင်ဘာက လည်ချောင်းသံ အောအောကြီးနှင့် ရေရွက်
 လိုက်ပြန်သည်။
 အဖြစ်အပျက်ကား အတော်လေး ရူးကြောင်ကြောင်ဆန်
 လှ၏။ ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်မှ ပြုကွက်နှင့် အသံတို့ ချိန်သား
 မကိုက်သလို ဖြစ်နေသည်။
 ‘တပတ် တပတ်ကို သူတို့(နာဇီတွေ)ဟာ လူတွေ ထောင်နဲ့
 ချီပြီး သတ်ပစ်နေကြတယ်။ ယောက်ျား မိန်းမ၊ ကလေး
 ထောင်ပေါင်းများစွာ သတ်ပစ်ကြတယ်။ ဘုရား ဘုရား ဘုရား
 မက်အင်နာနေက ဖော်စ်တန်မြို့ ဇာတိအသံဝဲနှင့် ပြောလိုက်
 သည်။
 ‘ဘာလို့လဲ’
 မက်အင်နာနေသည် ထိုမေးခွန်းကို ကြားပုံမရ။
 ‘သူတို့က ဒီလူတွေကို အစာပေး ထားတယ်။ ငွေနှုတ်
 ပစ်ထုတ်တယ်။ အဆိပ်ခတ်တွေ ခန်းကဲ ဝတ်စိုင်းတယ်။ ထင်
 မိသွေးလို မီးရှို့ ပစ်ကြတယ်။ ‘ဒန်သီချီ ဝေခန်း’ဆိုတာ ချက်စ
 ထပ်ဆင့် ပြင်ချင်ယင်။ မင်းကံ့ယံသိပ်သွားကြည့်’
 အာဘိုလီနီသည် သူ့ တပ်စုသံဆို ပြန်သွားပြီး ခိုလှုံကြ
 မက်အင်နာနေ ပြောပြသမျှကို ပြန်ပြောခဲ့သည်။ ထိုနာဇီ
 မိမိတို့ သံချပ်ကားပေါ် ပြန်တက်ကြရန် အသိပေးလိုက်၏။
 ကော့တီလာသည် ယခုဥမောင်းခန်းသို့ ပြန်ဝင်သွင်းပြီး အာ-

ထီနီကလည်း သူ့ နေရာသို့ ပြန်ဝင်သည်။ အခြားရဲတော်များမှာ
 သံချပ်ကား ကိုယ်ထည်အပြင်ဘက်မှ ထိုင်လိုက်သူလိုက်။ မတ်တတ်
 ရပ် တွဲလောင်းခိုလိုက်သူလိုက်ကြသည်။ သံချပ်ကားကြီး ငွေ့သို့
 ချွတ်လာသည်။
 အကျဉ်းသား တုပ်စုကြီးမှာ ကြောက်လန့်ပြီး နောက်သို့
 ဆွဲသတ်သွားသည်။ ရှာမင်သံချပ်ကားကြီးသည် သူတို့ဘေးမှ
 ဖယ်ပြီး အကျဉ်းစခန်း၏ အလယ်ပိုင်းသို့ ဦးတည်သွားသည်။
 ခေတ်တွေက အကျဉ်းသားများအား ခတ်ငွေနှင့် သတ်သော
 အသောက်အဆီကြီးက ဟိမ္မာ။ ဟောဒီတိုက်ကတော့ လူတွေကို
 အချက်သရိုက်လို မီးရှို့ ပစ်သောနေရာ စသဖြင့် ဘဝလ် တိမိုးရိမြို့
 ခေတ် ပိန်ရှည်ရှည်ခြေလျင်တပ်သားတဦးက အာဘိုလီနီတို့အား
 ရှောင်ပြန်သည်။
 ‘လူဒီ၊ ရေ ထောင်နဲ့ချီပြီး သတ်ပစ်ကြသလား’
 အာဘိုလီနီက မေးသည်။
 ‘ခြေလျင်တပ်သားကလေးက ခေါ်ပြီးညိတ်ပြသည်။’
 ‘စပတ်ထိုင်းလား’
 ‘ခေါ်ပြီးညိတ်ပြပြန်၏။ သံချပ်ကားတပ်သားများ အသံမထွက်
 နှုတ် သန်လှပုံစွာဖြင့် အသောက်ကို တယောက် လှမ်းကြည့်ကြ
 သည်။
 ‘အိပ်ရာ ငါးအယ် အသောက် လှည်း ရှိတတ်တယ်။ ဒုမံသိန်း
 အောက်သည်း ချီထမ်းချီသားပဲ။ ခြေသံကြားအသံ ... ဆရာ
 အထက် ပတ်တစ်လှူ ဘေးသွေ့နောက်က တွင်းကြီးထဲမှာ အလောင်း
 တွေ ချုပ်ထားတာ အပြည့်ပဲ’

ခြေလျှင်တပ်မှ တပ်ကြပ်တဦးက ပြောသည်။
ထိုတွင်းကြီးသို့ စောနိုး(၉၀)အကြာ၌ သူတို့ရောက်သွားကြ
သည်။ မှန်သည်။ တပ်ကြပ်ပြောသည့် အတိုင်းပါ။

ဘောလုံးကွင်း တကွင်းထက် အလျား ပိုရှည်ပြီး အနံ့က
ဘောလုံးကွင်း တဝက်လောက်ရှိသော ရောမကွင်းကြီး။

အလောင်းတွေ အပြည့်။

စောစောက လူတွေလို အမိုး အပြိုင်းပြိုင်းနှင့် သနားစရာ
ကောင်းသော လူများ၏ အလောင်းများကို မြင်မကောင်း
ရှုမကောင်းအောင် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း စုပုံ ပစ်ထည့်ထားသည်။

အစီ အစဉ် မဟုတ်။ စနစ်တကျ မဟုတ်။ တချို့ များ
တလောင်းနှင့်တလောင်း ခြေချင်း လက်ချင်း ချိတ်လျက်။ လူ
နှစ်ထောင်ကျော် မှီမည်ဟု အာဘီလီဒီ ဝန်မန်းသည်။ သည်
အလောင်းတွေကို ဘယ်နှယ်လုပ် ရေတွက်ကြည့်လို့ ရပါမလဲ။
သည် အိပ်မက်ဆိုးကြီးကို ဘယ်လိုဖျောက်ဖျက်လို့ ရပါမလဲ။

စတုရန်းသည် တကိုယ်လုံး လှုပ်ခါပြီး အော့အန်ချလေသည်။
စတုရန်းသည် မြောက် အာဖရိကနှင့် နော်မန်ဒီကမ်းခြေတိုက်ပွဲမှာ
တုန်းက ရရှိခဲ့သောစက်ပျားအတွက် 'ဝရမ်းရောင် နှလုံးသား'
သူ ကဆိပ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဒင်းစ် တိုက်ပွဲမှာ တုန်းက
'ကြေးနီရောင် ကြယ်ပွင့်' ဆုတံဆိပ်ကိုလည်းကောင်း ရရှိခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ အန်ဂျီမဆိုးသေး။
သူ ဒါမျိုး မမြင်ဖူးသေး။

ထိုအခိုက် အာဘီလီဒီသည် ကလေးတယောက်ကို တွေ့သွား
သည်။ ကလေးလေး မိမိအနားသို့ ဘယ်အချိန်က ချဉ်းကပ်လာ
သည်ကို သူ မသိလိုက်။ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကို ဘွားကနဲ
တွေ့ရသည်။ အဝတ် အစား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နှင့် အသက်
သုံးလေးနှစ်ခန့်ရှိ ကောင်လေးတယောက်။

သူက တစုံတခုကိုတိုးတိုးလေးပြောလိုက်ရာ၊ ဂူဘာတယောက်
နားလည်သည်။

'သူ ဗိုက်ဆာလို့တဲ့'

အမြောက်တပ်သား ဂူဘာက ကာသာပြန်ပေးသည်။

ကောင်လေးသည် ဘယ်ဘက်လက်ကိုမြှောက်ပြီး လက်မောင်း
ပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

နံပါတ်တခုကို ဆေးမစ်နှင့် ထိုးထား၏။ တသက်လုံး ဖျက်မရ
သော ဆေးမစ်ကြောင်းထိုး နံပါတ်တခု။

သံချပ်ကား ဖပ်ထားပျားသည် သူ့အား ဆီချပ်ကားပေါ်
ပေါ်သော အရေးပေါ် မားနပ်ရိက္ခာများထဲမှ ဖျောက်ဖျက်ပြား
များကိုကျွေးသည်။ ကောင်လေးသည် ထိုစုစွာမိမိအကောင်လို
အလောင်းမရကိုက်စားသည်။ အဖေဖိုကပ် စပ်သားများက သူ့ကို
ထူးကြည့်နေကြသည်။ ကော်ကင်းစ်က ကောင်လေးကို ခရုခွံ
ညှမ်းပေးသည်။ ကောင်လေး ခရုသောက်ပြီး ခရုခွံကိုအိမ်ဆွေ ခွာ
ပြန်ပေးသည်။ ဂူဘာက သူ့ကို တစုံတခုပေးသည်။ ကောင်လေး
က အလောင်းများ မြှုပ်သောတွင်းကြီးဆီ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။
'သူ့ မိဘတွေ အဲဒီထဲမှာတဲ့ ဆရာ'

အာဘိုလီနိုက ကျိန်သံလိုက်မိ၏။ တဖန် ကောင်လေးက သူတို့နောက်ဘက်ရှိ တိုက်ကြီးဆီလက်ညှိုးထိုးပြပြန်သည်။ ကော်ပိုရယ်အက်ကင်းစ်သည် ထိုအဆောက်အအုံသို့ ဦးစွာရောက်သွား၏။ သူ၏ ကာဘိုင်းဖြင့် ဒုတိယဆုပ် ပြတင်းပေါက်သို့ လှမ်းပစ်ထည့်သည်။

အက်စ်အက်စ် တပ်မှ ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်သူ ဝစ်သား တဦးထွက်လာသည်။ အက်ကင်းစ်က နှစ်ချက် ထပ်ပစ်သည်။ အောက် ပြုတ်ကျလာသော နာဇီဝစ်သား၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ကျည်ဆန်များဝင်သွား၏။ အက်ကင်းစ် ငယ်စဉ်က ရေဝမ်းဘဲများ လိုက်လံပစ်ခတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်၏။ အက်ကင်းစ်သည် ကာဘိုင်းကို အနည်းငယ်မြန်ချပြီး ကောင်လေးကို လက်ထောက်ဖြင့် ကောက်ချီသည်။ ကောင်လေးကို တယုတယပေ့ ပက်ထားယင်း သူ၏ ဖုန်အလိမ်းလိမ်းကပ်နေသော မျက်နှာပေါ်သို့ မျက်ရည်များ စီးကျမလာအောင် စိတ်ကိုမနည်းချုပ်တည်းထားလိုက်၏။

အက်ကင်းစ်သည် သူ့ ဆိုနေကျဓမ္မစေးတပုဒ်ကိုညည်းတူယင်း ငိုချလေသည်။ သုံးနှစ်သား ကောင်လေးသည် သူတို့အာအဘိုးအိုကြီးတယောက်၏ မျက်တွင်းဟောက်ကြီးများပမာ ဖြစ်သော မျက်တွင်းထဲရှိ မျက်လုံးများဖြင့် စူးစိုက် ကြည့်နေလေသည်။

‘ဟက်ခ်စော...တင်ကာဘဲလ် ခေါ်နေတယ်’
ရေဒီယိုမှ အသံမြည်လာသည်။

အာဘိုလီနိုက မေ့ကြည့်လိုက်သည်။ မိုးကုပ်ကော်ပိုင်းဆီမှ ထပြည်းဖြည်းရွေ့လျားလာသော အနက်ရောင်အစက်အပြောက်ကလေးများကို တွေ့ရသည်။

‘ခုနစ်...ရှစ်...ကိုး’

သူက နှုတ်ဖြင့် ငရုတွက်လိုက်သည်။

သောက်ကျိုးနည်း... ခုမှပဲ မောင်မင်းကြီး သား စစ်ကူလေယာဉ်ပျံတွေ ရောက်လာတော်မူတော့တယ်။

အာဘိလိနိက သူ့ ဗယ်တက် မခုံးပေါ်၍ ရှေ့ချောင်းကို
ဆက်ညှိုးထိုးပြ၍ ပြောသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ပြုံးသည်။ ဤအပြုံးမျိုးကို “ကြယ်ပွင့်များနှင့်
အဝင်းကြောင်းများ” (အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အလံ)
စစ်တက်ဆိုင်ရာ သတင်းစာမှ ဓာတ်ပုံဆရာများ အကြိုက်တွေ့
အတိအလဲ။

အခန်း [၂]

‘အေး...မင်းတော်တယ်’

‘လေကြောင်း စစ်ကူက နောက်ကျမှ ရောက်လာပါတယ်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခစ်များ’

အာဘိလိနိက ဆက်ပြောသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘာကြောင့်
ဆွားပြနေမှန်း သူ ဝဉ်းစားမရ။

‘ဒီ...မအေးပေး လေယာဉ်ယုံတွေက အမြဲ နောက်ကျတာ
ချည်းပဲ’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သူ့ တပည့်အား လက်ညှိုး ဆတ်ကနဲ
ညှိုးပြီး...

‘ဟိုသေတ္တာယူခွဲခမ်းဟေ့...ဒီလိုခစ်သားမျိုး ငါတို့ ရှာနေတာ
ကြာပြီ၊ ခုမှတွေ့တယ်’

စက္ကန့်ငါးသယ်အကြာတွင် အာဘိလိနိသည် ကြေးနီကြယ်ပွင့်
ကန်ပြားသိပ်ကို လက်ခံယူလိုက်ရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက မိမိအား
အားထပ်စခန်းအတွင်း လိုက်ပြသရန် အမိန့်ပေးသည်။

‘ကျွန်တော်...ဒီထုကို လက်ခံရမှာလား’
‘မင်းနဲ့ထိုက်လို့ပေးတာ ငြင်းမနေနဲ့ကွာ’

ထိုနေ့ နေ့စင်းပိုင်းတွင် ဗိုလ်ကြီး မက်အပ်နာနေက ရေဒီယို
စက်မှ ဘာပြောလိုက်ကြောင်း ဖာရာဝင် ပျတ်တမ်း မှတ်ချက်
များ လုံးဝမရှိသော်လည်း ဖာပ်ခွဲမှ တစ်စုံတစ်ခုသက်ကတော့ သူ့
စကားကို ယုံကြည်ခဲ့ပုံရ၏။

နောက်နေ့မှန် အရုဏ်ဖက်ပြိုခါတော် အစားအစာများ
အပြည့်ပါသော ထရပ်ကားများနှင့်ဆေးပြိုကားများ ရောက်ရှိ
လာကြသောကြောင့်ပင်တည်း။

ရုန်းတိုသည် ကညလုံး မေ့သိမ်းနှင်ထားခဲ့ကြခြင်း ခြစ်သားစီး
ကားအစီးရေ တစ်ရာပါဝင်သော လော့စားနီးရှည်ကြီးအရေဖြင့်
သည်။ ဆေးမှူးများ စစ်သားများနှင့် စားပွဲမှူးများသည် ဤအ
တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာအခြေအနေကို လျှပ်မြှန်စွာအကဲခတ်ပြီးချက်ချင်း
လုပ်ငန်း စကြတော့သည်။ သူတို့သည် အစွမ်းကုန် လုပ်ဆောင်

၂၄ စိုးသိက်

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ယခုမှပင် အာဘိုလီနီ၏ အပါး၌ မခွဲတမ်း ပါလာသော ပိန်ညောင်ညောင် ကောင်ကလေးကို သတိပြုခဲ့ သည်။ ချာတိတ်လေးသည် အလောင်းများမြှုပ်သည့် တွင်းကြီး အနီး၌ အာဘိုလီနီနှင့် စတွေ့ကတည်းက သူနှင့် အတူပါလာခဲ့ သည်။

ကျွန်တော် သူ့ကို ခေါ်လာပါရစေ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျား။ နာဇီတွေက သူ့ မိသားစုကို သတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ သူက ကျွန်တော် ကို မေးစားစေချင်ပုံရတယ်။ သူ သိပ်ကြောက်နေရှာ ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျား

‘ခေါ်ခွဲ’

သူတို့ တသေသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ကားဖြင့် အကျဉ်းစခန်း အတွင်း၌ ပြည်ညွှတ်စွာ လှည့်ပတ် ကြည့်ရှုကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ကြီး၏ ကားနောက်မှ ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး အရပ်ကားကြီး တစ်စီးက ထုံးစံအတိုင်း လိုက်ပါလာသည်။ မီးဘူကြီးတိုက် အတွင်းမှ ပြန်ထွက်လာကြသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ကပ်ညွှတ်က ဗိုလ်မှူးကြီး ခပ်ကပ်ဟပ် နှစ်ခု ကြားနန်းသတင်းကို ပြောပြ သည်။ ခပ်ကပ်ဟပ်သည် ခြေလျင်အပ်မှ ထရပ်က သူများ မထရပ်က လာမချင်း တူ၏ သံချပ်ကား အပ်ရကြီးကို ရပ်စောင့်ခိုင်းထား မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့သည်။

‘ဒီ ချေးသူတောင်းစားကို ရှေ့ဆက် တက်ခိုင်းခမ်း’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တပည့်က ဆက်သွယ်ရေးတာဝန်ခံ တပ်ကြပ် ကြီးအား ဗိုလ်ချုပ်၏ အမိန့်ကို တဆင့် ပြောခိုင်းသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ခပ်ကပ်ဟပ်ကို သတ်မှတ်ထားတဲ့ အစီအစဉ် အတိုင်း ရှေ့ဆက် ချီတက်ဖို့ အကြောင်း ကြားလိုက်ပါ’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် နောက် မိနစ်လေးဆယ်လုံးလုံး စကား အစဉ်မှ ထပ်မပြောတော့ပေ။ သူသည် စကားကို အလွန်တရာမှ နှုတ်လပ်စွာ ပြောဆိုတတ်သူဖြစ်သည်။ စကားထိန်းသိမ်းမှု မရှိ သဖြင့် တခါတရံ ပြဿနာပေါ်ရသေး၏။ သို့သော် စက်ဆုပ်ဖယ် အကျဉ်းစခန်းတဝိုက် လှည့်ကြည့်ပြီးသောအခါ သူ နှုတ်ဆိုတ နေသည်။

‘ဒီဟာ... ဘာဟုတ်သေးလဲကွာ၊ ဘယ်လ်ဆပ်ဆိုတဲ့ အကျဉ်း စခန်းအစုကို ခြံတိသျှတွေ ဝင်သိမ်းပိုက်တော့သည့်ထက် ဆိုးတာ တွေ တွေရသတဲ့။ နောက်ပြီး ရုရှားတပ်တွေလဲ ဒီလိုအကျဉ်း စခန်းမျိုးတွေ အတော်များများတွေ့ခဲ့ရတယ်ဆိုပဲ။ ဘယ်လ်ဆပ် အကျဉ်းစခန်းနားမှာ နေကြတဲ့ ဂျာမန်တွေက ခြံတိသျှတွေကို အပြောသလဲ မင်းသိလား’

အာဘိုလီနီက ခေါင်းခါပြသည်။

‘ဒါမျိုးတွေဖြစ်နေတာ သူတို့ လုံးလုံး မသိပါဘူးတဲ့။ တစခန်း တစတောင် မကြားဘူးတဲ့။ ငါ့ကိုတော့ ဒီကောင်တွေ ဒါမျိုး လာလုပ်လို့မရဘူး မှတ်’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောသည်။ သူ့ တပည့်ဆီ လှည့်လိုက်သည်။

‘မာတီ ရေ။ စားနပ်ရိက္ခာတွေကို ထရပ်ကားပေါ်က အကုန် ပြုပြီး ဆဲဒီကားအားလုံးနဲ့ အနီးဆုံးမြို့မှာ နေတိုင်ကြတဲ့ မြို့သူ မြို့သားအားလုံးကို တပ်ခေါ်လာခဲ့စမ်း။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊

ကလေး တယောက်မှ မကျန်စေခဲ့။ ၁၃ နှစ် အရွယ်ကနေ အသက် ၁၃၀ အထိရှိခဲ့ အားလုံး ခေါ်လာခဲ့။ အဲဒီလူတွေကို ဟောဒီ အကျဉ်းစခန်းကို ဖိတ်ခေါ်ပြချင်လို့ ဟေ့

ဒါချောင်မြို့သို့ ထရပ်ကားများ ရောက်လာသော အခါ ဆုတ်အော်သောင်းတပ် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ မြို့တော်ဝန်ကြီးက နှုန့်ဗာစည်းဝေးပွဲ သဘောတူညီချက်ကို ရည်ညွှန်းသော စကား များဖြင့် ကန့်ကွက်သည်။ ဗိုလ်ကြီးဘက်ဂယ်လ်မင်းက ၎င်းအား 'ဗိုလ်ချုပ်ကြီး' သည် အလွန်ရက်စက်သူ ဖြစ်ပြီး ဝိတ်ဆိုးလျှင် မြို့တလုံမြို့ကို ကြေမှု့အောင်ဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မည်ဟုပြောပြသည်။ ဒါတင်မကလေး။ မြို့သားယောက်ျားအားလုံးကို မြို့လယ်ကောင် ကွက်လပ်၌ စက်ဆေးနတ်နှင့်ပစ်သတ်ပြီး မြို့တော်ဝန်ကို ကြွေးဆွဲချ သတ်ဦးမည်။ အောက်ရွန်မြို့မှ ရှေ့နေတဦး၏သားဖြစ်သူ ဘက် ဂယ်လ်မင်းသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တကယ်မပြောသော စကားများ ဖြင့် ရော၍ မြှမ်းခြောက်လိုက်ရာ အောင်မြင်သွား၏။

ထိုနေ့ခင်းတရားနှင့် ညဦးချုပ်အထိ ထရပ်ကားများသည် ဒါချောင်မြို့နှင့် အကျဉ်းစခန်းတို့အကြား ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် သွားနေကြသည်။ နောက်နေ့မနက် နေထွက်သည်နှင့် ဆက်လက် လှုပ်ရှားကြရပြန်၏။

ထိုနေ့ခင်း နောက်ဆုံးတထုတ် မြို့သို့မြို့သားများ ထရပ်ကား နှင့် ရောက်လာပြီး မှတ်တိုင် ခင်းကြီးကို ပါးဝပ်အစောင့်သား နှင့် ကြည့်နေကြစဉ် အဘိုလီနီ၏ထရပ်ကားထပ်ပွဲသည် ရွှေဆက် ချိတက်ရန် အမိန့်များ ရရှိကြသည်။

အရှေ့ဘက်ဒေသသို့ အပြန်ဆုံး ချိတက်ကြရမည်တဲ့။

ဒေသဆိုင်ရာ အကြွင်းအကျန်ကို ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ပြီး ချိတက်လိုဗက်ကီးယားနိုင်ငံမှ တောင်ဘက်သို့ ဖြတ်သန်းချီလာက် ဆာကြသော ရုရှားတပ်များနှင့် ပေါင်းဆုံကြရမည်။ ရုရှားတို့ သည် မီးလောင်ကျွမ်းနေသော ဘာလပ်မြို့တော်ကြီးကို သိမ်းပိုက် ပြန်ပြီး ဗိုလ်ကြီးမက်အင်နာနေးက အဘိုလီနီအား ပြော ကြသည်။

'ဟမ်တလာသေပြီလို့ ပြောနေကြတယ်' အင်နာနေးက ပြော၏။

'ဆိပ်ကောင်း'

'မင်း ဘာမှ အရေးမထားပါကလား'

အဘိုလီနီက ပခုံးတွန့်ပြပြီး စတုရ်အား သံချပ်ကားပေါ် ပြန်တက်ခိုင်းသည်။

'ကျွန်တော် ဟောဒီကောင်လေးကိုပဲ ဂရုစိုက်တယ်' သူက အနီးရှိ ကောင်လေးဆီ မေးထိုးပြသည်။

'သန္နိဟမ်တလာနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ။ ဟမ်တလာ သေပြီ။ မင်းတို့ ဘဲဒါ တာလို့ အရေးမစိုက်လဲ'

အင်နာနေးက စိတ်မရွည်စွာဖြင့် မေးသည်။

ကော့တ်လာသည် ဆီးသွားပြီးနောက် အောင်းဘီဇစ်ကို ဆွဲတင်နေသည်။

'ဟမ်တလာကို သေးနဲ့ပန်းထာ အကောင်းဆုံးပဲ'

'သူ့ အုတ်ဂူပေါ် သွားပန်းကွာ'

ဂူဘာကလည်း ပြုံးရွှင်စွာ ထောင့်ခံသည်။

သူ့ကိုနှစ်ယောက် သံချပ်ကားထဲဝင်သွားကြသည်။ ကောင်
လေးသည် အာဘိုလီနိုနှင့် လက်မအနည်းငယ်မျှ အကွာသို့ ကပ်
လာသည်။ အာဘိုလီနိုသည် ဘာကြောင့်မှန်း မသိပဲ ချာတိတ်
လေး၏ လက်တဘက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

‘ဒီစစ်ကြီးက တရက်နှစ်ရက်အတွင်း ပြီးတော့မှာပဲကွ’
မက်အင်နာနေးက ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောသည်။

‘ဘာစစ်ပဲလဲ’
ကော့တ်လာ မေးသည်။

အက်တ်ကင်းစ်သည် စာအုပ်ကလေး တအုပ်နှင့် ကာဘိုင်း
ဆေနတ်တို့ကို လက်တဘက်စီ၌ကိုင်ကာ ရှာမင် သံချပ်ကားကြီး
ဆီ ခပ်ထုတ်ထုတ် ပြေးလာသည်။ သူက သားရေ ကတ္တူဖုံး
စာအုပ်ကို ဝေ့ယမ်းပြုပြီး ကောင်လေးကို လှမ်းကြည့်သည်။
ကေကြာမှ သူ စကားပြောသည်။

‘သူက ဂျူးလူမျိုး မဟုတ်လား ဆရာ’
‘အေး ဟုတ်မှာပေါ့’

‘ဒီစာအုပ်က ကျွန်တော်ရဲ့သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ပါ။ ခရစ်ယာန်
ကျမ်းစာပေါ့။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ ပုံနှိပ်ထားတယ်။ သူ့ကို
ကျွန်တော် ဒီစာအုပ် ပေးချင်တယ်’

‘ပေးလိုက်ပေါ့။ ဟေ့ မင်းမှာ စီးကရက်ရှိလား’

‘ကျွန်တော်စီးကရက်မသောက်တတ်ဘူးဆရာ၊ ဂူသာနဲ့စတင်
လိုမှာတော့ ရှိလိမ့်မယ်’

‘စီးကရက်ဗူးရှိသမျှအားလုံး ငါ လိုချင်တယ်။ ဒီကောင်လေး
ကို ပေးမလို့’

မက်အင်နာနေး မျက်မှောင် ကြုတ်သွား၏။ အံ့အားသင့်
သွားသည်။

‘ခင်ဗျား ဒီသုံးနှစ်သားကလေးကို တာလို့ စီးကရက်တွေ
မကုသလဲ’

‘စီးကရက်ဗူးတွေနဲ့ အစားအသောက်သကြားလုံး၊ ဖိနှပ်တွေ
ပေးလို့ရတယ်။ ခင်ဗျား ဂျာမန်စကားတတ်သားပဲ။ သူ့ကို
ပြောပြလိုက်ချေ’

အက်တ်ကင်းစ်သည် ‘ကုလားဇုတ်’ စီးကရက် ခုနစ်ဗူးနှင့်
ဇုတ်စိတာမီးလ် လေးဗူး ယူ၍ ပြန်လာသည်။

‘ဒီဇာတွေကို ဂျာမန်အရပ်သားတွေကိုပေးခွင့်မရှိဘူးဆိုတာ
ဒီတယ် မဟုတ်လား’

မက်အင်နာနေးက မေးသည်။
‘ကျွန်တော့်ကို ခင်ဗျား တားချင်လို့လား’
‘ဟင့်အင်း’

မက်အင်နာနေးသည် ကောင်လေးကို စီးကရက်များပေးပြီး
ကုန်လို့ စကားပြောကာ သူ့ကိုယ်ပိုင် စီးကရက်ဗူး ကိုပါ
ဆရာထည့်ပေးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်...လူညစ် မဟုတ်ပါဘူး’
‘ကျွန်တော်ကလဲ အဲသလိုမယူဆပါဘူး၊ ကျေးဇူးပဲ...မက်’
အင်နာနေးသည် အနည်းငယ်ပြုံးပြီး စီးကရက် တဗူး ထပ်မံ
ထုတ်ယူသွားသည်။

‘ကျုပ်က...စီးကရက် သိပ်သောက်တဲ့ကောင်’
အာဘိုလီနိုက ကောင်လေးခေါင်းကို ပုတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ သွားရတော့မယ်လို့ ခပ်ဗျား သူ့ကို ပြောပြ လိုက်ပါ။ ကျွန်တော်တို့က စစ်သွားတွေပါ။ စစ်သွားဆိုတာ အမိန့်ကို လိုက်နာ ရတယ်။ ခု...ဒီက ထွက်ခွာဖို့ အမိန့်ရထား ပြီလေ

အင်နာနေးက ဘာသာပြန် ပြောလိုက်ရာ ကောင်လေး ခေါင်းညိတ်၏။

‘သူ...စကားမပြောတတ်ဘူးလား’

မက်အင်နာနေးက မေးသည်။

‘သူ့နာမည်က ‘အန်စ်’တဲ့။ သူ ကျွန်တော်တို့ကို ဒါပဲ ပြော ပြထားတယ်’

မုက်နာ သွိုးငယ်နေသော ကောင်လေးသည် အာဘိုလီနို အား လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်သည်။

‘သူ့ကို ကြည့်ထားလိုက်ပါ...မက်’

‘ဝိတ်ပျံပါ’

အာဘိုလီနိုသည် သံချပ်ကားပေါ်တက်ပြီး သူ၏ဝင်ပေါက်မှ ခြေထောက် တွဲလှောင်ချလိုက်စဉ် သတိရသဖြင့် သမ္မာကျမ်း စာအုပ်ကို မင်အင်နာနေးထံ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

‘သူ...ဆန္ဒရှိယင် အင်အိပ်စာ တတ်တဲ့အင်ပါ ပတ်ကြည့်ပါ စေ ဗျာ’

ကော့ဒတ်လာသည် သံချပ် ကား စက် ကို နှိုးလိုက် သည်။ ထိုကြောင့် အာဘိုလီနိုသည် အင်နာနေး၏ ကားကိုကောင်းစွာ မကြားလိုက်ရှု။

‘ဘာလဲ’

အာဘိုလီနိုများအား လိုက်ရှာနေကြလေသည်။ ထိပ်တန်း နာဇီ အင်အိပ်ကြီးများကို ရှာဖွေဖမ်းဆီးခြင်းမှာ လွယ်ကူ၏။ ဂျိုရ်ဒ်နှင့် ဝီသယ်တစ်စ်တို့ ထေကြောင်းကြံစည်သွားကြ၏။ အခြား ထင် သွားသူ ဘုဇဝတ်ကောင်များကိုလည်း ဖမ်းရန် သိပ်မခက်လှပေ။

အေးတီးရမိခဲ့သော “ကျူးလွန်သူ” ယောက်ျား၊ မိန်းမ အင်အာများများက မိမိတို့တင် အပြစ်မရှိပါ။ အထက်အမိန့် အသိမ်း ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ခုခံကာကွယ် ပြောဆိုကြ သည်။ မိမိသည် မရုဏအကျဉ်းစခန်းများနှင့် လူသတ် စက် အန္တရာကြီးတို့ကို ကိုင်တွယ်မောင်းနှင်ပေးခဲ့သည် မှန်သော် လည်း မိမိတို့သည် လက်အောက်ငယ်သားများသာ ဖြစ်ပါ သည်။ မိမိတို့ထက် တုန်းတန်ခိုး ဩဇာအာဏာ ကြီးမားသော အထက်လူကြီးများ၏ အမိန့်ကို လိုက်နာလုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ် သည်။ မိမိတို့က မူဝါဒချမှတ်ခြင်း မပြုခဲ့ပါဟု ဆိုကြ၏။

ဤကောင်းမျိုးပြောသူကား မနည်းလှပေ။ သူတို့ပြောပုံအရ ချစ်လှုပ် တတိယမဟာနိုင်ငံတော်ကြီးသည် လူပုကလေးများနှင့် ပြုည့်တန်ဆာမများဖြင့်သာ ပြည့်လှနေသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနယ် ဖြစ်နေလေမည်။

သို့တစေ...မုဆိုးတို့သည် ဆက်လက် အမဲလိုက်နေကြသည်။ သွားကောင်များကို ခြေရာခံလျက်ရှိကြသည်။ စစ်ရာဇဝတ်ပု ချားကို ရုံးတပ်စစ်ဆေးရန် ကြိုတင်စီစဉ်မှုများ စတင်နေလေပြီ။ ကမ္ဘာ၏ အခြားတတ်ခြမ်းတင် ဂျပန်များကို ယိုက်ခိုက် နေရမည်။ အမေရိကန် လေတပ်မတော်၏အင်အားကို ခုခံကာကွယ် နိုင်စွမ်း မရှိကြောင်း သိလာရသော ဂျပန်နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်

၃၆ စိုးသိက်

များသည် အရှေ့နေမဝင် နိုင်ငံတော်ကြီး၏ သာလွန်သော အသိဉာဏ်စဉ်ကြီးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသည့်တိုင် မျှော်လင့်ချက် မရှိပဲတန်းလွန်ပုန်ကန်တိုက်ခိုက်နေကြဆဲရှိ၏။ သူတို့သည် ဟိန္ဒူစိုးမားနှင့်နာဂါသာကိ၌ အကျမြူဗူးများ ကြံချခံရသော အခါ မူသာ လက်လျှော့သွားကြလေသည်။ အကျမြူဗူးနှစ်လုံးသည် အားလုံးထက် တန်ခိုးရှိ၏။ အထူးသဖြင့် ဆုတံဆိပ်များစွာ ရင်ဘတ်ပေါ်ချိတ်ထားကြသော တယူသံ အစိုးအို ဝစ်မိန် ကြီးများထက် အာဏာပိုရှိကြောင်း ဂျပန်တို့ တွေ့ရှိလာစေသည်။

အဘိုလီနို၊ စတင်ခါဂူဘာ၊ ကော့တ်လာနှင့် ဂျယ်ရီဂျက် အက်တ်ကပ်စ်တို့သည် ၎င်းတို့၏ ဆံချပ် ကား ကြီးနှင့် အလှူအာပေးဗီးယား အရှေ့ပိုင်းရှိ ဂေါ့တက်ဗီးလ် အမည်ရှိ မြို့ဝေးလေးတမြို့ကိုသိမ်းပိုက်ရာ၌ အလုပ်လုပ်လျက်ရှိနေသည်။ ထိုမြို့ကလေးသည် သာယာအေးချမ်းပြီး စစ်ဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးနေသည့် ပါးသော မြို့ဝေးလေး ဖြစ်သည်။ တမြို့လုံးမှ နှစ်နှစ်ယောက်သုံးယောက်သာရှိသဖြင့် ပိုစီလီဝစ်စားဧရာဝတီလမ်း၊ တယောက်က အရေးကန်များ၊ ဈေးကလေးနှင့် အခြားဘေးကောင်း သောက်ဖူးရုံများ၊ ခြင်္သေ့မုန်ကလေးများ ထွက်သံယိုဖြစ်ကာ စောစောသားသားဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို အာသီယံရှိ အခြား ဂေါ့တက်ဗီးလ်မြို့သူလေးတဦးက အိပ်ရာထဲ၌ အခြားခြင်္သေ့မုန်ကလေးဖြစ်သည်။ ဂျယ်ရီဂျက်မိ တယောက်မှအပ အာသီယံရှိ အခြားစစ်သားအားလုံး ဂေါ့တက်ဗီးလ် မြို့သူများနှင့် ပျော်ပါးနေကြ

၎င်းတို့ အိမ်ပြန်ခွင့်ရခါနီးအထိဖြစ်သည်။ နိုဝင်ဘာလ၌ ဂေါ့တက်ဗီးလ် စစ်သားများ ထွက်ခွာကြသောအခါ ဂေါ့တက်ဗီးလ် မိန်းမပျိုလေးများအားလုံး ဝမ်းနည်းလျက် ရှိလေသည်။

နိုဝင်ဘာလတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး(ပက်တုန်) ကွယ်လွန်သွားသည်။

ဤအခါ အတ္တပုတ္တိုကို ရုပ်ရှင်ပမ်းသားကြီး ဂျော့ချီစီ၊ အတ္တပုတ္တိုနှင့် ပြောင်မြောက်ထူးခြားသော ရုပ်ရှင်ကားတကား အသစ် ရိုက်ကူးဖြစ်လိမ့်မည်ကို သူလုံးဝ သိခွင့်မရသွား

စိတ်ချုပ်ကြီးသည် သူ့အတ္တပုတ္တို၊ သူ၏ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးကို ရုပ်ရှင်မရိုက်ပဲအော့နေမည်မဟုတ်ဟု ယုံကြည်ထား၏။ အသစ် မမ်းသားချော၊ 'ဧရာဝတီတေလာ'ကို ဝှား၍ မိမိ၏ သရုပ်ဆောင် ခိုင်းမုက်တော့ သူ့ရိုးရိုးနေမိခွင့်သည်။ ဤအခါ မမ်းသားကြီး ဂျော့ချီစီကော့တ်၏ အရှေ့အချွန်ကို အသိပထားမိထားစေရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ကားမောက်စ် အသစ်ကို အချိန်အထိ မမ်းသားကြီး ဂျန်ဝိန်းကို ဒီဇီအဖြစ်အဖြစ် အသိပရန် စဉ်းစားနေခဲ့၏။

ဤအခါသည် ဘုရားမည်သား မသိ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကွယ်လွန်စဉ်က သတင်းသည် 'အန်စံ'အမည်ရှိ ကားဝါလေး ဝေါ့စီမိုင်းဝန်ရှာသော ကယ်ရယ်ရေး စခန်းသို့ အောက်ရှိလာသော်လည်း မည်သို့မျှစိတ်တက်ကြာဖွယ် တုန်လှုပ်

ဖွယ်ရာ ဖြစ်လာခဲ့ပါချေ။ သူ့ ရောက်ရှိနေသော ကယ်ဆယ်ရေး
စခန်းမှာ 'ယူအင်အာရ်အာရ်အေ' ခေါ် ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ
ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်ပျိုးထောင်ရေး အေဂျင်စီ၏ အခန်း
တခုဖြစ်သည်။ လူသတ်စက်ရုံများမှလွတ်မြောက်လာသူထောင်
ပေါင်းများစွာအား ခေတ္တ ထားရှိရာနေရာဖြစ်သည်။ သူတို့
အားလုံးကို 'ဒီ...ဒီ' များဟု ခေါ်သည်။ 'ဒီ...ဒီ' ဆိုသည်မှာ
'နေရာများယွင်းရောက်ရှိနေသောလူ' ဖြစ်ကြောင်းကို အနှစ်ပြော
ပြုတတ်သည်။ သူသည် အခြားသက်တူ ရှယ်တူ ကလေးများထက်
ညက်ကောင်းသူဖြစ်သည်။ သူ့အသက်၊ သူ့မှတ်ပုံတင် နံပါတ်
တို့ကို ပြောပြတတ်သည်။ သူ့ လက်ပောင်းပေါ် ရေးထိုးခြင်းခံ
သော နံပါတ်ကို သူ့ အလွတ်ကျက်မှတ်ထားပြီးဖြစ်၏။

ဂျူးလူမျိုး၊ လူမှုဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင်တခုနှင့် ဆက်သွယ်ထား
သော လူမှုဝန်ထမ်း အဖွဲ့သားတဦးသည် ထို နံပါတ်ကြောင့်
အနှစ်အား မည်သူ မည်ဝါမှန်း သိရှိသွားလေသည်။ အလွန်
စေ့စပ်တိကျသော နာဇီများက ဘာလင်တွင်သိမ်းဆည်းထား
သော နာဇီအကျဉ်းစခန်းမှ အကျဉ်းသားများ၏ နံပါတ်များနှင့်
မှတ်တမ်းများအရ ကောင်လေး၏ နာမည်အပြည့်အစုံမှာ အနှစ်
တယ်လာ ဖြစ်ပြီး သူ့ ဗခင်မှာ ဓာတုဗေဒပညာရှင်တဦး ဖြစ်
ကြောင်း သိလာရ၏။ ထိုကြောင့် ယခု အနှစ်တယ်လာ အား
မေးထားမည့် အသက်မသေပဲ ကျွန်ုပ်ရစ်သူ ဆွေမျိုးညာတီတဦးနှင့်
သို့မဟုတ် မိသားစုတခု ရှိမရှိကို ထပ်မံ စုံစမ်းပေးကြရဦးမည်
အနှစ်၏ ပီတနုစံပါးလုံး ကွယ်လွန်သွားပြီ။
နတ်ဘက်လုံးမှ အဘိုးအဘွားများလည်း ကွယ်လွန်ပြီ။

သေချာသုံးယောက်နှင့် ညီအစ်ကို မောင်နှမဝမ်းကွဲ ရှစ်ဦး
သေဆုံးခဲ့ပြီ။
အနှစ် အမည်ရှိ ကောင်လေးသည် လူမမည်တဝတလေျောက်
ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းတခု သို့မဟုတ် အစိုးရ ဂေဟာ တခုခု
နှင့် ဆက်လက်ကြီးပြင်းလာရဖွယ်ရှိ၏။
ဒီချောင်အကျဉ်းစခန်းကို အမေရိကန် သံချုပ်ကာတပ်ကြီး
သို့ရောက်သိမ်းပိုက်ပြီး ဆယ်လေးလအကြား ဂျွန်လနောက်ဆိုး
၏ တွင်မှ မမျှော်လင့်ပဲနှင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင်ရှိနေ
သော ဦးလေးမာတင်ထံသို့ သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း အနှစ်
သိလာ သိရလေသည်။

အခန်း [၄]

ဦးလေးမာတင်သည် ဖရိုက်စိတ်ကို တခါက ကိုယ်တိုင်တွေ့ဖူးခဲ့၏။ ဟုတ်ကဲ့။ ကမ္ဘာကျော် စိတ်ပညာရှင်ကြီး ဆစ်ဂ်မန်း၊ ဖရိုက်စိတ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးပြင်းလိပ် ခဲနေတတ်သော ဖရိုက်စိတ်ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်ပါ။

ဦးလေးမာတင်သည် ၁၉၂၅ ခုနှစ်က ဗီယက်နားဆေးတက္ကသိုလ် မှ ဘုရသောအခါ တတန်းလုံး၌ တတိယဆင့် ရခဲ့ပြီ။ စိတ်ပညာရှင်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်လာကြောင်း သိထားလျှင် ဤကိစ္စမှာ အဆန်းမဟုတ်နိုင်တော့ပါ။ မာတင်ဘယ်လားနှင့် ဆက်တွဲလျက် ပညာရှင်များထံတွင် သူ့လောက ပညာအရည်အချင်း ပြည့်စုံလွန်းသည့် စိတ်ပညာရှင်ပညာရှင် မရှိပါဟု သူ၏ ရန်သူများ

(သူ့ကို မနာလိုသူ၊ သူနှင့် မတည့်သူများ)ကပ် ဖွင့်ဟ ဝန်ခံကြလေသည်။

အခုအခါ သူသည် နယူးယောက်မြို့၊ ဗဟိုပန်းခြံ အနောက်ဘက် ရပ်ကွက်တွင် ကြီးမား၍ မျက်နှာကြက် မြင့်လွန်းသော ခြံရံအားဖြင့် နေထိုင်သည်။ သူ၏ မိုက်က ခပ်စုစုကလေးဖြစ်ပြီး သူ၏ ဂုဏ်ပွဲနှင့်လိုက်ဖက်သော ဆံပင်ဖြူများ တခေါင်းလုံး ဖြည့်နေ၏။ သူ့အား ဇနီးသည် ဂရိတာနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များက ကြည့်ညှိလေးစားကြပြီး၊ သူ့လက်ထဲတွင် သူ၏ လူနာများထံမှ ရရှိသော ငွေ တပုံတခေါင်းကြီး ရှိလေသည်။

သူသည် အယောစိဆောင်သမား မဟုတ်ချေ။ သူသည် နှစ်လုံးတုတ်ကိုင်ပြီး သူ၏ သြဇာကြီးယားဇာတိစကားသံ ဝဲမူကို သူ၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဆုတံဆိပ်နယ် လက်ကိုင်ပြုထားသူ ဖြစ်၏။ သူသည် စိတ်ရောဂါကုသမှုပညာရပ်တွင် သာဝကို မြှုပ်နှံထားပြီး ၁၉၁၈ ခုနှစ်ကတည်းက မန်ဟက်တန်မြို့တိုက်တွင် အခြေချနေထိုင်ကာ လူအတော်များများကို ကူညီခဲ့လေသည်။ သူသည် အခြား စိတ်ပညာရှင်ကြီးများ၏ ထပ်မံနောက်လိုက် များနှင့် တယ်တော့မှ အခြားအပုံပုံလုပ်ဖော်မူ၏။ သီဝရီကိုမူ၊ ဇိုးစဉ်း မျှ ဆံသယ မဖြစ်တတ်ပေ။

ကွယ်လွန်သူမဟာဉာဏ်ကြီးရှင် ဆစ်ဂ်မန်းဖရိုက်စိတ်၏ သီဝရီများနှင့် ပတ်သက်၍ ပညာယူစရာတွေအများကြီး ရှိသေးသည်။ မာတင်ဘယ်လားသည် အားလုံးကို သိထား၏။

သူ့ ဇနီးသည်လည်း နလပိန်းတုံးတယောက်မဟုတ်။ သူမသည် သီဝရီပင်၊ မိုဗတ်၊ ဘရမ်း၊ မာလာနှင့် အင်ပရက်ရှင်နပ် ခေတ်လွန်

ပန်းချီအကြောင်း မသိသော်လည်း ဟင်းချက်ကောင်းသူဖြစ်သည်။ စတော့ခံ ရှယ်ယာဈေးကွက်နှင့် အိမ်ခြေအရောင်းအဝယ်ဈေးကွက်ကို မျက်ခြည်မပြတ်သူဖြစ်သည်။ မိသားစု ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို သူမကပင် ဆောင်ရွက်သည်။ ဘယ်လာ ဇနီးမောင်နှံသည် အလွန်သိမ်မွေ့ ယဉ်ကျေးသော၊ ရိုးသားသဘောကောင်းသမျှား ဖြစ်ကြသလို သူတို့၏ ဆမီးလေး အင်နာလည်း ထိုအထူးဖြစ်၏။

အင်နာသည် အသက်(၁၀)နှစ်ရွယ်ရှိ ချစ်စဖွယ် ဆံပင်နှင့် တောက်ပသော မျက်လုံးပိုင်ရှင်ကလေးမလေး ဖြစ်သည်။ သူမသည် မျက်မှန်တပ်ထားရသူလည်း ဖြစ်၏။

သူတို့အားလုံးက အာနက်စ်အား သိမ်မွေ့စွာဖြင့် လက်ကမ်းကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။

သူတို့အားလုံး သူ့ကို ကြင်နာယုယစွာ ချစ်ဝင်ကြသည်။

ဘယ်လာ ဇနီးမောင်နှံသည် ကောင်လေးအား၊ ဖိတ်ဇော့ကိုယ်ပါ ကြင်နာနှစ်သက်မှုကို ပေးစွမ်းကြလေသည်။ အင်နာကလည်း ထိုအထိ မောင်လေးတယောက်နှယ် ချင်၏။ အာနက်စ်သည် ပျော်ရွှင်နေသောဥာဏ်ထက်သောသူငယ်လေးတယောက် ဖြစ်ပြီး အပေါင်းအဖော်နှင့်လည်း နေတတ်သူဖြစ်သည်။ သူသည် အစဉ်အလာတို့ကို လျှစ်မြှန်စွာ လေ့လာတတ်မြောက်သူဖြစ်သည်။

'သူဟာ... ဘယ်လာ' မျိုးနွယ် တယောက် ဆိုတာ ဝေချာတယ်'

ဇွန်လ၏ ကလေးသော သောကြာနေ့၊ နေ့ခင်း၌ 'ပိုင်ယားဒိုင်းလင်း' သို့ သံတပ်ပတ် သုံးရက် အပန်းပြေခရီး ထွက်ရန်

ကင်းစီးနေကြစဉ်၊ ဂရိတာက အထက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ချ

ထူး... ဦးနှောက်ကောင်းတယ်' မာတင်ဘယ်လာက ပြောသည်။

'ကောင်းစွံတင်ဘယ်ကမလဲ၊ သူဟာ ထူးချွန်မယ့်သူငယ်လေးမာတင်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာကို ခုနစ်လအတွင်း တတ်မြောက်ခဲ့ဆီ... ဆယ်နှစ်သားတယောက်လောက် ဝေါဟာရတွေ ပြောနေပြီ။ ခုမှ သူ့အသက် ခြောက်နှစ် ရှိသေးတယ် မဟုတ်သေး'

'အေး... ဝါသိပါတယ် ဂရိတာ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကို အတင်းအကျပ် ရိုက်သင်လို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ သူ... ဇိတ်ပင်ပန်း ဆင်းရဲခဲ့တာ နေည်းဘူး မဟုတ်လား'

ဂရိတာသည် ထင်ရှားသိမ်းဆည်းရာမှ ခဏ ရပ်လိုက်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ... မာတင်၊ တာရွတ်ယွင်းနေသလဲ၊ သူ့ကြည့်အောင် အကောင်းပကတိပ'

'ဆုတ်ပါတယ်၊ သူ... ကောင်းနေပါပြီ၊ ခုတော့ တာမှအများအထူး မတွေ့သေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် နေ့စဉ်တချိန်တော့ ဖြစ်လာနိုင်တယ်၊ တကယ် ဖြစ်မယ်လို့တော့ ဝါ... ကြံတင် ဟောကိန်းမထုတ်ချင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်...'

'အင်း... ဖြစ်ချင်ဖြစ်လာမယ်ပေါ့၊ ကျွန်တို့နားလည်ပါတယ်၊ ကျွန်တို့ခံတွေ သူ့ကို အကျဉ်းခင်းခဲ မလုပ်သက်သမျှ အားလုံး ပေးချွန်သွားအောင် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးသင့်တယ်'

ဒေါက်တာဘယ်လာက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ပခုံး တွန့်လိုက်
သည်။

‘သိပ်တော့မလွယ်ဘူး ဂရီတာရယ်’

‘ဆု အဲဒီအကြောင်း တခါမှ မပြောဘူး’

ဒေါက်တာဘယ်လာက ခေါင်းညိတ်ပြပြန်သည်။

‘စုချိန်မှာတော့ သူ့ တမင်တကာ မပြောပဲနေတာ ဖြစ်မှာမ
စောင့်ကြည့်ကြတာပေါ့’

ဂရီတာသည် ထုပ်ဖိုးခြင်းကို ဆက်လုပ်ပြီး အတန်ကြာသော်
ရပ်လိုက်ပြန်၏။

‘သူ့ လက်မောင်းပေါ်က နံပါတ်ကို ဘယ်နှယ် လုပ်မလဲ
မျက်ပစ်လို့ မရဘူးလား၊ အဲဒီနံပါတ်ကို ကြည့်မိတိုင်း ကျွန်
ရင်တုန်တယ်’

ဂရီတာမျက်လုံးများ မျက်ရည်ပဲလားကြောင်း ဘယ်လ
တွေ့ရသည်။

‘ငါလဲ မင်းလိုပါပဲ ဂရီတာရယ်’

‘ဒါဆို...သူ ဘယ်လိုခံစားရရှာမလဲ၊ တွေးကြည့်ပေါ့’

သူမက ပြောသည်။

သူက သူမအား လက်မောင်းတဘက်ဖြင့် ဖက်ပြီး နှစ်သိ
လိုက်သည်။ ထိုနောက် သူ၏တူတော်မောင်အား ခေါ်လိုက်
သည်။

‘အာနက်စ်...နောက် တလနှစ်လအတွင်း မင်း ကျောင်းနေ
တော့မယ်’

‘အာနက်စ်၏ အမေရိကန် ပို၍ဆန်သော အမည်ကို
ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်သိပါတယ် ဦးလေး၊ ကျွန်တော်လဲ အဲဒါကို
တော့နေတာပါ’

‘အာနက်စ်သည် ပွင့်လင်းသောသူကလေး ဖြစ်၏။
မင်း လက်မောင်းပေါ်က နံပါတ်ကိုစွဲ ငါနဲ့ မင်းအဖေ
အတူတူ ဆွေးနွေးနေသေးတယ်’

‘ကောင်လေး၏ ရှုပ်ပြုံးသော မျက်နှာမှာ စက္ကန့်ပိုင်းမျှ
တမျိုးတဖုံ ပြောင်းလဲသွားကြောင်း ဘယ်လာ သတိပြုမိသည်။

‘ဟတ်ကဲ...ဦးလေး’

‘မင်း ကျောင်းတက်တဲ့အခါ ကလေးတွေအားလုံးဟာ အမေ
အဖေတွေချည်း ဖြစ်ကြမယ်။ သူ့ဆိုဟာ မင်းရဲ့ နံပါတ်ကို
အားနည်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ အားကစားရုံထဲမှာ တွေ့တဲ့
အခါ တမျိုးမဟုတ်တမျိုး ပြောကြလိမ့်မယ်’

‘ကောင်လေး ပြုံးနေဆဲ။

‘ကျွန်တော်လဲ အဲဒါသိပါတယ်’

‘အာနက်စ်... မင်း အဲဒီနံပါတ်ကို မမျက်ပစ်ချင်ဘူးလားဟင်၊
အဲဒါလုပ်ပါဘူးကွာ’

‘ကောင်လေးက စဉ်းစားပြီးမှ ပြောသည်။

‘မင်းအင်း...မမျက်ဘူး ဦးလေး၊ နေပါစေ’

‘မင်း မနာကျင်စေရပါဘူးကွယ်’
သူ့ အဖေ ကလည်း ငိုချစ်စိတ်ကိုချုပ်တည်း၍ ဝင်ပြောသည်။

ကျွန်တော့်အသား အနာခံရမယ်ဆိုယင် အဒေဂါတို့ဒီနံပါတ်ကို ဖျက်ပေးဖို့တောင် ခုလို အကြံပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် သိပါတယ် အဒေဂါ၊ ကျေးဇူးလဲ တင်ပါတယ်၊ နေပါစေင်ဗျာ'

အာနက်စ်က တံခါးခေါ်ခိုက် တချက် လှမ်းကြည့်လိုက်သည် 'ဘာလဲ.... မင်း ဘေ့စ်ဘောလ်သတင်း နားထောင်ချင်လား'

တယ်လာက မေးသည်။ 'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် အင်နာရဲ့ ရေဒီယိုနဲ့ နားထောင်နေတာ'

အာနက်စ် ထွက်သွားသောအခါ ဂရိတာဘယ်လာ အမထွက်ပဲ ငိုလေသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ တတိယပတ်တွင် နယူးယောက်မြို့တော်၏ အကောင်းဆုံး ကျောင်းတကျောင်းတစ်ကျောင်းတည်း အာနက်စ်ဘယ်လာသည် မထမထန်းမှစ၍ ပညာသင်ယူရသည်။ ထိုကျောင်းအမည်မှာ "ဒေါ်ဝပ်တန်ကျောင်း" ဟု ခေါ်ပြီး ပတ်စ်ရိုပ်သားလမ်းနှင့် လက်ငတ်တန်း ရိပ်သားလမ်းဆုံ အကြား (၈၉) လမ်းတွင် တည်ရှိသည်။ အာနက်စ်သည် တူအင်မေဝမ်းအောင်နာနှင့်အတူ သာသိန်ကားဖြင့် နေရပ် ကျောင်းတက်ရသည်။ အာနက်စ်၏ ပထမဦးဆုံး ကာယပညာကျင့်ခန်းမှာ အပြစ်ကျွမ်းကျင် အင်နာက ဘယ်လာနှင့် ဂရိတာဘယ်လာ ပြန်သတင်းပို့သည်။

'တယ်ရီဂျီးလ်ပိက သူ့အိမ်မှာရှိပြောတော့ သူ့အိမ်မှာ သမီးကိုပြန်ပြောဖို့ သိရတာ၊ ကေဘလ်လေးနစ်ယောက်က သူ

မင်းပေါ်က နံပါတ်ကို ဘာလုပ်တာလဲမေးတော့ နံပါတ်ပြောသတဲ့၊ ဘာလို့တပ်ထားတာလဲ ထပ်မေးတော့ ဘုန်းက အကျဉ်းစခန်းထဲရောက်ခဲ့ရလို့ လို့ ပြောသတဲ့' ဘုရား.... ဘုရား....

အဲဒါပဲ သုံးဆယ်လုံး ဂျူးဘုရားကျောင်းသို့မတက်ပဲ နေခဲ့တာတယ်လာက ရေရှည်လိုက်သည်။

'သုတိက သို့ပန်းစခန်းလား မေးတော့ သူက ဟုတ်တယ်လို့ တယ်လာက ဘယ်လိုနေခဲ့ရသလဲဆိုတော့ အင်မတန် ကြောက်

အောင်းတယ်လို့ သူ ပြောသတဲ့' 'သူ့အခြား ဘာတွေ ပြောသေးသတဲ့လဲ.... သမီး' ဒေါက်တာ တယ်လာက မေးသည်။

သူက ခေါင်းယမ်းပြသည်။ 'ဘာမှ ထပ်မံပြောတူးတဲ့၊ သူ... အဲဒါတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ

ကျွန်တော်ပြောချင်တော့တူးဆိုပြီး တတ်စိကက်တောလ် ကစားကြတယ်၊ တတ်စိကက်တော မကစားပေးသေးပေမယ့် အာနက်စ်ဟာ အော်ဂျာတယ်လို့ တယ်ရီဂျီက သူ့အိမ်ကို ပြန်ပြောပြီးသားတယ်'

အာနက်စ်ဘယ်လာသည် နောက်(၉)နှစ်တိုင်တိုင် ဒေဂါလ်အင်ထေးလမ်း၌ လူ့လောကီတိုင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ စာ အဖော် သုံးကျောင်းဆရာ လေးပုံတပ်တွင် သူ အခြေမခံနိုင်ပါ။ တတ်စိကက်

အာသာတ၊ ထူးချွန်သည်။ ရှမ်းတန်းတွင် ကျောင်းသားသပိတ်ခွင့် နှစ်ကျော်အပြစ် အရှေးခံရသော အခါ၌လည်း လူချစ်လူခင်ပေါင်း

သားသည်၊ သူသည် အားမရှိကုန် လူမှုအရေးအကိစ္စတွင်း အသိပညာဖြင့် ရောနှောနေထိုင်ကန်လာခဲ့သည်။ သူသည်

၄၈ စိုးသိမ်း

စိတ်ထိခိုက်မှု လုံးဝ ရှိပုံမရပေ။ ဒါ့ချောင် အကျဉ်းစခန်းမှ ပတ်သက်သော စူးစမ်းမေးမြန်းမှုများကို သူ သိပ်မမြေ့ချင်ပေ။
ဂရိတာဘယ်လာသည် သူ့အား အကောင်းဆုံးပြဇာတ်ကုန်များကို လက်မှတ်ဝယ်ပေးပြီး၊ သွားကြည့်ရုံစေကာမူ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာ၌ စိတ်ထက်သန်လာအောင် ပြုလုပ်ပေးသည်။ ထို့ပြင်...ပထမတန်းစား စန္ဒရားနည်းပြဆရာ တဦးလည်း ငှား၍ စန္ဒရားပညာသင်ပေးစေသည်။

အာနက်စ်သည် အခြားလုပ်စရာကိစ္စများ မည်မျှများပြားစေကာမူ နေ့စဉ်နေ့လယ်ခင်းတိုင်း စန္ဒရားကို မှန်မှန် လေ့ကျင့်တီးတတ်လေ့ရှိ၏။

သူ့အသက် ၁၅ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့မတိုင်မီ တရက်တလိုတူညီနေ့ ၃:၄၀ နာရီခန့်တွင် အာနက်စ်သည် ကျောင်းမှ အိမ်ပြန်လာစဉ် ရုတ်ရုတ် ပြတ်ပြတ် ဝတ်ဆင်ထားကြသော ကောင်လေးများက သူ့အားလမ်းပိတ် ဟန့်တားကြလေသည်။ သူ့အားလုံး သူ့ထက် ကိုယ်လုံးကြီးထွားကြပြီး နှစ်ယောက်တို့ ဘိုင်ကယ်ချိန်းကြိုးကိုယ်စီကိုင်ထားကြသည်။ တတိယကယောက ဘေ ခံသောလိဂိုက်တံကြိုးကို ဝှေ့ယမ်း၍ ခြိမ်းခြောက်ယံ အာနက်စ်၏လက်ပတ်နာရီနှင့် ပိုက်ဆံတို့ကို တောင်းသည်။

ဒါ့ချောင်အကျဉ်းစခန်းမှလွတ်မြောက်ခဲ့သည့် ကောင်လေးသည် အချိန်ဆွဲမနေတော့ပေ။ ဤကဲ့သို့သော လူယက်သူ လူမလူတေကလေးများလက်ချက်ဖြင့် ဓားထိုးခံရသော၊ ရိုက်နှက်ခံသော သူ့သူငယ်ချင်းအချို့၏သတင်းကို သူ ကြားဖူးနားထ

သား။ ယခု...လူယက်သူ တေလေကလေး တစုသည်လည်း အိမ်ထဲကြမ်းတမ်းသည့် ကောင်လေးတွေဖြစ်မည်။

အာနက်စ်သည် သူ့အနီးရှိ အဖုံးပင်နေသော အမှိုက်ပုံးအောက်မှ တကွာ တ ဝင် ပုလင်းတလုံးကို ဆွဲယူပြီး တိုက်နံရံတခုကို ခိုက်၍ ပုလင်းဖပ်များကို ခွဲပစ်လိုက်သည်။ လူယက်သူ လူဆိုးကလေးများ လန့်သွားသည်။

‘မင်းတို့ကို...ငါ သတ်ပစ်မယ်’
သူက အေးစက်စွာပြောသည်။
‘ဟေ့ကောင်...မင်း ရူးနေသလား’
‘ငါ...မင်းတို့ကို သတ်မယ်’

အာနက်စ် အတည်ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။
ကောင်လေးများ သူ့စကားကို ယုံကြည်ကြသည်။
‘မိကောင်...ခူးနေပြီကွ’

သူ့ယက်သမားခေါင်းဆောင်က ပြောသည်။ သူတို့ သထိကြီးအသား၍ ဆုတ်ခွဲထွေးကြသည်။ သူတို့ထုပြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသောအခါ အာနက်စ်သည် အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ပုလင်းဖပ်များကို ပြန်ထည့်ပြီး ကျန်တစ်ခုမှာ သူ့အိမ်နှင့် ကိုက်နှစ် ခယ် အကာရောက်သည့်အထိ လက်ကဆုပ်ကိုင်၍ လျှောက်လေခဲလေသည်။

သူ့နေထိုင်သော သိုက်ပေါ်ကြီးထဲ ပြန်ဝင်လာသောအခါ အာနက်စ်သည် ထိုခါပေစင်ကြီးအား နှုတ်ဆက်ပြီး လနေ့ညနေထိုင်စောပိုင်း ‘ယန်းကီး’အသစ်က တော်ပီတွန်း အသစ်ကို အနှိပ်ရမည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်းပြောသည်။

သူ့အခန်း အမှတ် ၁၂ အေကို သော့ဖွင့်ဝင်လိုက်သော်
အခါ၊ သူ့အခေါ်သည် ၎င်းတို့၏ခိတ်ဆွေဟောင်းတဦးနှင့်အ
အနံ့ပြစ်သော ဗီယပ်နာနိုင်ငံမှကွက်သည့် ကော်ဖီကိုသောက်
ယင်း စကားပြောနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

‘မင်္ဂလာရှိသော နေ့လယ်ခင်းပါ...ဖရော်ဂက်မာလက်ချီ’ ဟု
သူက ဧည့်သည် မိန်းမကြီးအား သိရှိမေ့စွာ နှုတ်ဆက်သည်။
ဂရိတာက ပီတိအပြည့်ဖြင့် ပြုံးသည်။

စက္ကန့်ကိုးဆယ်အကြာတွင် အဘွားကြီး နှစ်ယောက်သည်
အာနက်စ်၏ စနုဗားသံကို ကြားရလေသည်။

‘သူ့လက်သံ ကောင်းသားပဲ’
ဖရော်ဂက်မာလက်ချီက မှတ်ချက်ချသည်။

‘အာနက်စ်ဟာ လူတော်လူကောင်းလေးတယောက်ပဲရှင့်’
ဂရိတာက ခပ်တိုးတိုးလေးပြောသည်။ သူမ ကျယ်လောင်

စွာ စကားမပြောချင်ပါ။ အာနက်စ်အား အခန့်ခန့်အယွက် မဖြူ
စေလိုသောကြောင့်ပင် တည်း။

အခန်း [၅]

၁၉၆၀ ခုနှစ်သည် ဂျန်အက်ဖီကနေဒါရော၊ အာနက်စ်
လောအတွက်ပါ ကောင်းမြတ်သော နှစ်တနှစ် ဖြစ်လေသည်။
အဲဒီကုန် ပြည်သူ့ပြည်သားများသည် မက်ဆာချူးဆက်
ပြည်နယ်မှ လွတ်တော်အမတ်ကလေးအား ဝါရှင်တန်မြို့တော်ရှိ
အခြေတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်စေခဲ့ကြသလို ဒါချောင်းမှ
အောင်လေးကိုလည်း ဟာဗတ်စ်တက္ကသိုလ်ကြီးက ကမ်းဘရစ်ချ်
တက္ကသိုလ် “လိုဝဲလ်အဆောင်” ရှိ အခန်းကျယ်ကြီး၌ ရွှေ့
ပြောင်း နေထိုင်စေခဲ့ပေသည်။ အာနက်စ်အယ်လာသည်ဟာဗတ်စ်
တက္ကသိုလ်သို့ အသက်(၁၇)နှစ်အရွယ်၌ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။
အဲဒီလောသည် အောင်မှတ်ကောင်းသူ၊ တတ်စကက်တောကစား
သူနှင့်သူ၊ တိုင်းသိပြည်သိ စိတ်သရုပ်ခွဲပညာရှင်တဦး၏ မွေးစား

သားတဦး ဖြစ်သူ စသည့် အရည်အချင်းနှင့် ထူးခြားချက်များကြောင့် ဟာဗတ်ခ်သို့ ချောမောစွာ ဝင်ခွင့်ရခဲ့လေသည်။

ခေါင်းလောင်းများနှင့် ပေါင်းစိုးခုံးခုံးကြီး ပါရှိသော “လှိုဝဲလ်” အဆောင်ကြီးသည် ဟာဗတ်ခ်တက္ကသိုလ်၌ သို့ဆောင်မူ အရှိဆုံးသော အဆောင်များအနက် တခုအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။

၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် အာနက်စ်ဘယ်လာသည် ခေတ်ရှေ့ပြေပြေတတ်ကို အသည်းစွဲကြိုက်သူ လင်ဒါအမည်ရှိ ကောင်မလေးတယောက်နှင့် ရည်းစားဖြစ်နေသည်။ သူမကြောင့် သူ့သူ့ဟာဗတ်ခ်တက္ကသိုလ် ပြဇာတ်အသင်းသို့ ဝင်မိခဲ့သည်။ သူ့သူ့ပြဇာတ်မင်းသားလုပ်ရန်ပင် ရည်ရွယ်ထား၏။

ဦးလေးမာတစ်က သဘောမကူပေ။

‘မင်း သရုပ်ဆောင် အတော်ကောင်းတယ်လို့ ငါ သတိကြားတယ် အာနက်စ်၊ မင်း ကောလိပ်မှအိုတန်းခံတာ့ ဆက်လုပ်ပါ။ သရုပ်ဆောင်ခြင်းဟာ ကျန်းမာရေးအတွက် ကောင်းပဲတယ်။ ဒါပေမယ့်...စီးပွားရေးအတွက်တော့ အမြဲ မကောင်းနိုင်ဘူး’

‘ကျွန်တော် မဆုံးဖြတ်ရသေးပါဘူး ဦးလေး’

‘အေး...ဆုံးဖြတ်ချက်ဆိုတာ မြန်မြန်မူပျံဆင့်တုား၊ မင်းငါ့ ချစ်စဉ်းပြောမယ်၊ ငါ့ဆီကိုလာပြီး နေ့စဉ် ကြည့်ထိုင်စားမင်း သား တော့ ဒါ ရိုက် တား တော့ မ နဲ့ ဘာ သူ တွား၊ အားမချက် မရှိတဲ့ အလုပ်နဲ့ အသက်မွေးရတာ သိပ်ခက်ခဲတယ်လို့ အားလုံး ပြောသွားကြတာချည်းပဲ၊ မင်းလဲ စဉ်းစားပေါ့’

အာနက်စ်ဘယ်လာက ခေါင်းညိုထဲခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၏ အောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဆက်လက်စဉ်းစားနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တွင် အဆိုတော် ဂျွန်နီမက်သစ်သည် အယ်လ်ဘစ် ဆေးချပ် ဆက်တိုက်စွဲသွားပြီး ဘီးတဲလ်စ်အဖွဲ့သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လစ်ဗာပူလ်မြို့ငယ်လေးရှိ စားသောက်ဆိုင်ငယ်လေးများ၌ ဈေးပြေနေရဆဲ ရှိသည်။ ထိုအချိန်၌ပင် အာနက်စ်ဘယ်လာက ဆေးတက္ကသိုလ်သို့တက်ရန် လျှောက်လွှာတင်မည့် ဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့ဖူး သတင်းကောင်းကို ဦးလေးမာတင် ကြားရလေသည်။

‘သူ သရုပ်ခွဲပညာရှင် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ရှင် ထင်သလား၊ ဂရိတာက သူမ၏ခင်ပွန်းအား မေးသည်။

‘သူ ဝင်ခွင့်ရချင်းတော့ ပထမနှစ် ဆေးကျောင်းသားပဲ ဖြစ်ဦးမှာ’

ဒေါက်တာဘယ်လာက ခစ်ကနဲရယ်၍ ပြောသည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ။

ဘီးတဲလ်စ်အဖွဲ့၊ ဟယ်ရီဘယ်လဖွန်တီ၊ အင်ဒီဝီလျံ(စ်)နှင့် ဆင်ဒင်ဂျွန်ဆင် “တာ” စားသောက်နှစ်တွင် အာနက်စ်ဘယ်လာအား ဆေးတက္ကသိုလ်ကြီး သုံးခုက ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ သူသည် ဗီလ်ထီယာတက္ကသိုလ် လက်အောက်ရှိ “သမားတော်များနှင့် ဗီထီယာဝန်များ ကောလိပ်” တွင် ပညာ ဆက်သင်သည်။ အဘိဓမ္မာဆင်မြစ်ကြီးကို အပေါ် မှ စီးမြစ်နိုင်သော ယင်းကောလိပ်ကျောင်းကြီးသို့ မင်ဟက်တန်မြို့ အနောက်ပိုင်းရှိ သူ့ တိုက်ခန်းမှ နီးကပ်ငါးမိနစ် မျှသာ သွားရသော်လည်း အာနက်စ်သည် အချိန်ကို တန်ဖိုးထားသူ ဖြစ်သဖြင့် ဘရော့ဒ်ဝေး လမ်းမအနီး

လမ်း ၁၇၀ တွင် အတန်းသားနှစ်ဦးနှင့်အတူ အခန်းငှား၍ နေကာ ကျောင်းတက်သေသည်။ အာနက်စ်သည် အတန်းထဲ၌ အခန်းဆုံး ကျောင်းသားငါးဦးအနက် အုပ်ပတ်အောင် စာကြိုးစားသည်။ သူများက ကောင်းလှစေမပြေးချစ် ဆုကိုယ်တိုင်က ကောင်းစွာပြုခဲ့လေသည်။ ခန္ဓာဗေဒဗျူဟာသော အတန်းမှ အဖြစ်အပျက် မပေါ်ပေါက်မီက သူ့အား မည်သူကမျှ အဆုံးတလည်း သတိထားမိခဲ့ကြပေ။

‘မကလောင်လဲနဲ့နက်ခင်းပါ... ခန္ဓာဗေဒ ပညာရပ် အပိုင်း(၁) ကို လာတက်ကြတာကို ကြိုဆိုပါတယ်၊ ဆရာတို့ဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွေကို လေ့လာကြမယ်’

ပါမောက္ခဖန်နီက နှုတ်ဆက်သည်။ ဖန်နီသည် ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသူဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းသိပြီးသား။ ထို့ကြောင့် ကယ်လီဖိုးနီးယားမှ ရုပ်သားထွားထွားနှင့် ထပ်မံနက်နက် ကျောင်းသူတဦးအား ဦးစွာဈေးချယ်၍ မေးခွန်းထုတ်ခြင်းကို မည်သူကမျှ မဆိုကြပေ။ သူမအမည်က အိဒင်မောရစ္စ...

‘လူသေကောင်တွေနဲ့ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့ဖူးသလား’

‘မရှိပါဘူး ဆရာ’

ဖန်နီသည် နောက်ထိုင်ခုံတန်းကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုင်ခုံနှင့် အမည်ဖယားချပ်ကိုလည်း ငုံ့ကြည့်သေးသည်။

‘ခင်ဗျားရော မစ္စတာဘယ်လာ၊ လူသေကောင်တွေကို တွေ့ဖူးပါသလား’

‘ထောင်နဲ့ချီပြီး တွေ့ဖူးပါတယ်’
ဘယ်လာက တိုးတိတိပြောသည်။

အတန်းလုံး ပိုင်းရယ်ကြသည်။
‘ခပ်ပွဲရုပ်ရှင်ကားတွေ အကြောင်းကို ကျုပ် ပြောနေတာ တုတ်ဘူး’

ဖန်နီက ဝီတံကိုခွာ ပြောသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ကလဲ တကယ်ပြောနေတာပါ’
ယခုတကြိမ်ကော့ မည်သူမျှ မရယ်ကြ။ သူ့အိုအားလုံး အာနက်စ်အား ဗိုက်ကြည့်နေကြသည်။

‘ခင်ဗျား အဲဒီ အလောင်းတွေ ကောင်နဲ့ချီပြီး တယ် မှာ တွေ့ခဲ့ရသလဲ မစ္စတာဘယ်လာ’

အာနက်စ်သည် ခေတ္တခဏမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ မှူးဝေ နောက်ကျူဖွယ်ရာတိုင်း ကြွေးကိုမျက်စိထဲမြှန်မြင်ယောင်လာသည်။ သူ့အား၌ အမေရိကန် ယုံချုပ်ကားတပ်သားများ ရောက်ရှိနေဆဲကဲ့သို့ပင် ခံစားရသည်။

‘ဒါချောင်မှာပေါ့၊ အလောင်းပေါင်း နှစ်ထောင် ဖုဲ့ပစ်ချတာတဲ့ ရောမ တွင်းကြီးထဲမှာ’

အတန်းလုံး ထုံအားသင့်သွားကြသည်။

ဖန်နီက လက်မရွေးဘဲသေး။

‘ဒီမယ် မစ္စတာဘယ်လာ၊ ဒါချောင် အကျဉ်းစခန်းကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ခပ်တပ်မှာ အမေဆင်းနိုင်လောက်အောင် အဲဒီတုန်းက ခင်ဗျားအထက် သိပ် မကြိုးနိုင်သေးပါဘူး’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော် အဲဒီတုန်းက သုံးနှစ်သားပဲ နှိုသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် အလောင်းတွေကိုတော့ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါသေးတယ်’

စောစောကလိုပင် တတန်းလုံး ပင့်သက် ရှိုက်လိုက်ကြပြန်
သည်။ အာမေခိုတ်သံတွေ တပြိုင်တည်း ထွက်သွားကြသည်။
အတန်း၏ နောက်ဘက်နားမှ မိန်းမပျိုတဦးက ခပ်တိုးတိုးလေး
ငိုသည်။ ဖစ်ခံသည် သူ၏ထိပ်ပြောင်နေသောဦးခေါင်းကို နှစ်ချက်
ယမ်းလိုက်သည်။ သူ စိတ်ထိခိုက်သွားသည်။ ဒီတချိတော့ သူ
ခံသွားရပြီ။

ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး မစ္စတာဘယ်လာ
'ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်လဲ စိတ်မကောင်းပါဘူး'

ခန္ဓာပေဒပညာရပ်ကို အဆင်ပြေစွာဖြင့် ဆက်လက်သင်ကြား
သွားသည်။ အာနက်စ်ဘယ်လာအဖို့လည်း အဆင် ချော၏။
ထိုအဖြစ်အပျက်နောက်ပိုင်းတွင် အာနက်စ်သည် သူ၏စစ်အတွင်း
က အတွေ့အကြုံများကို ဘယ်တော့မှ ထပ်မပြောတော့ပေ။
သို့သော် သူသည် အခြား ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့်
ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံပေါင်းသင်း၏။ ထိုစာသင်နှစ် ပထမနှစ်ဝက်
ကုန်ခါနီးတွင် သူသည် အတန်းသား အိဒင်မောရစ္စနှင့် တပတ်
လျှင် နှစ်ကြိမ်ခန့် အတူအိပ်ဖြစ်နေလေပြီ။

၁၉၆၅ ခုနှစ်သည် အာနက်စ်ဘယ်လာအတွက် အကောင်း
ဆုံးနှစ်ဖြစ်လေသည်။ ထိုနှစ်တွင် 'ခေါင်မိုးပေါ် ကတယောဆရာ'
ပြဇာတ် စုံသွားသလို ရိုးလင်းစတုန်းပေါ် အဖွဲ့သည်လည်း
ဥရောပနှင့် အမေရိကန်တို့တွင် သီချင်းနှစ်ပုဒ်ဖြင့် တပြိုင်တည်း
အောင်မြင် ကျော်ကြားသွားကြသည်။ 'ဟာမစ်ဟာမစ်' ပေါ်
အဖွဲ့သားများအား တေးချစ်သူ ပရိသတ် မြီးကောင်ပေါက်မ
တလေးများ တန်းတန်းစွဲဖြစ်နေစဉ် ဒေါက်တာမာတင်ဘယ်လာ

၏ တူတော်မောင် အာနက်စ်သည် ဂန္ဓဝင်ဂီတာ၊ ဂျက်င်ဂီတာ၊
ဆက်ယောင်းတေးသီချင်းများကိုသာ အာရုံစိုက် နားထောင်
နေသည်။ အခြား ကျောင်းသားများ ဆေးခြောက် ရှူပြီး
ငိုသံချမ်းရေး ဆန္ဒပြပွဲများသို့ ချီတက်နေစဉ် အာနက်စ်သည်
ထစ်ထစ်တခါ ဆံပင်မှန်မှန်ညှပ်ပြီး သူ့အလုပ် သူ့လုပ်နေသည်။
သူသည် လူမှုအဆောက်အအုံကြီးကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲ ပစ်ရန်
ဆန္ဒမရှိ။ အချိန်လည်း မရှိ။ တတိယနှစ် သင်ခန်းစာများနှင့်
ဆေးခန်းတွင် လက်တွေ့ဆင်းရခြင်းကြောင့် သူ သိပ်အလုပ်များ
နေသည်။

သူသည် သူ့ရည်းစား အိဒင်မောရစ္စကဲ့သို့ ဉာဏ်ထက်မြက်
သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် မိမိကမ္ဘာ ကျဉ်းကျဉ်းကလေး
ထဲ၌ နေတတ်သူ ဖြစ်၏။ ပြင်ပလောကနှင့် သိပ်ပြီး မထိတွေ့လို
သော လူစားဖြစ်သည်။ သူသည် အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝသူ သဘော
နေသကောင်းသူဖြစ်၏။ အိဒင်မောရစ္စသည် အိုကလာဟိုးမား
ပြည်နယ်မှ ဗလတောင်တောင့် ဆရာဝန်ပေါက်စ တဦးနောက်
ခါ သွားခြင်းမှာ အိဒင်မောရစ္စနှင့်အာနက်စ်တို့၏ စာမေးပွဲရမှတ်
များ ကွာခြားမှုကြောင့် မဟုတ်ပါပေ။

ထို့နှင့် အာနက်စ်သည် 'ဆယ်လီအင်းဒ်' အမည်ရှိ ဓာတ်ခွဲခန်း
ညွှာရှင် ချစ်စဖွယ်အမျိုးသမီးကလေးတယောက်အား အကြိုက်
တွေ့သွားပြန်လေသည်။ သူမအား ချစ်ခြေမ်းမှာ အာနက်စ်အဖို့
များစွာ လွယ်ကူလှပေသည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် အာနက်စ်ဘယ်လာဆရာဝန်သူ့ကို
ချစ်သောအခါ သူမအား မစွန့်လွှတ်နိုင်သေးမီ သူ တို့နှစ် ဦး

၅၀ စိုးသိက်

ဘယ်လီဗြူး ဆေးရုံကြီး၌ အလုပ်သင် ဆရာဝန် တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရစဉ် ပကမပိုင်းလများအထိ ဆက်၍ တွဲနေခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပုဆိုက်သော ဩဂုတ်လ၏ညတညတွင် အရှေ့ပိုင်း ၂၉ လမ်းရှိ အာနက်စ်၏အိမ်သို့ လူမအား ပေးထားသော သော့တူဖြင့် ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယနေ့ည(၇)နာရီတွင် အာနက်စ်ကညစားကျားမည်ဟု ချိန်းထားသည် မဟုတ်လား။ အာနက်စ်သည် အချိန် တိကျသူ ဖြစ်၏။ စေ့စပ်သေချာသူဖြစ်၏။ သူမက လူပေါ်ခေါင်းလောင်း နှိပ်သော်လည်း ပြန်ထူးသူ မရှိသဖြင့် အနည်းငယ်မျှ အံ့ဩ သွားသည်။ ပခုံးတချက်တွန့်ပြီး အိမ်ထဲဝင်ထိုင် စောင့်ရန် ဆုံး ဖြတ်သည်။

အာနက်စ်ဘယ်လာအား ရုပ်မြင်သံကြားရှေ့တွင် ထိုင်ယမ်း သတင်းအစီအစဉ်ကို အထူးအာရုံစိုက် ကြည့်နေကြောင်းတွေ့ရ သောအခါ သူမ ပို၍ အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

‘...ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၏ ရှေ့တန်း နယ်နိမိတ်ကို ဖြတ်ကျော် လာခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ကျူးကျော်သူများဟာ အော်တို မက်တစ် လက်နက်များ၊ မိုင်းခုံးများ၊ ပုဆိန်များ ကိုင်ဆောင် လာခဲ့ကြတာမို့ ကီဘုရဲ စခန်းရဲ့ အပျက်အစီးကိုတွေ့ကြည့်ရုံနဲ့ သိနိုင်ပါတယ်’

နာမည်ကျော် ရုပ်သံသတင်း အစီအစဉ်ကြေငြာသူ ‘ဝေါလ် တာဒရွန်ကိုက်’က ရုပ်သံမှ ပြောနေသည်။

တပြိုင်တည်း၌ပင် ‘စီဘီအက်စ်’ သတင်းဌာနကြီး၏ ဂျော့ဇွဲ သလင်မြို့ ဌာနခွဲမှ ရုပ်သံ ကင်မရာမင်း မိုက်ပြသော ပြကွက်များ

ပေါ်လာသည်။ ဗုံးခွဲခံရသော လူနေအိမ်များနှင့် ပျက်စီးသွား သော စာသင်ကျောင်းတို့ကို ကောင်းကောင်းမြင်ရသည်။ ရုပ်သံ ကင်မရာမင်းသည် ဤသတင်းမျိုးအတွက် ရိုက်ကူးမှုအတွေ့အကြုံ အထောက်အပံ့များများ ရှိပြီးသားဖြစ်မည်။

ယခု ကင်မရာမင်းသည် အော်ဟစ်နေသော မိန်းမများအား ‘ဆီး’ ဆွဲယူခိုက်ပြသွားသည်။

‘ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများအနက် ဆယ်သုံးယောက်ဟာ မိန်းမခွဲ အလားတွေ ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်’

ခွေန်ကိုက်က ဆက်ပြောသည်။ အလောင်းများကို ဆေးရုံကားများပေါ်သို့ တစ်နေပြီ။ အော်ဟစ်သံများကို ကြားနေရဆဲ။

‘အကြမ်းဖက်သမား လေးယောက် အသေမိပြီး ရှစ်ယောက်၊ ဦးယောက်လောက် အမှောင်ထဲမှာ လွတ်သွားကြောင်းအစွဲရေး အာဏာပိုင်များက ပြောပါတယ်’

ထိုနောက် ရုပ်သံ ကုန်ည်ကြော်ငြာကားတိုကလေး ပေါ် အာသည်။

‘အို...စိတ်မကောင်းစရာ၊ စက်ဆုပ်စရာပါကလား’ ဆယ်လီအင်းနီက ပြောလိုက်ရာ အာနက်စ်က ခေါင်းညိတ် ဖြစ် သူမရှိရာ တံခါးပေါက် ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။

‘ဂျူးတွေပဲ...ထပ်လေးရပြန်ပြီလေ’

‘ဒီပြစ်မှု ကျူးလွန်တဲ့ လူတွေကို အပြစ်ဒဏ် ပေးသင့်တယ်’

အာနက်စ်က လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ပြီး မတ်တတ် ထကာ သူ၏ လည်စည်းကို ပြုပြင်ယမ်း တံခါးလက်ကိုင် ဘုသီးကို လှမ်း ကိုင်လိုက်၏။

‘ဒီအတွက် တယောက်ယောက်က လက်စားချေပေးရမယ် အာနက်စ်’

ဆယ်လီအင်းနီက ထပ်ပြောပြန်၏။

သူက သူမစကားကို အနည်းငယ်မျှ ချင့်ချိန်ပြီး.....

‘တယ်သ့ ကို လက်စားချေခိုင်း မလို့လဲ’ ဟု မေးသည်။

သူမ ပြန်မဖြေတတ်။

အာနက်စ် တယောက် ရယ်စရာ ပြောတာလား၊ အတည် ပြောတာလား ဆိုတာ ခွဲခြားသိရခက်သော အခါများ ရှိတတ် သည်။

ယခုတကြိမ်သည် ထိုသို့သော အခါသမယမျိုး ဖြစ်၏။

အခန်း [၆]

အာနက်စ် တယ်လာသည် အလုပ်သင်ဆရာဝန်အဖြစ် ထမ်း ယူပြီးသောအခါ ကလေးရောဂါ ဆရာဝန်အဖြစ် အလုပ် သင်ကာ ဆယ်လီအင်းနီအား လက်ထပ်ယူမည်ဟုလူတိုင်းက မေးသည်။ သူတို့အားလုံး မှားသွား၏။

အဒေါ် ဂရီတာကမူ အဆင့်မြင့် စိတ္တဗေဒ ပညာကို လက်သပ်ယူကာ ဂျူးလူမျိုး သဋ္ဌေးသမီးကလေး တဦးဦး အိမ်ထောင်ပြုပါစေဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ သူ့ အဒေါ် မှားသွား၏။ သူ့ အိမ်ထောင်ပြုရန် အချိန်မကျသေးပါ သေးသည်။ ဤအချက်ကို ဆယ်လီအင်းနီအား ပွင့်ပြော တာခါ သူမငိုသည်။

အနောက် ရာသီဥတု ပိုခကောင်းပြီး ရာဇဝတ် ဖြစ်ပွားမှုနှုန်း သိသကဲ့သို့ လော့စ်အိန်ဂျလစ် မြို့ရှိ ဆေးရုံ အသစ်ကြီး

တခုတွင် ပိုများသော လခ ရသဖြင့် သူမ အလုပ် ပြောင်းရွှေ့ သွားလေသည်။

အပေါ်ယံ အားဖြင့် ကြည့်လျှင် အာနက်စ်သည် ကလေး သူငယ်များအား ကုသရာ၌ အထူး ပါရမီပါသူ ဖြစ်သဖြင့် ကလေးရောဂါ အထူးကု ဆရာဝန်လုပ်မည် ဆိုလျှင် သင့်လျော် မှန်ကန်လှ၏။ သူသည် ဆေးကုတော်ရုံသာမကပဲ ကလေးများ အားလုံးက သူ့ကို ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိကြသည်။ အိုင်ဂရစ်စ် ဆီတာလျှံ၊ တဂုတ်၊ လူမည်း၊ စပိန်၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ လူထု တန်းစား မည်သည့်ကလေးမဆို ဒေါက်တာအာနက်စ်ဘယ်လ် အား ချစ်ကြသည်ပင်။ သူ့ကို ကလေးအားလုံးက 'ဒေါက်တာ အာနီ' (အာနက်စ်ကို ချစ်စနိုးအတိုကောက် ခေါ်သောနာမည်) ဟု ခေါ်ပြီး သူ့ကို အရူးအမူး ခင်တွယ်ကြခြင်းမှာ တခြား များ နားမလည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ သူသည် ကလေးများအဖို့ သူ့ရဲကောင်းကြီး တဦးသဖွယ် ဖြစ်နေရာ ကလေးရောဂါ အထူးကု ဆရာဝန်ကြီး တဦးအနေဖြင့် ပို၍ ကျော်ကြားဖွယ် ရှိသည်။

သို့သော် သူသည် ရောဂါဗေဒ ပညာရှင်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။

သူ၏ အကြံ အစည်က ထိုပညာရပ်ကို အသုံး လိုလိမ့်မည် မဟုတ်လား။

ရောဂါဗေဒပညာရှင်သည် အလောင်းများ ခွဲစိတ် လေ့လာ ခြင်း၊ ခွဲစိတ်ပြီး ထုတ်ယူ ရရှိသော တစ်ရှူးများ၏ ထူးကဲသော ပြောင်းလဲမှုများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ သုံးသပ်ခြင်း စသည်စသည်

ပြုလုပ်ရသူ ဟူ၍ အဘိဓာန် စာအုပ်များ၌ ဖော်ပြထားလေ

သည်။ ပြင် 'ဝက်ဘ်တော ကောလိပ်ကျောင်းသားသုံး အဘိဓာန်' ၌ အဆိုအရ၊ အင်္ဂလိပ်လို 'ပါသိုလောဂျစ်' ဟူသော အာရတွင် 'ပါသိုစ်' ဂရိ ဝေါဟာရသည် နာကျည်းမှု၊ ဂါဝေနောနှင့် ရမ္မက်တို့ သုံးမျိုးပေါင်း ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြထား၏။ ထိုဝေါဟာရသည် အာနက်စ် ဘယ်လာ၏ ဘဝ အကိတ်ဖြစ်နေကြောင်း မည်သို့မျှ မသိရှာပေ။

'ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်လဲ... မာတင်' ဝေရီတာက ခင်ပွန်းသည် မာတင်အား မေးသည်။

'မင်းရော ဘယ်လိုထင်သလဲ' ဦးလေး ဒေါက်တာမာတင်ဘယ်လာက ပြန်မေးသည်။

'သေခြင်းတရားပေါ့၊ သူဟာ... အသက်ရှင်သူတွေကို ကုသမဲ့ အသေကောင်တွေကိုပဲ ကိုင်တွယ်ချင်တယ်၊ မရဏတက်ကို

အေးချယ်လိုက်ပြီ၊ ရှင်... မရယ်နဲ့နော်... မာတင်' ဒေါက်တာဘယ်လာ မရယ်ပါ။ သူ့ ဇနီးပြောစကားမှာအမြဲ

ထိုမှန်နေတတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အာနက်စ်အား ထိုကိစ္စ ပြောကြည့်ပါဦးမည်ဟု သူမအား

ကတိပေးသည်။ နောက် (၄၀) နာရီအကြာတွင် တနင်္ဂနွေနေ့၊ အလယ်စာစားရန်ရောက်လာသည့် အာနက်စ်အား ဦးလေး

မာတင်က ထိုကိစ္စကိုပိုင်ပြောသည်။ 'မင်း... စိတ္တဗေဒပညာကိုမရွေးချယ်လို့ မင်းအပေါ် ဖိတ်ပျက်

သွားတယ်ကွာ၊ မင်း... ကလေးရောဂါကုသမှုမှာ အောင်မြင်

သားခွဲ၊ နောက်ပြီး ကလေးနဲ့ စိတ်ရောဂါ တွဲဖက်ကုသတဲ့ ဝေဠု ရှင်တွေလည်း ခုမှ ပေါက်ဖွားလာကာ စ ရှိသေးတာပဲ

ဦးလေးမာတင်က ပြုံး၍ပြောသည်။

အာနက်စ်သည် ပေါင်မုန့် ညိုညိုပါးပါး တချပ်ပေါ် မှ ထုတ်ပြီး၊ ငါးကင်အဖတ်နှစ်ဖတ် ထပ်တင်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် ကလေးတွေကိုချစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်... ခွဲစိတ် ခန်းဝင်ရတာ ပိုပြီး ပညာသားပါတယ်။ ဒီလိုလေ၊ အလေး ခွဲစိတ်လေ့လာခြင်းအားဖြင့် ကလေးတွေရော၊ လူကြီးတွေကို အသက်ရှင်အောင် ကျွန်တော် တနည်းတလမ်း ကူညီနိုင်လိမ့်မလို့ ထင်တယ်

အာနက်စ်ဘယ်လာသည် မုသားပြောရာတွင် ကျွမ်းကျင် တဦး ဖြစ်နေလေပြီ။ ပေါင်မုန့်စားယမ်း သူ့ မျက်နှာပေါ် အပြုံးကို ကြည့်ရုံမျှဖြင့် သူ၏ ကျယ်ဝန်းတောက်ပသောမျက် ချား၏နောက်ကွယ်၌ ကိန်းဝပ်စပြုနေသော သူ၏အကြံအစည် မည်သို့မျှရိပ်စားမိနိုင်ဖွယ်မရှိပါချေ။

သူ့ ဦးလေးရော၊ သူ့ အဒေါ်ရော၊ သူ့ ရည်းစား ရှယ် ရော ထူးကဲသော ကိစ္စတခုကို လုပ်ဆောင်ရန် သူ ကြံ စည် ကြောင်း မသိကြရှာပေ။ ရှယ်ရှင်ဂရက်ရှပ် သည် ပွားတိုရိုကန်န ဟေထိကျွန်းသား ကလေးသူငယ်များအား နေ့ ခင်း ပိုင်း အင်္ဂလိပ်စာသင်ပေးပြီး ညပိုင်းနှင့် စနေ တနင်္ဂနွေနေ့များ အာနက်စ်နှင့်အတူလာနေလျက်ရှိသူ ဆံပင်အနက်နှင့် ကိုယ်လ သွယ်သွယ် မိန်းမပျိုလေး တယောက် ဖြစ်လေသည်။ ပိုင်အရာ ဖြူဖြူ၊ အီတလျှံရုပ်ရှင်များနှင့် တပတ်လျှင် ခုနစ်ကြိမ်၊ ရှစ်ကြိ

မ်နှင့်အတူ အိပ်ခြင်းတို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်သူ ရှယ် ရှင် အာနက်စ် စစ်တပ်ထဲဝင်၍ နိုင်ငံခြားသို့ သွားမည်ဖြစ် ဖြစ်ပြီး သိရသောအခါ အထူးပင် ဝမ်းနည်းပြီး၊ စိတ် ခတ် သွားလေသည်။

အာနက်စ်ကြာမည်တဲ့။ မိမိတို့တွင် သူ စစ်တပ်၌စစ်မှုထမ်းရန်မလိုတော့ပါ။ ဗီယက်နမ် နှင့် ညီနောင်များ ပြီးခါနီးပြီ မဟုတ်လား။ သူသည် မည်သူ့ ကိုမျှ မပြုနေရာမလို ထိခံကြောင်း... သူ ဖြေရှင်းချက်မပေး။

အမေရိကန် တပ်မတော်အနေနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ရောဂါ ကုသမှု ပညာရှင်တဦးကို ရရှိသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်စရာဂုဏ်ယူ ကောင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ကြီး အာနက်စ်တယ်လာက အာနက်စ်ကို ဂျာမန်နိုင်ငံရှိ အမေရိကန် ကြည်းတပ်ခန်းတခု၌ အသုံးပြုပေးပါရန် တောင်းခံသောအခါ ချက် ချင်း ပင် အလျော့ခွင့်ပြုလိုက်ကြလေသည်။

အားလုံးအဆင်ပြေနေသည်။ အသည်း ဂျာမန်တာသားစကားကို တနှစ်တာမျှ သင်ယူခဲ့ပြီး နောက်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံတော်တွင် ဂျာမန်တာသားစကား ကို သက်လက်လေကျင်သွားရန်လည်း ရည်ရွယ်ထားမိ။

အာချီးနီးယားမြို့ရှိ စစ်အေးရုံသို့ သတင်းပပို့မိ နောက်ဆုံး ရရှိသော ရက်သတ္တပတ် များအတွင်း၌ အာနက်စ် သည် အာနက်ပိုင်း ၎င်း လမ်း ထိုကမ်း၌ သူ၏ သူတော်အဖေလုပ်ငန်း ပြီးပြတ်အောင် နာရီပေါင်းများစွာ အချိန်ယူ လုပ်နေလေ သည်။

သူသည် 'နယားယောက်ခဲ တိုင်း ဝါစိ' ဆ ကင်း စာ ကြီး
 တနစ်စာ သတင်းပိုဒ်များ၊ အညွှန်းများကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်
 စစ်ဆေးသည်။ တစ်ဖန်... သူလိုချင်သော သတင်းအချက်အလက်
 များရရှိရန် ပိုက်ကန်ဖလင်များကို ဝရုထစိတ်လေ့လာပတ် သည်
 သူသည် အနည်းငယ်မျှ စိတ်တက်ကြွနေပုံရ၏။ ပြုံးနှစ်လှိုလှို
 အားကစားရွာမှ အရှုရေးအားကစားသမား တစ်ဦး၏ အသံ
 ခံခြင်းကြောင့် သူ့စိတ်ဓာတ်ကျောင်းအား ပိုမိုရသေးခဲ့ ခဲ့။

သူသည် လူဆယ်နှစ်ယောက်အတွက် နှစ်ခြောက်သမင်္ဂန်း
 ဝိုင်းကြွေးနေရုံနှင့် မပြီးပါ။

သူ တာဝန်က... သေဆုံးသူ ခြောက်သန်းအတွက် ကလေး
 ချေရန်ဖြစ်သည်။

သူ၏အကြံအစည်ရော၊ သူ၏စိတ်ဓာတ်ပိုမိုများပါ ဖို့
 ဥထည်ပပြီးသုံးသေးပါချေ။ ပြီးဆုံးသောအခါတွင်မူ သူ့
 အသုံး သတိထား၍ တိတိကျကျ စေ စေ စပ် စပ် လုပ် ဆေး
 ရပေလိမ့်မည်။ သူသည် မရအာအကျဉ်းစခင်းကြီးများကို အုပ်ချုပ်
 ခဲ့ကြသော သတ္တဝါကောင်ကြီးများ ကဲ့သို့ပင် စွမ်းရည်ပြည့်
 လို၏။

အောက်တိုဘာလာတွင်ဖရန်ဖတ်မြို့သို့သွားမည့်လေတပ်မ
 လေယာဉ်ပေါ်သို့ သူ ထက်သွားသောအခါ သူသည် နေ
 နေပြီး ယုံကြည်မှု ပြည့်စုံလျက်ရှိသည်။

သူ ထိုသို့ မဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။

တကယ်တော့ သူသည် ဤကိစ္စကို နှစ်ဆယ်ခုနှစ်နှစ် လုံး လုံး
 စဉ်ဆဲခဲ့ရသည် မဟုတ်လား။

* * *

ဘယ်လောက် ဂျက်လေယာဉ် ထွက်ခွာပြီး သုံးနာရီအကြာ
 ဝိုင်းရံအောင် လိုခြုံ ရေး မှတ်တမ်း စာအုပ်တွင် မှတ်သား
 မှတ် အရ) ၁၉၇၂ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်နေ့ နံနက်
 ၁၁နာရီတွင်၊ မျက်နှာခံစပ်စပ်နှင့် ဂင်တိုတိုဖြစ်သူ 'ဝီလျံဟာပါ'
 ခိုသော လူသည် ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်၊ လင်ဂလေမြို့ရှိ အမေ
 ဇိကန် ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး အေဂျင်စီ (စီအိုင်အေ) ဌာနချုပ်၏
 အပြင်ဘက်ရိတ် တံခါးဝများမှ ပြတ်သန်း၍ ဝင်လာသည်။
 သူသည် ၁၉၇၁ခုနှစ်ထုတ် ခရိုင်စလောကားကြီးကို မောင်းလာပြီး
 မျက်မှောင်ကြုတ်ထား၏။ သူ့ ကားနံပါတ်ပြားမှာ ဝါရှင်တန်၊
 ဒီ၊ စီ၊ မြို့တော်မှ နံပါတ်ဖြစ် သည်။ ကိုးမိနစ် အကြာတွင်
 သူသည် ရောမ အလောက်အအုံကြီး၏ စတုတ္ထထပ်ရှိ သူ့
 ဝန်းထဲသို့ မျက်မှောင်ကြုတ်လျက် ရောက်ရှိလာသည်။

'ဗိုလ်မှူးကြီး ရှုလ်မင်နဲ့ ပတ်ခါမ်ကိုပါ ခေါ်ပေးစမ်း'
 သူက သူ့ စာရေးမရှေ့မှ ပြတ်လျှောက်ယမ်း အမိန့်ပေးလိုက်
 သည်။

'ရှင်'
 'ရှုလ်မင်နဲ့ ပတ်ခါမ်ကိုခေါ်ပေးစမ်းဆို... နားလေးနေသလား'

‘သူတို့ကိုခေါ်လဲ ဘာထူးမှာမို့လဲ’
 သူမက စိတ်ထဲမှ ပြန်ပြောမိသည်။
 ထူးမည်မဟုတ်ကြောင်း သူမသိ၏။ သူ့စိတ် ဤသို့ဖြစ်နေသည့်
 အခါ ဘာမှ အကြောင်းထူးလေ့ မရှိတတ်ပါ။ ပင်တဂွန်
 ဌာနချုပ်၌ ‘လုပ်ငန်းအုပ်စု အမှတ်(၆)’၏ အပတ်စဉ် အစည်း
 အဝေး များမှ သူပြန်လာတိုင်း ဤသို့စိတ်တိုနေလေ့ရှိတတ်သည်။
 ပတ်ခါစ်နှင့် ရှုလ်မင်တို့ ဖောက်လာလာချမ်း သူမက ဟာပါစ်
 ခလုတ်နိပ် အကြောင်းကြားပြီး အထဲ ဝင်ခိုင်းလိုက်သည်။
 ‘အလကား ဂျပုတွေ’
 စားပွဲနောက်မှ ကုတ်အင်္ကျီ ချွတ်ထားသော လူက ရေရှည်
 လိုက်သည်။
 ‘သူ...ဘာပြောတာလဲ...အယ်လင်’
 ပတ်ခါစ်က သူနှင့်အတူပါလာသော မရိန်းတပ်ဖွဲ့မှ ဗိုလ်မှူး
 ကြီးအား မေးသည်။
 ‘ဂျပုတွေလို့ ပြောတာပဲ’
 မှတ်ဉာဏ်ကောင်းခြင်းနှင့် တောထွင်းစစ်ဆင်ရေးကျွမ်းကျင်
 တို့ကြောင့် လူသိများသော ဗိုလ်မှူးကြီး ရှုလ်မင်က ပြောသည်။
 ‘အလကား ဂျပုတွေပဲ၊ ဒီ ပင်တဂွန် ခပ်ဌာနချုပ်ကြီးမှာ
 တိုက်ကင်ရုံပုံပြင်ထဲက လူပုတိုင်းပြည်၊ မှင်စာတိုင်းပြည်လိုပဲ’
 ဟာပါစ် ဒေါ်နှင့် မောနှင့် ထပ်ပြောပြန်သည်။
 အလွန်ကောက်ကျွေးနေသော ဆံပင်နှင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဂျပန်
 တက္ကသိုလ်၌ စာအတော်ဆုံး ပြစ်ခဲ့သော ရုပ်ချစ်ပတ်ခါစ်က
 ခေါင်းညိတ်သည်။

‘သူ ဆိုလိုတာက... ပင်တဂွန်က အုပ်ချုပ်သူတွေ အားလုံး
 အာ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာထဲ ဖောက်နေကြတယ်တဲ့၊ ခင်ဗျား...
 ခင်ကင်ရုံ ပုံဝတ္ထုစာအုပ်တွေ ဖတ်ဖူးသလား အယ်လင်’
 ‘ကျုပ်... ဘာဝတ္ထုမှ မဖတ်ဘူး၊ ဒီမယ်...တီလ်... ဘာတွေ
 ပြောတာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး’
 ‘ခင်မူးကြီးရှုလ်မင်က ဝီလျံတီလ်ဟာပါစ်အား တဆက်တည်း
 ပြောလိုက်သည်။
 ‘ဟာပါစ်သည် မျက်မှန်ကို ကောက်ထပ်ပြီး ပြန်ချွတ်ကာ
 ခေါ်ပေါ် တင်ထားလိုက်သည်။
 ‘ပင်တဂွန်က ဉာဏ်ကြီးရှင်တွေက ခါတုမိမြို့က ကိစ္စနဲ့ ပတ်
 သက်ရှိ အစိုးရနဲ့အတူ သဘောတူလုပ်ပို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်
 ဟာပါစ်ကြောင့် သံအမတ်ကြီးကို ဆော်သွားတဲ့ မအေပေး
 တို့ကို ကျုပ်တို့ ဘာမှ လုပ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး’
 ‘သတ္တိကြောင်ကြောက်ကိုး’
 ရှုလ်မင်က မေးသည်။
 ‘ဟုတ်တယ်၊ အားလုံး မိန်းမလျှာတွေချည်းပဲ’
 ‘ဟာပါစ် ပြုံးလိုက်သည်။
 ‘ဘာကျင့်သေးလဲ’
 ‘ဟဲ ဟဲ... တရားဝင် သဘောအရတော့ ကျုပ်တို့ ဘာမှ
 မလုပ်ဘူး၊ သူတို့ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်းလိုက်နာမယ်၊ ဒါပေမယ့်...
 ကျုပ်တို့ မနေ့ညက ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်နဲ့ အရက်အတူသောက်ခဲ့
 ပြန်၊ သူက တရားမဝင်အလုပ်တခု လုပ်စေချင်သတဲ့။ ဘယ်သူမှ
 မသိစေခဲ့ပါ... ဟုတ်လား’

‘ခင်ဗျား... တာကို ရှည်ရှည်တာလဲ...ဘိလ်’

ရှုလ်မင်က မေးသည်။

ဟာပါက ပြန်မခံပြေးဘဲ ခုလည် ကုလား ထိုင် ကြီးကို ပြတမ်းပေါ်ဖက်ဘက် လှည့်ဆိုင်၍ ငေးကြည့် နေ လိုက် သည်း ပြီးမှ...

‘မာလင်...ဘယ်မှာလဲ’

‘ဘုရား...ဘုရား၊ မာလင်...ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားပြောတော့ တိတ်တိတ်ကိတ်ဆိတ် လုပ်မယ်ဆို’

ပတ်စ်စိက တအံ့တကြ ပြောသည်။

ရှုလ်မင်က ခေါင်းနှစ်ချက်ညိတ်သည်။

‘ဒီအကြံ ကောင်းသားပဲ’

‘မာလင်နဲ့ ပြန်ပါ့မလား’

ပတ်စ်စိက ပြောသည်။

‘မာလင် ဘယ်မှာလဲ...အယ်လ်’

ဟာပါက မေးသည်။

‘ဟောင်ကောင်မှာ၊ သံအမတ်ကြီးကို သတ်သွားတဲ့ ကောင် တွေ နောက်ကို မာလင်ကို လွှတ်လိုက်မယ်ဆိုရင်...’

‘အား လုံး နောက် ကို မဟုတ်ဘူး၊ ခေါင်းဆောင်နောက် လိုက်ခိုင်းမယ်၊ သင်ခန်းစာပေးဖို့’

‘ထုတို့အားလုံး ကိုင်ရိုကို ရောက်နေပြီတဲ့’

ရှုလ်မင်က ဝင်ထောက်သည်။

ပတ်စ်စိက စိတ်တင်းကျပ်စွာဖြင့် ခေါင်းယမ်းနေသည်။

‘ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဒီကောင် ဘယ်သွားသွား... မာလင် လိုက် နားထောင် မိမှာပဲ၊ မာလင်ဟာ... လူရွာတဲ့ နေရာမှာ သိပ် တော် တယ်’

စားပွဲနောက်မှ လူကြီးက ပြောသည်။

* * *

သူ့စကား မှန်၏။

မာလင်သည် ထိုလူကို နောက်ရက်သတ္တ သုံးပတ်အကြာတွင် ရွာတွေ့သွားပြီး ‘ကိစ္စအပြတ်’ လုပ်လိုက်သည်။ တာသံမှ မကြား လိက်ရ။ တခုတော့ ရှိသည်။ သူ့ဒုန့်နိုင်ငံဆိုင်ရာ အမေရိကန် သံအမတ်ကြီးကို လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ခဲ့သော လူသတ်ဆေးများသည် နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်ပြင်ထဲသို့ နှစ်မြုပ်ခါနီး၌ တချက်သာ အော်ဟစ်နိုင် ရှာ၏။

ကြီးများ သို့မဟုတ် လူမှုဆက်ဆံရေးအဖွဲ့ဝင်များကား သူ၏
ပမ်းချက်များကို အဖွဲ့နဲ့ထင်ခြင်း မရှိစေချင်ပေ။

မြူးနစ်ပို့ဆန်း အမေရိကန်ကြည့်တပ်တိုင် စစ်ရေးချ နေထိုင်
ပြီး လူသား အညွှတ်တိုင်း ပြင်ဆင်သော ကြိုးစားနေ၏။ သူ၏
ပြုမမ်းမှုများကား သိပ်အောင်မြင်မှု မရှိပေ။ အခြား သမား
ဆက်များလည်း သေနတ်ပစ်ကွင်း၌ မှုကိုနှင့် ဒိုင်နယ်ပစ်ကွင်း
အဖွဲ့သို့ လောက် အချိန်မပြုခန်းရှင်ကြပေ။ ထိုပြင် စစ်ရေးနည်း
ကိုကိုင်ကြမ်းခြင်း၊ သို့မဟုတ် “အထူးတပ်ဖွဲ့တပ်” နေဝေးပေး
သော “တိတ်တဆိတ်သတ်ဖြတ်နည်း” များကိုလည်း အသနက်စိ
ဘယ်လာကဲ့သို့ အားလပ်ချိန်၌ သင်ယူကြခြင်းမရှိ။ “ပယ်ချိဦးတပ်
ခင်း” ကုန်မန်ဒိုတပ်များသည် မိုင်ယာကြိုးတချောင်းနှင့် လည်
မင်း ညှစ်သတ်နည်း၊ ဝေးမြောင်တလက်နှင့် အချက်တည်း
အသေထိုးသတ်နည်းတို့ကို ဘယ်လာအား စိတ်ပါလက်ပါ သင်
ကြားပေးကြသည်။ မိုးထောင်ချောင်ဆစ်နည်းနှင့် ဖျက်ဆီးရေး
ဆစ်တန်းတွင် အားပြင်းသော မိုင်းမိုးများ တပ်ဆင်နည်းတို့ကို
ဘယ်လာ လျင်မြန်စွာ လေ့လာ တတ်မြောက်သဖြင့်လည်း
ဆစ်တန်းဆရာများ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိကြ၏။

ဦးထုပ်စိမ်း တပ်သားများသည် နလဝိန်းတုံးများမဟုတ်ကြ။
အခြားဆရာဝန်များက သူတို့ကို လူရမ်းကား၊ လူကြမ်းများဟု
မြင်သော်လည်း ဘယ်လာကတော့ သူတို့၏ ရည်မှန်းချက်နှင့်
အမေ့အစ အားလုံးတို့ကို လေးစားကြည့်ညှိသူ ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် သူတို့က သူ့ကို သဘောကျ၏။

အခန်း [၇]

အရာအားလုံး ပြောင်းလဲသွားသည်။ သို့သော် ကောင်းသော
ပြောင်းလဲခြင်းများ မဟုတ်ပေ။ ၁၉၇၂ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင်
အမေရိကန် ဓားပြားလုပ်ငန်း အဖွဲ့အစည်းကြီးသည် အာရိသာ
ဖရန်ကလင်၏ အယ်လ်ဘမ်နှစ်ချုပ်၊ အယ်လ်တန်ဂျန်နှင့် ဂျိုးတိုင်
ယာဉ်တို့၏ ဓားပြားအယ်လ်ဘမ်နှစ်ချုပ်စီ၊ တွမ်ဂျိုးစ်၏အယ်လ်
ဘမ် နှစ်ချုပ်နှင့် ရော်ဘာတာဖလက်၏ အယ်လ်ဘမ်သုံးချုပ်တို့
အား ရွှေဓားပြားဆု အသီးသီး သတ်မှတ်ပေးလိုက်သည်။
အယ်လ်ဘမ်တမျိုးလျှင် ချစ်ရေတသန်းကျော် ထောင်းချရသည့်
စံချိန်သတ်မှတ်ချက်ပင် ဖြစ်၏။ ဂျန်ဗင်ဗာအား လူသိများစေ
ပြုလာလေပြီ။ သို့သော် မိုလ်ကြီးအာနက်စ်ဘယ်လာသည် လူသိ
များလိုသူ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ရာထူးတိုးပေးမည့်

ဆေးရုံမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်အခြားဆရာဝန်များက သူ့ အား
ထူးဆန်းသူ လူကြောင်တဦးအဖြစ် ယူဆကြသည်။ ဂျူးလူမျိုး
ဆရာဝန်များသည် ပို၍ အကြောင်ကြောင် ဖြစ်တတ်သည်။
သူတို့သည် ဘယ်လာအား ထူးချွန်သော ရောဂါ ဗေဒပညာရှင်
တဦးအဖြစ် လေးစားကြသော်လည်း ဂျာမန်နိုင်ငံနှင့် ဂျာမန်
လူမျိုးတို့အပေါ် ထားရှိသော သူ့ သဘောထားနှင့် ပတ်သက်၍
မတေးတတ်အောင် ဖြစ်ကြရသည်။ သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်
အချို့သည် အတိတ်ကို အတိတ်မှာပင် ထားရစ်ခဲ့ကြပြီး ဂျာမန်
အရပ်သူ အရပ်သားတို့နှင့် ရောနှောကြသည်။ ဂျာမန်မလေးများ
အား "ဘောင်လင်း" ဘောလုံးပစ်ကစားဖော်များ၊ အမြောင်
မယားများ၊ တရားဝင်ဇနီးများအဖြစ်ရွေးချယ်ကြသည်။ တချို့
ကတော့ လုံးဝမရောနှောပဲ နေကြသည်။ ဂျာမန်များကို ချဉ်သူ
များ ဖြစ်၏။

ဘယ်လာသည် တိုသို့သော လူစားများထဲ၌မပါပေ။ သူ သည်
ကြားနေတယောက်၊ ရှုမက်ဆန္ဒ လုံးဝမရှိသူ။ ဤဒေသနှင့် ဤ
လူမျိုးတို့၏ အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကာလတို့ကိုလည်း သူ လုံးဝ
စိတ်မဝင်စားပုံ ရ၏။

'ကျွန်တော် အယစ်ပါတဲ့တပ်ဖွဲ့က အကျဉ်းစခန်းတခုကို
ကယ်တင်ခဲ့ရတယ်ဗျ'

ဩဂုတ်လ၏ တခုသောနေ့လယ်ခင်း၌ နေ့လယ်စာစားယင်း
စားပွဲတဘက်၌ ထိုင်နေသူ ဖိလ်ဖယ်လ်၊ ဒ်မင်က စိတ်မရွည်စွာဖြင့်
ဖွင့်ပြောသည်။

ဘယ်လာက နှုတ်ခမ်းပေးနှင့် ခွဲစိတ်ဆရာဝန် ဖယ်လ်၊ ဒ်မင်
အား မျက်လုံးပြူးကြည့်သည်။

'အာပြောတာလဲ'
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာတုန်းက ကျွန်တော် အမူထမ်း
ခဲ့ဖူးတဲ့ ဤ ခြေလျင်တပ်ရင်းဟာ ၁၉၄၇ တုန်းက အကျဉ်းစခန်း
တခုကို သိမ်းပိုက်ကယ်ဆယ်ခဲ့ရတယ်လေဗျာ'
ဘယ်မှာလဲ'

'ဒါ့ချောင်မြို့နားက အကျဉ်းစခန်းပေါ့၊ လူပေါင်း ၂၈၀၀
ခန့် ခက်ရက်ဝက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ အကျဉ်းစခန်းလေ၊ ခင်ဗျား
ဘယ်လိုဂျူးမျိုးလဲဗျာ၊ စိတ်မဝင်စားဘူးလား'
ဘယ်လာက ကော်ဖီကို အနည်းငယ်ငုံလိုက်ပြီး ခေါင်းညိတ်
ဖြင့်

'စိတ်ဝင်စားပါတယ် ဖိလ်'
ဒါ့ချောင်အကျဉ်းစခန်းဟာ ဒီနေရာနဲ့ မိုင်နှစ်ဆယ်လောက်
ခန့်ဝေးတယ်၊ ခင်ဗျား ဘာလို့သွားမကြည့်သလဲ'

'ကျွန်တော် အဆင်သင့်ဖြစ်တဲ့အခါကျ သွားပါ့မယ်'
၁၉၇၁ ခု ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်နှင့် သူ အမေရိကန်သို့ အပြီး
ပြန်သည့် ၁၉၇၅ ခု အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်အတွင်း ဗိုလ်ကြီး
ဘယ်လာသည် ဂျာမန်နိုင်ငံ အနံ့ အပြားသို့ သွားရောက်ခဲ့လေ
ဘာလင်၊ ဟမ်ဘာ့ဂ်၊ ဖရန်ဖတ်၊ ဝူဆယ်လ်ဒေါ့ဒါ၊ ဘွန်း
ဆန်သော မြို့ကြီးများအားလုံးသို့ သူ ရောက်သည်။

သူ့သော် ဒါ့ချောင်မြို့ဟောင်း၏အရှေ့ဘက်ရှိ နာဇီအကျဉ်း
စခန်းသို့ သူ လုံးဝမသွားပေ။ သူသည် မြို့ကြီးများသို့ ရောက်သည့်

အခါ ကမ္ဘာသုည့်ဝရီးသည်များ သွားလေ သွားထရှိသည့် နေရာများနှင့် အခြား ကြည့်ရှုလေ့လာရာများကို သွားမကြည့်ဝံ့ ရောက်ရာအရပ်ဒေသရှိ ချာကြည့်တိုက်များနှင့် စည်ပင်သာယာရေး ရုံးများ၌ အချိန်ဖြုန်းသည်။ ဘားဘိုင် အချို့ကိုလည်း စွဲစွဲချယ်ချယ် ဝင်ထည့်။ မင်းတားဆိုင်များသည် အဆိုပါ ဦးကြီး ခြံတပ်များ၏ အပိုက အကျဉ်းထောင်များအစိုးမှ ဆိုင်းများ ဖြစ်ကြပြီး လိုနေရာများသို့ သွားသည့်အခါ သူ့ ယူနီဖောင်းဝင် သွားလေ့ ရရှိပေ။

ဤကား သူ့ အကြံ၊ သူ့ စိတ်ကိန်း၏ တပိတ်တပိုင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ဘုန်းမြို့ အာဏာပိုင်အစိုးရအဖွဲ့ လက်အောက် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အသီးသီးထံစာပေါင်းမြောက်မြားစွာရေးသား မြီး ပြန်ကြားစာ အားလုံးကို သတ္တုသေတ္တာငယ်လေး တခုထဲ သေ့ဝတ်သိမ်းထားလေသည်။

ဤသည်လည်း သူ့ အကြံအစည်၏ အပိုင်းတခု ဖြစ်သည်။ သူသည် ဖော်တပ်မှ ထွက်ပြီးသောအခါ နယူးယောက်မြို့တော်ရှိ ဆေးတက်ဆိုင်ထဲ ဖော်ဆေးရေးမှူး၏ ရုံးတွင် အ လုပ် ဝင် လေသည်။

နို ဝင် ဘာ လ ၏ တခု သော တနင်္လာနေ့ နေ့ ဝင်း တွင် ခေါက်တာအာနက်စ်တယ်လာတယောက် အစိုးရလစားအဖြစ်ဖြင့် မန်ဟက်တန်မြို့တွင် ပထမဦးဆုံးသောအလောင်း ခွဲစိတ်မှု ပြုလုပ်နေစဉ် ဗိုလ်မှူးကြီး ရှုလ်မင်သည် စီအိုင်အေ ဌာနချုပ် ဟာပါ၏ရုံးခန်းသို့ နှုတ်ဆက်ရန် ဝင်လာလေသည်။ ရှုလ်မင်

သည် မရိန်းတပ်ဖွဲ့သို့ ပြန်၍ အမှုထမ်းရမည်ဖြစ်သဖြင့် ဝမ်းသာ လေသည်။ သူ၏ဝမ်းသာမှုကို ရုံးကူမိတ်ကားခြင်း မရှိပေ။

‘ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ သတိရနေမှောပါ အယ်လင်’ ဟာပါက ပြောသည်။

‘ကျုပ်လဲ ခင်ဗျားတို့အားလုံးကို သတိရနေမှောပါပဲ’ ဟာရေး ဆိုသည့်ကို မဟုတ်ပါ။ ကမ်းဆင်းလှိုင်နေကြတဲ့ ရဲတော်တွေ နဲ့ ပြောတာ။ ခင်ဗျားတပည့်တွေဟာ ခင်ဗျားစိတ်ဆွဲပြည့်ဝ အောင် လုပ်ပေးနိုင်မယ် လူတွေပဲ’

‘ဘာလဲ မာလင်လို အေးဂျင်မျိုးတွေကို ဆိုလိုတာလား။ အထောင်တုလ်က ခုပဲ သတင်းရတယ်။ သူ အဲဒီမှာ ဆေးရုံတက် အရေးဆုံး’

‘သူ့ ရန်သူတွေကလေး ဘယ်လိုလဲ’

‘ခင်ကောင်ကို သေနတ်နဲ့ အသေပစ်သတ်ပြီး တကောင်ကို နောက်ပေးလမ်းကြားထဲက သွေးဆိုင်ထဲမှာ ထားရင်ခွဲ ဖြစ်သေး’

‘ကဲ... ကျုပ်မပြောလား၊ မာလင်လိုကောင်မျိုးဟာ အားကိုး အားတယ်လို့ မှန်းသည်။ စီအိုင်အေမှ လူတော်များများသည် မာလင်ို အား မယုံကြည်စိတ်ချပြီးသား။

‘မာလင်သည် ကြမ်းတမ်းသူဖြစ်သော်လည်း အလုပ်ပြီးအောင် လုပ်သည်။

‘အထူး တာဝန်များကိုလည်း မျက်နှာလွှဲလို့ ရသည်။

‘မာလင်ကို တာဝန်မပေးယဉ်း ဒီကောင်က သူ့တာသာသူ
ကြည့်လုပ်တတ်တယ်ဗျ’

ရှုလ်မင်က ခပ်ကနဲ ရယ်ယမ်း ပြောသည်။

‘စိတ်ချ...စိတ်ချ’

ဟာပါက ရယ်၍ ပြန်ပြောသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးရှုလ်မင်သည် စပ်ပြဲဖြူနှင့် အပြင်ထွက်လာသည်။
ဟာပါသည် အာဖရိကနိုင်ငံ တနိုင်းမုံ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တဦးနှင့်
(စီအိုင်အေမှ တပတ်လျှင် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ နှုန်း လခပေးထား
ရသော) ဆိုင်ခိုင်ခိုင်သည့် ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် မိန်းမလှလေးတို့၏
စုံတွဲ ဓာတ်ပုံများကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ လွတ်တော် အမတ်
များနှင့် ဓာနယ်ဇင်းဆရာတို့က လူမှုကျင့်ဝတ်နှင့် ပတ်သက်၍
စီအိုင်အေ၏လုပ်ရပ်များကို မည်သို့ပင်ဝေဖန်ကြစေ ဓာတ်ပုံများ
ကြည့်လင်ပြတ်သားလှကြောင်းကိုတော့ မည်သူမျှ ငြင်းနိုင်မည်
မဟုတ်ပါချေ။

အခန်း [၈]

လာ
သည်

လာကမှာ ဘယ်သူမှ ယုံလို့မရ ဟုပြောခဲ့သူကား မည်သူ
စာရေးဆရာ ကာပံကာလား၊ ရုပ်ရှင် မင်းသားကြီး
အိမ်ထောင်စားလဒ်၏ ကိုယ်စားလှယ်လား။ သမ္မတဟောင်း
ထံနစ်ဆင်လား။

အဖတ်ကဲ့၊ လောကမှာ ဘယ်သူ့မှ ယုံလို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။
အိမ်ထောင်စားကြီးမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ချောစာများကိုပင် ကိုယ့်
အိမ်ထောင်စားက ‘လေ့စွဲအိမ်ဂျာနယ်တိုင်းမိမိ’ ဆိုမဟုတ် ‘ဒေလီ
ဂျာနယ်’ သတင်းစာကြီးများသို့ ရောင်းစားပစ်မှာ စိုးရိမ်ရ

ဟာပါတယောက် အဆိုပါ ဓာတ်ပုံများကို လေ့လာပြီး
အိမ်ထောင်စားက မပြည့်မီ၌ ၎င်း အာဖရိက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏
အိမ်ထောင်စား ဗုံးကြဲခံရသည်။ လေတပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးတဦးကိုယ်တိုင်

ပေါင်ချိန်ငါးရာရှိသော ဗုံးကြီးများကို လေယာဉ်ပေါ်မှ ကြေ
ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် မြို့ကြီးအား ဆွစ်ဇာလန်ဘက်၌
ပမာဏ မသိမျှ လေယာဉ်ကြီး ပေးသွင်းလိုက်သည် မသိ။ ထို
အားဖြင့်ကနိုင်း၌ အပူအသစ်တစ်ခု ကပ်လာသည်။ ဆိုဒမ်
မြို့ပြုကောင်းအား ဆိုဒမ် သံရုံးက နိုင်းငြားရေးခိုလှုံခွင့်
လိုက်သည်။

ဟာ- အနက်တစ်ခု အာမူ အထွေအထူး လုပ်ဆောင် မရှိသော သို့
(စီအိုင်အေသည် သူများအကဲအခတ် နိုင်ငံရေးခိုလှုံခွင့်အခြင်းကိုစေ
ရသော) နေအောင် ချိတ်လိုက်လှဲလှဲ လုပ်ပေးနေကျ ဖြစ်သည်။
စုံတွဲ အင်္ဂါက တွေးမိသည်။

များနှင့် ဖြစ်ရန်များသည် ဧကိတ်တာ အာနက်စ် အယ်လာအာ
စီအိုင်အေ သို့မဟုတ် အခြားအဖွဲ့အစည်း မပေးပါ။ ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန်စင်
ကြောင့် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး အဲလီဇဘက်တေလာနှင့် မင်းသားရစ်က
ဘာတန်တို့ ကွာရှင်းကြချိန်ဝယ် အယ်လာသည် အလေး
ခွဲစိတ်ခြင်း၊ ရုံးသုံးပစ္စည်းများနှင့် ဓာတုပစ္စည်းများ ခိုးယူခြင်း
များမိ အာသာစကားကို ပိုမိုချောမွေ့စွာ ပြောဆိုနိုင်ရန်
ကျင့်ခြင်းတို့ဖြင့် အယောက်တည်း အလုပ်ရှုပ်နေလေသည်။ သူ
အကြံအစည်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရုပ်လုံးပေါ်လာစပြုလာပြန်
သူ အာသာ ကျေနပ်အားရလွန်းသဖြင့် သူ့ ဦးလေးကိုတော
ပွင့်ပြောလိုက်ချင်သည်။

သို့သော် အာနက်စ်အယ်လာသည် အရူး မဟုတ်ပါ။
မိလောက်လည်း မရှူး မပေါ်သေးပါ။

ဟုတ်ကဲ့၊ သူ...စိတ်မမှန်ပါ။ သို့သော်...သူများတွေလို
သည်။ အခြားသော ရာဇဝတ်ကောင် များစွာကဲ့သို့ လော
ဘယ်၌ သူ အဖမ်း မခံလိုသေးပါ။ သူ အဖမ်းခံလိုစိတ်ရှိ၊
မည်သူမဆို အကဲခတ် သုံးသပ်နိုင်သော်လည်း ထိုအလုပ်
အော်ကနေကျွန်းစုများ၌ ငှက်များ ကြည့်ရှု လေ့လာခြင်း
မှတ်တမ်းတင် ရုပ်ရှင်ကားများလောက် ပျော်စရာ
အားလုံးမည် မဟုတ်ပေ။

အချိန်သာလျှင် အဓိက ဖြစ်သည်။ အာနက်စ် အယ်လာ
အင်ဆိုင်ရန် ဝန်ခံလေးပါ။

သသည် စောင့်ဆိုင်းရန် စိတ်ရှည်သူဖြစ်သလို၊ မာလင်သည်
လူရွာဖွေရာ၌ စိတ်ရှည်သူ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည်။

မေလ၏ တခုသော တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သူ့ အဖို့ အချိန်ကျပြီဟု
လာ ယူဆ လိုက်သည်။ ဆက်လက် စောင့်ဆိုင်းပို့လည်း
မရှိဟု တွေးပြီး သူ့ ဦးလေးထံ သွားလည်သည်။

ကျွန်တော် မှာ အကြံတခု မှီတယ် ဦးလေး၊ ကျွန်တော်
အစဉ်အစဉ်ကို စိစစ်နေခဲ့တာ သိပ်ကြာသွားပြီ၊ ကျွန်တော်တို့
အကျိုးကို သတ်ပစ်ခဲ့တဲ့ လူဆတ်ကောင်တွေ ကိစ္စပဲ။ ဂျူးတွေ
ကပဲ တခြားလူတွေပါ သန်းပေါင်းများစွာ သတ်ပစ်ခဲ့
တဲ့ ဒီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်တွေကို တယောက်ယောက်ကသော
ပိုင်ပေးဆုံးမသင့်တယ်။

အာနက်စ်က သူ့ ဦးလေးကို တပျိုတသေ ပြောပြသည်။ သူ့
ဦးလေး မာထပ်က သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော် အချိန်ပေးပြီး သေသေချာချာ စဉ်းစားခဲ့ပြီ။ ဒီကောင်တွေကို ကျွန်တော် လိုက်ရှာလို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါ ကျွန်တော် လက်ခံထား၊ အစွဲရေးနဲ့တခြား နိုင်ငံက ထောက်ပံ့ရေး အဖွဲ့က ဝင်ရောက်ဖို့ တောင်းဆိုထားတာကို မတော်တိုင်း ဝင်ရောက် နေကြောင်း စစ်ရာထူးကောင်တွေကို လိုက်ရှာမရဘူး ဆိုယင် ကျွန်တော် အကျဉ်းမှာ မိန်းသားတဲ့ နာဇီ စစ်ရာထူးကောင် လူသတ်သေ တွေကိုပဲ ဆုံးမချလိမ့်မယ်။ လက်ရှိ ကျွန်တို့ ဥပဒေ အသေဒဏ် မရှိဘူး ဆိုတော့ ဒါဟာ ဆုတ်ယုတ်မှု မဟုတ်တော့လား ဦးလေး'

ဦးလေးမာတင် ဘာမျှ ပြန်မပြောပေ။

အာနက်စ် သယ်လာသည် ဂျယ်ရီဂျက်စ် အက်ကပ်စ် ဖေ သော ဝရစ်ယာန်သပ္ပာကျမ်း စာအုပ်အဟောင်းကလေးကို ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ရှိက်ယူလိုက်သည်။

'အကျဉ်းစခန်းမှာ တုန်းက စစ်သားတယောက်က ကျွန်တော်ကို ဒီစာအုပ်ကလေးပေးခဲ့တယ်။ မျက်လုံးတလုံး အတွက် မျက်လုံးတလုံး၊ သွားတချောင်း အတွက် သွားတချောင်း ပြန်ပြီး လေ့ကြေး ယူရမယ်တဲ့။ ကလဲ့စား ချေရမယ်တဲ့။ ဝန်ခံအပတ်ကျယ် ကျွန်တော် နိုင်ငံတကာ ရောဂါဗေဒပညာရှင်များ စည်းဝေးကြီး သွားတက်ရမယ်။ အဲဒီအခါကျ ကျွန်တော် အကျဉ်းအေး တွေထဲ ကျွန်တော် ခိုးဝင်မယ်။ ဘယ် စစ်ဆင်တတ်ကောင်မှ ဘယ် အကျဉ်းသေသတ်မှ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် တိကျကျသိထားပြီ။ ဘယ်လိုဝင်ရမယ်ဆိုတာလဲ နည်းလမ်းရှာထား

ပြီးပြီ။ ကျွန်တော် မှာ လက်နက် ကိရိယာ ပစ္စည်း အရံရှိနေပြီ ဦးလေး'

မာတင်တယ်လာ အလွန် တုန်လှုပ်သွား၏။ အာနက်စ်၏ အကြံကို သူ ကောင်းကောင်း နားလည်သည်။

'ကျွန်တော်... သူ့ထို့ကို သတ်ပစ်တော့မယ်ဦးလေး၊ လူခြောက်ဆန်း အတွက် ကလဲ့စား ချေပေးမယ်'

ထိုအခိုက် ဂရိတာဘယ်လာ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ မာတင်တယ်လာ စိတ်လှုပ်ရှားနေ၏။

'သူ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ' ကျွန်တော် ကျွန်တို့ သွားမယ် အကြံအစည်ကို ပြောပြနေတာပါ'

သူမ ခေါင်းခေါ်သည်။ 'သူ တခုခု ပြောချင်နေတယ်။ ဝမ်းနည်းစရာ သိပ်ကောင်းတာပဲ။ သူ အယ်တစ်ခေါက် နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပြီး ကတည်းက ကောင်းလည်း မပြောနိုင်တော့ဘူး။ စာလဲမရေးနိုင်ဘူး။ သူ့ လက်တွေ့တောင် မလုပ်နိုင်ဘူး'

အာနက်စ်က အိပ်ရာပေါ်မှ အဘိုးကြီးအား ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချသည်။

'ဝမ်းနည်း ကြေကွဲစရာပါပဲ။ သူ စကားပြောလို့ရဦးမှာလား'

'မပြောတတ်ဘူး။ သူဟာ သူ့ စန္ဒာကိုယ်ထဲမှာပဲ အကျဉ်းသား ပြန်ဖြစ်နေပြီ။ ကြားရတယ်၊ မြင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတွေနဲ့ ဆက်သွယ်လို့မရဘူး။ ကြည့်လေ သူတခုခုကို သိပ် ပြောချင်နေတာပဲ တွေ့လား'

အဘိုးကြီး မာတင်ဘယ်လာသည် အားကို ဖျစ်ညှစ်ထုတ်
ယင်း၊ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူယင်း စကားပြောရန် ကြိုးစား
သော်လည်း အဆုတ်ပျက်၊ သူ့မျက်လုံးမှ မျက်ရည်တပေါက်
ကျလာသည်။

‘မာတင်...မာတင် အချစ်ရယ်’
ဂရိတာက ကြင်နာယုယစွာဖြင့် ခေါ်နေသည်။

‘သူ့ ငိုနေတယ်၊ အနှစ်သုံးဆယ်လုံးလုံး သူ့ ငိုတာ တခါ
မတွေ့ရခဲ့ရသေးဘူး’

ဂရိတာက အာနက်စ်အား လှည့်ပြောသည်။
‘သုံးဆယ်တစ်နှစ် ပါ’

အာနက်စ်က ရုတ်တရက် လွတ်ကနဲပြောလိုက်၏။ ဒါချော့
မရုဏအကျဉ်းစခန်းကို အမေရိကန် စစ်တပ်များ ကယ်တင်
ခြင်းသည် (၃၁)နှစ်နှင့် တလစွန်းခဲပြီဖြစ်သော်လည်း အာနက်စ်
သည် ယခုအချိန်အထိ မည်သူ့ကိုမှ ဖွင့်မပြောသေးပေ။

‘ဘာပြောတာလဲ အာနက်စ်’
‘ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး’

ဂရိတာကခေါင်းခါပြီး အာနက်စ် စကားကို လက်ခံလိုက်၏။
‘မင်း ဘယ်တော့သွားမှာလဲ၊ ဟိုမှာ ဘယ်လောက် ကြာ
မှာလဲ’

သူမက မေးသည်။

‘သောကြာနေ့ သွားမယ်၊ အစည်းအဝေးက တပတ်ကြာ
မယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဂျွန်ဟော့ပီကင်းစ် တက္ကသိုလ်က

ကျောင်းဆရာမသူငယ်ချင်းတဦးနဲ့ အိတ်လီကိုကားနဲ့ သွားလည်
ခိုက် အားဦးမှာ၊ ဖရောရင်စ်မြို့မှာ သူ့ ဆွေမျိုးတွေ ချီသတဲ့
သူအဖေ၊ ဂရိတာက ခေါင်းညိတ်သည်။ ဦးလေးနှင့်
အဖေကို ခြီးရတာ လွယ်ပါသည်။

အိတ်ရာပေါ်မှ လူကြီး၏ နှုတ်ခမ်းများ အနည်းငယ်မျှ လှုပ်
သွားသော်လည်း ဘာစကားလုံးမှ ပီဝီသသ မထွက်လာပါ။

အဖေဦး ကျောက်ခေတ် လူသားတို့၏ ဘာသာစကားတလံ့ဟု
ဆိုသလိုပင်ဖြစ်၏။ ဘာသာစကားလေးမျိုး ပြောဆိုတတ်ပြီး
အနောက်နိုင်ငံ လူ့ယဉ်ကျေးမှုတွင် ပါသော အရစ္စတိုတယ်မှ
အခြေခံ ကမ္ဘာကျော် ဒဿနိက ပညာရှင်ကြီးများနှင့် လူမှုသိပ္ပံ
ပညာရှင်ကြီးများ အားလုံးတို့၏ လုပ်ဆောင်မှုများ အားလုံးကို
အသိကျွမ်း နားလည်ထားသူ တဦးအနေနှင့် နှမြောစရာ ယူကျု
မသော ပြစ်ရ၏။

‘ရုတ်တိုင်...ဦးလေးမာတင်၊ ကောင်းကောင်း အနားယူ
ပါ’

‘ဟို ဒီညနေ ပညာပေး ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်တခု
အထူးထိုင်ကြည့်ကြမယ်လေ၊ စီးပွားရေး ရုပ်မြင်သံကြားဌာန
ကျွန်း တစ်ဆက်တိုက်ရက်ကြမ်းတမ်းမှုတွေ ကိုသူ သည်းညည်း
ဆန့်ဝင်တော့ဘူး’

အာနက်စ် တံခါးလက်ကိုင်ကို လက်လှမ်းလိုက်စဉ် ဂရိတာက
ပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်...အဲဒါမျိုးတွေ ဘယ်သူမှ သည်းညည်းမခံနိုင်
တော့ဘူး’

အာနက်စ်တယ်သာက ပြန်ပြောပြီး သူ့အဖေကိုနှုတ်ဆက်
အနမ်းလေး ပေးလိုက်သည်။

အာနက်စ် ထက်ဆွားသောအခါ သူမသည် မိမိ၏ ဝေဒနာ
သည် ခပ်ပွန်းဆီ ပြန်လှည့်သည်။ မာတင်တယ်သာ၏ မျက်လုံး
နှစ်ဖက်သည် မျက်ရည်များပြည့်လျှနေ၏။ မာတင်အား တစ်
တစ်ခုက စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးနေပုံရ၏။ အာများ ပါလိမ့်။
သူမ မသိ။ သို့သော် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော အရာ
တခုခု ဖြစ်မည်ကား သေချာ၏။

အခန်း [၉]

အောက်တိုဘာ ၁၃ ဒီဂရီ၊ ၂၅ မိနစ်- အရှေ့။
အောင်ဂျီတို့ ၅၂ ဒီဂရီ၊ ၃၁ မိနစ်- မြောက်။
အင်းကား ဂျာမနီနိုင်ငံ အာလင်မြို့တည်ရှိရာအရပ်ဖြစ်သည်။
၁၉၅၅ ခုနှစ် အရှေ့နှင့် အနောက် နှစ်ခြမ်းခွဲထားသော မြို့တော်

အောက်တိုဘာ ၁၃ ဒီဂရီ၊ ၂၅ မိနစ်- အရှေ့။
အောင်ဂျီတို့ ၅၂ ဒီဂရီ၊ ၃၁ မိနစ်- မြောက်။
အင်းကား ဂျာမနီနိုင်ငံ အာလင်မြို့တည်ရှိရာအရပ်ဖြစ်သည်။
၁၉၅၅ ခုနှစ် အရှေ့နှင့် အနောက် နှစ်ခြမ်းခွဲထားသော မြို့တော်

အောက်တိုဘာ ၁၃ ဒီဂရီ၊ ၂၅ မိနစ်- အရှေ့။
အောင်ဂျီတို့ ၅၂ ဒီဂရီ၊ ၃၁ မိနစ်- မြောက်။
အင်းကား ဂျာမနီနိုင်ငံ အာလင်မြို့တည်ရှိရာအရပ်ဖြစ်သည်။
၁၉၅၅ ခုနှစ် အရှေ့နှင့် အနောက် နှစ်ခြမ်းခွဲထားသော မြို့တော်

အောင်စစ်သားများက ကာခြားစောင်ကြပ်လျက် ရှိကြသဖြင့် ထိုစစ်သားများသည် မည်သူ့ကိုမဆို အချိန်မရွေး ပစ်သတ်သည်။ ဘာလင်ကို ခွဲခြားတားဆီးထားပုံကား စပိုင်ဝတ္ထုဆရာတယောက် သို့မဟုတ် ဗြိတိသျှရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ပစ်ခတ်ဆာရက်ဂ်ဂရေ့စ်တို့သာ သဘောကျမည်ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး ဖြစ်သည်။

အာနက်စ်ဘယ်လာသည် ပေခြောက်ထောင်အမြင့်ထောက်သော လေယာဉ်ပေါ်မှ နေ၍ ဘာလင်မြို့တော်ကြီးကို ရှေ့ပြေးထိုးဖျက်ကြီးကို သဘောကျခြင်း၊ သဘောမကျခြင်း မည်သို့စိတ်ဆန္ဒ မဖြစ်ပေါ်ပေ။ လူဖိဟန်ဆာ ဂျာမန် လေကြေကုမ္ပဏီမှ လေယာဉ်များကို မော်စကိုမှအာဏာပိုင်များက အာဘာလင်သို့ ဆင်းသက်ခွင့်မပြုခြင်းကား ရယ်စရာပင်ကောင်းတော့၏။

ဒေါက်တာ ဘယ်လာနှင့် အခြား ရောဂါဗေဒ ပညာရှင်ကြီးတို့ကား တစ်ဆောင်လာသည့် “ပင်အမေဂိုကန်” ကို လေယာဉ်ကြီးသည် တိုက်ခတ်လေဆိပ်၏ ပြေးလမ်းပေါ်ဆင်း၍ လိုက်လေပြီ။

ဂျန်လစ် တစ်ခုသော နံနက်စောစောပိုင်း ဖြစ်သည်။

အာနက်စ်ဘယ်လာသည် လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသော ခရီးသည်များအား လက်ဆွဲတန်ဆာများ ထုတ်ယူရာသို့ လာခဲ့နေသော စကတ်တိုဝတ်ထားသူ လေယာဉ်နူးဝန်လမ်းမတော်ချောမွေ့သော ခြေလမ်းသားကလေးများကို သတိပြုစေမိသည်။

အဲဒီလာသည် သူ့ခေါင်းအထက်နားမှ ရုပ်သံကပ်မဏ္ဍကို ချိတ်ဆွဲသော်လည်း “ဖရန်ဂိုက်ဆာမင်” ကတော့ သတိထားမိသည်။

အာဖရန်ဂိုက်ဆာမင်သည် လျှို့ဝှက်ကပ်မဏ္ဍများ၊ ဖိတ်ခေါ်သံစရစ်ဆဲလ် မီးလုံးများ၊ လျှို့ဝှက် အသံဖမ်းမိက်စွက် ဖိတ်ခေါ်သံများနှင့် အခြား လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ကိရိယာများကို ခုတ်ကိုင်လည်းကောင်း၊ မိမိအား နောက်ယောင်ခံ လိုက်ဖွယ်မျိုး ရုတ်တရက် ဂကောင်းစွာ မြင်နိုင်၊ သိနိုင်ရန် သစ်တန်းတို့ကို သားပြီးသူ ဖြစ်သည်။ မစ္စတာ ဝက်ဆာမင်သည် ရုပ်ရှင်ကလေးများ ရောဘတ်ဂက်ဗီဗ်စ် လိုလည်း အမှီအရာ လုပ်တတ်ပြီး နေသောကြီး ကလင့်စ်စီဝန် လိုလည်း မော့နတ်ပစ် ကျင်လည်သည်။

ထိုသော် မစ္စတာဝက်ဆာမင်သည် အထက်ပါအရည်အချင်းများကို နေသူမုန်း လုံးဝ မသိသာပေ။

ဒေါက်တာ ဘယ်လာနှင့် အပေါင်းပါများ ဘေးမှ ဖြတ်ကျောက်သွားသော ဝက်ဆာမင်အား မည်သူမဆို အမေဂိုကန်မှ နူးလည် ခရီးသည်တို့ဟုသာ ထင်မိကြပေလိမ့်မည်။

အာဖရန်ဂိုက်ဆာမင်သည် လူတော သူတောထဲ၌ ထပ်ပေါ်သူတို့ မဟုတ်ပေ။

သူ၏အလုပ်၊ သူ၏ ပင်ကိုစရိုက်သဏ္ဍာန်တို့ကလည်း ထူးခြားသောမျိုးမှ မလိုအပ်ပါပေ။

လူနဲ့ခဲသော ၁၆ မိနစ်က အဲယားဖရန်စစ်လေယာဉ်ဖြင့် ရောက်သော မစ္စတာဝက်ဆာမင် တန်ဆာများထုတ်ယူပြီး ထွက်ခွာသွားသည်။

စဉ် ဒေါက်တာဘယ်လာတို့အုပ်စု ရောက်ရှိလာကြသည်။ မစ္စတာ
ဝက်ဆာမင်သည် သူ၏ သားရေနှင့် ကင်းမတ် လက်ဆွဲသေတ္တာ
များကို အလုပ်သမားတယောက်အား သယ်ခိုင်း၍ လိုက်
သွားစဉ် မက်ဂေးလ်ဆေးရုံမှ ကနေဒါနိုင်ငံသူ မိန်းမတစ်ဦးနှင့်
စကားပြောယင်း လမ်းလျှောက်လာသော ဒေါက်တာဘယ်လာ
အား လုံးဝဂရုမစိုက်မိပေ။

အကြံအစည်နှင့် လာသော ဒေါက်တာဘယ်လာကလည်း
မစ္စတာဝက်ဆာမင်အား လုံးဝသတိမထားမိပါ။

အလွန်ညှာဏ်ရှိသော၊ ဥပမိရုပ် ကောင်းမွန်သော၊ ရက်စက်
သော ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသည် တယောက်ကို တယောက် အသစ်
ထင်ရှား၍နေမှန်း လုံးဝမသိကြချေ။

ယခု အချိန် ထိ တော့ တယောက်ကို တယောက် မသိကြ
သေးပါ။

ပန်းခြံများနှင့် စိမ်းစို လန်းဆန်းသော သစ်ပင်များ အမျှ
အပြားရှိသော ဘာလင်မြို့တော်ကြီးသည် အခြားမြို့တော်များ
ထက် ဆွဲဆောင်မှုရှိသော်လည်း မြို့ထဲရှိ မာစီဒီးများ၊ အိုပယ်
များနှင့် ဗောက်စ်ဝက်ဖွန်းကားများ ကြားမှ ဖြတ်မောင်းသွား
သည့် အငှားကားပေါ်တွင် လိုက်ပါလာသော ဝက်ဆာမင်သည်
ထိုအချက်ကို လုံးဝ သတိမပြုမိပေ။

သူသည် “သေတ္တာပယ်လေး”ကို သွားမယူရသေးမီ ဘူမိ
ပက်စတာလမ်းရှိ ဟိလ်တန် တိုတယ် သို့ အသွား ခရီးတွင်
ကိယ်ပေါ်၌ အဝတ်အစား လုံးဝမပါသလို၊ အကာအကွယ်မဲ့

ခံစားနေရသဖြင့် တာကိုမှ သူ အရသာ ခံစား၍ ရမည်
မထင်ချေ။

ဘာလင်မြို့ရှိ ဟိလ်တန် ဟိုတယ်ကြီးသည် ဟိလ်တန် ဟိုတယ်
ကြီး ထုံးစံအတိုင်း ခမ်းနားလှပပေ၏။ မိုးထိမတတ် မြင့်မား
သော ဤ ဟိုတယ်ကြီးတွင် မာတ်လော့ကားများ စီးရတာ
အောင်ပြေသည်။ စားသောက် ခန်းမကြီး သုံးခု၊ အရက်ခန်း
သုံးခု၊ ခေါင်မိုးပေါ်တွင် ပန်းခြံတခု၊ ကမီးတခုနှင့် အပေါ်ဆုံး
အထိ ‘ကြယ်ရောင်ခန်းမ’ကြီး တခုတို့ ပါရှိလေသည်။

ဟိုတယ်ကြီး၏အပြင်ဘက်သို့ကြည့်လျှင်မည်သူမဆို ‘ဘာလင်’
ခံစားကြီး၏ အခြား တဘက်ရှိ အရှေ့ ဘာလင် မြို့တော်နှင့်
အနောက် ဘာလင်၏ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာကောင်းသော ညအခါ၌
‘ကူဖာစတင်ဒမ်’ ရပ်ကွက်ကြီး တို့ကို
မြင်နိုင်ပေသည်။

သို့သော် ယခု ညအချိန်မကျရောက်သေး။ ဝက်ဆာမင်သည်
ထုတ်ခတ်ခပ်ရပ်ကွက်သို့ အကြိမ်ပေါင်းတရာလေးဆယ်နှစ်ကြိမ်
ဆုတ်ခဲပြီးပြီ။ ထိုအရပ်မှ ဘက်တိုက်များ၊ အလှပြင်ဆိုင်များ၊
ဈေးသောင်း ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်များ အားလုံးကို သူ
သိသည်။ ကူဖာစတင်ဒမ် လမ်းမကြီးသည် ၂ နှစ် မိုင် ရှည်ပြီး
၁၇၇ ပေကျယ်ကြောင်း သူ ပြောပြနိုင်၏။

အခန်းအမှတ် ၉၂၇၅ သူ၏ အပေါ် အဝတ်အစားများကို
သေတ္တာမှထုတ်၍ ဗီဂိုတွင်ချိတ်ဆွဲပြီးနောက် ဟိုတယ်မှ ကိုးပြခန့်
အကွာတွင် ရှိသော သားရေပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်သို့ သွားလေ
သည်။ သူသည် ဟိုတယ်နှင့် အနီးကပ်ဆုံး တည်ရှိသော အခြား

လာသော လူသည် လက်ဆွဲ သေတ္တာကို စားပွဲပေါ် တင်ပို့ပိုင်လိုက်သည်။

ဝင်းပစ္စာ ပြုံးလိုက်၏။

သေတ္တာအတွင်းမှာပါသော အရာဝတ္ထုများကို ကြည့်ပါဦး ဒသမ ၃၅၇ မဂ္ဂနမ်တလက်၊ ကြေးစားလူသတ်သမားတို့ အဖွဲ့များသော ဒသမ ၂၂ (ပွိုင့်တူးတူး) ပြောင်းရှည် သေတ္တာတလက်၊ ဝက်အူရစ် ပါသော အသံဝိတ် ကိရိယာ နှစ်လက်ဖြောင့် သေနတ်သမားများ သုံးသော ဝိုင်ဖယ် တလက်မှန်ပြောင်းလည်း ပါသည်။ မိမိဘာသာတပ်ဆင်ရမည်။

မီးလောင်ဗုံး၊ ခိုးခိုးလက်ပစ်ဗုံး၊ ဓာတ်ငွေ့ဗုံး၊ ဒဏ်ရာပြင်းရစေသောဗုံး၊ တမျိုးလျှင် လေးလုံးစီပါသည်။ သစ်သားခပ် ၉ မီလီမီတာ ယူဇီဆပ်မရှင်းဂန်းတလက်။ ၂၅.၂ လက်မ ငယ်သည်။ တမိနစ်လျှင် ကျည်ဆန် ခြောက်ရာဇဂါးဆယ်ပစ်နိုင်သည့် ကျည် ၃၂ တောင့်ပါသော ကျည်ကတ် ၁၄ ခု။

ဝက်ဆာမင်သည် ယူဇီသေနတ်ကို မှာယူခဲ့ခြင်းမှာ အနောက်ဂျာမနီစစ်တပ်၏ ခြေလျှင်တပ်မှ လက်စွဲတော် လက်နက်ပြုစုရေး ကျည်ဆန်များ နောက်ထပ် ခိုးယူရန် လွယ်ကူစေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အခြားသေနတ်များအတွက် ကျည်ဆန်အပိုများလျှင် ပါရှိပြီး ပခုံးစလွယ်သိုင်းအိတ်၊ ဝမ်းဗိုက်စလွယ်သိုင်း သေနတ်အိတ်နှင့် 'ဖိုက်တာမှန်' သားဖြင့် ပြုလုပ်သော ကျည်ဆန်အကျိတ်လည်း ပါသေးသည်။

ဝက်ဆာမင်သည် သူ၏ကုတ်အင်္ကျီ၊ လည်စည်းနှင့် ရှပ်အင်္ကျီကို ချွတ်ကာ ကျည်ကတ်အင်္ကျီကို စွပ်သည်။ ၎င်းအပေါ်

ဝက်ဆာမင်အစားအပြည့်အစုံ ပြန်ဝတ်ပြီး ပခုံးစလွယ်သိုင်းအိတ်ကို ဆွဲကာ အပေါ်ဆင်သည်။ ၎င်းအိတ်ထဲသို့ မဂ္ဂနမ်ခြောက်လုံးပြုစုရေးနှင့် သေနတ်ထိုးထည့်ရသည်။ သေနတ်ကို စလွယ်သိုင်းအိတ်မှ ဆွဲထုတ်ပြီး အစမ်း ဆွဲထုတ် ယူကြည့်ပြီးနောက် ကျေနပ်အောင် အပေါ်မှ ကုတ်အင်္ကျီကို ပြန်ဝတ်သည်။

'တော်လ်တို့င်းက အင်နာကရင်နီနာကို ရေးခဲ့တယ်' ဆို၍ ပိုင်းသို့ ဝက်ဆာမင် ပြန်ထွက်လာလာချင်း ကောင်ဆရာကမှ လူက အားရပါးရပြောသည်။

'ကျွန်တော် လက်ဆွဲသေတ္တာ လာယူတာ၊ ရှုစာပေနှင့် ဆက်စပ်တဲ့ ဟောပြောပွဲ လာ နားထောင်တာ မဟုတ်ဘူး' ဟုတ်တာပေါ့ မိတ်ဆွေရာ၊ ကဲ...ဒါဆို ကျွန်တော်ကို လက်ဆွဲသေတ္တာအတွက် ဂျာမနီမတ်ငွေ နှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်မတ်ငွေပေးတော့

ဝက်ဆာမင်သည် အလက်ဇန္ဒား အတည်ပေါက်နှင့် ပြောနေကြောင်း တချက်ကြည့်ရုံနှင့် သိလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ရှေးနေ့သလား၊ ခင်ဗျားသေတ္တာကို ကျွန်တော် မလိုဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်ဟာ အလုပ်ရှင်တဦးတည်းရဲ့ လက်ထောက်မှာတာဝန်အတူတမ်းနေကြတာပဲ၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော် သေတ္တာလာယူရတဲ့ အကြောင်းရင်းကိုလဲ ခင်ဗျားသိသားနဲ့'

'ခင်ဗျား ဒီသေတ္တာကို တာကီစွအတွက် လာယူသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မသိဘူး၊ သိဖို့လဲမလိုဘူး၊ ကျွန်တော် ဒီပစ္စည်းအတွက် အသိထုခွဲ လေးဆယ်လေး...အဲလေ သားပါတော့၊ တစ်ရာသုံးဆယ် ပေးဝယ်ခဲ့ရတာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်လဲ အမြတ်

တော့ လိုချင်တာပဲ။ ဆိုင်လခန့်အခွန်တွေ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ပေးနိုင်မှာလဲ။ ခပ်ဗျားတိုက ဒီကို ဝင်လာပြီး ကျွန်တော် သေသောက်ဂရုဘောင်မခိုက်ကြဘူး။ ကောင်းလား။

‘ဘုတ်ပါတယ် ခပ်ဗျားဇူးနေပြီပဲ’

‘ကျွန်တော်က လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးပါ။ ကျွန်တော် အသုံးစရိတ်တွေကို ကျွန်တော်ထိုက်ထိုက်က မပေးဆပ်နိုင်ပဲ အကြေးတင်တာ အသုံးနှစ်လရှိသွားပြီလဲ ခပ်ဗျား သိလား၊ ခပ်ဗျား...

‘တိတ်မမ်း... ချော ပိုက်ဆံ’

နှစ်ရာသုံးဆယ့်နှစ် မတ်ခါ။

ဝက်ဆာမင်က စိတ်မရွံ့ညှဉ်းစွာဖြင့် ကောင် တာ ပေါ် ပိုက်ဆံများ ဆောင်ချပေးလိုက်သည်။

ဝက်ဆာမင် တံခါးပေါက်သို့ ထွက်သွားစဉ် အလက်ဇန္ဒာဆိုသူသည် ရွေ့စက္ကူများကို ရေထွက်နေ၏။

အခွန်ငွေဆောင်သွားဦးလေ အလက်ဇန္ဒားက လှမ်းအော်လိုက်သေးသည်။

သမ ၃၅၇ ခြောက်လုံးပြုးကို ဗယ်တက် ချိုင်းကြားသယ်ဆောင်ထားသောလူသည် တိတ်တန်ဟိုတယ်သို့ပြန်လျှောက်လာလေသည်။

လေးမိနစ်အကြာ၌ ကူဖာကောင်စစ်လမ်းမကြီးပေါ် လျှောက်လာစဉ် ထူးဆန်းသောအသံတစ်ခုကို သူ ကြားရသည်။

လမ်းပြင်သော လျှပ်စစ်လွန်၏ အသံမျိုး မဟုတ်။

တစ်ခုတယောက်သည် ဘာလင်မြို့တော်၏ စီးပွားရေး အချက်အလက် ကျသော ရပ်ကွက်အတွင်း၌ စက်သေနတ် ပစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

‘ကိုဂျက်’ ရုပ်မြင်သံကြား ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် လာရောက် ကူးနေခြင်းတော့ မဟုတ်တန်ရာ။

ဝက်ဆာမင်သည် သံလာရာသို့ နားစွင့်လိုက်၏။ စက်သေနတ်ပစ်သံသည် ပို ကျယ်ပြန့် ပို၍ နိုးကပ်လာသည်။

အကင်းပါးသော လမ်းသွား လမ်းလာများသည် တံခါးပေါက်များနှင့် မော်တော်ကားများကြား ဝင် ပုန်း ခို လိုက်ကြသည်။

ဆိုသော် ဝက်ဆာမင်သည် စက်သေနတ်သံများနှင့်ပတ်သက်သည့် သိချင်လှသည်။

သေနတ်သံများသည် ပြောင်းတို ဗြိတိသျှစတာလင်း စက်သေနတ်သံမျိုး ဖြစ်သည်။ နေ့ခင်းကြောင်တောင် ကြက်ပျံမကျသော ကားသော စီးပွားရေးရပ်ကွက်မှာ ဘယ် သတ္တဝါကများသော်လည်းကောင်း ထ နေပါလိမ့်။

အနက်ရောင် အော်စီစီဒင်ကားကြီးတစ်စီးသည် ယာဉ်ကြောပေါ်၌ ဖုန်းငိုင်းမောင်းထွက်လာသည်။ ကား၏ညာဘက်၌ ဗြိတိသျှစတာလင်းပေါက်မှ ပြောင်းလက်သော အရာဝတ္ထုတစ်ခု ပြုလုပ်နေသည့်ကို ဝက်ဆာမင်တွေ့ရသည်။ ထို ပစ္စည်း ကိုင်ထားသော လူသည် မြစ်မြင်သမျှ ကုန်စုံဆိုင်များ၏ မျက်နှာစာ အားလုံးကို အိတ်ထားသည်။ ရပ်ထားသော အစိမ်းရောင် မာစီဒီအက်င်

အယ်လ် ၄၅၀ ကားကြီးတစ်စီး၏ ဓာတ်ဆီတိုင်ကို ကျည်ဆန်
မွန်သဖြင့် ဝှမ်းကန် ပေါက်ကွဲမီးလောင်သွား၏။

ဟော...အော်ဒီကားပေါ်မှ သေနတ်သမားက ဝက်ဆာမင်
ကို မြင်သွားသည်နှင့် လမ်းပစ်တော့သည်။ သူ့ကျည်ဆန်များ
ဝက်ဆာမင်ကို သိသိလေး လွဲသွားသည်။

ဝက်ဆာမင်၏ ကျည်ဆန်ကတော့ မလွဲချော်ပါ။
သူသည် ပစ်ကွင်း၌ ပြိုင်ပွဲဝင် သေနတ် သမား တဦး၏
အတိုင်း ကိုယ်ကိုဝပ်ချပြီး မဂ္ဂနမ်ကိုဆွဲထုတ်ကာ တချက်တည်း
ဆွဲပစ်သည်။

ဒီထမ ၃၅၇ ပြောင်းမှ ပေါက်ကွဲသံ နှစ်ချက်။
ပထမ ကျည်ဆန်က ပြေးနေသော ဖော်တော်ကားကို မ
သော်လည်း ဒုတိယကျည်ဆန်က ဝက်သေနတ်သမား၏မျက်ခွံ
ကို တည့်တည့်မှန်သည်။

ထို သေနတ်သမား၏အနောက်ဘက်ထိုင်ခုံမှအပြစ်သို့မျက်
သား ဝက်ထန်စွာဖြင့်ကြည့်သွားသော သူတဦးကို ဝက်ဆာမင်
ဦးနှောက်က ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်သည်။ စွဲမှက်စပယ် ချွန်ကာ
သော ဆံပင်အနက်ရောင်နှင့် မိန်းမပျိုတဦး။ ဝက်ဆာမင်
ဦးနှောက်သည် ဤသို့မှတ်သားရန် ကောင်းစွာလေ့ကျင့်သား
ဖြစ်သည်။ သူမသေသေးလျှင် နောက်ငါးနှစ်အကြာ၌ သူ
ဦးနှောက်က ဆိုပီယက် သံချပ်ကားများ၊ တရုတ်ပြည်မှကျက်
ယာဉ်များ၊ အီဂျစ်သို့ ပြင်သစ်က ရောင်းချလိုက်သော ဖော်
ဒိုပစ် ဖော်တော်များ၏ရုပ်ပုံများနှင့်တကွ အဆိုပါ ဆံပင်နက်
ခိန်းမပျို၏ရုပ်ပုံကိုလည်း ကောင်းစွာ ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ယူ

...အော်ဒီနိုင်းသေးသည်။ ဝက်ဆာမင်၏မှတ်ဉာဏ်က ဤမျှ
...

...လောသယ်တွင် ဝက်ဆာမင်သည် ဤအကြောင်းအရာ
...ထွေးမနေပဲ လမ်းထောင့်သို့မချိုးမီ အော်ဒီကား၏
...သုံးသို့ ကျည်ဆန်တောင့် ပစ်သွင်းလိုက်သေး၏။

...ဝက်ဆာမင်သည် မဂ္ဂနမ်သေနတ်ကို ပခုံးစလွယ်သိုင်းအိတ်ထဲ
...သို့ပြီး ဘာလုပ် ရဲ့တပ်ပွဲဝင်များလာရောက်မစစ်ဆေးနိုင်မီ
...သောင်းထောင့်တခုသို့ ဝင်ပြေးသွားသည်။

...အော်ဒီနိုင်း ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်သံ သတင်းကြေငြာချက်များတွင်
...ကားအတွင်းမှ စိတ်မနှံ့သော လူသတ်သမားများမှာ
...သူ မည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်းပြောကြလိမ့်မည်။ နက်ဖြန်မနက်
...အော်ဒီနိုင်းနယ်ထဲရှိဖြူးနို သတင်းစာနှင့် အမေရိကန် တပ်
...သတင်းစာများတွင်လည်း ထို သတင်းပါလာဦးမည်။

...ဝက်ဆာမင်သည် သေတ္တာငယ်ကို သူ့ ဟိုတယ်ခန်းထဲ၌
...အော်ဒီနိုင်းတည့်ခါနီးတွင် ထားရစ်ခဲ့ပြီး နေကာမျက်မှန်တလက်
...အော်ဒီနိုင်းကားဖြင့် ၂၁-၂၄ ဟာဒင်ဘာ့ဂ်လမ်း၊ အမေ
...အော်ဒီနိုင်းသို့သွားပြန်သည်။ သူ ယခုထို နေ့လယ်စာမစား

...အော်ဒီနိုင်းသို့ ပြန်လည် အကောင်းဆုံး ယဉ်ကျေးမှု
...သို့ပြန်သည်။ တံခါးဝရှိ စိုစမ်းရေးဌာနမှ စာရေးမလေး
...အော်ဒီနိုင်း အတော်လှသည်။

သူမ စားပွဲပေါ်မှ နာမည် တံဆိပ်ပြားကလေးအရ သူမ
'ဖရော့လိုင်းကာဆယ်လ်' ဖြစ်ကြောင်း ဝက်ဆာမင် သိရ၏။
သည် နိုးကြားမှုရှိပြီး ဉာဏ်ရည်အဆင့် မြင့်မားပုံရ၏။

'မစ္စတာ ကျွန်ဆီဂင်ဟေလာနွဲတွေ့ချင်လို့ပါ'
ဝက်ဆာမင် သိမ်မွေ့ စွာပြောသည်။

'ခက်ပြားစုဆောင်းရေးဂျာနကလား'
ရှိကားကိုမြို့သူ၏လေသံမျိုးနှင့် သူမ ပြန်မေးသည်။

'မဟုတ်ဘူး၊ စက္ခုနဲ့သောတအာရှဆိုင်ရာက'

'တယ်သူကတွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောပေးရမှာလဲ ရှင်'
သူမ၏အပြုံးက ချစ်စဖွယ်ကောင်း၏။

'ဖရန့်ဝက်ဆာမင်လို့ပြောပါ'

သူမသည် နံပါတ်တခုကို ပန်းလှည့်ခေါ်ကာ ဝက်ဆာမင်
နာမည်ကို ပြောလိုက်သည်။ ထိုနောက် ပယ်ဘက် ဇုတ်ယ ခေါ်
ပေါက်မှဝင်သွားပါဟု ဝက်ဆာမင်အား ညွှန်ကြားသည်။
တံခါးပေါက်ပေါ်တွင် 'ရှပ်ရှင်သူတေသန'ဟု ရေးထား
အတွင်းကျသော များခန်းနံရံပေါ်တွင် လော်ရယ်နှင့် ဇာ
ဟမ်ဖရော့ဂတ်တို့၏ ရုပ်ရှင်ပုံစံတစ်ခုအချို့ ကပ်ထားသည်။
ကပ်ခိုက်သော ရုပ်သံကပ်မရာတလုံးကို အနောက်၌ ဝက်ဆာ
ဖွယ်ရှိသော ကြေးမုံတချပ်ကိုလည်း နံရံရှိ တပ်ဆင်ထားသ
မားပွဲတွင် အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိ သူပေါ်တဦးကျိပ်နေသ
သူက ဝက်ဆာမင်၏ ပတ်စပို့ကိုစစ်စဆေးပြီး သူ့နောက်မှထွက်
ကို ခလုတ်နှိပ်၍ပွင့်ပေးသည်။

'ရှင်...ဘာသာလုပ်တာတုံး'

ထုတ်တော်နှင့် သတ္တု ချောစပ်ထားသော စားပွဲ နောက် မှ
မေးသည်။ သူမသည် လူမည်းအမျိုးသမီးတဦးဖြစ်ပြီး
အရပ်ရပ်ကောင်း၏။ အသက်က သုံးဆယ်ကျော်။ သူမက
အရပ်ရပ်နှင့် မေးသော်လည်း သူမသည် မိန်းမကောင်းတဦး
ဖြစ်သည်။ သူမသည် ယေးလ်တက္ကသိုလ်မှ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့
ရထားသူ မဟုတ်လား။

'အဲလို...အချစ်လေး'

ဝက်ဆာမင်က နှုတ်ဆက်သည်။

ဝက်ဆာမင်သည် သူမအား ဖော်ရွေစွာဆက်ဆံရန်ဆုံးဖြတ်
တဦးဖြစ်သည်။ သူမသည် အပေးအမြန်း တူသူ ဖြစ်၏။ သူမ၏
အရပ်ရပ်များသည် စိမ်းကားတတ်လှန်း၏။

'ဝက်ဆာမင်...ဖရန့် ဝက်ဆာမင်ပါ။ ဟောဒီ ပတ်စပို့ မှာ
အရပ်ရပ်ရေးထားတယ်'

ဝက်ဆာမင်က သူ၏အစိမ်းရောင် ပတ်စပို့ စာအုပ်ခေးကို
သူမအား ဧဝု ယမ်းပြသည်။

သူမကို လှလည်လားပကျွန်းနော်၊ ရှင် ဒီကို ဘာလားလုပ်
တာကို ပြောပေး။ ဒီဂျာနာဒီဂန်းက သိပ် နှိနယ် တာနော့၊ ရှင်
အပြုံး သေနတ်တကားကားနဲ့ ရေလျှောက်ပစ်လို့ မရဘူးမှတ်၊
သူ့အားတစ်ဖမ်း၍ ဝက်ဆာမင်ပစ်သတ်ခဲ့သော အော်ဒီကား
ကို လှည့်ဆက်ဆံဖူးအကြောင်းကို သူမ သိရလျှင် ပို၍ဝိတ်တို
မည်။ သူမ ခိတ်တိုအောင် လုပ်ရန် မစက်လှပါ။

'အဲဒါ သိပ်လှနေတယ်၊ ပိုင်ယမ်း၊ ဆီဂင်ဟေလာ ဘယ်မလဲ'
'ဆီဂင်ဟေလာဟာ ကျွန်မပေါ့၊ သေနာကောင်ရဲ့၊ ဒီမယ်

ရှင်းရှင်းပဲ ပြောမယ်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မတို့ ဒီမှာ အလို့မရှိ
လိုလဲ မလိုအပ်ဘူး ဆီလား

အစ်ကို... ဒီကနေမှာ ဘာကြောင့် လူတိုင်း... ကြာပင်ကြော
ခြစ်ဒုးကြွပါ... ဝတ်စုံပဲ ထဲ၌ ဖရန်ဝက်သာမစ်ဟု အ
တပ်တားသော လူက တွေးလိုက်သည်။

‘ဆိပ် မဆော်နဲ့ လေ’

‘ကျွန်မက ဒီစခန်းရဲ့ တာဝန်မှူးပဲ၊ ကျွန်မ ကြိုက်သ
လုပ်မယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ’

သူမက ပြန် အော်သည်။ သူမ ယခင်ထက် ကိုယ်အလေး
ငါးပေါင် ခြောက်ပေါင် တိုးလာပုံရ၏။ သို့သော် အရုပ်မ
သွားသေး။

‘မင်းကို တမင်တကာ လာတွေ့တာပါ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်း
ဒေသတာဝန်ခံဆိုတာ ငါကလဲ ထုံးစံအတိုင်း ဝတ္တရား
လာ သတင်းပို့ ရတာပေါ့’

သူမက သူ့ကို ငေးဝေးဝေးဝေး ကြည့်နေယင်း အစိတ်အပိုင်း
စီးကရက်တလိပ်ကို စီးကရက်အစွပ်တံထဲထည့်လိုက်ပြီး မီးခြစ်
လက်လှမ်းလိုက်သည်။ မဂ္ဂနစ်သေနတ်နှင့်လူက သူ၏ ရွှေ
စန်းဟောင်းပီး မီးခြစ်ကိုခြစ်ပြီး သူမအား မီးညှို့ပေးသည်။

‘ရှင့်... ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ကျွန်မ ရှင်လာမယ်ဆိုတာ ဒီမ
ကမှ သိရတယ်’

‘ခရက်ရှီဒိုက်မိ ကိစ္စ’

သူက ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ဆေးပြင်းလိပ်တလိပ်ကို ထုတ်
ဆေးလိပ်ဖင်ကို သွားနှင့် ကိုက်လိုက်သည်။

‘... နိုင်ငံနက်ခင်း ဆိုတာ ဘာလဲ’

... ဝေးရာမှာနက လက်ထောက်ညွှန်မှူးကိုသာမေးကြည့်၊
... နေ့စဉ်ပေါ့၊ ဒိုင်ယန်း’

... ဆေးလိပ်ကိုမီးညှို့သည်။ သူမ၏ မေးခွန်းကို တတ်နိုင်
... နောင်တိမ်း၍ပြောသည်။

... ဆက်လာမယ်ဆိုတာ ကျွန်မ ကြိုသိဖို့ ကောင်းတယ်၊
... တပ်က ဒေသလွှဲ ဒီဗွီကို ရောက်လာတယ်လေ၊ သူက
... ကြမ်းတမ်းတဲ့ လူ’

... ဝက်သာမစ် အမည်ခံထားသော လူသည် ဆေးလိပ်
... နေသည်။

... ဒေသလွှဲလေ့ရှိ လား’

... ပေါ့၊ သူက မဟာခိတ်တပ်ပဲ့နဲ့ ပူးတွဲ တာဝန်ထမ်းနေ
... ပြီးတော့ လိုင်စင်စတိုလာကိုးက အရူးတွေ ကလဲ
... တွေးဆိုလောက်က ကူဖာတောင်ဒမ်လမ်းက ဘက်တရကို
... ပြေးသွားကြတယ်၊ သေနတ်နဲ့လဲ လျှောက်ပစ်သွား

... ဝက်သာမစ်အဖို့ စိတ်ဝင်စားစရာ အထွေအထူးမရှိပါ။
... စီးကရက် ဖြတ်လိုက်ပြီဆို’
... ရှင့်အပူလား
... နိုင်ငံ ပေါင်းသင်း နေတုန်းက သုံးနှစ်လုံးလုံး မင်း
... ဖြတ်ထားခဲ့သားပဲ၊ ဖမ်းဟာ အံ့ဩစရာကောင်းတဲ့
... သောက်ပါပဲ’

သူမ မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ သူ့ကို ရှင်တေ့ဦးမလိုအ
'ကျွန်မ ရှင်မယားမဟုတ်တော့ဘူး၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မ ပြတ်ခွာ
နှစ်ဆယ့် ခြောက်လတောင် ကြာသွားပြီ၊ ကျွန်မ ဒီထဲ
တာဝန်ခံပါဒီဥစ္စာ ကျွန်မရဲ့ ပိုင်နက်၊ ကျွန်မကို ရှင် မလေး
မလုပ်ပါနဲ့'

သူက ခေါင်းညိတ်ပြီး ဆေးလိပ်ကို ရှိုက်လိုက်ပြန်သည်။
'မင်းကို ငါ အလေးပြုရမှာလား ခိုင်ယန်း'
ခိုင်ယန်းမက်ဂီးသည် တံခါးပေါက်ဆီ လက်ညှိုး ငေါင်း
ထိုးပြလိုက်သည်။

'မင်း ငါ့ကို ကန်ထုတ် ပြန်ပြီပေါ့ ဟုတ်လား'
'ရှင်ကို ကျွန်မ ဘယ်တုန်းက ကန်ထုတ်ခဲ့လို့လဲ၊ မကန်ထု
ခဲ့တာတောင် မှားသေး'

သူက ခေါင်းညိတ်ပြီး တံခါးဆီသို့ ခြေလှမ်းလိုက်သ
'ဒီမယ်...ရှင်...ဘာပြဿနာ ရှာဦးမလို့လဲ'
'ငါ စေးအေးဆေးဆေး နေပါ့မယ်'

သူသည် ပြဿနာမဖြစ်အောင် အဝမ်းကုန် ကြိုးပမ်း
ဖြစ်သော်လည်း ကမောက်ကမတော့ ဖြစ်တတ်စမြဲပင်။
'ခရက်ရှိုက်မိဆိုတာ ဘာပါလိမ့်'

သူ ဖွင့်မပြောသွားပါ။ သူသည် ဤကိစ္စကို ထုံးစံ
တယောက်တည်း ဆောင်ရွက်ရန် သန့်ရှင်းချွတ်ဆေးခဲ့ပြီးပြီ။
သူနည်းသူ ဟန်အထိုင်း လုပ်မည်။ သူ့ကို 'မာလတ်' မ
လျှို့ဝှက်အမည် ဟပ်ပေးထားခဲ့နှင့် သူသည် ထင်ရာခိုင်
ရှိသည်ဟု သဘောပိုက်ထားသောလူ ဖြစ်လေသည်။

အခန်း [၁၀]

အာလင် မြို့တော်ကြီးတွင် ခမ်းနား တင့်တယ်သော ခမ်းမ
တော်ကြီးများ အတော်များများရှိသည်။ ဒုချီလန်ဝဟာလ်
(အားကစားကွင်း) ကြီးသည် ထိုင်ခုံ ၁၆၀၀၀ ဆံ့သည်။ စပို့
တောင် (အားကစားကွင်း) သည် ထိုင်ခုံ ၈၀၀၀ အထိဆံ့ပြီး
ညီလဲ ခမ်းမအောင်ကြီးသည် ၁၈၀၀ အထိ ဆံ့သည်။ ထို
အောင်ကြီးများအနက် အငယ်ဆုံး အဆောင်မှာ ဝတပ်
အင်္ဂါ အပည့်ရှိ အမေရိကန် ဝိသုကာတဦး ပုံစံရေးထုတ်ခဲ့သော
ဆံ့ခွေပြေးပုံစံ 'ဆန်း' ကွန်ဂရက်ခန်းမ ဖြစ်သည်။ ထိုင်ခုံ
၁၆၀ ဆံ့ ပင်မ အစည်းအဝေးခန်းမကြီး အပြင် ဟောပြော
ခန်းများ၊ စည်းဝေး ခန်းမငယ်များ၊ အနီးကပ်ရိုက် ရုပ်သံ
ဆံ့ခွေများ၊ ဘာသာစကားစာရကို တပြိုင်တည်း ဘာသာ
စကား (၅)မျိုး ဘာသာပြန်ဆို ပေးနိုင်သော စက်ကိရိယာ

များ၊ အရက်ခန်းများ၊ စားသောက်ခန်းများ၊ အိမ်သာများ၊ မော်တော်ကားရပ်ရန် ကွက်လပ်များ ပါရှိသည်။

ကမ္ဘာ့ ဧရာဝတီပေဒေ ပညာရှင်များ စည်းဝေးပွဲကြီးကို ထိုကွန်ဂရက် ခန်းမကြီး၌ ကျင်းပသည်။

ဒေါက်တာ အာနက်စ်တယ်လာသည်လည်း ထိုနေ့နေ့ထု ခင်း၌ ၎င်းခန်းမကြီး၌ လာရောက်အချိန်ဖြုန်းနေသည်။

ဤခန်းမဆောင်၊ ဤအဆောက်အအုံကြီး၏ အသွင်သဏ္ဍန်မှာ တမျိုးတဖုံ ဆန်းကြယ်ထူးခြားနေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသော် အဆစ် မပြေသော ကုန်းလျှော ကွန်ကရစ်ပြားကြီး နှစ်ထပ်အောက်မှ ထိုးထွက်နေသော အဆောက်အအုံကြီးကို အသေသော ဘာလင် မြို့သားများက 'ကိုယ်ဝန်ဆောင် ကရုဏာကောင်'ဟူ၍ နောက်ပြောင် ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ဘာလင်မြို့သားများသည် ဇဝနဉာဏ်ရှုပ်ပြီး တိုင်းတပါးမှ လာသော ခရီးသည်များ အပေါ် ဖော်ရွေတတ်ကြပါသည်။ ကွန်မြူနစ်များ ဝန်းရံထားခြင်းခံရပြီး အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံ တို့ နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီများသည် ဘယ်လို အပြောင်းအပြစ်ဦးမည်ကို အကဲတော် မရှိနိုင်သော အနောက်ဂျာမနီ နိုင်ငံ ပြည်သူ့ပြည်သားများအနေနှင့် ယင်းသို့သော စိတ်ထားမျိုးမရှိလှည်း မနေသင့်ပေ။ ပြင်သစ်နိုင်ငံကတော့ အနောက် ဂျာမနီအတွက် နိုင်ငံခြားရေး ပေါ်လစီ ချမှတ်ထားခြင်းမရှိသဖြင့် ပိုင်ပင်ကောင်းသေး၏။

ဧရာဝတီပေဒေ ပညာရှင်များ စည်းဝေးပွဲကြီးသို့ မှာခေါ်နိုင်ငံများမှ ကိုယ်စားလှယ် (၇၀)ခန့် တက်ရောက် ကြ

ဒေါက်တာ အယ်လာနှင့် အနောက်ဘက်ဆရာဝန်များ နှစ်ဦးစားကိုစွဲများကို လျစ်လျူရှုကာ ဆေးပညာ ဆိုင်ရာ ပညာအလေးထား ဆွေးနွေးလေ့လာကြပြီး ညနေ ၆ နာရီခန့် ဆရာဝန်များ အဖွဲ့ကြီးမှ ကျင်းပသော ဧည့်ခံပွဲသို့ တက်ကြသည်။

ဒေါက်တာ အဖွဲ့ကြီးမှ 'မာလင်'ဟူ၍ ကပ်ပွန်းတပ် ပေးထားသော လူသည် ဘာလင်မြို့၏ အခြားတဘက်ခြမ်းတွင် (၁)နာရီ ကတည်းက ဘားဆိုင်များနှင့် ခုနစ်လွှာချွတ်များကို ရွေးချယ်၍ ဝင်ရောက် စစ်ဆေးလျက် ရှိသည်။ သူသည် အတော်သောက်ထားပြီးပြီ။ သူသည် ဘားနက်စ်တယ်လာ ဘယ်မှာရှိကြောင်း ပြောပြနိုင်မည့် ပြည်တန်ဆာမလူပေလူစေများ၊ လူ ပွဲစားများအား လျှောက်ရုံစမ်းကြည့်နေခဲ့၏။

ဘားနက်စ် ဆိုသည်ကား 'ဘလူးဘားနက်စ်'။ သူသည် ဘာလင်မြို့တော်၌ အပြာရုပ်ရှင် ထုတ်လုပ်သူ ရှေ့ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ပြီးခဲ့သော (၁၀)နှစ်တာ အတွင်း သူသည် အနောက် ဥရောပ တဝန်း၌ အပြာ ရုပ်ရှင်များ ထုတ်လုပ်ရန် အများဆုံး ထုတ်လုပ်ခဲ့သူဖြစ်၏။ သူ၏ ရုပ်ရှင်များကြောင့် သူသည် ငွေထက်တန်ဖိုးရှိသော အရာများကိုပါ ရရှိခဲ့သည်။ ဘလူးဘားနက်စ်သည် အပြာကား ထုတ်လုပ်သူ၊ အသာမန်တစ်ဦး မဟုတ်။ သူသည် 'အနုပညာ ဖန်တီးရှင်ကြီး' ဖြစ်၏။ သူသည် 'တေးပေါက်အလုပ်' အဖြစ် ပြည်တန်ဆာခေါင်း အလုပ်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး လက်ကားရောင်းခြင်း တို့ကိုလည်း

လုပ်သေးသည်။ လုပ်ငန်းအခွေအကြံ မပြတ်ရအောင် ဆိုသည့် သဘော။ သူသည် ဘိန်းဖြူကို မကိုဦးပဲ ဇွေးကြူး တတ်နိုင်သူ များအား ကိုကင်းကိုသာ မှန်မှန် ဆောင်းချသည့်ဟု သဘော ဆက်၏။ ဘားနက်မိ ထံမှ ရှမ်းရှင် ကားထွပ်များ ဝယ်ယူ ဆပ်ပစ် ဝိုး ဆေးဝိုး ထိုးထားသော မိန်းမလျှာ တစ်ကောင် ဘလေး အားပြန်စီသည် လောလောဆယ်၌ အရှေ့ဘက်လှည့် ကူးသန်း ရွာ ချက်ဖွဲ့ငါးလိ (ချာလိ စစ်ကြောရေးကော်) အနီးရှိ ကန် လျှောသိရုံ တစ်ခု၌ ရုပ်ရှင်ရိုက်နေကြောင်း မာလင်အား ပြော ပြသည်။

‘ခပ်ဗျားတတ်ကားက တန်းမြင့်တတ်ကားဆိုလျှင် ဟိုမိန်းမ လျှာပြောလိုက်တာပဲလေ’ဟု မာလင်က ဘားနက်မိအား ရှေ့ လှေချင်း ပြောသည်။ သူ့အား ‘စတူဒီယို’ ထဲသို့ ကိုယ်လုံးတတ်ခိုး တောင်တင်းသော အစောင့်နှစ်ယောက်က ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်ကြ၏။

‘ကျုပ် ဒါပဲတတ်တာကိုး၊ လုပ်ယင် ထိပ်တန်းကျကျပဲ လုပ် လေ့ရှိတယ်၊ မလုပ်ယင် လုံးလုံး မလုပ်ဘူး’

ဘားနက်မိ ညာပြောခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘားနက်မိသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် အသက်(၁၇)နှစ်အရွယ် ကတည်းက စစ်တပ် သို့ဘောင်စခန်းများမှ စားနပ်ရိက္ခာများ ခိုးယူခြင်းဖြင့် သူ့ အဝကို စတင်ခဲ့သည်။ ဘားနက်မိသည် အစဉ်အမြဲ လိမ်ပြေ တတ်သူ ဖြစ်သော်လည်း သိမ်မွေ့စွာ ထူနေရုံစွာဖြင့် ပြော တတ်၏။

‘ကဲ့...လုပ်ဟေ့၊ ဟယ်လ်ဂါ’

ဘားနက်မိက မာလင်အား ကျူးစားပြည်ထွက် အကောင်း မေး ဆေးပြင်းလိပ် တလိပ် ကမ်းပေးယင်း ပြောသည်။

မည်သည့် တယောက်က ဟယ်လ်ဂါမှန်း သိရန် မလွယ်ပေ။ ‘စတူဒီယို’ ထဲတွင် ငိုတော့ပေရလျက် တောက်ပသော ဆလိန်မီး ထွပ်များ အောက်၌ ဒေသန်းလုံးနေကြသော မိန်းမကြီးနှစ်ဦးမှာ ကိုယ် အလေးချိန် ပေါင် နှစ်ရာငါးဆယ်ခန့်စီ ရှိမည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်လုံး အဝတ်စလှာနှင့်ပြင်၏။

‘အမြင်သစ်၊ အလှုပ်သစ် ရုပ်ရှင်လေ၊ လူတိုင်း အပြောကား ချိန်နေကြတော့ ကျုပ်က သူများထက် တမူထူးအောင် လုပ်ပြရ မှာပေါ့’

ဘားနက်မိက မာလင်အား လေးနက်စွာ ရှင်းပြသည်။

‘ခပ်ဗျားလို တကယ်ဖန်တီးရှင် အစစ်တယောက်အဖို့ လုပ်ရ ကိုင်ရတာ သိပ်မလွယ်ဘူးနော်’ မာလင်က ‘ပင့်’ ပေးသည်။

ဘားနက်မိသည် သူ့ ဆေးပြင်းလိပ်ကြီးကို ဖွာယင်း ဖန် အရက်အိုးကြီးဆီ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ မာလင်က ပူလောင်သော ဗျာမန်တရန်ဒီကို သူ့ ဘာသာသူ တလက်မခန့် ငွဲယူသည်။

‘မောင်ရင်၊ ဘာကိုစွန့်လာသလဲ’

ဘားနက်မိက မေးသည်။

‘ခပ်ဗျားဆီက အကူအညီလိုချင်လို့’

‘မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့ ကူညီရမှာပေါ့လေ’

‘ဟို တနေ့က အကြမ်းဖက်သမားတွေ’

‘အလကား၊ တိရစ္ဆာန်တွေပဲ’

ဘားနက်ဒ်သည် မကောင်းမှုလုပ်သော်လည်း သစ္စာရှိသူ ဖြစ်သည်။ သူ့များအပေါ် ခေါင်းပုံ မပြတ်။ ငမိ လက်အောက်ထယ်သား မိန်းမများအား ရိုက်နှက် ကြမ်းမောင်းခြင်း မလုပ်။

‘ကျွန်တော်... သူတို့ကို စိတ်ဝင်စားလို့’
‘အလဲ့... လုပ်တော့မယ်၊ ကိုယ့်လူက’

‘ခင်ဗျား၊ တခုခုတော့ ကြားမှာပဲ၊ ခင်ဗျားက မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ပေါများတဲ့ လူပဲ၊ သူတို့တွေလဲ နည်းနည်းပါးပါး ကြားကြမှာပေါ့’

‘ကြားပါဗျာ၊ ခင်ဗျား မလာခင်ကပဲ သတင်း တခု ရတယ်၊ ဒီနေ့ နေ့ခင်း စောစောပိုင်းကပဲ “ချာလော့တင်တာဂ်” မှာ အနက်ရောင် အော်ဒီကားတစ်စီးကို ရှာတွေ့သွားကြတယ်၊ ကားရှေ့ခင်းမှာ မျက်နှာတခြမ်းပဲ့နေတဲ့ လူသေအသောင်းတလောင်း ပါတယ်၊ အဲဒီကားက မနေ့ညက အခိုးခံလိုက်ရတာတဲ့’

‘မျက်နှာတခြမ်းပဲ့နေတာက ပိုးတွေ လောက်တွေ ကိုက်စားထားလို့လား’

‘ရဲဘက်ကပြောတာကတော့ တစ်မြေတိုက်မှုကြီးမှာ ခင်ဗျားကိုယ်လုံး အချိုးအစားလောက် ရှိတဲ့ အရပ်ရပ်ညှစ်လူတယောက်က ကုမ္ပဏီတစ်ခု လမ်းမပေါ်မှာ ဒီနေ့ကို သေနတ်နဲ့ ပစ်လိုက်တာ မြင်လိုက်ကြတဲ့ မျက်မြင်သက်သေတွေရှိသတဲ့၊ သေသွားတဲ့ ဒီနေ့နာမည်က အိဂွန်လိုင်ဇင် တဲ့၊ သူ့ အစ်ကိုက ဝီလီတဲ့’

‘ဝီလီလိုင်ဇင်သည် အနောက်ဥရောပတိုင်းဒေသနဲ့ အလီရိုနေသော ထိပ်သီးအကြမ်းဖက်သမားများအနက် တဦးဖြစ်သည်။’

‘ခင်ဗျား... ရေဒီယိုသတင်းက ကြားတာလား’

‘ရေဒီယိုက ခုထိ တာမှ မလွှင့်သေးဘူး၊ အိဂွန်ကို ပစ်သတ်တဲ့ ညှစ်ညှစ်က ခြောက်လုံးပြူး အကြီးစား တလက်က ထွက်တာ ရမယ်တဲ့’

‘မာလင်က သူ့၏ကုတ်အင်္ကျီရင်ဘတ်စကို လှန်ပြသည်။’

‘ဒီ... သေနတ်မျိုးလား’

‘ဘားနက်ဒ် ပြုံးလိုက်သည်။’

‘ကျုပ်... နည်းနည်းပါးပါး မေးမြန်းကြည့်ပေးပါဦးမယ်၊ ဘာလားလား...’

‘ဟိတ်တန်ဟိုတယ်၊ အခန်းအမှတ် ၉၂၇၊ “ဖရန်ဝက်ဆာမင်” နာမည်နဲ့သာ လာမေးချေ’

‘ခက်တာပဲ၊ ကျုပ်က... နာမည်တွေ ကောင်းကောင်း မမှတ်တတ်ဘူးဗျာ’

‘ခင်ဗျား ဆေးလိပ် သိပ်ကောင်းတယ်၊ တခြား ကိစ္စလေး နဲ့လဲ ရှိသေးတယ်’

‘မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းတွေပဲဟာ၊ ပြောမှာသာ ပြော’

‘ကိုမန်ဒါတူရက ဆိုဗီယက် အရာရှိတယောက်ဆီ သတင်း အခု ပို့ ပေးပါ၊ အွန်ဒရေ့စလော့ဗစ်က လွဲလို့... ဘယ်သူ့ လက်ထဲ မပေးလိုက်နဲ့၊ သူ နေတာ အရှေ့ တာလင်မှာ၊ ဒါပေမယ့်... ဒီဘက်မှာ လာပြီး နေတာက များပါတယ်၊ သူဟာ ဆိုဗီယက် အင်ဒီဇော်က ဗိုလ်ကြီး၊ ဒါမှမဟုတ် (၅)ဗိုလ်ဝတ်စုံတခုခုတော့ ခုတ်ထားမှာ သေချာတယ်’

‘သူက... ကေဂျီဘီက မဟုတ်လား၊ သူ့အကြောင်း ကျုပ် ကြားဖူးတယ်၊ ဒီလူက လူကြမ်းတဦးပဲ’

ဘားနက်စ်သည် “ရှုပ်ရှင်မင်းသမီး” ဖက်တီးမကြီးများအား ခွဲများ ပိုသုံးရန် လှမ်းအော်ပြောပြီး သူ့ ညွှန်သည်ဘက် ပြန်လှည့် သည်။ မာလင်သည် ဘားနက်စ်အား ၁၉၇၀ ခုနှစ်က ထုဝေထံ ပြစ်မှုကြီးများကြောင့် ဆယ်တစ်နှစ်မျှ တောင်နန်း မခံရအေ အောင် ကူညီကယ်တင်ခဲ့ဖူးသည်။

‘ခင်ဗျား... လိုချင်တဲ့ သတင်းက သာလဲ၊ ပြော’
‘နက်ပြန်ညနေ ဆေးနာရီကျ... ဒါလစ် ပြတိုက်မှာ ဂျရမ်း လို့ ခံရတာပဲ ပုံတူပန်းချီကားချပ် ရှေ့မှာ သူ့ကို ကျွန်တော် စောင့်နေတယ်လို့ ပြောလိုက်’

‘ခင်ဗျား နာမည်... ဖရန်စက်ဆာမစ် လို့ပဲ ပြောလိုက်ရ မှာလား’

‘မနှစ်က ရီယိုမြို့မှာ သူ့ကို မသတ်ပဲ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တဲ့ ထု လို့ သာ ပြောလိုက်၊ သူ မှတ်မိမှာပါ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို ဘာမှ မလှည့်စားပါဘူးလို့ပါ ယုံကြည်အောင် ပြောလိုက်ချေ’

‘ကျုပ်... စကားပြောကောင်းမှန်း ခင်ဗျား သိသားနဲ့၊ ကဲ... နောက်ဆုံးကိစ္စ ပြောဦး’

‘ပြောရမှာ အားနာတယ်’
‘ပြောပါဗျာ’

ငွေစကား ကြေးစကား ပြောဖို့ အချိန်တန်ပြီ။

‘လာမယ့် တပတ် နှစ်ပတ် အကြာမှာ ကျွန်တော် အကူအညီ လိုအပ်လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားတံခါးပေါက်ကို စောင့်ပေးနေတဲ့လူမျိုး တွေ လိုချင်တယ်’

‘ရပါတယ်’

‘အော်တိုမက်တစ်လက်နက်တွေပါမှဖြစ်မယ်၊ မပါလို့ လုံးလုံး မဖြစ်ဘူး’

‘သတို့က ဆပ်မရှင်းဂန်း အမျိုးစုံ ကိုင်ပေးတယ်၊ ခင်ဗျား ဆယ်လိုဗားမျိုး လိုချင်သလဲ ပြော’

‘ကျွန်တော် ပိုက်ဆံပေးမှာပါ’

‘လိပါတယ်’

‘တယောက်ကို ဖတ်ငွေတထောင်စီ ပေးမယ်’

‘တယောက်ကို နှစ်ထောင်စီ ပေးလိုက်၊ ကျည်ဆန်လက်နက် အတွက် တပြားမှ ထပ်မပေးနဲ့’

မာလင်က ခယ်ပြီး သူ့ ဆေးလိပ်ကို မီးပြန်ညှိသည်။

ထိပ်ပြောင်နှင့် ဘားနက်စ်က မာလင်အား တံခါးသို့ တိုက်ပို့ပေးစဉ် နှုတ်လုံးနေသော ဖက်တီးမကြီး တယောက် ညည်းတားလျက် ကျန်ရစ်သည်။

သတို့နှစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။

‘ကျွန်တော်... ခင်ဗျား တပည့် နှစ်ယောက်ကို လိုချင်မှလဲ လိုမှာပါ၊ ထိပ်မသေချာဘူး၊ ဒါပေမယ့်... အပြစ်ပြောလို့လဲ မဖြစ်သေးဘူးလား’

ဘားနက်စ်သည် ပိုက်ဆံများကို မရေကြည်ပဲ ဖိတ်ထဲ ထည့် သည်။ သူ့အာဂုံက တခြားကိစ္စများဆီ ရောက်နေပုံရ၏။ သူ့က မာလင်ဆီပရီးကို ဖက်ပြီး...

‘ဒီနေ့... ဒီအခါမျိုးမှာ ဆပ်မရှင်းဂန်းကို လူနှစ်ယောက် အသင့်ရှိထားတာ အလုံခြုံဆုံးပဲ’

မာလင်သည် ဟိလ်ထန် ဟိုတယ်၏ ခြေညှိထပ် ဧည့်ခန်းမ ဆောင်ကြီးထဲ ဝင်ချိန်အထိ ဘားနက်မိ၏စကားကို ကြားယောင် နေဆဲ။ သူကပေးဘက်အည်း ပြီးသည်။ ဘာလင်းမြို့ရှိ ညဉ့်ငှက် များ၊ အပျက်မမျှား၊ လူဆိုး လူမိုက်၊ ရာဇဝတ်ကောင်များ အားလုံး၏ ထက်ဝက်ခန့်သည် ယခုအခါ အနိအကြမ်းဖက် သမားများအား လိုက်ရှာနေကြရော့မည်။ ဘလူးဘားနက်မိနှင့် သူ့လူများသည် လိုတာ ရအောင် ရှာဖွေနိုင်စွမ်း ရှိသူများ ဖြစ်ကြ၏။

* * *

ထိုညက အာနက်စ်တယ်လာသည် မက်ဂေးလ်တက္ကသိုလ်၌ စာပြဿော ကနေဒါနိုင်ငံသူ ဆံပင်နက်နက်နှင့် မိန်းမတိုင်းနှင့် အတူ ညစာစား၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီး ဟိုတယ်၌ အထူး ပြန်အိပ် ကြသည်။

မနက် အိပ်ရာမှ နိုးနိုးချင်း လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ ခုနစ်နာရီထိုးရန် ဆယ်မိနစ်လိုသေးကြောင်း သိရ၏။

ဟမ်းဘာ့ဂ်မြို့ရှိ အကျဉ်းထောင်ကို ဖုန်းဆက်ရန် သိပ်စော သေးသည်။

ထိုအကျဉ်းထောင်၏ အခန်းတခု၌ “အော်တိုကရက်ရှ်မင်း” ဆိုသူ လူတိုင်း ရှိသည်။

နောက် လေးရက်အကြာတွင် အာနက်စ်တယ်လာ သူ့ကို သတ်ပစ်ရတော့မည်ဖြစ်၏။

၄၀ / ပါတ် ၅-လမ်း
☆ ဖုသိမ်ညွန့် ☆

အခန်း [၁၁]

“အင်တာနေရှင်နယ်ထရီပြွန်း” အမည်ရှိ သတင်းစာကြီး၌ သတင်းအထွေထွေ ဘာမှ မပါသေး။

အဲဒါဖြစ်ထဲ၌ ကုတိုသဘောတရားနှစ်ပြုလ်၍လူ ၁၀၀၄ယောက် အနက် သေဆုံးသွားသည်။ ဗြိတိန်မှ လက်သည်း ခြေသည်း

ပြုပြင်ရေး အလုပ်သမားများ သပိတ်မှောက်ကြသည်။

အဲဒါမြို့ရှိ ဆိုးဘွားရိပ်သာတခု မီးလောင်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ၌ အာဇာနည်များ အာဂတိလိုက်စားမှုတခုကြောင့် ဟိုးလေးတကျော်

အိပ်တခု ထပ်ပေါ်လာသည်။ အမ်စတာဒမ်မြို့၏ ပင်မ မိလ္လာ

အိမ်ကြီးကို မော်လုကန် ကျွန်းသား “လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ

သား” တစုက ဖျက်ဆီးလိုက်ကြသည်။ မာလင်သည် သတင်းစာဖတ်ယင်း သူ့ ဟိုတယ်ခန်းအတွင်း ဆာပီပေးထားသော နံနက်စာကို ထိုင်စားနေသည်။

သူသည် ကယ်လီပုန်းကို ထိုင်စောင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
 ဒုစလော့စ်သည် မိမိနှင့် တွေ့ဆုံရန်အတွက် အပြောင်းအလဲ
 လုပ်လိုပါက ပုန်းသက်ချုပ် ဆက်နိုင်သည်။ ဒုစလော့စ်သည် မိမိ
 အား တကြိမ် ထပ်တွေ့လိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြနေမှသာ သေချာစွာ
 ဆယ်နှစ်နာရီထိုးရန် ဆယ်မိနစ်အလိုကျမှ ပုန်းလာသည်။
 'အာစ်တောဒမ်မှာတော့ မစင်တွေက သုံးပေမြင့်အောင် ဖြစ်
 နေပြီ'
 အလူးအားနက်ဒ်၏ အသံပင်တည်း။
 'ဝှတ်မောနင်း ဘားနက်ဒ်'
 'ခဲမဲပုန်းလာတယ်၊ အဲဒီကိစ္စက စီအိုင်အေ လက်ချက်ပုံ
 ဖတ်ပိတွေက အပြစ်တပ်ကြတယ်၊ မင်း စိတ်မဆိုးနဲ့နော်'
 'ဘားနက်ဒ်ရယ်... အဲဒါ ထားစမ်းပါ၊ ချိန်းထားတဲ့
 ဘယ်လိုလဲ'
 'တနင်္ဂနွေစော့ပြီး တွေ့ပယ်တဲ့ သုံးနာရီထိုးပေါ့၊ မူလနေရာ
 ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားပဲ သူပြောလိုက်တယ်'
 မာလင်က ပြန်စဉ်းစားကြည့်သော်လည်း မနက်အစောင့်
 ဖို့ သူ့ခေါင်းက သိပ်မကြည်လပ်။
 'ဘာတဲ့လဲ'
 'မလှည့်စားနဲ့တဲ့'
 နေ့ခင်း ၂:၁၀ နာရီတွင် မာလင်သည် မိမိအား ဝေး
 ချောက်များ ဆင်ထားခြင်း ရှိမှီ ကြိုဆင်သိရှိရန် လှပထည်
 သော ဒါလမ်ပြတိုက်ကြီးကို ကမ်းထောက် လေ့လာသည့်

ချိန်းထားသောနေရာနှင့် ကိုက်အနည်းငယ်အကွာတွင် ဒုစလော့စ်
 အား တွေ့တွေ့ချင်း မာလင် မအံ့ဩမိပါပေ။
 'ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို စောင့်နေရတာ အားနာလိုက်တာ
 ဟဲ့'
 မာလင်က ပြောသည်။
 'နှစ်နာရီကတည်းက ရောက်တယ်၊ ကျုပ်ကို သေခင်ချောက်
 တွေ ဘာတွေ ဆင်ထားသလားလို့ လိုက်စစ်ဆေးရသေးတယ်၊
 ဟောဒီက အဖိုးတန် ပန်းချီကားတွေကို အရသာခံ မကြည့်
 စားဘူး'
 ဒွန်ဒရေဒုစလော့စ်က အင်္ဂလိပ်လို ပီပီသသ ပြောသည်။
 ဒုစလော့စ်သည် ဧကဂျီဘီမှ ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တိုင်း
 အပါးမှ ပုန်းချိအနုပညာကို လွတ်လပ်စွာ စိတ်ဝင်စား ဝင်ရင်
 ဇာတ်ကားသူလည်း ဖြစ်သည်။
 'ခင်ဗျား...ဘာလို့ ကျုပ်ကို ဒီနေရာချိန်းရသလဲ မာလင်'
 'ဒါမှ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်လို့ မရမှာပေါ့'
 'ဟုတ်လိုက်လေဗျာ'
 ဒုစလော့စ်သည် ကိုယ်လုံးဆွမ်းပြီး ဆံပင်ပျော့ပျော့ ရှိသူ
 ဖြစ်သည်။ သူ့မျက်လုံးများက အပြာရောင်၊ အသက်လေးဆယ်
 နှင့် ရှိမည်။ သူ့အလုပ်၌ သူ့အလွန်ကျွမ်းကျင်သည်။
 သူသည် ဆိုဗီယက်နိုင်ငံဘက် လုံခြုံရေးကော်မတီ၏ ဖြည့်ပ
 ဇောက် တရားမဝင် အေးကျင့်များဝင်အနက် တစ်ဦးဖြစ်သည်။
 သူ့ခိုင်ကြီး သန်ဒင်မြို့၌ လက်ထောက် ပိုက်ပျိုးရေး အရာရှိ
 အဖြစ် တာဝန်ထမ်းစဉ် အောက်စဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်၌ သူ့နှစ်နှစ်

တိုင်တိုင် ပညာထင်ခဲ့ရမည်။ အတ္တသိုလ်လှေခြင်ပွဲကို သူ သိကြိတ်သည်။

‘ခင်ဗျားအတွက်ကမ်းလှမ်းချက်အစုပေးချပ်တယ်စုပေးလော့ခါ၊ ယုတ်မာတဲ့အလုပ်၊ လှည့်သားရမယ့်အလုပ်၊ ပြီးတော့ လူအများကြီး ပေးရမယ့် အလုပ်ပဲ’

‘ခင်ဗျားဟာ အချိန်မဖြုန်းထက်စားဆိုတာ ကျုပ်သိသားပဲ’
‘ကျုပ်နဲ့ခင်ဗျား နှစ်ယောက်လုံးအကျိုးအတွက်ပါ’

‘ဒါဆို ကောင်းတာပေါ့ ရဲ့အော်ရယ်၊ ဒီတခါ... ကျုပ်တို့ရန်သူတွေက အယ်သူတွေလဲ၊ နာဇီဇစ်ပြေးတွေပဲလား၊ အခါတွေတော့ ကျုပ် မိတ်ကုန်ပြီ’

‘ကျုပ်က ဒီသင်္ချိုင်းကုန်း ခြေတဘက်နင်းထားတဲ့ နာဇီပြန်လည်ရှင်သန်ရေးဝါဒီ အတိုးကြီးတွေကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ လိုင်ဇင် စတိုလာဆိုတဲ့ အကြမ်းဖက်အုပ်စုကို သိလား’

‘သိတယ်၊ ဒီကောင်တွေကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ’

‘ဒီကောင်တွေ အယ်လ်က ဒီမှာရှိတဲ့ မြို့လယ်ကောင်က ခင်ဗျားတို့ စာအုပ်ဆိုပဲတချို့ကို ပုံးခွဲ ဖျက်ပစ်လိုက်တယ်လို့ ကြားတာပဲ၊ ဒီကောင်တွေက ခင်ဗျားတို့ အာဂျတိုက်က မိတ်ဆွေတချို့ နဲ့ ပေါင်းနေတယ်ဆိုဗျ’

‘ခင်ဗျားတို့ မိတ်ဆွေတွေပါဗျာ၊ ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလို့လဲ’
‘မလစ် ပန်းတုန်းပြုသည်။’

‘ဘာမှ အထွေထွေ မရှိပါဘူး၊ ဒီကောင်တွေကို ချွေးထိပ်ပစ်ရုံပဲ’

‘ဒီမယ် ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်နဲ့ အလုပ် လုပ်မယ် ဆိုယစ် တယ်လို့ အာဝန်ခံယူကြမလဲ’

‘ဒါက ကျုပ်သဌေး သဘောကျမှပါ’
‘ထူးအရေးခါသဌေးမှာ ကေဂျီဘီအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သည်။’

‘သူ ကြိုက်မှာပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့လက်ရှိတာဝန်ကလဲ ထူးမဝင် နဲ့ ဂျှိုဂျက်တာဝန် မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားရဲ့ အဖေ့ရှားမနဲ့က နှစ် ခဏအားရှင်တူကလဲ မယိခိုက်နိုင်ပါဘူး၊ နောက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ အထက်သူကြီးတွေလဲ မျက်နှာမပျက်စေရပါဘူး၊ စုပေးလော့ခါက မျက်နှာကြက်ကို မေ့ကြည့်ပြီး စဉ်းစားသည်။’

‘ဇော်ရှမ်းလမ်းလမ်း ပြောခမ်းပါဗျာ’

‘ကျုပ်တို့ဘက်က ဒီလူသတ်မှုကို ကိုင်တွယ်မယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား မပါချင်ပဲကိုး၊ ခင်ဗျားတို့ဘက်က ဒီ အကြမ်းဖက်သမားတွေကို ချွေးပေးပါ၊ ကျုပ်အာ ကျုပ်တို့ ဆက်လုပ်သွားမယ်’

‘ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် နှစ်ယောက်ပဲ တိုက်ဖိုက် ဆက်သွယ်ကြရုံပဲပါ’

‘သဘောတူပြီလား’

‘အန်ဘက်ခါနေ့ခင်း ၂ နာရီကျ ကျုပ် အပြေပေးပါ့မယ်’
‘ဟောဒီပြီတိုက်ရုံပထမထပ်က ရမ်းဘရန် ပန်းချီကားတွေ အများ ပြန်ဆွဲကြမယ်’

‘ခင်ဗျား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လဲ ဂရုစိုက်နော်၊ ခင်ဗျားတို့ အဖေဖိုက်တွေအဖို့ ဘာလုပ်မြို့ဟာ အစွတ်နဲ့ဘူလ်လို့ပဲ၊ အန္တရာယ်များလှပါတယ်’

ဒုစလော့ဗိက မာလင်ထွက်ခွာသွားစဉ် လှမ်းပြောလိုက်သည်။
ဒုစလော့ဗိသည် တုဂ္ဂကိမ္ဘာကို သိနေပါကလားဟု ဈေး
ယင်း မာလင် ပြုံးမိသည်။

‘စိတ်ချပါဗျာ’

မာလင်သည် ပြတိုက်မှ သူ တည်းခိုသည့် ဟိလ်တန်ဟိုတယ်သို့
မာစီဒီးအငှားယာဉ်ဖြင့်ပြန်လာစဉ် သူ့ နောက်သို့ တစ်တယောလီ
နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာခြင်း ရှိ မရှိ အကြိမ်ကြိမ် အကဲခတ်
စစ်ဆေးသည်။ သူ့ အခန်းရောက်သောအခါ လျှပ်စစ် မုတ်ဆိတ်
ရိုတ်ခား စက်ငယ်ကဲ့သို့သော ကိရိယာလေးတခုဖြင့် လျှောက်
စမ်းသည်။ ကိရိယာလေး၏ ပလတ်တောင်အပုံးကို ဖွင့်ပြီး
ခလုတ်တခုနှိပ်ရာ မီးသီးနီလေး လင်းလာသည်။ စမ်းသပ်စစ်ဆေး
ရေး ကိရိယာလေး ‘အလုပ် လုပ်နေသည်’ ဟူသည့် သဘော။

ထိုအခိုက် ဗိုလ်ခွက်ငယ်က ပတ်ချာလည်သွားသည်။ သူ့
မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ ပေနစ်ဆယ် အကွာအဝေး၌ အကဲခတ်
လှိုင်းတို အသံလွင့်စက်ငယ်လေး တခုခု ရှိနေနိုင်သည်။

ရှစ်မိနစ်အကြာ၌ ၎င်း အသံလွင့်စက်ကို သူ ရှာတွေ့သည်။
မာလင်သည် ရှာဖွေခြင်း၌ ကျွမ်းကျင် လှ သူ မဟုတ် လား
ထောက် လှမ်း ရေး အဖွဲ့များသို့ ထုတ် လုပ် ရောင်း ချ သော
ဂျပန်နိုင်ငံမှ ပစ္စည်းဖြင့်ပြီး အလွတ် စုံထောက် များနှင့် ဝက်
လုပ်ငန်း သူ့ပျိုပျားပင် သုံးနေကြသော အသံလွင့် စက်ကလေး
ဖြစ်သည်။ လူသုံး အတော်များသည်။

မာလင် ထိုကိရိယာလေးကို လက်ဖျားနှင့်ဖထိပဲ ဒီအတိုင်း
ထားသည်။

အသံလွင့် စက်ကလေးကို တယ်သူ လာတပ်ဆင်ထား
သည်။ မာလင် အလောတကြီး မသိလိုသေး။ မစဉ်းစားလိုသေး။
ကိရိယာဖြင့်ပင် ခိုး နားထောင်သူများကို ပြန် ဒုက္ခပေး
ပြီးမှ သူတို့ကိုသာ သူတို့၏ ကစားမစရာ ပစ္စည်းကလေး
တို့ကို ချက်ဆီးပစ်မည်။

အကြောင်း သူ့ကို ‘မာလင်’ ဟု ကင်ပွန်းတပ်ထားကြသည်။

[မာလင် သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ အာသာတ် ဟု ရင်
ဒုက္ခာရှိသော အာသာတ် အခါပေးအရာ မျော်
အရာကြီး၏ အမည်ဖြစ်သည်။]

မာလင်သည် အခန်းထဲ၌ အခြားလျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေး
ကိရိယာလေးများ မျှ မရှိ ထပ်မံ ရှာဖွေသည်။ တယ်လီဖုန်း
အားပြောခွက်ထဲ၌ ထို ကိရိယာငယ်လေး တခုခု ရှိမည်ဟု
ယူဆပြီး ဟိုတယ်အနီး စာတိုက်သို့သွားကာ ဖုန်းအက်သည်။
ဖုန်းပတ်ပြီမှ ‘ပရော်ဘလန်း’ အား အိတ်လီပြည်လုပ် လက်နိပ်
စက် ထဲသို့ ပေးပို့ပါရန် အကြောင်း ကြားခြင်း ဖြစ်သည်။
အိတ်လီခြင်းမှာ စက္ကန့်၉၀ သောကြာ၏။

၎င်း အိတ်လီပြည်လုပ် လက်နိပ်စက်သည် အလွန် အသုံးဝင်
စွာ ရှိ၏။ နေ့ခင်း နေရောင်ခြည်အောက်သို့ ပြန်ထွက်လာယင်း
မာလင် တွေးသည်။

နောက် မိနစ်ငါးဆယ်အကြာ၌ ဒုစလော့ဗိ ဖုန်းပြောသော
အခါ၌လည်း နေသည် ပြင်းထန်စွာပူနေမိဖြစ်သည်။

သို့သော်၊ သူ့နေပုဒ်ကိုဂရုမစိုက်အားပါ။ အရှေ့ဘာလင်ကို
ကေကိုဘိ ငွာနချုပ်ရုံး အဆောက်အအုံတိုင်း၌ လေအေးထက်
တပ်မထားသော်လည်း၊ ဤနေရာသည် အေးစိမ်စိမ်ဖြစ် သလို့
ထင်ရ၏။ မြေအောက်ခန်းမှာ စိုထိုင်းထိုင်းနှင့် ပိုအေး သည်။
ဒုစလော့စ် ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါ။

ဤ မြေအောက်ခန်းကြီးသည် ရုရှတို့၏ ဗဟိုဆက်သွယ်ရေး
စခန်းဖြစ်ပြီး မော်စကိုသို့ စိတ်ချလက်ချ လွတ်လပ်စွာ ပုန်း
ပြောနိုင်သည်။

‘သူ့ ကမ်းလှမ်းချက်ကတော့ အဲဒီအတိုင်းပါ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ဒုစလော့စ်က သူ့ စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

တဘက်မှ ဘာမှမပြောသေး။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဇင်ချမ်ကိုသည် ဘယ်တော့မှ ဆုံးဖြတ်ချက်
မြန်မြန်ဆန်ဆန် မချုတ်တပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့အထိ
အသက်ရှင်နေခြင်းဖြစ်၏။

‘မင်း တယ်လိုသတော့ရသလဲ၊ ဒုစလော့စ်’

‘ကျွန်တော်တို့ သတိထားပြီး ဒီ အမေရိကန် ငန့်ရှဲ့ အကြံကို
လက်ခံလိုက်ရအောင်၊ တခုခု မှားယွင်းသွားလဲ ကျွန်တော်တို့က
သူတို့ကိုပဲ အပြစ် ပုံချရုံပဲ၊ သူတို့ရဲ့ သတင်းစာ တွေ တောင် မှ
ဘာလေးဖြစ်ဖြစ် စီအိုင်အေကိုပဲ စွပ်စွဲနေကြတာ မဟုတ်လား
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး’

‘အေး... ဟုတ်တယ်’

‘ဒီကိစ္စ အောင်မြင်ယင်၊ ဒီ ‘အမှိုက်သရိုက်’ ကွန်မြူနစ်
အောက်စွဲတွေ နီဂျူးချုပ်သွားမှာပေါ့’

‘မင်း သတိထားလုပ်ပေါ့၊ ငါ့ကို သတင်း အဆက်မပြတ်ပို့ပါ
အလောဇာစ်။ ဒီငန့်က ငါ့မိန်းမရဲ့ တူတော်မောင်ကို တူရက်မှာ
သတ်မိခဲ့တာပဲကွ၊ ဒီကိစ္စပြီးယင် မင်း တယ်မှာ လုပ်ထားခဲ့
သလဲ ဆိုတာတော့ ငါ့ပြောပြဦး’

‘ဘာကိုလဲ... ဗိုလ်ချုပ်ကြီး’

‘ဒီကောင်အလောင်း မြုပ်နဲ့တဲ့ နေရာလေကွာ’
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဖုန်းကို ဆောင့်ချလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် အတယ်ကြောင့် အစဉ်အမြဲ လူသတ်
အင်နေကြရပါလိမ့်ဟု ဒုစလော့စ် တွေးသည်။ သက်ပြင်းချပြီး
သူ့ ဆဘောကျသော ခပ်မပ်မိသော အမေရိကန် သူလျှို ငန့်
အကြောင်း စဉ်းစားမိသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိသည် စီအိုင်အေဝန်ထမ်းတယောက်အတွက်
ပိုင်ရာ မလိုပါ။

ဒုစလော့စ်ထော့ မာလင်ပါ နှစ်ဦးစလုံး အာနက်စ်တယ်လာ
အကြောင်း တေးပြီး ပူပင် စိုးရိမ်နေခြင်းမရှိကြပါ။

ဟမ်ဘာဂ်မြို့သို့ပင် အမေရိကန်လေယာဉ် ခရီးစဉ် ၆၁၅ ဖြင့်
အာသော လူတယောက်သည် ရက်စက် ကြမ်းတမ်းသော
အင်စင်တရက်ပြုလုပ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ လုံးဝမသိထား
ကြပါ။

ဒီ လေယာဉ်သည် ဟမ်ဘာဂ်မြို့သို့ ထွက်ခွာရန် ပြေးလမ်း
အတိုင်း စတင် အရှိန်ယူနေပြီဖြစ်၏။

‘သွားကိုးဦးနဲ့ ပြောက်ကျား ဆယ်ခုနှစ်ယောက် သေတယ်’
အယ်လ်တိုက်ပ် စက်လေးအသံက ပို ကျယ်လာသလိုရှိ၏။
‘ဒီနိုင်ငံဟာ ဟိုတုန်းကတော့ နွားကောင်းကောင်းထွက်
နိုင်ပေ။ ဒုတော့ ကုန်ပစ္စည်းတွေလွှမ်းမိုးသွားပြီ၊ နယူးယောက်
ကဲ့သို့ပဲ သွေးတယ်’
‘အခုဆရာရှိတိုင်း၏ ဝတ်စုံမျိုးဝတ်ထားသော ကိုယ်ဆုံး
အင်္ကျီက အရှက်ပေးဖွယ်ကိစ္စလေးတစ်ခုဟာ လူတိုင်း အသုံးဆုံး
ပြုပြီး အယ်လာတိုနှင့်အတူ ကြေးနန်းသတင်း၊ လာဇာတ်ရှု
မှု၊ မဟာသီကိုနိုင်ငံမှာ လျှပ်လှုပ်သောသတင်း ပါလာ၏။
အသားယောက်က ညစ်လဲ ညစ်ပတ်သေး၊ အစ်ဘာဂံ မြို့က
အင်္ကျီအယ်၊ ကောင်မလေးတွေလဲ လှယ်လှယ်ရတယ်၊ ဟုတ်တယ်
ဆိုသား’

ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း ဆရာဝန်ကြီးက ပြောသည်။
‘ဒုတော့ ဝီပါသန်းရပ်ကွက်က အဲဒါမျိုး နာမည်ကြီး

အယ်လာက ပြန်ပြောပြီး တံခါးပေါက်ဆီ ထသွားသည်။
အယ်လာသည် ဟိုတယ် ဧည့်ခန်းမကြီးဆီသို့ ထွက်လာ၏။
အန္တီတီဟိုတယ်ကြီးသည် ဟမ်ဘာဂိုမြို့တော်၏ အကောင်း
ဆုံးတယ်ဖြစ်သည်။ ဒါ့ရှိုက်တာကြီး အော်တိုပရီမင်ဂါနှင့်
အတူတူချမ်းသာသော အာရပ်ခော်ဘွားကြီးများ၏ သားတော်
အလည်လာသည့်အခါ ဤဟိုတယ်၌ တည်းခိုကြသည်။
အော်ဘာဂိုမြို့သည် အနောက်ဂျာမနီ နိုင်ငံ၏ ဒုတိယမြို့တော်ဖြစ်
သော အော်ဘာဂိုကမ်းမြို့ ဖြစ်သဖြင့် အလွန် သာယာလှပ

အခန်း [၁၂]

အခန်း ကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲ၌ အယ်လ်တိုက်ပ် စက်၏
အသံကမပြတ် ကျယ်လောင်သော အသံက လွှမ်းမိုးနေသည်။
အယ်လာသည် သူ့မျက်စိရှေ့၌ ပေါ်ထွက်နေသော ကြေးနန်း
သတင်းပို့ချက်များကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ မနည်းအာရုံစိုက်
ပတ်နေရသည်။

‘အာထူးလဲ သူငယ်ချင်း’
အယ်လာ၏နောက်မှ ကပ်လျက် လာရပ်သော ထွားထွား
ကျိုင်းကျိုင်း လူတိုင်းက မေးသည်။
‘ဒီမနက် ဗြူနိုအာရီး မြို့နားက ရဲစခန်းကို မြို့ပေါ်က
ပြောက်ကျားတွေက ဝင် တိုက်ခိုက် ကြသတဲ့၊ ဘဏ္ဍာတွေ
လက်ပစ်ဗုံးတွေ ပါသတဲ့’
‘အသေအပျောက် ရှိသလား’

သည်။ ဤဟိုတယ်ကြီးသည် (၃)ကမ္ဘာစစ်ကြီးမတိုင်မီကတည်းက မြို့ခံခဲ့သောဟိုတယ်ဖြစ်သည်။ မဟာမိတ် လေတပ်များ၏ ငိုတိုက်ခိုက်ခြင်းဒဏ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့သော တိုက်တာအဆောက်အအုံပေါင်း ၃၀၀, ၀၀၀နှင့် ခေတ်မီ ဗိသုကာ လက်ရာပန်တီးထားသော အဆောက်အအုံသစ် များကို ဘယ်သဘောကျသည်။ ဟစ်ဘူဂ် မြို့တွင် နေထိုင်ကြသူ လူ့အနှစ်သန်းကိုလည်း သူ သဘောမကျစရာ မရှိပါ။

အော်တိုကရက်ရှ်မင်း တယောက်မှ အပ မည်သူ့ ကို ခေါက်တာဘယ်လာ မမုန်းပါ။

ကရက်ရှ်မင်းသည်ကိုင်ဇာဝေ ဂါရ်စ် အကျဉ်းထောင်ဟောကြီး၏ တတိယထပ်အကျဉ်းခန်းလေးထဲ၌ရှိနေသည်။ ဟစ်ဘူဂ်မြို့တော် နယ်နိမိတ် အတွင်းရှိ ၎င်း အကျဉ်းထောင်ကြီးဘာကြောင့် ဤကဲ့သို့ မွန်မြတ်သောနာမည် မုည့်ခေါ်ထားကြောင်း ဘယ်လာ မသိသော်လည်း ကရက်ရှ်မင်း ဘာအဖွဲ့ဘယ်နေရာမှာ လုပ်ခဲ့ကြောင်းကိုတော့ သူ ခရေစေ့တွင်းထိပါသည်။

ဟစ်တလာ အစိုးရလက်ထက်၌ အက်စ်အက်စ် စစ်ဗိုလ်ထူး ဖြစ်ခဲ့သူကရက်ရှ်မင်းသည် လူထောင်ပေါင်းများစွာကိုခတ်ခန်းထဲသွင်း၍ သတ်ခဲ့သော ဒါရျောင်အကျဉ်းခန်း၌ တာဝန်စစ်ဗိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကရက်ရှ်မင်းအား ဘယ်လာက အလျင်အရွေးချယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟစ်တလာကို တယ်သူမှယောင်လို့ပင်သတိပေးကြ။ ဘယ်လာကိုင်ခင်ရာအကွာ၌ရှိသော အပျော်စီး လှေငယ်တစ်စင်းကို ဘယ်လာက ကြည့်လိုက်သည်။ အခြားတဘက်သို့လှည့်လိုက်သောအခါ စိန်ဂျာဂက်ဘီ၊ စိန်ကက်သရင်းနပ်၊ စိန်ပက်ထရီဘုရားမင်းကြီး တို့၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ပြာသာဒ်ကြီး များမှာ ဘယ်လာထိမိမိတတ် ထိုးတက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အားလုံးအပျော်စမ်းမှာ စိန်နီကိုလိုင် ဘုရားကျောင်းကြီး ဖြစ်သည်။ ဘယ်လာသည် ဘုရားကျောင်းများထဲမှ အလှအပများ၊ တေးဂီတများနှင့် သဘာဝ၏ အံ့ဖွယ်ရာများကို လေးစားကြည်ညိုစွာ ခံစားတတ်သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် ဘယ်လာအကြောင်း ဘယ်သူကမျှ မပြောမဆိုကြတော့ခြင်းကို ဘယ်လာမရ။

ဟစ်တလာဆိုသော လူတယောက် ကမ္ဘာမှာ မရှိခဲ့ဖူးသလို အမေ့ခံနေကြခြင်းလား။

ဘယ်လာသည် သူတို့၏ အပြစ်ကို ကြောက်လွန်း၍ သူ့နာမည်ကို မှီဖွဲ့ဟု မပြောဝံ့ကြလေရော့ သလား။

ဘယ်လာရက်စက်သော အနီ လှုပ်ရှုပ်များကို ပြုမူခဲ့စဉ်က ဘယ်လာကြသေးသော သူများပင်လျှင် 'ဟစ်တလာ' ဆိုသော နာမည်တလုံးကို အဘယ်ကြောင့် ယနေ့ လေသံပင် မဟာရဲကြီးကြားခဲ့သနည်း။

ဘာနက်စ်ဘယ်လာသည် ဟိုတယ်မှထွက်၍ သူ၏အညှီထောင်အထဲသို့ရောက်ဆွဲသေတ္တာကိုကိုင်ကာ လမ်းလျှောက်သွားစဉ် ထိုသို့အရေးနယ်ခဲ့သွားလေသည်။

ဟမ်ဘွဂ်မြို့သည် အယ်လ်တာ မြစ်ကြီးနှင့် တောလ်တစ် ပင်လယ်တို့မှ ၆၅ မိုင်ကျော်ကွာဝေးသော်လည်း ပင်လယ်လေ အနံ့ကို ကောင်းစွာ ရှူခွင့်ရ၏။ သူသည် အတော်ကြာကြာ လမ်းလျှောက်ပြီးမှ အိပ်ကမ်း ကို ကောင်း စွာ မြင်နိုင်သော စားသောက်ဆိုင်ကလေးဝင်၍ စားသောက်သည်။ ဘယ်လာသည် ဤမြို့တော်၌ နောက်တကြိမ် စားသောက် ခဲ့ မရည်စွယ်ထား သော်လည်း ဟမ်ဘွဂ်မြို့တွင် နာမည်ကျော် ပင်လယ်ငါးရှင် စွပ်ပြတ်ဟမ်းကိုတွေ့ လက်လှူတံချင်ပေ။

ဘယ်လာသည် ကျသင့်နေ့ကိုရှင်းပေးပြီးနောက်၊ ယောကျ်ား အိမ်ထာဖတ်ဝင်ကာ မျက်မှန်ဖြူဖြူ ဝိုင်းပိုင်းတလက်နှင့် ခော်ခမ်း မွေး အတုတို့ကို တပ်ထစ်သည်။ ဒါချောင် အကျဉ်းစခန်းမှ လွတ်မြောက်ခဲ့သူ ဘယ်လာသည် မှန်ထဲမှ ရုပ်ဖျက်ထားသော သူ့မျက်နှာကို စစ်သေးလိုက်ရာ၊ သူ၏ နှုတ်ခမ်းမွေး အတုမှာ ဟမ်တလာ၏ နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် တူနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ စားသောက်ဆိုင်မှထွက်ပြီး အငှားကားဖြင့် ကိုင်စာဝေါလ်မှ အကျဉ်းထောင်သို့သွားသည်။ နှစ်ဆယ့်ရှစ်ပေမြင့်သော အုတ် တံတိုင်းကြီးများ ဝန်းရံထားသော ဤအကျဉ်းထောင်ကြီးသည် ၁၉၁၂ ခုနှစ်ကတည်းက တည်ဆောက်ပြီး ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် ခေတ်မီအောင် ပြန်လည်ပြုပြင်မှုမ်းမံခဲ့သည်။ မည်သို့ကြည့်ကြည့် အကျဉ်းထောင်မှန်း သိသာလှပေ၏။

ထောင်မှူးကြီးက သူ့ကို စောင့်နေသည်။
'အားလုံးအသင့်ပဲ...ဒေါက်တာ'

သူ့ရုံးခန်းထဲရောက်လာသော ဘယ်လာအား ထောင်မှူး ကြီးက ဂျာမန်လိုပြောသည်။

ဘာလင်မြို့ ကျန်းမာရေးဌာနမှလာသော 'ဒေါက်တာ ဖရို ချို' နှင့်ပတ်သက်သော တရားရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ ရေးပို့လိုက် သည့် ၎င်း၏သုတေသန လုပ်ငန်း ကိစ္စ ဆိုင်ရာ စာတ စောင်မှာ ဂျာမန် ဘာသာ ဖြင့် ရေး သား ထား ခြင်း ဖြစ် သောကြောင့် ထောင်မှူးကြီးက ဂျာမန်စကားကို သုံးခြင်းဖြစ်လေသည်။

'ဒီထောင်မှာတော့ ဒေါက်တာရဲ့လိုအပ်ချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီ အကျဉ်းသား ခုနစ်ဦးပဲရှိပါတယ်'

ထောင်မှူးကြီးက အားနာသောလေသံဖြင့် ပြောသည်။

'သူတို့တွေ ဒီမှာအနည်းဆုံး ၁၅ နှစ်စီနေပြီးကြပြီ မဟုတ် တာ'

'တုတ်ပါတယ်၊ တယောက်ဆိုယင် ၁၉၄၉ ခုနှစ်ကတည်းက နေခဲ့တာ၊ ဒေါက်တာ သူ့နာမည် ကြားဖူးမယ် မထင်ဘူး၊ အိမ်ထိကရက်စို့မင်းတဲ့၊ အဲဒီတုန်းက ဒေါက်တာ ချာတိတ်ပဲ ခေါ်မယ်'

'တခုနီးတစ ကြားဖူးမိပါတယ်' အနိုင်တယ်လောက ညာပြောသည်။

ထိုသူသည် ရူးလူမျိုး 'အနိုင်ဘယ်လာ' ဖြစ်နေ၏။ အာမ နောင်ပြည်သား အာနက်စ်ဘယ်လာ မဟုတ်တော့ပါ။

ဒါချောင်အကျဉ်းစခန်းသို့ သူ့ပြန်ရောက်နေသည်။ ဟား ခေါ် တက္ကသိုလ် မဟုတ်တော့ပါ။

၁၃၂ စိုးသိက်

အံ့ဩစရာ ကောင်းလှ၏။

ပစ္စုပ္ပန်မှ ကရက်ရှုံမင်း၏ အသံကို ကြားနေရပြီး အထိကလမှ ကရက်ရှုံမင်း၏ ရုပ်သွင်ကို မြင်တွေ့ နေရခြင်းအတိုင်းရင်း တာသာစကားဖြင့် ညီဖျင်းစွာ အသံ ထပ်သွင်းသော နိုင်ငံခြား ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား တကားကို ကြည့်ရသည့် ရှိ၏။

‘ကျုပ်ဟာ အက်စ်အက်စ် ဝစ်ဗိုလ်တဦးပါ’
ကရက်ရှုံမင်းက ထပ်ပြောသည်။

ဘယ်လားသည် သူ့ကို လုံးဝမကြောက်တော့ပေ။ အတိမြင်ကွင်းအားလုံး ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။

‘ဟုတ်ပါဘယ် ဗိုလ်ကြီး’

ဘယ်လားက ဆက်လက်၍ သူ ပြုလုပ်မည့် ဝစ်ဆေးမှုအကြောင်းကို ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထားသည့်အတိုင်း ရှင်းပြသလို ဝစ်ဆေးမှုများမှ ရလဒ်များကြောင့် နှစ်ရည် အကျဉ်းစာများ၏ နေရေးထိုင်ရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် အာဏာများက ဆောင်ရွက်ပေးဖွယ်ရှိကြောင်း စသဖြင့် လိမ်ပြောအာ ‘အာဏာပိုင်များ’ ဟူသည့် ဝေါဟာရကို ကြားတိုင်း ကရက်ရှုံမင်း၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ ရှေးတုန်းကအတိုင်း ဖြစ်နေသည်မှာ အံ့ဩစရာကောင်းလှ၏။

ဘယ်လားက မေးခွန်းများစွာ မေးသည်။ အဖြေများမှတ်သားသည်။ တဖန် ကရက်ရှုံမင်း၏ အာရုံစိုက်ကြားမှုမျှ ကောင်းပကောင်း၊ တုံ့ပြန်မှုများ၊ အကြောအခြင်၊ ကြက်တောင့်တင်းမှု စသည်တို့ကို ဝစ်ဆေးတိုင်းသွားသည်။

ထိုနောက် ကရက်ရှုံမင်းအား အင်္ကျီလက်မောင်း လိပ်တစ် ခြုံပြီး လဲလျောင်းစေကာ ဗယ်ဘက် နားရွက်ကို ညာဘက် လက်ညှိုးဖြင့် ထိခိုင်းသည်။ ပါးစပ်မှလည်း တစ်မှ တဆယ်အထိ ရေခိုင်းသည်။

ဘယ်လားသည် အခေါင်းပြုလုပ်ထားသည့်မှတ်စုစာအုပ်လေး ထဲမှ ဆေးထိုးအပ်ကို ထုတ်ယူသည်။ ၎င်းအပ်မှာ ကလေး သူငယ်များကို သုတေသနလုပ်ရာ၌ သုံးသော ဖွံ့ဖွယ်ဖြစ်ပြီး ထိုအပ်ထဲ၌ ‘ပါဗူလွန်’ဆေးရည် (၁၀ စီ.စီ)ပါသည်။

‘ခြောက်...ခုနစ်...ရှစ်’

ကရက်ရှုံမင်း ပါးစပ်မှ ‘ကိုး’ဟု ထွက်လိုက်စဉ် ဘယ်လားက သူ့ လက်မောင်းထဲ ဆေးထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ကရက်ရှုံမင်းက မှက်နှာတချက် ရှုံ့မဲ့သွားသော်လည်း ဆက်လက်၍ ရှုတ်သည်။ သူသည် အမိန့်ကို လိုက်နာတတ်သူ မဟုတ်လား။

ဗယ်ဘက်နားရွက်ကို ညာဘက်လက်ညှိုးဖြင့် တို့ပြီးနောက် မျက်လုံးများဖွင့်လိုက်သည်။

‘ခုနစ်အပ်နဲ့တိုးတာ ဘာအတွက်လဲ ဒေါက်တာ’

ကရက်ရှုံမင်းက မေးသည်။

‘ကျွန်ုပ် အဆိပ်ဆေးရည်သည် ကရက်ရှုံမင်း၏ သွေးကြော ထဲသို့ ရောက်သွားသည်မှာ ခုနစ်စက္ကန့်၊ ရှစ်စက္ကန့်မျှ ကြာသွားလေပြီ။

နှစ်ဆယ်နှစ်စက္ကန့်အကြာတွင် သူ့တကိုယ်လုံး အကြောသေ သွားလိမ့်မည်။

တနာရီအတွင်း၌ သူ့ တာမုသိဘော့မည် မဟုတ်။ သူ့လူ့ပြည် မှ စွန့်ခွာသွားရတော့မည်။

ခင်ဗျားလို အက်စ်အက်စ် စစ်ဗိုလ်ဟောင်း တဦးအဖို့ ရက် တရက် ဆိုသြစရာတို့၊ ဝေဒနာတို့ကို ခံနိုင်စွမ်းရှိတာ ကျုပ်အဖို့ မယုံဘဲမှန်တုံး။ ကံ...ကံ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ညာဘက်နား၌ ကံကို ဗယ် လက်ညှိုးနဲ့ ထိုးကြည့်ပါဦးဗျာ'

ကရက်ရှီမင်းသည် ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်ပြန်သည်။ ဘယ် လာက သူ့ လက်ခေါ်မှု နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကိုး စက္ကန့်သာ လိုတော့သည်။

မိုလ်ကြီး ကရက်ရှီမင်း၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဝန်ခံရာ တခု ရှိတယ်ဗျာ။ တဘိယ ဂျာမနီနိုင်ငံတော်ကြီးအတွက် ခင်ဗျား လုပ် ဆောင်ခဲ့တာတွေကို ဘယ်သူမှ မမေ့နိုင်ကြတဲ့ လူတွေထဲမှာ ကျုပ်လဲ ပါတယ်လေ'

ကရက်ရှီမင်းက ပြုံးလိုက်သည်။ သို့သော် သူ၏ ဗဟိုအာရုံ ကြော အဖွဲ့အစည်းသို့ ကျရဲ အဆိပ် ရောက်ရှိသွားပြီမို့ သူ့ မျက်နှာထား ပြောင်းသွား၏။ သူ ထုထိုင်ရန် ကြံသော်လည်း မအောင်မြင်ပါ။

ခင်ဗျားသေရတော့မယ် မိုလ်ကြီး၊ ခင်ဗျား လှုပ်ရှားလို့ မရ တော့ဘူး။ စကားပြောလို့လဲ မရတော့ဘူး။ တနာရီအတွင်းမှာပဲ ခင်ဗျားရဲ့ အသက်ရှူတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်း တွေဟာ ချွတ်ယွန်းလာလိမ့်မယ်၊ ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ ကျုပ်ရဲ့အဆိပ်ကြောင့် ပဲပဲ။ အမှန်ကတော့ ဒီဥစ္စာ ကြွက်သားလျော့ဆေး အဖြစ် ဖန်ဆင်းထား တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ အဆိပ် ဆေးအတုရည်တမျိုး ဆိုပါ

ဒီတော့ ခင်ဗျား သင်္ချိုင်းကို ဆက်တောင့် ဆက်သာ ဆက်သွားတော့မယ်လေ'

ကရက်ရှီမင်း၏ မျက်လုံးပြာပြာများမှာ အံ့ဩ တုန်လှုပ်မှု မရှိတော့ပဲ ပိုမိုပြူးကျယ် သွားကြသည်။

ကျုပ်နာမည်က အနှစ် ဘယ်လာပါ။ ဒါ့ချောင့်မှာ လူမဆန် တဲ့ အသက်ခံရတဲ့အကျဉ်းသားတွေထဲမှာ ကျုပ်ရဲ့ မိဘနှစ်ပါး တွားတယ်လေ။ ဒါ့ဒီမှာကျုပ်လဲ အတူ ရှိနေခဲ့တာပဲ'

ဘယ်လာက သူ၏ အကျဉ်းသားနံပါတ်ကို ရှုတ်ပြသည်။ သူ့ ဆင့်ခံရသော အကျဉ်းစောင်နှင့် သူ့ မိဘများ အသတ်ခံရ တဲ့ နေ့စွဲ တို့ကိုပါ ဆက်ပြောသည်။

ခင်ဗျား ဘယ်သူ့မှဒီကိစ္စ လျှောက်မပြော နိုင်တော့ဘူး တော့ ကျုပ် သိပါတယ် မိုလ်ကြီး၊ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ခုဟာ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ရဲ့ ပထမဆုံး သားကောင်ပဲ။ ကျုပ်စားရင်း ထဲမှာ အခြားလူတွေ ကျန်ပါသေးတယ်။ ဒါ့ချောင့်နဲ့ ပတ်သက် တဲ့ ကျုပ်ရဲ့ အထူး ခံစားချက်ကြောင့် ခင်ဗျားကို ဦးဦးဖျား ဖျား ခုတ်ပြုပြီး သတ်ရတာပဲ။ နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် မိုလ်ကြီး'

ဘယ်လာသည် ကရက်ရှီမင်း၏ အကျဉ်းစခန်းမှ ထွက်ပြီး အကယ်၍ မင်းအား စောစောက သူ့စစ်ဆေးခဲ့သည့် အကျဉ်းသား ခံစားရဉ်းတူ တနာရီခန့်အနားပေးထားပါရန် တောင်းပူးကြီး တောင်းဆိုသည်။

ထို့နောက် ဘယ်လာသည် ပဉ္စမနှင့်နောက်ဆုံး အကျဉ်းသား အား ဟန်ဆောင်၍ စစ်ဆေး တွက်ချက်မှုများ ပြုလုပ်ပြီး

ထောင်မှူးကြီးအား ၎င်း၏ကူညီမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ကြွေး
ပြောကြားကာ ထောင်မှထွက်ခွာသည်။

ညနေ(၅)နာရီတွင် ဘယ်လာသည် တောင်တက်သို့ဦးထွက်
သွားနေသောရထားတစ်စင်းပေါ်၌ လိုက်ပါသွားယမ်းဟမ်အား
မြို့ အစိုးရအော်ပရာ ဇာတ်ရုံ၌ တစ်ဆက်မပြတ် လိုဟင်ဂရင်
ဇာတ်နှင့် လွဲရမည့်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေရှာလေ၏။

အော်ပရာ၌ မည်သည့်အဆိုတော်က 'တင်နာသ' (အမြင့်
ယောက်ျားသံ)ဖြင့် သီဆိုမည်မသိ။

အခြား ရာဇဝတ်ကောင်များကို ကရက်ရုံမင်းကဲ့သို့ အထူး
တကူ သတ်၍ ရနိုင်ပါ့မလား။

ဖရန်ဖတ်မြို့မှနေ၍ နယူးယောက်ရှိ ဦးလေး မာတင်ထံ
ပို့စကမ်းတစောင် ပို့ဦးမှ။ မကျန်းမာသူများနှင့် အိမ်တွင်း
များသည် ထိုသို့စာနှင့် ပို့စကမ်းများ လက်ခံ ရရှိသည့်အ
အလွန် ဝမ်းသာတတ်ကြကြောင်း သူ သိသည်။

ဦးလေးမာတင်နှင့် အဒေါ်ဂရီတာ တို့သည် မိမိ၏ အဆုတ်
အဝေးပွဲကြီး ချောမောကြောင်းသိရလျှင် ဝမ်းသာကြမည်က
သေချာ၏။ ဦးလေးထို့အား စိတ်ပူပင် မနေစေချင်ပါ။

ကခန်း [၁၃]

'သူ့ကို တွေ့နိုင်ပါပြီ'
မူ့ချစ်မြို့စင်က တိုးတိတိပြောလိုက်သည်။
ဦးနာရာ့စင်မြို့စင်သည် လေးစားကြည်ညိုမှု ခံယူလိုသူဖြစ်
သည်။ လေးစားထိုက်သူလည်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် စီအိုင်အေ
ကြီး၏ စစ်ဆင်ရေးဌာန လက်ထောက် ညွှန်မှူး၏ အတွင်း
ရေးမှူးချုပ် ဖြစ်သလို၊ စီအိုင်အေ ဝန်ထမ်းအားလုံး အနက်
အတော်ဆုံး အကောင်းဆုံး ဘောင်းလင်း (ဘောလုံးပစ်) ကစား
သမားလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၇၄ခုနှစ်တုန်းကမူ 'ပင်နီလီဗိုင်း'
က သူမကိုအနိုင်ယူခဲ့သော်လည်း ပင်နီတယောက် ဗြူနိုအာရီးစ်
သို့တာဝန်ပြောင်းရွှေ့ သွားကတည်းက ရာ့စ်မြို့စင်ကို နိုင်မည့်
သူ မပေါ်သေးချေ။

မင်းနီဆိုတာပြည်နယ်ဇာတိဖြစ်သူ မစ္စရုဒ်မြူစင်သည် သူမ၏ ရွှေဝါရောင် ဆံနွယ်လေးများ လှုပ်ယမ်းအောင် သံမဏိတံခါး ချပ်ကြီးဆီသို့ မေးထိုးပြလိုက်သည်။

ဟာပါနှင့် ပတ်ခါစ်တို့ လက်ထောက်ညွှန်မှူး အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။ သူ့နာမည်နှင့်ပတ်သက်၍ သူများတကာ၏ နောက်ပြောင်ခြင်းကို အမြဲခံနေရသော ဂျွန်စမစ်သည် စာရွက် များ ရှင်းလင်းနေသော စားပွဲကြီးနောက်ရှိ ကျောမို့ မြင့်မြင့် ဆိုလည်ကုလားထိုင်ကြီး၌ ထိုင်နေသည်။ ဂျွန်စမစ်သည် အင်္ဂလိပ် အမေရိကန်လူမျိုးတို့အဖို့ မောင်က၊ မောင်ခ၊ မောင်တဟူသော နာမည်များကို သို့ အရိုးစင်းဆုံး၊ အရှင်းလင်းဆုံး၊ အသုံးအများ ဆုံး ဥပမာ နာမည်မျိုးဖြစ်၏။

ကလောင်တံ စိုက်သည့် ခွက်တခု၊ ခလုတ်မျိုးစုံ ပါသော တယ်လီဖုန်းနှစ်လုံး၊ အဝါရောင်စက္ကူ ပါသော မှတ်စုစာအုပ် တအုပ်တို့သည် မီးခိုးရောင် စားပွဲမျက်နှာပြင်ပေါ်၌ ခိုကြသည်။ နံရံပေါ်၌ 'ကမ္ဘာမြေကြီး၏ မိတ်ဆွေများ' အမည်ရှိ ပြက္ခဒိန် တခုမှအပ အာမူမရှိ။

စမစ်သည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင် ဗာသာ အမျိုးသမီးတက္ကသိုလ် သို့ သူ့သမီး တက်ခွင့်ရရေး၊ သူ့ဇနီး သို့မဟုတ် သူ၏ သွား ဆရာဝန်တို့နှင့် ပွင့်ဟ မတိုင်ဝံ့သော ကိစ္စများစွာတို့ကို အထူး အရေးစိုက်သူဖြစ်သည်။ သူသည် ရန်သူက လေဆာရောင်ခြည်ဖြင့် အဝေးမှ အသိခိုးဖမ်းခြင်းကို ဟန့်တားနိုင်သည့် သတ္တုဘောင် အကောင်းစားများပါရှိသည့် ပြုတမ်းမှန်ချပ်များကို တပ်ဆင် ရန် ဦးဆောင်၍ ကမ ကထ လုပ်ခွဲသူလည်း ဖြစ်သည်။

'ဂျက်ပေါ့(ပေါက်မ) လားဟေ့'
'ဟင့်အင်း၊ ခရက်ရှိဒိုက်ပဲ ပါ။ မာလင်က ဆိုက်ကလော့ပစ်နဲ့ နေဆေးခိုင်းနေတယ်'

'ဆိုက်ကလော့ပစ်'သည် ကမ္ဘာတဝန်းရှိ အကြမ်းဖက်သမား အုပ်စုများ၏ လုပ်ရပ်များ၊ လုပ်နည်း ကိုင်နည်းများနှင့် ဆက်ဆံ မှား အားလုံးကို ကိုင်တွယ်နိုင်ရန် စီစဉ်ထားသည့် အထူးအဆင့် ကုန်ပျူတာကြီးဖြစ်သည်။ ဆိုက်ကလော့ပစ်သည် ထိပ်တန်း ဂျက်ကိစ္စဖြစ်၏။

'ဘယ်လိုစစ်ဆေးချင်တာလဲ'
'အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရုပ်ရှင်ရော၊ ရုပ်ဝေ နောက်ပုံအားလုံး လိုချင်တယ်တဲ့၊ အမြန်ဆုံးလုပ်ပေးပါတဲ့၊ အရေး ကြီးလို့တဲ့... ဆရာ'

'ဒီကောင်က ဘယ်တော့မဆို ချက်ချင်း လိုချင်တာချည်း ဟေ့'

စမစ်က မကျေမချမ်း ပြောသည်။

ဟာပါက ပခုံးတွန့်ပြသည်။ မာလင်၏လုပ်နည်းလုပ်ဟန်သည် အနုပညာမှ အရာရှိများအား အစဉ်အမြဲ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေတတ်သည်ကို သူ မငြင်းနိုင်ပါ။

'သူ... အဲဒါရယ်ပဲ ဘာလုပ်မလို့တဲ့လဲ'

'ပေါက်ကရ တခုခုလုပ်မှာပေါ့'

'သေချာတယ်၊ ဒီကောင်က သူများနဲ့မတူတာမှ လုပ်တဲ့ ကောင်ပဲ၊ အဲ ဒီဟာတွေအကုန် သူ မမြင်ရသေးဘူးလား'

'နစ်ခါကြည့်ဖူးတယ်'

ပတ်စ်ခ်က ဝင်ဖြေသည်။

စမစ်က သူ့ကိုပေးကြည့်ပြီး ခေါင်းခါသည်။ မှန်ကန်
တိကျကျိုးနွဲ့သော ပတ်စ်ခ်တို့လို အေးဂျင့်တွေကို မကိုင်တွယ်ပဲ
မာလင်လို အေးဂျင့်များကို ကိုင်တွယ်ခြင်းသည် အတော်ခက်ခဲ
လှ၏။

‘အာရိုသေးလဲ...ဘီလ်’

‘အနောက်ဘာလင်မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သောတနဲ့စက္က
ဆိပ်ရာ ဌာနက ပိုင်ယန်းမက်ဂီးက မာလင် ဘာလာဂျပ်နေတာလဲ
ဆိုတာ သိပါရစေတဲ့၊ သူ့အတော် ဒေါက်ကန်နေတယ်’

စမစ်က ကျောမှိုထိုင်လိုက်သည်။

‘မင်း...သူ့ကို ဘာပြောပြမလဲ’

‘ဒီကောင်...ခေါင်းမာတယ်လို့၊ ငယ်ကျင့်မပျောက်သေးဘူး
လို့ ပြောလိုက်မယ်လေ’

‘ဒီ အမျိုးသမီးဟာ သိပ်တော်တယ်၊ တာဝန်ကျေတယ်၊
အပ်မတန် ကော်ခဲပြီး ‘နည်း’တဲ့ ဒီ ဌာနမှာထူးခြားတဲ့တာဝန်ကို
ယူထားနိုင်တာ ချီးကျူးထိုက်တယ်’

ဟာပါသည် သူ၏ဆေးတံကိုထုတ်မည်ကြံပြီး ပတ်ဝန်းကျင်
ကို မျက်စိကစားလိုက်ရာ ဆေးလိပ်ပြာခွက် တခုမှ ရွာမတွေ
သဖြင့် လက်လျှော့လိုက်လေသည်။

‘သူဟာ အိုင်ဖယ်မျှော်ခင်ကြီးလိုပါပဲ’

ဟာပါက ပြောသည်။

‘ကဲ...မင်း ဘာပြောဦးမလဲ ဘီလ်’

‘မာလင်ကို သူ့ပိတ်တိုင်းကျ ထွားလုပ်ခွင့်ပေးပြီးအမြန်ဆုံး
အာရိုသေးလင် ကောင်းမယ်’

ဟာပါသည် ‘ပြဿနာ’အခြေရာထု၌ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်
ရန် စမစ်က စိတ်ကဲက မှတ်ချက်ချသည်။

‘မာလင်သည် အလွန်ခက်ခဲသော ကိစ္စများကိုပင် သူ့နည်း
နည်းဖြင့် ဖြေရှင်းကိုင်တွယ်သွားစမြဲ ဖြစ်သည်။ အနောက်

ဘက်ရှိ တာလင်ယူနစ်နှင့် အခြားအုပ်စုများသည် ‘အင်ဂျင်နီယာ
များ’၏ လုပ်နည်းကိုင်နည်းများကို ဟန့်တားနိုင်စွမ်းမရှိ

တော့။

‘ဒီကောင်ကို... ဆိုက်ကလော့ပစ် ဖစ်ဆေးချက်တွေကိုအထူး
သတိပြုစေရန် ထည့်ပို့ပေးလိုက်ချေ’

စမစ်က ပြောသည်။

အိပ်တန်းလျှိုဝက် စာရွက်စာတမ်း၊ ပစ္စည်း ပစ္စယများကို
အထူးသတိပြုသော သံဗူးများမှာ အထူးပြုလုပ်ထားသောသံဗူးများဖြစ်

ပြီး သက်ဆိုင်သူများက ပွင့်ကြည့်ရန်ကြံလျှင်၊ သို့မဟုတ်သေသေ
သေသေ နည်းလမ်းတကျ မပွင့်တတ်လျှင် သံဗူးအတွင်းရှိ ပစ္စည်း

အားအားလုံးကို အလိုအလျောက် မီးလောင်ပြာကျသွားအောင်
ပြုထားသည်။

မာလင် တောင်းဆိုသော စာရွက်စာတမ်းများ ပါ သည့်
အထူးသံဗူးနှစ်လုံးသည် အင်ဒရူးလေတပ် အခြေစိုက် စခန်းမှ

အလှူအနှံ ညှပ်ပိုင်း ပုံမှန်လေယာဉ်ဆက်သွားဖြင့် ပါသွား
သည့် အင်ဂျင်နီယာ နေ့လယ်တွင် မာလင်သည် မစ္စတာဆီပင်ဟေ
အထူးသံဗူး ဆက်သွယ်ရန် ကြေးနန်းဖြင့် ညှန်ကြားချက်ရရှိသည်။

မာလင်သည် ဆီဂင်ဟေလာထံ သွားတွေ့သည်။
 ဆီဂင်ဟေလာဟု အမည်ခံထားသော ဘာလင်စခန်းဧက
 တာဝန်ခံဖြစ်သူ မာလင်၏ ဇနီးဟောင်း ဒိုင်ယန်းမက်ဂီး
 မာလင်အား အစိမ်းရောင် ပလတ်စတစ်စ ထူထူဖြင့် ထုပ်ထား
 သော ပစ္စည်းနှစ်ခုကိုပေးသည်။
 'ဘုန်းမြို့ကနေ ရှင့်အတွက် ပို့လိုက်တာတဲ့'
 မက်ဂီးက ပြောသည်။
 'ကျေးဇူးပါ။ မင်းကို ခုလို အနှောင့်အယှက်ပေးရတာ ဝမ်း
 နည်းပါတယ်'
 'ကိစ္စမရှိပါဘူး'
 "ခရက်ရှ်ဒိုက်စ်" ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်။
 မာလင်က လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်သည်။ သူမ သူမ
 ယနေ့ထက်တိုင် လှပဆဲ၊ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းဆဲဟု သူမှတ်ချက်
 ချသည်။
 'ညနေ ငါးနာရီကျယ် မင်းကို အရက်တိုက်ပါရစေ'
 'နောက်မှ လုပ်ပါ။ ကျွန်မတို့နဲ့အဆက်အသွယ်မပြတ်ပါစေ'
 မစ္စတာဝက်ဆာမင်'
 'မိတ်ချ'
 မာလင် ညာပြောခြင်းဖြစ်၏။
 သူ ဘယ်တော့မှ မဆက်သွယ်တတ်ပါ။ ဒါမျိုး မာလင်
 လုပ်ရိုးထုံးစံမရှိ။
 သူ ဘာလင်နေလဲ၊ ဘယ်သွားလဲ၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့လဲဆိုသည်ကို
 မည်သူမျှ သိခွင့်မရှိ။

အသည် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သောနည်းလမ်းများဖြင့် အလုပ်
 ပြီးမြောက်အောင် လုပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။
 အဲဒီကြောင့် သူ့ကို "မျက်လှည့်ဆရာ၊ မော်ဆရာ မာလင်"
 ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်း၊ လက်ခံကြခြင်း ဖြစ်သည်။
 မာလင် အပြင်သို့ထွက်လာစဉ် ညွှန်ကြားပွဲမှ စာရေးမလေး
 ဒိုင်ယန်းကက်ဆယ်လ် သည် လည်း အိမ်ပြန်ရန် ဟန် ပြင် နေ
 ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် တောင့်တင်းပြေပြစ်သော ရွှေရောင်
 နှင့် ဖခင်ရဲလိုင်ကက်ဆယ်လ်အား မာသင်က အပြင်ထွက်ရန်
 ခေါ်ဆိုပေးသည်။
 မာလင် သူမနှင့်အတူ နှစ်ပြခန့် လမ်းလျှောက်သွားသည်။
 အသည် အိမ်နားပြည်နယ်၊ အိမ်စတန်မြို့မှ အထက်တန်း
 ကျောင်းသားဖြစ်ပြီး အမေရိကန်လူမျိုး ဖခင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက်
 ဘာလင်သို့ မိခင်ကြီးနှင့်အတူ လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်က ကျွန်
 မတို့ ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မာလင်အား ပြောပြသည်။
 သူတို့နှစ်ယောက် စကားပြောယင်း လမ်းလျှောက်သွားစဉ်
 မာလင်က အဘိဓမ္မာနှင့်လူငယ်တိုင်း သူတို့မျက်နှာချင်းဆိုင်အရပ်မှ
 မာလင်က လာသည်ကို မာလင်၏ အလေ့အကျင့်ရပြီးသား မျက်လုံး
 ကို ချော့ထိပြုမိသည်။
 မာလင်က အဘိဓမ္မာနှင့်လူငယ်သည် အရှိန်အမြင်ဆုံး မြင့်တင်
 ကြိုက်ပြီး မိန်းမကြီးတယောက်၏ချိုင်းကြားမှ ပိုက်ဆံအိတ်ကို
 ချွတ်ပြီးသွားသည်။
 မာလင် တို့ ဘေးမှ မော်တော်စကူတာ ဖြတ်သန်းသွားစဉ်
 မာလင်က လက်ထဲမှအထုပ်နှစ်ထုပ်ကို ဖခင်ရဲလိုင်ကက်ဆယ်လ်၏

လက်ထဲ ပစ်သည့်ပြီး အနီးရှိ အမှိုက်ပုံးတလုံးနှင့် ဆိုင်ကယ်သေတ္တာကို ပစ်ပေါက်သည့်လိုက်သည်။

အလစ်သုတ်လမားသည် မုန့်အချိုမျိုးစုံရောင်းသော ဆိုင်အလှူပြု မုန့်ပြတင်းချပ်ကြီးထဲသို့ လွင့်စဉ်ကျသွားပြီး အကဲ့အမက်ရာများဖြင့် သတိမေ့ လဲကျသွားလေသည်။ လမ်းပေါ်လူများ အုတ်ဆော် သောင်းတမ်း ဖြစ် ကုန် သည်။ မာလင်ပရော်လိင်းကယ်ဆယ်လ်၏ လက်ထဲမှ သူ့ အထုပ် နှစ်ထုပ် ခြေလှမ်းမပျက်ပါ ပြန်ဟူသည်။

သူ့ဘိနပ်စီး “ရန်ကက်စ်စလရုတ်” လမ်းတွင် ညနေစာ စားဝတ်စားကြသည်။

ပရော်လိင်းကယ်ဆယ်လ်၏ ရှေ့နာမည်မှာ ဖရိဒါ ဖြစ်သည် ဆို၏။

သူမတယောက်တည်း ကိုက်ခန်းငှား၍ နေထိုင်သည်။ နက်ပြည့် ဂူ နာရီတွင် မာလင်နှင့်အတူ ညစာစားရန် သဘောတူလျှင် သည်။

မာလင်က သူမအား အငှားယာဉ်တစ်စီးငှား၍ ကားပေးတင်ပေးလိုက်သည်။

နက်ပြန်မနက် နံနက်စာ စားရခြင်းမှာ အရသာရှိလိမ့်မည် မာလင် တွေးမိသည်။ သိချင်းတပုစ်ကို ခပ်တိုးတိုး ညည်းဖော် သူ့ ဟိုတယ်သို့ ပြန်သွား၏။

* * *

ခိုင်စီး၊ အိမ်၊ တိုက်ပုံးပျံဖြင့် ၁၅ မိနစ်ခန့်သာ သွားရမည် ဟု ဆော်လည်း ဘာလင်မှ အနောက်ဘက်အရပ်သို့ မိုင်ပေါင်း ၅၀ ခန့် ဝေးသော ဧဒေတွင် ဂရိတာဘယ်လာတယောက် ပြန်လမ်းနေသည်။

သူမဝင်ပုန်း၏ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ်တိုးတက်ကောင်းမွန် သောကြောင့်ပင်တည်း။

ဒေါက်တာအက်စာမင်းကလည်း နှလုံးရောဂါဖြင့် ဗုန်းဗုန်း သို့မဟုတ် ပထမသုံးပတ်အတွင်း ထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲလာလျှင် ကျွန်ုပ် သင့်ချက်ရှိသည် ပြောထားခဲ့သည် မဟုတ်လား။

ယခု ၁၉ ရက် အကြာတွင် မာတင်ဘယ်လာသည် ကောင်း ကောင်းကို ဖွင့်ဟ ပြောဆိုနိုင်ခဲ့၏။

ထိုကား တလုံးကို သူ့ ချော မနည်း အားစိုက်ထုတ်၍ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်၏။

မင်းကား.... “အနိမ်” ဟူသော နာမည်တည်း။ “အနိမ်... တာဖြစ်လို့လဲ ဟင်”

ဂရိတာက မေးကြည့်ဆော်လည်း သူ့ ဘာမျှ ပြန်မဖြေပါ။ အာမှလည်း ဆက်မပြောနိုင်ရှာပါ။

နောက်တပတ်၊ သို့မဟုတ် နောက်တလ အတွင်းတော့ သူ့ နယ်ဘက် ပိုမိုပြောဆိုလာနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။

ထကယ်တော့.... သူ့ ဘယ်အခါ၌ ဘာတွေ့ထပ်ပြောဦးမည်ကို ငြိမ်ဆင် ဟောက်နှိုးထုတ်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှပါ၏။

* * *

အခန်း [၁၄]

အာနက်စ်ဘယ်လာသည် ဖရန်ဖတ်မြို့အကြောင်း နဲ့ နဲ့ ဗစ်စ် သိသူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်က တကြိမ် လာရောက်လေ့လာ ခဲ့ပြီးလေပြီ။ သူ၏ စစ်ဆင်ရေးအတွက် ရန်သူနယ်မြေပုံ ကမ်းထောက်လေ့လာပြီး ဖြစ်သည်။ သူ၏ စစ်ဆင်ရေးတွင် အမေရိကန် “ဦးထုပ်စိမ်း” ကွန်မန်ဒို အထူးတပ်ဖွဲ့များ ပါဝင် မည် မဟုတ်သော်လည်း သူ့ တာဝန်ကို သူတယောက်တည်း လုပ်ဆောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

သူ “ဗျက်ဆီး” ရမည့် ဖစ်မှတ်ကား ဒေါက်တာ အိဇွန် တာတိုးလ်စ်ဆိုသူ ဖြစ်သည်။

ဘယ်လာသည် နာဇီတို့၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့် နာ ဇီ ခေတ် ၏ ကြေညက်စွာ လေ့လာ သုတေသနပြုခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ ဂျီးဆက်စ် အာတိုးလ်စ် ဆိုသူတဦးသည် ၁၉၂၅ ခုနှစ်က အက်စ်အက်စ်

ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဒေါက်တာ အိဇွန်တာတိုးလ်စ် ဆွေးနွေးတော်၊ မတော် မပြောတတ်ပေ။

အိဇွန်တာတိုးလ်စ်

ဘယ်လာ ထိုသို့သွေးယမ်း မုတ်ဆိတ် ရိတ်ပြီးသွားသည်။ နန်းစားကို ရေးဆေးသည်။ မျက်နှာကို ထေထေချာချာ ဝတ်ဆေးကြောသည်။

အိဇွန်တာတိုးလ်စ် ရှေ့ချိုးခန်းများမှာ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၌ တိုးခဲ့ ချက်အစုံများတွင် ရှိသော ရှေ့ချိုးခန်းများထက် ပိုမို ခိုင်ခံ့သည်။ ဘယ်လာသည် ယင်း အဆောက်အအုံဟောင်း မှာ နေထိုင်ပြီး ကြိုက်သည်။

ရှေ့ချိုးခန်းများတွင် ကြမ်းပြင်မှ အပူခတ် လွှတ်တားပေး လိုင်းကြောင်းသုံးစုပါသော ရေဖိယိုများနှင့် ရုပ်သံ ကြားနား ထားပေးသည်။ ဖရန်ဖတ်မြို့သည် ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ စီးပွား အချက်အချာမြို့တော် ဖြစ်သည်။ ပထမဦးဆုံး ရေဒတ်စ် ဖြစ်သော တက်ကြီးကို ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

၁၉၇၀ ဂျာမနီနိုင်ငံ၌ ရေဒတ်စ်ချိုင်းလ်စ် မျိုးနွယ် တဦး သက်သက်မျှ မရှိတော့ပါ။

အိဇွန်တာတိုးလ်စ် ယနေ့ ဂျာမနီ၌ ဂျူးတဦးမျှ မကျန်တော့ပါ။

ဘယ်လာ ရုပ်အင်္ကျီကြယ်သီးတပ်ယင်း ပြုံးမိသည်။ ထိုသို့ အိဇွန်တာတိုးလ်စ် ဝင်လုပ်ပစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

အိဇွန်တာတိုးလ်စ် ထဲက အမြန်ဆုံးထွက်မူပဲ။

အိဇွန်တာတိုးလ်စ် ဘယ်လာသည် ဟိုတယ်မှ တစ်ခိုခန့်သာ ဝေးသော ဝါးကုန်း ဥယျာဉ်သို့ ရောက်လာသည်။ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်မှာ

လျှောက်အိမ်နှင့်ထားသော တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်နှင့် သဘာဝအတိုင်း
ပေးပို့လွှတ်ပေးထားသော တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ဟူ၍ နှစ်ပိုင်း ထား
ရှိသည်။ ဥယျာဉ် နှစ်မျိုးစလုံးသို့ ဝင်လိုပါက ဂျာမန်
ဥပဒေ မတ် ပေး၍ ဝင်ရသည်။

ဘယ်လာသည် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ် နှစ်မျိုးစလုံးအတွက်
ဝင်ခ ပေးဝင်လာသည်။

ကျားတကောင် လမ်းသလားနေရာ မျက်နှာချင်းဆိုင်
တန်းလျားတခု၌ ဘယ်လာ ဝင်ထိုင်ချပြီး သူ့မှပေါ်လာသော
အက်ထက်ချီကောင်ကို ဖွင့်သည်။ အပေါ်ဆုံးမှ ဖိုင်တဲကိုထုတ်
အက်ထက်ချီကောင်ကို သေဥပြန်ခတ်ကာ ဖိုင်တဲကို ဖွင့်ဖတ်သည်။

ပထမဆုံး ဓာတ်ပုံထဲမှ လူမျက်နှာတခုက သူ့ အား တင်းပုတ်
နှင့် လှမ်းရိုက်လိုက်သလို ခံစားမိသည်။

လူမဆန်သော သတ္တဝါဒကောင်ကြီး အိဝွန်ဘုတိုးလ်စ်စ်
ရုပ်သွင် ဖြစ်သည်။

ဘယ်လာသည် သူ၏ဖိုင်တဲ၌ ရှိနေသော လူသတ်ကောင်
များအားလုံးကို မှန်တီးသည် မှန်သော်လည်း ဤပုဂ္ဂိုလ်
အပန်းဆုံး၊ အစက်ဆုပ်ဆုံး ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘယ်လာက
ပစ် သမားတော်တဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် လူသားကောင်းကောင်း
ပြုပါမည်ဟုသော ကျမ်းထစ္စာ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ချိုးဖောက်ခဲ့
နေပင်ဘေရပ်စ် အကျဉ်းစခန်းမှ အကျဉ်းသားများအား
မဆန်သော ယုတ်မာရက်စက်သော ကြက်သီးထဖွယ်ရာ “အေး
ပညာ မမ်းသပ်မှုများ” ပြုလုပ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သူသည် ဟင်းမလား၏ ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး အက်စ်အက်စ်
တစ်ဦးကြီးတွင်(၅) ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်လာကာ နာဇီအကျဉ်းစခန်း
အင်္ဂါဇင်ခန့်၌ နာဇီ ဆရာဝန်များအား လူမဆန်သော လုပ်ရပ်
များ လုပ်ဆောင်ကြရန် စေခိုင်းခဲ့သည့် ပါမောက္ခ ကားလ်
ဂျက်ဘ်ဟတ်ဒ်စ် ညာလက်ရုံး ဖြစ်လေသည်။

ဒေါက်တာဂျက်ဘ်ဟတ်ဒ်စ်သည် ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇွန်လ (၂)
ရက်နေ့တွင် မသေမချင်း ကြိုးဆဲချသတ်ခြင်းဖြင့် အပြစ်တော်
ခံသွားရပြီး ဘာတိုးလ်စ်ကား တသက်တကျွန်း ထောင်ဒဏ်
ကျသွားကြောင်း နယူးယောက် တိုင်းမ်စ် သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းမှ
အာတ်ပုံ မိတ္တူ ကူးယူထားသော စာရွက်၌ ဖော်ပြထားသည်။

အမေရိကန်တပ်မတော်မှ ထုတ်ဝေသော “ကြယ်ပွင့်ပျားနှင့်
အစင်းကြောင်းများ” သတင်းစာ ဖြတ်ပိုင်း တခု တွင်ကား
အာတ်တိုးလ်စ်သည် ပိုလန်သူ မိန်းမပျိုလေးများအား အဆိပ်
ကျေးသတ်ခဲ့ပြီး ထိုလုပ်ရပ်ကြောင့် ဗိုလ်မှူးထူး တိုးမြှင့်ခံခဲ့ရ
ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ယခု ဗိုလ်မှူးဘုတိုးလ်စ်စ် သေဖို့ အလှည့်ကျပြီ။
အင်း...သမားတော်တဦးအနေနှင့် ဘယ်လိုများ ဒီလောက်
မက်စက်ယုတ်မာသောကိစ္စများကို လုပ်ရက်ပါသိမ့်။

ဘယ်လာသည် ခုန့်ခဲမျက်နှာမျိုးရှိပြီး စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ အက်စ်
အက်စ် ဗိုလ်မှူးယုတ်မာတော်တော်ကား၊ ဘာသာရိုသာ
အကျဉ်းထောင်၏ပုံနှင့်ပူးတွဲထားသော မာတ်ပုံထဲမှလူ၏ ဓာတ်ပုံ
ကို အကဲခတ်နေသည်။

ဘယ်လာအနီးမှ ဧည့်သည် ငယ်ပြတဦး ဝေါင်ဝေါင်သော ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားအုပ်စုတခု ပြက်လျှောက်သွားသည်။

ဘယ်လာအညွှန် ပိုင်ကဲ့ကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး သူ့ ရှေ့နားမှ ကျားကြီးကို ပိုက်ကြည့်သည်။

တိရစ္ဆာန်များကို သူမကြိုက်၊ လုံးလုံးမကြိုက်။

ဦးလေးမာတစ်ကတော့ သူ ငယ်ငယ်က အကျဉ်းသား ဖြစ်ခဲ့ ဆုမရှိခဲ့သော စိတ်ဝေဒနာကြောင့်ဟူ၍ မှတ်ချက်ပေးလိမ့်မည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ၌ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ် အတော်များများရှိ၏။ အားလုံး ဝိုးတက်ကောင်းမွန်ကြသည်။ သာယာလှပကြသည်။ အခြား ဥရောပနိုင်ငံများရှိ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်များထက် သာသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ ဘယ်လာသည် တိရစ္ဆာန်ရုံတခုခုသို့ နောက် တကြိမ် လပ်မသွားရန် သန့်စွာနဲ့ မြဲမြံချလိုက်လေသည်။

ဟိုတယ်သို့အပြန်တွင် ချော့ကလက်ဗူးငယ်တဦး ဝယ်လာပြီး သူ့အခန်းထဲ၌ ချော့ကလက်ပိုင်းငယ်သုံးပိုင်းကို တယောက် တည်း ကိုက်စားသည်။

ထိုနေ့က သူ၏အကိုယ်ရေဆန့်ရှင်းမှု ကိရိယာလေးများပါ သည့် သေတ္တာငယ်ထဲ၌ပျက်စားသော ဆေးထိုးအပ်ကို ထပ်မံ ဖြိုး ချော့ကလက်ဗူးထဲရှိ ချော့ကလက်ပြား ကိုးပိုင်းစလုံး၏ဖင်ထဲ သို့ ဒီဂျီလာနစ်စ် ဆေးရည်ကိုထိုးသွင်းသည်။ ဒီဂျီလာနစ်စ်ဆေး သည် ရေခဲပျော်ဝင်သော ဆေးရည်မျိုးဖြစ်ပြီး နှလုံးရောဂါ အင်ဒိုဆူဘယောက်အား ဤမျှသော ဆေးရည် ပမာဏဖြင့် အသက်အန္တရာယ်ကောင်းကောင်းပေးနိုင်၏။

သတိုးလိမ်သည် ၁၉၆၉ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၇၂ ခုနှစ်က နှလုံး ရောဂါပိတ်မှုဒဏ်ကို အတော်လေးခံစားခဲ့ဖူး၏။

သူသည် ချော့ကလက်ကြိုက်သူဖြစ်၏။

ဘယ်လာသည် စေ့စပ်တိကျသူဖြစ်သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် အနီးက အဘဘဂျီသာထောင်မှ ဆေးတက်ဆိုင်ရာ လက်ထောက် ဝေလမ်းတဦးအား ချဉ်းကပ်ပေးမြန်းခဲ့ပြီပြီ။ အကျဉ်းထောင် အနီးရှိ အရက်ဆိုင်သို့လာတတ်သော အကျဉ်းထောင်ခနဲအမ်း ချားအားတွေဆုံးဖြတ် ဆုရက် တိုက် ယင်း၊ ကျေးပေး ယင်း အားလုံးလိမ် အကြောင်း 'ခိုက်' ကုတ်ခဲ့သည်။ ဒီဂျီလာနစ်စ်ဆေး သည် သူ့အစီအစဉ်ကို ဖြစ်မြောက်စေလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်၏။

ထိုသော်... သူ့ အခေါ်စိတ် အချက်ကလေးတခုကို စစ်ဆေးခံ နှိုးသားသည်။

ဘယ်လာသည် ပရန့်ဖတ်မြို့ ဖဟို မီးရထား ဘူတာကြီးရှိ အနယ်စင်းဆိုင်ငယ်လေးတခုမှ ဟမ်ဘွက်မြို့ထုတ် ဝါတမ်းခေါ် နှိပ်စောင်ကိုဝယ်ယူကာ သူ့ ဟိုတယ်ခန်းသို့ ပြန်လာသည်။

ဟော... ငွေ့ပြီ။

စာမျက်နှာ ၂၂၊ အောက်ခြေနားမှာ သတင်းတိုကလေး ထောင်။

အော်တိုကရက်န့်မင်းသည် အသက် ၅၀ နှစ်အရွယ်တွင် သူ၏ သောင်မှလွတ်ရက်ဝေ့ ရှန် ကနှစ်နိုးပါးအလို၌ လူကြီးရောဂါဖြင့် အိပ်ရာထဲ၌ ကွယ်လွန်သွားသည်ကဲ့။

သူ့တို့တွေ ဘဝမှမသက်သာမဖြစ်ကြ။

ဘယ်လာအဖို့ ရှေ့ဆက်လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ရန်သာ ငို၏။

၁၅၂ စိုးသိမ်း

သို့နှင့် ဘယ်လာသည် ဘာဘာရီဆာ အကျဉ်းထောင်
သွားသည်။

ဘာဘာရီဆာ အကျဉ်းထောင်ကြီးသည် လူများစွာအား
သို့လှောင်ထားရန် ဆောက်လုပ်ထားသည့် ကုန်လှောင်ခုံကြီး
တူသည်။ လေးထပ်ထိုက်ခန့်မြင့်မားပြီး ထောင်မှန်စတုဂံပုံ
သည်။ စစ်အတွင်းက အပေရီကန် လေတပ်မှ ကြံချသော မိုးအ
ထိရှိပျက်စီးသွားသော အပိုင်းများကို ပြုပြင်မွမ်းမံထားကြောင်း
တွေ့နိုင်သည်။ ဖရန့်ဖတ်မြို့သည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း
ဟမ်ဘာဂ်မြို့နှင့် ဘာလင်မြို့တို့လောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန်
မထိခံသော်လည်း အတော်လေး ပျက်စီး သွားခဲ့ရ သည်ကား
ငြမ်းဖွယ်မရှိ။

* * *

ဘာ့တိုးလ်စ်အား ထောင်စောင့်နှစ်ယောက်က အခင်းထဲ
ခေါ်လာသည်။ လက်ထောက် ထောင်မှူးသည် ဘွန်းမြို့ တရား
ရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ ဒု ဝန်ကြီး၏ လက်ထောက်ဖြစ်သူ 'ဟာ
ဟိုလ်စ်တိုး' အား လွတ်လပ်စွာ အလုပ်လုပ်နိုင်ရန် အခင်းထဲ
ရွှေ့ခိုထွက်ပေးလိုက်သည်။

ဆဲပင်ခြုံဖြူနှင့် အေးဆေး သိပ်မွေ့သော အထက် ၅
ကျော်ကျော်ရှိသူ ဟာရီဟိုလ်စ်တိုးသည် ဒေါက်တာအာနစ်
ဘယ်လာ၏ ရုပ်ပြောင်း ရုပ်လွဲစာပေ ဖြစ်လေသည်။

'ထိုင်ပါ ဒေါက်တာဘာ့တိုးလ်စ်၊ ကျွန်တော် နာမည်
ထိုင်တိုးပါ။ ကျွန်တော် ဘွန်းမြို့ တရားရေးဝန်ကြီးဌာ
နထဲမှာပါ'

ဘာ့တိုးလ်စ် ထိုင်ချသည်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဒေါက်တာ
ဟိုလ်စ်အက်စီးလာရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး စုံခမ်း
ဆေးမှုတွေပြုလုပ်နေပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ အကူအညီကိုလိုအပ်
တာပဲအားနာပါ'

'ဆုတ်ကွဲ ရပါတယ်'

ဘယ်လာက သူ့ အက်တက်ချီကုတ်ကို ပွင့်ပြီး စိုပ် တဲ့ နှင့်
သူ့ကလက်ဗူးလေးကိုထုတ်ယူသည်။ ဘယ်လာသည် ညာဘက်
ခြေထောက် ချော့ကလက်ပြားကို ရှေးယူ၍စားသည်။

ကျွန်တော် အကျင့်ပေါ်နေလို့ ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော်
အိမ်အလေးချိန်လျော့ဖို့ကြံနေတာဗျ၊ ရေ့...ရေ့...နည်းနည်း
အသိဦးလား'

ဘာ့တိုးလ်စ်က တုံ့ဆိုင်းနေသည်။

'ခင်ဗျား ဒီဟာ အကုန်စားမယ်ဆိုယင်တော့ ကျွန်တော်
အိမ်က သိပ်ဝမ်းသာမှာပဲ'

ထိုနောက် ဘယ်လာသည် အမှန်တကယ်မရှိသော ဒေါက်တာ
ဟိုလ်စ်အက်စီးလာနှင့်ပတ်သက်သောမေးခွန်းများကို ကြုံဖန်၍ မေးမြန်း
သည်။ ဘာ့တိုးလ်စ်၏အဖြေများကိုလည်း သူ၏မှတ်စုစာအုပ်ကြီး
ထဲမှာ ရေးမှတ်သွားသည်။

၂၇၄ စိုးသိက်

ကချိန်တည်း၌ ဘာတိုးလိမ် ဝါးစားသမျှ ချော့ကထာ
သဘင်အရေအတွက်ကိုပါ မသိမသာ ရေတွက်မှတ်သားသွား
နေကြီး ရှစ်ခုကိုးခု စားပြီးသွားပြီ။

အင်း... ဒီလူကြီးကို ခင်ဗျား ရေပင်စဘရပ်ခံမို့မှာ တာ
မတွေ့ခဲ့မိဘူးပေါ့ ဟုတ်လား။

တခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊ တကယ်ပါ၊ ရေပင်စဘရပ်ခံ အကုန်
စခန်းက သိပ်ကြီးကျယ်တာဗျ'

သူ့အကြောင်း ဝလုံးထက်တောင်မကြားဖူးဘူးလား။

ဟင့်အင်း... ကျုပ် ဒီနေ့ခင်ဗျားပြောမှပဲ သူ့နာမည်ကြား
တာ၊ ဘုရားဖူးရစေ။

ဘယ်လာ မရယ်မိအောင် စိတ်ကိုထိန်းထားရ၏။ တာတိုးလိမ်
အား ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီး ၎င်းအား အစောင့်များ
ခေါ်ထုတ်သွားသည်ကို ထိုင်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ဘယ်လာသည် မိနစ်သုံးဆယ်အတွင်း၌ ပတ်ခံ တိုတယ်
ပြန်ထောက်လာသည်။ ဟိုတယ်ရှေ့ တံခါးဝကြီးအရောက် သူ
လက်ဆွဲသေတ္တာများ သယ်လာပေးသော ဟိုတယ် ဝန်ထမ်း
ကောင်လေးအား ဘောက်ဆူး ပေးလိုက်သေး၏။

ယခုအချိန်ဆို ဒီဂျီလာနစ်ဒ် အဆိပ်ဆေးရည် အစွမ်း စ
လောက်ပြီ။

နုလုံးသားထဲမှ သဘာဝလျှပ်စစ်ဓာတ်စီးမှုကို စတင်ပိတ်ဆို့
လိုက်ပြီ။ ထို့ကြောင့် ဘာတိုးလိမ်သည် ခေါင်းမှူးဝေစပြုမည်။
သို့သော် သူသည် ပဏာမရောဂါလက္ခဏာများကို ရိပ်စား
ပါမလား။

သူ့ကြောက်လန့်မှုကို ခံစားရပါမလား။

ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းကောင်လေးသည် သူ့ပစ္စည်းများကို အစား
အသွယ်တင်ပေးသည်။ တယ်လာသည် အက်တက်ချီကေ့စ်ကို
အစားထိုင်ခုံပေါ်ချထားသည်။ မီးခိုးရောင် ဘီအမ်၊ ဗေလျူ
အစားကားသည် ဂျာမနီ၌ လူစီးများသော ကားပုံစံဖြစ်သဖြင့်
သူ့အာ သူတော့၌ ထူးခြားစရာ အကြောင်းမရှိ။ ဘယ်လာသည်
အဆိပ်ထည့်ထားသော နောက်ဆုံးကျန်သည့် ချော့ကလက်များ
ကို မီးရှို့ပြာချထားသော ချော့ကလက်ဗူးခွံတို့ အားလုံးကို
အဆိပ်သားထဲ ပစ်ချခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

သွားဖို့ အချိန်တန်ပြီ။

ဘယ်လာသည် ကားကို ဂရုတစိုက် မောင်းနှင်သွားသည်။
ရေနံဖတ်မြို့မှ နာမည်ကျော် ထန်းပင်ဥယျာဉ်သို့ သွားလည်
ရာ အချိန်မရလိုက်သဖြင့် သူ ဝမ်းနည်းမိ၏။ သူသည် ပန်းများကို
နှင်သက်သူဖြစ်သည်။ ထန်းပင်ဥယျာဉ်သည် ဥရောပ၌ အလှပဆုံး
သော ပန်းဥယျာဉ်တခု ဖြစ်သည်။

ယနေ့ အမေရိကန်ကြည်းတပ်၏ ပဉ္စမတပ်ဖွဲ့ ဌာနချုပ်အဖြစ်
အသုံးပြုနေသည့် အိုင်ဂျီဖာဘင် စက်မှုလုပ်ငန်း၏ရုံးချုပ်ဟောင်း
နား အရောက်တွင် ယာဉ်ကြော ရွှေ့လျားမှုမှာ နှေးကွေးလာ
သည်။ ထိုအဆောက်အအုံကို အမေရိကန်များက ကွယ်လွန်သူ
ခိုလှုံချုပ်တစ်ဦးဖြစ်သူ ခရေတန်ဖောဘရစ်စ်၏ အမည်ကို ထပ်မံ
တင်ပွန်းတပ်ပေးခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဘယ်လာ ကားမောင်း
သွားစဉ် ထိုအကြောင်းကို မတွေးအားပါ။

သူသည် ဗိုလ်မှူးဟောင်း ဘာတိုးလ်စ် အကြောင်းကိုသာ တွေးနေသည်။

နောက်မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း၌ သေနာကောင်ကြီးသည် စတင် အော့ကန်လေတော့မည်။ ထိုအခါကျမှ သူသိသည်။ သူသည် ဆရာတို့ထံမှ မဟုတ်လား။ ဘာတိုးလ်စ်သည် သေးကုသခြင်းကို နှစ်များစွာ မလုပ်ပဲ နေခဲ့သည့်တိုင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထမင်းကောင်းသည် အဆိပ်၏ နိုမိတ်လက္ခဏာများကိုတော့ ဝိုင်စားမိ နှိပ်သည်။

သူ သတ်ပစ်ခဲ့သော ပိုလန်သူ မိန်းကလေးများကဲ့သို့ပင် ဆူလယ်ပါဗျူပါ တစာစာ အော်ရတော့မည်။

သူ့နှလုံးရောဂါက သူ့ကို အပြင်းထန်ဆုံး ဖိစီး နှိပ်စက် တော့မည်။

ဘယ်လာသည် အရှေ့အရပ်သို့ ဦးတည်၍ အော်တိုတန်း ကားလမ်းမအတိုင်း မောင်းသွားစဉ် ကား ရေဒီယိုကို ဖွင့် နားထောင်သွားသည်။

ကရုဒ်စတိုင်း အမည်ရှိ ခေတ်ရွှေပြေး ဂျာမန် ရော့ခ်အဖွဲ့၏ သီချင်းတပုဒ်နှင့် ကက်သရင်း နာပယ်လင်တီ၏ အချစ် သီချင်း တပုဒ်ကိုဖွင့်ပြီးသောအခါ အစီအစဉ်ကြေငြာသူက ညနေ ၆ နာရီ ထိုးပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာသည်။

ယခုဆို ဘာတိုးလ်စ်သည် ကယောင်ကတမ်းဖြစ်နေလောက် ပြီ။ ထောင်စောင်များကို သူ့ကို ထောင်ဆေးရုံတွင် ဝိုင်းဝန်း ထိန်းချုပ် ထားကြရမည်။

ထောင်စောင်ရပ်စ်မှာတုန်းက ဘာတိုးလ်စ်နိပ်စက်ခြင်းကိုခံရမည့် အခါက အားမည်သူတွေက ဝိုင်းချုပ်ကိုင်ထားခဲ့ကြပါလိမ့်။ သူတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ဝေဒနာခံစားမှုတို့ကို မည်သူက ဂရုစိုက် ပြုစုပါလိမ့်။

ဘယ်လာသည် ကားကို ပို၍ မြှင့်ဆစ်စွာ မောင်းနေသည်။ ထောင် နှစ်နာရီခန့်အကြာတွင် သူ ဓာတ်ဆီဆိုင်တစ်ခုသို့ သို့မဟုတ် ဝင်ရောက်သည်။

ဘယ်လာ လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်သည်။

နောက်မိနစ်အနည်းငယ် အတွင်း၌ ဘာတိုးလ်စ် ထေတော့

မကောင်းတယ်

ဘယ်လာက နှုတ်မှ ပြောလိုက်သည်။

'ဘာ...ဘာပြောတာလဲ' ဓာတ်ဆီဆိုင် လုပ်သားကမေးသည်။

'ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး'

သူ အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ကားမောင်းသွားစဉ် ဘယ်လာ နေသည်။

သူသည် အေးချမ်း၏။ ကားရေဒီယိုမှလာသောတေးသီချင်း

များက ကြည့်နူးဖွယ်ကောင်း၏။ ဒေါက်တာအိဂွန်ဘာတိုးလ်စ်

ထွက်ခွာသွားပြီ။

အခန်း [၁၅]

‘သူကတော့.... ဟေဒီ ပါပီ’
ဘလူးဘားနက်စ်က ပြောသည်။
‘တော့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ’
‘ဟုတ်ကဲ့....ရှင်’
ဟေဒီက ပြန်ပြောသည်။

ဟေဒီသည် ၁၉၅ ပေါင်ရှိ မိန်းမဂါဝန်ရှည်ကြီး ဝတ်ထားသော မိန်းမလျှာတိုင်းဖြစ်ပြီး ပရိသတ်ကြားထဲ၌ ထူးခြားနေသည့် သူလည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်.... ယခု မာလင် တွေ့မြင်နေရသော ပရိသတ်ကြီးကြားထဲမှာတော့ မည်သို့မျှ ထူးခြားမည်မဟုတ်။

ပရိသတ်ထဲ၌ ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် ဒီနိုးမတ်နိုင်ငံသူ ပျိုဖြူတိုင်းမလေးရွား သို့မဟုတ် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတခုခုမှ ဖြစ်ဟန်တူသော

အဆိုက်သား ပြည့်တန်ဆာမ နှစ်ဦး သုံးဦး၊ မိန်းမလျှာလူရွယ်
သားဦး၊ အသက် ၆၀ ကျော် သားသားနားနားသဋ္ဌေးမကြီး
တို့သည် ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ လူအမျိုးမျိုး ပါဝင် နေသည်။
အားကြီးကြီးသည် ကွယ်လွန်သူ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်တဦး၏ ဇနီး
တို့ကြား ဘလူးဘားနက်စ် ပြောပြ၍ မာလင် သိရသည်။
အဲဒီအခါကတော့ ကောင်ကိုလည်ပင်းကြီးချည်ကိုင်လျက် ဆံပင်
အနီနှင့် အမျိုးသမီး တဦးလည်း ထပ်မံ ရောက်လာသည်။
အဲဒီအခါ မျက်လုံးတောက်ကို ကျောက်ရိုင်းတုံးများ စိထားသည့်
အခါကတော့ အကာဖြင့် ပိတ်ထားသည်။ မျက်စိတောက်လပ်မလေး
အလား။

အားယာဉ်မောင်းသမားများနှင့်တူသော်လည်း စင်စစ်တွင်
အားယာဉ်မောင်းသမားများဖြစ်ကြသော လူသုံးဦးရှေ့မှ သူမက ခပ်တည်တည်
နေလျှောက် လာ သည်။ နောက်ထပ် ဧည့်သည် တဒါဇင်ခန့်
အားထောက်လာကြသည်။ အားလုံး နေရာယူပြီးသွားသောအခါ
ဘလူးဘားနက်စ်က စကားပြောသည်။

‘ခင်ဗျားတို့....ခုလိုတိုတောင်းတဲ့အချိန်အတွင်း ဒီကိုအရောက်
ရောက်ကြတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ
အားယာဉ်မောင်းစေရပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ အားလုံးဟာ ကိုယ့်
အားယာဉ်ကိုယ်ရိုနေကြတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တွေဖြစ်ကြပါတယ်။ အလုပ်
အကိုင်များတဲ့ ဗဟိုလ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကူညီလိုမှုကို
ကျွန်ုပ်တို့ အလေးထားပါတယ်။ ပိတ်ဖောင်း ဆွေဖောင်း
အလုပ်ကို ကျွန်တော် ကို ကူညီကြဖို့ မေတ္တာ ရပ် ခံ ပါ တယ်။’

ကဲ... ကျွန်တော် မိတ်ဆွေ ဖရန့်က ဆက်လက်ပြီး တာဝန်ယူပါလိမ့်မယ်

‘ကျွန်တော်တို့... ခင်ဗျားတို့ကို ရုပ်ရှင်ပြမလို့ပါ’
ဖရန့်ဟု အမည်ခံထားသော မာလင်က ကြေငြာသည်။

‘ကျွန်တော်... ဒီလူတွေကို ရှာချုပ်ပါတယ်။ သူတို့က ပုန်းကြွယ်တယ်’

‘ဒါ... ကစားနည်းတမျိုးလား’
မျက်စိတောက်လပ်နှင့် ပိတုန်းရောင်ကေသာ ရှင်မလေးက မေးသည်။

မာလင်က ခေါင်းခါပြသည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလူတွေက လူသတ် သမားတွေ ဝေ... ကဲ ကဲ... ရုပ်ရှင်စံပြတော့မယ်’

အခန်းတခုလုံး မှောင်သွားသည်။ ပိတ်ကားပေါ်၌ လူငယ်တဦး၏မျက်နှာကို တွေ့ကြရသည်။

‘သူ့နှာမည်က ဝီလီလိုင်ဇင်၊ အသက် ၂၉နှစ်၊ အရပ် ၅ ပေ ၁၀ လက်မ၊ ကိုယ်အလေးချိန် ပေါင် ၁၆၀၊ ဇာတိမြို့-ဒုဆယ်ဒေါ့ဒါ။ အရိမင်တက္ကသိုလ်မှာတုန်းက လူငယ်ကွန်မြူနစ် အင်တော့နဲ့ စွမ်းစွမ်းတမ်းလှုပ်ရှားခဲ့တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၄ နှစ်က ဘာထူးပဲပဒေကျောင်းမှာ သူ့ကိုယ်တိုင် မော်စီတုန်းဝါ ဒီယူနစ်ကို ထောင်ခဲ့တယ်။ သူ့ဟာ ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ ကြမ်းတမ်းထန်ထန် ဘာသာစကား ၃ မျိုး ပြောနိုင်တယ်။ အစိုးရကို ဒုက္ခပေးအကြမ်းဖက်မှုကို ယုံကြည်သူဖြစ်တယ်။ သူ့ဟာ... စိန်ကိန်းသား’

ဦးပြစ်ပြီး လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်နှစ်အတွင်း လူ ၇ ယောက်ထက်မနည်း ဆက်ပြတ်ခဲ့ပြီးပြီ’

နောက်တဦးက မိန်းကလေးတဦး ဖြစ်သည်။ မျက်နှာကို ဆန်းကပ် ရိုက်ပြသည်။

‘သကတော့... မာတာဖော်လ်ကင်ဟော်ဆင်၊ အသက် ၂၆ နှစ်၊ ဟိမ်ဘိုလ်၊ ပိတက္ကသိုလ်မှာ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံ အဓိကဘာသာရပ်မှာ ပညာအတော်ဆုံး ကျောင်းသူ၊ ပိုလန်မှာတုန်းက “အော်ဆော့ဒါလီဝင်ဂါ” နဲ့ လက်တွဲလုပ်ခဲ့တဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆစ်ဂီမန် ဆာလ်ကင်ဟော်ဆင်ရဲ့ သမီး ဖြစ်တယ်။ ဝီလီလိုင်ဇင်ရဲ့ ချစ်သူ ဖြစ်တယ်လို့ သိရတယ်။ သေနတ်ပစ်သိပ်တော်သတဲ့။ ခရစ္စမတ်တော် ပြီးခါစက မြူးနစ်မြို့မှာ ရဲသုံးယောက်ကို ပစ်သတ်ခဲ့တယ်’

မာတာဖော်လ်ကင်ဟော်ဆင်၏ မျက်နှာက ကူဖာစတင်ဇမ် ဆိုတာတုန်းက မော်တော်ကားထဲ၌ တွေ့လိုက်ရသော မျက်နှာ ဖြစ်ကြောင်း မာလင် ကောင်းစွာမှတ်မိသည်။

နောက် ပြုကွယ်တခု။

အပြေးပြိုင်ပွဲတခု။ ဉာဏ်၌ မိုးတုတ်ကြီးများကိုရုံ၌ ထောင်ထားသော အပြိုင်စားဆိုင် ခြေထက်နေကြထော့ အပြေးသမားများ၏ အစားမှ လူသားတို့ကို တင်မတုတ် အနီးကပ် ဆုံယူခဲ့ကြသည်။ ထိုတူထည့် ခြေထောက်များ ကုတ်ခိုင်ပြီး မစိုးများ ခြေထောက်များ ခုတ်ရ၏။

‘ဆက ဝါနာတတ်ကဲလ်၊ အသက် (၂၇) နှစ်၊ ဆားရီမြို့ အသက်တန်းကျောင်းတုန်းက ကျော်ကြားတဲ့အားကစားသမား’

ပေါ့၊ ကျောက်မီးသွေးတွင်းသမားတဦးရှိ သား။ သူ့ယာ
ခွန်အားသန်တယ်။ ခြောက်နှစ်လုံးလုံး မီးသွေးတွင်းတွေမှာ
အလုပ်လုပ်ခဲ့တယ်။ ရုတ်တဖန်ကို တာလက်နက်မှပေါ့ပဲ
လက်ဒပ်သက်ခဲ့ အဝေ သတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ နိုးတွေအသုံးပြု
လူပေါင်းအင်္ဂါပေါက် သတ်ခဲ့သေးတယ်။ သူ့ဟာ လိုင်ဇင်
အုပ်စုထဲမှာ ဖောက်ခွဲ ဖျက်ဆီးရေး ကာဝန်ခံ တာလောက်
တယ်။ တိုက်တာ အဆောက်အအုံတွေ၊ ဘဏ်တိုက်တွေက
အာမခံ သံလှောင်ခန်းကြီးတွေကို အာဝန်ယူ ဖောက်ခွဲပေး
တယ်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ သူ့ကိုယ် သူ့ကာကွယ်ပို့ ဗုံးတွေ
ခရောင်ထားတယ်လို့ သိရတယ်။

နောက်တဦးမှာ မျက်နှာပြဲပြဲနှင့် လူတဦး ဖြစ်သည်။

‘သူကတော့ သေသွားပါပြီ။ သူ နာမည်က ပေါလ်စတိုဇာ
သူက နိုင်ငံရေးသမားတွေကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရာမှာ ကျွမ်းကျင်
တယ်။ သူ့ဟာ မြို့တော်ဝန်ကို လက်ပစ်ခွဲနှင့် ပစ်သတ်ခဲ့သေး
ကျောင်းသားကလေးတွေ အများကြီး ဒဏ်ရာရခဲ့တဲ့ သတင်း
မှတ်မိကြမှာပါ။ သူ့ဟာ အခွန်းရောက်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးခ
တဦးဖြစ်တယ်။ စတာလင်ကိုတောင် နာဇီတယောက်အပြစ်
သတ်မှတ်ထားတယ်။ မော်စီတုန်းလဲ ဒီလိုပဲတဲ့။ သူ့ဟာ စပ်သု
ကစား သိပ်တော်တယ်လို့လဲ ပြောကြတယ်’

ပိတ်ကားပေါ်မှ မာလပ်ပစ်သတ်ခဲ့သော မော်တော်ကား
ပေါ်မှ စက်သေနတ်သမား၏ မျက်နှာကြီးပေါ်လာသည်။

‘သူလဲ သေပြီ။ ဟိုတပတ်က ဘဏ်ခံမြဲဟိုက်ပြီး ထွက်အ
မှာပစ်သတ်ခံလိုက်ရတာ။ ဝီလီလိုင်ဇင်ရှိသည့် ကော်တယ်၊ ရူးကြော

ကျောင်း ဝန်တကောင်ပါပဲ။ ဘယ်အရာမဆို သူ မုန်းတာချည်း
ပဲတဲ့။

ဆန်း၏ နောက်ဘက်နားမှ တစ်ခုတယောက်က ဝါးကန်
သမ်းလိုက်သည်။

ဆိုသော် မာလပ်နှင့်သူ၏ရုပ်ရှုပ်ကားကတော့ ဆက်လုပ်ရှာ
နေသည်။

ကားများခိုးယူပြီး မောင်းပြေးတတ်သူ ပေါလ်စတိုဇာ
အနောက်ဂျာမနီ အစိုးရတပ်များ အသုံးပြုသည့် လက်နက်
များကို ပြုပြင်တတ်သူ၊ အသုံးချတတ်သူ၊ တပ်ပြေး ဒရစ်
တပ်မလား။

လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာဘာသာ၌ အဆင့်မြင့် ဘွဲ့ရ ထားပြီး
နယ်နားမြို့ရှိ အာရပ်အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိ
သည်ဟု သတင်းရထားသူ ကာလော့ယိုင်းဂ်။

‘ဒီမိန်းမဆံပင်ကလဲ ပုံပျက်ပန်းပျက်ပဲ’
အမျိုးသမီးတဦးက မှတ်ချက် ချသည်။

‘သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ အမာရွတ်တွေအများကြီး ရှိတယ်။ သူ
အသက် ကိုးနှစ်အရွယ်တုန်းက မီးလောင်ခံရလို့ပဲ’
မာလပ်ကပြောသည်။

ရုပ်ရှုပ်ပြသခြင်း ပြီးဆုံးသွားသည်။ ဧည့်သည်များ ပြန်သွား
ကြသည်။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်အတွက် ဘလူးဘားနတ်မိကိုပေးရ
သော ကော်မရှင် အပါအဝင် စုစုပေါင်း ဂျာမန် မတ်တွေ
၅၀၀၀၀ ကုန်ကျသွားသည်။ (၅) ညွှန်မှူးရုံးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ
အပြောမလဲ မသိ။

‘ရုပ်သေမာတ်ပုံတွေ တယ်တွေ ပေးမလဲ’
ဘားနတ်စိက မေးသည်။

‘မေပစ်စုတတ်တဲ့ ခပ်ဗျားမိတ်ဆွေတဦးဦးကို ဓာတ်ပုံကူးခိုင်း
ချင်တယ်’

‘ရိုပါတယ်လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ မြန်လဲမြန်တယ်၊ ဒီလူက အေး
အမြန်း မထူဘူး’

‘သု ရဲ့ ဓာတ်ပုံ ကူး/ဆေးခန်းဟော ထရပ်ကား တစ်
နောက်ပိုင်းမှာ ရိုတယ်ထပ်ပါ’

‘ခပ်ဗျား တယ်လိုသိလဲ၊ ဒီလူဆိုးတွေရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို (၂၄)
နာရီအတွင်း ကူးပေးမယ်၊ ဟေ့...မာရီယို အသာနေစမ်း’

ရုပ်ရှင်လာကြည့်သော လူတယောက်သည် သူ၏ခါးပစ်
ကြားမှ ဒဿမ ၃၂ ပုံစုတို့ပေါ် လက်တင် ထားယပ် သူ
လုပ်ငန်းပြိုင်ဘက်တဦးကို ဘုကြည့် ကြည့်နေသည်။

‘မမိက်ပဲစမ်းပါနဲ့ မာရီယိုရုပ်၊ ခပ်ဗျားကို ကျုပ် တယ်နေ
မိတ်မိတ် ကျုပ် မျက်နှာပျက်ရအောင် လုပ်မလဲလားဟင်’

မာရီယို မကျေမချမ်းနှင့် ထွက်သွားသည်။ ဘားနတ်
ခေါင်းခါသည်။

‘ကျုပ် လုပ်ရကိုင်ရတာ သက်ဆံ့ရတာ အယ်လောက်ခေ
သလဲ ဆွေလား’

ဘားနတ်စိက အမေရိကန် မာလစ်အားပြောသည်။
မာလစ်က သူ့အား ဓာတ်ပုံကူးပေးရန် ဂျာမနီငွေ (၈၀၀)
ပတ် ပေးသည်။ ဓာတ်ပုံကူးအတွက် ဘားနတ်စိ ကော်မရှင်

မည်။ သူ့အမေက သူငယ်ငယ်ကဓာတ်ပုံလေးတွေ လာကူး
ခိုင်းလျှင်လည်း သူ ကော်မရှင်တောင်းမှာ သေချာ၏။

မာလစ် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ဆက်မစဉ်းစားအားတော့ပါ။
ည(၁၀)နာရီမှာ အိတ်လီနိုင်းလုပ် ‘လက်နှိပ်ကော်’ သွားယူဖို့၊
ကိစ္စကိုသာ အာရုံစိုက်နေပြီ။

* * *

ည(၉း၅၁)နာရီတွင် ဘောလ်ဟော့စ်ဂိုဏ်း (ရီဒီ ကပွဲခန်းမ
ဘောင်) သို့ သူ ရောက်လာသည်။ ဤ ကပွဲခန်းမ
သည်။ လူ့ရှစ်ရာခန့်ထိုင်နိုင်ခံလာ စားပွဲများအားလုံးကို နှံပါတ်
ပြားလေးများ ထပ်ထပ်ရှားရှားထပ်ပေးထားပြီး စားပွဲတိုင်းမှာ
တယ်လီဖုန်းတလုံးစီ ထားပေးသည်။ ထို တယ်လီဖုန်းများကို
အသုံးပြု၍ မိမိနှင့် ဘွဲ့ကရင် အဖော်များကို ဆက်သွယ်မိတ်ခေါ်
နိုင်သည်။

မာလစ်သည် စားပွဲနှံပါယ်(၃၇)ရှိ တိုင်ခုံသွတ်နဲ့ ဝင်ထိုင်
သည်။ ထိုစားပွဲတွင် ကွန်ပျူတာစီစဉ်သူ(ပရိုဂရမ်မာ)ဟော့က်ဘား
နတ်စိသည် ဆေးချင်းကပ် စားပွဲမှ မိန်းမ နှစ်ဦးနှင့် ပတ်သက်၍
ညီညွတ်စွာ ပြောဆိုလျက်ရှိ ဟော့က်ဘားသည်။

မာလစ်က သူ့ကို မြတ်သုံးမှုအား နားထောင်ချင်ယောင်
အောင်နေသည်။ စားပွဲတိုင်းက သူ မှာကြားသော သိယာ ခွက်ကြီး
ကို လာချပေးသည်။ မာလစ်သည် သူနှင့် ဆက်သွယ်မည့်သူ ရှိရာ

ဝေးပွဲနံပါတ်(၁၆)သို့ အကဲခတ်နေသည်။ သူ့ အဆက်အသွယ်
မရှိသည့် အိမ်သာဆောက်ယင်းပြီး ရှင်စွာပြင်ရင်သားထွားထွား
အိမ်သာဆောက်ပြီး နေထားလက်ချက်နေသည်။

ယခု သူ့လိုပုံတူက နေကြပြီ။
မာလင်အိမ်သာပွဲမှ တယ်လီဖုန်းမြည်သည်။ မာလင်ကောက်ရိုက်
သည်။

စားပွဲနံပါတ်(၃၄) ကျွန်မ ပန်းရောင်ဝတ်ထားတယ်’
မာလင်အား ဖိတ်ခေါ်သူ အမျိုးသမီးသည် သင့်တင့်အောင်
ရုပ်သွင်သည့်အနိဂိုသည်။ အသက် (၃၀)ခန့် ရှိမည်။ သူမသည်
လူသတ်သမားတဦးတော့ ဟုတ်ဟန်မတူ။

သူက ဖုန်းချပြီး စားပွဲမှထမည်အပြု တယ်လီဖုန်း ထမ်း
မြည်ပြန်သည်။

ကုန်ပျူတာ မိစဉ်သူ နေ့တဦးက ကောက်ကိုင်ပြီးမှ သူ့ဇနီး
လက်လွှဲပေးသည်။

‘ဘယ်သူလဲ’
သူကြားဖူးသော အသံတခုက သူ့ကိုမေးသည်။

‘မာလင်ပါ။ ခင်ဗျား ဘယ်တုန်းက ဝင်လာသလဲ’
‘ပျော်စရာကောင်းတဲ့ နေရာပဲနော်’

မာလင်သည် စားပွဲ(၁၉)သို့လှမ်းကြည့်ရာ ‘အဆက်အသွယ်’
လာသူကို ပြုံးပြသည်။

‘ဒီလောက် လူရှုပ်ပြီး ဆူညံတဲ့ နေရာမှ ရွေး ရသလား။
ခင်ဗျားဟာ ဒီနေရာမျိုးပဲရွေးပြီး ကျုပ်ကို ချိန်းပစ္စည်းတတ်တယ်။
အံ့ဒရာဗျာ’

‘ဒုတေ့... အဲဒီလိုနေရာတွေကို ပေါ့လွန်းပါတယ်’
မာလင်သည် အိမ်သာကို အပြုတ်ရှင်းပြီး ကျွဲရုံထဲမှထွက်သည်။

စားပွဲနံပါတ် (၃၄)မှ အမျိုးသမီးသည် သူ့ ကျောပြင်ကို
အပြုတ်ရှင်း ကျွဲရုံထဲသို့သည်။

မာလင်သည် ဝါးပင်အရောင် လမ်းအတိုင်း နှစ်ပြင်
အောက်ခြံ၊ ညာအပ်ချိုးကဝ၊ တံခါးပေါက်တခုကြား ဝင်လိုက်

သူ နားစိုက် နားထောင်သည်။ ဘာမှမကြား။

သူ့နောက်က လိုက်လာသူသည် ရော်ဘာ အောက်ခံမိနပ်
အသားထု ပြစ်ရမည်။

သူ့လူသည် အသံမထွက်အောင်လှုပ်ရှားမည်။ သူ့ မှာ လက်နှက်
အိမ်သာလိပ်မည်။

သူတံပါသည်။

အသက်(၃၀)ကျော်ခန့်ရှိ ကိုယ်လုံးတုတ်ခိုင်သော လူသည်
အောက်ဆောင်ကြွတ်လျက် ဇမမ၊ မိ-၁ ခြောက်လုံးပြုပြီး ကိုင်ကာ

အောက်ဆောင် မပါလာသည်။ သူသည် ထောက်ကို ခပ်လျော့လျော့
အောက်ဆောင်သဖြင့် မာလင် အသက်ရှူ အနည်းငယ် ချောင်

အသားသည်။

နောက်(၃)စက္ကန့်အကြာတွင် ထိုလူက မာလင်၏ ဝမ်းမိုက်
အိမ်ထဲ ထောက်ပြောင်းနှင့် ထိုးချိန်လိုက်သည်။

သူ့ဘယ်သူလဲ။
ရုဗ္ဗတယောက်လား။

မိမိခင်းဟောင်း၏ သစ္စာတော်ခံ တပည့်တပင်းတဦးလား။
မော်ဝါဒီ အရှုံးတယောက်လား။
စီးပွားဖြစ် လုယက်သမားတဦးလား။
မာလင် ဘာမှမေးချိန်မရလိုက်ပါ။ သူ့ဗိုက်ထဲသို့ ကျည်ဆန်
တစ်ထောင့်မှ ဝင်မလာပါ။

စားပွဲနံပါတ် (၁၉) နှင့် ထိုင်နေခဲ့သော အဆက်အသွယ်သည်
မောင်ရိပ်ထဲမှ ချွတ်တရက် ထွက်လာသည်။ သူ့ လက်ထဲမှာက
အညှိနံရံကို အပေါက်ကြီးဖြစ်အောင် ဖောက်နိုင်သော လူတဦးကို
ဝမ်းဗိုက်ပေါက်ထွက်စေနိုင်သော အလွန်အားပြင်းသည့် အမေ
ရိကန်လုပ် ဒဿမ ၃၅၇ မဂ္ဂနမ် သေနတ်ကြီး ပါလာသည်။

သူက ၉ မမ ဝေါ်လ်တာပီ-၁ သေနတ် ကိုင်ထားသူ၏
ဦးခေါင်းကို သေနတ်ခပ်ဖြင့် ထုချသည်။

ထိုနေ့ ပလက်ဖောင်းပေါ် မှောက်လျက်ကျပြီး နှာခေါင်း
ကျိုးသွားသည်။

မဂ္ဂနမ် သေနတ်ထဲပေး၏ လှုပ်ရှားမှုက မြန်ဆန်သည်။ တိတ်
ဆိတ်သည်။ သပ်ရပ်သည်။

‘မင်းဟာ သူများတွေကို ပြုံးပြင်းလန်ထန် ဆော်လေ့ရှိတယ်
နော်’

မာလင်က စောစောက ထယ်လီဖုန်းမှာ ကောင်းပြောလက်ခံ
ဖြစ်သကဲ့သို့ ပြောသည်။

‘ကျေးဇူး တင်ပါတယ် လို့ ဝါမပြောရသေးပါကလား၊
ဆောရီးကွာ၊ ကဲ... သူ့ကို လမ်းပေါ်က ခွေ ကြရအောင်’

ဝေါ်လ်တာပီ-၁ သေနတ်နှင့် သူ့ခမ်း သောကျိဒါအား
နှောက်ဖေးလမ်းကြားထဲ သယ်ယူပြီး သူ့ဗိုက်ထဲထည့်လိုက်ယူ
ခပ်ဆေးကြည့်ကြသည်။ သူ၏ ဝေရွက်စာတမ်းများအရ ထူသည်
အသက် (၃၀) နှစ်နီး ရုပ်မြင်သံကြားစက် ပြုပြင်သူ ‘မင်းဆက်ခံ
ဟက်ဆဲလ်’ ဖြစ်ပြီး ၁၉၇၄ ခုနှစ်ထုတ် အိပ်ယပ်ကံ ကားပိုင်ခပ်၊
ရှာလော့တစ်ဘက် ရုပ်ကွက်၌ နေထိုင်ကြောင်း စသည်တို့ကို
သိရသည်။

‘ကဲ... မင်း ဘယ်လိုဆင်သလဲအင်ဂျီ’

အခမရိကန် တပ်မတော် စောက်လှမ်းရေးတွင် (၃) နှစ်၊
ဒီအိုင်အေ (၉) နှစ် လုပ်သက်ရှိပြီးဖြစ်သော “အင်ဂျီ” ဝေါ်
“အင်ဂျီလီကယ်လီယရီ” က ခေါင်းခါပြသည်။

‘ရုပ်သိမ်းပြင်တဲ့လူတွေဟာ ဘယ်တော့မှ ၉ မမ ဝေါ်လ်
တာပစ္စတိုတွေ ကိုင်လေ့ မရှိဘူး၊ သူတို့အားလုံး ဂျပန်ပြည်က
ရဲတွေလို ဒဿမ ၃၀ မော်အင်ဝက်ဆန် ခြောက်လုံးပြူးတွေပဲ
ကိုင်ကြတယ်၊ ဒီနေ့က အယောင်ဆောင်သမားပဲ၊ ဒါပေမယ့်
နှောက်ယောင်ခံလိုက်တာတွေ မဆိုးဘူး’

မာလင်က ဗိုက်ဆံဆိတ်ကို မွေနှောက်ကြည့်နေရာမှ ရပ်လိုက်
ပြီး...

‘မင်းနဲ့ငါ ကုမ္ပဏီတခုတည်းမှာ လုပ်နေကြတာ၊ ငါ့ကို မင်း
ယုံကြည်စိတ်ချမ်းပါကွာ’

ဒီနေ့က ခင်ဗျားကို ဟိုထယ်မှာ ညနေ(၄)နာရီကတည်းက
ခေါ် နောက်ယောင်ခံလိုက်လာတာ၊ ဒီကောင်က သူ့အလုပ်သူ
ကျွမ်းကျင်

တစ်ခါရုံ “အိတ်လီပြည်လုပ် လက်နှိပ်စက်” ဟု ရည်ညွှန်း
ပြောဆိုခြင်း ခံရသူ အင်ဂျင်နီယာသည် စေ့စပ်သေချာသူ ဖြစ်သည်။
အားဝန်ကျေသည်။ သူသည် မြေဟောက်တကောင်လို တံမြန်
လှုပ်ရှားတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ဂျာမနီနိုင်ငံ၌ ကျပ်လည်စွာ လှုပ်ရှား
ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ သူ့မိဘက သူ့ကို ဆရာဝန်ဖြစ်စေရန်
ဆော်လည်း သူသည် သွေးမြင်လျှင် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွတတ်သည့်
အလျောက် တနင်္ဂနွေ လစာငွေစုစုပေါင်း ဒေါ်လာ ၂၄,၀၀၀
ရရှိသည့်လျှင် ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးသမားအလုပ်ကိုထမ်းဆောင်
နေသည်။

သူသည် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သူ မဟုတ်ပါ။ အခြား
ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ယခုကဲ့သို့ ရန်သူတဦးထံ
ခိုင်လုံသော စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများ ရှာမတွေ့
ပါက သတိမေ့လဲနေသော ထိုလူအား ခြေနှင့်ကန်ခြင်းလောက်
တော့ ဒေါသအလျောက် ပြုမှုမိမည် ဖြစ်၏။ သို့သော် အင်
ဂျင်နီယာသည် “ဂျေဆူ” ဘုန်းကြီးများလက်အောက်၌ ကြီးပြင်း
ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် လူရိုင်းတယောက်မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် မင်းဖရက်ဟက်ဆဲလ်ဆိုသူ ရုပ်သိမ်းပြုပြင်ရေး
သမား အယောင်ဆောင် နေအား အမှိုက်ပုံးကြီးကြီးတလုံးထဲ
ပစ်ထည့်ခဲ့လေသည်။ အမှိုက်ပုံး အဖုံးအုပ်ပေးပြီး လမ်းမပေါ်
ပြန်ထွက်လာသောအခါ မာလင်က စကားစလိုက်သည်။

‘အင်ဂျီ’
‘ဟင်’

‘မင်းနဲ့ငါ နောက်ကို ဒီလိုဆုံဆည်းကြည့် မသင့်တော့ဘူးကွ’

‘ဒါ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးမှ မဟုတ်ပါဗျာ’
ထိုနောက် မာလင်သည် ဟိလ်တန်ဟိုထယ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်
သေး လျှောက်လာသည်။

သူ့အိမ်ထဲသို့ ဖရေ့လိုင်ဖရီဒါက ကပ်ဆယ်လ် စောင့်
မျှော်နေပြီ မဟုတ်လား။

အထည် အမေရိကန် ယဉ်ကျေးမှုရိပ်သာ၌ အလုပ်လုပ်သော်
အမေရိကန် ကျက်စား ဝိစာသမိုင်းနှင့် တေးသံစုံ ပြဇာတ်
အကြောင်းကိုသာမက “ထခြား အရာ” များကိုကိုပါ
တတ်ကျွမ်းသူ ဖြစ်ပါကလားဟူ၍ မာလင် တွေးတော
အောင်နှစ်နာရီထိုးခါနီး၌ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်သွားလေ

ဆိုသက သူ အိပ်မက် လုံးဝမမက်။
သူ ကျေနပ်နှစ်သိပ်မှု အပြည့် ရသွားခြင်းကြောင့်ပေတည်း။

* * *

အခန်း [၁၆]

လူတိုင်းသည် လူဖြစ်လာပုံခြင်း မတူညီကြချေ။ တချို့
လူများမှာ မွေးကတည်းက ချမ်းသာကြွယ်ဝကြသည်။ တချို့က
လေဝေပဲ မွေးသည်။ တချို့က တရုတ်လူမျိုးဖြစ်လာပြီး တချို့
က ကိုယ်ချင်းဆက် အမြှေးပွားအဖြစ် မွေးလာကြသည်။ နေ့စဉ်
မှာ မွေးသူသည် အသက်ရှင်ရန် အခွင့်အလမ်း ပိုသာသည်ဟု
ဆိုကြ၏။

မာလင်သည် အမေရိကန်တိုင်း အဖြစ် မွေးလာသူဖြစ်ပြီး
အားကောင်းမြင်ဝါဒီတိုင်း ဖြစ်သည်။ ခုတစ်ပေါ်တွင် သူထင်
ထားသလို မရီဒါကယ်ဆယ်လ် အသင့်ရှိမနေပါ။ မာလင် အိပ်ရာ
ထဲ ထောက်ပြီး ၁၂ မိနစ်ခန့်ကြာမှ သူမ ရောက်လာသည်။ သူမ
ထည့် နောက်ကျသွားသော အချိန်နာရီများကို ပြန်ကာမိစေရန်
မာလင်အား ဆက်တမ်းပိုး တိုး၍ ချစ်ပြလိုက်လေသည်။

အိပ်ရာမှ ထကြပြီးနောက် ကော်ဖီသောက်ယင်း ဖရီဒါနှင့်
အတတ်တို့ အနည်းငယ် စကားများကြသည်။

‘...ဘာလို့ ကျည်ဆန်ကာအကျိတ်တတ်ပြီး ဝေဒနာတလက်
အထိထားတယ်ဆိုတာ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ။ ကျွန်မကတော့
မလိမ်တတ် မညာတတ်ဘူး သိလား’

‘...ခက်ပြီး မင်းဟာ ငါ့ခိန်းမလိုပဲ။ လေသံပြောင်းလာပြီ။
ယေးလ်တက္ကသိုလ် တက်ခဲ့တယ်နော်’

‘သွားသေလိုက်စမ်းပါ ဖရန်နိုဝက်သာမင်ရယ်၊ အဲဒီနာမည်
အထိ ရှင်နာမည် အစစ်အမှန် မဟုတ်နိုင်ပါဘူး’

‘...ဆိပ်နားကို ဘယ်လိုခေါ်ခေါ် မွေးတာကတော့ မွေးနေ
နည်း’

မီးဖိုထဲမှ ဆူညံသော ပန်းကန်ခွက်သံများအရ သူမ ဒေါသထွက်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။

‘အေး... အမှန်အတိုင်းပြောပါမယ်။ ငါဟာ ဟောဗင်မြို့နဲ့ ကုမ္ပဏီက အာမခံ စုံထောက်တယောက်ပါ။ ပက်စ် ရိပ်သာသုံးထပ်တိုက်အိမ် တလုံးက ဒေါ်လာ ၆၀၀,၀၀၀ဖိုး စိန်ဆွဲပျောင်သွားတဲ့ လူတယောက်ကို ဒီမှာ လာရှာပြီး ဖမ်းမလို့ အပေါင်းအသင်းတွေက လူမိုက်တွေကွ၊ ဒါကြောင့်လက်နက်ဆောင်ထားရတာ’

ဖရီဒါက တံခါးဝ၌ ရပ်လိုက်သည်။

‘ဒါ... အမှန်ပဲလား’

‘ဘုရားစူး... ကျိန်ရဲ့ပါတယ်’

‘ရှင် နာမည်ရင်းကလဲ ဖရန်နိုက်ဆာမပ်ပဲလား’

‘မှန်ပါဗျား’

သို့နှင့် အတန်ကြာ၌ သူတို့ နှစ်ယောက် အိပ်ရာပေါ် ကျောက်သွားကြပြန်သည်။

မာလင်အနေနှင့် ညနေအထိ စောင့်ရမည်။

သူ ပြောသမျှကို သူ မယုံကြည်နေသရွေ့တော့ အားထပ်အဆင်ပြေမည်။

မာလင်နှင့် ဖရီဒါကက်ဆယ်လ်တို့ လမ်းမပေါ်သို့ ထွက်လာသောအခါ ငွန်လ၏ နေမင်းကြီးက ပူလောင် တောက်မေ့အလင်းပြာထွက်နေသည်။

အငှားယာဉ်လေးတစ်စီး ကွားကနဲ ပေါ်လာသည်။ ဤလင်းမှာ ကားရှင်းသောလမ်း ဖြစ်သည်။ ဟိတ်တန် ဟိုတယ်သည်

...ကန် ယဉ်ကျေးမှု ရိပ်သာဆီသို့ သွားသော လမ်းခရီး၌ ...သည်။

မာလင်နှင့်ဖရီဒါတို့ ညနေခင်းအတွက် ဘာမှစီစဉ်ဖို့ အချိန်... သူမအား နမ်းပြီး နောက်အသင်လာသော အငှား... လှမ်းတား၍ ကားပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။

‘တယ်လိုလဲ’

အငှားယာဉ် မောင်းသမားက ဖရီဒါအား မေးသည်။

‘အခြေအနေ ကောင်းပါတယ်’

ဖရီဒါက ပြုံး၍ ဖြေလိုက်သည်။

‘သူ... ဘာမှမရိပ်မိဘူးလား’

‘ဟင့်အင်း’

နောက် (၁၇)မိနစ် အကြာတွင် သူမသည် အမေရိကန်... ကျေးမှုရိပ်သာရှိ ညွှန်ကြားရေးဌာနစားပွဲသို့ ရောက်လာသည်။ သူမသည် အလုပ်ကို အချိန်မှန်ဝင်သူဖြစ်ပြီး မိမိတာဝန် ဝတ္တရားများကို စိတ်ပါလက်ပါ ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်သူ ဖြစ်သည်။ ဝန်ထမ်းဦးရေ၏ ထက်ဝက်သည် သူမ ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုလျှင် ညွှန်ကြားရေးမှူး၏ ဘဝသည် ပို၍ သာယာလာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ခေါက်ကြီးကမျှ တည့်တည့်ပပ ပုံနှိပ်မဖော်ပြင်လောက်အောင်ဖြစ်ခဲ့
လေသည်။

ဟုတ်ကဲ့။ ဖော်လိကင် ဖော်ဆင်သည် အတယ်မျှ ဂုဏ်စက်
ယုတ်မာခဲ့ကြောင်း တွေးကြည့်ကြပါစော့။

သို့သော် သူ မပူပါ။ ဘုရား ကိုယ်ကတယ် လေ့ကျင့်ခန်းများ
နှစ်ပတ်သက်၍ ထောင်စောင်များ၏ ရှုတ်ချ ပြန်ရယ် ပြုသော
ကောင်းလုံးများကိုလည်း သူ မဖြူပါ။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဖော်လိကင်ဖော်ဆင်သည် သူ့ဘက်က မှန်
ကန်သည်ဟု ယူဆထား၏။ သူသည် ယခင်ကလည်း မှန်ကန်ခဲ့
သည်။ နောက်လည်း မှန်ကန်နေဦးမည်သာဖြစ်၏။

သူသည် ကမ္ဘာ့လူမျိုးပေါင်းစုံရှိသည့်အနက် ၎င်းတို့ အားလုံး
ထက် အတော်ဆုံး အကောင်းဆုံး အမှန်မြတ်ဆုံး အသန်ခာဆုံး
အာရုံယာဇ် မဟာလူမျိုးနွယ် ထဲမှ လူတယောက် ဖြစ်သည်
မဟုတ်လား။

သူသည် ဆန်စာကလေးဝပ် တကယ်ရှိသည် ဟုသောအချက်
ကို မယုံကြည်သော်လည်း နာဇီ တို့၏ ကမ္ဘာသစ်ကြီး တခု ဖြစ်
ပေါ်လာမည်ကိုကော့ ယုံကြည်လက်ခံထား၏။

ဗိုလ်ချုပ် ဝေးဗီးကာဇ်လီဝင်ဂါ ကဲ့သို့သော မျိုးသိများ
သည် လွတ်မြောက်ရေးကြံပြု နာဇီကမ္ဘာသစ်ကြီး ထူထောင်ရန်
ဝိခံကမ်းချ အဆင်ပြေစေကြပေသည်။

ဗီလီဝင်ဂါအား သူ့ဘုံတို့ ဖမ်းမပစ်လိုက်ကြပေ။ ဗီလီဝင်
ဂါသည် အလွန်စဉ်းလဲထူး အကင်းပါးသူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၅
ခုနှစ်တွင် ယစ်ကလာ၏ နာဇီနိုင်ငံတော်ကြီး ကျဆုံးပြီးနောက်

အခန်း [၁၇]

'တစ်...နှစ်...သုံး...လေး၊ တစ်...နှစ်...သုံး...လေး'
အရပ်မြင့်မြင့်၊ ထိပ်ပြောင်ပြောင်နှင့် အတိုးကြီးသည် မတ်
အော် စုနီယင်း လက်ဝါးနှစ်ဘက်ကို အပေါ်မြှောက်၍ ပြန်းကန်
စိုက်ကာ စည်းချက်ကျကျ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် လုပ်လျက်
ရှိသည်။

ဆစ်ဂ်မန်ဖော်လိကင်ဖော်ဆင်သည် မနက်နှင့် ညအိပ်ခါနီး
တိုင်း တနာရီစီ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်လေ့ရှိသည်။ ထိုကြောင့် သူ့ကို
ကိုယ်ကတယ် လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ခြင်း အရူးထသူ ဟူ၍ အချို့လူ
များက သတ်မှတ်ထားကြသည်။ သို့သော် ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင်
သူ့အား အပြစ်ဒဏ် ချမှတ်လိုက်သော တရားသူကြီးနှင့် သူ၏
တရားလျှောက်သေများက ထိုထက် ဆိုးရွားသော အမည်နာမ
အမျိုးမျိုးပေး၍ စွပ်စွဲမည့်ခေါ်ခံကြပုံကိုကား မည်သည့်သတင်း

‘နာဇီမုဆိုး’များက ပြန်ကြက်ချထားခဲ့သော စေတင်ချောကီများ၊ ဂိုက်ကွန်များကြားမှ ဒါလီဝင်ဂါ လွတ်အောင် ထွက်ပြေးနိုင်သည့် မတုတ်လား။

ဒါလီဝင်ဂါသည် နှိုင်းပြည့်အတွက် တာဝန်ကျေရာ အမှုထမ်းခဲ့သူဖြစ်၏။ ရုရှနိုင်ငံသွင် ပြောက်ကျားနီများနှင့် နောက်လိုက် တပည့်များ စုစုပေါင်း ၂၅၀၀၀ ကို ဒါလီဝင်ဂါနှင့်သူ တပည့်တပ်သားများက သတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် ဝါဒဆွဲမြဲတပြိုင်လုံးကို ဖျက်ဆီး ချေမှုန်း သတ်သစ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏တပ်ဖွဲ့ကို တပ်မကြီးအဖြစ် တိုးမြှင့်စည်းပေးခဲ့သလို သူ့ကိုလည်း သူ့ရဲကောင်း ကြက်ခြေခတ်ဆုတ်ဆိပ် ချီးမြှင့်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနောက် အော်စကာဒါလီဝင်ဂါသည် ပီးဒိုးဇွေ သဖွယ် နုပျောက်သွားတော့သည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်းငယ်က အော်စကာတယောက် အိဂျစ်စစ်တပ်၏ ကွန်မန်ဒိုယူနစ်များကို လေ့ကျင့်ပေးနေကြောင်း ကောလာဟလသတင်းကြားရသည်။ ‘နောက်ပြီး စပိန် သို့မဟုတ် အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသို့ ရောက်နေကြောင်းလည်း ကြားသိရ၏။

သူ့ ဖယ်ရောက်ရောက် အပျင်း ထူပြီး ဇိမ်ခဲနေမည်တော့မဟုတ်။ နောက်ဖြစ်လာမည့်တိုက်ပွဲကြီးအတွက် ဖယ်သားများနှင့် လက်နက်များကို စီစဉ် ပျိုးထောင်လျက်ရှိမည်ကား သေချာ၏။

အော်စကာသည် ဝိတ်ရောက်ယံပါ ကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းအောင် လုပ်ထားမည်ကား ငြင်းပွယ်ရာ မရှိပါချေ။

‘တစ်...နှစ်...သုံး...လေး’
အော်လီကပ်ဟော်ဆင်သည် ဆရာကျင့်ငြေးဆက်လုပ်နေသည်။
‘...ကျောပေါ်မှ ရွေးချွတ် ခိုးကျနေသည်။

အားကစားပျဲပဲခွံ အခြား အကျဉ်းသားများသည် ဖော်လီဆင်ဟော်ဆင်အား ခိုင်ကြံ့ညံ့နေတော်လည်း တာမျှ မပြောကြားဘဲ ဤလူကြီးသည် ဝိတ်မန္တသူဖြစ်သလို ကြောက်စရာလည်း အတမ်းသည်ဟု ထောင်စောင့်များ နည်းတူ သူတို့ ယူဆထားကြသည်။

အော်လီကပ်ဟော်ဆင်သည် ၎င်းတို့အားလုံးကို လုံးဝ ဂရုမရှိစေ၊ သူတို့အားလုံး အလကားကောင်တွေပဲ။ ဒီထဲမှာ အောင်စောင့် ကရော့စ်လည်း ပါသည်။

‘တစ်...နှစ်...သုံး...လေး’
‘အယ်လီလဲ ဗိုလ်မှူးကြီးဝင်ဗျား၊ ဒီထက် ရှေ့ဆက်ပြီး အဆုံးမရေတွက်တတ်တော့ဘူးလား ဗျ’
တရော့စ်က နောက်လိုက်ရာ အခြား အကျဉ်း သား များ ခါးကနဲ ပွဲကျသွားသည်။

အော်လီကပ်ဟော်ဆင်တို့လို အက်စ် အက်စ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ကြောင့် ဂျာမန်တပ်မတော်ကြီး မျက်နှာပျက် သိက္ခာ ကျခဲ့ရကြောင်း ၎င်း၏စစ်ပြန်ဖခင်ကြီး ပြန်ပြောခဲ့ဖူးသဖြင့် ကရော့စ်သည် သစ်ဂ်မန်ဖော်လီကပ်ဟော်ဆင်အား မုန်တီး စက်ဆုပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကဲ...တော်သင့်ပြီ တကြီး’
အတန်ကြာသော် ကရော့စ်က ပြောလိုက်သည်။

အချိန်မစေ့သေး။ ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်၏ စိတ်ထဲမှ နာခံ
အရာ တနာရီပြည့်ရန် နှစ်မိနစ်ခန့် လိုသေးသည်။ သူ ဤသို့
လေ့ကျင့်ခန်းမှန်မှန်လုပ်ခဲ့သည်မှာ နေ့စဉ် ဂုဏ်ဆက် နှစ်ပေါင်း
မနည်းတော့ပြီ။ သူ့ ရပိုင်ခွင့်များကို သူ လိုသည်။ သူ့မှာ
လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပိုင်ခွင့် တနာရီအပြည့် ရထားပြီးသား။

‘တစ်...နှစ်...သုံး...လေး...’

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်က အသံမာမာဖြင့် ဆက်မျှတ်သည်။
အခြား အကျဉ်းသားများ လူစုခွဲသွားကြသည်။ တာခြာ
တော့မည်ကို သူတို့ ကြိုဆိုကြသည်။
ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်က စိတ်ဖောက်ပြန်ခါးမိပြီ။

သူတို့အားလုံး ဒါလီဝင်ဂါနှင့် ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်ထံ
စစ်အတွင်းက နှိပ်စက်ကလပ်ပွဲများကို ကြားဖူးပြီးသား။ လူမှု
မိန်းမများကို ဒါလီဝင်ဂါက စောရှင်နိုင်အေး သိုးပေးပြီး
ဖော်လံကင်ဟော်ဆင် အပါအဝင် စစ်ဗိုလ်များက ထမင်းစား
ကောင်းအောင် ငှက်ထို ခေအနာခံစား၍ စောဆုံးရပုံများကို
မိပ်ပြန်ပြေ ထိုင်ကြည့်ခွင့်ကြပေးသည့်အကြောင်း။

ထို့ကြောင့် ထောင်ထဲရှိ သူ့အိုးလှလိမ့် ထုဖိုပုံကလေးသို့
များကို မှီမိမ်းကောင်း၊ ရာဇဝတ်သားများအားလုံး၏ အလယ်
ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်သည် ကုဋ္ဌနာခေတ္တဂါသည်တယောက်ပေး
အပယ်ခံပြစ်နေလေသည်။

‘ကဲ...တော်တော့၊ ငတိုး ငအကြီး’

ထိုစကား ကြား ကြား ချင်း ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်သည်
အစောင့် ကရေခွပ်အား ဗုန်းကနဲလဲကျအောင် ခုန်ဝင်၍ သူ၏
လက်များ၊ ခြေထောက်များနှင့် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်သည် ကရေခွပ်အား အသေဘတ်ရန်
ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ။

ထိုအခိုက် ဟိဂယ်လ်နှင့် ပေရဂိဂ် ဆိုသူ ထောင်စောင့်နှစ်ဦး
က သူ့ကို နှိပ်တတ်များဖြင့် ပိုင်းရိုက်ကြသည်။ ဟိဂယ်လ် က
သူ့ ဝမ်းဗိုက်ကို တပ်ထိန်းများ ရိုက်နှည်းအတိုင်း ဆောင်ထိုးပြီး
ပေရဂိဂါက သူ့ နောက်စေ့ကို နှစ်ချက်ရိုက်ထည့်သည်။

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင် အမှောင်ကမ္ဘာ ထဲသို့ ရောက် သွား
သည်။

* * *

ဇွန်လ၏ နေ့ထွေးသော နံနက်ခင်းတခု။

၁၁ နာရီခန့်တွင် “ဂျော့ဖရိုဇေါ့နယ်လ်ကတ်တတ်” သည်
ဌားလာသော မီးခိုးစုတ် ဘီ၊ အမ်၊ ဗဗလျူ ဆီဗင်ကားကို
ဗွလေဘင်ဂီလစ်တိုင်း အကျဉ်းထောင်ကြီး၏ ဂဏု ပေမြင့်သော
တံတိုင်းကြီးများ အောက်နားတွင် ကပ်၍ ရပ်လိုက်လေသည်။
ဤအကျဉ်းထောင်သည် အကြီးမားဆုံးရဲတိုက်ကြီးမဟုတ်သော်
လည်း တံတိုင်းကြီးများက ထူထဲ ခိုင်မာပြီး ရဲတိုက်ပတ်လည်
ကျိုးကြီး တခုလည်း ရှိပေသည်။ ကျိုးကြီးကို ဖြတ်သန်းရန်

ဝီလင်စတိုင်းရဲ့တိုက်ကြီးတွင် သတ္တု ခေါက်တံခါး တပ်ဆင်အား
သည်။

ကျော့ပရိုဒေါ့နယ်လ်ကတ်သည် မနီချက်ပ် တာပူ
ဂါးဒီးယန်းသတင်းစာမှ သတင်းထောက်တဦးဖြစ်သည်။ သူ့မှာ
သတင်းစာတိုက်မှ အယ်ဒီတာ၏ ထောက်ခံခံနှင့် ဆိတ်ဒိုကော့ဒါ
တလုံးတို့ ပါသည်။

သူ၏နှုတ်ခမ်းပေးက ထူပြီး အစွန်း နှစ်ဘက်မှာ ဖာပေါ့သို့
ကွေးတက်နေ၏။ သူ၏ အဝတ်အစားများမှာ အလုပ် အလွန်
များပြီး လစာနည်းနည်းသာ ရတတ်သော စာနယ်ဇင်းသမား
တဦးမှန်း သိသာလောက်အောင် တွန့်ကြေ ဖောင်းနှမ်းနေ
သည်။ သူ၏ ကေားပြောဟန် အရ သူသည် အောက်စဖို့ဒ်
ညို့မဟုတ် ကမ်းဘရစ်ချ် တက္ကသိုလ်ကြီးများထက် အဆင့် နိမ့်
သော အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ကောလိပ်တခုခုမှ ဘဲ့ရဲ့သူမှန်း ပေါ်လွင်
စေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ခေါက်တံခါးကို ညကျယ်င် ခေါက်တံခါးပြီး
မနက်ကျမှ ပြန်ချတယ်။ ဒီတံခါးကြီးက သိပ်အသံမြည်တာပဲ
ဗျ။ ဆီတော့ မကြာမကြာ ထည့်ပေးပါတယ်’

ထောင်မှူးက မစ္စတာကျော့ပရိုနှင့် အတူ သူ့ ရုံးခန်းထဲ၌
ကော်မီသောက်ယမ်း ပြောပြသည်။

‘ဟုတ်တာပေါ့’

မစ္စတာကျော့ပရိုဒေါ့နယ်လ်ကတ် ဟူသော အင်္ဂလိပ်
သတင်းထောက်တဦး အယောင်ဆောင် ထားသော အာနက်စ်
တယ်လာက ပြောလိုက်သည်။

ထောင်မှူးကြီးသည် ကခုန်ကို ဘဝင်မကျသလို မှီ၏။
သူတို့ မသင်္ကာမြင်နေပြီလား။
သူ့ ဘာလို့ အချိန်ဆွဲနေပါလိမ့်။

‘အင်း... ခင်ဗျား တွေ့ဆုံ မေးမြန်းဖျင်ကဲ ဖော်လံကပ်ပတ်
ဆင်နဲ့ ပတ်သက်လို့’

‘ဟုတ်ကဲ့... သူ့ ကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့ တွေ့ရမလဲ’

‘သူက... သိပ်ကြမ်းတမ်းတယ်ဗျ။ ကြောက်စရာလဲ ကောင်း
အယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ချက်ကပဲ ပြုံးနားကနဲ ဗိုင်းကနဲ အစောင့်
အယောက်ကို ရန်မူလို့ အစောင့်ခမျာ အကဲဆုတ်ပြီးပြင်းထန်ထန်
အသွားရှာတယ်။ တခြား အစောင့် နှစ်ယောက်သာ အချိန်မီ
ခင်ထေးနိုးသိမ်း နိုင်ယင် အဲဒီ လူ ဆေးသွားနိုင်တယ်။ သိပ်ကို
ကြမ်းကဲ့ အတိုးကြီးပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘သူက... သိပ်ကို ရက်စက်ကြမ်းတမ်းတဲ့ လူကြီးဗျ... မစ္စတာ
အသံအတိတ်’

‘ခင်ဗျား... တာကို ဆိုလိုတာလဲ’

ထောင်မှူးက လည်ချောင်း ရှင်းလိုက်ပြီး...
‘ခင်ဗျား... သူ့ကို တွေ့လို့ မရဘူး။ သူ့ကို တိုက်ပိတ်ထည့်
ထားရတယ်။ တလလုံးလုံး သူ့ကို ဧည့်သည် တွေ့ခွင့် မပေးနိုင်
ဘူး။ ဒါ... ကျွန်တော် ဘူးပြတ်ချက်။ ကျွန်တော် ဒီဆုံးပြတ်
ချက်ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ပြန်မပြင်တော့ဘူး။ ဝမ်းနည်း ပါ
တယ်ဗျာ’

‘ကျွန်...ကျွန်တော်က ဒီကိစ္စအတွက် ဘုန်းမြို့ကတောင် လာ
ခဲ့ရတာ၊ ခင်ဗျားပဲ ကတိပေးပြီး...’

‘ကျွန်တော် တောင်းပန် ပါတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား ဩဂုတ်
သို့မဟုတ် စက်တင်ဘာလကျမှပဲ သူ့ကို လာစေပါ။ ခင်ဗျား
အင်တာဗျူး ဒီလောက်လဲ အရေးမကြီးပါဘူး။ သူ့လဲ ဘယ်မှ
မသွားနိုင်ပါဘူး။ ဟုတ်ဘူးလား’

‘အဲဒီကျတော့...ကျွန်တော် သေချင် သေနေမှာ’

‘သူကတော့ သေမှာမဟုတ်ဘူး။ သူက အရွယ်ခွဲမလိုက်အောင်
သန်မာလှတယ်ဗျ။ အဲဒါကြောင့်လဲ ပြဿနာပိုတက်နိုင်တယ်။
သူ့ကို ထောင်ပြောင်း ပေးဖို့တောင် ကျွန်တော် တောင်းဆို
ထားတယ်။ ခင်ဗျားအတွက် အဆင်မပြေဖြစ်ရတာ ဝမ်းနည်း
ပါတယ်’

ထောင်မှူးကြီးသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဘယ်လာအား
တံခါးဝသို့ လိုက်ပို့သည်။ ဘယ်လာ ဘာမှ စောဒကမတက်နိုင်
တော့ပေ။

‘ပြန်ဆိုကြသေးတာပေါ့ဗျာ...နော်’

ထောင်မှူးကြီးက အားနာပါးနာနှင့် နှစ်သိမ့်စကား ပြော
သည်။

ဘယ်လာ စိတ်ဓာတ်ကျမသွားသေးပါ။

သူ့မှာ “စိမ့်ကိန်း(၁)” အသင့်ရှိထားသည်ပဲ။

အချိန်ကိုက်အောင် လုပ်နိုင်ဖို့သာ အရေးကြီးသည်။
ဘယ်လာ၌ လက်နက်မျိုးစုံ၊ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွှဲဝံ့စံအမျိုးမျိုး၊
စီမံချက်မျိုးစုံ အသင့်ရှိပြီးသား။

သူ့...အစားထိုး စီမံချက်တခုကို ပြောင်းလဲ အသုံးပြုရတော့
မည်။

ကိုလပ်စတိုင်းထောင်မှ ထောင်မှူးနှင့် စကား ပြောပြီးသော
အခါ နဂိုကတည်းက သူ ရည်မှန်းထားခဲ့သော ‘စိမ့်ကိန်း’ကို
ဆုံးရှုံးရတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

ဟိုဘယ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး မိနစ် လေးဆယ် အကြာ၌ပင်
ဘယ်လာသည် ထိုမြို့ရှိ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ၅၁၀၀၀၀ကို လိုက်
ခေါ်ဆေးလေ့လာသည်။ ပက်ဂ်နစ်မြစ်ကမ်းရိုးစေးမှ အလှပဆုံး
နှင့် ကျက်သရေအရှိဆုံး စိန်လောရင့်စ်ကက်သလစ် ဘာသာဝင်

တုရားကျောင်းကြီးသည် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ထောင်မှူးကြီး နွေခင်းပိုင်း ဝတ်ပြုပွဲအတွက် သေချာပေါက် တက်ထောက်မည့် တုရားကျောင်းဖြစ်သည်ဟု ဘယ်လာ ယူဆသည်။

ဘယ်လာအဖို့ တနင်္ဂနွေနေ့ မထောက်မချင်း တခြား လုပ်ဆောင် မရှိသဖြင့် စားသောက်ဆိုင်အနွဲ့ လည်စားပြီး အနုပညာပြတိုက် များကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုသည်။

ကားလ်စထရုတ် လမ်းရှိ ကလေး ကစားစရာ အရုပ်များ ပြတိုက်ကို သူ သဘောကျမိခဲ့သည်။

နံနက်စာစားပြီးသောအခါ အရုပ်ကလေးများ အကြောင်း ထပ်တောင်းမိပြန်သည်။ ဘယ်လာသည် ငယ်စဉ်တောင် ကျေး ကလေးဘဝက၊ ကစားစရာ အရုပ် စုံစုံလင်လင် ကစားခွင့် မရခဲ့ သောကြောင့်လား မသိ။

ယခု အသက်ကြီးမှ ကလေးကစားစရာ အရုပ် မျိုးစုံကို မြင်လျှင် သူ စိတ်မတက်ကြပဲ မနေနိုင်။ ကိုင်းကြည့်သည်။ ကစား ကြည့်သည်။ စမ်းသပ်လေ့လာသည်။

မကြီးမငယ်နှင့် ကလေး ကစားစရာလေးတွေကို ခုံမင်သော စိတ်မှာ ရယ်စရာအကောင်းသား။

ရှင်း စတီးဆိုင်ထဲရှိ ကစားစရာ အရုပ် အားလုံး နီးပါးမျှကို ကိုင်တွယ် စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးသောအခါ ဘယ်လာသည် ဟာ့တ်ဖ် အမည်ရှိ အခြား ဆိုင်တဆိုင်သို့ ကူးသွားပြန်၏။

ထိုဆိုင်သည် ကစားစရာ မီးရထား အရုပ်ကလေး များကို အထူး ရောင်းချသော ဆိုင် ဖြစ်သည်။

အရောင်းစာရေးသည်အရောင်းအဝယ်ပြစ်မည် အရိပ်အရောင် ကို ထောင်ဖြင့် ဘယ်လာ ကြည့်ရှုရန် လေ့လာနိုင်၍ ကုန်ရထားတွဲ မှားကို သံလမ်းငယ်ပေါ်၌ ရွေ့လျားစေသည်။

အချိန်ကား ၁၀:၅၅ နာရီ။
၁၀:၅၆ နာရီတွင် အခြားကုန်ရထားတစ်စီးသည် ဒုရပ်ဘုတ် မှုန် အနောက်ဘက် မိုင်သုံးရာကျော်၌ ရွေ့လျားနေသည်။

ဒီရထားကို လူသုံးဦးက ငေးကြည့်နေသည်။ သူတို့သည် ဝိရထားလမ်းပြင် လုပ်သားတို့၏ ဝတ်စုံများကို ဝတ်ထားကြ သည်။

သူတို့သည် မာလင်နှင့် စီအိုင်အေ အဖွဲ့ဝင်များက အင်္ကျီခြယ် ဆားများ ဟူ၍ နာမည်ဂုဏ် ပေးထားသည့် လူများ ဖြစ်ကြ သည်။

အကြမ်းဖက်သမား ဝီလီလိုင်ဇင်။
ကားသူခိုး ပေါလ်ဂရာဇင်။
ဗုံးကျွမ်းကျင်သူ ဝါနာဘတ်ကယ်လ်။
လိုင်ဇင်ကဝေါ ကီတော်ကီ စက်ကလေးကို နားနားကပ် နှေးသောင်ပြီး ခေါင်းညိတ် ပြသည်။

သူတို့ လာနေပြီ။
သံလမ်းမကွေ့မှ မောင်းနှင်လာသော ရထားကို ဒီဇယ်ခေါင်း နှိုးခေါင်းဖြင့် ဆွဲလာခြင်းဖြစ်ပြီး အကာအရံမပါသော ပက်လက် ထုတ်တဲ့ (၁၉) တွဲပေါ်၌ ဗေစ်ဝက်ဂွန်း ဆီဒင်၊ ရက်ဘင်နှင့် အက်ရုတ် ပုံစံမော်တော်ကား အသစ်စက်စက်များ တင်ဆောင် သာသည်။

ရင်းရထား ဦးတည်လာလှလမ်းကို ကန်လန်ပြတ်၍ အဆီ
ဆောင် ခိုးပယ်လ်ကားတစ်စီး ပိတ်ရပ်ထားသည်။

ရထားစက်ခေါင်းသမားသည် ထိုကားကို မြင်မြင်ချင်းတစ်ခဲ
အညံ့၍ ရပ်ထည့်။

ခိုးပယ်လ် ဆီခင်းကားမှ ၁၀ ကိုက် အကွာ၌ ရထားခေါင်းညှိ
ရပ်ထားသည်။

‘သောက်ခွေး’

ရှေးပြန်ပြီး တုန်လှုပ်နေသော စက်ခေါင်း သမား သည်
ရထားပြတင်းမှ ခေါင်းပြုကြည့်သည်။ လမ်းပြင် လုပ်သားထူ
အား တွေ့ရသည်။

‘ဘာဖြစ်တာလဲ’

‘တော်လှန်ရေးလုပ်နေတာကဲ...ရထားပေါ်က ခုချက်ချင်း
ဆင်းပေးယင် ခင်ဗျား ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး’

ရထားစက်ခေါင်း မောင်းသူသည် လိုင်ဇင်၏ စကားကို
ထိပ်အလေးအနက် ထားပုံမရ။ ခိုဝှမ်းသည့်အတိုင်း စက်ခေါင်း
ပေါ်မှ ချက်ချင်းဆင်းမလာ။

ထိုကြောင့် လိုင်ဇင်က သူ့ပျက်စိ နှစ်လုံးကြားကို ၉ မာ
အော်တိုမက်တစ် ကျည်ဆန်တစ်ထောင့် ပစ်သွင်း လိုက်လေသည်။

ထိုလိုင်ဇင်သည် အလွန်လက်မြောင့်သော သေနတ်သမား
မဟုတ်ပါ။ ကြက်ကန်း ဆန်ဖိုးတိုးသွားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။
စက်ခေါင်းသမား၏အလောင်းကြီး ရထားအောက် ပြုတ်ကျ
သွားသည့်နှင့် တွဲဖက် စက်ခေါင်းဆရာလည်း ကပျာကယာ
ပြေးဆင်းလာသည်။

အိမ်ကယ်လ်နှင့် ဂရာဝစ်စ်တို့ ရထားတွဲများပေါ်တက်ပြီး
အိမ်ကယ်လ်ကား အဆစ်များကြားမှ ပြုတ်ပြေး သွားကြသည်။

ရထားဆီနေပူဂိုလ်ကြောင့် ဇောက်စ်ဝက်ဂွန်းကား အားလုံး၏
အိမ်ကယ်လ်ကားပေါ်ကိတ် ဖွင့်ထားသည်။ အကြမ်းဖက်သမား
သည် ထိုပြတင်းပေါက်များမှနေ၍ အညံ့ထောင် စက္ကူပတ်
အသား အတုပ်ကလေးများကို ဝပ်ဆွက်ဆွက်ပစ်သွင်း၍ ပြေး
သွားကြသည်။

‘အချိန်လျှင် လုပ်နေကြသည်။’

အိမ်ကယ်လ်က ရထားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီးပြောသည်။
‘စက်ကို တစ်ရာလောက် အနည်းဆုံးလုပ်ထားပါလို့ ဝါပြော

နိုင်စင်က မကျေမချမ်း ပြောသည်။

‘ကုန်ကြမ်း ကုန်သွားလို့’

‘လိုင်ဇင် ခေါင်းခါ လိုက်၏။’

‘ကုန်ကြမ်းကုန်ယင် ထပ်ဝယ်ပေးကွာ ကဲ...ပေါလ်ရေ၊
အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ

အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ
အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ
အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ

အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ
အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ
အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ

အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ
အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ
အိမ်ကယ်လ်က ကိုယ်လ်ကားကို ရထား သံလမ်းပေါ်မှ

စတေ့ဇ်ဝက်ဂွန်းကို မာတာဖော်လ်ကင်ဟော်ဆင်က မော့
လာသည်။

လိုင်ဇင်က လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။

‘အားလုံး ဟန်ရဲ့လား’

ကာလဒက မေးသည်။

‘စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း သီရိမှာပဲ၊ ကဲ...ဒီ မဒအပေးကို ကြည့်

ထားစမ်း’

လိုင်ဇင်က ပြောသည်။

မိန်းမနှစ်ဦးက တွဲဖက် စက်ခေါင်းသမားကို ဆပ်မရင်းက
များဖြင့် ချိန်ထားစဉ် လိုင်ဇင်နှင့်တပည့်နှစ်ဦးသည် ဝတ်စုံ
ချွတ်ပြီး လေကြောင်းခရီးသွား ကင်းပတ်အိတ်များထဲ ထည့်
သည်။

‘ငါးစက္ကန့်’

မာတာဖော်လ်ကင်ဟော်ဆင်က ကြေငြာသည်။

‘ဒီနေ့ကို ဘယ်နှယ့်လုပ်ကြမလဲ’

ဘတ်ကယ်လ်က မေးသည်။

‘မင်းကို ငါ ပြောပြီးသားပဲ၊ ဝါနာ၊ လက်ထိတ် ခတ်လို့

ကွာ’

ထိုအချိန် ပထမဆုံး ဗုံး စတင်ပေါက်ကွဲသည်။ နားကဲ့မတူ
ဆူညံသွားသည်။ အခြားဗုံးများလည်း ဆက်တိုက် ပေါက်
ကြသည်။ မီးလောင်ဗုံးများဖြစ်သဖြင့် တောက်ပြောင် သစ်သွေး
သော ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်း ကားများအားလုံး ပုံပျက် ပန်းပွဲ

...ကောက်ကူးကွာ ကြေမှုပျက်စီး မီးလောင်ကျွမ်းသွား
သည်။

...ကောင်း။

ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်းကား အသစ်စက်စက် အားလုံးကို
...ကွာ မနီအစိုးရက ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ဝီလီက ပြောပြသား
...လား။

...နာ ကျေနပ်သွားသည်။ ပီတိဖြစ်သွားသည်။

‘အောင်မြီ...အောင်မြီ’

...သို့ တာပြောပြော၊ မာတာဖော်လ်ကင်ဟော်ဆင်
...များလုပ်ရပ်ကို လိုက်လံစွာ ချီးမွမ်းရန် နှုတ်မလေးသူ
...။ ရဲတပ်ကို ပစ်သတ်ခြင်းဖြစ်စေ၊ တိုက်ကြီး တလုံးကို
... ပျက်ဆီးခြင်းဖြစ်စေ၊ သူမကတော့ အားပေးချီးကျူး
...ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမကို ဝါနာဘတ်ကယ်လ်
...ကျခြင်းဖြစ်သည်။

...သည် လိုင်ဇင်နှင့်တန်းတူ နိုင်ငံရေး သဘောတရားများ
...ဘတ်ကယ်လ်က မေးသည်။
...ဘယ်တော့မှ နှိမ်ချခြင်းမရှိ။ ဝီလီလိုင်ဇင်သည် မီးလောင်
...သွားလျက်ရှိသော ကုန်ရထား တွဲကြီးနှင့် ကားများကို
...ပြန်လှမ်း ပြေးနေသည်။

...သွားကြီးသည် ရှေ့သို့ ဆက်လက် သွားနေဆဲဖြစ်၏။

‘တာအလိုရှိပါသလဲ ခင်ဗျာ’

ဘယ်လာသည် ရှေ့လျားနေသော ကစားစရာ ကုန်
ရထား လေးကို ကြည့်နေရာမှ သူ့ အနားသို့ကပ်လာပြီးပေး
အဆုတ်ပေးစာရေးထား မော် ကြည့်လိုက်သည်။

ဘယ်လာ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။ ငါ့ဩ...ဒီ
လေးကို ကြည့်နေသော အချိန်သည် (၁၁) မိနစ်တောင်
ထွားပါပေလား။

‘အဲ...ဟင်အင်း၊ ဘာမှမလိုပါဘူး၊ ခင်ဗျာ၊ ရထားတဲ့
တွေ သိပ်ကောင်းတယ်ဗျာ’

ဘယ်လာက ပြန်မြောသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော်တို့ဆိုင်က ရထားလေးတွေဟာ ဂျာ
မာ အကောင်းဆုံးလို့ လူတွေက ပြောကြပါတယ်၊ ခင်ဗျား
ရထားလေးတွေကို ဝါသနာပါသူ ပြစ်မယ်ထင်ပါရဲ့၊ နဲ့ ဝယ်
ကြည့်ပါဦး၊ ဒီဆိုင်မှာက အတင်းအဓမ္မ ဝယ်ခိုင်းတဲ့ ထုံးစံ
တူး ခင်ဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော် နောက်တခေါက် လာခဲ့ပါဦးမယ်
ဘယ်လာသည် ရထား အရုပ်ရောင်းဆိုင်မှ ထွက်လာသည်
ဥရောပမှာရော၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာပါ ဤကဲ့သို့

ကလေးကစားစရာ ရထားလမ်းများ၊ ရထားတဲ့များဖြင့် အထူး
ကြီး အကိုင်းကြီး လုပ်၍ ဆော့ကစားတတ်ကြသော ဝါသနာ
ရှင် လူကြီးတွေအတော်များများ ရှိကြောင်း ဘယ်လာသိသည်
တကယ်အကောင်းစား၊ ပစ္စည်း၊ အရုပ်မျိုးစုံ ပါသော လျှပ်စစ်
ရထား ကစားစရာ အရုပ်တစ်လျှင် တန်ဖိုးမနည်းလှ။

ဘယ်လာစိတ်ထဲ၌ တမျိုးကြီး ဖြစ်နေသော်လည်း လမ်း
ကို ခုတ်ဆွဲဆိုင်တဆိုင်တခုထဲ၌ သမ္မာကျမ်း စာအုပ် တအုပ်
တွေအပြင် အခြားအရာများသည်။

ရေပဲခူးမြို့မှ ထွက်ခွာခဲ့ကတည်းက သူ့စိတ်ကို နောင်ယှက်
သော သမ္မာကျမ်းစာထဲမှ စကားတရပ်တခု ရှိနေသည်။

ဘာပါလိမ့်၊ ပြန်ရှာကြည့်ဦးမှ။ ဟော...တွေ့ပြီ။
အနံ့ ၁၃။ အပိုစိတ် ၁၇ မှာ။

‘မျက်လုံးတလုံးအတွက် မျက်လုံးတလုံး’
‘သွားတချောင်းအတွက် သွားချောင်း’ တဲ့။

‘ဒီဆုံးရှုံးမှုတခု၏ တန်ဖိုးနှင့်အညီ လျော်ကြေး ပြန်ရယူလို
သော ကလေးစားချေလိုသူတို့၏ လက်သုံးစကား။

သည်ကောင်းကို ဘယ်လာ ဘယ်တော့မှ မမေ့။

ထို့ကြောင့် ထောင်ကြပ်ကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ရသည်။ ဧည့်သည်
နှစ် နေ့ခင်း ၂ နာရီမှ စတင်ပါမည်တဲ့။ ဖာသာ ဘယ်သူ့ကို
ထောင်ပါသလဲ။ ဖော်လံကင်ဟော်ဆပ်ကိုလား။ မပြစ်နိုင်ပါ။
ထောင် မပြစ်နိုင်ပါ။ ရုပ်သည် အကျဉ်းထောင်၏ ရည်းကမ်း
အမျိုးမျိုးကို ချိုးဖောက်ခဲ့သဖြင့် ထောင်ပြစ်ပေးထားခြင်း ခံနေ
ရပါသည်။

ထောင်ကြပ်သည် ဘုန်းတော်ကြီးအား ဖော်လံကင်ဟော်ဆပ်
ထောင်ကြမ်းထမ်းရက်စက်သော တိုက်ခိုက်မှုကို အကျယ်တဝင့် ရှင်း
ပြောသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဘုန်းကြီးက လက်မရွေးဘူး။

မိမိသည် ထိုအကျဉ်းသား၏ မကျန်းမာနေသော နှမ၏
အားထုတ်ချက်အရလာခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း မိမိသည် ဤထောင်
ထဲသို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ခရီးထက်ရဦးမည်ဖြစ်၍ အချိန်မရ
ဘူးကြောင်း ဘုန်းတော်ကြီးက ပြောသည်။

ထောင်ကြပ်သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တဦး မဟုတ်ပါ
ဘူး။ (ဟုတ်ပါတယ်။) မြို့ထဲမှ စိန့်လော်ရင်ဇ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးကလည်း ယင်းသို့ ပြောပြလိုက်သည်
အတိုင်းလား။

'ခါဖြင့်လည်း ၁၀ မိနစ်တော့ တွေ့ခွင့်ပေးပါမယ် ဖာသာ'
ထောင်ကြပ်က နောက်ဆုံး၌ ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။
'ဘုရားသခင်... မောင်ရင့်ကို စောင့်ရှောက်ပါစေကွယ်'

အခန်း [၁၉]

ဂိလပ်စတိုင်း ရဲတိုက်အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ နောက်နေ့မနက်
၁၁:၀၅ နာရီတွင် ကက်သလစ်သာယာဝင် ဘုန်းကြီးဝယ်
ဝတ်ဆင်ထားသူတဦး ရောက်လာသည်။ သူသည် သူ၏ အိမ်
ရန်သဖြစ်သော ထောင်မှူးကြီး ကားမောင်းထွက်သွားသည်ကို
ဝေးကြည့်နေပြီးနောက် ထောင်မှူးဝယ် သို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။
အစောင့်သည် အနည်းငယ် စိတ်အနှောင့်အယှက်
သွား၏။

မာရအချိန်သည် အကျဉ်းသားတဦးအဖို့ ဧည့်သည်တွေ့
အချိန်မဟုတ်ပါ။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ထောင်အစောင့်၏ ရှမ်းပြုချက်ကို
နားလည်သော်လည်း ခေါင်းမာ ပေကတ်နေ၏။

တုန်းကြီးယောင် ဆောင်ထားသော အာနက်ခဲသည် ထောင်ကြီးထဲမဝင်မီ ကျွန်းကြီးကို တချက် စိတ်ဖြာ လိုက်သည်။

ကျွန်းမြောင်းသော စင်္ကြံလမ်းများ၊ ကျောက်တုံးခဲသော ကြမ်းပြင်များနှင့် ကျောက်နံရံများဖြင့် အတိတ်က ဤအကျဉ်းထောင်ကြီးသည် သမိုင်းအလယ်ခေတ်က ရဲထုတ် များအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်သည် ရဲတိုက်မျှော်စင်၏ စတုဉ္စရီ အကျဉ်းခန်းလေးထဲတွင် ရှိနေသည်။

ထိုကြောင့် ဘယ်လား၏အကြံနှင့် အဝင်ခွင့်ကျ ဖြစ်သည်။

‘ခင်ဗျား...ဘယ်သူလဲ’

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်က မေးသည်။

‘ခင်ဗျားနမ့ဆီက သတင်းစကားတစ်ခု လာပြောမယ်လို့’

‘ဘယ်က ကျုပ်နမ့လဲ’

‘နောက်ပြီး...ခင်ဗျားရဲ့တူတော်မောင် အော်ကော’

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်၏ မျက်လုံးများ ဝင်းပသွား၏။

ဒါလီဝင်ဂါ မမေ့သေးပါကလား။

‘အထဲကြပါ...ဖာသာ’

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်သည် အရှုံးခံစိတ် ပဟုတ်သော ကလား။ သူ့ကို ထောင်ချထားစဉ် ယခုကဲ့သို့ ရိုသေစွာ ပြောဟန်မျိုး တခါမျှ မတွေ့ဖူးသေးဟု ထောင်ကြပ်က လိုက်သည်။

ထိုအခါ...သူတို့နှစ်ဦးကို လွတ်လပ်စွာ ထားရစ်ခဲ့လို့ကော မှားလား။

‘ထိုင်ပါဦး...ဖာသာ’

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်က ပြောသည်။

‘နောက် ၁၀ မိနစ်ပြည့်ယင် ကျုပ် တံခါးခေါက်လိုက်ပါ့...’

သူ မိနစ်တိတိပါပဲ။ ဒီထက်မရှိစေရပါဘူး’

ဘယ်လားက ပြောသည်။

ထောင်ကြပ် မက်ကီက ချက်ချင်းသဘောမတူ။

‘ကျန်တော့...ကနေခွဲ...’

‘ဆွေပါနဲ့ မောင်ရင်ရယ်’

အင်း၊ ဒီတုန်းကြီးတယ်ခက်ပါလားနော်။

‘ကျုပ် ကတိပေးပါ့တယ် မောင်ရင်’

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်က ဝင်၍ အာမခံချက် ပေးသည်။

ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်၏ လေထဲက တည့်ငြိမ်သည်။

ထောင်ကြပ်မက်ကီ ပခုံးအချက်တွန့်ပြီး အကျဉ်းခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

‘ကျုပ်...ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဖောင်းဆွေဖောင်းများထံမှ နှုတ် ခွဲဆက်စကားများ သယ်ဆောင်လာခဲ့ပါတယ်’

ဘယ်လားက ဝ ပြောသည်။

‘သူတို့ဆီက သတင်းမကြားရတာ သိပ် ကြာသွားပြီဖာသာ၊

တော်တော်ကို ကြာသွားပြီ’

ဘယ်လားက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ခင်ဗျားကို မခွင့်ကြပေးပါဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ ခင်ဆော် ရဲ့ဘက်
မတူဟာ အရေးကြီးတဲ့ ဆဲလုပ်တာ ဝန်အဆင်တော့နဲ့ ဆဲလုပ်ပျား
နေကြရတာပဲ။

ဘုန်းတော်ကြီး ဘာကိုဆို ပိုပါလိမ့်။ ဖော်လိကင်ဟော်ဆင်
မခေးဝံ။ အင်္ဂလိပ်အင်္ဂလိပ်တပ်စွဲဝင်ပျားသည် ပြန်လည် မေးခွန်း
ထုတ်လေ့ မရှိတတ်ကြပါ။

‘အော်ခကာခရာ’
ဖော်လိကင်ဟော်ဆင်က လွတ်ကနဲ မေးလိုက်မိ၏။
‘သူ မိနားတစိုက်မှာပဲ စိုနေတယ်။ မေောင်ရင့်ကို သူ တောင်ဆ
နေပြီ’

ဖော်လိကင်ဟော်ဆင် ရုတ်ခြည်း အားတက် ဝမ်းသာ
သွားသည်။

‘ကျွန်တော် အဆင်သင့်ပါပဲ ဖာသာ’
ဟုတ်တာပေါ့ကွယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေ ဟောင်းတွေ က
ခင်ဗျားကို တချိန်လုံး စောင့်ကြည့်နေကြတာကလား။ ခု ခင်ဗျား
သူတို့နဲ့ ပြန်ဆုံသည့် ရတနာပယ်။ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူမှ ဟန်တား
လို့ မချနိုင်တော့ဘူး’

မန်သည်။ သူ့ကို ဘယ်သူမှ တားဆီးလို့ ရတော့မည်မဟုတ်။
ဤသို့ ဖော်လိကင်ဟော်ဆင် တွေးပြန်၏။

ဟောဟို ပြတမ်းပေါက်ကလေးမှာ သံချောင်းတချောင်း
ကည်းရှိပါကလား။ ရော့ ဟောဒီ တံစဉ်းက အထူး စပါယ်နု
အချိုးအစား၊ အားလုံး အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ ဒီ တံစဉ်းနဲ့
သံတိုင်ကိုဖြတ်။ မနက်သုံးနာရီမှာ အပြုံးလုပ်ထား’

ဘယ်လောက် သူ၏ဝတ်စုံအောက်မှ ခြားထက်ခြေသလုံးတွင်
ထိပ်ပြားဖြင့် ကပ်ထားသော တံစဉ်းကို ပြုတ်ယူ၍ ပေးမည်။
ထက်ဝတ်စုံအောက် ဤပျိုလ်လည် အုန်းကြိုးအစပ် မဟုတ်
ပါကလား။

‘ဦးအော့ ရော့...’
ထိုအခါ ဖော်လိကင်ဟော်ဆင်က ပြုံးပြီး ဝတ်စုံလည်ကြိုးကို လှန်ကာ သူ့ ဝါး
နှုတ်ယူလာသော ကြိုးရှည်တချောင်းကို ထုတ်ပြသည်။
‘ဒီဟာ နိုင်လွန်ကြီး။ ပေါ့ပါးတယ်။ ဒါပေမယ့် မာတယ်။
အိပ်ရတယ်။ ပေကိုးဆယ်ရှည်တယ်။ ကျုပ်တို့ ကားနဲ့ အဆင့်
အောက်ပေးမယ်’

‘အော်ခကာ ဒီစဉ်းပေးတာလား?’
‘ဟာမှ မေးမနေနဲ့ ဗိုလ်မှူး။ ကျုပ်တို့ အချိုးမရဘူး။ ရော့...’

ဦးအော့ ဆံဗျား ညှစ်ဝတ်စုံတွေကြားထဲ ဝှက်ထားလိက်’
ထိုနောက် ဘယ်လောက် သတ္တုတံခါးကို လက်နှင့် ထုသည်။
အိပ်ပျော်နေစဉ် အကြာတွင် ဘယ်လောက်သည် ခြိတ်ချာစာနယ်ဇင်း
အစားထောက်အသွင် ပြောင်းလဲ ဟန်ဆောင်၍ ဟိုတယ်မှ
အိပ်ပျော်စဉ် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

မိမိအကြံ အောင် မဝင်တောင်ကို ကိုယ်တိုင်စောင့်ကြည့် စေဆေး
အခွင့်မရသည်ကား ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသည်။ ထိုသို့
အိပ်ပျော်နေပါက မိမိအတွက် အန္တရာယ် ကြီးမားမည်။

အောင်မနက် ၈ နာရီတွင် ဂိလင်စတိုင်းတောင်ကြီးတွင်
အလင်အမည် ဝေဇာင်စောင့်အလစ်တထုတ်ရောက်လာကြသည်။
ထိုအခါ အနက် ကရော့စ်လည်း ပါလာသည်။

မျှော်စင်ပြတင်းပေါက်ကလေးမှ အောက်သို့ တွဲလောင်သော
နေသော ပေနှစ်ဆယ်အဝတ်ခန့်ရှိ နိုင်လွန်ကြီး ပြုပြုတချောင့်
ကို အပင်ဆုံး သတိပြုမိသူမှာ ကရော့စ်ပင် ပြစ်သည်။

တဆက်တည်း ကျုံးအောက်သို့ကြည့်လိုက်ရာ ကျုံးရေပြင်
၌ ဝမ်းလျှား မောက်လျက်ကြီး ပေါ်လော့ မျောနေ
အလောင်းကြီးကို တွေ့ရလေသည်။ မျက်နှာကို မမြင်ရဘဲ
တိုင်း မည်သူ့အလောင်းမှန်း ကရော့စ် သိလိုက်၏။

ဆစ်ကမန်ပေလ်လ်ကပ်ဟော်ဆင်၏အလောင်းမှလွဲ၍ တခြား
မဖြစ်နိုင်။

နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်ကြီးတကောင် သေသွားလေပြီ။
ဂျာမန်စစ်သည်တော်များ၏ဂုဏ်သိက္ခာကို ညှစ်ထေးစေသော
အစွန်းကွက်ကြီးပေါ်မှ အစက် အပြောက်ကလေးထုရ ဖျား
သွားသည်ဟု ဆိုရချိန်မည်သာ။

အခန်း [၂၀]

မာလင်နှင့် ဒုတိယအလှူခံတို့နှစ်ဦးသား ဝေသာကျားဆိမ်သားထဲ
၌ ငျစ်ငယ်စွန့်ယမ်း စကားပြောနေကြသည်။

မာလင်သည် ဘောင်းဘီစစ်ဆွဲစေပြီး လက်ဆေးကန်၌ လက်
ဆွဲဆေးသည်။

‘ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့ အလုပ်ကိုစွဲပြောဖို့ ချိန်းထားတာ မဟုတ်
ဘူး၊ အဖေ’

‘ဟုတ်တယ်လေ’
မာလင်က အပ်ပြာတုံးဆီ လက်လှမ်းလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ကျုပ် ခန့်မှန်းချက်သုံးခုပြောရမှာလား’
‘ဒီလူတွေ့သတင်း ကြားရတာတော့...’

‘ဘယ်သူတွေ့လဲ ရဲဘော်ကြီး’

‘အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေလေ၊ သူတို့ရဲ့ နောက်စစ်ဆင်ရေး တစ်ခု ပတ်သက်လို့ပေါ့၊ နောက်ဆုံးစစ်ဆင်ရေးကတော့ သိပ်အောင်မြင် သွားတယ် မဟုတ်လား’

မာလင်သည် သူ့လက်များကို ဝင်အောင် ဆေးကြောပြီး စက္ကူလက်သုတ်ပင် နှစ်ရွက်ကို ဆုတ်ယူသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ နောက်တခုအကြောင်း ပြောစမ်းပါ’

‘ဒီတခါတော့ ဗုံးတွေအကြီးအကျယ်ဖောက်ခွဲဦးမယ်တဲ့၊ အဲဒီလို ကြားတာပဲ’

မာလင်က လက်သုတ်ပင် နှစ်ရွက်ကိုလုံးထွေးပြီး အမှိုက်ပုံးထဲ တန်းတန်းမတ်မတ် ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးကမ္ဘာပါပဲ ရဲတော်ကြီး၊ ခင်ဗျားရဲ့ လျှစ်မြန် ဖျတ်လတ်မှုကို ကျုပ်လေးစားစားပါတယ် ဖွန်ဒေရ၊ ခင်ဗျားကို တခုမေးပါရစေလား’

‘မေးပါ’

‘ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် ဒီလိုပဲ အိမ်သာထဲမှာ အမြဲ ချိန်းတွေကြော့မှာလား’

ဒုဆလော့ခ် လည် ချောင်း ရှင်း ပြီး အိမ်သာမှ ထွက်ရန် ပြင်သည်။

‘ကျုပ်ပြောထားတာ မမေ့နဲ့၊ ဧကဂျီတီကို နောက်လား ပြောင်လားလုပ်ယပ် ကျုပ်တို့နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးကို ထိခိုက်နိုင် တယ်လေ’

‘ခင်ဗျားရဲ့ဆက်ဆံရေးက အိမ်သာထဲမှာပဲ မဟုတ်လားဗျာ’ ထိုအခိုက်....

အိမ်အမည်ရှိ ချစ်စဖွယ်မြို့ကလေးမှလာသော ဖာလ်ဇိုင်းမား အမည်ရှိ သွားဆရာဝန်တဦးသည် အိမ်သာထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ဒုဆလော့ခ် ထွက်သွား၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ပိုးမွှားသတ္တဝါကို အသွန်ကြောက်သူ ဖြစ်သည်။ အိမ်သာထဲဝင်ဝင်ချပ်၊ ဧယင် ဆုံး လက်ဆေးသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်လား။

မာလင်က ဒေါက်တာ ဖာလ်ဇိုင်းမား၏ အပြုအမူကို မြင်မြင် ချမ်း ထိုသို့အကဲဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက်... ဖရိဒါ ကက်ဆယ်လ် အကြောင်း တွေးယမ်း အိမ်သာထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။

သူမသည် ‘ဖန်စီတမ်း’ စားသောက်ဆိုင်ကြီးထဲ၌ အလှဆုံး၊ အချောဆုံး မိန်းမတဦးဖြစ်နေသည်။ ပျော်ပွဲ ရှည်ပွဲ ကွင်းကြီး အလယ်၌ ဧကီယိုအသံလွှင့် မျှော်စင်ကြီးပေါ်၌ တည် ရှိ သော စားသောက် ဆိုင်ကြီးထဲသို့ မာလင် ပြန်ရောက်လာသည်။ စားပွဲ၌ ဖရိဒါ ကက်ဆယ်လ်သည် သူ့ကို စောင့်နေသည်။ မာလင် ပြုံး ဆိုက်သည်။

* * *

‘သူ... ဒုဆလော့ခ်နဲ့ ချိန်းတွေ့ခဲ့တယ်လို့ ဖရိဒါ သတင်းပို့ ထိုက်တယ်’

၁၉ နာရီ ၂၃ မိနစ်အကြာတွင် ဟာပါက ဒု ညွှန်မှူးအား ပြောပြသည်။

အချိန်သည် အကုန်မြန်လှပါသည်။

‘သွန်ခရေရုဆလောဂ် ပေါ်ဆရာ’
မတ်ခါမ်က ဝင်ဆောက်သည်။

‘ဟို... ဝေးမသားလား’
ဒု သွန်မူးက မေးသည်။
‘ဟုတ်ပါဘယ်’

‘မာလင်ကို ဒုဆလောဂ်နဲ့ အထပ်တန်းက အတူတွေ့ဖူးတယ်’
ပတ်ခါမ်က ပြောသည်။

‘မင်း ဘယ်လိုဆင်သလဲ...ဘီလ်’

ဟာပါက ပြုံးပြသည်။ သူ၏ အေးဆေး တည်ငြိမ်မှုကို
ဒု သွန်မူးက ခုနစ် နှစ် အထပ်ကြီး ခေလို့သည်။ ဤနည်းဖြင့် လစာ
တစ်နှစ် ခေါ်လာ ၃၅၀၀ ခန့် တိုးမြှင့်ခံရဖူးပုံ ပို၏။

‘သု့ဆီ ကျွန်တော်တို့ ပို့လိုက်တဲ့ကိစ္စ သူ့ ဘာသာလုပ်နေတဲ့
ရတယ်...ဂျွန်’

‘မက်တာဖာ (တိုက်ရိုက် ဥပမာ)လား’

‘မက်တာဖာ... တဲ့ကွာ၊ တော်တော်ဆိုးရွားတဲ့ နာမည်ကြီးဆီ
ကွာ၊ ကြောက်စရာလဲ ကောင်းတယ်၊ ဒီ ငန့်တွေဟာ စစ်ဆင်
ရေးတွေ၊ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေကို ပေါ်ကြောင်ကြောင် နာမည်
ဝှက်တွေ့စပ်ပေးရာမှာ ချီးကျူးလောက်ပါပေတယ်’

‘မာလင်ရဲ့ ဦးလေးဟာ လွတ်တော်အမတ် တယောက်ပဲ
ဘီလ်၊ ဒီကောင်ဘာဖြစ်လို့ ရုရှားတွေနဲ့ ကစားနေရတယ်လို့
ထင်သလဲကွာ’

‘သူ့နည်းသူ့ ယန်ကတိုင်း လုပ်နေတာဖြစ်မှာပဲ ဂျွန်၊ တခြား
... ဆွဲက အလုပ်မဖြစ်ဘူးလေ။ မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား။

‘... ဘယ်လို သုံးစွဲလဲ... ခိုထားပဲ။ ဒီကိစ္စ မပြီးသေးပါဘူး’
ဒု သွန်မူးက စိတ်မဆက်သဘာဝဖြင့် မျက်မှောက်ကြည့်
... သည်။

‘ဘာလင်က ငါတို့ ကောင်မလေးဟာ အဲဒီ... ‘မက်တာဖာ’
... ကို သိသလား... ဘီလ်’

‘မက်တာဖာ မပြောနဲ့၊ သူ့... ‘ခရက်ရှီနိုက်စ်’ တောင် မသိ

... သွန်မူး ဂျွန်ခမစ်သည် မတ်တတ်ထဲ ပြီးပြတမ်းပေါက်နား
... က အပြစ်တို့ ဆယ်စက္ကန့် အယ်နစ်စက္ကန့်ကြာမျှ ဝေးကြည့်
... သည်။

‘... တို့တွေ... ခုလို ခွန်စားလုပ်ကိုင်ရတဲ့ အလုပ်တွေမှာ ဘာလို့
... အသန်လုပ်ရှားပြီး အောင်မြင်မှု ရယူချင်ကြတာလဲ၊
... သော်ဂျွန် အဆိုအမိန့်တစ်ခုက ဘီလ်၊ မင်း သော်ဂျွန်
... တွေ ပတ်ပူးမှာပေါ့’

‘... ဘီလ်ဟာပါက ခေါင်းညိတ်သည်။

‘... သော်ဂျွန်ရေးခဲ့သော စာတလုံးတပါးမျှ မမတ်ဖူးပါ။

... ဆက်သက် ညာလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

လောက်ဆိုလျှင် ကျသင့်တွေနဲ့ အခွန်တွေပါ လုံလောက်မှာ

တစ်ပါးသည်။ ဤလူသည် သူ သဘောမကျသူ တဦးအား
ပေးစားချီးမြှင့် ပျက်စွက်ကို လက်သီးနှင့် ဆောင်ထိုးမည်
အမျိုးပါပဲ။

အောက်ဆိုးတာမျိုးကိုလည်း သူ လုပ်ချင်လုပ်ဦးမည်။
ခက်ထေ့လှချေလား၊ မိတ်ဆွေကြီးရယ်

အကျင့်ပါနေလို့ဗျာ
အောင်သည် နောက်ဘက်ခန်းထဲဝင်ကာ တံခါးကို ဆွဲ
အံ့ကိုသေစေဖို့ ဝှံ့သည်။ စားပွဲစောင်းတွင် ထိုင်ယင်း
စီအိုင်အေဌာနခွဲ ဖုန်းနံပါတ်ကိုလှည့်သည်။

အထိတ်လပ်စ်
အမျိုးသမီး တဦး၏အသံ။
အတား...ဟားဘတ်စတိုလင် ခေါ်ပေးပါ

ခေါ်တော်ယာဉ် ဌာနကလား?
စားပေးစာယူ ဌာနကပါ ခပ်ဗျာ
ပြောတာ မာလင်ပါ။ ကျွန်တော် အတွက် ဘာတွေ
သည်

အဆိုတော်...
အိုင်ဘယ်လာသည် သူ့ အလုပ်ကို ပြန်လုပ်နေ၏။

အထိတ်လပ်စ် ပစ္စည်းကိရိယာ အစုံအလင် တပ်ဆင်ထားသည့်
အထိတ်လပ်စ် အမျိုးသမီးအကျဉ်းထောင်ကြီးသည် စတုဂံ
သည်။

အခန်း [၂၁]

ဖက်ဆွဲသေတ္တာများ ရောင်းသော ဆိုင်ပိုင်ရှင် 'အလင်
စင်းဒါး' ဆိုသူက မာလင်အား အထူး တယ်လီဖုန်း ထားနဲ့
အခန်းသော့ကို ပေးအပ်လိုက်သည်။

ဤ အမေရိကန် အေးဂျင့်သည် အမေရိကန် ယဉ်ကျေး
ရိပ်သာရှိ စက္ကန့်နှင့် သောတအာရုံဆိုင်ရာဌာနခွဲမှ တယ်လီဖုန်း
မသုံးပဲ မိမိ၏ဆိုင်မှ အထူးဖုန်းကို လာရောက် အသုံးပြုခြင်း
အလက်စင်းဒါး နားမလည်နိုင်ပေ။ သူ့ ဆိုင်သို့ လျှို့ဝှက်အေးဂျင့်
အတော်များများ ဝင်ထွက်ခဲ့ကြဖူးသည်။ မာလင် သည်လည်း
လူသတ်ရန် လက်မနှေးတတ်သော အေးဂျင့်တဦးဖြစ်မည်။

'နောက်ဖေးခန်း စားပွဲရုံ ဗယ်ဘက် အံ့ဆွဲထဲမှာ'
မာလင်က ကောင်တာပေါ် ဂျာမန်မတ်တွေ ၅၀ တန်တစ်
ချပေးလိုက်သည်။

မကောင်းတဲ့မိန်းမဆိုတာ ဒီကမ္ဘာမှာ မရှိပါဘူး'ဟု ပြော
သော၊ မိမိသမီးနှစ်ဦးက မီးရှို့သတ်၍ အသက် ဆုံးရှုံးသွား
သော၊ လူမှုရေးစိတ်ပညာပါရဂူ၊ ခေတ်မီတိုးတက်သောအကျဉ်း
ထောင်၊ နှစ်ထောင်ရေးရှဲ့ ဦးဆောင် လုပ်ရားခွဲသူ ဒေါက်တာ
"အင်ဂါဒိုင်ဆင်" အား ဂုဏ်ပြုသော အားကြီး
ကပ်ပွမ်းတပ်ခဲ့သည့် ထောင်ကြီး ဖြစ်သည်။ ဤအကျဉ်းထောင်
တွင် အနိုင်ရလုံး၏ တတိယအကောင်းဆုံး အမျိုးသမီး တစ်
ကက်တော အသင်းနှင့် ဆုံကြမည် ကောင်းသော ခေတ်မီ
အနုပညာသစ်တန်းတို့ ရှိကြသည်။

ဟား၊ ဟတ်စ် တက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာ ခွဲရရှိခဲ့ပြီး၊ လူသတ်လိုသော
စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော၊ ရှေးဟောင်း အတိတ်
ကာလ အပြစ်အပျက်တို့ ကိန်းဝပ်နေသည့် သွန်းဖို့မှ ရဲအရာရှိ
တဦးသည် ဂက်ဘလစ်ဟိုဖင် အကျဉ်းထောင်ကြီး၏ ဒုတိယထောင်
ခံကြီးလမ်းတွင် ထောင်စောင့် ကရွန်ဒေါ့ဖ်နောက်မှ လိုက်ပါထိ
လျက်ရှိသည်။

အမျိုးသမီးထောင်စောင့် ကရွန်ဒေါ့ဖ်သည် ပေါင်ချိန် ၁၈၀
တိတိ ရှိပြီး ကြွက်သားများဖြင့် ကျစ်လျစ် သန်မာ တောင့်တန်
သော မိန်းမတယောက် ဖြစ်သည်။

သူမသည် ချောင်းတချက် ဟန်ပြီး အကျဉ်းခန်း တံခါး
ရှေ့မှ ရပ်လိုက်သည်။

သူ့ကို "ဘယ်လ်ဆင်ရဲ့ ခွေးမကြီး" လို့ ခေါ်ကြတယ်။
အကျဉ်းသားတွေကို ခွေးနဲ့ ကိုက်သတ်ခိုင်းပြီး လူ့အရေးပြဿ
တွေနဲ့ မီးစလောင်းဖုံးလုပ်ခဲ့တယ်လို့လဲ ပြောကြတယ်'

ကရွန်ဒေါ့ဖ်က ပြောပြသည်။

ဘယ်လာက နှာခေါင်းတချက်ရှုံ့သည်။ သူသည် ရဲအရာရှိ
ထံသို့ အလွန် ခန့်ညားနေ၏။ အကျဉ်းခန်းတံခါးသို့ သူ
ထိုင်ထုတ်ပြင် ဝေ့ယမ်းညှန်ပြသည်။ 'တံခါးပွင့်လိုက်ပါ...'

'ထုတ်ကဲ့ပါ... ရဲအရာရှိမင်း... ရှင့်'

ကရွန်ဒေါ့ဖ်သည် အကျဉ်းသူ "အင်ဂါဒိုင်ဆင်" အား
အကျဉ်းထောင်၍ ထုပ်ခါ ပြုလိုက်သည်။ 'သတိထား' သူမ
အဖို့ပြင် ဝေ့ဂ် ကြမ်းတမ်းသော အင်ဂါဒိုင်ဆင် နှင့် အတူ
ရဲအရာရှိ အပါအဝင် မည်သူ့ကိုမှ နှစ်ယောက်တည်း အတူ
အားကွဲပံ့ပါပေ။

'မာတင်ဆိုင်မန် သေဆုံးရတာဟာ မတော်တဆမှု မဟုတ်
ဘဲ ကောင်းယုံကြည်နိုင်တဲ့ အကြောင်းရင်း အချက်တွေ ကျုပ်တို့
ရဲ့အားပါပြီ။ ခုနစ်တန်းက ခင်ဗျားနဲ့ အပေါင်းပါ
အတူတူ သာက ဖာရားလိုပြ သက်သေအပြစ်နဲ့ စွပ်စွဲထောက်ပြခဲ့
တယ်။ ခင်ဗျား... ကျုပ်ကို ဖူးပေါင်းကူညီပါ့မယ်ဆိုလင်...'

'ရဲအရာရှိမင်း မေးတာကို ပြေလိုက်လေ'

ကရွန်ဒေါ့ဖ်က အင်ဂါအား အမိန့် ပေးသည်။ မာတင်
ဆိုင်မန်ဆိုသူသည် ဆန်ဖီယေဂိုမြို့တွင် မကြာသေးမီက ဆံသဆိုင်
ရဲ့အောင်းချပစ်ပြီး ပီစီစိတ်ကမ်းခြေ အနီးတနေရာ၌ အငြိမ်းစား
ယူနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ကရွန်ဒေါ့ဖ် လုံးဝ မသိရှာပေ။

'ကျွန်မ... ဒီလူလိမ်လူညာ ဂျူးအကောင်နဲ့ပတ်သက်လို့ဘာမှ
မသိဘူး၊ သူ သေသွားတာ ဝမ်းသာတယ်၊ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်
သူ့ကို မသတ်လိုက်ရတာ ယူကျူးမရဘူး၊ သူပြောတဲ့ဟာတွေနဲ့

ဆယ်ပုံ ထုပ်ကိုတောင် ကျွန်မ လုံးလုံး မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ တာဝန်
ပြောတာ

အင်ဂါဒိုင်ဆင်က မမျှော်သောအခါ အဆင်ပြေကြီးပြန်ခဲ့
သည်။

‘ဒါပေမယ့်...တခြားမျက်မြင်သက်သေတွေရှိသေးတယ်လား
ဘယ်လောက် ပြောသည်။’

‘သူတို့ အားလုံး ယုတ်မာတဲ့ ခိုခိယုန်ဝါဒီ လူညာ
ချည်းပဲ’

ဘယ်လားသည် မိမိ၌ အခွင့်အရေးတခု တကြိမ်သာ
ဖြစ်ကြောင်း သိသည်။ ထိုအခွင့်အရေးမှာလည်း တစ်ကြိမ်
တစ်ကြိမ်မျှသာ။ သူသည် လှုပ်ရှားရန် အဆင်ပြေထားပြီးဖြစ်သည်
သူ့ လက်နက်မှာ ဖော်လိကပ် ဖော်ဆင်အတွက် မူလကလည်ခဲ့
ထားခဲ့သော လက်နက်ဖြစ်သည်။

မန်ဟက်တန်မြို့၌ ဆေးဘက် ဆိုင်ရာ စစ်ရေးရေးများ
ခတ်ခွဲခန်း၌ ညသန်းခေါင်လွန်ချိန်တွင် သူကိုယ်တိုင် စီမံပွဲလား
ခဲ့သော ခတ်ငွေ့ လက်နက်ဖြစ်သည်။ ဤ လက်နက်၏ တန်ဖိုး
အာနိသင်ကို မနုဿ လူသားများ အပေါ် မစမ်းသပ်ရအောင်
စမ်းသပ်ခွင့်လည်း မရခဲ့။ လော့င်ဒ်စ်စ်စ် လော့င် ထားသော
ကြက်တကောင်ဖြင့်သာ စမ်းသပ်ခဲ့သည်။ ဤလိုပေးဒိုက်အဆင်
ခတ်ငွေ့သည် အလွန်လျစ်မြန်စွာ သေစေနိုင်စွမ်း ရှိပေရာ ယခု
နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်မကြီး အင်ဂါဒိုင်ဆင်ကိုလည်း တာ
တည်း သတ်ပစ်နိုင်မည်ဟု သူ ယုံကြည်ထားသည်။

အရေးကြီးတဲ့ အရာပစ်ဆေးမှုမှာ ကူညီဖို့ သူ့ ငြင်းခန်
အားဖြင့် သူ့ ပွက်တက်ကဲမှာ ရေးထည့်ထားလိုက်ပါ

ဘယ်လားက မိမိ၏ အလုပ်ကို ဤတွင် ပြီးဆုံးကြောင်း
အာသာပေါက်စေရန် အခွင့်ကုန်ခေါ်ဖိအား ပြောလိုက်

ဘယ်လား၏ လက်နက်မျိုးကို အမေရိကန် အထူး တပ်မတော်
အဖွဲ့တိုင်းရေးပညာ ကျွမ်းကျင်သူများက တထူးချီးကျူး

သည်။ ကေ၊ဂျီ၊ထီဆုတ်သင်ရေးသမားများသည် ဖရန်ဖတ်
အင်္ဂလိပ်အန်ကျင်သော ယူကရိန်းပြည်နယ်သား နှစ်ဦး

အ ဤလက်နက်မျိုးဖြင့် သုတ်သင်ခဲ့ကြဖူးသည်။
‘သူတို့က...ကျွန်မ ရေးမှတ် ထားလိုက်ပါမယ်’

ကျွန်ခေါ်မိသည် တံခါးဖွင့်ရန် တဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။
အခြား ဘယ်လားအဖို့ အခွင့်သာပြီ။

ဘယ်လားသည် မောင်တိုင်းနှင့် တူအောင် ပြုလုပ်ထားသော
အထူးသနတ်ကလေးကို ဆတ်ကန်ဆွဲထုတ်ကာ အင်ဂါဒိုင်

ဆင်နားခေါင်းပေါက်စအောက် တွေ့ပြီး ခလုတ်ဆွဲလိုက်သည်။
ထိုထောင့်ိုက်ခတ်ငွေ့ကား ထိရောက်လှပေ၏။ အင်ဂါဒိုင်

အ ဤအပြစ်အား မသိမသာဘူးနိုးထုတ်ပြီး အကျဉ်းခန်းတံခါးကို
အဖွဲ့တိုင်းလိုက်သည်။

ဘယ်လ်ဆင်မှရွေးမကြီး’ သည် လျစ်မြန်စွာပင် အသက်ထွက်
အခြေအနေပြီ။

‘ဘယ်လိုပိုင်တဲ့ကို သိချင်သလဲ’
 ဟားဘတ်စတိုလ်၊ ငါ့ က မေးသည်။
 ‘ခရက်ရှ်ဗိုက်စ်’
 မာလင်က ပြောသည်။
 ‘ခဏလေး...ဟုတ်ပြီ။ ခင်ဗျားက အင်္ဂါဂြိုဟ်သား တွေ
 ပတ်သက်သမျှ အချက်အားလုံး လိုချင်တာကိုး’
 ‘ဟုတ်တယ်၊ တခုမကျန် သိချင်တယ်’
 ‘ဟုတ်ပြီ...ဟုတ်ပြီ’
 ‘အင်္ဂါဂြိုဟ်အုပ်စုထဲက မိန်းမတယောက်က မာတာဖေး
 ကင် ဟော်ဆင်တဲ့၊ သူ့ အသက်က (၂၆) နှစ်’
 ‘ဒါတွေ ကျွန်တော် သိပြီးသား၊ တခြားဘာထူးလဲ’
 ‘သူ့ အဖေက နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်ကြီး တယောက်
 အက်စ်အက်စ်တပ်က စစ်ဗိုလ်၊ ဆစ်ဂ်မန်ဖော်လ်ကင်ဟော်ဆင်ဆဲ
 တနင်္လာနေ့တွန်းက အကျဉ်းထောင်က ထွက်ပြေးဖို့ ကြံစည်
 သေသွားတယ်’
 မာလင် တစုံတခုကို မသက်သာတော့ပါ။
 ‘အဲဒါ...ဘယ်မှာလဲ’
 ‘နျူရင်ဘဂ် ပြိုနားက ဝီလင်စတိုင်းထောင်ကြီးမှာ တထောင်
 လူဆိုးတွေကိုထားတဲ့ ရဲတိုက်ဟောင်းကြီးပေါ့’
 မာလင် ပြုံးပြီး မသက်သာဖြစ်လာသည်။
 ‘ဘယ်လို ဖြစ်တာတဲ့လဲ’
 မာလင်သည် ပြာခွက်ကို လိုက်ရှာယင်း ဆက်မေးသည်။

‘ရဲတိုက်မျှော်စင်ကနေ တွယ်ဆင်းတော့ ကြီးပြတ်သွားပုံရ
 ချည်။ သူ့ လည်ပင်းကျိုးသွားတယ်။ ကျိုးထဲမှာသူ့ အလောင်း
 တွေ့ရသတဲ့’
 ဟုတ်ပြီ၊ ဒီလိုပဲဖြစ်ရမှာပေါ့။
 ‘ခင်ဗျား...ပြဿနာနဲ့တော့ ဆိုဗီယက် မထင်ပါဘူး’
 ထားပါတော့၊ ထားပါတော့။
 မာလင်သည် ပြာခွက်တွင် ဆေးလိပ်ပြာ ခြွေချလိုက်သည်။
 ‘တခြားဖော’
 ‘ပြောရခက်သွားပါ၊ လူနဲ့ခဲတဲ့ နှစ်ရက်လောက်ကလဲ မော်လ်
 ဆင် ဟော်ဆင်လိမ့်၊ နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်ဘုတ်တိုလ်၊ မဲ ဆိုတဲ့
 အက်စ်အက်စ်ဗိုလ်ကြီးတဦး ရေဖမ်းစတရပ်စ် အကျဉ်းထောင်မှာ
 သေသွားတယ်လို့ သတင်းအရရထားတယ်’
 ‘ဘာရောဂါနဲ့ သေတာတဲ့လဲ’
 ‘နှလုံးရောဂါတဲ့ဗျ’
 မာလင် သိပ်မယုံချင်။ တခုခုအတွက် ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်နေ
 ခဲ့တာမျိုးတော့ မသိ။
 ‘တခြား အဖေသူတွေ မှီသေးလဲ’
 ‘အဲ...ဟမ်းဘဂ် အကျဉ်းထောင်မှာ ဒါချောင် အကျဉ်း
 ထောင်မှာ အုပ်ချုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဝိုက်ကမကင်လဲ ဖီဒီနီယပ် သွားပြီ။
 (၁၀) ရက်အတွင်း စစ်ရာဇဝတ်ကောင်ကြီးသုံးယောက် မသာ
 သာ သွားပြီဆိုပါသော’
 ယခု အင်ဂါဒိုင်ဆင်ပါနှင့်ဆိုလျှင် လေးလောင်းဖြစ်ပေမည်။

သို့သော်... မာလင်သည် အင်္ဂါဒိုင်ဆင် ၏ သဘင်...
နေ့က သုံးရက်ခန့်ကြာမှ ကြားသိရမည် ဖြစ်၏။ မယိသေသည်
အကြောင်းမဟုတ်။ သူသည် အပူမြစ် အပင်ကိစ္စ ဖြစ်သည်
သိပ် အကပ်မပါသည်။ (၁၀) ခါမှာ (၇) ခါတော့ သူ့အင်္ဂါ
တွေ တိုက်ခိုက်မှုကို တွေ့ရမည်။ လွဲခဲ့သည်။ ဤ သေဆုံးမှု
များသည် ပုံစံကွက် တစ်ခု၏ အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်ရမည်။

မှန်သည်။

ဤသေဆုံးမှုများသည် အင်္ဂါဂြိုဟ်သားများ၏ လုပ်ရပ်
မည်ဟု သူ တေးမိသည်။

ရင်းတို့၏ ပုံစံကွက် ကိုသာ သူ ဖော်ထုတ်ပြီး သူတို့အကြား
ဆက်စပ်ကြည့်နိုင်မည်ဆိုလျှင် သူတို့တွေ့နေသော ခြေရာခံလိုက်
ရမည်။

တကယ်တော့ သူ လွဲမှားနေသည်။

နာဇီအကျဉ်းစခန်းမှ အသက်မသေပဲ လွတ်မြောက် လာသူ
တဦးက ဤ လူသတ်မှုများကို တကိုယ်တော် စိမ်းကိန်းသူ
ပြောင်မြောက်စွာ ကျူးလွန်နေကြောင်း သူ လုံးဝသိသမဖြစ်
မိသေးပါ။

ဒေါက်တာ အာနက်စ်တယ်လာအဖို့ အန္တရာယ် ပေါ်ထွက်
ချေပြီ။ မာလင်သည် ခြေရာခံ အလိုက်ကောင်းသူ ဖြစ်သည်
မဟုတ်လား။

မူဆိုးသည် သားကောင်နောက်သို့ စတင် လိုက်တော့
တည်း။

အခန်း [၂၂]

...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော

'ကျွန်တော်ကတော့ ဆော်ယာပ'၊
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော
...အစီအစဉ်... အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ ရောက်ရှိ လာ သော

၂၁၆ စိုးသိက်

မာလင်က သူနှင့်အတူ စစ်ဗိုလ်ဝတ်စုံဝတ်၍ အယောင်ဆောင်
လိုက်ပါလာသော အင်ဂျင်နီယာ ဗာလီယံရာနှင့်ပီ မိတ်ဆက်သေး
သည်။ စစ်ဗိုလ်နှစ်ဦးအား ထောင်မှူးက ကော်ဖီတိုက်သည်။
အလွှာပထမအလွှာပထမကား အနည်းငယ် ပြောကြားပြီးနောက်
‘ခုလားတာက ဖော်လီကင်ဟော်ဆင်ကို စွဲမဟုတ်ပါလား’ အ
ဆော်ယာက မေးသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း အစ်ဂီဖန်ဖော်လီကင်ဆင်
ဆင် ကိစ္စပါ’

‘ကျွန်တော် မနှစ်ခြိုက်တဲ့အကျဉ်းသားတစ်ဦးပါပဲဗျာ၊ အဲဒီကောင်
ကိုတော့ ခင်ဗျားအစီရင်ခံစာထဲ ထည့်မရေးလိက်ပါနဲ့နော်’

‘စိတ်ချပါဗျာ၊ ခြင်းတောင်းထဲက ပန်းသီးအပုပ်တလုံးသေ
ဟုတ်လား’

‘သိပ်ဆိုးတဲ့လူဗျာ၊ သူ့ကို အယ်ဆူမုလဲ လာမတွေ့ဘူး။
မိသားစု ဆွေမျိုးထဲကတောင် မလာကြဘူး။ သူ မသေဆုံး
တဖန်အထိ (၇) နှစ်လုံးလုံး အယ်ဆူသည့်အထောက်အပံ့ ထာ
မတွေ့ခဲ့ဖူးဘူး၊ ကျွန်တော် မှတ်တမ်းထဲ ပြန်ကြည့်ပြန်ပြန်’

ထောင်မှူး ပီတာဆော်ယာက သူ့စားပွဲပေါ်မှ ဖိုင်ဖွဲ့ကို
လက်သွိုးနှင့် ခေါက်၍ ပြောသည်။

‘သူ မသေခင် နောက်ဆုံး ရက်အနည်းငယ်အတွင်း သူ့ကို
လာတွေ့သူ နှစ်ဦးပဲ ရှိခဲ့တယ်။ သူဟာ တနင်္လာနေ့မနက်ပေါင်း
ပိုင်းမှာ ကျူးထဲပြုတ်ကျပြီး ရေနစ်သေသွားတယ်လို့ ကျွန်တော်
တို့ဆီက ဆရာဝန်က ပြောတယ်’

‘ခင်ဗျားတို့ဆီက ကျူးကြီးက သိပ်ကောင်းတာပဲ ဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သမိုင်းဝင် ကျူးကြီးပါပဲ။ အဲဟို ဧည့်သည်
ခေါ်ယောက်ခွဲပတ်ဆက်ပြီး ခင်ဗျားသိချင်အယ် မဟုတ်လား’

‘ဟဲ့... ခင်ဗျား အကြား အပြစ် ရှေးပြီပဲ၊ ကဲ... ရဲသော်
အဲဒီပြေး မေးမှတ်ပေတော့’

အဲဒီလိုသည့် တော်လှန်ပစ်ကို ခရုတ်နှိပ်ပျံ့ပြီး အောက်ခံ
အင်ဂျင်နီယာတို့ အနုသည့်အားခသောမှတ်စုစာရင်းထဲ ထည့်
ရေးဆွဲရန် ဟန်ပြုတ်သည်။

ပြီးခဲ့တဲ့ ကြာလယ်တေးနေ့မနက်ပိုင်း မှန်းတည့်မှာ နီးလေးမှာ
အောက်ခံအင်ဂျင်နီယာလက်ထက်ဆိုတဲ့ ပြုတ်သွယ် သတင်းစာ အစာ
အာဟာရ ခင်ဗျား အခု ထိုင်နေတဲ့ ကုလားထိုင်မှာ စတုဂံနေခဲ့
တယ်။ သူဟာ မန်ချက်စတာ ဂါးဒီးယန်းသတင်းစာက ပေးအပ်
တဲ့ တာဝန်အရ လာခဲ့သူပဲတဲ့။ သူ့ကို အကူအညီပေးဖို့ မေတ္တာ
ခေါင်စာတစ်စောင်ကို ကျွန်တော် ရရှိတယ်။ ရော့ ဟောဒီမှာ
အောက်မှတ်ထိုးထားသူက သတင်းဆောင်းပါး အယ်ဒီတာ မာဗင်
ဆိုင်ရီဘီတဲ့၊ ဖော်လီကင်ဟော်ဆင်နဲ့ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခွင့်ပေး
ပေးခဲ့တဲ့။

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ဖတ်ချင်ယင် ဖတ်ကြည့်ပါ’

မာလင်က ထိုစာကို ပွင့်ဖတ် ကြည့်သည်။ ကုလားထိုင်ကို
ကျောမိုပြီး အရသာရှိသော ဘလက်ကော်ဖီကို မော့ချသည်။

‘ဟုတ်ပြီ ဆရာ၊ အဲဒီ ကတ်တတ်ဆိုတဲ့ လူဟာ ခင်ဗျားရဲ့
အကျဉ်းသားနဲ့ အယ်လောက်ကြာကြာ ရှိနေခဲ့ပါသလဲ’

‘သူ့တော့ခင်မရသွားဘူးလေ၊ ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်ဟာ မလာခင် နှစ်ရက်က စည်းကမ်းချိုးဖောက်မှုကြောင့် ဧည့်သည်တွေခွင့် ပိတ်ပင်ထားခံရတယ်။ သူက ထောင်စောင့်နှစ်ယောက် ရန်မူခဲ့တဲ့ အတွက်ပဲ’

‘တော်တော်ဆိုးတဲ့လူပဲ၊ အားလုံးမှတ်ထားခဲ့လား သိဒ္ဓိက
‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ
‘သကြားထည့်ဦးမလား ဗိုလ်မှူး၊’
‘တော်ပါပြီ၊ စကားဆက်ပြောပါရစေဦး’

ထောင်မှူးဆော်ယာသည် သူ့ကော်ဖီခွက်ထဲသို့ သကြားထပ်ခါး ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

‘အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဟာရ်ကတ်သတ်က မကျေနပ်ဘူး ကျွန်တော်ကလဲ စည်းကမ်း ဥပဒေ မလိုက်နာလို့ မဖြစ်ဘူး၊ စည်းကမ်းဆိုတာ ထုတ်ပြန်ထားယင် လိုက်နာမှ ကောင်းတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါနဲ့... သူ ပြန်သွားရောလား’
‘ဟုတ်တယ်၊ မီးခိုးရောင် ဘီးအမ်း၊ ဒဗလျူ ကားနဲ့ ပြန်သွားတယ်။ ကျွန်တော် ပြုထင်းပေါက်က လှမ်းပြင်လိုက်တယ်၊ အဲဒါက တန်ခိုးရဲ့ ကျေးဇူးတော် ဘုန်းကြီးတပါး၊ ရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော်က နေ့ပင်းပိုင်း ဝတ်ပြုပုံသွားတက်နေတာ၊ အဲဒီ ဘုန်းကြီးက တာဝန်ကျ ထောင်ကြပ်ကို ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်နဲ့ တွေ့ဆုံပေးဖို့ အတင်းအကျပ် တောင်းဆိုခဲ့သတဲ့။ အဲဒီ ဘုန်းကြီးက သွားတော့လည်း ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်ဟာ သူ့ အခန်းထဲမှာ ပကတိ အကောင်းအတိုင်းပဲ ကျန်ခဲ့သတဲ့။ အဲဒီ ထောင်ကြပ်က

အပြစ်ပေးလိုက်ပြီ၊ စည်းကမ်းကို ကျွန်တော်က တသစေ ချိုးဖောက်တာမှ ကြိုက်တာ၊ ဒီဟာ မှုကြိုကျောင်းမဟုတ်ဘူးဗျ’
‘ခင်ဗျား တပည့်တွေဟာ စစ်သားတွေလိုပဲ၊ စည်း ကမ်း သဘောကြံပုံရပါတယ် ထောင်မှူး’

‘ခေလင်က ကော်ဖီပန်းကန်ပြန်ချယမ်း ပြောသည်။
‘ဖော်လံကင်ဟော်ဆင်ဟာ တွယ်ဆမ်းဖို့ နိုင်လွန်ကြီးတယ်လို့ ဆိုသလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းနေတုန်းပဲဗျ’
‘ခေလင်က ဆေးပြင်းလိပ်တလိပ် မီးညှို့သည်။ ဆော်ယာအား အထိတ်ကမ်းပေးသည်။ သို့သော် ဆော်ယာက ဆေးလိပ်ဖြတ်ဖူးကြောင်း ပြောသည်။

‘သူ့ ဖိတ်ဆွေတွေကပဲ ဒီကြိုးကို လာပေးတာ နေမှာပေါ့’
‘ကျွန်တော် အနေနဲ့ အဲသလိုပိတ်ဆွေမျိုး မလိုချင်ပေါင်၊ အဲဒါလို ဖော်လံကင်ဟော်ဆင် သေချာပေါက် သေအောင်လို့ ခံနိုင်မလား၊ လာပေးသူက ကြိုးကို ပညာသားပါပဲနဲ့ ပြတ် ထွက် ထောင်ပဲ ‘ကလီ’ ထားခဲ့တာကိုဗျ’

‘ဆို... ကြောက်စရာပါလား၊ အဲဒီကြိုး လာပေးတဲ့လူက ဘုန်းကြီး ဝတ်ရုံနဲ့ လာတွေ့သွားတဲလုပ် ထင်ပါရဲ့’

‘ကျွန်တော်တို့ အဲဒါလဲ စစ်ဆေးနေပါတယ် ဗိုလ်မှူး၊ အဲဒါက ယောဟန်တက်စိတ်က ဘာလင်မြို့က လာသူဖြစ် ကြောင်း မှတ်တမ်းတွေထဲမှာ ဖော်ပြထားတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ် နေသော် စစ်ဆေးနေတယ်၊ လောလောဆယ်တော့ ဒီ ဘုန်းကြီး အပေါ် မသင်္ကာဖြစ်စရာ သဲလွန်စ တခုမှမရရှိသေးပါဘူး’
‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

မာလင်က ထောင်မှူးကို နှုတ်ဆက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်
သည်။ မာလင်နှင့် အင်ဂျလီတို့ကား ထောင်ခေါင်း တဦး
ခေါင်းကြပ်၍ လိုက်ပို့ပေးသည်။

‘...ဘုန်းကြီးလာတဲ့ အနက်နွေမနက်က မင်း တာဝန်
ထလား’

မာလင်က ခေါက်ဆံ့ထားပေါ်မှ ဖြတ်သန်းလာစဉ် ထောင်
ခေါင်းက မေးသည်။

‘ထောင်ခေါင်းက မင်းညီထံပြသည်။’

‘အဲဒီ ဘုန်းကြီး မီးခိုးထောင်ကားနဲ့ ပြန်သွားသလား’

‘မပြောတတ်ဘူး၊ ထင်တာပဲ၊ ကားက သိပ်မကြီးဘူး၊ မီးခိုး
ထောင် ပြန်ချစ်ဖြစ်မယ်’

‘ဘုန်းကြီးက ဘယ်လိုပုံစံလဲ၊ အရပ်ရပ်လား၊ ဝလား၊
သလား’

‘အဲဒါတွေ သတိမထားမိဘူးဆရာ၊ ဘာမှ ထူးခြားချက်
ဘူး၊ သာမန်လူတယောက်ပါပဲ’

မာလင်က သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောသည်။

နောက် အမေရိကန် တပ်မတော်၏ အမှတ်အသား အတုမူ
တပ်ဆင်သားသည့် ပွဲခံကားဖြင့် အယောင်ဆောင်သမားနှင့် ဦး
ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

‘ဖော်လံကင်ဟော်ဆပ် အနားကို ကပ်လို့ မ ရ တဲ့ သတင်း
ဆောက် တဦးနဲ့၊ ဘယ်သူမှမသိတဲ့ ဘုန်းကြီးတပါးတဲ့၊ ကိုင်း-
ဘယ်နဲ့ယုံရဲ့’

အင်ဂျလီက ပြောသည်။

‘ဒါ ထင်တာမှန်တယ်၊ ဒီပစ္စည်း... မရတတ်တဆ လေဆုံးမှု
...’

‘အဲဒါ အထောက်အထားမှ မရှိပဲ’

‘သူ့ကို လုပ်ကြံလိုက်တာပဲ’

‘အထူးအလဲ မကြီးမလဲနဲ့ လွှဲဆောင်နေပြန်ပြီ’

‘အင်ဂျလီက သိပ် ဖော်လံကင်ဟော်ဆပ် ထေထွေးမှုနှင့် အင်ဂျ
...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

‘...’

ထောင်မှူးကြီး ရှုနက်ပ်သည် ဘာ ပြဿနာမှ မပေါ်စေ

‘ထောင်ဆရာဝန်ကြီးကို မေးချပ်သလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဖြစ်နိုင်ယပ် မေးခွင့်ပြုပါ’

ဒေါက်တာဝက်ဆလာသည် ဆံပင်ကျိုးတိုးကျဲထဲနှင့် ပုဆိန်

ချိတ် ဆွတ်တိုးဖြစ်သည်။ ကုတ်အင်္ကျီအပြူကို ဝတ်ထားသည်။

‘နည်းစစ်ယူရန် ခြောက်လသာလိုတော့၏။

နည်းစစ်ရာဂါဖိနှိပ်မှုရုံ ဖြစ်နေကျ ရောဂါ လက္ခဏာတွေ

အားလုံးကို ကျပ် တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဝါမျိုးတွေ ကျပ် တွေ့ပူး

အတိုင်း အတော်များပြီ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီ လက္ခဏာရပ်တွေဖြစ်ပေါ်အောင် လုပ်ယူလို့

ရပါသလား ဝေါက်တာ’

ဒေါက်တာ ဝက်ဆလာနှင့် ထောင်မှူးတို့ တဦးကိုတဦး နား

ဆည်းသော အကြည့်ချင်း မယုယံကြသည်။

‘ဘုတိုးလိပ် မသေခင် သူ့ကိုဘယ်ညွှန်သည်လားတွေ့သေး

မလဲ တုန်းကြီးတပါးဖြစ်ဖြစ်ဆိုပါတော့’

‘ဘုတိုးလိပ်ဟာ ဘာသာရေးမလိုက်စားသူပဲ၊ ဒီထောင်မှာ

ကျွန်ကလေးလုံး တစ်ခု သူ့တရားဝတ်ပြုပေးဘူး’

အခန်း [၂၃]

မာလင်နှင့် အင်ဂျလို့တို့နှစ်ဦး ပရန့်ဖတ်မြို့သို့ လေယာဉ်ဖြင့်
ရောက်လာကြသည်။ လေယာဉ်ပေါ်မှဆင်းပြီး မိနစ် ၇၀
အကြာတွင် ဘာဘာရီဆာ အကျဉ်းထောင်ကြီးရှိ ထောင်မှူး
ရုံးခန်းထဲသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။ အိဂ္ဂန့်ဘုတိုးလိပ်သည်
နည်းစစ်ရာဂါဖြင့် သေဆုံးသွားကြောင်း ထောင်ဆရာဝန်ကြီး
ကိုယ်တိုင်အတည်ပြုကြောင်းထို့ကို ထောင်မှူးကြီးက ပြောပြ
သည်။

‘ဘုတိုးလိပ်ဟာ နည်းစစ်ရာဂါရှိနေတာ နှစ်အတော်ကြာပြီ
သူ့ သေဆုံးမှုနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှသိသယဖြစ်စရာမရှိဘူး’
ထောင်မှူးကြီးက ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်ကတော့ အရာအားလုံးကို သိသယဖြစ်မိကသ
ထောင်မှူးကြီး၊ ကျွန်တော် အလုပ်က ဒီလိုပဲ လုပ်ရတယ်’

ထောင်မှူးကြီး ရှုနက်ပ်က ရယ်၍ပြောသည်။ ဒေါက်တာ
ဝက်ဆလာကလည်း ထောင်ဆေးရုံ၌တာဝန်ကျစဉ် ဘုတိုးလိပ်
သည် ‘ဘာသာရေးဟူသည် လူသားတို့၏ အားနည်းချက်တရပ်၊
အားညံ့ချက်တရပ်ဖြစ်ကြောင်း’ စသည့် သူ့ ခံယူချက်များကို
ပြောစေ ဖွင့်ပြောပေးကြောင်း ဝင်ပြောသည်။

‘တခြား တယ်သူရှိသေးလဲ’
အင်းကုလိက မေးသည်။

‘ကုတ်တယ်၊ ဒီရဲတော်စေးသလိုပဲ၊ တခြား ဧည့်သည်တွေ
လာစေးသလား’

‘ဘာပြုဆန္ဒမှာ နှိုလိမိလဲ၊ ဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော်
ကွမ်းတွင်းပဲ ပြောပါဇာဗျာ’

‘ကျွန်တော်တို့ကိစ္စက အမေရိကန်နဲ့ ဂျပန်တပ်မတော်
ပူးတွဲစစ်ဆေးရတဲ့ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကိစ္စအပေါ်ပေါ့၊ ကဲ...ကဲ...
လဲ ထောင်မှူးကြီး’

ထောင်မှူး ရှုနက်ပ်သည် ထောင် ဘို လာလော ဧည့်
မှတ်တမ်းကို တောင်းယူသည်။

‘ဒက်ဝီးလား ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်ဆေးဖို့ ဟိုလခအထိ
ဆိုတဲ့ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း တဦးပဲ လာတွေ့ခဲ့တယ်ဗျ’

‘ဘယ်က ဒက်ဝီးလားကိစ္စကွ’

မာလင်ကမေးသည်။ ရှုနက်ပ်က တာဝန်ကျ လက်ထောင်
ထောင်မှူးအား ဖုန်းဆက်မေးသည်။ ရေပစ်စဘာရပ်စ် အကျွန်
စခန်း၌ ရာဇဝတ်များကျူးလွန်ခဲ့သူ ဒက်ဝီးလားနှင့် ပတ်သက်
သည် ဆိုကြောင်း ရှင်းပြသည်။

‘ဘာ- ရာဇဝတ်မှု’

‘စစ် ရာဇဝတ်မှုတွေ ထင်တာပဲ’

လက်ထောက် ထောင်မှူးက မဝံ့မရဲပြောသည်။

‘ဘုန်းမြို့ကို ဖုန်းဆက်ပါ’

ဘုန်းမြို့နှင့် ဖုန်းပြော၍ အငြင်းပွားနေတဲ့ ရှုနက်ပ်၏ အတွင်း
အတွေး မလေးက ဗိုလ်မှူးနိုလ်တန်အတွက် ဖုန်းလာကြောင်း
ပြောသည်။

‘ဟမ်းတဘိုမြို့- ကိုဗီဇာဝေါလ်ဒ် အကျဉ်းထောင်ကထဲရင်’
မာလင်သည် ဟမ်းတဘိုနှင့်ဖုန်းပြောပြီးပြီးချင်း ရှုနက်ပ်အား
ပြောသည်။

‘အာထိုးလ်ဒ် မသေခင် တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်မှာ ကိုဗီဇာ
ထောင်ထောင်မှာ နှစ်ရည် ထောင်ကျနေတဲ့ အကျဉ်းသား
တစ်ဆူကရက်ရုံမင်းကို ကျူးရဲ အဆိပ်ရည်နဲ့ တစ်စုံတယောက်က
အဆိပ်ဆက်ခဲ့တယ်၊ ထောင်ဆရာဝန်ကတော့ ဒီလိုပဲ လူကြီး
တစ်ယောက်နဲ့ သဘာဝအတိုင်း ငေတယ်လို့ ပထမ ယူဆခဲ့သတဲ့’
‘ဘယ်လိုများ ဆက်စပ်နေပါလိမ့်’

‘အဲဒီ ကရက်နိုမင်းဟာ ဒေါ်ချောင်းနာဇီ အကျဉ်း စခန်းမှာ
ထောင်ကို ပါးထုတ်အဆိပ်ဆက်တဲ့ နာဇီအင်အားရှိ အဖွဲ့ဝင် ခပ်မိုလ်
ဆောင်း၊ တဦးပေါ့ ဒေါ်ချောင်းကိုတွေ့ ခပ်လျား ကြွေးမွှေးရဲလား’
‘နေထိုင်ပါ မှတ်နား ကြားစေသ မသဘာဝသည်။’

‘မြူးဒေါ်မြို့နားမှာရှိတယ်လေ၊ ထဲမှာမှာ နာဇီတွေက လူတွေ
အများကြီး ဆယ်ပစ်ခဲ့ကြတာပေါ့’

မာလင်က ဆက်ပြောသည်။

‘ကျုပ် ဒေါ်ချောင်းအကြောင်း သိပါတယ်ဗျာ’

‘ခပ်လျား မသိပါဘူး၊ ဘေး ထားလိက်ပါတော့၊ အဲဒီ
အရက်ရုံမင်း အလောင်းကို ခွဲစိတ်ကြည့်လိုက်တော့မှ၊ သူတို့တွေ
ကျူးရဲအဆိပ်ရည် သဲလွန်စကိုတွေ့ကြတယ်၊ ဒီတော့ ခပ်လျားတို့လဲ

ဘုရားထံ နေထိုင်တဲ့ သတ္တဝါရဲ့အလောင်းကို ပြန်ပြီး ခွဲစိတ်ကြည့်
 ကြည့်လျှင်အား အကြံပေးစမ်းပါရစေမှာ
 'အောင်က လက်ဝါးနှစ်ဖက်ပတ်နေသည်။
 'သူ့အလောင်းကို ပြုတ်ခိုက်ပြီး
 'ထရုတ်ရိုက်အလောင်းကိုလဲ မြှုပ်ပြီးမှ ပြန်ပေးပြီး ခွဲကြည့်
 ကြတာပါ။
 'ခါဆို ဘုရားထံရှိအလောင်းကို ပြန် တူးဖော်ဖို့ တရား
 နှိုးက အမိန့်စာ တောင်းခံရဦးမယ်'
 'တောင်းလိုက်ပေါ့။ ဝမ်းဗျား တောင်းလို့မရယင် ကျွန်တော်
 ကျွန်းမြို့ကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်'
 'ထောင်မှူးရှုနက်ပဲက တစ်စာခုနဲ့ မာလင်အား ပစ်ပေါက်
 လိုက်လေမလား၊ သို့မဟုတ် ငိုချမလားဟု ဆင်ဂျလို ငွေ
 သည်။
 'ကျွန်တော်တို့ ဘက်မန်းထေရုတ်လမ်းက ဖရန့် တတ်
 နေတဲ့ ဟိုတယ်မှာ တည်းပါတယ်'
 'မာလင်က ပြောပြီး မတ်တတ်ထသည်။
 'ဆိပ်ကောင်းတဲ့ ဟိုတယ်ပဲ'
 'ဒေါက်တာဝက်လလာက ပြောသည်။
 'ကျေးဇူးပဲ ဒေါက်တာ'
 'အင်ဂျင်နီယာ နှုတ်ထက်သည်။

မာလင်နှင့် ဆင်ဂျလိုတို့ ညစာစားပြီး သန်းခေါင်ယံ အထိ
 'ဆိုင်ကောဂါ အရက်ကို အတူ သောက်နေကြသည်။
 'ပထမဆုံး မြည်အောင် ဘယ်လီဖုန်းဆဲက သူတို့ကို အိပ်ရာမှ
 နှိုးထားစေ၏။ မနက် (၉) နာရီထိုးရန် မိနစ်နှစ်သိန်း လိုသေး
 သည်။
 'ဟုတ်ကဲ့၊ မနက်တော့ ဂါးဒီ၊ ယန်းသတင်း၊ ဝေတကယ်ရုံပါ
 သည်။ ဟုတ်ကဲ့။ သတင်းသောပီးပါး အယ်ဒီတာ မာပင်နက်ရီ
 ဆီလည်း တကယ်ပျံ့ပါသည်။ သို့သော် ကျော်ဖရီ ဒေါ်နယ်
 ဆတ်ဘတ် မရှိတော့ပါ။
 'သူ့ သေဆွားတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီတဲ့။
 'နက်ယတယ်လီဖုန်း မြည်သောအခါ (၁၀) နာရီ ထိုးပြီး
 ငါးမိနစ်။
 'ကျွန်တော်တို့ အလောင်းကို ပြန်တူးဖော်ဖို့ အမိန့်စာတွေ၊
 နှိုးမြို့ချက်တွေ ရထားပါပြီ ဗိုလ်မှူး၊ အခေါင်းကို ဖွင့်တဲ့အခါ
 အားကြည့်ရင်သေးသလား'
 'ရှုနက်ပဲက မေးသည်။
 'နေပါစေမှာ၊ အလောင်းတွေ ကြည့်ရတာ စိတ်ကုန်နေပြီ'
 'မာလင် ဖုန်းချလိုက်သည်။
 'ဆင်ဂျလိုနှင့် မာလင်တို့ သတင်းစာပေါင်းစုံဖတ်ယင်း ထေ့ရာ
 သောပီး၊ ပြောဆိုသွားနွေးယင်းနှင့် နှစ်နာရီခွဲသွားသည်။
 'နောက်ထပ် (၂) နာရီ အထိ ဘာမှ ထူးဦးမယ် မထင်ဘူး။
 'ကျွန်တော် အပြင်ထွက်ဦးမယ် လိုက်မလား'
 'ဘယ်လဲ'

‘ဘယ်ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ဒီမှာဆက်နေယဉ်တော့ ကျွန်တော် သွားလိမ့်မယ်’

‘တာလဲ...ငါ ဆေးလိပ်နဲ့ ဖြန့်လို့ မဟုတ်လား၊ ရှမ်းခွန် ပြောစမ်း’

‘ကျွန်တော် အပြင်ထွက်ချင်လို့ပါဗျာ၊ တနာရီကြာယင်ပြီး ကြမယ်လေ’

ဆင်ဂျဲလို တံခါးဝနားရောက်သွားသည်အထိ မာလင် အား မပြောသေး။

‘ကဲ...ဘယ်လိုလဲ လိုက်မှာလား’

‘သွားခမ်းပါကွာ’

ညနေ ၄း၃၀နာရီတွင် ဆင်ဂျဲလို ပြန်ရောက် လာသည်။ မာလင်သည် ဆိပ်ဆူပေါ်တွင် ထိုင်လျက် တံခါးပေါ်ထဲ သေနတ်နှင့် ချိန်ထားသည်။

‘ဖုန်းလာသေးလား’

‘ဟင့်အင်း’

‘ခင်ဗျားလက်ထဲကပျောက်ကြီး ဒီပြင်ဘက် ရာညီခိုနံ့က ခမ်းပါဗျာ။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျား သူငယ်ချင်းပဲ ခေ့... ပြုလား’

မာလင်က သေနတ်ကိုချပြီး ပြုံးသည်။

‘မင်း ဘယ်ထောက်ခံလဲ’

‘သဘာဝသမိုင်း ပြတိုက်၊ ၆၆ ဝေ မြင့်တဲ့ သမိုင်းဦးဆုံး ခစ်ပလီမိုးကပ်စ် ပုတ်သစ်ညိုကောင်ကြီးတကောင်ရှိ အမိုး... တွေခွဲရတယ်’

သူတို့ ဘာမှဆက်လုပ်စရာမရှိ။ စောင့်နေကြရုံသာ။

(၇)နာရီထိုးမှ ငါးမိနစ်အလို၌ ဖုန်းလာသည်။ သူတို့ရုပ်မြင် ကြားကြည့်ယင်း အရက်သောက် နေကြသည်။

အိဂွန်ဘုတိုးလ်ဒ်၏ အလောင်းကို ခွဲစိတ်ကြည့်ဆေးကြည့် နည်း ‘ဒီဂျီတဲလစ်’ စပ်ဆေးရည် အပိုင်းအစ သံလွှာပျား အင်ဆင်ရှားရှားတွေရကြောင်း၊ ၎င်းဒီဂျီတဲလစ် ဆေးရည်သည် ဆေးထွက်ဖြစ်အောင်၊ နှလုံးထွက်ဖြစ်ခြင်းနှင့်တူအောင်ပြုလုပ် နိုင်စွမ်းရှိကြောင်း ထောင်မှူးကြီး ရှန်ကဲဒ်က စိတ်မသက်မသာ ပြောပြသည်။

‘အဲဒီဆေးရည် ပမာဏက ဘယ်လောက်များသလဲ၊ သေစေ နိုင်လောက်တဲ့အထိ များများစားစား ပါနေသလား’

မာလင်က မေးသည်။

‘အဲဒါတွေပဲ ဝိလ်မှူး၊ ဖြစ်တော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

‘နေပါစေတော့’

‘ဘုတိုးလ်ဒ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဒီဂျီတဲလစ်ဆေးရည်ဘယ်လို စင်သွားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ရှင်းစား မရ...’

‘ဟိုဒ်အတိုင်း အကဲချနိုင်ပါဗျာ’

‘ဗျာ...ဆန်းရှာခံစား ဝေယျာလ်က စီလို လုပ်ရက်ပါ သတား’

‘ဟိုဒ်တိုင်းဆိုတဲ့လူဟာ တကယ်မရှိဘူး၊ ဒေါ်ပီလား အမူ ခံစား တကယ်မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားကို လိမ်သွားတာ၊ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ပါနဲ့၊ လူလိမ်တွေက သိပ်ဟော်တဲ့လူတွေပဲ၊ ခင်ဗျားအများလဲ မသွတ်ဘူး’

မာလင်သည် ကောင်းပျား ရှုကော်အား စိတ်မချမ်းမြေ့
ထောင်တော့ လှိုင်းလိုက်ချစ်သောသည်။ သစ်ခန်းစာ ပေးလိုက်
ချစ်သည်။

‘ဒီကုသက တွင်အလုပ်မှာ သိပ်ကျပ်တဲ့ လူတွေပျားတခြား
ထောင်တွေမှာလဲ ဒါပျားတွေပိုင်ခဲ့ပြီးပြီ။ သူနိုးမြို့က စစ်ဗုဒ္ဓ
သာသတမ်းကြားသလဲ ဆိုတာ နက်ဖြန် ကျွန်တော်ကို အ
ပေးဦးပေးပါဗျာ’

မာလင်သည် ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဖုန်းချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ အားရပါးရသွားပြလိုက်သည်။

‘ဒီဂျိတ်လစ်... ဟုတ်လား’

အင်းဂျလိုက မေးသည်။

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဟမ်းဘုဂ်မှာတော့ ကျွဲရဲအဆိပ်ဆေး’

‘ဟုတ်တယ် တင်... ဒီဂျိတ်လစ်ရယ်၊ ကျွဲရဲရယ်၊ ချူရစ်ဘာနီ

မှာတော့ လက်ဆော့ထားတဲ့ ကြီးတချောင်း

အင်ဂျလို မှီးကနဲ့ လေချွန် လိုက်သည်။

‘ဘုရား... ဘုရား’

သူတို့နှစ်ယောက် မာတ်လှေကားဆီ ရောက်လာကြသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ တယ်သွားမှာလဲ’

‘ဒီမို့မှာရှိတဲ့ စားသောက်ဆိုင် တခုခုပေါ့’

‘မဟုတ်ဘူး၊ နက်ဖြန်ကျ တယ်သွားမှာလဲ မေးတာ’

‘အင်ဂျိုဟ်သား တေဟာ ထောင်တွေထဲက စစ်ရာဇဝန်
ကောင်တွေကို လိုက်သတ်ဖြတ်နေကြတယ်လို့ ထင်သလား’

‘အင်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့အသေအချာ ဝါပြီးသား’

‘ဘုမနီတစ်ခန်းလုံးမှာ ထောင်ကျနေတဲ့ စစ်ရာဇဝန်ကောင်

တွေရှိပြီး ရှိတယ်’

‘ဒါလဲ ငါ့အိမ်ကယ်’

မာတ်လှေကားသည် သူတို့ ရပ်စောင့်နေသော အထက်သို့

အင်လာတော့မည် ဖြစ်၏။

‘အော့ ကျွန်တော်တို့ တယ်ဆက်သွားကြမလို့ မာလင်’

မာတ်လှေကား တံငါပွင့်လာသည်။

‘ဒါ မပြောတတ်တော့ဘူး ကွာ’

မာလင်က မာတ်လှေကားထဲမှထွက်လာသောစကားတိုတိုနှင့်

‘ဒီဂျိုမျက်နှာရှင်မလေးတဦးအား ပြုံးပြုယင်းဖြေလိုက်သည်။’

မာလင်က ပြတမ်းပေါက်မှ လက်ထုတ်၍ ဆေး လိပ် ပြာ
လိုက်သည်။
ရေခဲဖတ်မှာတုန်းက ကျွန်တော်တို့ကားနောက်က လိုက်လာ
ခဲ့ ဆပြောရောင်ပင်ကားကိုတွေ့တော့ ခပ်ဗျား ထာရမေမြေခဲတူး
မာလင်

ငါ့နောက်က နောက်ဖောင်ခံ လိုက်ခံရတာတွေကို စိတ်
တကယ်ပဲလား၊

ကားနပ်ပါတ်မှတ်၊ ကားမောင်းတဲ့ ကောင်ရွဲ မျက်နှာကို
အော်ပုံမျှက်ထားလိုက်ကွာ

မာလင်က ဖြစ်ကားကို လမ်းဘေးထိုးရပ်သည်။ အင်ဂျလီက
အော်ပုံထုတ်အံ့ထွဲမှ ချေးသိပ်ကြီးသောကင်မရာလေးကို ကြိတ်ယူ
အားဘေးမှ ကျော်တက်သွားသည့် တောနပ်ကားကို ခုတ်ပို့
အော်ပုံ ချိတ်ယူလိုက်သည်။ ပြီးတော့ လိုင်စင်နပ်ပါတ်ကို အလွတ်
ယူဆွဲပြလိုက်၏။

ကဲ...တာဆက်လုပ်မလဲ မာလင်
မင်း စောင့်ကြည့်နေ

နောက်လေးမိနစ်အကြာတွင် မာလင်သည် လမ်းဘေး ဖုန်းရုံ
အော်တခုဘေး၌ ကားရပ်ပြီး ရဲစခန်းသို့ဖုန်းဆက်သည်။ ဂျာမန်လို
ယဇ္ဇာ ပြောသည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်ထုတ် အစိမ်းရောင်တောနပ်
အော်တော်ကားတစ်စီးကို လူသုံးယောက်က ခိုးယူသွားကြောင်း၊
အားလိုင်စင်နပ်ပါတ်ကို ရွတ်ပြုပြီး ၎င်းကားသည် တုန်းမို့သို့
၌လမ်းအတိုင်း ဦးတည်သွားနေကြောင်း တိုင်ကြားသည်။

အခန်း [၂၄]

‘တုန်းရောက်ဖို့(၃၈)ကလိမိတာ လိုသေးတယ်’
နောက်နေ့မနက် တုန်းသို့ ဖြစ်ကားဖြင့် မောင်းသွား
အင်ဂျလီက လမ်းညွှန်ခိုင်းတုတ်ကို ဖတ်ပြလိုက်သည်။

မာလင်က ဘာမျှ မပြော။
ကားကိုသာ အာရုံစိုက် မောင်းနေသည်။
‘တောနပ်စ် ကားကို ထွေလား’
အတော်ကြာအော် မာလင်က မေးသည်။
အင်ဂျလီက နောက်ကြည့် မှန်ချပ်ပယ်ကို ဖြတ်ကနဲ
လိုက်သည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ ကလိမိတာ(၄၀)ကတည်းက ကျွန်တော်တို့
နောက်က ရွဲခိုးလိုက်လာတဲ့ အစိမ်းရောင်ကားလား မ
နောက်က ပါလာတုန်းပဲလေ’

'ဒီလိုမျိုး လုပ်ပေးရတယ်ကွ အင်ဂျီမ့်' နောက် မိနစ်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ တောနင်စင်က သည် မာလင်တို့နောက်မှ လိုက်လာပြန်သည်။ သိပ် ကြာကြာ မလိုက်လိုက်ရပါ။

ဘုန်းမြို့ပြင်ဘက် (၁၀) ကီလိုမီတာ အကွာသို့ အထောက်အပံ့ ရဲကားနှစ်စီးက ထိကားကို ရပ်ခိုင်းလိုက်သည်။ မာလင်က ဖွဲ့စည်းကားကို ဘုန်းမြို့ထဲ တန်း တန်း မတ်မတ် မောင်းနှင်သွားသည်။

ဘုန်းမြို့သည် ရိုင်းမြစ်ဝှမ်းဒေသ၏အဝင်ဝဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်၏ ဇာတိမြို့ဖြစ်သည်။ လူဦးရေ ၁၄၀, ၀၀၀။ ဆင်ခြေဖူးရပ်ကွက် များပါ ထည့်တက်လျှင် ၃၀၀, ၀၀၀။ မူလက ရောမစစ်သည် တော်တို့၏ခံတပ်မြို့ဖြစ်သည်။ ဘုန်းမြို့၏ခေတ်မီတိုးတက်လှပသော အိမ်ထောင်စုများ မပျော်ပွဲစားရကြီးတွင် အိမ်အင်ဒီယာ လူကို မာလင် တို့ လာတော့ဆုံကြခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်အင်ဒီယာသည် အနောက်ကျွန်းအနီးထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး ဖြစ်သည်။ အလွန်အစွမ်းထက်သည်။ မာလင်တို့နှင့် ချိန်းဆို့ထား သော အိမ်အင်ဒီယာအဖွဲ့သည် အရပ်မြင့်သည်။ အသက် (၄၀) ခန့်ရှိသည်။ သူ့ သွားများ အလွန်ညီညာလှပသည်။ သွားအထူ များဟု ထင်ရ၏။ သူ့နှင့် မာလင်တို့ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က

ထက်တို့လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် သူ ဝင်ဝင်လာချင်း မာလင် ကောင်းစွာ မှတ်မိသည်။

'မင်္ဂလာရှိတဲ့ နေ့လယ်ခင်းပါ ဗိုလ်မှူး' အိမ်အင်ဒီယာ အေးလျှင် ဟာရိုဂရက်စ်က နှုတ်ဆက်သည်။ သူ့ တကိုယ်လုံး မီးခိုးရောင်ချည်း ဖြစ်သည်။

သူ ဝတ်စုံလည်းစည်း၊ သူ့ မျက်လုံးများ၊ သူ၏ရေခဲသဏ္ဍာန် သားလုံး မီးခိုးရောင် လွှမ်းနေသည်။ မီးခိုးရောင် ဆိုသည်က အနက်နှင့် အဖြူကြားမှ အရောင်။ သူသည် ဘက်မလိုက်သော အဖွဲ့ဖြစ်၏။ သူ့ ဆံပင်လည်း အတော်ဖြူနေပြီ။ သူ့ မျက်မှန် စိမ်းဝိုင်းသည်လည်း မီးခိုးရောင်။ သူ၏မော်တော်ကားသည်လည်း မီးခိုးရောင်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ အိမ်ထိုင်လိုက်သွားပါက သူ့ ဇနီး သည်လည်း ဤအရောင်မျိုးသာဖြစ်မည်ဟု မာလင်တွေးမိသည်။

'ဟောဒါကကော့ (၅) ဗိုလ်ဘုန်းနီမိပါ ဟာရိုဂရက်စ်' မာလင်က အင်ဂျီလီနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

'တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ဗိုလ်ကြီး။ ထိုင်ပါ။ ရိုင် ပြင်ခဲ့ လှပတဲ့ ရှခင်းကို ကြည့်ရှုခံစားပါဦး။ ကဲ... 'ယောဟန်နစ္စတာဂါ ရဲတိုက်' ဝိုင်တပုလင်းမှာ သောက်ကြရအောင်လား'

'ဟုတ်ကဲ့' တားရိုဂရက်စ်က ဝိုင်ကိုမှာ ကြားပေးပြီး မာလင်တို့၏ မရန့် ဖတ်မှ အလာခရီးနှင့် ပတ်သက်၍ မေးသည်။

'ဟာ... သိပ် ကြည့်နူးစရာကောင်းတဲ့ ခရီးပါပဲ။ အစမ်းရောင် ဂျာ ခုနစ် တောနပ်စ် ကားလေးတစ်စီး နောက်ကလိုက်လာတာက လွဲလို့ပေါ့လော့ ဝင်ဗျား သူငယ်ချင်းတွေများလား... ကားလ်'

ကားလ်ဂရက်ဒ်က ခေါင်းခါပြသည်။

ကျွန်တော်လဲ သိပ် ပထင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ဂျာမနီနိုင်ငံ ရှေ့ ညွှန်သည်တော်တွေပဲ။ ဘီအင်ဒီကလဲ ညွှန်သည်တွေကို ဘယ် တော့မှ ရိုင်းရိုင်းခိုင်းခိုင်း ညွှန်မခံဘတ်ပါဘူး။ ဗိုလ်ကြီးရဲ့ကဲ ဘေး ဥတုအကြောင်း ပြောချင်သလား ကားလ်

အလ္လာပ သလ္လာပ ကောင်း အနည်းငယ်ပြောပြီးနောက် 'ကျွန် တော် ဟိုစာရင်း နည်းနည်း ကြည့်ပါရစေ'ဟု မာ လင်

တောင်းဆိုသည်။ ဂရက်ဒ်က သူ့ ကုတ်အင်္ကျီသတွင်းဆိတ်ထဲမှ စာအိတ်ထဲ ထဲ တခုကို ချိတ်ထုတ်ပေးသည်။ သူ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ အော်တိုမက်ဆစ်

သေနတ်ငယ်လက်ပါကြောင်း ရှစ်ကနဲ တွေ့လိုက်ကြရသည်။ 'ဒီ စာရင်းမှာ နာမည် ၁၀၄ ခုပါတယ်' ဂရက်ဒ်က စာအိတ်ကို စာပွဲပေါ် ပစ်ချပေးသည်။

'လိပ်စာတွေရော' 'ပါပါတယ် ဗိုလ်မှူးရဲ့။ ခပ်ဗျားရဲ့ သိဝရီကတော့ အတော် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်'

မာလင်က ခိုင်နောက်ဆုံးအကျန်ကို ခွက်ထဲ လောင်းချယင်း လက်တဘက်ဖြင့် စာအိတ်ကိုကောက်ယူသည်။ 'သိဝရီ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီထက် ပိုအရေးကြီးတယ် ကားလ်ရဲ့'

ဂရက်ဒ်က သူ့ နှုတ်ခမ်းကို မာတောင်နေသော လက်ထုတ် ပေါ်ဖြင့် ထုတ်သည်။ 'ခပ်ဗျား တောင်းဆိုတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် တို့ အကျဉ်း ထောင်အားလုံးကို ညွှန်ကြားချက်ပေးထားလိုက်ပါပြီ ဗိုလ်မှူး'

'ဒီထပ် အခြေစိုက် စခန်းတွေရော' ဂရက်ဒ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'ဒီတွေဟာ မိုးတွေကိုဝင်လွှဲကြီးစားမယ်ဆိုတာ ခပ်ဗျား ထင်ပါ'

'ခပ်ဗျားကယ်။ ခပ်ဗျားမယုံယင် ကျွန်တော်နဲ့ လောင်းမလား' မာလင်က ခိုင်ကို မော့ချပြီး ပြောသည်။

မာလ် တွန့်ပေါင်း (၁၀၀) ခန့်အကြာ။

ထိုအချိန်ကျပြောရလျှင် နေခင်း ၂:၀၅ နာရီတွင် "အယ်လ် ဟာလ်စာ" ထိုသူ သားသားနားနား ဝတ်ဆင်ထား တဲ့ မှာမို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တိုင်းသည် သူ့ လက်ပတ် ခေါ် ခြံကြည့်လိုက်လေသည်။ သူ့ နာရီမှာ ရှေ့ရောင် ရိုးလက်ငစ် ခြံစိမ်းသည်။

'ခာတု ဝက်မှုလုပ်ငန်း အဖွဲ့အစည်း' ကြီး၏ အစည်းအဝေး ထဲတွင် ဘာလ်စာကဲ့သို့ပင် သားနားစွာ ဝတ်ဆင်ထား တဲ့ သူ့ ဂျာမန်လူမျိုး စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များသည် ခြံကြည့် ချယ် စကားပြောနေကြသည်။ သူတို့ အားလုံးသည် အစည်း မိုးလက်ငစ်နာရီများ ပတ်လေ့ရှိပြီး မာစီးဒီးကားကြီး များ စီးလေ့ရှိကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများအကြောင်း၊ ငွေတန်ဖိုး အတက်အကျအကြောင်းနှင့် အရေးခေါင်းဆောင် ထိပ်သီးများအကြောင်း၊ ကောင်းစွာ အသိရှိကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် အလွန် အကျိုးရှိစွာ အာဏာရှိကြသူများ ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး အဖွဲ့အစည်း တိုးတက်၍ ဥစ္စာနေ ကြွယ်ဝနေသည့် အနောက် ဂျာမနီ

နိုင်ငံ၏ အကြီးမားဆုံး ဓာတုဗေဒ လုပ်ငန်းပေါင်းစုများ
ထိပ်သီး အရာရှိကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် နာဇီဝါဒ၊ အတွေးအခေါ်များ
စိတ်မဝင်စားကြပဲ ဂျာမန် မတ်ဂွေကိုသာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်
လေသည်။

ဘာလ်ဆာသည် ကိုးထပ်တိုက်ကြီး၏ အောက်ခြေရှိ ပရန်
မြို့ကြီးကို မှန်ပြတင်းမှ တချက် ငုံ့ကြည့်ပြီး ထားနား ထည့်
သော ဝက်သစ်ချ တံခါးချပ်ကြီးဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်
နေ့လယ်စာစားရခြင်းမှာ အရသာရှိလှ၏။ ဘရန်ဒီကလည်း
ထန်းစား။ သို့သော်...ဟိန်းရစ်ချ် ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်။

‘ခင်ဗျားပြောသလို ဟိုအလုပ်က ဟန်ကျပါစေလို့ မျှော်
ရတာပဲ အဲလ်ဖရက်ရယ်’

အစည်းအဝေးတက်သူ လူကြီးတယောက်က ပြုံးရွှင်နူး
ပြောသည်။

‘ဟိန်းရစ်ချ်ကတော့ အဲဒါ သိပ်ကျေနပ်နေတာ၊ ခင်ဗျား
သူ အားလုံး ပြောပြပါလိမ့်မယ်’

ဘာလ်ဆာက ပြန်ပြောသည်။

ဆိုဒီယက်တို့နှင့် ညှိနှိုင်းမှုများမှာ အားလုံး အဆင်သင့်
သွားခဲ့ပြီ။ “ဟိန်းရစ်ချ်ဟစ်စီချာ”သည် ဤကိစ္စမျိုး၌ အ
ကြံ များပြီးသား ဖြစ်လေရာ အံ့ဩစရာဝတံ့ မဟုတ်
ပေ။ ဟိန်းရစ်ချ်သည် ဥာဏ်ကောင်း၏။ စိတ်ချရ၏။ အား
ရ၏။

သို့ကြောင့် ဘာလ်ဆာသည် ဟိန်းရစ်ချ် နောက်ကျရပ်
စားပေ ဖြစ်နေ၏။

‘သူ အိမ်သာဝင်သွားတာ ခုနကပဲ ကျုပ်တွေ့လိုက်တယ်
အဲလ်ဖရက်စ်’

ဗွန်ဘရန်နစ်က ပြောသည်။

ဆူဘီတွေ ဆေးလိပ်သောက်ယင်းစကားဆက်ပြောကြသည်။

ဧဇူအကြောင်း၊ နိုဝင်ငံရေးအကြောင်း၊ ကော်စတာဒယ်လ်

အိမ်ပြိုမှာရှိသော သူတို့၏အပန်းဖြေဇိမ်ခံအိမ်များအကြောင်း။

ပြီးတော့ နောက်ဆုံးပေါ် လိင်ကိစ္စအရှုပ်တော်ပုံအကြောင်း။

ဟိန်းရစ်ချ် ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်။

ဘအောင့်ကြာသော် ဘာလ်ဆာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ပဲ

အရေ အထိုင်ရ ခက်လာသည်။ သူ အိမ်သာသို့ ထသွားသည်။

အေးအေးဆေးဆေးသွားသည်။ အစည်းအဝေးခန်း အပြင်ဘက်

ရောက်သည်နှင့် သူ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သည်။

အိမ်သာခန်းငယ်တခု တံခါးပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အဲဒါအောက်တွင် အကောင်းစား အိမ်တလံပြစ် ဖိနပ်များကို

တွေ့ရသည်။

‘ဟိန်းရစ်ချ်’

မြန်ထူးသံမကြားရ။

‘ဟိန်းရစ်ချ်...ဘာဖြစ်နေလဲ’

တိတ်ဆိတ်နေ၏။

‘ဟိန်းရစ်ချ်...ခင်ဗျား နေကောင်းရဲ့လား’
မြန်မထူး။

နောင်သာသည် တံခါးကို ဆွဲပွင့်လိုက်သည်။
အိမ်သာကမုတ်ပေါ်တွင် ဘောင်းဘီထဝက်တပျက် ချွတ်
လျက် ထိုင်နေသော ဟိန်းချိုရစ်အား တွေ့ရသည်။ သူ့နှာခေါင်း
အပေါ်နားတွင် အပေါက်ကလေးတပေါက်မှ ဓမ္မာများ စီးကျ
နေ၏။ ဘာလဲသာသည် အလွန် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသဖြင့်
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ စာရွက်ကြီးတရွက်ကိုပင် သတ်မထားမိလိုက်
ပေ။

နောက် (၁၆) မိနစ်အကြာ၌ ရောက်ရှိလာသော ရဲအဖွဲ့ဝင်
များသာ ထိုစာရွက်ကို တွေ့သွားကြသည်။

စာရွက်ပေါ်မှ လိပ်စင်စတီလာဂိုဏ်း၏ အမှတ်တံဆိပ်
ကောင်းစွာ မှတ်မိကြ၏။ ထိုကြောငြာစာတန်းတွင် ဆိုမိမက်
နှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်သော အရင်းရှင်ကြီးများအား ဆက်
ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ခြိမ်းခြောက်ရေးသားထားသည်။

ထိုစာရွက်ကို ရဲအဖွဲ့မှ ဓမ္မာခွဲခမ်း ပညာရှင်က စာအိတ်ကြီး
တအိတ်ထဲသို့ ထည့်ယူသွားပြီး လက်ပေ့ပုစွန်များကိုစစ်ဆေးသည်။

ညနေလေးနာရီ သတင်းကြေငြာချက်တွင် အိမ်သာ ရေပိုက်
အပေါက်ကို လာပြင်ဟန်ဆောင်လာသူမှာ လိပ်စင်ဖြစ်ကြောင်း

အစောင့်တပ်ဦးက ဓာတ်ပုံကိုကြည့်ပြီး တောက်ခံထွက်ဆိုသည်။
ဤသတင်းကို ကြားရသူများစွာတို့ တုန်လှုပ်သွားကြသည်။

အမေဒီကန် စစ်ဗိုလ်ဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်ထားသော တူ
နှစ်ဦးလည်း အတော် ဒေါသထွက်သွားသည်။

အာနက်စ်ဘယ်လာကတော့ ထိုအဖြစ်ကို ကြားသော်လည်း
အမူမဲ့အမှတ်မဲ့သာ နေလိုက်သည်။

သူ့မှာ တခြား လုပ်စရာ ကိစ္စတွေ ရှိသေးသည်မဟုတ်လား။
သူသည် ယခုအခါ ဒုဆယ်လ်ဒေါ့မြို့သို့ သွားလျက်ရှိသည်။
'ရာ' စစ်မှုလုပ်ငန်းဝေသ၏ အချက်အချာမြို့ကြီးဖြစ်သည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့သော သိင်္ဃဝင် စက်မှု
လုပ်ငန်းဌာနချုပ်၏ (၂၆) ထပ်မြင့်သော အဆောက်အအုံကြီးနှင့်
မန်နီဆင် သံမဏိလုပ်ငန်း အဖွဲ့အစည်းကြီး၏ (၂၃) ထပ်မြင့်သော
အဆောက် အုံအကြီးတို့ကို ကြည့်ရုံဖြင့် 'ရာ' စက်မှုဝေသ၏
စိုးတက်မှုကို သိနိုင်သည်။

တယ်လီတိုက်ဝ် စက်များမှနေ၍ အနောက်ဂျာမနီ အကျဉ်း
ဆောင်များတွင် ရှိသော စစ် ရာဇဝတ်ကောင် နာဇီများနှင့်
ပတ်သက်သည့် ကြိုတင် သတိပေး ညွှန်ကြားချက်များ ရိုက်နှိပ်
ပေးပို့ နေစဉ် တယ်လာသည် သူ၏ မီးခိုးရောင် တီအမ်၊ ဒေလျူ
ကာ့ကို အဆိုပါ မိုးတိထိုက်ကြီးများဆီသို့ ဦးတည် မောင်းနှင်
သွားလျက်ရှိ၏။ သူသည် မိုနစ်စ်အကြောင်းတွေ့ယင်း ဒေါသ
ဖြစ်မိလေသည်။

မိုနစ်စ်သည် ဦးဆန်ရှိ အကျဉ်းမင်း ၂၅ ကလေးထုငယ်များအား
ထားဖြတ်ပစ်ခဲ့သည်။

အင်းကား သူ့အလုပ်ဖြစ်သည်။

အိုက်စ်ဗီးနှင့် အခြားနာဇီများကို ခြေရာခံလိုက်ရှာခဲ့ကြသော
ထူးရေးအုပ်စုများသည် မိုနစ်စ်အား နိုင်ငံပေါင်း (၃၀) ခန့်တွင်
ရှာပေးခဲ့ကြပြီပြီ။

မိုနစ်စ် အမည်ရှိ သတ္တဝါကောင်ကြီးမှာ ကံကောင်း သူ
ဖြစ်၏။ သို့သော် ၁၉၅၆ ခုနှစ်၌ သြစတြေးလားနိုင်ငံရှိ ဘုန်းကြီး

ကျောင်း၊ ကျောင်းသို့ လာသည်သော သတင်းစာ ဆရာ
သည် မိနစ်အား မှတ်မိသွားသဖြင့် နောက် နှစ်ဆယ့်ငါး
ကျသွားလေသည်။ သို့မဟုတ်ပါက လှူခဲ့သော ကုန်
ကုန်ပစ္စည်း 'စာအုပ်အား' ယိမ့် သေသွားသော ဂုဏ်သေ
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီး ကျွဲ၏ နောက်သို့ တိုက်သွားသွား
ခဲ့၏။ သို့မဟုတ်လည်း ယူဖီ ထေရတ်စာ မိသွားရလိမ့်မည်။
ဖိုနစ်အား နောက်နှစ်နာရီနှင့် ဝါးမိနစ် အကြာတွင် ဘယ်
လာ သတ်ပစ်ရတော့မည်။

ဗုဆယ်လ်ဒေါ့မိ ပြိုင်နက် ကိုလိုမီတာဝက် အတွက်
ရောက်လာစဉ် ဘယ်လာသည် မိမိ ဆီသို့ ပရမ်းပတာ ခေါင်း
ဝင်လာသော အနီရောင် တို့ယိုတာကားကို ရှုတ်တရက် ရှေးဦး
လေသည်။

ဘယ်လာသည် ယက်ကိုင်ဘီးကို ဆွဲလှည့်ပြီး သရိုက်နှင့်
သည်။ သို့သော် တိုယိုတာကား၏ အရှိန်က များလွန်းလှ၏။

ဘီအမ်ဗလျူကား၏ နောက်ဘက်တံခါးပေါက်နှင့်ပင်ပိုင်
ကို ဝင်တိုက်သည်။ ကားနှစ်စီးလုံး ချာလပတ်လည်ပြီး ဘီအမ်
ဗလျူကို အဝမ်းရောင် ထရပ်ကားကြီးတစ်စီးက ဝင်တိုက်လိုက်
ပြန်သည်။

ထိုနောက် ဘယ်လာ ဘာမှမသိတော့ပါ။
'နောင်ကြီး သတိရပြီလား၊ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ'
သူ မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်သည်။ သူ မူးဝေနေသည်။
'ဘာဖြစ်သေးလဲ မိတ်ဆွေကြီး'

အား ပြုတင်းပေါက်မှ ငုံ့ကြည့်၍ မေးနေသူကား ရဲအဖွဲ့
ကို နှစ်ကြောင်း ဘယ်လာ သတိပြုမိသည်။

အောက်ကုမ္ပဏီ ကြည့်လင်စွာ မြင်ရပြီ။

အောက်ကုမ္ပဏီ ကျွန်တော် ဘာမှမဖြစ်သွား ထပ်ပါပြီ

အောက်ကုမ္ပဏီ သူ့ကို ကားထဲမှတင်၍ ထုတ်ပေးသည်။ သူသည်

အောက်ကုမ္ပဏီ နှစ်နှစ်အတွက် သူ့ကားကိုအားပြု၍ ကုန်းရပ်နေလိုက်

အောက်ကုမ္ပဏီ သူ့ကားမှာ အလွန်တောင့်သော ကားမရှိ ဖြစ်သဖြင့်

အောက်ကုမ္ပဏီ မသွားပါ။

အောက်ကုမ္ပဏီ 'ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်'

အောက်ကုမ္ပဏီ ခေါင်းပိုင်းတစ်ခုလုံး ကြေမှုပျက်စီးပြီး ဘေး

အောက်ကုမ္ပဏီ သိနေသော တိုယိုတာ ဆီဒင်ကားလေးကို လက်ညှိုးထိုးပြ

အောက်ကုမ္ပဏီ သာဓိယာမောင်းသူအား ဘေးရန်တစ်ခု နှစ်ဦးက ထမ်းစစ်

အောက်ကုမ္ပဏီ ထပ်နေကြသည်။

အောက်ကုမ္ပဏီ 'ဘာဖြစ်တာကတော့ဖြင့် မြင်တဲ့အတိုင်းပါ။ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့

အောက်ကုမ္ပဏီ အောက်ကုမ္ပဏီ မပြောနိုင်သေးဘူး။ ဘယ်သူ့ အပြစ်လဲ ဆိုတာ

အောက်ကုမ္ပဏီ 'ကျွန်ုပ် ဖော်ထုတ်ရမှာပဲ'

အောက်ကုမ္ပဏီ 'ဘာ...'

အောက်ကုမ္ပဏီ 'အောက်ကုမ္ပဏီ...နောင်ကြီး၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော်နဲ့ ရဲခန်း

အောက်ကုမ္ပဏီ 'အောက်ကုမ္ပဏီ'

အောက်ကုမ္ပဏီ 'အောက်ကုမ္ပဏီ'

အောက်ကုမ္ပဏီ 'အောက်ကုမ္ပဏီ'

ဤအန္တရာယ်က ပိုကြီးမား၏။
ဘယ်လောသည့် ထောင်သို့ ၁:၄၇ နာရီ ရောက်ရမည်
ဖြစ်၏။

ရဲစခန်းသို့ ၁၂:၂၅ တွင် ရောက်သွားကြသည်။ သူ့အား
ကော်မီတီတစ်စုတိုက်ပြီး သူ့နဖူးပေါ်မှ ဘုကြီးနှင့် ကိုသွားသော
အဆရာတို့ကို ပုလောင်သော (အင်တီဆက်ပိတ်ဆေး) ဖြင့် သုတ်
လိမ်းပေးကြသည်။ သူ့ကို စတင် မမေးမြန်းမီ ရဲကြပ်ကြီးက
ဆန်စင်သော ဂျာမန်ပြည်ဖြစ် ပလာစတာဖြင့် ကပ်ပေးသည်။
ကလေးစားချေသမား ဘယ်လောသည် သူ၏ စာရွက်စာတမ်း အတု
များ၌ ချွတ်ယွင်းချက်ကလေးများရှိနိုင်ကြောင်း သိထားပြီး သူ့
အဖို့ သေချာပေါက် လွတ်မြောက်နိုင်သည့် လမ်းတခုသာ ရှိ
ကြောင်း ရိုက်စားမိသည်။

အခန်း [၂၅]

မိနစ်တိုင်း၊ မိနစ်တိုင်းသည် အရေးပါလာ၏။
အန္တရာယ်သည် စက္ကန့်တိုင်း စက္ကန့်တိုင်း တဖြည်းဖြည်း
မားလာသည်။
ရဲအဖွဲ့ဝင် ပြောလိုက်တော့ စကားကို ကြားကြား
ဘယ်လောသည် အစီအစဉ် အားလုံး ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်
သိလိုက်သည်။ ပါးနပ်သော သို့မဟုတ် ကံ ထောင်း
ရဲဝန်ထမ်းတဦးသည် မိမိ၏ ရှမ်းပြုချက်၌ ချွတ်ယွင်းချက်
ရှိနေကြောင်း ရိပ်မိသွားနိုင်သည်။ သို့သော် မိမိ အကျဉ်း
မှူးဝသို့ နောက်ကျမှ ရောက်သွားလျှင်လည်း မထင်မှတ်
ပြဿနာများ ပေါ်လာဖွယ်ရာရှိသေး၏။ ဂျာမန် အာ
များသည် စေ့စပ်၏။ စည်းကမ်းရှိ၏။ စနစ်ကျ၏။ ထင်သော်
မလာလျှင် သူတို့ ပထကံာဖြစ်ကြမည်။

သူသည် ဒေါက်တာ အာနက်စ် ဘယ်လာဖြစ်သည်။ အဖေ
တစ် ပတ်စ်ပိုကို ထုတ်ပြသည်။ နယူးယောက်မြို့တော် သေမှု
အရာရှိကြီး၏ ရုံးမှ ပြည်သူ့ ဝန်ထမ်း သမားတော်တဦး ဖြစ်
ကြောင်း ပတ်စ်ပို၌ ဖော်ပြထား၏။ ဤ စာရွက် စာတမ်းများ၌
အများတရမူမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဘာမှပူဇော်မရှိ။
သူထင်သည့်အတိုင်း အဆင်ပြေသွား၏။
မိဖျားက သူ့အား မေးခွန်းများစွာ မေးမြန်းကြသည်။
သူ့ကို လေးလေး စားစား ယဉ်ယဉ် ကျေးကျေး ဆက်ဆံ
ကြ၏။
သို့သော် သူတို့သည် အနည်းငယ် အချိန်အနည်းငယ် ကြကြောင်း
ဘယ်လော ရိပ်မိလာ၏။

ထို့ကြောင့် ဘယ်လောကသည် သူ့အကြံကို စ၍ အကောင်အထည် ဖော်လေတော့သည်။

'ကျွန်တော် ဒီက အနီးဆုံး အမေဂျိကန် ကောင်စစ်ဝန်ရုံးကို ပုန်းဆက်ချင်တယ်'

'ခင်ဗျားက ဂျာမနီ ဇာတိပဲဗျ'

'ကျွန်တော် အမေဂျိကန် ကောင်စစ်ဝန်ရုံး စကားပြောရင် တယ်'

'ဪ...ဒေါက်တာရယ်'

'ခင်ဗျားတို့ နိုင်ငံက ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံလား၊ ဖက်ဆစ် နိုင်ငံလား၊ ဂျူးတွေကို နှိမ်နင်းတုန်းပဲလား'

'ရဲ့ကြိတ်ကြီး မျက်နှာမဲ့သွား၏။

'ဝိတ်အေးအေးထားပါ ဒေါက်တာ'

'ခင်ဗျားတို့ရဲ့ နာဒီ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်တွေကို ကျုပ်ရဲ့ ဝါရှင်တန်က လွှတ်တော် အမတ်မင်းကို ပြောပြလိုက်မယ်'

'ဒီမယ် ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော်တို့ စမ်းသပ်မှုတွေရဲ့အဖြေတို့ သိရပါပြီ၊ ခင်ဗျားကို ဝတ်တိုက်တဲ့ ကားမောင်း သမားဟာ အင်မတန် အာနိသင် ပြင်းထန်တဲ့ ဆေးလုံးတပျိုးကို သောက်ထားခဲ့သူ ဖြစ်သတဲ့ဗျ၊ ခင်ဗျား သဘောပေါက်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိနိုင်တော့ပါဘူး'

'ဒါဖြင့်...ကျုပ် ဒီအချုပ်ထောင်ထဲက သွားရတော့မလား'

သို့နှင့် ဘယ်လာအား ရဲများက တောင်းပန်ပြီး ရဲကားဖြင့် မော်တော်ကား အငှားငှာန တခုသို့ လိုက်ပို့ပေးသည်။ ဘယ်လာသည် ဗောက်စ်ဝက်ဝွန်း ဒက်ရှာ တစ်စီးငှားပြီး ခရီးသက်သည်။

ဘယ်လာလျှောက် သူ့အား ခြေရာခံလိုက်မည်ကားများ ရှိမရှိ ဆေးထူးသည်။

အကျဉ်းထောင်သို့ (၅၈) မိနစ် နောက်ကျပြီး ထောက်ရှိ

'ထရုကို ကျွန်တော်တို့ စောင့်နေကြတာ' ထောင်မှူး၏ လေသံကို သူ သိပ်တဝပ်ကျေ။

ဘယ်လာ လက်တဘက်က သူ့အင်္ကျီအောက်မှ လက်ပစ်ဗုံး ထောက်သွားသည်။ အထူးတပ်ဖွဲ့မှ ဖောက်ခွဲ ဖျက်ဆီး ရေး

ကျွန်ုပ်တို့များက သူ့ကို ပညာစုံ သင်ပေးလိုက်ကြသည်။ အစောင့်များ သူ့ကို ဝိုင်းဖမ်းမည်ဆိုလျှင် သူနှင့်အတူတကွ သေဝင်ကြရမည်။

ထောင်မှူးက ဘယ်လာ၏ စာရွက်များကို စစ်ဆေးသည်။ နိုင်ငံ ကိစ္စအတွက် ထောက်လှမ်းသော သီအင်ဒီအေ ဝင်တဦး

ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထား၏။ 'ဒီနိုင်ငံကို ဘာလုပ်မလို့လဲ'

'ဒီမယ် ထောင်မှူးရယ်၊ သီအင်ဒီဟာ ဒီနိုင်ငံရဲ့ လုံခြုံရေး ကြိုးပဲဟာ၊ အကျဉ်းဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ထိပ်တန်း

တပ်ဖွဲ့ကို စွဲတွေ မခေ့နွေးတတ်ပါဘူး' ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဖိစုတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလောက်

အေးတော့ ကြာခဲ့ပြီဗျာ...အေးလေ...ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ပဲ ခင်ဗျားကို လိုက်ပို့ ပေးပါမယ်' ထောင်မှူး ဝမ်းကယ်လ်က ပြောသည်။

သုတို့ကားပြောနေစဉ်တန်းမြို့မကြေးနန်းသည် ဝမ်း
၏ အတွင်းရေးမှူးမလေး၏ ရောက်လာသည်။ သူမက
စာကို ဖွင့်မည့်အပြု သူမ၏ရည်းစား ဝိလီထံမှ ဖုန်းလေး
စကားပြောလိုက်ရသေးသည်။ ဖုန်းချပြီး သူမ၏ တစ်
မျှားကို အနေအထားကျအောင် ပြုပြင်တာ နှစ်မိနစ်
သွားသည်။ သူမ၏ ဝိတ်တိုင်းကျဖြစ်သွားမှ စာကို ကမ်း
ဖောက်ဖတ်သည်။

ထိုနောက် သူမ ထ ပြေးသည်။

ခပ်သွက်သွက် ပြေးသည်။

အပေါ်ထပ်တွင် ဝမ်ကယ်လ်နှင့် ဘယ်လာတို့အား
အကျဉ်းခန်းများဆီသွားမည့်တံခါးကို အစောင့် တယောက်
ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခန်းများ၌ စံပြအကျဉ်းသားများ
ရှိသည်ဟု ဆို၏။

‘မိုနစ်ဟာ စံပြ အကျဉ်းသားလား’

‘ဟုတ်တယ်ဆိုပါတော့’

ထိုအခိုက် ဒေါက်ဖီနပ် ခွာသံများကို ကြားရသည်။

‘ထောင်မှူးကြီးရှင့်... အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ ထပ်လို့ပါ’

သူမ အမောတကောနှင့် လှမ်းပြောသည်။

ဝမ်ကယ်လ်က ထောင်ကြပ်အား သူ့ကို မျက်နှာချင်း

ထားသော အကျဉ်းခန်းတံခါးကို ဖွင့်ခိုင်းပြီး အတွင်း
မလေးထံမှ ကြေးနန်းစာကို လှမ်းယူသည်။

‘ဟေ့... နေဦး’

အကျဉ်းခန်းတံခါးသည် သုံးလက်မခန့် ပွင့်သွားလေပြီ။

...မိုနစ်ကို တွေ့ခွင့် မရတော့ဘူး။ ဝမ်းနည်းပါ
တယ်သူမလည်း လာတွေ့လို့မရတော့ဘူး။ ခုပဲ ဘုန်းက

‘...သွန်ကြားစေရောက်လာလို့’
ဝမ်ကယ်လ်က စာရွက်ကို တယ်လော့ထံ ထိုးပေးသည်။

‘...ကွန်တော် အဲဒီအသွက် အာရုံထားပေါ့၊
...သတ်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး’

...သတ်ကောင်က ရယ်၍ ပြောသည်။ သူ၏ရယ်ပုံရယ်နည်းက
...သဘာဝကျလှ၏။

...အာရုံမှူး ဝမ်ကယ်လ်က ပြုံးပြသည်။

‘...သွန်ကြားချက်က အိပ်အိပ်က လာတာ၊ ကျွန်တော်လဲ
...အိပ်က လာတာပဲ’

...မိုနစ်ကို တယ်သူမတွေ့ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး။ ဒါ-ကျုပ်အမိန့်ပဲ’
...အိပ်ပြီး ကျွန်တော်က သူ့ရဲ့ အကျဉ်းခန်းကို စစ်ဆေးဖို့

...အာရုံပါ။ က... အာရုံစောင့်တွေခေါ်ပြီး မိုနစ်ကို သူ့ အခန်းထဲ
...ပြောင်းပို့ထားပေးပါ။ ဒီအခန်းထဲမှာ ဗုံးတွေတာတွေများ

...အားလို့ ကျွန်တော် ရွာပေးရဦးမယ်’

...အဲဒီ ထုထုထုထုကောင် လူသတ်သမားကြီး မိုနစ်၏ အား
...အုတ်သွားကြပြီး စက္ကန့်(၉၀) အကြာတွင် ဒေါက်တာ

...လာသည် မိုနစ်၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။
...ဝမ်ကောင်ကလေးလှသည်။ ကလေးတွေ အများကြီးသတ်ခဲ့သူ

...အကျဉ်းခန်းထဲတွင် သူ့ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်သော ကော်ကပ်
...အားလေယာဉ်ပျံကလေး အခုနှစ်ဆယ်ခန့် တဲ့လောင်းချိတ်

...သည်ကို တယ်လာတွေ့ရ၏။ ၎င်းလေယာဉ်ပျံ ကလေး

များကို ဆေးထုပ်စုံ သေသပ်စွာ ရေးခြယ် ထား
ထောင်ကြပ်သည် ဘယ်လာအား တံခါးဝမှ နေ၍ အ
နေသည်။

ဘယ်လာက အကျဉ်းဝန်းကို ရွာပွေ့ပွယ် ဆန်းစင်
ယခုတော့ အသားအရေပြားထဲသို့ တဖြည်းဖြည်း
သွားပြီးမှ လူကို ပြည်းပြည်းသေစေနိုင်သည် အဆိပ်မှန်
အသုံးပြုရ ပေတော့မည်။

ထောင်မှူးကြီးရော

ဘယ်လာက မေးလိုက်ရာ ထောင်ကြပ်သည် စကြာလင်း
ဆီသို့ ဆတ်ကနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဘယ်လာသည် အနံ့ လုံးဝမရှိသော အဆိပ်မှန်ကို
ခေါင်းအုံးပေါ်ပြီးချလိုက်သည်။ မိုနပ်စ်၏ ခွန်အားပေါ်
၍ (၁၀) ရက်မှ ရက် (၂၀) အတွင်း နေထိုင်မကောင်း
လာမည်။ ထိုနောက် တလအတွင်း သူ သေမည်။

သူ လာနေပြီ

ထောင်ကြပ်က စက္ကန့်အနည်းငယ်အကြာ၌ ပြောသည်
ဘယ်လာက ဝမ်းကယ်လ်အား မိုနပ်စ်၏ အကျဉ်း
စိတ်ချရပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းအား ဆက်လက်၍ အထူးလုံခြုံ
စောင့်ကြပ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ကြားပြောဆိုပြီး လက်
နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာသွားသည်။

ဘီအမ်ဒီအေးဂျင်သည် ဝမ်းကယ်လ်၏ဝတ္တရားကျေပွန်မှ
ပူထိုနှင့် ပတ်သက်၍ အထက်သို့ အစီရင်ခံစာ ကောင်းကောင်း
ရေးတင်ပေးမည်ဟု ပြောသွားသဖြင့် သူ ပီတိဖြစ်သွားသည်။

ဘယ်လာသည်လည်း နေ့ခင်း နေ့ရောင်ခြည် အောက်မှ ရနံ့
သူ့အားသိ ပြန်လျှောက်လာစဉ် ပီတိဖြစ်နေသည်။

အားလုံး ချောမောစွာ ပြုံးသွား၏။

အမတ်တော်ကားကို တောင်တက် အဝေးပြေးလမ်းမကြီးဆီ
ပြန်သည်။

အားလုံး အောင်မြင်သည်။

အဆိပ်ဆေးမှန်သည်လည်း အစွမ်းထက်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်
မည်။

ထိုအခေ ဘယ်လာသည် စိတ်ထဲ၌ တခုခုကိုတဝင်မကျသေး။
အောက်ကြည့် မှန်ကို မကြာ မကြာ လှမ်းကြည့်၍ စစ်ဆေးနေ
မည်။

သူ နောက်ကို မည်သူမျှ လိုက်မလာပါ။

အခုအထိတော့ မည်သူမျှ လိုက်မလာသေးပါ။

တစ်ဘက်က သွားခြံ၍ ပြောသည်။ သူလည်ပေါင်(၂၃၀) ခြံပြီး ကူပင်ဟိမ်းထောင်၌ ကိုယ်ခန္ဓာ အကြီးမားဆုံးနှင့် ခြံထိအနည်းဆုံး အကျဉ်းဝန်ထမ်း ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်အကျဉ်း ထောင်များ အားလုံးလိုလိုရှိ လေထင်ကြည်များသည် ရည်မှန်သူ များအကြင်နာတရားရှိကြသူများဖြစ်ကြသည်။ တွမ်ဘက်သည် ဤသူများနှင့် များစွာ ခြားနားလေသည်။

ဘေဒင်-ဘေဒင်မြို့၏မြောက်ဘက် (၂၆) ကီလိုမီတာအကွာရှိ ဘေးရွာအပိုင် ကူပင်ဟိမ်းထောင်တွင် တွမ်ဘက်လို ဝန်ထမ်း ဆုံးရှုံးနေခြင်းအတွက် အခြားသူများ စိတ်ဆင်းရဲနေကြ၏။

‘ဟာရ်ဒိုလ်ကင်ကို ခင်ဗျား တွေ့ခွင့်မရှိဘူး’
‘ခွဲကိစ္စက သူ အမေ့ဆက်ခံရရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပတ်သက် တယ်။ ကျွန်တော် မှာ တရားဝင် လွှဲပြောင်းခွင့် စာကို မရှိပေဘူး...’

တွမ်ဘက်က ရယ်သည်။
‘ခင်ဗျား မသိဘူး ထင်တယ်။ ဟာရ်ဟူဂိုဒိုလ်ကင်ဟာ လူတွေ အပြုလိုက်သက်မှု၊ အဲ...စစ်ရာဇဝတ်မှုတွေအတွက် ဒီထောင် မှာ ခံခဲ့ရတာပဲ’

ဘယ်လားက မျက်မှန် ထူထူ နောက် ကွယ်မှ သူ့မျက်လုံး တွေကို ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်လိုက်သည်။ သူ သိပ်အံ့ဩသွား တယ်။
‘ဟန်မျိုး။’

သူက... ရဲခန်းတွေမှာ လူတွေ အများကြီး သတ်ခဲ့တာ၊ အခုတော့ တယူသန်လူသတ်သမားတစုက သူလိုလူသတ်

အခန်း [၂၆]

တဝေထိုသည်မှာ မမေ့လျော့ထားသော အရာများနှင့် အဆီ ပြီးနေ၏။

“ကလေးတစ်ကောင်” သည် အာနက်စ်ဘယ်လာ မမေ့လျော့ ထားသော လူစားမျိုးဖြစ်သည်။

နေသာသော ဇူလိုင်လနံနက်ပိုင်း ၁၁:၀၅ နာရီတွင် “ကူပင် ဟိမ်း” အကျဉ်းထောင်ကြီးသို့ အစီအစဉ်တကျ လုပ်ထားသော စာရွက်စာတမ်းများနှင့်အတူ အရောင်ရင့်သော ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင် လျက် အရေးပါသော ဖရန်ဖတ်မြို့ ဥပဒေ အကျိုးဆောင် လုပ်ငန်းကြီးတခုမှ အဖွဲ့ဝင်တဦးဟန်ဆောင်၍ ဘယ်လာ ထောင် လာသည်။

‘ခင်ဗျား...ဘယ်နည်းနဲ့မှ လုပ်လို့ မရဘူး’

သမား အဘိုးကြီးတွေကို လိုက်သတ် နေကြပြန်ပြီ။ ရယ်စရာ မကောင်းဘူးလား။

ကျွန်တော်က အိမ်ပြေးကိစ္စအတွက် လာခဲ့တာပါ။

လက်လျှော့လိုက်ပါဗျာ။ ဒီထောင်မှာ ရှိတဲ့ စစ်ရာဇဝန် ကောင်တွေကို ဘယ်ညော်ညော်နဲ့မှ ပေးမတော့ဘူးလို့ အမိန့်ထုတ် ထားလို့ပါ... ရှေ့နေမင်းရယ်။ ဒါကြောင့် ဒိုလ်ကင် ဒီမှာ ငိုနေ ယင်တောင် ခပ်ဗျား တော့မှမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနေတာ။

တုမ်ဘုဂ် ဘာကို ဆိုလိုတာပါလိမ့်။ ဒိုလ်ကင်ကယောက် တထက်တကျန်းအပြစ်ဒဏ် ရသွားခဲ့သည် မဟုတ်လား။

ဗျစ်တောက် ဗျစ်တောက် လုပ်တတ်တဲ့ ဒီအဘိုးကြီးကို လွန်ခဲ့တဲ့ လေး ငါး ခြောက်ရက်ကပဲ ကျွန်တော်တို့ ထောင်ထဲ လွှတ်ပေးလိုက်တယ်။ သူ့ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းဘူးဆို ကြားတယ်။ ဖရူဒင်စတတ်မြို့က သူ့မြေးမလေး လာခေါ်ထွေး တယ်လေ။

ကိုယ်လုံးတုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နဲ့ ဟို... အိမ်သာ ဆိုတဲ့ ကောင်လေး များလား။

လူသတ်သမား ဆရာဝန်က မေးသည်။

အဲသလောက် မဝဘူး။ ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်၊ သိပ်ချင်စေ ကောင်းတယ်။ ရင်သားတွေကလဲ ခပ်သွားထွား... ဟဲဟဲ...

ဘယ်လာသည် သူ့ကားဆီသို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

ထောက်သုံးမကျတဲ့ ထောင်စာရေး တယောက်ယောက်က ဒိုလ်ကင်ရဲ့ မိသားစုကို အကြောင်းကြားဖို့ မေ့သွားတယ်ဆိုတာ

ကျွန်တော် အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး။ အိမ်သာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ နာမည်က ဟန်နာ ဆိုလားပဲ။

တယ်လာသည် ဖရူဒင်စတတ်မြို့ရှိ မြေပုံကို အမြန် ရယူလို သည်။ ဖရူဒင်စတတ်မြို့ သို့ရောက်သောအခါ 'ဟန်နာ' ဟူသော ချွဲ ဆုံးနာမည်ပါသူ မိန်းကလေးတယောက်အား ရှာဖွေရမည်။ ထိုမိန်းမျိုးရိုး အမည်က ဘာမှန်းမသိနိုင်။

တုမ်ဘုဂ် ပြောသော နာမည်တလုံးကလည်း ဟုတ်ချစ်မှ ဟုတ်မည်။

နေ့ခင်း နေရောင်ခြည်ကြောင့် နွေးထေးလှသည်။ ဘယ်လာ သည် ဘေဒင်-ဘေဒင်မြို့ရှိ ထု တောင်ဘက်အရပ်သို့ ကားမောင်း သွားသည်။ "သစ်ဟောနက်ကြီး" သည် အခြားဒေသများထက် မိမိကောင်းကောင်း ရွာသူန်းထားခြင်းကြောင့် ပို၍ စိမ်းလန်း ပြည့်နေသည်။

မိနစ်နှစ်ဆယ်အကြာတွင် ဘေဒင်-ဘေဒင်မြို့ရှိ ဘယ်လီမြို့ မှာတယ်ဆိုညော်ခန်းမထောင်ကြီးမှ စာအုပ်ဆိုင်ကလေးတွင် ဖရူဒင် စတတ်မြို့ မြေပုံတစ်စောင် ဝယ်ယူသည်။

မက်ချလင် မော်တော်ကားတယာကုမ္ပဏီက ရိုက်နှိပ် ထုတ် စေသော မြေပုံ ဖြစ်သည်။

ဖရူဒင်စတတ်မြို့သို့ တယ်လာသွားသည်။ ထိုမြို့သည် လူဦးရေ ၁၅,၀၀၀ ခန့်သာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဟန်နာအမည်ရှိ ကိုယ်လုံး သွယ်သွယ် ချစ်စဖွယ် မိန်းကလေးတဦးအား လိုက်ရှာရန် သိပ် ခဲဆင်းမည်မဟုတ်။ လမ်းခုလတ်တွင် နေ့လယ်စာ ဝင်စားယင်း သိုးအထောက် နားပေးသည်။ ဒိုလ်ကင်အား သတ်ပြတ်ရန်

ဖရူဒင်စတတ်စ်မြို့ဝယ်လေးသို့ ဘယ်လာသည် ခွန်အားအပြည့်နှင့် ရောက်သွားဖို့ လိုအပ်သည်။

ဒိုလ်ကင် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သည်ဆိုခြင်းကို ဘယ်လာ သိပ် မယုံ။ ဒိုလ်ကင်၏ စစ်ခွဲချီးမွမ်းတမ်းများ၊ အဖွဲ့တို့များ အားလုံးကို ဘယ်လာ ဖတ်သားသည်။ အကပ်အကပ်အဖွဲ့ဝင် သွားဆရာဝန်ကြီးသည် အလွန်ဘက်များပြီး ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သောသူ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေ၏။

ယခု ဒိုလ်ကင် အသက်ရှင်နေစေ။

သို့သော် ဆက်လက်၍ သက်ဆိုးရှည်တော့မည် မဟုတ်။

ဖရူဒင်စတတ်စ်သို့ ညနေ ၃ နာရီ ၄၅ မိနစ်၌ ရောက်သည်။ မြို့ကလေးသည် ချစ်ဖွယ် ကောင်း၏။ ရွာခင်းများ သာယာ လှပ၏။

သို့သော် ဘယ်လာ အလှူအပူကို မခံစားအားပါ။ တညတာ အိပ်စက်ဖို့ ဟိုတယ်တခုကို ရွာရမည်။ ပြီးတော့ အကျဉ်းစခန်းသို့ အကျဉ်းသားများအား အရှင်လတ်လတ် ရွှေသွားကွပ်များကို မညာမတာနုတ်ယူခဲ့သော သွားဆရာဝန်ကြီးကို လိုက်ရှာရမည်။ ဒိုလ်ကင်သည် အကျဉ်းသားများ၏ ထိတ်လန့်စွာ အော်ဟစ်သံများကို နားအရသာခံကောင်းသဖြင့် ရွှေသွားနုတ်ယူသည့်အခါ ဘယ်တော့မှ ထိုဆေးထိုးမပေးကြောင်း မျက်မြင်သက်သေမှုက ခုံရုံး၌ ထွက်ဆိုခဲ့ကြသည်။

အခန်း(၁၀၀)ပါရှိသော လုတ်ဟိုတယ်၌ ဘယ်လာ အခန်းတခန်း ငှား၍ တည်းသည်။ အခန်းထဲရောက်ရောက်ချင်း လက်ညှိုး

သေတ္တာကိုချပြီး ခုတင်ဘေး စားပွဲပေါ်ရှိ တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန်စာအုပ်ကြီးကို လှမ်းယူသည်။

ဟော တွေ့ပြီ။

ဒိုလ်ကင်။ အိမ်နံပါတ် ၄၂၊ စတုဂတ်လမ်း။

ဂါဟတ်စ်ဒိုလ်ကင် ပိုင်ဆိုင်သော ဝိုင်အရက် အရောင်းဆိုင်ကလေးတခုရှိသည်။ သူ့မှာ ဟန်နာ အမည်ရှိ သမီးတယောက် ရှိလိမ့်မည်။ ဘယ်လာသည် လိပ်စာကို စိတ်နှင့် မှတ်ပြီး ခိုတယ်မှ သတ်နှင့် လမ်းထွက်လျှောက်သည်။ သုံးပြခန်းရောက်မှ ဆင်းသီးဟင်းရွက်ဆိုင်တခုရှေ့နားရှိ လူတယောက်အား စတုဂတ်လမ်း ရှိရာကို သွားလိုကြောင်း ပြောပြီး လမ်းပြခိုင်းသည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် အိမ်နံပါတ် (၄၂)နှင့် မျက်နှာဆိုင်ဆိုင် လမ်းတဘက် ပလက်ဖောင်းသို့ ဘယ်လာ ရောက်လာသည်။ သီလ်ဗန်နာနှင့် ရှုလင်ဒါဝိုင်ပုလင်းများကို မှန်ပြတင်းချပ် နောက်၌ ထောင်ပြထားသည်။ သစ်တောနက် ရာပ်ဘယ်ရီ အချိုဗိုလင်းကြော်ငြာ ပိုစတာကြီးတခုလည်း ကပ်ထားသည်။

ဘယ်လာသည် အထူးတပ်ပွဲမှ ရဲသော်များ သပ်ပြထားသည့် ထုတ်ဆေး ထိုဆိုင်တည်ရှိရာ အလောက်တခုလုံးကို ဖြည်းညှင်းစွာ ကြည့်ရှု ကာစတတ်သည်။

ထိုသို့ နယ်မြေကို စေ့လပ်သေချာစွာ ကြိုတင် ကမ်းထောက်

သော်တော်ယာဉ် အသွားအလာ အခြေအနေကို စစ်ဆေး

မိမိ ထွက်ပြေးနိုင်မည့် လမ်းပေါက်၊ လမ်းကြောင်းများကို ကြိုတင်ရှာဖွေရမည်။ စစ်ဆေးရမည်။

အစောင့်များကို ရှောင်ရမည်။
ရဲသား တဦးမျှ မတွေ့မိသေး။
'ဖခရ် ဗိုလ်ကပ်လား ခပ်ဗျာ'
'ရှင်...'

ဘယ်လောသည့် ဘရန်ဒီတပုလင်း ဝယ်ယူပြီး ကောင်ဆရာ
နောက်မှ အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိ မိန်းမကြီးအားမေးလိုက်သည်။
'ခပ်ဗျားမှာ ဟန်နာဆိုတဲ့ သမီးလေး တယောက် မှား
ရှိမလား'

မိန်းမကြီးက ခေါင်းခါပြသည်။
'ကျန်တော် သူ့ကို လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်လောက်တုန်းက
ဘေးဒင်မြို့မှာ ကပွဲတခုကြည့်ယင်း သိခဲ့ရလို့ပါ'
မိန်းမကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'သူ့အတိုးက ဟောဒီနားတိုက်မှာ နေတယ် ဆိုလား
နာမည်က ဟျူဂိုဗိုလ်ကပ်တဲ့ သွားဆရာဝန်လေ'
'ဒီမြို့မှာတော့ ဗိုလ်ကပ်မျိုးနွယ်ဟာ ကျွန်မတို့ပဲ ရှိပါသေး
ကျွန်မခပ်ပွန်း မသေခင်ကတောင် သူ့ရယ်စရာတခု ပြောပြသေး
သေးတယ်၊ ဗိုလ်ကပ် နာမည်ရှိတော့ဟာ ဟောဒီနယ်မှာ သိပ်
သတဲလေ။ ခုတော့ သူ့အမေနဲ့ ကျွန်မပဲ ကျန်တော့တယ်၊
ဆရာဝန်တဲလား'

'ဟက်တယ်၊ ဟန်နာ ပြောသွားတာပဲ'
'ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မတို့မျိုးရိုးက ကုန်သည်တွေ

နဲ့ မိန်းမကြီး ညာနေသလား။
တုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မည်။ ယနေ့ ဂျာမနီနိုင်ငံ၌ စစ်ရာဇဝတ်
တဦးနှင့် ဘယ်သူက ဆွေမျိုးတော်ချစ်ပါဦးမည်လဲ။
ထိုစဉ်ထဲသို့ ဈေးဝယ်သူတဦး ဝင်လာသည်။
ဘယ်လော အပြင်ထို ပြန်ထွက်လာသည်။
သူ့အတွက် အပြေတခုခုတော့ ရှိရဦးမည်။

* * *

အင်္ဂါဂြိုဟ်သားများ အိပ်မက်ကြသေးပါ။
သူတို့သည် ဘရိမ်မြို့ အစွန်နားရှိ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း
အတွက် တားရံသော စတီခန်းတခု၏ သော့ခလောက်ကို
ဖွင့်ဖို့နှင့် တိုက်ဖြတ်နေကြသည်။ မိမိတို့ မှန်ကန်သည်ဟု
ယုံကြည်သော ကိစ္စကို လုပ်ရသဖြင့် သူတို့ စိတ်တက်ကြွနေကြ

ထိုရေးမှ ဗုံးသေတ္တာလေးလုံးကို ခိုးယူပြီး ထိုနေ့လယ်က
အောက်မှာခဲသော မော်တော်ကားနှစ်စီးပေါ် ခွဲ၍ တင်ကာ
အစွန်းများ၊ ဓာတ်ဆီ၊ ဓာတ်ငွေ့များ၊ ရော်ဘာထုတ်လုပ်
ရုံတို့ကို ဖြတ်၍ နေသည့် "ရာ" စက်မှုလုပ်ငန်းရပ်ဝန်း
သို့ ရောက်ကြသည်။

အောက် (၅) နာရီမတိုးမီတွင် ဘက်ကမ်မြို့ အပြင်ဘက်နားတွင်
အလွန် ကျယ်လောင်သော အသံကြီးတခုကို ကြားကြ

ရသည်။ ထိုနောက် အခြားပေါက်ကွဲမှုများကြောင့် မော်တော်
ကား၊ စက်ကိရိယာနှင့် ဓာတုဗေဒ စက်ရုံများတွင် လုပ်ကိုင်နေ
ကြသော ဘက်ကမ်မြို့စော် လူဦးရေ ၃၇၀,၀၀၀၏ လေး
စာပုံခန့်သည် ထိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွားကြသည်။ မိနစ် အနည်းငယ်
အတွင်း ရောမမီးလုံးလုံးကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပြီး အရှက်ပေးစေ
မီးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် နိရဲသော မီးစွယ်မီးတိုက်ကြီးနှစ်ခု ဖြစ်ထွန်း
လာသည်။

ဝါနာဘတ်ကယ်သည် ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေး တာဝန်တရားကို
ကျွမ်းကျင်အောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင်လိုက်လေပြီ။

အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းဝင် ဗုံးဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေး တာဝန်တရား
ကို ကျွမ်းကျင်အောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင်လိုက်လေပြီ။

အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းဝင်၊ ဗုံး ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးတာဝန်
ဘတ်ကယ်လ်သည် ဂျာမန်မတ်ဇွေ (၅၂)သန်းတန် ဓာတုဗေဒ
စက်ရုံကြီးကို ဗုံးသေတ္တာတလုံးတည်းနှင့် ထိရောက်စွာ ဖျက်
ပစ်နိုင်ခဲ့၏။

ယခု မီးသတ်စခန်း ခြောက်ခုမှ မီးသတ်ကားများ ဥက္ကဋ္ဌ
ချုပ်စွာဖြင့် အပြေးအလွှား ရောက်လာကြပြီ။ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ
ပေါက်ကွဲမှုများနှင့် မီးခိုးလုံးကြီးများကို မြင်တွေ့ရသူတို့သည်
(၁၉၄၃) သို့မဟုတ် (၁၉၄၄) ခုနှစ် ဦးပိုင်းခန့်က ခြောက်
လေတပ်မတော်မှ လေယာဉ်ကြီးများ လာရောက် ဗုံးကြဲဖျက်ဆီး
ခဲ့ပုံများကို ပြန်လည် သတိရမိကြလေသည်။

အကြမ်းဖက်သမားများသည် ယခုအခါ သတ်မှတ်ထား
သော မိုင်နှုန်းအတိုင်း ဘက်ကမ်မြို့မှ (၁၅)ကီလိုမီတာအကွာ
သို့ ရောက်နေကြလေပြီ။

မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကြီးတခုလုံး နိရဲနေပြီး ဗုံးပေါက်ဆဲများ
ဆူညံနေသည့်ကြားမှပင်မာတာမော်လ်ကပ်ဟော်ဆင်တယောက်
သာလျှင် ဘတ်ကယ်လ်၏ အောင်မြင်မှုကို ချီးကျူးနိုင်လေ
သည်။

ထို့ကြောင့် ကားမောင်းနေသူ လိုင်ဇင်တေးတွင် လိုက်ပါ
လာသော ကာလာလိုင်ဂ်ကပါ ဝင်၍ ချီးကျူးလိုက်သည်။

‘ဝါနာဟာ လက်စွမ်းထက်ပါပေတယ်’

‘ဒါတောင် ကျွန်တော် ဗုံးသေတ္တာတလုံးပဲထုံးတာ၊ သုံးလုံး
ကျန်သေးတယ်၊ ပိုမကောင်းဘူးလား’

‘သိပ်ကောင်း’

လိုင်ဇင်က ပြောသည်။

‘ကျန်တဲ့သုံးလုံးကို ဘာလုပ်ပစ်မလဲ’

ဘတ်ကယ်လ်က ကလေးတယောက်လို မေးသည်။

လိုင်ဇင် မရယ်မိအောင် မနည်း ထိန်းထားရ၏။

‘မပပပါနဲ့ ဝါနာရယ်၊ ငါတို့ ဒီကိစ္စ ခပ်မြန်မြန် စဉ်းစားကြ
ကလော့’

အခန်း [၂၃]

နောက်နေမနက် အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ အာနက်စ်ဘယ်လား
သည် စိုလ်ကင်အား မည်သို့မည်ပုံ ဆက်လက် ရှာဖွေရမည်ကို
လုံးဝ စဉ်းစားမရသေးသဖြင့် စိတ်ညစ်နေလေသည်။ အာ
ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်စရာတော့ မလို။ မကြာခင် အကြံထူး
ရလိမ့်မည်။

ဘယ်လာသည် နံနက်စာ အကောင်းစားကို စားသောက်ပြီး
နောက် ဒဂူဒင်စတတ်မြို့ရှိ ခေတ်မီသော “စပါ” ခေတ်မီတယ်
ကိုယ်ဖြေ ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်မှုစခန်းကြီးသို့ သွားအကဲခတ်
သည်။ အနည်းငယ်စုံစမ်းလေ့လာသည်။

ဝန်ထမ်းဟဦးက ဘယ်လာ့အား စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဝှင်းဖြ
သည်။

‘နောက်ထပ် မေးစရာတွေရှိသေးယင်လဲ ကျွန်တော်တို့ကို
ဆက်မေးနိုင်ပါတယ် မိတ်ဆွေကြီး’
ဝန်ထမ်းက နောက်ဆုံး၌ ပြောလိုက်သည်။
ဤတွင် ဘယ်လာ အဖြေရသွားသည်။

အလွန်စိုးစင်းသော၊ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျသော၊ ပေါ်လွင် ထင်ရှား
သော အဖြေပင် ဖြစ်သည်။

ဘယ်လာသည် ကုတ်အင်္ကျီအဖြူနှင့် ဝန်ထမ်းအား ကျေးဇူး
ထင်ကြောင်း ပြောပြီး ဟိုတယ်သို့ သီချင်းတဖုခိုသည်။ ယင်း ပြန်
လာသည်။

အလွန် ခေတ်မီတိုးတက်သော အနောက်ပျာမနီ တယ်လီဖုန်း
ခေင်ကြောင့် စက္ကန့်ကိုးဆယ်အကြာတွင် ကုပင်ဟိမ်းထောင်မှ
သောင်မှူး ကလူဂါနှင့်ဘယ်လာ ဖုန်းပြောခွင့် ရရှိသွားသည်။
ကလူဂါသည် အမျိုးသမီးဟဦး ဖြစ်သည်။ လူမှုဝန်ထမ်း
ဝန်ကြီးဌာန၏ အကျဉ်းထောင်ဆိုင်ရာ သုတေသန ဌာန၏
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးနှင့် တိုက်ရိုက် စကားပြောခြင်း
ဖြစ်ကြောင်းကို သိသိချင်း ဖရော်လိင်း ကလူဂါသည် ဟိုင်ခုံတွင်
ထောင်စောင့်ကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။ ၎င်း လက်ထောက်
ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် အတော်ကြီး ဒေါသဖြစ်နေပုံ ရ၏။

‘ခင်ဗျားတို့တွေ ဒီအစီရင်ခံစာကို သေသေချာချာ မဖြည့်ယင်
ဘဲခြားဌာနတွေအဖို့ အများကြီး ခုကွရောက်ကုန်လိမ့်မယ်’

ဘယ်လာက စိတ်တိုနေသော ပြုရုံကရက် အရာရှိကြီးတဦး
လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

၂၆၄ စိုးသိမ်း

‘တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ ဒီနေ့ပဲ စာအိတ်ထဲကို
ကပ်စောင် ထပ်ထည့်ပေးပါမယ်၊ ဟော...ဟောဒီမှာ
ကျွန်ုပ်အာရုံစိုက်ကပ်၊ ဧကပါဒေမည်ကကပ်ဆာ၊ ဖရူဇင်တေ
မြို့လာလမ်း၊ အိမ်နံပါတ် ၁၀၇ မှာ နေတဲ့ သူ့မြေးမေ
‘အိမ်နာဂရိပ်’ လက်ထဲကို ၉ ရက်နေ့ကလွဲအပ်ပေးလိုက်ပါတယ်
ဆေးဘက်အစီရင်ခံစာအပြည့်အစုံပါတဲ့ နောက် မိတ္တူတောင်း
ကိုလဲ...’

‘ခင်ဗျားတို့ ကူပင်ပမ်းထောက်ကူတွေ ကြပ်ကြပ်
ထားပါ...ဂါပဲ’
ဘယ်လာက ဖုန်းကိုဆောင်ချလိုက်သည်။

* * *

ဘယ်လာက အိမ်နံပါတ် ၁၀၇ ၏ ခေါင်းလောင်း ကို
လိုက်သည်။

‘ကောင်မလေး မရှိဘူး’
တုတ်ကောက်တချောင်းနှင့် ပိန်ပိန်သေးသေး အဘိုးကြီးက
ပြောသည်။

‘ကျွန်တော် သူ့အဖိုးကို လာတွေ့တာပါ’
အဘိုးကြီးက လည်ချောင်းရှမ်းလိုက်သည်။ ညာဘက်
လှက်ညှိုးထိုးပြသည်။

‘နံပတ် ၈၀ ခါမှမဟုတ် ၉၀ ဂရန်နင်းလမ်းက ဟော့
တာဆိုင်မှာ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးရှိလိမ့်မယ်၊ လိုက်သွားပါ၊
သုံးပြုလောက်ပဲလျှောက်ရမယ်၊ အဲဒီမှာရှိကြတယ်’

ဘယ်လာသည် အဘိုးကြီးအား ကျေးဇူး တင် ကြောင်း
ပြောပြီး ဟော့ဖိရှူစတာဆိုင်သို့ လိုက်သွားသည်။

သတိထားမှ၊ ထောင်ချောက်တွေကို ဂရုစိုက်မှ။

ဒိုလ်ကင်သည်လည်း ဤနည်းနှင့်နှင်ဖြစ်မည်။ ထောင်ထဲ
ပေါင်း များစွာနေယင်း အသက်ကြီး လာ သော် လည်း၊
မုတ်ဆိတ်ဖြူလာသော်လည်း ဒိုလ်ကင်သည် လှည့်ဖြား၍ ထွက်
သွားနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဒိုလ်ကင်သည် အခြားစစ်ရာဇဝတ်ကောင်
များထက်ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းလိမ့်မည်။

ဘယ်လာ စိတ်တက်ကြွလာသည်။

သူ့အဖြစ်ကိုသူ သတိပြုမိပြီး လမ်းလျှောက်နေရာမှ တုံ့
ထန် ရပ်လိုက်သည်။ သူ တကယ်သွေးဆူနေ၏။ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်မိသည်။

ဦးလေး မာတင်သာသိလျှင် သူ့ကိုပစ်တင်ရှုတ်ချ၍ ဆုံးမည်
မဟုတ်။

ဘယ်လိုပြောပြော အချုပ်ဆိုရလျှင် မိမိ စိတ်မမှန်ခြင်းသာ
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုမည်။

ဘယ်လာ ရှေ့ဆက်လျှောက်သည်။

သူသည် စိတ္တလေ့သတ်သမားမဟုတ်။ တပါးသူကိုသတ်ဖြတ်
ခြင်းဖြင့် ပျော်မွေ့သော မုဆိုးမဟုတ်။ မိမိ စိတ်ပျော်ရွှင်မှု

အတွက်၊ သို့မဟုတ် ကလဲ့စားချေရန်အတွက် ပြုလုပ်နေခြင်းလည်း မဟုတ်။

ဒါတွေ တခုမှ မဟုတ်။

မျှော်လင့်စောင့်စား၊ အံ့ခဲထားခဲ့ရသော၊ တေးထားခဲ့သော အချိန်ဆို ကျရောက်လာခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

တရားဥပဒေစနစ်သည် ဤသားသတ်သမားနာစိစစ်ရာဇဝင်ကောင်ကြီးများကို ထိရောက်စွာအပြစ်မပေးနိုင်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် မိမိက လွဲချော်မှုများကိုလိုက်လံပြစ်ဆင်ပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ချိန်ခွင်လျှာ ညှိပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

မိမိသည် တကမ္ဘာလုံးရှိ သန်းပေါင်းများစွာသော လူတို့၎င်းတို့၏အိပ်မက်များထဲ၌ ပြုလုပ်ချင်သောအရာများကို လိုက်လံလုပ်ဆောင်ပေးနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အပြစ်မဲ့ လူပေါင်းများစွာတို့ သေဆုံးခဲ့ပြီးပြီ။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီ။

ယခု အချိန်တန်ပြီ။

အချိန်တန်ပြီ ဖြစ်သလို တရားမျှတသော လုပ်ဆောင်ချက်လည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်...လက်တွေ့လုပ်မည့်သူကား တဦးမျှမရှိ။

ထို့ကြောင့် အာနက်စ်ဘယ်လာကသာ ဤကိစ္စကို တာဝန်ယူရသည်။

သုံးထပ်တိုက်ကြီးတလုံး၏အုတ်နံရံတွင် ကြေးပြားဆိုင်းဘုတ်ဖော်လေးတခု တပ်ထားသည်။

‘ဟော့ဖ်ရှုစတာ’တဲ့။

ဤ တိုက်သည် ဘာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သော အဆောက်အအုံ ဖြစ်သနည်း။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရဲကားတစ်စီးမှမတွေ့။ အနီးအနားရှိ ကားများတွင် ရုပ်နေသူ၊ ထိုင်နေသူ ယောက်ျားများသည် မတွေ့။

ဘယ်လာသည် နောက်ဘက်လမ်းထောင့်တခုသို့ သွားပြန်သည်။ ဘာမှ မသင်္ကာစရာမတွေ့။

ဘယ်လာ ပြန်လာပြီး ‘ဟော့ဖ်ရှုစတာ’ တိုက်ကြီးထဲသို့ ဝင်သည်။

သစ်သားပျဉ်ချပ်များ နံရံ၌ တပ်ထားသည်။ ကြမ်းပြင်က တော့ကပြားခင်း။ မီးထွန်းထားပုံက ခပ်မှိုနီမှိုနီ။ သစ်သားစားပွဲတလုံးနှင့် ကုလားထိုင်တလုံးရှိသည်။ လူ မရှိ။ ဒီတိုက်က အာလီပါလီပီ။

ညှော်ခန်းဆောင်၏ အဆုံးစွန်၌ တံခါးကြီးနှစ်ချပ် ရှိသည်။ ညှော်ခန်းဂရိစ် ရှိပါသလားဟု ဘယ်သူ သွားမေးရပါ။

ဘယ်လာသည် ညှော်ခန်းကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးပြီး တံခါးကြီးတချပ်ကို ဖွင့်၍ ဝင်သည်။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းပါကလား။

ဝတ်ပြုခုံတန်းလျားများ၊ မင်းလမ်းအစွန်းတွင် လက်ဝါးထပ်ခိုင်တခု။

ဤအခန်းထဲ၌ မိန်းကလေးတဦးသာ ရှိသည်။ အသက် ၂၃-၂၅ နှစ်ခန့်။ ပခုံးထိ ရှည်လျားသော ရွှေရောင်ဆံပင်။ အရောင်နှင့်ရင့်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ ဂါဝန်ပုံစံက ခပ်ရိုးရိုး။ မျက်နှာက ချစ်စပွယ်။

သူမသည် ဝေဒနာခံစားနေရသူနှင့် တူသည်။
 သူမက ဘယ်လာအား ဝမ်းနည်းသောမျက်လုံးကြီးများဖြင့်
 ထိုးပောက်မတတ် ကြည့်လိုက်သည်။
 'ဖရော်လိမ်းဂရိစ်လား'
 သူမ မပြော။
 'ဖရော်လိမ်းဆန်နာဂရိစ်လား'
 သူမ ခေါင်းညိတ်သည်။
 'ငါ့နာမည် ကတ်နက်ဆယ်လ်ပါ။ မင်းခွဲအဘိုးခွဲအတူ မင်း
 ဒီရောက်နေတယ်လို့ သိရလို့ပါ'
 သူမ ခေါင်းထပ်ညိတ်ပြပြီး သူမ၏ပျော့အိသော ရှေ့ဆောင်
 ဆံနွယ်လေးများကို လက်နှင့် ဖယ်လိုက်သည်။
 'ကျွန်မ ငိုလို့ မရဘူး'
 သူမက ဆိုနှင့်စွာဖြင့် ပြောသည်။
 ဘယ်လာ နားမလည်ပါ။ သူမ ရွေးများနေသလား။
 'ဘယ်သူမှ မလှလဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ တယောက်နှစ်ယောက်
 လောက်တော့ လာပါစေလို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်၊ ရှင်ကို ကျွန်မ
 မသိသေးပါကလား'
 'ငါက...မင်းခွဲအဘိုးကို တွေ့ချင်လို့ ဖရူဒင်စတတ်ဖ်က လာခဲ့
 ရတာပါ'
 သူမသည် ချစ်စဖွယ် ကောင်းရုံသာမက အလွန် ချောမော
 လှပသူ ဖြစ်သည်။
 ထို့ပြင် သူမသည် ထိတ်လန့် ချောက်ချားနေသူလည်း ဖြစ်
 သည်။

'သူ...ဟော့ဒီမှာလေ'
 သူမသည် ဝတ်ပြုခုံတန်းများဖြင့် ကွယ်နေသော အသုဘ
 ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။
 အယ်လာ ရှေ့တလမ်းတိုးပြီး ဟူ့ကိုခိုလ်ကင်၏ အလောင်း
 ကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။
 သူ့ကို တမင်လှည့်စားခြင်းလား။
 အဘိုးနှင့် မြေး ပေါင်းပြီး လံကြုပ်ဇာတ် ခင်းကြခြင်းပေ
 သား။
 ဒါမှမဟုတ် ရုပ်ချင်း ဆင်တူသူတဦး၏ အလောင်းကို အသင့်
 ချထားခြင်းလား။
 မဟုတ်နိုင်ပါ။
 လူယုတ်မာ သွားဆရာဝန်ကြီး ခိုလ်ကင်မှ ခိုလ်ကင် အစစ်
 ပေါ့။
 မွေးကတည်းက ဗယ်နားရွက်မှ နားသီး၌ ပါလာ သော
 အာလေးကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်က ထောင်မှ
 ဆွတ်ပြေးရန် ကြံစည်စဉ် အရိုး ကြေသွားခဲ့သော ညာဘက်
 ဆက်သန်းလေးလည်း ရှိသေးသည်။
 မအေပေးမျိုးကြီး..... တကယ်သောနေပါရော့လား။
 ဘယ်လာနှင့် တခြားဝေခန်းအကျဉ်းသားများအား လူလည်
 သူသွားလေပြီ။
 'ကျွန်မ...မငိုနိုင်တာက သူ့ကိုသိပ်မခင်တယ်လို့ ပါ ဟာရ်...
 ထိုဒင်းရယ်၊ အဲ...ရှင်နာမည် မေ့သွားလို့ ခွင့်လွှတ်ပါ နော်'
 'ကတ်နက်ဆယ်လ်ပါ'

‘သုဟာ...ကျွန်မအဘိုးပါပဲ၊ ဒါပေမယ့်...ကျွန်မတို့အားသီး
ရွက်ပါတယ်။ နာဇီတွေအတွက် မကြားဝံ့နာသာတဲ့ အလုပ်တွေ
သူ လုပ်ပေးခဲ့တယ်လေ’

အန်နာဂရိစ်က ခေါင်းခါးပေး ပြောသည်။
သူမ ဒေါသထွက်ခြင်းလား။ သနားကြင်နာခြင်းလား။

‘သူက...ရှင်သူငယ်ချင်းလား...ဟာရ်နက်ဆယ်လီ’

‘သူနဲ့ တခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊ ငါက စာအုပ်တအုပ် ပြုစုမည့်
သူတေသနလုပ်နေတာ၊ သူ့ဆီ အကူအညီလာတောင်းမလို့’

‘သူ့မှာ... သူငယ်ချင်းလဲ တယောက်မှ မရှိခဲ့ပါဘူး၊
သူ ဘယ်သူ့မှလဲ မကူညီတော့ဘူး၊ သူ့ရဲ့ ဟစ်တလာဂိုဏ်းဝင်
အပေါင်းအပါတွေသာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေပါပဲ၊ ကျွန်မ မသိ
ဘူး၊ ဘာမှမသိဘူး၊ သူ သေပြီ။ သုဟာ ကျွန်မရဲ့အဘိုးတော်
တယ်၊ ဒါပဲ သိတယ်၊ သူ သေလို့ ဘယ်သူမှ လာမငိုကြဘူး၊
ဝမ်းမနည်းကြဘူး၊ ကျွန်မတောင် ငိုလို့ မရဘူး’

‘ဖရော်လိမ်းဂရိစ်ရယ်’

‘ကျွန်မ ငိုလို့ မရဘူး’

ဘယ်လာ ရှေ့တိုးပြီး သူမအား လက်တဘက်ဖြင့် သိုင်းဖက်
လိုက်သည်။

သူ ဘာသာ အံ့ဩသွားသည်။

မိမိရန်သူ လူသတ်ကောင် လူယုတ်မာကြီး၏ မြေးမလေးကို
ဘာကြောင့် သနားမိပါလိမ့်။

သူက အန်နာအား ကြိမ်နာ ယုယုခွင့်ဖြင့် ဖက်ထားလိုက်
အတန်ကြာတော့မှ အန်နာ၏ ငိုကြွေးသံကို ကြားရ

နှစ်မိနစ် သုံးမိနစ်ဝန်းကျင်တွင် သူမ အငိုတိတ်သွားသည်။
ဘယ်လာက လက်ကိုင်ပဝါ ထုတ်ပေးသည်။

မျက်ရည်များ စိုခွဲ၍ မျက်ခွံများ မို့နေသည့်တိုင် သူမသည်
မငိုတော့တော့ ကောင်းနေဆဲ။

‘မင်းကို ငါ အိမ်ပြန်လိုက်မို့ ပေးပါရစေလား အန်နာရယ်’ ဟု
ဘယ်လာ ပြောလိုက်မိလေသည်။

'ခင်ဗျားကတော့ အမြဲသေချာတာပဲ'
ဒီကောင်တွေ မနှစ်က အနောက်ဘာလင်မှာပဲ စစ်ဆင်
အတော်များများ လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ ဒီမှာ ပုန်းလှ
နေရုံမှာပဲ။ အဲဒီနေရာကို တို့ လိုက်ရှာရုံပဲ
ထိပ်တန်းဟိုတယ်၏ ကားဂိုဒေါင်ဝင်ပေါက်သို့ ထိုက် ဥဝ
အကွာဝေးတော့သည်။

'ဒီမြို့က သိပ် ကြီးမားတယ်။ ဒါကို အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေ
ကြည့်တယ်။ ဂျာမန်လိုခြုံရေးနဲ့ ရဲတွေ ထောင်ပေါင်းများစွာ
အာ သူတို့ကိုရှာလို့မရဘူး။ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်းပဲရှိတယ်။
အဲဒီကုန်စရာပဲ'
မာလင်က ပြောသည်။

'ခင်ဗျားဟာ သူများတွေကို ခုကွပ်ပေးချင်တဲ့လူမှန်း ကျွန်
ထော် သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... ဒိုင်ယန်းဟာ... အဲဒီမှာတော့
အိပ်တော်တဲ့ ဒေသတာဝန်ခံပဲ။ သူ့ လူတွေလဲကျွမ်းကျင်ကြပါ
တယ်။ သူ့ကို အသုံးပြုသင့်ပြီ မဟုတ်လား'

'မလိုပါဘူး။ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်း လုပ်ရမှာ'
'ကျွန်တော် ခေါင်းကိုက်တို့ အက်စ်ပရင်ဆေးပြားသောက်
ပြီးပါပဲ။ အချိန်ရတယ် မဟုတ်လား'

မာလင်က ခေါင်းခါပြုပြီး ကားကိုဂိုဒေါင်ထဲ မောင်းသွင်း
ပြီး နေရာယူရပ်လိုက်သည်။

ထိုနောက် မာလင်သည် သူ့အခန်းသို့သွားပြီး လက်ပစ်ဗုံး
နှစ်လုံးနှင့် အသံတိတ်ကိရိယာတပ် သေနတ်တလက်တို့ကိုယူ

အခန်း [၂၀]

နေ အတော်ပူသော နေ့လယ်ခင်း။
ဇားကားသော အပြာရောင် အော်ဒီဆလွန်းကားကြီး
ကုဒမ်လမ်းပေါ်ရှိ ယာဉ်ကြောကြား၌ ဖြည်းညှင်းစွာရွေ့လာ
နေသည်။ အင်ဂျင်သည် အရပ်ဝတ် အရပ်စား ပြန်ဝတ်ခဲ့
သဖြင့် စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။ သူသည် ဖြစ်ပျက်နေသော
နားမလည်ရှာပါ။

'ကျွန်တော်တို့ ဘာလင်ကို ဘာလုပ်ဖို့လာတာလဲ... မာလင်
ရှေ့နားမှ ဟိတ်တန်ဟိုတယ်ကြီးကို လှမ်းမြင်ရသောအခါ
သူက ပေးသည်။

'သူတို့တွေ ဒီမှာရှိလို့... တို့ ဒီကိုလာတာပေါ့ကွာ'
'သေချာလို့လား'
'သိပ် သေချာသပေါ့'

သည်။ အခန်းထဲ၌ လျှို့ဝှက် တပ်ဆင်သွားသော အသံ
ငယ်လေးကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ယူသည်။ တယ်လီဖုန်းကို

‘ခုပြောတာ ၉၂၇ က မစ္စတာ ဝက်ဆာမင်ပါ။ ဝေး
မြို့နဲ့ ဖုန်းပြောပါရစေ။ နံပါတ်ကတော့ နှစ်-လေး-တင်-

မာလင်သည် ကျွန်ုပ်ကုန်းသေးလုံးကို ဆက်မပြောပဲ လူ
ခိုင်ခွန်ငယ်ကို ဘောလ်ပင်နှင့် အကြိမ်များစွာခေါက်ကာ
ပြန်ချလိုက်သည်။

ထိုနောက် ၎င်း ရေဒီယို မိုက်ခွန်ငယ်ထဲသို့ ဘောလ်
ထိပ်ဖျားနှင့်ဆောင်ထိုးပြီး မူလနေရာ၌ ပြန်ထားကာ တံခါး
သို့ ခြေလှမ်းပြင်သည်။ ဖုန်းမြည်သော်လည်း သူ ကောက်
တော့ပေ။ မာလင် ပါးစပ်ထဲမှ တွေ့ကရာပြောသော ဖုန်း
ဖုန်းနံပါတ် အပြည့်အစုံကို မသိရသေးသဖြင့် အော်ပရေတာ
သူ့ဆီ ပြန်ခေါ်နေခြင်းဖြစ်မည်။

မာလင် အခန်းထဲမှ ပြေးလျက်ပြန်ထွက်လာသည်။ ရက်ထူ
ပတ် အတော်ကြာကြာ ဤသို့ နောက်ယောင်ခံ လိုက်ခြင်း
လျှို့ဝှက်အသံဖမ်း နားထောင်ကြခြင်းကို ကြုံတွေ့သိရှိနေရသူ
သူ အတော် ‘ကျွဲမြီးတို့’ နေခဲ့လေပြီ။

သည်အတွက် တစ်တယောက်တော့ ဒုက္ခတွေ့ရတော့မည်
ဖရန်ဝက်ဆာမင်(မာလင်)တယောက် ဘုမ္မာပုဂံစံတလင်း
ပေါ်သို့ လျှောက်သွားပြီး လေးမိနစ်အကြာတွင် ဂျာမနီပြည်
ဖြစ် အားကစားဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော လူ တယောက်သည်
အခန်းနံပါတ် ၉၃၃ မှ ထွက်လာသည်။ နေ့စဉ်ခန်းမမှ ‘ခေတ်
ကြည့်သူ’ တစ်ဦးက မာလင် ထွက်သွားကြောင်းပြောသဖြင့် အ

မိုက်ခွန်ငယ်လေး ဘာဖြစ်ပါလိမ့်ဆိုကာ သွားစစ်ဆေးဖို့
အောင်သာပြီပေါ့။

အခန်းနံပါတ် ၉၂၇ ၏ထဲခါးကို ၉၃၃ မှ လူက သော့ထူ
ပြန် ဝင်သည်။ မိုက်ခွန်ငယ်အသံတခု အစားထိုး လဲတပ်
သေတ္တို ပျက်စီးသွားသော မိုက်ခွန်ငယ်ကို ဗယ်လက်ထဲ၌ ဆုပ်
ကိုင်၍ ပြန်ထွက်လာသည်။

ထိုလူသည် စကြိုလမ်းထောင့်တွင် ဖုန်းအောင်းနေသော
အင်ဂျင်နီယာ လုံးဝပစ္စေ့ပေ။

‘အသက်က ၂၆-၂၇ လောက် ရှိမယ်၊ ရွှေရောင်ဆံပင်နဲ့၊
ဒါပေမယ့်... ဆံပင်အဖြူ ပိုများတယ်၊ အရပ်က ငါးပေကိုး
ဆက်မ၊ ငါးပေဆယ်လက်မလောက် ရှိမယ်’
မိနစ် အနည်းငယ်အကြာတွင် အင်ဂျင်နီယာ မာလင်အား
အားကိုပေါင်ထဲ၌ ပြန်ပြောပြသည်။

‘သူ တယောက်တည်းလား’
‘ဒါပဲ... တွေ့တယ်’
‘သူ အခန်းထဲမှာ တခြားလူတွေရှိဦးမယ်’
‘စကြိုလမ်းအဆုံးနားက အခန်း ၉၃၃ မှာ’
‘တခြား ဘာထူးလဲ’
‘သူ ကြည့်ရတာ ကြူကြူရွရွပဲ’
‘တာ အဓိပ္ပာယ်လဲ’
‘အားကစားဝတ်စားတစ်စုံနဲ့ တူတယ်’
‘မအေးပေးပါ့၊ သိကြာရောပေါ့ကွာ’
မာလင်က ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။

အသံ ခိုး နားထောင်သူများမှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်သားများ ဟု
မဟုတ် မသေချာသေး။ ရုရှများလည်းဖြစ်နိုင်သည်။ အသံ
ဂျာမနီမှ ထောက်လှမ်းရေး သမားများလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။
မာလင်လုပ်ပုံကို အင်ဂျလီမကြိုက်။ သို့သော် သူ တာမှ စော
မတက်ဝံ့။

မာလင်နှင့်အတူ ဇော်လောကားထဲသို့ ဝင်လိုက်သွားသည့်
စတုဂတိဝိထောင်ထဲမှ အကျဉ်းကျမိန်းမတစ်ဦးအား အ
ဇော်ငွေ ဖြင့် သတ်ဖြတ်သည့်သတင်းနှင့် ဘက်ကပ် ခေတ
ဇော်ရုံကို ဖျက်ဆီးခံရသည့်သတင်းကို ကြားသိရပြီး ကတည်း
မာလင် ဒေါသထွက်နေခဲ့သည်။

ယခု သူ ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲပြီ။ သူ့ရန်သူကို ရွာ
သွားပြီ။

သူ တိုက်ခိုက်စရာ ရန်သူကိုရှာတွေ့ပြီမို့ အင်ဂျလီ ဘယ်
နှင့်မှ ဝင် တားဆီး၍ရတော့မည်မဟုတ်။

လူတစ်ဦးကို ကျိုးပဲ့ ကွဲပြဲစေသည့် အစွမ်းရှိသည့် အ
လက်ပစ်ဗုံးများကို မာလင် အသုံးပြုတော့မှာပါကလား။

ကြောက်စရာကောင်းလှပါသ်။
အခန်းနံပါတ် (၉၃၃) ရှေ့ ရောက်ပြီ။

မာလင်က ဗုံးတလုံးကို အင်ဂျလီအား လှမ်းပေးပြီး
လက်တဘက်အတွင်းရှိ ဒဿ ၂၂ ကယ်လီဘာ ကြောက်သံ

ပြောင်းထိပ်၌ အသံဘိတ်ကိရိယာကို တပ်ဆင်သည်။
‘အခန်းထဲက ပရိဘောဂ ပစ္စည်းတွေ ငါ မဖျက်ဆီးချင်

မာလင်က တိုးတိုးလေးပြောသည်။
အခန်းထဲရှိ ခွေးသူခိုး တေးအများ မည်သို့ဖြစ်ဖြစ် မာလင်

မိုးဝ ဂရုမစိုက်တော့ပါ။
သူတို့ တကယ်တော်သည်ဆိုလျှင် မာလင်ကို တွေ့မြင်ပြီး

မြင်ရမည်။
ဘုရား ဘုရား၊ ငါပါ မာလင်လို တွေးတတ်နေပါရောလား၊

အင်ဂျလီစိတ်ထဲက ရေရွတ်လိုက်သည်။
‘အသင့်ပဲလား’

မာလင်က လေသံကလေးနှင့် ပြောလိုက်သည်။
အင်ဂျလီက ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။ မာလင်က တံခါးကို

ခွဲကန်သည်။
‘ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းပါင်ဗျား’

မာလင်က တာလင်မြို့သားထံဝဲဝဲဖြင့် ပြောသည်။
တစ်တယောက်က တံခါးလာဖွင့်ပေးသည်။

တံခါးကို နှစ်လက်မသာ ဟ ပေးသော်လည်း မာလင်က
ခွဲနှင့်ကန်ထည့်ပြီး ပထမလက်ပစ်ဗုံးကို အခန်းထဲ ပစ်သွင်း

တိုက်သည်။
အင်ဂျလီကလည်း စုတိယဗုံးကိုဆက်တိုက်ပစ်သွင်းပေးသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အခန်းတံခါးပေါက်၏ဘေးတဘက်တချက်
သို့ ခုန်ထွက်လိုက်ကြသည်။

ဗုံးနှစ်လုံး ပြိုင်တူပေါက်ကွဲသံက ကျယ်လောင်လှ၏။ ပထမ
ဆက်ပစ်ဗုံးက အခန်းထဲရှိ လူနှစ်ဦးအနက် ပထမတစ်ဦးအား

ခွဲပြုတင်းချုပ်ဆီ လွင့်ထွက်သွားစေပြီး သူ့ ဦး ရေ ပြား ကို

လေးချက်ကဲ့သို့သွားစေသည်။ ခုတိယတန်းကား အိမ်သာတံခါးနှင့်
ဝင်ဆောင်ပြီး လွင့်ထွက်သွားသည်။ အိမ်သာတံခါးသည် ခန္ဓာ
တခုနှင့်အတူ ထွဲလောင်းပြုတ်ကျသွား၏။

တိပ်ရိုကော်ဒါနှင့် အက်ဖီဆမ် လှိုင်းတိုရေဒီယိုအသံလွင့်စက်
တို့၏ သတ္တုနှင့် ပလတ်စတစ်အစိတ်အပိုင်း၊ ကလီဆာများသည်
အခန်းတခုလုံး ပြန့်ကျဲသွားသည်။ ကြီးမားသောကြေးမုံချပ်ကြီး
တခု၏ မှန်ကဲငယ်ပေါင်း များစွာတို့မှာလည်း မျက်နှာပြင်
အားလုံးပေါ်၌ လွင့်စဉ်ကပ်နေကြသည်။ ကြေးမုံချပ်၏သစ်သား
ဘောင်သာလျှင် ထီးထီးကျန်ရစ်၏။ မိုးပေါက်ကဲ့မူ၏ တုန်ခါမှု
လှိုင်းများကြောင့် ဟိုတယ်အခန်းကျယ်ကြီးတခုလုံး ရုစရာ
အောင် ပျက်စီးသွားလေပြီ။

ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် လဲကျသွားသော လူသည် မျက်နှာ
နှင့် နားရွက်တို့တွင် သွေးများ ရှဲနေပြီး လဲနေရာမှ ထသော်လည်း
ပြန်လဲကျသွား၏။ သူ၏ရှေ့ရောင်ဆံပင်သည် သွေးခြင်းခြင်း
နေရာ အလွန်အကျည်းတန်လှ၏။ မာလင်သည် ထိုသူ၏အင်္ဂါ
များကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားပေ။

သူက ထိလူ့ ဆီသွားပြီး ၎င်း၏ခါးပိုက်ဆောင်သေနတ်အိတ်
အော်တိုမက်တစ် သေနတ်ကို နှိုက်ယူပြီး သူ့ ခါးပတ် ကြား
ထိုးထည့်လိုက်သည်။

‘သုံးမိနစ်....’

မာလင်က အခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်သည်။

‘ဟိုလူ့ သွေးလွန်ပြီး သေသွားနိုင်တယ်’
အင်ဂျလီက သတိပေးသည်။

‘အေး... ငါတို့ ဝလာစတာယူလာပေးဖို့ ကောင်းသား၊ မင်း
သူ့ခေါင်းကို အဝတ်စတုခုနဲ့ ပတ်ပေးလိုက်၊ ငါ အိမ်သာထဲက
သူ့အဖော်ကို သွားကောင်းပြောလိုက်ဦးမယ်၊ ဒီနေ့ ကုလီကုမာ
ထပ်ပင် မျက်ခွက်ကိသာ ကန်သည်လိုက်ကွာ’

မာလင်သည် အိမ်သာကြမ်းပြင်၌ မူးဝေ၍ လဲကျနေသော
သူ့ကို ဆဲထူသည်။ လူ့နားရွက်၊ နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်အို့မှ သွေး
များ ယိုနေသည်။ သူ့ရှုပ်အင်္ကျီမှာ ကိုယ်ပေါ်၌ အဝက်သာ
ကျန်ရစ်သည်။ သူ့မှာ ညာဘက်ဖိနပ်တဖက်သာ ရှိတော့၏။

‘ခမ်းဖျားကြည့်ရတာ ကျုပ် စိတ်ကုန်တယ်’
မာလင်က ထိုလူ၏မျက်နှာကို ရေထဲနှစ်သည်။

သတိပြန်လည်အောင် လုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။
သူ့တကိုယ်လုံး ဆွက်ချာပါဒလိုက်သလို လှုပ်ခါလာသည်။
သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ ကြောက်သည်။ အသက်ကောင်းကောင်း မရွေ့နိုင်
နား လည်ချောင်းမှာ တစ်ဆို့ကြီး ဖြစ်နေ၏။

မာလင်က ရေခွက်ထဲမှသူ့ မျက်ခွက်ကို ပြန်ဆွဲထုတ်ပေးသည်။

‘မင်းဟာ ခုထိ ကြည့်လို့မကောင်းသေးဘူး၊ ဘာလဲ မင်း
ဒီတိုပဲ စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် ဝတ်နေကျပဲလား’

မာလင်သည် သွေးယိုနေဆဲ၊ အသက်ရှူကျပ်နေဆဲ လူအား
အိမ်သာကမှတ်ထဲသို့ ထပ်မံပစ်ချပြန်သည်။

‘ဒီမှာ ဘာဖြစ်လဲလို့ တဒယာက်ယော့က်ဝင်လာ မကြည့်
ခင် ငါတို့မှာ မိနစ်နည်းနည်းပဲ အချိန်ရတော့တယ်၊ ရဲဘော်
မင်းကို တမိနစ်၊ အဲ... ဝတ္ထုနှိပ်ရစ်ဆယ်အချိန်ပေးမယ်၊ ငါမေးတာ

ပြေစမ်း၊ မင်း ဘယ်သူခိုင်းလို့ လုပ်တာလဲ၊ မင်းအပေ အ
 တုန်းက နာမည်ရင်းက ဘာလဲ’
 မျက်နှာဖောသွပ်သွပ်ဖြစ်နေသော လူက မေ့ကြည့်
 ချောင်း တဟုပ်ဟုပ်ဆိုးသည်။
 ‘မင်း အပေ...’
 မာလင်က သူ့ကို ဆွဲမပြီး အိပ်ခန်းထဲသို့ပစ်သွင်းလိုက်
 စားပွဲတလုံးနှင့် ဝင်တိုက်ရာ စားပွဲငယ် ကျိုးသွား၏။
 ‘စက္ကန့်(၇၀)ပဲ ကျွန်တော့တယ်နော’
 ‘ဒီလူတော့ ဆေးရုံကားနဲ့ တင်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်’
 အင်ဂျလိက ဝင်ပြောသည်။
 ‘မာလင်... မအေပေး...’
 ဤသို့ အော်လိုက်သူက အင်ဂျလိမဟုတ်။
 ရေမွန်းပြီး ကြမ်းပေါ် ခြေကားထူး၊ လက်ကားထူး
 နေသောလူ ဖြစ်သည်။
 ‘သူ...သူ ပြောလိုက်သားပဲ၊ မင်းဟာ သောက်ရွေးတ
 ပါလို့၊ ခုမှ သူပြောတာ မှန်တယ်ဆိုတာ ငါ သိတယ်’
 ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရထားသော ထိုလူသည် ချောင်းတဖျတ်
 ဆိုးလျက်နှင့် ပြောနေသည်။
 ‘သူ ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ’
 မာလင်က မေးသည်။
 ‘မင်းနဲ့ငါ တဂိုဏ်းတည်း၊ သူက တို့ဘက်ကပေါ့’
 ထိုလူသည် ပါးစပ်မှ သွေးများကို လက်နှင့် သုတ်ထိုး
 တဖန် အသက်ရှူ မွှန်းကျပ်သွားပြန်သည်။

‘သူ...ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်း၊ မင်း မပြောယင် ငါ
 ပေးပေါက်နေ မင်းအဖော်ကို ပစ်ချလိုက်မယ်’
 ‘ဘာလင်စခန်း တာဝန်ခံ’
 ‘ကောင်းကွာ’
 အင်ဂျလိက ရေရွတ်လိုက်သည်။
 ‘ဆပ်သရိုး... ဘယ်က စခန်းတာဝန်ခံလဲ’
 ‘မာလင်...’
 ‘မင်း အပေါက်ပိတ်ထားစမ်း အင်ဂျ၊ ဘယ်သူလဲ ပြောလေ’
 ‘ဆီဂင်ဟေလာ’
 ဒဏ်ရာနှင့်လူက နာမည်ကိုပြောပြီး ကြမ်းခင်း ကော်ဇော
 ပေါ်သို့ ဝေါ့ကနဲ အန်ချလေသည်။
 ဟုတ်ပါသည်။ ဒိုင်ယန်းသည် ဤအလုပ်မျိုးလုပ်တတ်သည်။
 ဤအကျင့်မျိုး နှိုတတ်သည်။
 သို့မဟုတ်လည်း....
 ဤငနဲနှင့်ကောက်သည် ဒေသခံ စီအိုပီအေ ကြီးကြပ်ရေးမှူး
 အမည်ကိုသိထားသော ဆိုဗီယက်များ ဖြစ်နိုင်သည်။
 ဤကြီးမျိုးမှာ လုံးဝ လျှို့ဝှက်ထားရန်မလွယ်၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ
 များ၏ မြို့တော်ကြီးများတွင် လုံးဝမဖြစ်နိုင်။ အမေရိကန်၊
 ဆိုဗီယက်နှင့် ဒေသခံထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များ၏ ခေါင်းဆောင်
 များသည် တဘက်အဖွဲ့အကြောင်း တဘက်အဖွဲ့က သိထားပြီး
 ဖြစ်နေကြသည် မဟုတ်လား။
 သို့မဟုတ် ဤ ငနဲနှင့်ကောက် တမင်သက်သက် ပြီးနေခြင်း
 ဖြစ်မည်။ စီအိုပီအေမှလည်း ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မည်။

‘ကရက်ရိုက်ကပ်...ကရက်ရိုက်ကပ် လို့ သူပြောလိုက်တယ်’
ခေါင်းကဲ့သို့သော ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့်လက် အက်ကဲ့သို့
အသံကြီးနှင့် ဝပ်ပြောသည်။

‘ဘုရားရေ...’
မာလင်တယောက် မိမိတက်တော်သားနှစ်ဦးနှင့် အမေမိက
အစိုးရပိုင် ပစ္စည်းများကို ဖျက်ဆီးလိုက်မိကြောင်း သဘော
ပေါက် လက်ခံပါ့မလားဟု အင်ဂျလို့ တွေးတောယင်း ရေခဲ
လိုက်လေသည်။

ကဲ...မာလင် ဘာပြောဦးမလဲ။
ပြီးတာတွေပြီး သွားပြီ။ စိအိုင်အေးအေးလျှင်နှစ်ဦး ကံကောင်း
လို့ မသေတယ်။
သူ ဘာပြောနိုင်ဦးမှာလဲ။
‘တမိနစ်...’

မာလင်သည် အံ့ကြဲတုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အေးစက်စက်
လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

မာလင် ဘာတွေ တွက်ချက်နေပြန်ပါစိန်။
‘ဟောဒီလူနှစ်ယောက်ကို ငါ့အခန်းထဲပို့ လိုက်စမ်း အင်နို၊
မင်းကို ငါ တမိနစ်ပဲ အချိန်ပေးမယ်။ ရော ဒီမှာ အခန်းသော’
မာလင်က သော့ကို လှမ်းပေးရာ အင်ဂျလို့လည်း ကြောင်
အမ်းအမ်းနှင့် ဆတ်ကနဲ ဖမ်းယူလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှာတုံးဗျ။ ဟောဒီလူ နှစ်ယောက်
ခပ်ဗျားလက်ချက်နဲ့သေတော့မှာ၊ ဆေးရုံပို့မှ ဖြစ်မယ်’
မာလင်ကား တံခါးပန်း ဖျောက်နေပြီ။

‘သူတို့မှာ အရေးပေါ်ဆက်သွယ်ဖို့ ဖုန်းနံပါတ် ရှိသားပဲ။
ငါ့အခန်းထဲရောက်တော့မှ ငါတို့ဆက်က ဆေးပျူးအဖွဲ့ကို သူတို့
အာသာ ဖုန်းဆက်ခေါ်ပါစေ’

‘ဟာ...’
‘သူတို့ကို ငါ့အခန်းက ထိမ်သားထဲမှ ခဲပဲထားနော်။ ငါ့ဆိပ်ရာ
ပေါ် သွေးတွေမပေစေဦးကွာ’

မှူးနောက်နေသောလူနှစ်ဦးမှာ ပါးစပ်မှ ရေရွတ်နေကြသော်
လည်း ဘာတွေပြောနေမှန်း မသိရပေ။

‘ခပ်ဗျားက အခု ဘယ်သွားမလို့တုံး’
‘ဟာခပ်တုဂ်လမ်းကို သွားပြီး ဒီပြဿနာ ဖြစ်အောင်လုပ်တဲ့
ဥာဏ်နဲ့ဥာဏ်နက်များတဲ့ ကပုလိမတယောက်ကို ဖုန်းနဲ့ သွား
ပေါက်မလို့ဟေ့၊ ငါ့ကို အဲဒီမှာ လာတွေ့ချေ’
မယ့်နိုင်စရာပါကလား။

ဒီလောက် လုပ်ပြီးတာတောင် မာလင်သည် သူ့တက်က
မှန်သည်ဟု ယူဆနေဆဲရှိ၏။

ထိုနောက် မာလင် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။

သူမသည် မိမိ အန္တရာယ်ကင်းရေးအတွက် စောင့်ကြည့်
အားပေးပေးဖို့အတွက် ထားရှိပေးခြင်းဖြစ်မည်။ သို့သော်...ထို
သူ့ကို မိမိအလွယ်တကူတွေ့မြင်နိုင်ကြောင်း သူမ မသိ။

ထိုအေးဂျင့်နှစ်ဦးအား မသတ်မိသဖြင့် သူမ ကံကောင်း
သူမ၏။ နှစ်ကောင်စလုံး ငထုံ-ငအ များချည်း။

ဒေသတာဝန်ခံဖြစ်ဖြစ်။

ဘာဖြစ်ဖြစ်။

သင်းကိုတော့ ဆုံးမရဦးမည်။ သင်ခန်းစာ ပေးရမည်။

အမေရိကန် ရိပ်သာမှ တပြန်မရှိတရှိအရောက်တွင် မာလင်
ဆန့်တံသံများ ကြားရသည်။

သောတအာရုံ အ ထူး ကောင်း ပြီး အကင်း ပါး လှသော
မာလင်၏နားသည် သေနတ်အမျိုးအစားကို ချက်ချင်း ခွဲခြား
နိုင်ခဲ့သည်။ ဘာလင်သို့ရောက်သည့် နေ့က ကုဒ်လမ်းမကြီး
ပေါ်၌ အကြမ်းဖက်သမားတဦး မော်တော်ကားပေါ်မှ ရမ်းသန်း
တိုက်သွားသည့် 'အယ်လ် ၂၊ အေ-၃' စတာလင်း စက်သေ
ဆတ်၊ ဗြိတိသျှတပ်မတော် လက်နက်တိုက် တခုခုမှ ခိုးယူခဲ့ခြင်း
ဖြစ်မည်။ ၉ မေ ကျည်ဆန် ၃၄ တောင်ပါသော ကျည်ဆန်
တူးဖော်ခြင်းဖြင့် တစ်စက္ကန့်လျှင် ၁၂၀၀ ပေအထိ ပြေး နိုင် သည့်
အရှိန်ရှိသည်။ ရှေ့တန်းတိုက်ပွဲ၌ အသုံးများ၏။

မာလင်သည် သူ၏ ဒေသမ ၃၅ မဂ္ဂနမ်သေနတ်ကြီးကို ဆွဲ
ဆတ်ကာ အော်ဗီကားကြီးကို အမေရိကန် ယဉ်ကျေးမှုရိပ်သာ
၄ ရေ့ ပေါက်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် မောင်းဝင်သည်။

အခန်း [၂၉]

ဟိလ်တန်ဟိုတယ်မှ ပျက်စီးမှုသည် မိမိ၏ ဇနီးယောင်း၏
အမှားဖြစ်သည်ဟု မာလင် ယုံကြည်သည်။

သူမသည် မိမိအပေါ် အမြဲစစ်စစ်သည်။ အာသာတထားတတ်
သည်။ သူ့ကိုယ်သူ သိပ် တော်သည်ဟု ထင်နေသည်။ မိမိအား
သူမ အနေနှင့် ထူးချွန်ပြည့်ယုံကြည်မှု မရှိ။ သူမသည် မိန်းမကျင့်
မိန်းမကြံဖြင့် မိမိအား အသုံးချသည်။ လှည့်ပြားသည်။

မာလင်သည် ဒေါသကို ချုပ်တည်းပြီး အော်ဗီကား ကို
နံရောင်ထဲမှအရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် မောင်းထွက်လိုက်သည်။

မာလင်ကို ဘယ်ယောကျ်ား၊ ဘယ်မိန်းမကမှလာပြီး ချုပ်ကိုင်
ချယ်လှယ်လို့မရ။

ကိုက်လေးဆယ်အကွာသို့ မာလင် အရောက်တွင် အဆောက်အအုံထဲမှ လူတစ်ဦး ပြေးထွက်လာကြသည်။ စတုရန်းစက်သေနတ်နှင့်လူသည် ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ဦးဆုံးထွက်လာ၏။ ကျန်သုံးဦး (ယောက်ျားနှစ်ယောက်၊ မိန်းမတယောက်) က မာလင်၏ ဇနီးဟောင်းဖြစ်သူ ခိုင်ယန်းအား အတမ်းအခွေ ဆွဲထုတ်လာကြသည်။

မာလင် ရုတ်တရက် မှင်တက်မိသွားသည်။
ပြီတော့... အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်သွားသည်။

အညီရောင် ထရပ်ကား၏နောက်တံခါးပွင့်လာပြီး၊ ဝီလီယံ ဇင်၏ အမြှောင်မယားဖြစ်သူ၏မျက်နှာကို မာလင်တွေ့ရသည်။

မာလင်သည် ကားစက်ရှိန်ကိုမြှင့်၍ မောင်းသွားရာ စတုရန်းစက်သေနတ်သမားက သူ့ကိုလှမ်းပစ်သည်။ ကားရှေ့မှန်ချပ်နှင့် စက်ခေါင်းထဲမှ ပိုက်များ၊ ဝါယာများ ပျက်စီးသွားသည်။

မာလင်၏ကားသည် အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် မောင်းလာခဲ့။

အကြမ်းဖက်သမားများကလည်း အော်ဟစ် ကန်ခကျောက်နေသော လူမည်းမလေး ခိုင်ယန်းအား ထရပ်ကားထဲ ဆွဲသွင်းနေကြခဲ့။

စတုရန်းစက်သေနတ်သမားက ထပ်ပစ်ပြန်၏။ မာလင်သည် ကားထိုင်ခုံတွင် ဝပ်လိုက်ရ၏။ သူ့နားရွက်တဘက်မှန်ကဲ့သို့ ရွှေ့ သွေးထွက်နေသည်။ ယာဉ်မောင်းသူထက်တံခါးကိုပွင့်ပြီး

ကားထဲမှ ဒိုင်ဗင်ထိုးထွက်ကာ မြေကြီးပေါ်လှူလှိုမ့်ပြီး သေနတ်နှင့် အသင့်အနေကတားသို့ ပြောင်းသည်။

သူ၏ ပထမဦးဆုံးကျည်ဆန်က စက်သေနတ်သမားအား ဖျက်ပြို။ ၎င်းအား တိုက်ခိုက်သို့ဝပ်သောဦးမိစေသည်။ ဒုတိယကျည်ဆန်က ဒိုင်ဗင်ထိုးအား ထရပ်ကားထဲ တွန်းအညှို့နေသော သမားထိမင်းသွားသည်။ သူမ ယိုင်သွားရာ သူမအဖော်များက ကားထဲသို့ ကပျာကယာဆွဲသွင်းလိုက်ကြသည်။

ထရပ်တယောက်က မျက်စည်ယိုစူးနှစ်လုံး၊ သို့မဟုတ် သုံးလုံး ချိတ်ဖောက်ခဲ့သည်။

အကြမ်းဖက်သမားများ၏ထရပ်ကား ထွက်သွားသောအခါ မာလင်သည် မီးခိုးလုံးများကြား၌ ရမ်းသန်းပစ်ခတ်ယင်း ဆွဲရစ်ခဲ့သည်။

ဝုန်းကန် တိုက်ခိုက်မှုကြားရသည်။ ရပ်ထားသောတိုက်ခိုက်ရေး တစ်စီးကို သူ၏ အော်ဒီကားက ဝင်တိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မာလင်သည် သူ့ကား မရှိတော့သဖြင့် အကြမ်းဖက်သမားများအောက်သို့လိုက်ရန်မလွယ်တော့ပေ။ ထိုမကြာခင် အမေရိကန် ဖိလားထဲ ဝင်ပြေးသည်။ ညွှန်ကြားစားပွဲအနီး ကြမ်းပေါ်တွင် ဆတ်မရတချက် ရတချက်ဖြစ်ပြီးလှဲနေသော ဖရီဒါကက်ဆယ်လ်ကားတွေ့ရသည်။ မာလင် သူမကိုဖြတ်ကျော်ပြီး စီအိုင်အေရုံးခန်းထဲသွားသည်။

တံခါးဟောင်းလောင်း ပွင့်နေသည်။
ကိုယ်လုံးတုတ်ခိုင်လှသော လုံခြုံရေးဝန်ထမ်း ဂျက်ဖ်အင်ဒါဆင်သည် စခန်းတာဝန်ခံ၏ရုံးခန်း၌ ဝင်ပေါက်အနီး ခြေပစ်

လက်ပစ် လဲကျနေသည်။ ကြမ်းခင်းကော်စောပေါ်၌ သွေးသီးထွန်းနေ၏။ အင်ဒါ၏ ရုပ်အင်္ကျီရော ကုတ်အင်္ကျီပါ သွေးထွန်းနေသည်။ အင်ဒါဆင်၏စားပွဲပေါ်ရှိ တယ်လီဖုန်းကြီးကို ဆွဲဆွဲဖြုတ်ထားသည်။ အတွင်းဘက်ခန်းရှိ ဖုန်းလည်း ထုနည်းသွားပြန်၏။ မာလင်သည် ဖရီဒါထံ ပြန်ပြေးသွားသည်။

ချီး...ဖရီဒါ၏ ဖုန်းလည်း အပြတ်ခံထားရပြီ။ သူမ အနည်းငယ် လှုပ်နေသည်။ စင်္ကြံလမ်းအတိုင်း ပြေးသွားသည်။

တေးဂီတဌာန ဟူ၍ စာရေးထားသော တံခါးတစ်ခုကို တွေ့သဖြင့် တွန်းဖွင့်သည်။

ခေတ်ပြားစက်များအသီးသီးကို စားပွဲတလုံးစီပေါ်တပ်ထားနားကျပ်များဖြင့်သိချင်းနားထောင်နေကြသော လူခုနစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ မာလင် ဝင်လာကြောင်း အတော် များများ သတိမထားမိကြပါ။

မာလင်ကိုမြင်သွားသောသူများမှာ ကျပ်ငယ်ထွက်လုမထင်လန့်ဖျပ်သွားကြသည်။

မာလင်သည် နားရွက်မှ သွေးယိုကျနေပြီး အချိန်မတော်အသုံးချရန် ဝန်မလေးသော မဂ္ဂနမ်သေနတ်ကြီးကို လက်ထဲကိုင်၍ ဟိုယမ်းဒီယမ်း လှုပ်နေသည်။

စားပွဲငယ်လေးတလုံးတွင် ထိုင်နေသော လက်ထောက်ကိုင်ဌာနမှူး အမျိုးသမီးတဦးလည်း ရှိသေးသည်။ သူမသည် သံသယအညှိနှင့်ဖြစ်ပြီး ရုပ်သားအတုများခုခံထားသူလည်း ဖြစ်သည်။ မင်ဒါတေ့လ်၊ တံတက္ကသိုလ်မှ ဂီတမဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရထားသူဖြစ်၏။

သူမသည် ကျေးလက်၊ ဂျက်စ်၊ တလူးစ်၊ ဆိုးလ်၊ ပြဇာတ် ဂီတနှင့် ဆွဲခံဂီတများကိုနားလည်သလို အမေရိကန် ဆင်ဖိုနိုဂီတ၊ ခန်းမဆောင် ဂီတ၊ ဂန္ထဝင်ဂီတများကိုလည်း နားလည်သူ ဖြစ်သည်။

သူမသည် ကျည်အားပြင်းသော ခြောက်လုံးပြူးကိုကိုင်ထားသည့် ရူးကြောင်ကြောင် မျက်လုံးနှင့် လူစိမ်းယောကျ်ားများအကြောင်းကိုတော့ ဘာမျှ မသိသေးပါ။

‘ဘာ ကူညီရမလဲ ရှင်’

သူမ၏ မျက်လုံးပြာများက ချစ်ဖွယ်ကောင်းပြီး သွားများနားလည်းပုလဲလုံးများ၊ ဘဝယ်လှပကြောင်းမာလင်သတိပြုမိသည်။ သူမစားပွဲပေါ်၌ တယ်လီဖုန်း တလုံးလည်း ရှိသည်။ မာလင်က နားကို မပြိုး ဟိလ်တန်ဟိုတယ်သို့ ကပျာကယာ ကောက်လှည့်သည်။

‘ဒီမယ် အစ်ကိုကြီး၊ အပြင်လူတွေကို ဖုန်းဆက်ခွင့် မရှိ...’ မာလင်က သေနတ်နှင့် လှမ်း ရွယ် လိုက် ရာ အမျိုးသမီး ဝါးပိတ်သွားသည်။

‘အင်ဂျီလား ဟေ့’

‘ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ပြီးပြီ မာလင်၊ အားလုံး အိုကေပဲ’ ‘မအိုကေသေးဘူးကွ၊ အင်ဂျီဟိတ်သားတွေ ‘လူမည်းတုရင်မ’ (နိုဝယ်န်း) ကိုဆွဲသွားကြပြီ။ အစောင့်ငွေ (ဂျက်စ်အင်ဒါဆင်) သည် ကြမ်းပေါ် သွေးရွှဲနေပြီ’

စာရေးမလေးသည် မာလင်၏စကားကို ဘာမှ နားမလည်။ မာလင်လည်း မမေးဝံ့။

အားလုံးကို တပ်လှန့်ထား။ ငါတို့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ နားချင်းတွေရှိတဲ့ ဘာလင်နဲ့တုန်းနစ်မြို့စလုံးကို အကြောင်း လိုက်။ အညှိရောင်ထရပ်ကားကြီးတစ်စီး၊ အိပ်ယာထရပ်ကား တစ်စီး...လှန့်ခွဲတဲ့သုံးမိနစ်ကပဲ။ အနောက်ဘက်ကို ဦးတည် သွားတယ်။ အခစာစင်ခွေးကို လှုံ့ခြုံစိတ်ချရတဲ့ ငါတို့ အထောက်အပံ့ တပ်မတော် အေးရုံတစ်ခုခုကို ပို့ပေးဖို့ ဆေးရုံကားတစ်စီး၊ ငါတို့ တယ်၊ ဒီမှာလဲ လာပြီး ရှင်းလင်းဖုံးပိတ်ပေးဖို့ အဖွဲ့တဖွဲ့ သို့မဟုတ်

လွတ်လိုက်မယ်

မြန်မြန်လုပ်ကွာ၊ နောက်သုံးမိနစ်ဆို ငါတို့တွေ အထောက်အပံ့

လက်ထောက် ဓာတ်ပြားတိုက်မှုသည် လက် နှစ် ဘက် ကျစ်ကျစ်ဆုပ်ထားပြီး မာလင်က ဖုန်းနစ်သေနတ်ကြီးကို ခုတ် နေသည်။ မာလင်က ဖုန်းကို ဆောင့်ချလိုက်သောအခါ သူ ပြုံးပြသည်။

‘ရှင် ဒီကဖုန်းကို သုံးခွင့်မရှိ...’

မာလင်က သမစကားဆုံးအောင် မစောင့်တော့ပဲ ငါ့အား ရှည်ကြီးသို့ ပြန်ပြေးသွားသည်။ ဖရိုဒါ အနီး အနောက်ဘက် ရဲကားများ၏ ဥဩသံများကို ကြားရသည်။ ဘာလင်မြို့နယ် သည် အလွန်လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်ကြ၏။ ရဲကားများပေါ် မှုတ် နှစ်ဦး တွားကန်ဆင်းသွားလာပြီး သေနတ်များ ဆွဲထုတ်သွား ချဉ်းကပ်လာကြသည်။ သုံးဦးက စက္ကန့်အနည်းငယ်အကြာ သို့မဟုတ် မာလင်အား သေနတ်များဖြင့် ဝိုင်း ချိန်ထားလိုက်ကြသည်။

‘သိပ်စင်...စတိုလာဂိုဏ်း လက်ချက်ပါပဲ။ ဟောတီ ပလက် သမ်းပေါ်က ငနဲဟာ သူတို့ဂိုဏ်းသားတယောက်ပေါ့’

မာလင်က ဂျာမန်ရဲများအား ပြောပြသည်။

ရဲများက သူ့သေနတ်ကို ချခိုင်းသဖြင့် မာလင်က ဖရိုဒါ သို့မဟုတ် သို့ ချလိုက်သည်။

‘ဟော ဟို နောက်ဘက်နားမှာ သွေးထွက်တဲ့ ဒဏ်ရာနဲ့ ဆူတယောက် လဲနေဘယ်’

ထူးထူးကြီးသော ရဲတဦးက ခေါင်းညိတ်ပြရာ အခြားရဲသား တဦးက မာလင် ညွှန်ပြရာသို့ပြေးသွားသည်။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

ကျွန်တော် နာမည် ဖရန်ဝန်ဆာမင်ပါ။ ဒီရုံးမှာ အလုပ် လုပ်တဲ့ အမျိုးသမီးတယောက်ကို သူတို့တွေ ပြန်ပေးဆွဲသွားကြ သေး။ အသက် ၃၀ ကျော်ကျော်၊ ချစ်စရာကောင်းတဲ့လူမည်း သား တယောက်ပါပဲ။ အညှိရောင် အိပ်ယာထရပ်ကားတစ်စီးနဲ့

အတူပြေးသွားကြတာ ၄ မိနစ်လောက်ရှိသွားပြီ’

ရဲသားသုံးဦး ထပ်မံဝင်လာကြသည်။ တဦးအား ရေဒီယို နှင့် သတိပေးနှိုးဆော်ရန် တာဝန်ပေးအပ်လိုက်သည်။

‘ဟိုကောင်သေပြီ’

ထပ်မံဝင်လာသော ရဲတဦးက လမ်းမဘက်သို့ ပေးထိုးပြု၍ ပြောသည်။

‘ခင်ဗျား သတ်လိုက်တာလား’

ရဲကြပ်က မေးသည်။

မာလင်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

‘ခင်ဗျားသိချင်တာရှိယင် ဘွန်းမြို့တီအင်နီဒီ အဖွဲ့က ကားလ် ဂရက်ဒ် ဆီ ဖုန်းဆက်ပါ’

ရဲကြပ်က ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ခင်ဗျားမှာ သက်ဆေခံမှတ်ပုံတင်တွေ ဘာတွေရှိပါသလား ဟာရ်ဝက်ဆာမင်’

‘ဟင့်အင်း...ပတ်စ်ပို့ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ပရိဘောဂ ကုန်သည်ပါ’

‘ဒီလိုပဲဖြစ်လိပ်မယ်လို့ ထင်သားပဲ’

ဖရိဒါ မျက်လုံးပွင့်လာသည်။ အနည်းငယ် ညည်းညူသည်။ မာလင်က သူမအား အသာအယာ ဆွဲထူသည်။

‘ဖရန့်...ဖရန့်...သူတို့လက်ထဲမှာ သေနတ် တွေနဲ့’

‘ငါ သိပါတယ်၊ သူတို့လစ်သွားပြီ၊ မင်း ဘာဖြစ်သွား သေးလဲ’

သူမ မျက်တောင် အချက်ပေါင်းများစွာခတ်ပြီးမှ ပြန်ခြေ နိုင်သည်။

‘ကျွန်မ မူးနောက်နောက်ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်မကို သေနတ်နဲ့ ရိုက်ချသွားတာ’

ရဲကြပ်က ရဲသားတဦးအား သူမကိုအပြင်သို့ခေါ်ထုတ်သွား စေပြီး ဆေးရုံကား အမြန်လာရန် ရေဒီယိုစက်ဖြင့် အကြော်ကြားစေသည်။

‘ကျွန်တော် မိတ်ဆွေတချို့လဲ ဒီကို တော်ကြာရောက်လာ ကြတော့မယ်လို့ ခင်ဗျားလူတွေကို ကြံပြောထားလိုက်ပါ။ အ

ရိကန် တပ်မတော်က ဆေးရုံကားနဲ့ အဖွဲ့ဝင် လေးငါးခြောက် ယောက် ပါလာလိမ့်မယ်’

မာလင်က ပြောသည်။

‘သူတို့အားလုံး ပရိဘောဂအရောင်းသမားတွေချည်းပဲလား’

ရဲကြပ်က မေးရာ မာလင်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

‘အားလုံးမှာ ခင်ဗျားလိုပဲ သေနတ်ပါသလား’

‘တချို့ကတော့ ဆပ်မရှင်းဂန်းတွေ ဘာတွေ ကိုင်လာလိမ့် မယ်ဗျ၊ ဒီ လုပ်ငန်းက သိပ် အပြိုင်အဆိုင် များတဲ့ အလုပ်ကို ရဲကြပ်ကြီးရဲ့’

ရဲကြပ်ကြီး ပြုံးစိစိဖြစ်သွား၏။

ယခုအခါ စကြာလမ်းကြီးထဲတွင် တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေ သော၊ စပ်စုလိုသော ဝန်ထမ်းများနှင့် ဧည့်သည်များ ပြည့်ကျပ် နေလေပြီ။ ဤ လူစုထဲ၌ တာဝန်အရှိဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အမေရိကန် ယဉ်ကျေးမှုရိပ်သာ၏ ညွှန်မှူးဖြစ်သည်။ ရဲကြပ်ကြီးက ညွှန်မှူး ၏ ရုံးခန်းထဲမှဖုန်းကို ထသုံးပြုသည်။ ဖုန်းထက်ပြီး ဧည့်ခန်းမသို့ သူ ပြန်လာသောအခါ အဆောက်အအုံတွင်းသို့ ‘ပရိဘောဂ အရောင်းသမား’ ငါးယောက်ခန့် ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘မာလင်... ဘာလုပ်ရမလဲ’

ငှင်းတိုက် မေးသည်။

‘နောက်ဘက် ရုံးခန်းတွေအားလုံး ပိတ်ဆို့ထားပြီး ယိုနား မှာ အင်ဒါဆင်နဲ့အတူရှိတဲ့ ရဲသားကိုခစာခိုကြည့်နေ’

မာလင်က အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ရဲကြပ်ကြီးက မာလင်အား လှည့်ကြည့်ပြီး

‘မာလင်...ဆိုပါကလား’

‘ကျွန်တော်ရဲ့ အလယ်နားမည်လဲလျာ။* ကျွန်တော်ကလဲ နာမည် အများသားကလား။ ကျွန်တော် သေနတ် ပြန်ယူလို့ရ မလား’

‘တအောင့်ကြာတော့ ရမယ်လေ။ ခင်ဗျားပြောတဲ့ ကားလီ ဂရက်စ်ကို သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ရဲခန်းဆီက ဖုန်း ပြန်အလာကိုစောင့်နေတာ။ ခင်ဗျား ဗယ်တက်နားချက်က သွေး တွေ ယိုနေပါကလား’

‘ဟုတ်ကဲ့...ခုလိုအသိပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

မာလင်အား ရဲကြပ်က ရဲကားပေါ်ပါလာသော ရှေးဦး သူနာပြုသေတ္တာမှ ပလတ်စတာဖြင့် ကပ်ပေးမည်ဟု ပြောသည်။

‘နေပါစေဗျာ၊ ဆေးရုံကျမှပဲကြည့်လုပ်လိုက်တော့မယ်’

အမေရိကန်တပ်သားတစ်စုသည် လူနာတင်ထမ်းစင်တခုကို၌ ဝင်လာကြသည်။

မာလင်က သူနာပြုအဖွဲ့ကို ခက်ရာရသွားသူ အင်ဒါဆင်အား ထမ်းစင်ဖြင့် သွားသယ်ခိုင်းသည်။

‘ခဏနေပါဦး’

မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေသော အင်ဒါဆင်အား ထမ်းစင်ဖြင့်၊ ပြန်ထုတ်လာသောအခါ ရဲကြပ်ကြီးက လှမ်းအေး သည်။

* အနောက်တိုင်းသားတို့၌ များသောအားဖြင့် ရှေး၊ ငယ် နောက်ဆုံးအမည်ထုံးထုံး ပါရှိတတ်သည်။

သက်ဆိုင်ရာရဲအဖွဲ့အနေနှင့် သတင်း အချက်အလက် အပြည့် အစုံ မရသေးပဲနှင့် အမှု၌ ပါဝင်ပတ်သက်သူများအား အခင်း ပြင်ပဦးရာမှ ထွက်ခွာခွင့်မရှိပေ။

‘ခင်ဗျား သူ့ကို သတ်မလို့လား’

‘ကျုပ် ဂရက်စ်အကြောင်း သိချင်သေးတယ်’

ရဲသားငယ်တဦးက ကပျာ ကယာ ပြေးဝင် လာပြီး ရဲကြပ် ကြီးအား တစုံတခုတိုးတိုးကပ်ပြောရာ ရဲကြပ်ကြီးက နှင်းညိတ် လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားပစ္စုတို့ ပြန်ယူလိုက်ပါ၊ ပရိဘောဂ ကုန်သည်ကြီး။ ခင်ဗျားကို ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံတော်ရဲ့ မိတ်ဆွေ တဦးအဖြစ် ဆက်ဆံပြုစုရမယ်လို့ ကျွန်တော် ညွှန်ကြားချက် ရပါ သည်’

မာလင်က သူ့ သေနတ်ကို ကောက်ယူပြီး ရဲကြပ်ကြီးအား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ထပ်ပြောသည်။ ဆေးမှူးများအား ထမ်းပေါ်ထို ဦးဆောင် ခေါ်ထုတ် သွားသည်။ လမ်းပေါ်၌ ရောက်နေ၏။

‘ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ အလောင်းတလောင်း ရှိသေးတယ်’ ထမ်းစင်ကို ဆေးရုံကားပေါ်တင်နေစဉ် တပ်သား တဦးက ပြောလိုက်သည်။

‘မနောက်စမ်းပါနဲ့ဗျာ’

မာလင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

အမေရိကန်တပ်မတော်ဆေးရုံရှိ အရေးပေါ်ဌာနသို့ ထောက် မှောက် အထိ မာလင် တာမျှထပ်မံပြော။ သူ တွက်ချက်နေသည်။

ဆရာဝန်များက အင်ဒါဆင်အား ခွဲစိတ်ကုသပေးနေစဉ်
 တွက်ချက်နေဆဲ။
 ခရက်ရှိုဗိုက်စ်။
 အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေ ဘယ်လိုသိသလဲ။
 ဘယ်သူ စီစဉ်တာလဲ။
 ခမ္မ ဘာလို့ဖြစ်လာရသလဲ။
 ခရက်ရှိုဗိုက်စ်။
 မာလင် ပေါင်းနုတ် မြောက်စား လုပ်သည်။
 ထပ်ခါ ထပ်ခါလုပ်သည်။
 ဗိုင်းစန်းကို ဘယ်ခေါ်သွားကြသလဲ။
 ဘယ်သူက သူမအပေါ် သစ္စာဖောက်သွားသလဲ။
 သူတို့ ဘာလို့ချင်လို့လဲ။
 မာလင်ဦးစားသည်။ အင်ဂျလီနှင့်အတူ ဆန်းစစ်
 ကြည့်သည်။ လမ်းလျှောက်သည်။ ဆေးလိပ်သောက်
 လမ်းပြန်လျှောက်သည်။ ပါးစပ်မှ အယုတ္တအနတ္တတွေ
 နေသည်။
 ခရက်ရှိုဗိုက်စ်။
 တရုတ်တွေ မှားသွားပြီ။
 မာလင်၏ဆေးပြင်းလိပ်နံ့ က ဆိုးရွားလှ၏။
 ‘ခရက်ရှိုဗိုက်စ်...’
 ထို ဝေါဟာရကို မာလင် (၁၃)ကြိမ်မြောက် ရေခွက်
 ‘ခင်ဗျား တခြားစကား မပြောတတ်တော့ဘူးလား’
 အင်ဂျလီက ပြောသည်။

မာလင် ခေါက်ကုတ် ခေါက်ပြန် လျှောက်နေထုမှ ရပ်သည်။
 ခါးကနဲ သမ်းသည်။
 အင်ဂျလီက ခြင်းကိုရပ်သည်။ သူ သိပြီ။
 ‘မက်တာဖာ...ကွ’
 မာလင် ကျယ်လောင်စွာပြောလိုက်သည်။
 ‘အင်း ခင်ဗျား အဲဒါတွေက အဟင်က စာခါးမပြောဖူးသေး
 အဲထဲလို အပြောင်းအလဲလေး ဘာလေး လုပ်စမ်းပါဗျာ’
 အင်ဂျလီသည်သူ့ အထင်နှင့်သူဝင်ပြောချလိုက်သည်။ ဘာလက်
 အင်ဂျလီကို တင်စာ ထပ်မော့သည်။

‘မဖြစ်နိုင်တာများ၊ မစွဲတာအင်ဒါခင်က အသည်းအသန် အခြေအနေမှာ ရှိနေတယ်။ သူ အသက်ရှင်ဖို့ အရေးကို ကျုပ် အန္တရာယ်မပေးချင်ဘူး။ ဆိုမိယပ်ပက်ဆိုသယ်လ် လိုးပေးဖို့ ကျုပ် လုံးဝထဘောမတူနိုင်ပါဘူး’

ဒေါက်တာမာဂိုလစ္စသည် ချီကားဂိုဆေးတက္ကသိုလ်မှ ဆွဲရလာ သူများ၏ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းမာသူတိုင်းဖြစ်လေသည်။ အင်ဒါ ဆစ်သည် ဘာလင်ဌာနခွဲ၏ လုံခြုံရေး အရာရှိ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘာလင်ရှိ စီအိုင်အေ ယူနစ်ထဲသို့ ရန်သူတက်မှ လိုးပေးခင်ပင် ခွဲ ကြောင်း၊ “ပစ်တာ” ဟူသော နာမည်ရက်နှင့် သူ့လိုတိုင်းနှင့် ပတ်သက်သော ယဲလွန်စတုရန်ကို ဆိုမိယပ်ပက်သိသယ်လ် ဆေး အကူအညီဖြင့် အင်ဒါဆင် သတိတရ ပြန်ပြောပြနိုင်ဖွယ်ရှိသည်ဟု မာလင် မျှော်လင့်နေကြောင်းတို့ကို ဒေါက်တာမာဂိုလစ္စ လုံးဝ ဝေဖင်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော် စွန့်စား ကြည့်ချင်လို့ပါ။ ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါ ဒေါက်တာ’

‘ခင်ဗျား... ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ကျုပ် မသိဘူး မနုဏ္ဍာ စက်အာပေါ့၊ ဒါပေမယ့်... ကျုပ်ပြောနိုင်တာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ အပေဂီကန်ထပ်မံစောင့်က ဗိုလ်မှူး (မာရာဝန်) တို့ကို ဘယ် အရပ်သားကမှ အမိန့်လာပေးလို့ မရဘူး မှတ်ပါ။ ခင်ဗျား အကြံက အဓိပ္ပာယ်လုံးလုံးမရှိဘူး’

‘ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော်ခွဲ အပြောအဆိုကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ခင်ဗျား တယ်လီဖုန်း သုံးပါရလေ သေး၊ အရေးဆိုင်ကြီးလို့’

အခန်း [၃၀]

‘ဆရာဝန်တယောက်ယောက် သွားရှာကြရအောင်ကွာ မာလင်က အပ်ဂျလိုအား ပြောလိုက်သည်။

သူ့နားရွက်ကို ပတ်တီး သပ်သပ် ရပ်ရပ် စည်း ဆေး ဖြစ်သဖြင့်၊ မာလင်သည် ဆရာဝန်တယောက်ကို တစုံတယောက် သို့မဟုတ် တစုံတခုအတွက် တောင့်တနေသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ မည်သို့ဖြစ်စေ ၊ ငယ်သည် ‘မက်တာဖာ’ နှင့် ပတ်သက်နေလျှင် မာလင် မကြာမီ မိမိအား ရှမ်းပြပါစေဟုအင်ဂျလိုဆုတောင်း အင်ဒါဆင်အား ကုသပေးသော ဆရာဝန်အား ချီးမွမ်း သွားသည်။

မာလင်၏ တောင်းဆိုချက်ကို ဒေါက်တာ “မိလ်ဘန် လစ္စ” က လက်မခံနိုင်ပေ။

‘တိုက်ပဲ ပြောဗျာ’

‘ဟိန်းဝယ်လဲဘက်မြို့ကို စကားပြောချင်တယ်။ အရေးပေါ် ကိစ္စပါ။ ဗိုလ်မှူးချုပ် သိသိမ့်အစိုင်းယဉ်းနဲ့ ဆက်ပေးပါ။ ဂျီ-၂။
ခက်ခဲသက်တိုင်းမှူး’

ဒေါက်တာမာဂိုလစ္စကား မဲ့ရွဲ့ ကာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ် ဘရိုင်ယာ်ထံမှ ပြန်ထူးသံကြားရပြီ။

‘ဟုတ်ကဲ့... ဆိုင်ကဲမြို့က မစ္စတာကချာပီပါ’

‘မာလင်... ခွေးသုတောင်းစား၊ မင်းပဲ မဟုတ်လား’

ဗိုလ်မှူးချုပ် “သိယိုမိုဆင်ဖိုစိဘရိုင်ယာ်” က တယ်လီဖုန်းမှ စကားရပါးရ အော်ပြောသည်။

မာလင်နှင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဘရိုင်ယာ်တို့ အလွှာပသလွှာပ စကား အနည်းငယ်မျှ ပြောကြသည်။ ထို့နောက်...

‘အေဂျက်စ်နဲ့ ဆက်လို့ ရသလား’

“အေဂျက်စ်” သည် နေတိုးစစ်ဌာနချုပ်၏ ကွန်ပျူတာကြီး ထား ရှိရာ ထောက်လှမ်းရေး/ဆက်သွယ်ရေး ဗဟို ဌာန ကြီး ဖြစ်သည်။

‘ရပါတယ်’

‘ဒါဖြင့်... ဒီဟာလေး စုံစမ်းပေးပါ။ “မက်တာဖာ” ဆိုတဲ့ ကိစ္စ။ ထိပ်တန်းဦးစားပေးအဆင့်နဲ့ မေးပေးပါ သိယိုမို’

ဒေါက်တာမာဂိုလစ္စသည် ဓာတ်မှန်ပြားများကို ဟိုဖွ ဒီဗ္ဗ လုပ်ယင်း ခေါင်းခဲနေသည်။ မာလင်သည် အယောင်ဆောင် ပြောနေခြင်းလား။ သို့မဟုတ် တဘက်မှပြောနေသူသည် ဗိုလ်ချုပ် ဘရိုင်ယာ်အစစ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု မာဂိုလစ္စ တွေးနေ၏။

‘ဟုတ်ပြီ...စိတ်၁၂၊ လုပ်ပေးပါ။ ဒီဟာ မင်း ကိုယ်ပိုင်ကိစ္စ
...မာလင်’

မာလင် ပြန်မဖြေ။ မာလင်သည် သူ့တာဝန်နှင့်ပတ်သက်၍ အရေးအမြှန်းထူးခြင်းကို မကြိုက်ကြောင်း ဘရိုင်ယာ် သိသည်။
မာလင်က အင်ဒါဆင်ကို ဆိုဒီယမ်ပင်သိုသယ်လဲ ထိုး ပေး ရန်
ဆိုင်တာမာဂိုလစ္စအား တရားဝင်အမိန့်ပေးခိုင်းပြန်သည်။

‘ခေ့ ဗိုလ်မှူး... ခင်ဗျားအတွက်... ဖုန်း’

မာလင်က မာဂိုလစ္စအား ဖုန်းလှမ်းပေးသည်။

မာဂိုလစ္စသည် ဘရိုင်ယာ်ပြောသမျှကို ပုတ်ဆပ်ညှိလို ခေါင်း
အောက်ဆတ်ညှိတ်၍ ‘ဟုတ်ကဲ့’ ထပ်တလဲလဲ ပြော၍ လိုက်နာ
သည်။ အလေးမပြုရုံ တမယ်သာ ကျန်၏။ ဖုန်းချပြီးနောက်
မာဂိုလစ္စသည် ဆေးထိုးရန် သွားပြင်ဆင်သည်။

အတန်ကြာသော် သူ့နာပြုဆရာမတဦးဝင်လာပြီး ဒေါက်တာ
မာဂိုလစ္စက ဆေးထိုးပေးရန် အသင့်ရှိ ကြောင်း မာလင်နှင့်
ဆက်လှိုတို့အား လာပြောသည်။

‘မင်း... ဘာ ဖြစ် နေတာလဲ အင်ဂျီ၊ မက်တာဖာကြောင့်
...ညှစ်နေသလား’

‘မက်တာဖာ...ဟာ ဘာလဲဗျ’

မာလင်က ဘေးဘီ လှည့်ကြည့်ပြီး...

မှူး...တိုးတိုး...ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကိစ္စကွ’

အင်း။ အရာရာတိုင်း ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချည်းပါပဲ။ ဟောဒီ
...ဘာကြီးမှာတော့ အိမ်သာစက္ကူကအစ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်
...အဆင့်ဖြစ်နေတာပဲ...ဟု အင်ဂျီလို စိတ်ထဲက ပြန်ပြောမိသည်။

‘ကျွန်တော် မျက်လုံးမှိုက်ထားရမလား’
 ‘ထိပ်တန်းလျှိုဝှက် ဘာလင်က စီအိုင်အေ ဟုနစ်ထဲ သူ့အ
 ရောက်နေပြီ’
 ထိုစကားကို ကြားသောအခါ အင်ဂျလီ အကြီး အကျယ်
 တုန်လှုပ်သွားလေသည်။
 ‘သူ အသင့်ဖြစ်ပြီထင်တာပဲ’
 ဧကိတ်တာ မာဂိုလစ္စက ပြောသည်။
 ‘ကျေးဇူးပဲ ဧကိတ်တာ၊ ဒီကိစ္စက ထောက်လှမ်းရေး ကိစ္စ
 ဆိုတော့ ထိပ်တန်းလျှိုဝှက်လဲဖြစ်နေတယ်၊ ဒီတော့...ရုတ်စီအိုင်
 ဆယ်မိနစ်လောက် ကျွန်တော်တို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောဆိုနိုင်
 ပေးပါလား’
 မာလင်က ပြောသည်။
 မာဂိုလစ္စသည် စုတင်ပေါ်မှလူနာ၏ အပိုက်အကဲကိုကြည့်ပြီး
 အသက်မန္တရာယ်အတွက် သိပ် စိုးရိမ်ဖွယ်မရှိဘဲ မိမိဘာသာ
 ပြောသိမ့်ကာ ရှောင်ထွက်ပေးသည်။
 မာလင်သည် မေးမြန်းစစ်ဆေးခြင်း စတင်သည်။
 ပထမဆုံးမေးခွန်းခြောက်ခုလောက်က ဆိုဒီယမ်ပင်သို့အယ်ဆီ
 ဆေး အာနိသင် ရှိမရှိ ပဏာမ စမ်းသပ်ခြင်းအတွက်သာ ဖြစ်
 သည်။
 ထို့နောက် အမေရိကန် ရိပ်သာသို့ ဝင်ထွက်တတ်သော
 စီအိုင်အေနှင့် အခြားအဖွဲ့မှ ဝန်ထမ်းများအကြောင်း မေးမြန်း
 သည်။ မာလင်၏ မျက်နှာထားကိုကြည့်ရှုခြင်းကျေနပ်အားရမှု
 မရှိသေးကြောင်း အင်ဂျလီ သိသည်။ သို့သော် မာလင်စိတ်ဓာတ်

မကျသေး။ မာလင်သည် စဉ်းစားယမ်း၊ မျှော်လင့်ယမ်းနှင့်
 ဆက်လက်မေးမြန်းသွားသည်။
 နောက်ဆုံး၌ အရဲစွန့်ရန် အချိန်တန်ငြိဟု ဆုံးဖြတ်သည်။
 အလောင်းအစားလုပ်ရမည့်သတော့။
 တာပဲဖြစ်ဖြစ် မာလင်အဖို့ အရှုံးမရှိနိုင်ပါ။
 ‘ဗစ်တာ...ဗစ်တာ’
 မာလင်က အင်ဒါဆင်၏ နားနားကပ် ပြောသည်။
 ဘာမှမပြော။
 ‘ဗစ်တာ၊ ဗစ်တာ၊ ဗစ်တာ၊ သတင်းပို့ဖို့ အချိန်ကျပြီ’
 ‘ဗျာ...’
 ‘ဗစ်တာ...နေ့ခင်းက ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ မော်စကိုကသိချင်
 တယ်’
 ထိုအခါ အင်ဒါဆင်သည် အကြမ်းဖက်သမားများ၏ ဝင်
 ရောက် တိုက်ခိုက်မှုကို ဖွင့်ဟပြောပြသည်။
 မာလင် ကျေနပ်(၂၀)လုံးလုံး ပြုံးနေသည်။ သူ၏ ပီတိဖြစ်မှု
 ကို အင်ဂျလီ နားလည်သွားပြီ။
 ‘သူပဲလား’
 ‘အေး...သူပဲကွ’
 မာလင် ထိပေါက်သွားပြီ။
 မာလင်သည် ဆိုဗီယက် သူလျှို၊ သတင်းပေးသမားကို ရှာဖွေ
 သွားပြီဖြစ်သော်လည်း ရင်းသုလျှိုသည် သူ့ အကြောင်း ဟာဘက်
 လူ(အမေရိကန်တို့) သိရှိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း လုံးဝ မသိရှိရှာပေ။

မုသားဖော် ဆေးတဖျိုးဖြစ်သည့် ဆိုဒီယမ်ပင်သိုသယ်လ်ဆေး
ထိုးပေးပြီးမှ စစ်ကြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

ခါကြို လမ်းမထဲသို့ ထွက်လာကြသောအခါ မာလင်ဇော
အင်ဂျလီပါ ပြုံးနေကြ၏။

‘ကဲ...လူနာကို ခင်ဗျားလက်ထဲ ပြန်အပ်ခဲ့ တော့ မယ်—
ဒေါက်တာ’

‘ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ခုနက ရေဒီယိုက သတင်းကြေငြာ သွား
တယ်၊ မစ္စတာ အင်ဒါဆင်ကို ပစ်ပြီး မိန်းမတယောက် ဖမ်းသွား
ကြတဲ့အကြမ်းဖက် သမားတွေဟာ ဒေါ်လာ တသန်း ထောင်းခံ
ထားတယ်ဆိုပဲ၊ အတော်ဟုတ်တဲ့ကောင်တွေ’

မာလင် မျက်နှာတည်သွား၏။

‘မင်း အင်ဒါဆင်ကို သတိထားကြည့်နေပါ’

မာလင်က အင်ဂျလီအား အမိန့်ပေးသည်။

‘ခင်ဗျား...ခု ဘယ်သွားဦးမလို့တုံး’

မာလင် ဘာမှပြန်မဖြေ။ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်သွားသည်။

အခန်း [၃၁]

လက်ဆွဲသေတ္တာ အရောင်းဆိုင်မှ လူသည် မာလင် ဝင်လာ
သည်ကို မြင်သောအခါ လန့်သွားလေသည်။

‘မင်္ဂလာပါ ခင်ဗျာ’

အရောင်းဆိုင်မှလူက နှုတ်ဆက်သည်။

‘ခင်ဗျားကိုလဲကျွန်တော်က နှုတ်ဆက်လိုက်ပါရစေ၊ ကြွတော်
မူပါတော့’

မာလင်က ရှေ့ထံခါးဆီသို့ ပေးထိုးပြသည်။

‘အလက်ဇန္ဒား’ အမည်ရှိလူသည် မကျေမချမ်းနှင့် ဆိုင်ထဲမှ
ထွက်သွားရန် ဝင်ပြလှမ်းပြစ်သည်။ မာလင်၏လက်ထဲမှ မဂ္ဂနပ်
သေနတ်ကြိုးကိုလည်း ကြောက်ရသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

‘တိတ်ရီကော်ဒါ ဘယ်မှာထားလဲ’

အလက်ဇန္ဒား ဆိုသူ ဂျာမန်သည် တံခါးနား မရောက်
ရပ်လိုက်၏။

‘ဘာ...ရီကော်ဒါလ်’

‘တယ်လီဖုန်းနဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ အသံဖမ်းစက်ပေါ့၊
မဂ္ဂနမ် ခြောက်လုံးပြူး၏ မောင်းထိန်း ခလုတ် ခြုတ်ဆံက
တိတ်ဆိတ်သော ဆိုင်အတွင်း၌ ကျယ်လောင်လွန်းလှပေ၏။

‘ဪ...အဲဒါလား၊ ဟို စားပွဲညာဘက် အံ့ဆွဲထဲမှာပေး
ကျွန်...ကျွန်တော် သွားမယ်နော်’

‘နောက်တလုံး ရှိသေးယင် ကခါတည်း ပြောပြသွားဇေး။
နဲ့ ဝိုက် ခပ်ဗျားမျက်နှာ ပလတ်စတစ် ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်ဆီမှာ
သွားပြင်ရလိမ့်မယ်’

‘ကောင်တာအနောက်ဘက် ငွေတွက်စက်ကြီးဘေးမှာ’

အလက်ဇန္ဒားက ကတုန်ကယင် ပြောသည်။

‘ဒီဆိုင်ထဲကို မိနစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း လုံးဝ ပြန်မဝင်လာနဲ့၊
တယ်ကိုမှလဲ လျှောက်ပြီး တယ်လီဖုန်း ဆက်မနေနဲ့၊ ကျွန်တော်က
ပြန်လုံးတွေ့ဆို သိပ်မုန်းတဲ့ကောင်’

အလက်ဇန္ဒား ထွက်သွားသည်နှင့် မာလင်က ဆိုင်တံခါးကို
သေ့ခတ်လိုက်သည်။

အလက်ဇန္ဒားသည် သူ၏ စီအိုင်အေ အဆက်အသွယ်အား
ဖုန်းဆက်ဦးမှာသေချာ၏။ ဆယ်မိနစ်တော့ ကြာမည်။ သူသည်
လည်း လုပ်ဆက်ရင်နေသူတို့ဖြစ်ရကား သိပ်ကြာကြာ ခြောက်
လွန်းတာ၌ ရနိုင်မည် မဟုတ်။

မာလင်သည် ကောင်တာ နောက်ဘက်ရှိ တိတ်ရီကော်ဒါကို
ဆက်မိတ်ပြီး နောက်ဖေးခန်းတွင် တယ်လီဖုန်းနှင့် ဆက်၍
အသံဖမ်းယူစေသည့် တိတ်ရီကော်ထဲမှ ကက်ဆက်ခွေကို နှိုက်ယူ
သည်။

မာလင်သည် ဆယ်စက္ကန့်အကြာတွင် သွန်းပြွဲရှိ စီအိုင်အေ
ဆက်သွယ်ရေး ဗဟိုဌာနချုပ်နှင့် ဖုန်းပြောခွင့်ရသည်။

‘အရောင်းမန်နေဂျာနဲ့ပြောပါရစေ၊ လိုင်းခွဲ ၅၉’

မာလင်က ပြောသည်။

ဘာဂျီးနီးယားပြည်နယ်ရှိ စီအိုင်အေ ဌာနချုပ်ကို တောင်းဆို
ခြင်းဖြစ်သည်။

‘လိုင်းမအားသေးပါဘူး ခပ်ဗျား’

အော်ပရေတာက ဖြေသည်။

‘ဒါဖြင့် မန်နေဂျာရှိ ကိုယ်ပိုင်ဖုန်းကို ဆက်သွယ်ပေးပါ’

၁၉၇၃ ခုနှစ်က အာကာသသို့ လွှတ်တင်ထားသည့် စီအိုင်
အေ ဆက်သွယ်ရေး ဂြိုဟ်တုကို အလုံးပြုခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကုန်စည်ကြီးကြီးမားမား တင်ပို့ စရာ ရှိလို့ပါ’

မာလင်က ဆက်ပြောသည်။

ထိုစကားကြောင့် နှစ်မိနစ်မပြည့်မီ၌ ဂျန်စမစ်နှင့် စကား
ပြောခွင့် ရသွားသည်။

‘တပ်သားတွေ လိုတယ်’

‘ငါ့တို့ငွေစုနေတယ်၊ မယူနဲ့၊ ခုပဲ လုပ်နေပြီ။ ဌာနချုပ်က
အခုတွေ ဒီလောက်ပဲ တုံးရသလား။ အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေလို
အကြမ်းဖက်သမားတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ မသိကြဘူးလား’

‘ဒီကိစ္စ ကျွန်တော် ဘာသာ လုပ်မယ်ဗျာ’
‘ခါမုျိုးက မင်း လုပ်နေကျမဟုတ်ဘူး မာလင်၊ ကျွမ်းကျင်
လူတွေ တို့မှာ ရှိပါတယ်’

‘နေစမ်းပါ။ ခင်ဗျားလူတွေကိုသုံးယင် ခိုင်ယန်းကို
ပြန်ရမှာ၊ အရွယ်မရနိုင်ဘူး၊ ငြင်းမနေနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်
သဲလွန်စတွေ အကုန် ရထားပြီ’

စက္ကန့် အတော်ကြာကြာ တိတ်သွားသည်။
သူတို့တွေ ဘာလုပ်နေမှန်း မာလင် သိသည်။

စမစ်သည် မာလင်၏ရည်မှန်းချက်ကို အခါပွားယမ်း
နေပြီး လင်ဂလေမြို့ရှိ တပည့်များအား မာလင် ဘယ်
ပုန်းဆက်ကြောင်း စစ်ဆေး ဖော်ထုတ်ကြရန် အချက်
ရှိ၏။

‘မင်း ဘာတွေ ပြောနေတာလဲကွ’

‘ဗစ်တာကို ကျွန်တော်မိထားပြီဗျာ၊ ကဲ...ဘယ်နှယ်ဆို

စမစ်အေးရှိ ဟာပါနှင့် ပတ်ခ်စ်တို့ ငြင်းစားကြီး
မတ်တတ် ထ လိုက်မိကြသည်။

မာလင်သည် ဘာလင်ဌာနခွဲသို့ ထိုးဖောက် စိမ့်ဝင်နေ
ရုရှသူလျှိုကို ရှာဖွေသွားပါကရာလား။

‘တယ် ဟုတ်ပါလား’

‘ရှိသေးတယ်၊ သူ့ အကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိသွား
ဗစ်တာ မသိသေးဘူး’

ပိုကောင်း၏။

ဗစ်တာသည် ၎င်းဘာသာအခြေတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ရန်သူ
များကမသိရှိသေးဟုယူဆထားပါကစီအိုင်အေအနေဖြင့် သတင်း
အချက်အလက် အတုများ ဖန်တီးပေးပို့ရန် နှစ်ဘက်စွာ သုလျှို
တို့ကို အသုံးပြုနိုင်ပေသည်။

‘ဟုတ်ပြီ။ သိပ် ကောင်းတယ် မာလင်၊ မင်း ဆက်လုပ်ရမှာ
ငါ ပြောပြမယ် နားထောင်’

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော်မြှောက်တာ နားထောင်ပါ။ ကျွန်တော်
တို့နဲ့ ကျွန်တော် မလုပ်ရယင်တော့ ခင်ဗျားလက်ထဲ ဗစ်တာကို
အပေးအပ်နိုင်ဘူး’

ဗစ်ခ်စ် ခေါင်းမူးသွားပုံရ၏။ မာလင်သည် အထက်အရာရှိ
ကြီးများကို ဤသို့ ရိုင်းစိုင်းစွာ မပြောခဲ့ဖူးသေး။

‘မဖြစ်နိုင်လိုက်တာဗျာ’

ဗစ်ခ်စ်က ဟာပါထံ လှမ်းကြည့်နေသော စမစ်အား ပြော
ဆိုက်သည်။

စမစ်က မျက်လုံးမှိတ်ပြီး အခြေအနေကို သုံးသပ်သည်။

‘မာလင် ဒီကိစ္စမှာ မင်းကိုယ်ရေးကိုယ်တာနဲ့ပတ်သက်နေမှန်း
ငါ သိ...’

စမစ် သူ့စကားကို ဆုံးအောင် မပြောဖြစ်ပါ။

မာလင်အကြောင်း လူတိုင်းသိသည်။ ရန်သူအားလုံး သိကြ
သည်။ မာလင်ကို ပျောင်းဖျက်နိုင်ဖို့ ယုံကြည်မှု ရှိမရှိမရှိပါ။

ထည်မအေးပေးသည် သူ့ သဘောအတိုင်း လုပ် တတ် သူ
မဟုတ်လား။

‘ကဲ...မင်း တာလိုချင်သဲ ပြောစမ်း’

‘တီးဝိုင်း လိုချင်တယ်’

တီးဝိုင်းဆိုသည်ကား စီအိုင်အေ၏ အကောင်းဆုံးတိုက်ခိုက်ရေး အဖွဲ့ဝယ်တစ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်။ တီးဝိုင်းအဖွဲ့သားများသည် ယခင်စစ်ဆင်ရေးနှစ်ခုတွင် မာလင်အား သိကျွမ်းခဲ့ကြဖူး၏။

စမစ်ရင်ထဲ၌ အော်ဂလီဆန်လာ၏။

အင်း...အစာအိမ်ရောဂါ ပြန်ထလာပြန်ပြီ ထင်ပါ။

‘ငါတို့ ပြန်ပေးရွေးခ ပေးပေးလိုက်မယ်ကွာ။ ဒီကိစ္စအတွက် မင်း တီးဝိုင်းခေါ်ဖို့ မလိုပါဘူး’

‘နက်ပြန်ကျယ်င် တူရိယာပညာရှင်ခြောက်ဦးစလုံး ပို့လိုက်’ စမစ်၏ အစာအိမ်ရောဂါအကြောင်း သူ သိသည်။

သူ ဂရုမစိုက်ပါ။

‘ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါတို့ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် စိတ်မဆိုးပါစေနဲ့လို့ မျှော်လင့်ရတာပဲ’

‘မဆိုးနိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ကသာ အရူးတယောက်ပဲဟာ’ ထိုနောက် တီးဝိုင်းကို စေလွှတ်ရမည့် နေရာနှင့် အချိန်တို့ကို မာလင်က ပြောပြသည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဘရိုင်ယင်ကို မည်သို့ပြောရမည်ဖြစ်ကြောင်း တပါတည်း ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

‘ဘရိုင်ယင် ဘာတွေ့သိသွားပြီလဲကွ’

စမစ်က စိုးရိမ်ကြီးနှင့် မေးသည်။

‘မက်တာဖာနဲ့ပတ်သက်အကြောင်း သူ လုံးဝမသိသေးပါဘူး’ တော်ပါသေးရဲ့၊ ဒီလောက်ဆို ပြေသာသည်။

‘ကဲ...ကဲ...ငါ ညွှန်ချုပ်ကို ပြောကြည့်မယ်။ သူ့ အနေနဲ့တော့ မင်းရဲ့အကြံအစည်ကို သည့်ထက် ပိုသိချင်မှာပဲ။ ငါ ပြောစရာ အာရုံဦးမလဲ မာလင်’

‘ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ မွေးနေ့ပါလို့သာ ပြောလိုက်မှာ’ မာလင်က ဝှမ်းကို ဆောင်ချလိုက်လေသည်။

ယခုအချိန်မှစ၍ အနောက်ဘာလင်ရှိ စီအိုင်အေအဖွဲ့ဝင်များ အားလုံး မာလင်နှင့်ဗစ်တာတို့အား လိုက်ရှာဖွေကြတော့မည်။

မာလင်သည် စတိုးဆိုင်ကို သေနတ်ကိုပ် အေးလှုပ်ရှားလာမဝိုင်းနိုင်မီ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

အခန်း [၃၂]

ထူးထွေတည့် အံ့ဆူသော်ဟု ဆိုရချေမည်။
 မာလင်တယောက် လက်ဆွဲသေတ္တာဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားပြီး
 ဆယ်လေးမိနစ်ခွဲကြာတိုင် ကျော့ချိုလို့မာ့ခံအမည်ရှိ ဝဝအင်အင်
 လူကြီးတဦးသည် စေမစ်အား မျက်နှာပြောင် တိုက်၍ ယား
 လေသည်။
 လိုမာ့ခံသည် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေး အေဂျင်စီ၏ ဥက္ကဋ္ဌ
 ဖြစ်၏။ သူသည် ပြုံးခဲသူဖြစ်၏။
 သူသည် တေမီမင်းက အဘခေါ်ရလောက်သူ ဖြစ်သည်။
 သူသည် ဘယ်တော့မှ မရယ်ပေ။
 'မာလင်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့လူတွေ သူ့ကို လိုက်ရှာနေပြီ' ဟု
 စေမစ်က စကားကို နှိပ်ချုပ်လိုက်သောအခါ လို မာ့ခံ သည်
 ခွက်ထိုးခွက်လှန် ရယ်လေတော့၏။

ထူးဆန်းလှပါ၏။
 'မာလင် လိုအောင်ပုန်းနေတဲ့အခါ ဘယ်သူမှ ရှာလို့ မရဘူး
 မှင်၊ မင်းတပည့်တွေ ကံကောင်းလို့ သူ့ကိုရှာတွေ့လဲ သူတို့
 သေသွားမှာပဲ၊ မာလင်က ပုန်းတဲ့အခါ သိပ်ကျွမ်းကျင်တယ်'
 လူဝကြီးက စေမစ်အား ပြောလိုက်သည်။
 'ခပ်တုား မာလင်ကို သတောကျလား'
 'ဟင့်အင်း...ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ကောက်ကျစ်မှု၊ သူ့ရဲ့ အလို
 အလျောက် တုံ့ပြန်တတ်မှုနဲ့ တိရစ္ဆာန်လို ခံစားမှု အသိအာရုံ
 တို့ကိုတော့ ငါလေးစားတယ်ကွ'
 'သူ့ဆီ ဟီးစိုင်း လွတ်ပေးသင့်သလား'
 ထိုအခါ လိုမာ့ခံ ဆက်လက် ပြုံးမနေတော့ပါ။
 'ဗစ်တုကို ရုဒ္ဓိဆိုယင်တော့ ဟီးစိုင်းပါမကဘူး၊ အဆိုတော်
 ဘာဘရာစတချိုင်ဆင်ပါ ငါပို့ပေးလိုက်မယ်ဟေ့'

* * *

နောက် နာရီဝက်အကြာ...
 စီအိုင်အေ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်အား လိုမာ့ခံက ဖြစ်
 ကြောင်း ကုန်စင်တစ်ပြသောအခါ ၎င်းသည် လုံးဝမရယ်တော့
 ပေ။ စီအိုင်အေညွှန်/ချုပ်သည် သမ္မတကြီးထံတိုက်ရိုက် အစီရင်
 ခံရသူ ဖြစ်၏။
 'သူ...ဗစ်တုကို တို့ လက်ထဲ အပ်မယ်ထင်သလား'

ညွှန်/ချုပ်က မေးသည်။

‘မာလဝိက လူ့သတ်ယဉ်သတ်မယ်၊ လိမ်မပြောတတ်ပါဘူး’
လိုမာစိက ပြန်ဖြေသည်။

‘ဂျာမန်တွေကတော့ ဒါကို ကြိုက်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့
ပိုင်နက်ထဲမှာ ဖြစ်တာမဟုတ်လား’

‘သူတို့တွေ... ဒီလုပ်ရပ်ကို စက်ဆုပ်ကြမှာပဲ’

မကြာခင်က ပြီးမြောက်ခဲ့သော စစ်ဆင်ရေးနှင့်ခ ကမောက်
ကမ ဖြစ်ခဲ့ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ညွှန်/ချုပ်နှင့် ဘုန်းမြို့မှ သီအင်ဒီ
အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌတို့ သိပ် အဆင်မပြေကြ ကြောင်းကို လို မောင်
သိထားသည်။

‘မင်း... ဒီ အုပ်ချုပ်ရေးပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ငါ့ကိုတော့
ဗုက္ကမပေးပါနဲ့ကွာ’

ညွှန်/ချုပ်၏ သိုလိုဂျင်းကို လိုမောင် သဘောပေါက်သည်။

‘မပေးပါဘူးဘရာ၊ ကျွန်တော် အပြီးရှင်းပြမယ်လုပ်တုန်းက
ဆရာအပြင်သွားနေလို့၊ စောင့်ပို့ကာချိန်လဲ မရှိတာနဲ့ ပိုဆိုးသွား
တယ်’

ညွှန်/ချုပ်သည် သူ့ လက်ပတ်နာရီကို ပြုံးစိစိနှင့်ကြည့်သည်။

အင်္ဂါနေ့မနက် ၁၀ နာရီထိုးဖို့ ၁၀မိနစ်လိုသေးသည်။

* * *

ကြာသပတေးနေ့ ညနေ ၃ နာရီတွင် အမေရိကန် တပ်
မတော်မှ လွန်းယုံ လေယာဉ်တစ်စင်းသည် တပ်ပယ်လ်ဟော့ဒ်

သေဆိပ်တွင် ယူနိုဖောင်းဝတ်သားသော အမျိုးသား (၂၉)
ဦးစား လေယာဉ်ပေါ်မှ ချပေးလိုက်သည်။ ထိုလေယာဉ်သည်
ဆိုက်ဒယ်တက် မြို့အနီး လေထပ် စခန်းရှိ ခေတ်ဆီပန် တခု
ဧကယ်သွင်းမကြောင့် တနာရီနီးနီး နောက်ကျခဲ့လေသည်။

ကြမ်းတပ်သားနှင့် လေတပ်သား နှစ်ဆယ့်နှစ်ခုသာကံသည်
ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ယုံကြည်ကြသည်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏
အထုပ်အပိုးများနှင့်အတူ ကာကီရောင် ဘတ်စ်ကားပေါ် တက်
ကြသည်။ ကျင် (၇) နှစ်ဦးသည် ထိုအဖြစ်အပျက်မှာလုပ်ငတ်
ထူ ဖြစ်ကြောင်း သိထားကြ၏။

ဝါရှင်တန်မြို့အနီးရှိ အင်ဒဂျူး လေကပ် အခြေစိုက် စခန်းမှ
အထူး ဂျက်လေယာဉ် တစ်စင်း ရောက်လာသည်အထိ တမင်
သက်သက် စောင့်ဆိုင်း ပေးခဲ့ရခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း သူတို့
သိပြီးသားဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဗျင်းရီ ငြိုးငွေ သော မျက်နှာထား များဖြင့်
သက်ဆုံးအိတ်ကိုယ်စီဆဲကာ သူတို့အတွက် စောင့်ကြို နေသော
ဆင်ကားပေါ် သို့တက်ကြသည်။

စင်ကားမောင်းသူမှာ တပ်ကြပ်တဦးဖြစ်သည်။ သူတို့သည်
စကားဘက်ဖြင့် နှုတ်ခွာကြသည်။

စင်ကားတီးလှုပ်ထွက်သည့်အချိန်မှ စတင်ပြီး နောက် မိနစ်
နှစ်သယ်ကြာ။ အနောက်ဘာလင်ရှိ အမေရိကန် စစ်တပ်အတွက်
ထားရှိသော လုပ်ရပ်ရုံရှေ့ ရင်းကား သိုက်ခဏာကံသည် အထိ
သူတို့အားလုံး ထယောက်နှင့်ထယောက် စကားတခွန်းမျှ သပ်
မပြောကြပေ။

ကားရပ်ချိန်တွင်လည်း စကားတလုံးသာ မကြားတကြား ထွက်လာသည်။

‘နေဦး’

ပခုံးပေါ်၌ ရှေ့ချောင်းကလေးများပါသော ခု ဗိုလ်တဦး ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူ (၇) ဦး မလုံး ပိမိတို့ပစ္စည်းများဖြင့် ရုပ်ရှင်ရုံထဲသို့ ဝင်ကြသည်။ ယာဉ်မောင်းသည် သူ၏ အပေါ် အကျီ ကြယ်သီး ဖြုတ်သည်။ သူသည် အခြား စစ်ဗိုလ် များ ထက် ပို၍ ဝိတ်ခက်တောင့် သက်သာချိပုံရ၏။ တကယ်တော့... ထိုသို့မဟုတ်ပေ။

သူသည် စိတ် သက်တောင့်သက်သာရှိသလို၊ သူသည် အသေကန် ကြည်းတပ်မှ တပ်ကြပ်တဦးလည်း မဟုတ်ပါ။ သူ၏ ငယ်လွယ်သိုင်း အိတ်ထဲမှ အော်တိုမက်တစ် သေနတ်သည်လည်း သမားရိုးကျ ကြည်းတပ်သုံး သေနတ်မျိုး မဟုတ်။

သူသည် တကိုယ်လုံး တောင့်တင်းစွာဖြင့် အခြေအနေကို အကဲခတ်နေသည်။ ဆယ်မိနစ်အကြာတွင် သူ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာသော မာလင်္ဂ်အား တွေ့ရသည်။

ရုပ်ရှင်ရုံကြီး အတွင်း၌ မှောင်မည်းပြီး အေးစက်နေသည်။ သို့သော် လေအေးစက်ဖွင့်ထားသဖြင့် အိုက်လှောင်ခြင်းမရှိ။

မာလင်္ဂ်သည် ရုပ်ရှင်ရုံ အဝင်ဝ ခန်းမဆောင်ကြီးကို ဖြတ်လျှောက်၍ တံခါးပွင့်ပြီး ခြေတလှမ်းသာတိုးဝင်သည်။ မှောင်ထဲ၌ သူ့ မျက်လုံးများ မြင်နိုင်စေရန် ခေတ္တရပ်စောင့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခေါ်မြင်ပေါ်တွင် လူလေးဦးရပ်နေကြသည်။ ဤ ရုပ်ရှင်ရုံသည် ခြားသော ဖျော်ဖြေမှုများ အတွက်လည်း အသုံးချပုံ ရ၏။ ဤရုံ၏ အောက်မှ ထိုးထားသော မီး ဆလိုက်များ ကြောင့် နေထုလေးယောက်အား မာလင်္ဂ် ကောင်းစွာမြင်ရသည်။

‘ဟေ့...လူသာ’

မာလင်္ဂ်က မင်းလမ်းမှ ခပ် ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားယမ်း ဝင်ပေါ်လိုက်သည်။

‘တိုင်း’

အားပစ်ကျမ်းသူ မြောက်ပိုင်းကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်သား နေသူက ပြန်နှုတ်ဆက်သည်။ သူ့ညီမှာ ပစ်ခတ်တိုက်လေးလားလားလုံးအသင်းမှ တိုက်စစ်မှူးဖြစ်သည်။

‘ခွန်း...’

မာလင်္ဂ်က ဇာတ်ခုံအစွန်းတွင်ရှိသော ခရမ်းသေတ္တာတေးတွင် နေသူ ဂင်တိုတိုလူအား နှုတ်ဆက်သည်။

‘တိုင်း...’

အဲဒါတပ်ဆင် ပောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးသမားက ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။

ရွာခံ့ လ်အယ်လီဆန်ကတော့ မာလင်္ဂ်နှုတ်ခွန်းဆက်သည်အထိ မသေဘဲ။ သူသည် ကိုယ်လုံးသွယ်သူဖြစ်သည်။ သူသည် ‘စိုင်းဖာ’ ပေါ် စာဝှက်နည်းပညာရပ်ကို ကျွမ်းကျင်သူ၊ သူခိုးတဦး၊ မီးပတ်နက် ကာရာတေးသမားတဦး။ ပြီးတော့ မာလင်္ဂ်ကို လေးစား ကြည်ညိုသော တပည့်တပန်းတယောက်။

‘ခပ်ဗျားကြည့်ရတာ အတော် ဟန်နေသားပဲ မာလင်္ဂ်’

သူက တော့ စိတ်ကောင်းစရာတွေကို လှည့်လှိုက်ယမ်း ဆက် သည်။

‘မင်းရောက်လာတာ ငါ ဝမ်းသာတယ်၊ ဝိုးသိ (ရခဲ... အတိုကောက်နာမည်) အက်ဒဲလည်း ပါလာသကဲ့’

အက်ဒဲဘတ်ဂျီကလေးမှာ မာလင်အား ပြီးပြန်ရာမှာ မလိုပဲ သူသည် အစဉ်အမြဲပြု၊ နေသော လူမကုတ်လား။ သူသည် နေရာခံ ဆပ်နဲ့ နေလောင်ခံ အသားအရ ဝိုးသိ ဖြစ်သည်။ သူသည် ကယ်လီဖိုးနီးယားကမ်းခြေတွင် ဆာမာဂေါ့ ပတ်လယ် ရေခဲခဲ လုံးများ တက်စီးတတ်သူတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘဝကို ပျော်အောင်နေတတ်သူဖြစ်သည်။

သူသည် ကားအမျိုးစုံကွမ်းကွဲစွာမောင်းနှင်ခြင်း ဝါသနာ ထုံသည်။ စက်သေနတ်မျိုးစုံကိုလည်း ထိထိရောက်ရောက်ကိုင်းစွာ ပစ်ခတ်တတ်သည်။ သူက မာလင်အား ‘အိုကေ’ ဟုသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်လက်မတချောင်းထောင်ပြုပြီး သူ့လက်ထဲမှစိတ်ကောင်းစရာတွေကို ဝေးယမ်းပြုတ်နုတ်ဆက်သည်။

မာလင်သည် ရုတ်တရက်ပင် စိတ် မသက်မသာဖြစ်လာသည်။ ‘အင်း ငွေးခေတ်ဟောင်းက လူဆိုးကိန်း ရုပ်ရှင်ကားတွေ ထဲက အတိုင်းပဲနော်’ ဟု အက်ဒဲဘတ်ဂျီကပြောသည်။

အခုခက်တွေ လွဲချော်နေ၏။ ဘာမှန်းမပြောတတ်။ အဘတ်ဘုမဲ့ ဆယ်ကိုက်အကွာတွင် သူက မဂ္ဂနိုက်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ကိုယ်ကိုလှည့်လှိုက်သည်။

ဖယ်ဘက်ခြမ်း အပေါ်ထပ် ပွဲကြည့်စင် ဝေရန်တာမှ နေည့် သူ့အား ချိန်ထားသော သေနတ်တလက်ကို တွေ့ရသည်။

ထို သေနတ်ပြောင်းပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော အမှောင်ထု အကွင်း ပစ်ခတ်နေသည့် အင်ဖရာရက်စ် (အနီအောက်ရောင်ခြည်) ပြောင်း ကိရိယာကို မာလင် တချက်တည်း ထိထားမိသည်။

‘ကန်းထရီး... လားဟေ့’ မာလင်က ဆော်ပေးသည်။

‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ဗျား၊ ခင်ဗျား နေကောင်းလား’ ကန်းထရီးတစ်ခဲလဲသည် လက်ဖြောင့် ခဲသေနတ်သမား တဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် အခြား အရာများကိုလည်း ထုတ်ကျွမ်း၏။

သူသည် မိမိအဖွဲ့အားများအား ဘေးအန္တရာယ်တရားများ နေရာ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန် ဟု ပေး လေ့ ရှိသူ ဖြစ်၏။ သူသည် သူ့ကလေး သုံးယောက်ကို သိပ်ချစ်သော ပုခင်းတဦး။ အချက်အပြုတ်တော်သူ၊ ချစ်ခင်ဟုမ်းပြုနယ်တွင် တရားသူကြီး ဖြစ်သည်။

‘အေး... ငါ နေကောင်းပါတယ်၊ ဂျက်ဆီရော့’ ‘မိမာပေါ’

ဟုတ်ပြီ။ ဒီကောင်နစ်ကောင်ကို ထုံးစံအတိုင်း ကယ်တော့မှ နဲ့ရ။

ဂျက်ဆီမက်ဆဲလက်စ်တာသည် သူ၏ ပြောင်းဖြတ် နှစ်လုံးပြု၊ သေနတ်ကြိုးကိုပိုက်လျက် မှောင်ရိပ်လွှမ်းနေသော ဝေလီရီအောက် ဆင်တီးခိုင်းထားရာ နေရာ၏ ညာဘက်နံရံတွင် မီထိုင်နေ၏။

အားလုံး ခြောက်ယောက်ပြည့်ပြီ။ မာလင်သည် သူ့ သေနတ်ကို အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်သည်။ ကောင်းပြောရန် ဝေ့ တလမ်း ထပ်တိုးသည်။

‘တယောက်ကျန်သေးတယ်’
‘ရဲ့စစ်...လိတ်က ပြောသည်။’

‘ဟေ...’

‘ဂေါ်ဒီဖားသားကိုပါ တဲ့တည့်ပေးလိုက်ကြတယ်လေ’
‘လို့မခွာမိဘဲ ဇာတ်စုံ နောက်သက်နားမှ ထွက်လာသည်။
သူသည် ကျပ်စည်းစည်း စစ်ယူနီဖောင်းကို ဝတ်ထားရာ အသေ
အသောက် အလွန်အကျွံ စားထားသည့် ကျောင်းသားတွေ
တယောက်နှင့် တူလှသည်။’

‘ခင်ဗျား... ကျွန်တော်ကို မယုံဘူးလား... ဂျော့ချီ’
မာလင်က ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးသည်။

‘ယုံပါတယ်ကွာ၊ ငါ...မင်းတို့သွားကောင်းကြီးတွေ အယ်ဒီ
လုပ်ကြကိုင်ကြတယ်ဆိုတာ လိုက်ကြည့်ချင်လို့၊ ဒီအရွယ်ရောက်သ
ပညာဆိုတာ လေ့လာလို့ မကုန်နိုင်သေးပါဘူးကွာ’

‘ခင်ဗျား... အယင်တုန်းကလောက် ယူဖွဲ့ရှိရှိ မလိမ်တစ်
တော့ပါကလား ဂျော့ချီ’

‘လို့မခွာမိဘဲ စီးကရက်တလိပ်ကို စွပ်တံတွင်ထပ်ကာ မီးဖြူ
လိုက်စမ်းသည်။ စီးကရက်မီးညှိပြီး တဖွားရှိက်ကာ ချောင်းဆိုး
သည်။’

‘ငါတို့... မင်း နည်းလမ်းအတိုင်း လုပ်ကြမယ်၊ မင်းထ
အားလုံး ကြီးကြပ်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့်... မင်း စိတ်ရှူးပေါက်ပြီး
လျှောက်မရမ်းနဲ့’

‘လို့မခွာမိဘဲ ပြောသည်။’

‘ကဲ...စက္ကန့်အနည်းငယ်အတွင်းပဲ ရုပ်ရှင် ၈ ပြပါတော့မယ်။
ကလေး စောင့်ကြပါ။ ဟော...သူတို့ ရောက်လာပြီ’

မာလင်က ‘တီးဝိုင်း’ အဖွဲ့သားများအား ပြောလိုက်စဉ်
အဆင်မပြေဘဲ ခုတ်ခွေးနှင့် ဗိုလ်ကြီးတဦးတို့ ဇာတ်ရုံထဲ ဝင်လာကြ
သည်။ သူတို့အားလုံး အသက်(၂၀)မှ(၃၀)ခန့်အတွင်း ရှိကြ
သည်။ တချို့က အရပ်ရည်ပြီး တချို့က အရပ်ပုသည်။ သူတို့
အားလုံး၏ လက်ဆွဲသေတ္တာများထဲ၌ ရိုင်ဖယ်များ ပါရှိသည်။
‘လို့မခွာမိဘဲ ထိုင်ရာမှထပြီး စိုက်ကြည့်သည်။’

‘မစ္စတာဝက်သာမင်လား’

‘ဗိုလ်ကြီးဖြစ်သူက မေးသည်။’

‘ကဲ...ဒီက ရဲဘော်တွေနဲ့ လာစုပေါင်းဆိုင်ကြပါ’

‘ကျွန်တော်တို့ နောက်ကျသွားတယ်၊ ဒီနေရာကို လိုက်ရှာ
မှရလို့’

‘ဗိုလ်ကြီး၏ ရင်ဘတ်ပေါ်မှ နာမည်တံဆိပ်ပြားကလေးတွင်
‘ဂျော့-ဂျော့ဒရစ်ဂက်စ်’ ဟု ဖော်ပြထားသည်။’

‘ဟေ...ဂျိုး...’

ဝရန်တာမှ ကမ်းထရီးက ဂျော့ဒရစ်ဂက်စ်အား အော်ခေါ်
သည်။

‘ဂျော့ဒရစ်ဂက်စ်က မေ့ကြည့်ပြီး လက်ပြုသည်။’

‘ကမ်းထရီး...မင်း ဘာလာလုပ်နေတာလဲ’

‘ဂျော့ဒရစ်ဂက်စ်နှင့် သူ့ လူများသည် ဥပဒေပုဂ္ဂိုလ် အမေရိကန်
အုပ်သားများအနက် လက်ပြောင်သေနတ်သမား ဖြစ်ကြောင်း၊
သေနတ်ပစ်ပြိုင်ပွဲများကို တပ်မတော်ကိုယ်စား ဝင်ပြိုင်လေ့ရှိသူ’

များ ဖြစ်ကြောင်း မာလင် သိသည်။ ကမ်းထရီးလည်း ငြိမ်
ခသာ လေးနှစ်က ထိုအဖွဲ့၌ ပါဝင်ခဲ့ဖူးသည်။

‘သိဘူးလေ၊ ကျုပ်ကို ဘယ်သူမှ ဘာမှ ပြောပြမထားဘူး
ကမ်းထရီးက ရယ်မောယမ်း ပြန်ပြောသည်။

‘သူတို့က ဘယ်သူတွေတဲ့’

လိုမာ့စ်က မာလင်အား ဒေါသကြီးနှင့် ခပ်တိုးတိုး
လိုက်သည်။

မာလင်က လက်ပြ အချက်ပေးလိုက်ရာ တစုံတယောလည်း
ရှုပ်ရှင်ရုံအတွင်း မီးများကို မှိန်ချလိုက်သည်။

မာလင်က ပြန်မပြော။

‘သေနတ်သမားတွေ’

ရူစဗဲလ်၊ တ်က ဝင်ပြောသည်။

‘ဟေ....’

‘လက်ပြောင့်သေနတ်သမားတွေ၊ “စနိုက်ပါ”တွေ’

မာလင်က ဝင်ပြောသည်။ လိုမာ့စ် မျက်နှာသို့ ဆေးထိ
မီးခိုးလုံးများ မှုတ်ထုတ်သည်။

‘လက်ပြောင့်သေနတ်သမားတွေ ဟုတ်လား။ သူ့တို့ ဘာလုပ်
ကြမလို့လဲ’

‘ချောင်းပစ်ကြမလို့’

ရှုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်သားများ၏ ရုပ်ပုံများ
ပေါ်လာသည်။

ရှုပ်ရှင်ပြပြီးသွားသောအခါ အားလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။
မာလင်က မှောင်ထဲ၌ မေးသည်။

‘ဘာမေးချင်သလဲ’

လိုမာ့စ်မှာ မေးစရာတွေ အများကြီးရှိသော်လည်း သူ့ဂုဏ်
ထူးကို ထိန်းသောအားဖြင့် မမေးတော့ပေ။

‘ဒီ... လှိုင်စင်နဲ့ အပေါင်းအပါတွေကို ကျွန်တော်တို့ မမ်းပေး
မှာလား။ အပြတ်ရှင်းပေးရမှာလား... မာလင်’

ရူစဗဲလ်၊ တ်က မေးသည်။

မသင့်လျော် မမှန်ကန်လှပါ။

ချွန်/ချုပ်သည် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်နှင့် စာနယ်ဇင်းများ
ထဲတွင် စီအိုင်အေအနေဖြင့် လူသတ်မှုများ နောက်ထပ် မကျူး

ချွန်တော့ပါဟု ကတိသစ္စာပြုခဲ့ပြီးသော်ငြားလည်း ယခုစီအိုင်
အေ လုံခြုံရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ လိုမာ့စ်သည် လူသတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်

သော သွေးအေးအေး စကားများကို ကြားယောင်နေရပါပြီ
ကော။

‘ခင်ဗျား ဘာပြောချင်သေးလဲ ဂျော့ချ်’

မာလင်က မေးသည်။

လိုမာ့စ် ဘာမှ ပြန်မပြောဝံ့။

‘ခင်ဗျား... ဒီအကောင်တွေကို တခြားကိစ္စအတွက် အသုံး
မလိုယင်တော့ အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ရဲသား

၂၀-၃၀ လောက်နဲ့ တခြားအပြစ်မဲ့လူတွေကို သတ်ပစ်ခဲ့တဲ့ သူတို့
မိန်းကို ပေါ့ပေါ့တန်တန်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး မာလင်’

ရူစဗဲလ်၊ တ်က ပြောသည်။

‘အခွန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ပြည်သူတွေရဲ့တက္ကားတွေ အများကြီး
အကုန်သက်သာသွားမှာပဲ’

ဘတ်ဂျီက ပြောသည်။
 'ထို့... မီးခင်ကြည့် က သွားမယ်ကွာ'
 မာလင်က ပြောလိုက်သည်။ ရုပ်ရှင်ရုံထဲရှိ လူများအား
 သည် ပိတ်ကားပေါ်တွင် တွေ့မြင်လိုက်ရသော မျက်နှာပုံများ
 အားလုံးကို 'ပစ်မှတ်များ' အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး သွားလေပြီ။
 'ဘာမေးကြဦးမလဲ'
 'မစွဲတာဝန်ဆာမင်...'
 ဗိုလ်ကြီး ရော့ဒရစ်ဂက်ဇ်က ခေါ်သည်။
 'ဆိုပါ...'
 'ခုန... ရုပ်ရှင်ကားကို တခေါက် ထပ်ပြပေးနိုင်ဦးမလား'
 လိုမာ့စ် အနည်းငယ်တော့ စိတ်သက်သာသွားသည်။ ထပ်
 ပြော၍ သေနတ်သမားများသည် 'ပစ်မှတ်' ကိုသာ ထိအောင်
 ပစ်ကြမည့်သူများဖြစ်သည်မို့ ပြောသာပါသေးသည်။ မှားယွင်း
 ပစ်ခတ်မိလျှင်တော့ စီအိုင်အေ မျက်နှာပျက်ရချေဦးမည်။

အခန်း [၃၃]

'ဟုတ်ကဲ့ပါ... ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျ၊ ဟုတ်တာပေါ့... ဗိုလ်ချုပ်
 ကျွန်တော်တို့မှာက အောက်အသွယ်ကောင်းကောင်းရှိနေ
 ပါ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှဲ့၊ မြေပေါ်က တိုက်ရိုက်လိုင်းပေါ့၊ ဗိုလ်ချုပ်
 ဒီစလေ့ရပ်က ဖုန်းထဲသို့ ပြောနေသည်။
 'အဲဒါ... ဘာအဓိပ္ပာယ်တီးကွ'
 ဇင်ချပ်ကိုက ဟောကလိုက်သည်။
 'အိပ် မအောင်ပါနဲ့... ဗိုလ်ချုပ်ကြီး'
 'အဲဒါ... ငါတို့ရဲ့ အကောင်းဆုံး လူတယောက် ဒဏ်ရာ
 ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရပြီး 'သူတို့' ရဲ့ ဆေးရုံပေါ်ရောက်နေတာပဲကွ၊
 အဲဒါ ငါ မအောင်ရမှာတုန်း နွားရှဲ့၊ မင်း ရွေးသွားပြီလား။

ဗုဒ္ဓလော့ဗ်။ ဗစ်တာဟာ သယ်လောက် အရေးကြီးသလဲဆိုတာ မင်း မဆီဘူးလား...နာလပိန်းတုံးခွဲ'

ဗုဒ္ဓလော့ဗ်သည် ဖုန်းကို သူ့နားရွက်နှင့် နှစ်လက်မာန်ခွာ၍ ကိုပ်ထားသော်လည်း မုန်းထဲမှအော်သံက နားငြီးနေ၏။

'သိပါတယ်...ဗိုလ်ချုပ်ကြီး'

'နောက်ပြီး ဒီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး...ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆိုတာကို မပြောစမ်းနဲ့၊ ငါနားကလောလွန်းလို့။ မင်း...ငါ့ကိုမုန်းတီး ငါ့သိတယ်။ မင်းကိုလဲ ငါက သိပ် ကြည့်မရဘူး၊ ငါက မအထက်လှကြီး၊ အဲဒါကို မင်း မမေ့နဲ့'

'ဒီလိုပွင့်လင်းတာ ကျွန်တော် လေးစားပါတယ် ဗိုလ်ချုပ် ခင်ဗျာ'

'ကဲ...ငါ ပြောတာ ဂရုစိုက်နားထောင်။ ပထမဆုံး လုပ်ရမှာက ဗစ်တာ့ကို သွားစစ်ဆေးဖို့ ဆေးရုံကို လူတယောက်လှူပေး လိုက်။ ဗစ်တာ့ကို သူ့တို့တွေ ရန်သူလိုထိန်းသိမ်းပြုစုနေသလား၊ မိတ်ဆွေလို ပြုစုနေသလားဆိုတာ သိချင်တယ်'

'အဲဒါ...လုပ်ခိုင်းလိုက်ပါပြီ'

'ဒါဆို...မြန်မြန်ပြီးအောင်လုပ်ပြီး ငါ့ဆီသံတပ် ရျက်ချင်း ပို့စမ်း၊ နံပါတ် ၂ က အဲဒီ လိုဗ်ဇင်...စတိုလာ ဂိုဏ်းတခုလုံး အပြတ်ရှင်းပစ်စမ်း၊ ဂျာမနီမှာရှိတဲ့ ငါတို့လုပ်ငန်းစဉ်ကို ဒီလို အပေါ်စား လူဆိုးဂိုဏ်းဝင်တွေနှောင့်ယှက်တာမလိုလားအပ်ဘူး ကွ'

'နံပါတ် ၃ ကရော ဆရာ'

'ဝက်ဆာမင်ဆိုတဲ့ လူလည် ငနဲကိုရှင်းပစ်လိုက်။ ဒီကောင် တို့လဲ ငါ့စိတ်ကုန်နေပြီ...ဟုတ်ပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ ဒါပေမယ့်... တကယ် လက်တွေ့လုပ်ဖို့ တော့ သိပ် မလွယ်ဘူး၊ အကုန်အကျများလိမ့်မယ်'

မာလဝင်သည် ကောက်ကျစ်သူ၊ လျင်မြန်သူ၊ တံကောင်းသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် အတော်ဆုံး တရုတ်အေးဂျင့် သုံးဦး အပါအဝင် ရန်သူ သူလျှိုများ၏ လုပ်ကြံမှုမှ လွတ်အောင် ရှောင်ရှားနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ မာလဝင်ကို သုတ်သင်ရာ၌ မိမိတို့ ဘက်မှ ထပ်မံကျဆုံးမှုများ ရှိလာပါက ဗိုလ်ချုပ် ဇင်ချမ်ကို၏ တာဝန်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့မို့ ကြောင့် ဗုဒ္ဓလော့ဗ်က သတိပေးရခြင်း ဖြစ်သည်။

'မင်း သူ့ကို ကြောက်သလား ဗုဒ္ဓလော့ဗ်'

'မကြောက်ပါဘူး ဆရာ၊ တခြား တာ ပြောစရာ ရှိပါ သေးလဲ'

'ဒါပဲ၊ လုပ်စရာရှိတာကို စလုပ်တော့ကွာ'

ဗုဒ္ဓလော့ဗ်သည် နေ့စဉ် သတင်းပို့ပါမည်ဟု ကတိပေးပြီး ရုန်းချလိုက်သည်။ ထိုနောက် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ဖိုင်တုံတွင် ထည့်သိမ်းထားရန်အတွက် ဇင်ချမ်ကိုနှင့် ပြောဆိုခဲ့သမျှကို အသံသွင်းယူထားသော တိတ်ခေ့မှ မိတ္တူတခု ကူးပို့ ပေးရန် သူ့ တပည့်အား အမိန့်ပေးသည်။ ထိုနောက် သူ၏ တိုက်ခိုက်ရေး အဖွဲ့ငယ် အတွက် လူရွေးချယ်သည်။ အကယ်၍ 'ဗစ်တာ့'ကို အမေရိကန်တို့က သူလျှိုခန်း သိသွားပြီဆိုပါက ဆေးရုံကို တိုက်ခိုက်၍ ၎င်းအား ကယ်တင်ကြရမေ့မည်။

လူအများစုသည် ပြန်ပေးဆွဲခံရသော မိန်းမနှင့်သေနတ်ဆွဲ
သေဆုံးသွားသော လူကိုသာ အထူး စိတ်ဝင်စားနေကြ၏။
အနောက်ဂျာမနီ သတင်းစာ အားလုံး၏ မျက်နှာဖုံး သဘင်
အဖြစ် ပါရှိခဲ့သောကြောင့် အံ့ဩဖွယ်ရာ မဟုတ်ပါပေ။ ထိုအမှု
မဖြစ်မီ ညက ဟမ်းဘတ်မြို့ အားကစား ကွင်းပြင်ကြီး၌ သာ
ဖြေဖျော်သော ဗြိတိန် ရော့ခ်ဂီတအဖွဲ့တဖွဲ့၏ ဂီတပွဲတွင် ရုန်းရင်း
ဆန်ခတ်ဖြစ်မှု သတင်းမှာ မထင် မရှားသာ ဖော်ပြခြင်း ခံရ
လေသည်။

စီအိုင်အေ အကြောင်း သတင်းများတွင် မဖော်ပြသ
သော်လည်း အနောက် ဂျာမနီမှ လူအချို့ကတော့ သိနေသ
ကူညီချင်ကြ၏။

မာလင်သည် သူ့ဘဝ တသက်တာတွင် တခါမျှ ဣန္ဒြေ
သော အကူအညီ ကမ်းလှမ်းချက် များများစားစား မရင်ခဲ့
ချေ။ ထူးဆန်းလှပေ၏။ ထို့ကြောင့် မာလင် မရယ်မိအောင်
မနည်းစိတ်ထိန်းထားလိုက်ရသည်။

ပထမဦးဆုံး ကူညီလိုသူကား ဘီအင်ဒီမှ ကားလ်ဂရက်ခ်နှင့်
ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်တပ်မတော် ရုပ်ရှင်ရုံကြီးတွင် ရှင်းလင်းပွဲ ပြုလုပ်
ပြီး ပြန်လာသောအခါ မာလင်အား သူ့ ဟိုတယ် ခန်းထဲ
ကားလ်ဂရက်ခ်က ထိုင်၍ အသင့်စောင့်နေသည်။

‘ခင်ဗျား အခန်းထဲ အခွင့်မရှိပဲ ပင်ထိုင်နေတာကိုအော
ခွင့်လွှတ်ပါ။ ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် စကားပြောစရာ ရှိတယ်’

‘ခင်ဗျား ဥာဏ်ကောင်းသားပဲ။ ဘယ်နှယ်လဲ၊ ဘီအင်ဒီက
ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းတွေ သဲလွန်စတွေ ဘာတွေများ ရထား
လား’

‘မရသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အကြမ်းဖက် သဘောတွေဟာ
အနောက် ဘာလုပ် မြို့ဆဲမှာ ရှိနေကြ သေးတယ်။ ခင်ဗျား
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်က ဖုန်းဆက်ပြီး ငါးမိနစ်အကြာမှာပဲ တပြိုင်လုံး
ထို ကျွန်တော်တို့ ပိတ်ဆို့ ပစ်လိုက်တယ်။ ရွာဖွဲ့ရေး အဖွဲ့က
အထူး ထပ်ပဲ့စစ်တွေကိုပါ တာဝန် ချပေးထားတယ်။ ဒီပြိုင်က
ရဲအားလုံးနဲ့ နယ်ခြားအစောင့်တွေအားလုံးကို ဒိုင်ယန်းရဲဘော်ပုံ
တွေ ဝေငှပေးထားတယ်။ ရုပ်မြင်သံကြားနဲ့ သတင်း မကြေငြာ
ချက် အားလုံးမှာလဲ ထည့်သွင်းကြေငြာကားတယ်’

ဒိုင်ယန်း၏ဓာတ်ပုံကို ဘီအင်ဒီအဖွဲ့က မည်သို့ရရှိကြကြောင်း
မာလင် မေးမနေတော့ပါ။ ဒါက အကြောင်းမဟုတ်။ သူသည်
သူ့အကြံအစည်ကိုသာ အာရုံစိုက်နေသည်။ ဤအကြံနှင့် ပတ်
သက်၍ မည်သည့်မှ မတိုင်ပင်သေး။

‘ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ အင်တိုက် အားတိုက် လက်တွဲ
လုပ်ကိုင်ချင်ပါတယ်’

ဂရက်ခ်က ပြောသည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်လိုကြံစည်ထားသလဲ’ဟု သွယ်ဝိုက် မေးခြင်း
ဖြစ်သည်။

‘အင်း... သူ့ကို ပြန်ရတဲ့အခါကျယ်စိတ်’

‘ဘာလဲ ပြန်ပေးရေးခ ပေးမလို့လား’

‘မပေးလို့ ဘာလုပ်နိုင်မှာတဲ့’

မာလင်္ဂစကားကို ဂရက်ဒ် မယ့်နိုင်ပါ။

ကျွန်တော်တို့က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လူတွေအပေါ် အားထားနေရတယ် ကားလ်။ ဒိုင်ယန်းကို ပိုက်ဆံပေး ရွေးယူပြီးတဲ့အခါ ကျယ်ဝင်တော့ ဘီအင်ဒီက ပြန်ပေးသမားတွေကို အပိုင်ဖမ်းပေးခဲ့ ကျွန်တော်တို့ အားကိုးနေပါတယ်။ ဒါက ခင်ဗျားတို့ ပိုင်နက်ပေါ်မှာဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ပဲ လုပ်နိုင်မှာပါ။

မာလင်္ဂ ညာပြောနေခြင်းလား။

ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မည်။

အမေရိကန် သံရုံးဝန်ထမ်း 'ဆက်သား' တဦးသည် အနောက်ဘာလင်သို့ အမေရိကန်ဒေါ်လာငွေ တသန်းပါသည့် ဝေဇ္ဇာတလုံးနှင့်အတူ ရောက်ရှိလာကြောင်း၊ ပြန်ပေး သမားများ တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း သုံးပြီးသား ဆယ်ဒေါ်လာတန်များ နှစ်ဆယ်ဒေါ်လာတန် ငွေစက္ကူ၊ ရွက်များချည်းဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ဂရက်ဒ် သတင်းရရှိပြီး ဖြစ်သည်။

သို့သော် မိမိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် စကားပြောနေသော ဉာဏ်နိဉာဏ်နက်များပြီး ရက်စက်သူ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြမ်းမက်သမား၏ တောင်းဆိုချက်ကို အတယ်ကြောင့် လိုက်လျော လိုက်ရသနည်း။

ဝါရှင်တန်မှနေ၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးခြင်းကြောင့်လား၊ အင်း။ ဆရာ့ဆရာကြီးများက ပို၍ ရင့်ကျက်စွာ တွေးခေါ်စဉ်းစားကြမည်သာ ဖြစ်သည်။

'ခင်ဗျား လိုအပ်တဲ့ အကူအညီကို ပေးဖို့ ကျွန်တော် ကို အထက်က တရားဝင် ခွင့်ပြုချက်ပေးပြီးသားပဲ'

ဂရက်ဒ်က ပြောသည်။

'ပိုက်ဆံ ဘယ်လိုသွားပေးရမယ်ဆိုတာ ညွှန်ကြားချက်တွေပေါ် ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အကြောင်းကြားမယ်။ အဲဒါအတွယ်လုပ်ဖို့ခင်ဗျားဆိုကအတော်ဆုံးလူနဲ့ ယောက်၊ ရှင်ယောက် ဆောက် လိုလိမ့်မယ်'

'တစ်ခါ ဇင်လိုလဲ ပေးမယ်ဗျာ'

ဂရက်ဒ်က မာလင်္ဂနှင့် အနီးဆုံး ဘီအင်ဒီရုံးခွဲဖုန်းနံပါတ်ကို ဆေးပြီး ပြန်သွားသည်။ ငါးမိနစ် အကြာတွင် မာလင်္ဂသည် အမ်းဘေးဖုန်းမှနေ၍ ဆေးရုံပေါ်ရှိ အင်ဂျလီထံသို့ ဖုန်းဆက်ရန် ဆိုတယ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။

ဟိုတယ်မှအထွက် တစုံတယောက်က သူ့အကျိုး လက်မောင်းကို ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

ဘလူးဘားနတ်ဒ်ထံတွင် အလုပ်လုပ်သော မိန်းမနပန်းသမား သုံး ဖြစ်သည်။

'တလူးဘားနတ်ဒ်က မှာလိုက်လို့၊ ရေတပ် ဗိုလ်မှူးကြီးရဲ့ ချီး မှဆုံးမကြီးက ရှင်ကို တွေ့ချင်နေသတဲ့'

ထိုအမျိုးသမီးက မာလင်္ဂ၏ လက်ဖဝါးပေါ်သို့ လိပ်စာ အပွင့် ရေးထားသော စာရွက်ကလေးတရွက် ထည့်ပေးသည်။ လိပ်စာမှာ နှစ်မိုင်အကွာမှ သားနားထည့် ဝါသောရပ်ကွက်တခု တွင် ဖြစ်ကြောင်း မာလင်္ဂ ရိပ်မိသည်။

မာလင်္ဂသည် ထိုမိန်းမအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောသည်။ သူသည် အဆိုပါလိပ်စာသို့ မိနစ်လေးဆယ်ကြာမှရောက် လမ်းတလျှောက်တွင် ဂရက်ဒ်၏ တပည့်တဦး ဖြစ်ဟန်တူ

သော နောက်ယောင်ခံသမားတဦးနှင့် စိကိုင်အေမု လိုဟာတို့
တပည့်၊ သို့မဟုတ် ရှုရှုသူလူကြီးတို့ထံမှ လိုက်လာသဖြင့်
ခံလျှာနှင့် ခါထုတ် ပစ်ခဲ့သည်။

တကယ်တော့ လိပ်စာပါအိမ်ကား သောင်ကြာခြင်း
ဖြစ်သည်။

တို့သော် အပေါ်စား ဝိမ်နန်း မဟုတ်။

ဒေသခံ တက်သင်္ဃာများ၊ ချုပ်မြင်ကြား မင်းသားများ
ပွားများ၊ နိုင်ငံရေး သမားများ၊ စက်မှု လုပ်ငန်းရှင်
ကော်ပိုရေးရှင်းကြီး များ၏ ခေ့နေ များနှင့် လိပ်စာ
ထုတ်ဝေရေးများအဖို့၊ အနောက်ကျားမို့နိုင်ငံတွင်း၌ အကောင်
သော အထက်တန်း ဝိမ်နန်းကြီးဖြစ်သည်။

သစ်ပင်များကို ပန်းအိုးကြီး များဖြင့် စိုက်ပျိုး ထား
အရှေ့တိုင်း ပန်းပွင့် ကော်စောလူကြီးများ ခမ်းထားသည့်
တစ်ပန်ဝန်မီးအိမ်လေးများ ချိတ်ဆွဲထွန်းသို့ထားသည်။ နံနက်
အလှူစက္ကူမှာ အနီရောင်ကတ္တီပါသား စက္ကူများ ဖြစ်သည်
ခမ်းဆီးများမှာ ပိုးသားများဖြစ်၏။ ပိုက်ဆံ သိပ်ချမ်းသာ
တဦးဦးက ၁၉၂၀ခုနှစ်များအတွင်းက အကောင်းစားဘာသာ
ဝိမ်နန်းတခုပုံအတိုင်းဖြစ်အောင် ဆန်းသစ်ခွမ်းမံ ဖန်တီး
ခြင်း ဖြစ်မည်။

ညောင်ခန်းထဲတွင်ကား ဒတ်ချီလူမျိုး ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့်မိ
တဦး။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အမျိုးအစား ကျနသော အ
ယို ဝေးယားနိုင်ငံသူ လူမည်းမလေး နှစ်ဦး၊ အမြာညီအစ်မ ဖြစ်
တူသော ဂျပန်မလေးနှစ်ဦး၊ အာရပ်စော်ဘွားကြီးများ ကြီး

ထက်သည့် တက္ကဆက်ပြည်နယ်သူလေး တဦး၊ လက်တင်အမေ
ရိကန် သံတမန်များနှင့် ဆက်ဆံရန် ဝေပိန်ကာသာ စကားကို
ရေသည်စွာပြောဆိုနိုင်သည့် ဝဲလ်ရှ် အမျိုးသမီးတဦး၊ ဂျက်ဇီ
ဇီးဒိုင်းတခုတွင် ကလဲရီနက် မှတ်ခြင်းထက် ဝင်ခွေပိုကောင်း
သော အလုပ်ကို ရှာဖွေ တွေ့ခဲ့လေသူ ဂျာမန်မလေး တဦးတို့
စာထိုင်ဖတ်နေကြသည်။ သူတို့အားလုံး၏ဝတ်စုံများမှာ ရှေးကြီး
သော အခကောင်းစားများချည်း ဖြစ်၏။ မာသင့်အား ထခါး
ပွင့်၍ ဝင်ခွင့်ပြုသူ ဝိမ်နန်းမှ အိမ်ကျွန်ကြီးမှာ ဗယ်ထက်တွင်
အံ့ပျက်လုံးအတုနှင့် ဖြစ်ရာ ၁၉၂၀ခုနှစ်က ဝိမ်နန်း၏ အသုံး
အသောက် အခမ်းအနားနှင့် အလွန်လိုက်လျောညီထွေလျက်ရှိ၏။

မာလင်နှင့်အိမ်ကျွန်ကြီးတို့သည် ကော်စော ခမ်းထားသည့်
ကျောက်လှေကားကြီးမှ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွား ကြသည်။
ထည့်ရင့်ရောင် သစ်သားတံခါးချပ်တခုပေါ်တွင် အခမ်းရုပ်
အမျိုးသမီးတဦး၏ နာမည်များကို ကြေးပြား ဆိုင်းဘုတ်ငယ်
လေးများတွင် ဖော်ပြ တပ်ဆင် ပေးထားကြောင်း ဖွေရသော
အခါ ပြုံးမိသည်။

သို့သော်...ထိုသို့ ဆိုင်းဘုတ်ငယ်မျိုး လုံးဝ မတပ်ထားသည့်
တံခါးတချပ်တွင် အိမ်ကျွန်ကြီးက သုံးချက် ခေါက်လိုက်သည်။

အခန်းရှင်ကား အသက် ၆၁ နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း စွဲမက်
စွယ် အသက် ၄၀၊ ၅၀ ခန့်ရှိ အမျိုးသမီးတဦးဟု ထင်မှား
ငယ်ရာရှိသော (ရေတပ်ဗိုလ်မှူးကြီး၏ဇနီး) မှဆိုးမ အတွားကြီး
ဖြစ်သည်။ သူမသည် ကျန်းမာရေးလိုက်စားပြီး ကိုယ်ကာယအလှ

အပက် အမြဲဂရုစိုက်သူ ဖြစ်သလို၊ ကာမရမ္မက်ခံစားမှုကိုလည်း အလွန် ဝါသနာထုံသူ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ခု...ကျွန်မကို လာတွေ့တာ ဝမ်းသာပါတယ် မစ္စတာ ဝက်ဆာမတ်

အဘွားကြီးက နှုတ်ဆက်သည်။

အဘွားကြီးသည် မာလင်အား ရှယ်ရီတခုကိုတိုက်၍ ဧည့်ခံသည်။ အလွှာပထလွှာပစကား အနည်းငယ်မျှ ပြောကြသည်။

အဘွားကြီးသည် ခေတ်မီပြီး ပျော်ပျော်နေတတ်သူ ဖြစ်၏။

ကျွန်မရှင်ကို ကူညီချင်တယ်၊ ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့လဲ ထင်ပါတယ်။ ရှင် တခါက ဓာတ်ပုံထုတ်ပြန်ဖူးတဲ့ ဟို ကာလာလိုင်းဂ် ဆိုတဲ့ အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းဝင် မိန်းမကို ရှင် လိုက်ရှာနေတုန်းပဲ မဟုတ်လား

ဟုတ်ကဲ့၊ ရှာနေတုန်းပါပဲ၊ ရှယ်ရီကလဲ သိပ်ကောင်းတာပဲ အင်မကြီး

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အဲဒီ ကာလာလိုင်းဂ် ဘယ်မှာရှိတယ် ဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်။ ကျွန်မအသိ ဆရာဝန်တယောက် ရှိတယ်လေ။ သူက အပတ်တိုင်း ကျွန်မရဲ့ကောင်မလေးတွေကို ဆေးစစ်ပေးရတယ်။ ဘားနတ်ရီရဲ့မိတ်ဆွေတွေ အများကြီးကလဲ သူ့ကို သဘောကျကြတယ်

အင်း...မြေအောက်သမားတော်ကြီး ဆိုပါစို့။

ကာလာလိုင်းဂ် ကားပြန်ပေးဆွဲဖြစ်စဉ်က မာလင် သေနတ်နှင့် လှမ်းပစ်၍ ဒဏ်ရာရရှိသွားသော အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။

ဟုတ်ပြီ။

ဆက်ပြောပါဦး အင်မကြီး

ကျွန်မကို လော့တီ လို့ ခေါ်ပါ။ ကျွန်မမိတ်ဆွေအားလုံး အိပ်ခေါ်ကြပါတယ်။ အဲ...ကျွန်မရဲ့ဆရာဝန်ကြီးဟာ မီးလောင်ထဲက ထွက်လာတဲ့ မိန်းမတို့ကို သွား ကုသပေးရတယ်။ ကျည့်ဆန်ထောင့်ကြီးတခု စိုက်ဝင်သွားတဲ့ သူ့ခါးက သေနတ်ဒဏ်ရာဆတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကိုပါ ကုသပေးရတယ်။ ကာလာလိုင်းဂ် ဆိုတဲ့ ဒဏ်ရာ အတိုင်းပဲပေါ့

အဘွားကြီး ဆေးလိပ်တချက် ဖွာသည်။

သူ့ တဆက်လုံး ထော့ကျိုးဖြစ်သွားမှာပါပဲ

ကံဆိုးတာပေါ့

ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ထော့ကျိုးမလေးတွေကိုမှ ကြိုက်တတ်တဲ့ သူ့ကျိုးတွေ ရှိသားပဲ၊ အဲဒီ မိန်းမ ခု ဘယ်ရောက်နေတယ် ဆိုလို့လဲ

မသိဘူး

ဟော့ ထိုမှာလေ

အဘွားကြီးသည် အော်ပရာပွဲကြည့်ရာ၌ သုံးသည့် ဝတ်စုံစုံစုံ သော အကောင်းစား မှန်ပြောင်းကို ကောက်ယူပြီး ခပ်ကနဲ ပြန်သည်။

သူမက ပြတင်းပေါက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

သူမ၏ ထိုက်နှောက်ဘက်ရှိ ထိုက်နှစ်လုံးကြားမှနေ၍ မီးခိုးတို့ လေးထပ်တိုက်ကြီးတလုံးကို မြင်နိုင်သည်။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ထဲ ရှိရ၏။ သူမက မာလင်အား မှန်ပြောင်းကို လက်ကမ်းပေးသည်။ မာလင်က မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

‘သုခဲအတွ တခြားလူတွေလဲ ရှိနေလေရဲ့။ ကျွန်မ...
ချောင်း ကြည့်နေတာ ဒီနေ့ လူစိမ်းစစ်ယောက်...
တယောက်က ဗုံးခမောက်ဆမား တွားတွားကျိင်းကျိင်း...
ခဲ နောက်တယောက်ကတော့ ဖော်လံကပ်ဟော်ဆပ်...
မိန်းမ’

‘အိမ်နံပါတ် ၅၃ မဟုတ်လား’
အသွားကြီးက ရယ်ပြီး သူမ၏ ခုတင်ကြီးဆီ...
ပြုသည်။

‘ရှင် ဒီမှာနေယင်း သတို့ထို ဖောင့်ကြည့်ချင် ကြည့်နေသေး...
ကျွန်တော်...တော်ကြာ ပြန်လာခဲ့မယ်၊ ကျွန်တော်...
ချင်းတွေကို စကား သွား ပြောရော ရှိသေးတယ်။...
၅၀,၀၀၀ လဲ ဟုလာခဲ့ပါမယ်’

‘ပျော်ရွှင်မဟာ ငွေကြေးထက် ပိုအရေးကြီးပါတယ်...
ရယ်၊ မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့နော်’

‘လာခဲ့မယ်၊ ခြေ...ဒီကိစ္စကို ဘားနတ်ဒ် သိလား’

‘ဟင့်အင်း...ရှင်တယောက်ပဲ သိသေးတယ်လေ၊ရှင်က ကျွန်...
ကြိုက်တတ်တဲ့ လူကြီးလူကောင်းမျိုး မိသတယ် မဟုတ်လား...
အမေဂိုကန်ဂိုပိသာသို့ မာလင်ရောက်သွားသောအခါ...
သည် စခန်းတာဝန်ခံ၏ စားပွဲ၌ ထိုင်နေသည်။

‘သုတိုဖုန်းဆက်တယ်ကွ၊ သန်ဘက်ခါ ညနေ ငါးနာ...
အလဲအလှယ်လုပ်မယ်တဲ့၊ ဂရန်ခေလီ၊စ် သစ်တောအသွန်း...
မှာတဲ့ကွ’

‘ခင်ဗျား ဘာလုပ်ချုပ်သလဲ ဂျော့ချို’

‘ဒိုင်ယန်း ပြန်လွတ်အောင် ငါ ကူမှာပေါ့ မာလင်’
ဆိုမှာပဲရော၊ ဂရက်ဒ်ရော ပြီးတော့ လော့တီကပါ သူ့ကို
ကူညီချင်နေကြပါကလား။

‘မင်း အလဲအလှယ်လုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားပြီးသားမဟုတ်လား’
ဆိုမှာပဲက မေးသည်။

‘ဂျော့ချို ရုပ်သံကင်မရာ ခြောက်လုံးနဲ့ ရိုက်ကွင်းမှာ သုံးတဲ့...
ဝေးထိန်းချုပ်စနစ်ပါတဲ့ ရုပ်သံဌာန နဲ့ ထရပ်ကားတစ်...
ခုပဲတယ်၊ ခင်ဗျား အဲဒါ ကူညီနိုင်မလား’

‘ဟေ’

‘နောက်ပြီး ကမ်းထောက်ဓာတ်ပုံကိရိယာပါတဲ့ စစ်တပ်က...
တပ်ယာဉ်လဲ လိုချင်တယ်။နောက်ပြီး ကလေးလက်တွန်းလှည်း...
’

‘မင်း...ဘာလုပ်လုပ်၊ ငါ လိုက်ကြည့်လို့ရမလား ဟင်’
မာလင်က ခေါင်းခါပြုသည်။ပြီး သူ့အကြံအစည်ကိုရှင်းပြ...
သည်။

‘မင်း အကြံအစည်တွေ ငါ ဘယ်တုန်းကများ သဘောတွေ...
နဲ့ဆိုတဲ့’

‘မတွေ့ပါဘူး’

‘ဒါပေမယ့်...ဒီ အကြံကိုတော့ ငါကြိုက်တယ်ကွ၊တော်တော်...
ချောင်မြောက်တယ်၊ သိပ်ကောင်းတဲ့ စိတ်ကူးပဲ’

‘ကျေးဇူးပဲ...ဂျော့ချို’

‘ငါထင်သားပဲ၊ မင်း... ဒိုင်ယန်းကို ဝေခွဲပြန်ရွေးမယ်လို့...
ပြုသားယင် ဟို လက်မြောင့်သေနတ်သမားတွေနဲ့ တီးဝိုင်း’ ကို

တာလုပ်ဖို့လိုအပ်မလဲ။ ကောင်းပြီလေ၊ မင်းသဘော ငါ
လျှော့မယ်၊ မင်းဘက်ကရော... ငါ့အပေါ် ကတိတည်နဲ့
မလား'

မာလင်က သူ့နှုတ်ခမ်းသို့ လက်ညှိုးထောင်၍ ကပ်ပြော
ပါးစပ်မှ ကျယ်ကျယ်မပြောနှင့်။ လျှို့ဝှက် အသံဖမ်းနေသူ
ပါသွားမှာ စိုးရသည်ဆိုသည့် သဘော။

‘နာမည်တွေ မသုံးနဲ့’
‘အဲဒီအတွက် အဆောက်အအုံတခုလုံးလျှို့ဝှက်မိုက်ခွင့်
မြေလှန်ရှာပြီးပြီကွ’
‘ခပ်ဗျား...နောက်မနေနဲ့ဗျာ’

လိုမာ့စ်က မှတ်စုစာအုပ်လေးတအုပ်ကို လှမ်းယူပြီး စာလုံး
တလုံး ရေးချသည်။

ဗစ်တာ

မာလင်က အော်လပ်ကိုတောင်းပြီး နာမည်တလုံးထပ်ရေး
ပြသည်။

ဂျက်မီအင်ဒါဆင်

လိုမာ့စ် မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွား၏။ သူ...အတော်လေး ရင်အောင့်
သွားသည်။ အင်ဒါဆင်သည် သူ့လူထုယောက် မဟုတ်လား
‘သေချာရဲ့လား’

‘သိပ် သေချာတယ်၊ ရာနှုန်းပြည့်ပဲ’

မာလင်က မှတ်စုစာအုပ်၏အပေါ်ဆုံး စာမျက်နှာလေးခုကို
ကို ဆွဲဆုတ်ပြီး အပိုင်းအစလေးများဖြစ်အောင် ထပ်မံဆုတ်ဖြုတ်

ဆေးလိပ်ပြာခွက်ကြီးထဲထည့်၍ မီးရှို့ပြာချပစ်သည်။ စက္ကူစ
များ မီးလောင်နေစဉ် လိုမာ့စ် အကြီးအကျယ် တွေးနေသည်။
သူ့မှာလုပ်စရာတွေ တပုံတခေါင်းကြီးပေါ်လာပြီ။

ဗစ်တာ၏ အဆက်အသွယ်များကို မော်ထုတ်ရမည်။ သူ၏
ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းများကို ရှာရမည်။ အယ်တုန်းက...
ဘာကြောင့်၊ အယ်ပုံ အယ်နည်းနှင့် အင်ဒါဆင် သစ္စာဖောက်
သွားရသနည်း ဟူသည်ကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးအဖြေထုတ်ယူ
ရမည်။

သို့မဟုတ် ဗစ်တာသည် အင်ဒါဆင်မှ ဟုတ်ပါရဲ့လား။
တခြားလူတဦးများရော ဖြစ်နေမလား။

ဤကိစ္စများလုပ်ရန် နာရီပေါင်း ထောင်နှစ်ချီ၍ ကြာမည်။
နှစ်နှစ် သုံးနှစ်အကြာတွင် လိုမာ့စ်သည် နောက်ဆုံးအစီရင်ခံစာ
ကို အချောသတ်ရေးသား ပြီးစီးသွားမည်။ လိုမာ့စ်သည် ဤ
အလုပ်၌ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၏။ ထိုအခါ စီအိုင်အေ၏ ဌာနတွင်း
ဆိုင်ရာ လုံခြုံရေးဌာနခွဲအဖွဲ့ အောင်ပွဲရလိမ့်မည်။

‘မင်း...အယ်လိုသိလဲ’

‘ထိရစ္ဆာန်ရဲ့ အသိဉာဏ်ပဲပေါ့’

လိုမာ့စ်က ပြာခွက်ထဲမှပြာများကို လက်နှင့်ထပ်မံခြေပူပစ်
သည်။

‘မင်း လိုချင်တာတွေ ငါ ယူပေးမယ်လေ’

လိုမာ့စ်က ပြောသည်။

မာလင်က ပြန်ရန် ထ, သည်။

အရှေ့ ဂျာမနီရှိ အမေရိန်ကန် အေးလျင့်များအပေါ် သော
ဖောက်မှုကား ပြီးဆုံးသွားပြီ။

ယခု အမေရိန်တို့က သူတို့(ရန်သူတို့)၏ အေးလျင့်များ
အား စတင်ရှင်းလင်းချေမှုန်းတော့မည်။

‘ကောင်းတယ်၊ မာလင်... မင်း တော်မပါတယ်။ ငါ မင်း
တစ်ပါးမှ ဒီလိုမချိုးကျူးဖူးသေးဘူးထင်ပါရဲ့’

‘ကျေးဇူးပဲ’
မာလင် ထွက်သွားသည်နှင့် လိုမာ့စ်သည် တပည့်တည်းအား

ခေါ်ပြီး မာလင်၏စစ်ဆင်ရေးအတွက် လိုအပ်မည့် ထူး
ခြားခြား ပစ္စည်းကိရိယာ တန်ဆာပလာများကို စီစဉ် ရယူခိုင်း
သည်။

ဤ စစ်ဆင်ရေးအောင်မြင်လျှင် အနောက်ဂျာမနီအစိုးရ
အာဏာပိုင်များကတော့ ဒေါသဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

သို့သော်...ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ကတော့ သဘောကျမည်
ဖြစ်၏။

အခန်း [၃၄]

ဘာလင်မြို့၏ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်းယံတွင် မာလင်နှင့်ဖရီဒါ
ထယ်ဆယ်လ်တို့သည် သူမ၏ တိုက်ခန်းကျယ်ကြီးတွင် ရှိသော
အင်္ကျီတော်ပေါ်၌ စည်းစိမ်ခံနေကြလေသည်။ မိုင်အနည်းငယ်နေ
အကွာတွင် အကြမ်းမက်သမားများရှိသည့်ဟုဆိုသော ကိုက်နှင့်
အင်္ကျီအချင်းဆိုင် တိုက်ခန်းတစ်ခုတွင် လူတစ်စုသည် ကွပ်ကဲရေး
အဖွဲ့တစ်ခုကို စတင် ပွင့်လှစ်နေကြသည်။ ဂျေဒီယို ဇက်များ၊
အထေးမှ အသံဖမ်း နားထောင်နိုင်သည့် လေသာ ရောင်ခြည်
ရိပ်သာ အသစ်အဆန်းများကို တပ်တပ်ပြီး စစ်ဆေးလျက်ရှိ
ကြ၏။ တပ်မတော်အေးချမ်း အကြမ်းမက်သမားတို့ ခိုလှုံနေသော
အိမ်နှင့် ဝိမိန်နန်းတို့၏ ထယ်လိပ်ဖုန်းလိုင်း အားလုံးကို ကြားဖြတ်
အားထောင်နိုင်ရန် လျှို့ဝှက်စွာ သက်သွယ် ထား ကြ သည်။
ဤအမှောင်ထု ကောင်းကင်ယံ၌လည်း ဓားတံပုံကင်းထောက်

ရဟတ်ယာဉ် တစ်စင်းသည် ပစ်မှတ် နယ်မြေပေါ် တိုက်တခတ်
စဲပျံယင်း (အနီးအောက်ရောင်ခြည်ဖြင့်) ဓာတ်ပုံများ ကိုတဖျပ်ဖျပ်
ရိုက်ယူလျက်ရှိသည်။

မနက် ၇း၅၀ နာရီတွင် နာရီနှိုးစက် မြည်သည်။ ဖရိုဒါသည်
အိပ်ရာမှ ထ ထိုင်သည်။

မာလင်က သူမအား ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းခွင့်မပြု။

အရေးကြီးသောကိစ္စ ပြောစရာရှိသည်ဟု ဆို၏။

‘ဖရိုဒါ မင်းကို ငါ ညှာပြောထားတာ၊ ငါက အလွန်
စုံထောက်မဟုတ်ဘူး၊ ငါက အမေရိကန်အစိုးရရဲ့ဝန် ထမ်းတဦး
မင်း၊ အကူအညီလိုအပ်တယ်’

‘ဟင်....’

‘အေး....အားလုံး ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ကိစ္စတွေ ဖြစ်တယ်။
နက်ဖြန်ကျယ်စဉ် ခိုင်မာစွာ ဧါလာတသန်း လဲလှယ်ကြရမယ်
လေ။ ဒီတော့ လဲလှယ်မယ့်နေရာကို မင်း သွား စစ်ဆေးပေးပါ။
မင်းက မိန်းမတယောက်ဆိုတော့ သူတို့ သိပ်ပြီး မသင်္ကာဖြစ်ဖော်
မထင်ဘူး’

‘အန္တရာယ်ရှိမလားဟင်’

‘မင်းလို ဝါရင့် အေးဂျင့်တဦးအဖို့ အန္တရာယ် မများနိုင်ပါ
ဘူး၊ ဖရိုဒါ အချစ်ရယ်’

‘ရှင်....’

‘လုပ်မနေနဲ့’

မာလင်က အနီးရှိ ကုလားထိုင်တွင် ချိတ်ထားသော သူ့
ထုတ်အင်္ကျီ အတွင်းဘက်အိတ်မှ စာအိတ်ရာအိတ်ကို နှိုက်ယူပြီး
သူမ၏ပေါင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်သည်။

‘အဲဒီဓာတ်ပုံတွေကို သေသေချာချာကြည့်စမ်း’

ဖရိုဒါနှင့်သူမ၏ ‘အသက်အသွယ်’ နှစ်ဦး ချိန်းတော့ စကား
ပြောနေပုံကို ပီပီသသ ရိုက်ယူထားသော အင်ဂျင်နီယာလက်ခမ်းပြု
ဓာတ်ပုံပေါင်း တဒါဇင်ခန့်ကို တွေ့ရသည်။ သူမနှင့် ‘ဆက်သွယ်
သူ’ တဦးမှာ တီအင်ဒီမို ဂရက်စ်ဖြစ်၏။

‘မင်းဟာ ငါတို့ရဲ့ အမေရိကန် ရိပ်သာကို တီအင်ဒီမိုနီယံဝား
ဆက်ခတ် ထောက်လှမ်းပေးနေတာ နှစ်နှစ်နီးပါး ရှိတော့မယ်
ဆိုပါ။ အေးလေ၊ ဒါက လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်တွေပါပဲ၊ မင်းဟာ
အိတ်ရာပေါ်မှာ အစွမ်းထက်သလို သေနတ်ပစ်ရော ကျွမ်းကျွမ်း
တာ....ဟင်’

‘သေနတ်ပစ်တာ ပိုတော်တပေါ့။ ရှင်က အဝက မေးမှ မမေး
နဲ့ပဲ....’

‘အေး....ဒါဖြင့် ကော်ဖီသွားဖျော်ချေ။ ငါ မင်းကို အကုန်
ပြောပြမယ်’

မာလင်က အလဲအလှယ်လုပ်မည့်အချိန်နှင့် နေရာတို့ကို သူမ
အား ပြောပြရာ သူမက မည်သူ့ ကိုမှဖွင့်မပြောပါဟု ကတိသစ္စာ
ပြုသည်။ သူမ ဖွင့်ပြောနေစရာ မလိုပါ။ သူမ၏ တိုက်ခန်း
အောက်ထပ်တွင် လျှို့ဝှက် အသံဖမ်း နားထောင်နေ ကြည့်ည့်
အိတ်ဒီ အေးဂျင့်များ ရှိနေသည့် မဟုတ်ပါလား။ သူတို့က ရရှိ
သော သတင်းများကို ဂရက်စ် ဆံသို့ ပို့လိုက်ရာ ဂရက်စ်က

မြေပုံများကိုကြည့်ပြီး ဂရုန်းစေလ်၊ဒ် သစ်တောစွန်း တစ်ခုကို
ဘီအင်ဒီ အေးဂျင့်များကို စေလွှတ်လိုက်လေသည်။ အကြမ်းတမ်း
သမားများအား ဖမ်းမိခြင်းကြောင့် ဘီအင်ဒီ ချီးကျူးခံရမည်။
နောက်လဘက်ဂျက် အစည်းအဝေး၌ ဘီအင်ဒီ မျက်နှာပန်းများ
မည်။ ဤအတွက် ကားလ်ဂရက်ဒ်၏ဘဝမှာလည်း နှစ်နှာစရာမရှိ

အနောက်ကျာမန်ဒိုဝင်၌ အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်း ကိုးခုမျှ သော
ကျန်းနေခြင်းမှာ ဘီအင်ဒီ ညီဖျင်းသောကြောင့်ဟု မဆိုသာ
ဘီအင်ဒီသည် အခြားအခြားသော ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့များ
ထက် ပို၍ တော်၏။ သို့သော် လူတိုင်းသည် ပြီးပြည့်စုံ ကောင်း
မွန်ကြသူများ မဟုတ်ကြ။ ဘီအင်ဒီ မျက်စိ လျှမ်းသွားခဲ့သော
လက်လွတ်သွားခဲ့သော အရာများလည်း ရှိကြသည်။ ထိုအခါ
ရုပ်သံကပ်မရာများနှင့် အဝေးထိန်းချုပ် ရုပ်သံရိုက်ကူးရေး အ
ကားတို့ ပါဝင်သည်။

နေ့ခင်းပိုင်း၌ ဂရက်ဒ်သည် အလဲအလှယ်လုပ်မည်နေရာ
မြေပုံများနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေစဉ် အင်ဂျလီသည် ဇိမ်နန်းအိမ်
လမ်းများ၏မြေပုံများနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေ၏။ ထို နောက်အိမ်
သည် မြေပုံတဲပါသော လမ်းများ၊ ရပ်ကွက်များကို သေ
သည်။ တပန်း အနီအောက်ရောင်ခြည်ဖြင့် ရိုက်ကူးပြီး ပုံကြီး
ထားသော ဓာတ်ပုံများကို လေ့လာပြန်သည်။

မာလစ်၏ ဇီဝကိန်းကား အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ အချောသ
ညီပေးရန်သာ လိုတော့သည်။ နှောင့်ယှက်မည့်သူ မရှိလျှင်
အောင်မြင်လိမ့်မည်။ လှည့်ကွက်ကတော့ မဆိုသည့်များ ဝင်

နိုင်အောင်လုပ်ပြီး သစ်ဆိုင်သူများ အလုပ်ရမည်။ ဘာကို
မည်ကို သေသေချာချာ သိအောင် လုပ်ပေးဖို့ဖြစ်သည်။

ညနေ ၅ နာရီတွင် မာလစ်သည် အလူးတားနတ်ဒ်ထံ ဖုန်း
ဆက်၍ နောက်နေ့ ဦးဥရနာရီတွင် စက်ဆေနတ် သမားများ
အလံ့ရှိကြောင်း ပြောသည်။

‘ကျွန်တော် ဘာသာ လာလီ၊ ရမှာလား၊ ခင်ဗျား လာပို့
ပေးမလား’

‘ကျုပ် မိတ်ဖောင်းဆွေဖောင်းကြီးအတွက် လာပို့ ပေးပါ
မယ်ဗျား၊ တီလီတန် တိုတယ်ရှေ့ကို အနက်ရောင် ဆီဒင်ကားနဲ့
ဆီလာပါမယ်’

‘အနက်ရောင် ဆီဒင် ဟုတ်လား’

‘ကျုပ်က ခိုးရာသမားဗျ’

‘အင်း...လေ့ထုံးစံကို ထိန်းသိမ်းပေးမယ့်လူကတော့ လိုအပ်
တာပေါ့ လေ’

ဘားနတ်ဒ်သည် မာလစ်နှင့် ဖုန်းပြောပြီး ၄၅ စက္ကန့်အကြာ
တွင် ဒုစလော့ဗီထံ ဖုန်းဆက်၍ အမေရိကန်များ စတင်လှုပ်ရှား
သောပုဒ်ဟု သတင်းပေးသည်။ မာလစ်သည် ဖီအိုင်အေနှင့်
ဘီအင်ဒီအဖွဲ့ဝင်များ လဲလှယ်မည့် ဒေသပတ်ဝန်းကျင်၌ အသင့်
ထားရှိနိုင်ပါလျက်နှင့် ဘာကြောင့် ကြေးစားလူဆိုးလူမိုက်များ
ကို အသုံးချလိုရသလဲဟု ဒုစလော့ဗ် တွေးတောမိသည်။

တခုခုတော့ အံ့ချောနေပြီ။

အံ့သြစရာတော့ မဟုတ်။

မာလင်ဝင်ပါလာလျှင် အစဉ်အမြဲ ပေါက်တတ်ကုသော ဖြစ်တတ်သည်။

ဒုစလော့ဗ် လုပ်နိုင်တာ တနည်းပဲ ရှိသည်။ ဟိလ်တန်မှာ မာလင်၏တွေ့ဆုံမှုကို ခြေရာခံလိုက်ဖို့ ကားတစ်စီးအပြည့်နှင့် တပည့်များကို လွှတ်လိုက်မည်။ ပြီးတော့ အမေရိကန်တပ်မတော် ဆေးရုံကို သွားစစ်ဆေးခိုင်းမည်။ တွေ့ရှိရသော လက္ခဏာများ အရ ပစ်တောက်မှုကို မည်သူ့မှ မသင်္ကာဖြစ်ပုံ မရသေး။ ဒါလည်း သိပ်မဟုတ်ချင်သေး။

မာလင်သည် အဘယ်ကြောင့် သူများတကာတွေ လုပ်သလို မလုပ်တတ်ပါလိမ့်။

ဒုစလော့ဗ်သည် သူ၏ညစာကို တိုက်နန်းသိတ်ကနန်း လုပ်၍ စိတ်မပါတပါနှင့် စားနေသည်။

သို့သော် မာလင်ကား ဖရိဒါကယ်ဆယ်လ်နှင့်အတူ ညစာကို အားရပါးရစားနေသည်။ ယနေ့မနက် အိပ်ရာက အတူတလာ ကတည်းက ဖရိဒါသည် သူ့အနီးမှာပင်၊ သူ့မျက်စိအောက် မှာပင် ရှိနေသည်။ ဂရက်ဒ်ထံ မှန်းဆက်ခွင့်မရအောင် မာလင်က မိမိအား မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေကြောင်း ဖရိဒါ သိသည်။ မာလင်၏လျှို့ဝှက်ချက်သည် လုံခြုံစွာရှိကြောင်း သူမကလည်း လိုက်လျောစွာ နေပြသည်။ သူမက သူ့ကို ကူညီရန် ကမ်းလှမ်း ပြန်၏။

‘နက်ဖြန်ကျယ် ကျွန်မ တကယ် သေနတ်ပစ်ရမှာလား’ ညာဝ နှာရိ၍ စားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာသောအခါ သူမက မေးသည်။

‘လို့အပ်လိမ့်မယ်’
‘ဒါဖြင့် သေနတ်တလက် ပေးထားပေါ့’
‘ဘယ်ဟာမျိုးကြိုက်သလဲ’
‘နှစ်လုံးပြု။’
‘သောက်ခွေး...’
သူတို့နောက်နားမှ တစ်စုံတယောက်၏အသံ။
‘ဪ... မိတ်ဆက် ပေးရဦးမယ်၊ ဟောဒီကလူက... ဒီမယ်၊
ဒီမယ်၊ ဒီတပတ် ဘယ်နာမည် သုံးနေသလဲ’
မာလင်က အင်ဂျလိုအား မေးလိုက်သည်။
‘ဘိုနိုမီ...’
‘(ဗျ) ဗိုလ် ဂျွန်ဘိုနိုမီ’
‘ယူနီဖောင်းလဲ ဝတ်မထားပါလား’
ဖရိဒါက ပြောသည်။
‘အေး... မင်း အဲဒါကြည့်လုပ်ဦး ဂျွန်’
‘ရှင်က ဘာလို့ ‘သောက်ခွေး’ လို့အော်တာလဲ ဂျွန်’
ဖရိဒါက မေးသည်။
‘နှစ်လုံးပြု... ကိုင်တဲ့ မိန်းမတွေတွေ့ယင် ကျွန်တော် အဲဒီလိုပဲ လန့်အော်တတ်တယ်’
‘သူ ဘာလုပ်တတ်သလဲ’
ဖရိဒါက မာလင်အားမေးသည်။
‘ကားမောင်းတတ်တယ်၊ ကဲ... သွားဖို့’
အမေရိကန် ဇာတ်ရုံကြီးထဲသို့ သူတို့ ဝင်သွားသောအခါ တီးခိုင်းနှင့် လက်ပြောင့်သေနတ်သမား များက စောင့်နေကြ

သည်။ ကပ်သား အချို့က ဖရိုဒါအား အားရပါးရ ငမ်းခြေသည်။

မာလင်က ဖရိုဒါနှင့် သူ့ရဲဘော်များအား မိတ်ဆက် ဆေးသည်။

ဂေါ့စ်ဖားသား...ဟု နာမည် ပေးထားသော လိုမောင် ခေါ် မလာပေ။

‘အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေ့ရခဲလို့ထုကို တို့ သိရပြီ၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေ့ဆိုတာက လိုင်ဇင်စတိုလာဂိုဏ်းကိုပြောတာ အချစ်ရဲ့’

မာလင်က တဆက်တည်း ဖရိုဒါအား ရှမ်းပြ လိုက်သည်။

ဖရိုဒါသည် ခါးကို မတ်၍ ထိုင်ပြီး မျက်တောင် ပုတ်ခော် မုတ်ခတ်လုပ်သည်။ ဘီအင်ဒီက ဒီကိစ္စ မသိသေးဘူးလားဟု သူမ တွေးသည်။

‘ဟင့်အင်း...မင်း အထက်ဆရာတွေ မသိကြသေးဘူးကွယ်၊ ငါကလဲ အလုပ်မအားလို့ မပြောဖြစ်ဘူး၊ ကိုင်း...လုပ်ရမှာကို ပြောမယ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်သားတွေဟာ ပြန်ပေးရေးခရေတွေကိုယူပြီး တို့အမျိုးသမီးကို သတ်ပစ်မယ်လို့ ပြီးခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက် အလောက်အထားတွေအရ၊ အခိုင်အမာယူဆရတယ်။ ဒီတော့ ငါတို့က သူတို့ကို အယင်ချေမှုန်းပစ်ဖို့ဆုံးဖြတ်တယ်’

‘ဂရမ်းဒ်ဂေါ့စ်ဖား မှာ အလဲအလှယ်လုပ်မှာကရော၊ ဂေါ့စ်လာ တသန်းကရော’

ဖရိုဒါက လွှတ်ကနဲ ပြောလိုက်သည်။
မာလင် လက်ပြောက်တချက်တီးလိုက်၏။

‘ငါ မေ့နေတာတခုရှိ...အဲ သုံးခုရှိတယ်၊ တခါက ဂေါ့စ်ဖားသားလို့ခေါ်တဲ့ ငါ့ အသိတယောက်က ဝိုင်ယန်းကို ညနေ နာရီပိုင်းခန့်မှ လွတ်အောင်မကယ်တင်နိုင်မယ်၊ ပြန်ပေးရေးခရေအားပေးလိမ့်မယ်။ သူတို့တွေ အိမ်ထဲက ထွက်လာတာနဲ့ ငါတို့ ချုံခိုတိုက်ခိုက်ကြမယ်၊ မင်းတို့ သိပ် သဘောကျမှာပါ’
‘ပြီးတော့...’

‘ဒေတိယ အချက်က... မင်းက ငါ စတော့တဲ့နေ့ကတည်းက အိမ်ခန်းဟာ လျှို့ဝှက်အသုံးမင်းထားမယ်ဆိုတာသိလို့၊ ငါ...’

‘ငါ့တူဖွင့်မပြောခဲ့ဘူး’
သိပ်လည်တဲ့ ငနဲပဲ။

‘ဒေတိယ အချက်က၊ ငါတို့တွေနဲ့ပူးပူးကပ်ကပ် လိုက်ခဲ့ပါ။’

‘ဒေတိယ မိသားစု တခုလို လုပ်ကိုင်ကြတာ၊ ငါတို့ရဲ့ အစီအစဉ် အပြောင်းအလဲနဲ့ပတ်သက်လို့ မင်း ဂရုစိုက်မှုကို ဖုန်းဆက်ပြော ခဲ့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ မင်း သစ္စာမဲ့ ထုကျလိမ့်မယ်’

‘သူမ နားလည်ပါသည်။ သူမသည် စီအိုင်အေနှင့် ဘီအင်ဒီ

တို့အစီအစဉ်အရ တွင် ဘီအင်ဒီ ကိုယ်စားလှယ်စာတိုင်းအဖြစ် လိုက်

ပါသည့်သဘော ယူဆထားရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝေဆင်ရေး

အောင်မြင်မှုအတွက် ဘီအင်ဒီအဖွဲ့သာလျှင် အဓိက ချီးကျူးခံ

ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မာလင်က သူမအား နားချသည်။
‘အိုကေပြီလား...ဖရိုဒါ’
‘အိုကေ’
အင်ဂျလီ လမ်းမြေပုံများနှင့် ဝေဟင်မှ ရိုက်ယူထားသော အာတ်ပုံများကို ထုတ်ယူလာပေးသည်။ မာလင်က အဖွဲ့သား

များအား လမ်းနေရာများအလိုက် တာဝန်များ အသီးသီး ပေးသည်။ လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများအား 'ပစ်မှတ်' တိုက်ခေါင်းမိုးများ သို့မဟုတ် ပစ်ကွင်းကောင်းကောင်းနှင့် မြင့်မားသော တိုက်ခန်းများသို့ နေရာချပေးသည်။

လိုင်ဇင် စတိုလာဂိုဏ်းသားများ၏ မှတ်တမ်းတင် ရေးရာ များကို တကြိမ်ထပ်ပြသည်။ 'ဂေါ်ဒ်ဖားသား' ကိုယ်တိုင် ခေါင်း တိုင်းကျရွေးထားသော အေးဂျင့်များဖြင့် 'ပစ်မှတ်' တိုက်ခန်း လမ်းကို မည်သို့ပိတ်ဆို့ ထားမည်ဖြစ်ကြောင်း မာလင်ကလေး သည်။ လိုမာစ်အနေဖြင့် ဖရိဒါအား ၎င်း၏ နာမည်ခံ သိစေလိုမည် မဟုတ်။ မာလင်ကလည်း ပုံးကွယ်ပေးထား သည်။ ထိုနောက် ဖရိဒါ လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်ကို ပြောပြ သည်။

'ဒီ စစ်ဆင်ရေးဟာ စက္ကန့်အတိအကျ လုပ်နိုင်ဖို့လိုတယ်။ ဒါမှပဲ ဒိုင်ယန်းကို အရှင်ရအောင် ကယ်တင်နိုင်မှာ။ မင်းတို့ အားလုံးရဲ့ လှုပ်ရှားမှု အဆင်ဆင်ကို ငါ တက်စုံ ထောင်စုံက ကြည့်နေမှာ။ ငါ အမိန့်ပေးတဲ့အတိုင်း တသဝေမတိမ်း လိုက်နာ ကြ၊ ငါ့ကို ယုံကြည်ကြ'

'ကျွန်တော် တပည့်တွေအားလုံး အမိန့် လိုက်နာတတ် ပါတယ်'

လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားတပ်ဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ စစ်သားဂုဏ်သိက္ခာနှင့်အညီ ပြောသည်။

'စိတ်ချပါ...မာလင်'

အက်ဒ်ဘတ်ရိုက်က လက်မထောင်ပြုသည်။ ကျွန်တီးဝိုင်း' အဖွဲ့ များ ခေါင်းညိတ်ပြုကြသည်။

သူတို့သည် 'ကစားပွဲ' ကို ကစားဖူးကြသူများဖြစ်သည်။ အားပွဲ၏စည်းကမ်းဥပဒေသများကို နားလည်ကြသည်။ မာလင် အတူ ကစားဖူးကြသည်။

'အေသင်မှာတုန်းကလိပ်လား' 'အေသင်မှာတုန်းကလိပ်ပေါ့၊ ဒီဆီ[ရုစဗဲ လ်၊ တ်]' 'အဲဒီတုန်းကပွဲက ကြည့်မကောင်းဘူး' 'ရုစဗဲ လ်၊ တ်က ပြောသည်။

'နားကျပ်တွေ... မိုက်ခွက်တွေလို့ဦးမလား' 'နှစ်လုံးပြူးသေနတ်သမားက မေးသည်။

'လိမယ်၊ ပြီးတော့ ဂျာကင်တွေလိုမယ်၊ စစ်လေယာဉ်တွေရဲ့ အင်အားပေးပုံစံသုံးမယ်၊ ရေဒီယိုက စကားပြောတဲ့အခါ၊ ငါက ချာလီခေါင်းဆောင်၊ မင်းတို့က ချာလီနံပါတ် ၁၊ ချာလီ နံပါတ် ၂၊ ချာလီနံပါတ် ၃ စသဖြင့်ပေါ့၊ လက်ဖြောင့်သေနတ် သမားတွေက 'ဘေကာအုပ်စု'၊ ဗိုလ်ကြီး ရော့ဒရစ်ဂက်ဇ်က ဘေကာခေါင်းဆောင်၊ ကဲ...ဘာမေးစရာရှိသေးလဲ'

'ကျွန်မ အတွက် နှစ်လုံးပြူး... ဘယ်တော့ရမလဲ' 'ဖရိဒါက မေးသည်။

'ဂျက်ဆီ... မင်း ကြည့်စိစဉ်ပေးလိုက်ကွာ' မာလင်က သူ့ တပည့်တဦးအား ပြောသည်။

ဖရိဒါသည် အသိဉာဏ်ကြွယ်သူ၊ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်သူ၊ နယ်လုံးလှသူ တဦးသာမကပဲ လက် နက် မျိုး စုံ အကြောင်း

တတ်သိ နားလည်သူပါဖြစ်ကြောင်း ၎င်းတို့ တွေ့လာသော
သူမသည် မက်အဲလက်စ်တာကိုသော နှစ်လုံးပြုးသောနည်း
ကိုသာ ရွေးချယ်လိုက်သည်။

မက်အဲလက်စ်တာနှင့် ဖရိဒါတို့ ငါးပိနစ်တာမျှ နှစ်လုံး
ဝေစုနတ်နှင့်ကျည်ဆန်များအကြောင်းကို ခူးတိုက် ဆေးသေ
သည်။

ဖရော်လိုင်...ဒီချိုခိုတိုက်ပွဲ ပြီးယင် ဘာလုပ်ဖို့ အင်အား
ရှိသလဲ...ဟင်

မက်အဲလက်စ်တာက ကလေးဆန်သော အပြုံးဖြင့် မေးတိုက်
သည်။

စာခန်း [၃၅]

ထရပ်ကားအတွင်း၌ သမားရိုးကျ ပြင်ဆင်မှုအတိုင်း စိပ်
ထားသည်။

ဗွီဒီယိုနံရံချပ်ပေါ်တွင် (ရုပ်မြင်သံကြား) ရုပ်ပြ မှန်ချပ်ငယ်
လေး ခြောက်ခု တပ်ဆင်ထားသည်။ ၎င်း မှန်ချပ်ငယ်လေးများ
၏ ချောက်ဘက်နှင့်တေးဘက်တွင် ခိုင်ခွန်ငယ်လေးများအသီး
သီး ပါရှိကြ၏။ အနက်ရောင် ခလုတ်အပိတ်ကလေး များ၏
အောက်တွင် ဖော်မီကာ အုပ်ထားသည့် စင်ငယ်တစ်ခုရှိပြီး ၎င်း
ပေါ်တွင် ကော်ဖီအညှစ်စား စာစက်ခန့် ကျန်ရှိသော ဂျပ်စူး
တစ်ခုနှင့်ဆေးလိပ်ပြာအဝက် ပြည့်နေသည့် ဆေးလိပ်ပြာခွက်တို့
ကို တပ်ထားသည်။

အေးစက်နေပြီဖြစ်သော ကော်ဖီခွက်များနှင့် မီးသေနေပြီ
ဖြစ်သော စီးကရက်တို့များအကြားဝယ် အလုပ်စေ့စပ်စွာ လုပ်

တတ်သော်လည်း စိတ်တင်းကျပ်နေသူ ဒါရိုက်တာ တဦးသည် ဆုံလည် ကုလားထိုင်၌ထိုင်ကာ မိုက်ခွက်အနား ခါးကပ်ညှိနှိုင်းချက် ပေးနေသည်။

ဤကား သမားရိုးကျ ရုပ်မြင်သံကြား ထိန်းချုပ်ရေးဌာန ဖြစ်သည်။

ဒါရိုက်တာသည်ထုံးစံအတိုင်း လည်စည်းမတပ်ပဲ ကုတ်အင်္ကျီ မပါပဲ၊ ရုပ်အင်္ကျီလက်မောင်းများ ခေါက်တင် ထားသည်။ သို့သော် ဤဒါရိုက်တာသည် လူဆိုး လူဆိုး တဦး ဖြစ်သည်။

တောလီစုစ်၊ လန်ဒန်၊ ရောမမြို့ သို့မဟုတ် အခြားသော မြို့ကြီးပြကြီး တခုခုမှ ရုပ်မြင်သံကြား ဒါရိုက်တာ များသည် ၎င်းတို့၏ ခါးပတ်တွင် ဒဿမ ၃၅၇ သေနတ်ကို ချိတ်ထားပြီး ပေါင်ပေါ်တွင် ၈ ဒဿမ ၈ ပေါင်လေးသော ယူစီဆပ်မရင်းက တလက်ကို ကန့်လန့်ဖြတ် တစ်ထားခြင်း မရှိပူး သေးသော ဤကဲ့သို့သော ဟန်ပန်မျိုး နောင်တချိန်တွင် ခေတ်စားလာ လိမ့်မည်။ မာလင်သည် ဖက်ရှင်အသစ်အဆန်း တို့ထွင်တတ်သူ တဦး မဟုတ်လား။

‘ကော်ဖီ ယူဦးမလား’

အင်ဂျလို့က မေးသည်။

‘ငါ့ပုံစံက ပေါကြောင်ကြောင် ဖြစ်မနေဘူးလား’

‘သိပ် ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ’

နေ့လယ်ခင်း အပူရှိန်ကပြင်းထန်လာပြင် လေအေးစက်ထက် ထားပြီး အလုံပိတ်ထားသည့် ရုပ်သံကွပ်ကဲရေး ထရပ်ကား အတွင်း၌ အခတ်လေးပူအိုက်နေသည်။ ၎င်း ထရပ်ကားသည်

သွေးများ ဆိုးအောင်းနေသည့်အိမ်မှ တပြောန့်အကွာ ဝိမ်နန်းမှ တိုက်လေးဆယ်အကွာ၌ ရပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤညကြည့် မှန်ပြောင်းများ (အင်ဖရာရက်စ် မှန်ပြောင်း) ဖြင့် ဖြည့်ချောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုသူ တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့ဝင် များက အတိယထပ်အခန်းနှစ်ခန်းနှင့် တတိယထပ် အခန်းတခန်းတွင် ညီအစ်မများကို တွေ့ရကြောင်း သတင်းပေးသည်။ ထို့ကြောင့် မာလင်၏ အစီအစဉ်မှာ ပို၍ သဘာဝကျသည်ဟု ဆိုသင့်သည်။ သို့သော် သူများအား ၎င်းတို့အိမ်ထဲမှ ထွက်လာမှသာ တိုက်ခိုက်နိုင်မည်ဟု သေချာလှ၏။

ရုပ်သံမှန်ချပ်လေးခုသည် အိမ်နံပါတ် ၅၃ အနီးရှိ လမ်းမကို ဝင်လာသင့်လေးခုမှ ဖော်ပြလျက် ရှိကြသည်။ အရှက် မတက်မီ မာလင် လေးနေရာခွဲ၍ တပ်ဆင်ထားခဲ့သော ရုပ်သံကပ်မရာလေးခုကို နေရာတကျ ချိန်ရွယ်ထားခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပဉ္စမထပ်မရာကို ပစ်မှတ် တိုက်ကြီး၏မျက်နှာစာနှင့် ဆဋ္ဌမကပ်မရာကို တိုက်နှောက်ဖေးပေါက်တက်ဆီသို့ ချိန်ရွယ်၍ ရိုက်ကူးစေသည်။

‘လှည့်ကြည့်စမ်း’

မာလင်က သူ၏ဗယ်ဘက်သုံးပေအကွာတွင်ရှိသော အင်ဂျင် ညာအား အမိန့်ပေးသည်။

အင်ဂျင်နီယာက ဖိုင်ခွက်များကို လှည့်ပေးရာ ပထမကပ်မရာ နှင့် မျက်စိမျှားနှင့်အညီ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဗယ်မှညာသို့ ဆွဲယူ နိုင်ပြသည်။ အိမ်နံပါတ် ၅၃ ၏ ညာဘက်ရှိ အိမ်သုံးလုံးဆီသို့ ဝင်ရောက်ရန် လှည့်ချိန်ထားစဉ် အင်ဂျင်နီယာက အခြားဖိုင်ခွက်

တခုကို ထပ်လှည့်ပေးပြန်ရာ ကပ်မရာက အပေါ်ဆပ်မှ...
ပင့်၍ရိုက်ပေးသည်။

ကပ်မရာ နံပါတ်(၁)သည် အိမ်နံပါတ် ၅၃၆ မျက်နှာ...
တည့်တည့်ချိန်ထားစဉ် မာလင်က အနီးကပ် ဆွဲယူ...
လိုက်သည်။

‘အိုကေလား’

အင်ဂျင်နီယာက မေးသည်။

‘အိုကေ...ကဲ နောက်တခု လုပ်ရစေအောင်’

မုန်းတည့်ပြီးကတည်းက နဝမအကြိမ်မြောက်ရုပ်သံက...
များကို အနံ့အပြား ချိန်၍ စစ်ဆေး အကဲခတ်နေခြင်း ဖြစ်...
အင်ဂျင်လိုကား အခတော်လေး ငြီးငွေ့စိတ်ကုန်နေလေပြီ။

သူ စိတ် သိပ်မရှည်တော့ပါ။ သို့သော် မာလင်ကို...
မပြောရဲ။ မာလင်ကား ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ် စစ်ဆေးအ...
စောင့်ကြည့်ရခြင်းကို အခတော်လေး စိတ်ထက်သန်နေပုံရ...
ကျေးဇူးပဲ အာဗင်’

မာလင်က အာဗင်အမည်ရှိ အင်ဂျင်နီယာအား ပြောခိုက်...
သည်။ အာဗင် သည် ရိုးလင်းစတုန်း စိတ်ဓာတ်စောင့်ကြ...
ခေါင်းစီးစာလုံး ဒီဇိုင်းကိုရိုက်နှိပ်ထားသည့် တံလုပ်ကိုဝယ်...
ပြီး ပခုံးစလွယ်သိုင်း သေနတ် အိတ် ကို ဝယ်ဆပ်ထားသည့်...
ဘေ့စ်ဘေ့စ်သံ ဦးထုပ်ထုပ်လုံးလည်း ဆေးယမ်းထားသည့်။
ဦးထုပ်ဆောင်သားလျှင် သူ့ အဖို့လတ်ကျောင်းထည့်၍...
လေ့ရှိသည်။ စစ်စစ်တွင် သူ့ ယံပင် ထိပ်ပြောင်ခြင်းကို...
ထားလိုသောကြောင့်သာ ဖြစ်၏။

‘ဆက်သွယ်ရေးအခြေအနေ...စစ်ဆေးမယ်’

‘ကောင်းပြီ...မာလင်’

‘ချာလီခေါင်းဆောင်မှ ချာလီ ၁ သို့ ခေါ်တယ်၊ ကြား...’

‘ချာလီ ၁ ပါ...ကောင်းကောင်းကြားရတယ်’

ခွဲပဲ လတ်က ပြောသည်။ ကျန် ‘တီဝိုင်း’ အဖွဲ့သားများလည်း...
ပုန်းအောင်းနေရာအသီးသီးမှ ရေဒီယို စက်ငယ်များဖြင့်...
ပြန်သွားကြသည်။ ထိုနောက် မာလင်က ပိုလ်ကြီး ရော့ဒရစ်ကိတ်...
အား ခေါ်သည်။

‘ချာလီခေါင်းဆောင်မှ ဘေကာ ခေါင်းဆောင်ကို ခေါ်...
တယ်၊ ပျံသန်းမှု အစီရင်ခံပါ’

‘တာဝန်ချထားတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ပျံသန်း ကင်း လှည့်...
အတယ်၊ ပေ ၂၄၀၀ အမြင့်မှာ၊ ‘ငှက်’ တွေအားလုံးကျန်းမာ...
ပျော်ရွှင်နေကြတယ်၊ ချာလီ’

‘မြင်နိုင်စွမ်းအား ဘယ်လိုရှိသလဲ’

‘ကောင်းပါတယ်’

‘ဒါပဲ...ဘေကာ ခေါင်းဆောင်’

အင်ဂျင်လိုက လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။

ညနေ ၃း၄၅ နာရီ။

ဘာမှ လှုပ်ရှားမှုမရှိသေး။

အာဗင်ရှာမင် က ပိုက်ဆာ၍ အစာ ထ စားသည်။

‘ဟိုက်...’

အာဗင်သည် ပါးစပ်ပလုတ်ပလောင်းဖြင့် ရေရွတ်လိုက်၏။

သူ ဝေးသော အဘားညောင်ပေါင်ဖုန်းမကောင်းသောကြောင့်
မဟုတ်။ အိမ်နံပါတ် ၅၃ ခါးပွင့်တံခါးပွင့်လာသည်ကို မာလင်က
နှင့် ထင်ရှားလိုက်နည်းတူ။ သူ တွေ့မြင်ရာသာကြောင့် ဖြစ်သည်။
ရုပ် သံ ရုပ်ပြ မှန်ချပ်များ၏ အပေါ်အက်နံရံတွင် ကပ်ထား
သော ဓာတ်ပုံများကို သူ မော်ကြည့်သည်။

‘ခဲခါ...ဂရာဝစ်စ်ပဲ’

‘သတိ...ချာလီ ခေါင်းဆောင် ခေါ်နေတယ်။ ကားသမား
အပြင်ထွက်လာပြီ။ တခြားလူတွေပါထွက်လာနိုင်တယ်’

မာလင်က တပ်လှန့်နိုးဆော်လိုက်သည်။

ပေါလ်ဂရာဝစ်စ်သည် အကြမ်းဖက်သမားများ အထူး
ခေတ်တော်ကားများဆိုးယူပြီးမောင်းနှင်ပေးရာ၌အထူးကျွမ်းကျင်
သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် လမ်းမပေါ်ရောက်ရောက်ချင်း အိမ်
အကဲကြည့်ပြီး ဝါးကရက်မီးညှိကာ အိမ်ထဲမှတစ်ခုတယောက်အား
သူ နောက်လိုက်လာရန် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ထိုသို့ကား...လှိုင်ဇင်စတိုလာဂိုဏ်း၏ လက်နက်ကျွမ်းကျင်သူ
တပ်ပြေး ဖုတ်ဇင်ကပ်မလာ ဖြစ်သည်။

‘ဂရာဝစ်စ်မှာ အဖော်ပါတယ်။ ချာလီ ခု ဆီ ဦးတင်
သွားပြီ’

‘တွေ့တယ်...ဆရာ’

အက်ဒ်တတ်ဂျီက သတင်းပို့သည်။

‘ဘာမှ မလုပ်နဲ့ဦး၊ ချာလီ ခု၊ ဒီကောင်တွေ ဘယ်သွားမ
ကြည့်ရအောင်။ ခေတ်တော်ယာဉ်အက်ခတ်အဖွဲ့၊ ဒီကောင်တွေ
လမ်းထောင့်ကျယ်ခံ နောက်ယောင်ခံလိုက်ပါ’

‘ဒီကောင်တွေကိုပစ်လို့ ရတယ်’

လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားတဦးက သတင်းပို့၏။

‘မပစ်နဲ့...ခါ အမိန့်ပဲ’

‘ဆရာသဘောပဲ’

ဂရာဝစ်စ်နှင့် ကပ်မလာတို့သည် ပြောက်တက်သို့ နှစ်ပြိုင်
လမ်းလျှောက်သွားကြသည်။ စိတ်ဝင်စား ထရပ်ကားနှင့်စီးစားမှ
ပြတ်သွားကြ၏။ ထိုနောက် အနောက်အရပ်သို့ချိုးသည်။

ခေါင်ခါပေါ်ပု စောင့်ကြည့်သူအဖွဲ့ဝင်တဦးက ရင်းတို့နှစ်ဦး
ထံဆစ်ဒေလျူ မီးခိုးရောင်ကားတစ်စီးပေါ် တက်သွားကြောင်း
သတင်းပို့သည်။ ကိုးမိနစ်အကြာတွင် ဂရာဝစ်စ်သည် မောက်စ်
ဝက်ဂွန်းပင်ကားတစ်စီးကို ခိုးယူသွားကြောင်း ခေတ်တော်ယာဉ်
စောင့်ကြည့်အဖွဲ့က သတင်းထပ်ပို့သည်။

‘ခေတ်တော်ယာဉ် ပြန်လာနေပြီ။ ချာလီခေါင်းဆောင်၊ တွတို့
တွေ မလိုအပ်ပဲနဲ့ ဝရီးရုတ်အောင် လျှောက်မောင်းနေကြတယ်။
သူတို့ကို မနာက်ဖောင်ခံလိုက်သူ မှီမရှိ စစ်ဆေးနေတာ ထင်
ပါရဲ့’

မာလင်က အခြား စောင့်ကြည့်အဖွဲ့တဖွဲ့အား ပထမအဖွဲ့
ကိုယ်စား ခပ်ညှိ (လှချင်းလဲ၍) ဆက်လက် နောက်ယောင်ခံ
လိုက်ခိုင်းသည်။ ၁၂မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ကပ်မရာနံပါတ်(၅)၏
ချိတ်ကွင်းထဲသို့ မီးခိုးရောင်ကားတစ်စီးနှင့် အပြာရောင် ပင်ကား
တစ်စီးတို့အတူ ဝင်လာကြသည်။ ဝက္ကန် လေးဆယ် အကြာတွင်
ခိလ်ကြီးရော့ဖုတ်ဂက်ဇီက ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
သတင်းတရု ပေးပို့သည်။

‘ခပ်ဗျားနဲ့ တပြသားသားလောက်အကွာကို ရောက်လာပြီ
ချာလီခေါင်းဆောင်၊ ခပ်ဗျားဆီ ဦးတည်လာနေတာပဲ’

အာဗင်ရှာမင်သည် သူ၏ကျည်ဆန်ကားအင်္ကျီကိုကောက်ယူ၍
စွပ်ချပြီးခြေလျှင်တပ်သားများဆောင်းသည့်သံခမောက်တလုံးကို
ဆောင်းလိုက်သည်။

‘ကြောက်နေပြီလား အာဗင်’
အင်ဂျလိုက အာဗင်အား အမ် ၄၂ ဆပ်မရှင်းဂန်းတလက်
လှမ်းပေးယင်းမေးသည်။

‘ဟင့်အင်း...မကြောက်ပါဘူး အအေးမိမှာစိုးလို့’
မာလင်သည် ဆုံလည်ခုံကိုလှည့်ထိုင်ပြီး ထရပ်ကား၏ နောက်
တံခါးချပ်ကို ယူဦးဖြင့် ချိန်ထားသည်။

‘ခပ်ဗျားတို့ ကားနောက်မှာ ကပ်လျက်ရပ်လိုက်ကြပြီ၊ ၁၅
ကိုက်ပဲ ကွာတယ်’

‘ကျေးဇူးပဲ၊ တေကာခေါင်းဆောင်’
မာလင်က ပြောလိုက်သည်။

‘ဟေ့...အာဗင်၊ စောစောက အသားညှပ် ပေါင်မုန့် ရှိသေး
လား’

ကားထဲရှိ ရုပ်သံ အင်ဂျင်နီယာ တဦးဖြစ်သူ ဂေ၂ ဒွန်က
မာလင်အား အသားညှပ် ပေါင်မုန့် လှမ်း ပေး လိုက် သည်။
ပေါင်မုန့်စားနေစဉ် အကြမ်းဖက်သမား နှစ်ဦး၏ ကားနှစ်စီး
ဆက်လက် မောင်းနှင်သွားကြောင်း ရော့ဒ်ရပ်ဂက်ဇ်က သတင်း
ပေးသည်။

‘ကျေးဇူးပဲ’

အာဗင်သည် စက်သေနတ်ကြီးကို ပြန်ချ ထားလိုက်သည်။
မာလင်က အရသာ ညံ့ဖျင်းသော ကော်ဖီပါသည့် ဂျပ်ဗူးကို
လှမ်းယူသည်။

‘ခပ်ဗျား ကော်ဖီမသောက်ချင်ဘူးထင်လို့’
အင်ဂျလိုက ပြောသည်။
‘အင်း’

မာလင်သည် ကော်ဖီတင်သောက်ပြီး မျက်နှာမဲ့ သွား၏။
မော်တော်ကားနှစ်စီးသည် အိမ်နံပါတ် ၅၃ ရှေ့တွင် ပြိုင်တူ
ရပ်လိုက်ကြသည်။ ကင်မလာသည် လက်ကိုင်ဘီး နောက်တွင်
ဆက်ထိုင်နေသော်လည်း ဂရာဝစ်ဇ်သည် ဗင်ကားပေါ်မှ ဆင်း
ကာ နောက်တံခါးချပ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ သူက ကင်မလာအား
လက်ပြလိုက်ရာ ကင်မလာက ဘီအမ်ဒီဗလျူကား၏ ဟွန်းကို
နှစ်ချက်တီးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ၊ ဒီလိုပဲဖြစ်ရမယ်၊ ချာလီခေါင်းဆောင်က လေယာဉ်
အုပ်စုနှစ်ခုစလုံးကို ခေါ်နေတယ်၊ ကဲ...သွားစို့ ဖရီဒါ’

လမ်းထောင့်တွင် မိန်းမတယောက်သည် ကလေး လက်တွန်း
လှည်းလေးတခုကို ဗင်ကားဆီသို့ ဖြည်းညင်းစွာ တွန်းလာလျက်
ရှိသည်။

အိမ်နံပါတ် ၅၃ ၏ ရှေ့တံခါးပွင့်လာပြီး ယောက်ျားနှစ်ဦး
သည် ဒီဘီခြင်းတောင်းကြီးတလုံးကိုင်လျက် ထွက်လာကြသည်။
ငိုင်းတို့အနက်မှ တဦးကို မာလင်က တခါမှ မမြင်ဖူးသေးပေ။
အခြားတယောက်ကား ဝုံးဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရေးတာဝန်ခံ ဝါနာ
ဘတ်ကယ်လ် ဖြစ်သည်။

ဒိုင်ယန်းသည် ဒိုက်ခြင်းတောင်းကြီး၌ပါလာရမည်။ သို့သော် ဒက်ရာရသွားသော ကာလာလိုင်ဂီတယောက် ဘယ်ပျောက်နေသလဲ။ အိမ်ထဲမှာပဲ နောက်ချန်နေရစ်ခဲ့သလား။

‘ချာလီခေါင်းဆောင်မှ ဘေကာအုပ်စုသို့ အမိန့်ပေးမယ်။ ပြတင်းပေါက်အားလုံးကိုကြည့်နေပါ။ အစိုက်မမိစေနဲ့။ ဖရိုဒါခြေလှမ်းမမှားစေနဲ့။ သိပ် ကပ်မသွားနဲ့’

ဆံပင်တူအောက်တွင် နားကျပ်နှင့်စကားပြောခွက် ပါရှိပြီး အရာစီယာထဲတွင် အသံလွှင့်စက်ငယ်တို့ပါရှိသူ ဘီဆပ်ဒီဆေးကျင့် ဖရိုဒါကယ်ဆယ်လ်က မာလင်စံမှ အမိန့်ရရှိချမ်း ပြန်ပြောသည်။

‘အတတ်နိုင်ဆုံး ပြည်းဖြည်းပဲ လျှောက်နေပါတယ်’

သူမသည် ခဏ ရပ်ပြီး လက်ကွန်းလှည်းဆဲမှ ကလေးနှင့် ဆော့ကစားသလို တစ်ခုခုလုပ်ပေးသလို ဟန်ဆောင်ပြသည်။

ဘတ်ကယ်လ်နှင့် သူ့ အဖော်တို့ ဗင်ကားအနီးရောက်သွားစဉ် လိုင်ဇင်နှင့် မာတာဖော်လ်ကင်ဟော်ဖင်တို့ အိမ်အပြင်သို့ ထွက်လာကြသည်။ လိုင်ဇင်သည် လမ်း၏ ဘေးဘဘက်အချက်ဆဲသို့ ကြည့်ပြီး မော်တော်ကားဆီသို့ သွားရန် ဟန်ပြင်သည်။

သူ ရပ်ထိတ်၏။

အိမ်နံပါတ် ၇၄ ၏ ခေါင်းမိုးပေါ်သို့ မော်ဒ်ကြည့်လိုက်သည်။

လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားတဦးအား လိုင်ဇင်တွေ့သွားပြီဟု မာလင် သိလိုက်၏။

‘လမ်းပိတ်လိုက်...စ...စော့’
မာလင်က အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ပစ်မှတ်နယ်မြေမှ တပြုခန့်အကွာတွင် အသင့်ရပ်ထားသော အရပ်ကားနှင့် ဆလွန်းကားများသည် စက်ဒီး ဂီယာဖြောင်းပြီး ဆတ်မှတ်ထားသည့်နေရာများသို့ မောင်းဝင်ကာ လမ်းပိတ်ဆို့ပေးကြသည်။ လိုင်ဇင်က တစ်ခုခုအော်ပြောပြီး လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ သူ့တပည့်များသည် လက်နက်များကို လှမ်းဆွဲလိုက်ကြသည်။

‘ပစ်...ချာလီနဲ့ ဘေကာအဖွဲ့ဝင်အားလုံး ပစ်’

လက်ဖြောင့် သေနတ်သမား တဦး၏ ကျည်ဆန်နှစ်ထောင့်ဆန်က ပထမတစ်တောင့်က ပေါလ်ဂရာဝစ်ဇ်၏ဝမ်းဗိုက်ထဲထဲဝင်ကာ ရှမ်း၏လည်ပင်းထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။ အခြားသေနတ်သမား တဦးက ဝါနာတတ်ကယ်လ်၏ ရှင် အုပ် ကို မှန်အောင် ပစ်ထည့်ရာ ရပ်ထားသောကားကို ကိုယ်လုံးနှင့် နောက်ပြန်ပစ်ဆောင့်မိသွား၏။ ဗုံးသမားသည် အသက်မထက်သေး။ လက်ပစ်ဗုံးတပြိုင် သူ့ကိုယ်တိုင်ထုပ်ထားသည့် ဒိုင်နိုမိုက်ဆဲ နှစ်ချောင်းကိုဆွဲယူပြီး စနက်တံတပ်ထားသည့် တိပ်ပြားကို နှိုးနှိုးလိုက်သည်။ ဗုံးကို လက်လှည့်ပစ်ပောက်မည်အပြု ကားထဲရိုးအင်္ဂါပင်၏ ပထမကျည်ဆန်က ဘတ်ကယ်လ်အား ဗီစိုက်ခြင်း ဖြစ်လိုက်သည်။ ဘတ်ကယ်လ်သည် ဘူမိပေါက်ကွဲလှလှလက်ပစ်ဗုံးပေါ်သို့ မှောက်ချက် လဲကျသွား၏။

ဗုံးပေါက်ကွဲသွားရာဘတ်ကယ်လ်၏ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများသည် အရပ်ရစ်မျက်နှာသို့ ပေနှစ်ရာ အကွာအဝေးအထိ ပြန်ကျ လွင့်စဉ်သွားကုန်ကြသည်။

ဘတ်ကယ်လ်၏အသားတုံးတုံးသည် တိုက်နံပါတ် ၄၀ ၏ ခေါင်မိုးပေါ်ရှိ ဗိုလ်ကြီးရော့ဒရစ်ဂတ်စ်ကိုပင် လာထိမှန်သည်။ သို့သော် ရော့ဒရစ်ဂတ်စ်သည် သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်နေရသဖြင့် သတိမထားမိလိုက်ချေ။ လူတိုင်း ကိုယ်အလုပ်နှင့်ကိုယ် ဝှုပ်နေကြသည်။

လိုင်ဇင်နှင့်ဘတ်ဂျ်တို့သည်တဦးနှင့်တဦး အပြန်အလှန်ပင်ခတ်နေကြသည်။ ဘတ်ဂျ်က ပစ်ကွင်း ကောင်းကောင်း ရအောင် မတ်တတ်ထလိုက်စဉ် မာတာပော်လ်ဆင်ဟော်ကင်က သူ၏ ညာလက်မောင်းကို ထိအောင် ပစ်လိုက်သည်။

ကင်မလာသည် ဘီအမ်ဒဗလျူကို အရှိန်မြှင့်၍ မောင်းထုတ်သည်။ မာလင်က လျှင်မြန်စွာ တွက်ချက်လိုက်သည်။ ထုတ်ပေါက်ကို မိမိတို့၏ထရပ်ကားတစ်စီးဖြင့် မပိတ်ဆို့နိုင်မီ ကင်မလာ၏ ဘီအမ်ဒဗလျူ လွတ်မြောက်သွားနိုင်၏။

‘ဒီကောင်ကို ဆော်ထည့်စမ်း ရှိစိ’
မာလင်က ရုစဲလ်၊တ်အား အမိန့်ပေးသည်။

ရုစဲလ်၊တ်သည် အိမ်နှစ်လုံး၏လမ်းကြားလေးထဲမှ ထွက်ကာ သံချပ်ကား ပစ်သည့် သေနတ်ကြီးဖြင့် ကင်မလာ၏ ကားကို ပစ်ထည့်သည်။ ရုစဲလ်၊တ်၏ ခုံးကျည်သည် ကားရှေ့ပိုင်းသို့ လုံးဝ ဖျက်ဆီးပစ်ပြီး မီးလောင်သွားစေ၏။ ဘတ်ကယ်လ်၏ ခုံးဒဏ်ကြောင့် အခြားကားတစ်စီးမှာလည်း ပြင်းထန်စွာမီးလောင်ကျွမ်းလျက်ရှိကြောင်း မာလင် တွေ့ရသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်အားလုံးကို မာလင်သည် ရုပ်သံမှန်ချုပ်ယေခြောက်ခု၌ ပီပီထာ တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထရပ်ကားများသည် အိမ်နံပါတ်(၅၃)၏လမ်းထိပ်နှစ်ဘက်တို့ ပိတ်ဆို့ထားပြီး ဖြစ်သော်လည်း အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသားများသည် လက်မလျှော့လိုကြသေးချေ။

အာရပ်လူမျိုး တဦးနှင့်တူသော လူတယောက်သည် နောက်အေး တံခါးပေါက်မှ အသာလေး လျှိုထွက်လာသည်။ သူ့ထက်ထဲ၌ အနောက်ဂျာမနီ စစ်တပ်၏ လက်နက်တိုက် တခုခုမှ မီးယူလာခဲ့ဟန်တူသော ‘အမ်ပီ၊ကေ’ ဆပ်မဂ္ဂင်းဂန်း တလက် ခိုင်ထားသည်။ ဂျက်ဆီမက်အဲလက်စ်တာ၏ နှစ်လုံးပြူးကြီးက ထု၏ ဆပ်မဂ္ဂင်းဂန်းနှင့် သူ၏ အသွေးအသားများကို ဖျက်ဆီးခြေ့ပစ်လိုက်သည်။

အိမ်နံပါတ် (၅၃)သို့ လေးဘက်စောက် သွားနေသော အဲလစ်ဆင်၏ နံဘေး ကတ္တရာလမ်းမပေါ်သို့ ကျည်တတောင့် ပြေးဝင်လာ၏။ အခြားသော ကျည်တတောင့်က လူသာလာတင်ဆင်၏ ဝမ်းဗိုက်ထဲဝင်သွားသည်။ လူသာလဲကျသွားသည်။ သူသည် ကျည်ကားအင်္ကျီဝတ်ထားသဖြင့် ဗိုက်အောင့်သွားရုံသာ ဖြီး လဲနေရာမှ ပြန်ထကာ သူ့ကိုပစ်ချသူအား လက်တုံ့ပြန်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေ၏။

သူ ထိုအခွင့်အရေး မရလိုက်ပါ။

တတိယထပ် ပြတင်းပေါက်မှ ရန်သူလက်ဖြောင့် သေနတ်သမားတဦးသည် ‘ပစ်မှတ်’တခုကို ထပ်ရှာရန် ခါးကုန်း၍ ထွက်လိုက်သည်။ သို့သော် အခြား အမေရိကန်စစ်သား လက်ဖြောင့် သေနတ်သမား သုံးဦးသည် ၎င်း၏သေနတ်မှ လက်ကနဲရောင်ပြန်ဆွဲသွားသည်ကို တွေ့တွေ့ချင်း ပြိုင်တူ ဝိုင်းပစ်လိုက်ကြသည်။

ကာလာလိုင်းဂ်သည် ရှေ့သို့ယိုက်ကျသွားပြီး လမ်းမပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။ လိုင်ဇင်နှင့် မာတာဖော်လီဆင်ဟော်ကင်သည် ဓာတ်ငွေ့ လက်ဖက်ဖုံးများ ပြိုင်တူ ပစ်ဖောက်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် မီးခိုးလုံးများကြား၌ ပျောက်သွားသည်။ ရုပ်သံမှန်ချပ်များ၌ မာလင် တာမုမတွေ့ရတော့။

'သူတို့ကို တွေ့သလား ဖရီဒါ'
မာလင်က ကယျာကယာမေးသည်။
သူမသည် သူတို့နှစ်ဦးနှင့် အနီးဆုံးရှိသည်။
သို့သော်... သိပ် အရာမရောက်။

'မတွေ့ဘူး၊ ကျွန်မ ရှေ့တိုးကြည့်ဦးမယ်'
မာလင်သည် ထိုင်ရာမှ ထ ယင်း ယူဖိုကို ဆွဲယူသည်။
'ဆေးရုံကား လှမ်းခေါ်ပြီး မင်း ဒီမှာ ကြည့်လုပ်ထားလိုက် အင်ဂျလီ'

အင်ဂျလီ ဘာမှမပြောနိုင်မီ မာလင်သည် ရုပ်သံ ကွက်ကလေး ထရပ်ကားထဲမှ ပြေးထွက်သွား၏။

သူသည် ဖိပ်နန်းကြီးဘေးမှကပ်၍ ပြေးသွားပြီး တိုက်ပုံဖြစ် နေသော လမ်းမထိ အုတ်တံတိုင်းလမ်းကြားမှ ဦးတည်ချဉ်းကပ် သွားသည်။

လမ်းကြားထိပ်သို့အရောက်တွင် မာလင်သည်ရှေ့သို့ကဲကြည့် နေရာ သို့ နောက်ကျောဘက် မော်တော်ကားနှစ်စီး ကြားမှ ထွက်လာပြီး သေနတ်နှင့်ပစ်ခတ် ချိန်နေသူ ဝီလီလိုင်ဇင်အား လုံးဝ မတွေ့ရပေ။

'ဟေ့...ဝီလီ'

လမ်းကြားထဲမှ တစ်စုံတယောက်၏ အော်သံ။

ဝီလီလိုင်ဇင်သည် နာမည်ခေါ်သံ ကြားသဖြင့် နောက်သို့ ပြန် လှည့်ကြည့်သည်။ ဖရီဒါ၏ နှစ်လုံးပြူး ကျည်ဆန်က မျက်စိကို တည့်တည့် ထိမှန်သွားသည်။ သူ့ လက်ထဲမှ နှစ်ဖက်မှာ လမ်းပေါ်သို့ လွတ်ကျသွားပြီး သူ့ လက်နှစ်ဘက် နေရာတစ်ခုနှင့်သွားသော မျက်နှာကိုအုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ သူသည် မမြင်မကန်းနှင့် အော်ဟစ်နေသည်။ သူ့ မျက်နှာကို အော်ဟစ် ခဲ့စိတ်နည်းဖြင့် ပြုပြင်ယူရမည် ဆိုပါက ဝေါ်လာ ၁၀၀၀ ခန့် ကုန်ကျဖွယ်ရှိ၏။

မာလင်သည် အက်ရာပြင်းစွာရထားသော လိုင်ဇင် အနားသို့ တစ်လှည့်လှည့် လှမ်းလှမ်း နှစ်လုံးပြူး ကျည်ဆန်ထပ်ထည့်နေသော ဖရီဒါ ကို ကြည့်နေသည်။

လိုင်ဇင်နှင့် ဓမ္မပေအာက္ခာအရောက်တွင် ဖရီဒါက သေနတ်နှင့် ပြေး...

'ပြည်ထောင်စု ဂျာမနီ သမ္မတနိုင်ငံ ကိုယ်စား သင့်အား နိုင်က ပမ်းသီး...'

လိုင်ဇင်သည် မာနီနေသော တိရစ္ဆာန် အပိုင်းဘကောင် တစ်ကောင် ထုတ်ခွန်ခင်လိုက်ရာ၊ ဖရီဒါ၏ ကျည်ဆန်နှစ်ရတောင် ကြောင့် အကြံပေးအော်ဝံ့ အသက် တွက်သွားရသူ၏။ လိုင်ဇင်၏ အောက်ဖျားကြီးသည် နောက်ပြန်လှည့်သွားပြီး လှည့်ခဲ့သော မိနစ် သုံးဆယ်ခန့်ကမှ ရပ်ထားသော ဒိမ်နန်းသို့ ရောက်လာသည့် နှစ်လှည့်တည်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် ၁၀၀၀၀၀၀၀၀ ပေါ်ရှေးတားလေး၏ နှစ်လုံးခေါ်သို့ ပက်လက်လန် ကျသွားလေသည်။

လမ်းကြား၏အခြားထိပ်ဝတဘက်တွင်ကား မာတာဗေင်
ကင်ဟော်ဆင်သည် ခားစာခံ တဦးအား ရွာတွေ့သွားလေ
သူမသည် ပစ်ထားရစ်ခဲ့သော ကလေး လက်တွန်းလှည်း
ကလေးငယ်အား ဝေးစားခံလုပ်ပြီး မိမိလွတ်မြောက်ရေးအတွက်
အကျပ်ကိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကလေးငယ်တဦး၏ အသက်အန္တရာယ်ကိုတော့ သူတို့ ထိပါ
ခံမည် မဟုတ်။

သူမသည် လက်တွန်းလှည်းကို (၂၅)ပေမျှ တွန်းထုတ်
ပြီးနောက် ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်သည်။ သူမ လက်နှစ်ဘက်
မြောက်ပြလိုက်သည်ကို ခေါင်မိုးများ၊ တိုက်များပေါ်မှသေ
သမားများ တွေ့သွားပြီး ဝိုင်းရယ်ကြသည်။

လက်တွန်းလှည်းထဲမှ လူပုကလေးသည် သူ၏ ဒဿ
ခြောက်လုံးဖြူးဖြင့် သူမ၏ နဖူး တည့်တည့် ကို ချိန်ထား
လစ်တဲလ်လူးသည် ကလေးဝတ်စုံဖြင့် ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်
သော်လည်း သူ၏ ပစ္စတို ကိုင်ထား ပုံ က လူတယောက်
ကျွမ်းကျင်စွာ ပစ်ခတ်နှိပ်စွမ်းရှိကြောင်း သံသယဖြစ်စရာ
ပါချေ။

သူမသည် မကျေမချမ်း ဆဲဆို ရေရွတ်နေစဉ် တီးဝိုင်း
သားများက သူမအား လာရောက် ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် မာလင်နှင့်ဖရီဒါတို့သည် မျက်ရည်ယိုစာထဲ
များကြားမှ နေ၍ ဒီဘီ ခြင်းတောင်းကြီးဆီသို့ ချဉ်းကပ်ဆွာ
လျက်ရှိကြသည်။

ဤခြင်းတောင်းထဲမှာ သူမ(ဒိုင်ယန်း)ရှိရမည်။

သူမ သေပြီလား၊ ရှင်ဆဲလား။

မာလင်က အဖုံးကို လှန်ကြည့်ရာ ခြင်းတောင်းထဲ၌ အလွန်
အေးဆင်မှုရှိသော ယေးလ်တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရ လူမည်းမလေးတဦး
အား တွေ့ရလေသည်။

သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ်၊ ခြေချင်းဝတ်နှင့် ပါးစပ်တို့ကို
ထိတ်ပြားများဖြင့် စည်းနှောင်ပိတ်ဆို့ ထားသည်။ သူမ အဝတ်
အစားများ စုတ်ပြုနေ၏။ သူမ၏ စကတ်သည် ဒူးဆစ်အထိ
တင်နေသည်။ သူမ ဒဏ်ရာ အနာတရ ဖြစ်ပုံ မရသေး။ ဒဏ်ရာ
အစားသော မိန်းမတယောက်သည် ဤမျက်လုံးမျိုးဖြင့် မကြည့်
တော့ပါ။

မာလင်သည် သူမအား ခြင်းတောင်းထဲမှဆွဲထုတ်ပြီး အတန်
ကြာအောင် သိုင်းဖက်ထားသည်။ ပြီးမှ သူမ ပါးစပ်ပေါက်
ပေါ် ပိတ်ထားသည့် ထိတ်ပြားကို မနာကျင်စေရန် ဂရုတစိုက်
စုတ်ပေးသည်။

‘ရှင်လက်ချက်လို့ ထင်သားပဲ’ ဒိုင်ယန်းက ပြောသည်။

‘ခင်း...ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်’

‘ပစ်ခတ်သံ ကြားကတည်းက ရှင်ပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျွန်မ
တွန်းသေ တွက်ချက်ပြီးသား၊ ဘုရား...ဘုရား’

သူမ တွေ့မြင်ရသော မြင်ကွင်းသည် အလွန် စိတ်နှောက်ကျ
စေရာ ကောင်းလှပေသည်။

မော်တော်ကား နှစ်စီးသည် ပီးလောင် ကျွမ်း လျက် ဒို့ပြီး
အလောင်းများ လမ်းမပေါ် ပြန့်ကျဲနေကြသည်။ အလောင်း
အလောင်းမှာ အပိုင်းပိုင်း အပြတ်ပြတ်ဖြစ်နေသည်။ ညာဘက်

လက်မောင်း၊ ဒဏ်ရာ ပြင်းစွာ ရထားသော လူတယောက်သည် အင်္ဂလိပ်လို ရေရွတ်ကြမ်းဝါးလျက်ရှိပြီး လမ်းတဘက်တွင် မိမိတို့သည် ဂျာမန်သို့ ဆဲဆို ရေရွတ်လျက်ရှိ၏။

မိတ် ကယောင်ချောက်များ ဖြစ် နေရာ သော မိဆိုင်သော ဘာလင်စခန်းတာဝန်ခံဖြစ်သူ ဒိုင်ယန်းသည် ထိုဂျာမန် အမျိုးသမီးသီ ငေးကြည်နေစဉ် အသမ ဥဂ ပစ္စုတိုကို ကိုင်၍ ဆေးဖြူလိပ်ကလေးကို ဗွာနေသို့ အလွန် အရွယ်ပမာဏ ကြမ်းမားသော ကလေးငယ်တယောက်ကိုပါ အံ့ဩစွာ တွေ့ရပြန်လေသည်။

ဒိုင်ယန်းမက်ဂီးသည် အီတလီဒါရိုက်တာကြီး ဖလီနို ဘီဘီရို ရိုက်ကွင်းတခုသို့ ရောက်ရှိနေရာသလား ဟုပင် ထင်မှတ်သော သို့မဟုတ် ဖလီနို ဇာတ်ကားများတွင် ဤမျှ များပြားသော ချက်ခက် ကြမ်းတမ်းမှု သွေးသံရဲရဲ အဖြစ်များ ပါဝင်လေ တတ်ပါ။

‘တတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်တာများလား အောက်မေ့ရတယ်’
မာလင်က ဒိုင်ယန်း၏ ခြေချင်းမှ တိတ်ပြားများကို နှိုးပေးစဉ် သူမက မှတ်ချက်ချသည်။

သူမ နောက်သို့ ခြေစာလှမ်း ဆုတ်လိုက်ရာ ယိုင်သွားသည့် မာလင်က လှမ်းဆွဲထားလိုက်၏။ သူမသည် ကာလာလိုင်း၏ အလောင်းကို ခလုတ်တိုက်မိမိမိမိတတ် ဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ အာခါနဲ့ သူမ၏မိတ်ပုကွဲရောက်မှုမှာ ပိုမိုဆိုးရွားသွားနိုင်သည်။

မာလင် ဆဲဆို ဖြည်း ဖြည်း လျှောက် လာ လျက် ရှိ သည့် နားကျပ်-မိုက်ခွက်များပါသော၊ ကျည်ဆန်ကအင်္ကျီများ ဝေ

ထားသော၊ အော်တိုမက်တစ် သေနတ်များ ကိုင် ထား သော လူများအား သူမ တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့အနက် အရပ်မြင့်မြင့် ထူမည်းတဦးက စကားစတင်ပြောသည်။

‘အိမ်ကို ဝင်ချရမလား မာလင်’

‘မဝင်နဲ့...ဗုံးတွေ တာတွေ ထောင်ထားလိမ့်မယ်၊ ဘီအင်စီက ဖျက်ဆီးရေးအဖွဲ့ရဲ့တာဝန်တာလို့က်၊ သူတို့ တော်ကြာ လာကြ လိမ့်မယ်’

အဲလစ်ဆင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး သူ့ နားကျပ်မှ အသံကို နားထောင်သည်။

‘သေနတ်သမားတွေက ဆင်းခဲ့ရတော့မလား လို့ မေးနေ တယ်’

‘မဆင်းနဲ့ဦးလို့ပြောလိုက်၊ ရဲ့တွေ့ရောက်လာတဲ့အထိ ပြတင်း ခေါက်တွေကိုကြည့်နေပါလို့၊ တိုက်ပွဲအခြေအနေတယ်လို့လဲ’

‘ဘက်ရှိတော့ လက်ခမောင်းတဘက်ကျိုးသွားတယ်၊ လူသာ က ခိုက် ကျည်ဆန်မှန်သွားတယ်၊ ကျည်ကအင်္ကျီ ပါပေမယ် အတော်လေး သူ နာသွားတယ်’

‘အဲဒါ... ဒိုင်ယန်း၊ မစ္စတာအဲလစ်ဆင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါ ရအေ၊ သူက မင်းကို လွှတ်အောင် အရဲစွန့် ကယ်တစ်ပေးတဲ့ အုပ်စုဝင်တဦးပေါ့၊ ဒါကတော့ ဖရေတ်လို့ခေါ်ကက်ဆယ်လ် ပါ’

‘ရှင်နဲ့ ခုတလော အတူအိပ်နေတဲ့ မိန်းမပေါ့ ဟုတ်လား’

‘သွားသေလိုက်ပါလား’
ဖရဲဒါက ရုန်တို့၏။

‘ဖရိုဒါတာ ဘီအင်ဒီကပါ အချစ်ရယ်။ သူဟာ အမေ့ထက်
ရိပ်သာမှာ မင်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို ထက်ခတ်နေတာ နှစ်နှစ်
ရှိသွားပြီ’

ဒိုင်ယန်း မျက်နှာမဲ့သွား၏။

‘အင်မတန် တော်တဲ့ အေးဂျင့်တယောက်ပါ။ နှစ်လုံးပြူး
အကိုင် ကျွမ်းကျင်တယ်။ ဝီလီလိုင်ဇင်ကို ခုနကပဲ ပစ်သတ်
လိုက်ပြီလေ’

ဒိုင်ယန်းက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ရဲကားအများအပြား၏ ဆူညံ
သော ဥဩဆံများကို ကြားရလေသည်။

‘တကယ် စစ်ပြေပြင် အတိုင်းပါပဲ’

‘ခရက်ရှိုဒိုက်စ်ဟာ ဒီဟာပဲပေါ့’

‘အခုအပြု လူသတ်ပွဲကြီးပါကလား’

‘ငါ ဒီပွဲမှာ လူတယောက်မှ မသတ်ရသေးပါဘူး’

မာလင်က ဆေးလိပ်ကို မီးညှိသည်။

ကင်မလာသည် အသံမထွက်သေး။ တဏှကာဖြင့် အပစ်ခံရ
သောကြောင့် မော်တော်ကား ပျက်စီး သွားသော်လည်း သူ
မသေသေးပါ။ သူသည် ရပ်ထားသော မာစီဒီးကားအောက်မှ
ပစ္စတိုက်ခိုင်း၍ အသာလေးလိမ့်ထွက်လာသည်။ မာလင်က သူ့ကို
ယူဇီဖြင့် လေးချက် ပစ်ထည့်သည်။

‘ငါ ခုမှ ဒီတယောက်ပဲ သတ်ရသေးတယ်’

မာလင်က ဒိုင်ယန်းအား ပြောလိုက်လေသည်။

တဏှကာ ထိထား၍ မီးလောင် နေသော ဘီအမ်ဒီဗလျူ
ကား၏ ဓာတ်ဆီတိုင်ကို မီးစွယ်ထိထိချမ်း ဝုန်းကနဲပေါက်ကွဲ

သံကြီးကြောင့် နောက်သို့အသီးသီး ဆုတ်သွားကြသည်။ ထိုအခါ
မူ ဒိုင်ယန်းသည် သူမ၏ ခြေတောက်မှ ဆယ်လက်မ အကွာ၌
ရှိသော ကာလာလိုင်ဂ်၏ အလောင်းကို ပထမဆုံး အကြိမ်
သတိပြုမိလေသည်။

‘သတိကောင်းကောင်းသားပါ အချစ်ရယ်၊ အားလုံး နိဂုံး
ချုပ်သွားပါပြီ’

မာလင်က သူမအား နှစ်သိမ့် အားပေးသည်။

ထိုအခါ ဒိုင်ယန်း ငိုလေသည်။

အခန်း [၃၆]

ရဲကား ခုနစ်စီး။

ပထမဆုံး ရဲကားမှဆင်းလာသော ပထမဦးဆုံးလူမှာ အမေ
ရိကန် ရိပ်သာ၌ မာလင်တွေဆုံခဲ့ရသော ရဲကြပ်ကြီး ဖြစ်သည်။
သူသည် အခင်းဖြစ်ပွားရာကို အကဲခတ်ပြီး ခေါင်းခါလိုက်သည်။
'ကျုပ်တော့ ခင်ဗျားတို့ ပရိဘောဂ လုပ်ငန်းမှာ ဝင်မလုပ်
ကိုင်မိတာ တော်ပါသေးရဲ့'

ရဲကြပ်ကြီးက မာလင်ကို ခနဲ လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဖဲဒီအလုပ်ကို ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီအလုပ်က
ရာသီကုန်ကိုးဗျ၊ ဟောဒီမှာတွေ့သမျှကတော့ လိုင်စင်ခတ်လာ
ဂိုဏ်းရဲ့ အကြွင်းအကျန်တွေပဲ၊ အိမ်နံပါတ်(၅၃) နောက်ပေးမှာ
တလောင်းရုံခေးတယ်၊ ဝီလီလိုင်ဇင်ကတော့ ဟောဟို ပေါ်ဈေး
ကားပေါ်မှာ ခွိုပါသေးဗျာ'

'သေပြီလား'

မာလင်က ခေါင်းညှိတ်ပြသည်။ အဲလင်ဆင်က မာလင်ထံမှ
အဲဒီလိုဘာလိပ်တောင်းသောက်သည်။ ရဲကြပ်ကြီးက အဲလင်ဆင်
နားကျပ် မိုက်ခွက်နှင့် အခြားတိုက်ပဲ့ဝပ် လက်နက် ကိရိယာ
အားကို တစေ့တစောင်း ကြည့်လိုက်၏။

'ထွက် ပရိဘောဂ အရောင်းစာရေးလား'

'ဟင်္ဂါအင်း သူက ဝိစာပညာရှင် တဦးပါ၊ ရဲကြပ်ကြီးရဲ့'

ရဲကြပ်ကြီးသည် မက်ဝင်းကျင်ကို လှည့်ပတ် ကြည့်ရာ
မာလားတူ ဝတ်စုံများ၊ လက်နက်ကိရိယာများ ပါရှိသည့်လူ
များကို တွေ့ရလေသည်။

'ဒါ ဘာလုပ်ကြတာလဲ၊ ဝတ်စုံမျိုးလုပ်တာလား။ ဘုရား....

ဘုရား.... ဗီယက်နမ် ဖမ်းမြေပြင် ကျနေတာပဲ'

'ဗီယက်နမ်က ဒီဏက် ပီဆိုးတယ်'

အဲလင်ဆင်က ပြောသည်။

'သူ့နာမည်က ဘာလဲ'

မာလင်က ပရုံးတွန့်ပြသည်။

'လက်နတ်ဗိစာနားခတိုင်း* လဲ့လေ'

'ဘန်းခကိုင်းက အရပ်ပုတယ်၊ ဂျူးလူမျိုး တယောက်။
ပိုင်တောင် ဖြူနေပြီဗျ'

'ကျွန်တော် ဘယ်လို ခေးဆိုးထားတယ် လေ'

* ကမ္ဘာကျော် အမေရိကန်သံခွဲတီးဝိုင်းတစ်ဖွဲ့ကြီးတဦး။

လမည်းကြီး အဲလစ်ဆင်က ပြောသည်။ သူက မာလင်က
လှည့်ပြီး....

‘အပေါ်က သေနတ်သမားတွေ ဆင်းခိုင်း လိုက်
မလား၊ နေ့တယောက် သိပ်ပြီး ဆေးပေါက်ချင်နေသတဲ့’

‘ခေါင်မိုးတွေပေါ်မှာ လက်ဖြောင့် သေနတ်သမား
တယ်၊ သူတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဗုံးရှင်းလင်းရေး အဖွဲ့ဝင်
မရောက်မချင်း အိမ်နိပါတ် (၅၃) ကို ခောင့်ကြည့် ပေး
တယ်၊ အဲဒီအိမ်ထဲမှာက ထောင်ချောက်တွေ ဆင်ထားနိုင်
လေ၊ ဒါမှမဟုတ် အကြမ်းဖက်သမား တဦးဦးလဲ ကျွန်ုပ်
နေဦးမှာ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျား ကားလ်ဂရက်ဒ်ကို ခေါ်လိုက်
ကောင်းမယ်’

‘ကောင်းပါဗျာ...’

* * *

ရဲကြပ်ကြီးသည် ပြန်ပေးဆွဲခံရရာမှ ပြန် လှတ်မြောက်
သော အမျိုးသမီးအား ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ထိုင်စိုက်
တွေ့ရသည်။ လမ်းဆောင့်တွင် ထရပ်ကားတစ်စီးပေါ်မှ အိမ်
နှင့် ရှေးဦးသူနာပြုစုည်းသေတ္တာတို့ကို ကိုင်ဆောင်လျက်
လာကြသော လူလေးဦးကိုလည်း ရဲကြပ်ကြီးတွေ့ရသည်။

‘ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ပိုင်သူနာပြုအဖွဲ့ ပါလာသကဲ့’

‘ဘာလင်မြို့တော်အဖို့ ခရိတ် ထက်သာစေချင်လို့ ပါဗျာ
...ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ အသုဘယာဉ်နှစ်စီးနဲ့ ဒီထက်
...တစ်စီးလောက်တော့ ဝပ်ကူညှိဖို့လိုလိမ့်မယ်’

အင်ဂျလီသည် အမ် ၄၂ စက်သေနတ်ကြီးကို လှိုင် လျက်
...ကြားတမုထွက်လာသည်။

မာလင်က ဝိုင်ယန်းအား အင်ဂျလီလက်ထဲ
...သေးစိတ်ပြဿနာများရှင်းလင်းညှိနှိုင်းရန်အတွက် ရဲကြပ်ကြီး
...အတူ ရေဒီယိုစက်ပါသော ရဲကားဆီသို့ လျှောက်ထားသည်။

ဝိုင်ယန်း အငိုတိတ်သွားသောအခါ သူမအား ကယ်တင်ခဲ့
...လာလူများကို ဂရုစိုက်ကြည့်မိသည်။ သူမ တွေ့ဖူးသူတဦးမှ
...ချေ။

‘သူတို့တွေက သယ်သူတွေလဲ...အင်ဂျလီ’

‘တီးခိုင်းလေ။ မာလင်က ခင်ဗျား အတွက် အသုံးလိလို့ ၊
...အားကို လေယာဉ်နှစ်လှည့် ခိုင်းတဲ့ လက်ရွေးစင် ကွန်မင်ဒိုတွေ
...’ ခေါင်မိုးပေါ်ကလူတွေကတော့ တပ်မတော်ကနေ မာလင်
...အားပေးခံခဲ့တဲ့အတော်ဆုံး လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားတွေပေါ့။

‘ခင်ဗျားအပေါ်ထားရှိတဲ့ မာလင်ရဲ့ စေတနာကို ဒီ လောက် ဆို
...အားလည်ရောပေါ့’

‘တီးခိုင်း’ အကြောင်း သူမကြားဖူး၏။
မာလင်ပြောသမျှကို ယုံလွယ်လို့ မဖြစ်ပါ။
မာလင်ကို ထိပ် အလေးအနက်ယုံစား၍မဖြစ်။

ကားလ်ဂရက်ဒ် သည် ဘီအင်ဒီ အဖွဲ့သားများ အပြည့် ပါ
...သော ကားသုံးစီးနှင့်အတူရောက်လာသည်။ ဤ စစ်သင်ရေး

အောင်မြင်မှုအတွက် အိမ်ထဲကသာ ရုတ်တရက် ကျူးစား
ဟု မာလဝိက မျက်နှာလုပ်၍ ပြောပြသည့်တိုင် သူ့မျက်နှာ
သိပ် မကြည်လှပေ။

‘ကျုပ်...လှည့်စားဘာမျိုး မကြိုက်ဘူး’

‘ဘယ်သူကလေး ကြိုက်လို့ ဟုန်း၊ ဒီအလုပ်မှာက ဒီလိုပဲ
နေကျမဟုတ်လား ကားလ်ရယ်၊ ကဲ...ကျန်တာတွေ ခပ်ထူး
ဆက်ပြီးတာဝန်ယူနိုင်မလား ဟင်’

မာလဝိက ကရက်စွာလက်မောင်းကို အားရပေးရအုံးလို့
ပြောသည်။

‘ဘာလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့လစ်တော့မယ်၊ တနာဂိုအတွင်း လေယာဉ်
အမိလိက်ရမှာမို့ပါ၊ ဘယ်နှယ်လဲ၊ အပေါင်းကသင်၊’

‘စိမယ်...ခပ်ဗျားနဲ့ ခပ်ဗျားလှတွေကို ဒီကနေ အမြန်ဆုံး
ထွက်သွားဖို့ ကျုပ် ငါးမိနစ်ခဲအချိန်ပေးမယ်၊ ထရပ်ကား
ရော၊ သေနတ်သမားတွေပါ အကွန်မြန်ခေါ်သွား၊ တရား
တောင် ပိုမပေးနိုင်ဘူး၊ ရှမ်းလား’

‘ကျွန်တော်တို့ကို အလိုမရှိတဲ့နေရာမှာ ဆက်မနေဘဲပါဘူး
ကဲ... ပြန်ဆုံကြသေးတာပေါ့’

မာလဝိက အင်ကျလိုထံပြန်သွားပြီး လှက်ခွဲရန် မိခင်နိင်
သည်။

‘လို့မရဘဲက အဖွဲ့သားတွေအတွက် အလှူလေယာဉ်မိခင်ပေး
မှာပဲ’

ထိုနောက် သူ့ဖနိုးဟောင်း ဒိုင်ယန်းတက်လှည့်ပြီး...

‘မင်းကို ငါအိမ်ခေါ်သွားပါရလေလား၊ အိမ်မှာအခုသာရှိရှိ
စားသောက်ပြီး အိပ်ရေးဝဝ အိပ်စေချင်တယ်’

သူမ မတ်တတ်ထပြီး မာလဝိကအတူ လမ်းလျှောက်လာ
သည်။

‘အိပ်ဖို့ကိစ္စကတော့...ရင် ညာဏ်နီ ညာဏ်နက် မလျှားနဲ့နော်’

‘ဟာ...ငါ ကလိပေးပါတယ် အချစ်ရယ်၊ ငါမျိုး ငါ ခိတ်
မကူးပါဘူး’

မာလဝိက အိမ်၌ ရောနှားနှင့်ရေချိုး၊ အခုသာရှိသောညာဏ်
စား၊ ဝိင်အရက်ထောက်ပြီးသောအခါ ဒိုင်ယန်းသည် မိမိ၏
ခပ်ပွန်းဟောင်းသည် လိပ်ညာတတ်ဆဲဖြစ်ကြောင်း သိသာရ၏။
သို့သော် သူမ မတော်ကြပေ။ သူမသည် အလွန်အထိညာဏ်အဆင့်
မြင့်မားသူဖြစ်၏။ မာလဝိကသည် မိမိအား တမိနစ်လေးမျှ အရှုံး
မလုပ်ခွင့်ပေးပါ။ သူသည် ယခုထိ ချစ်သူယောက်ျားကောင်းတစ်
ယောက်ပဲဖြစ်ပါသည်။

ကမ္ဘာမှာ မာလဝိကလှစား တယောက်တည်းရှိသည်။

ဤ ငြိမ်ကမ္ဘာကြီးပေါ်မှာ သူ့လိုလူမျိုး နှစ်ယောက်ပဲရှိနိုင်
ပါ။ ယခုသူ့အဖြစ်အပျက်က အနာဂတ်အတွက် ဘာမှ ရေရေ
ထုထု တထစ်ချပြော၍ မရသေး။

မနက်ကျမှ လူကြီးတွေပဲ ခုန်ကျက်စွဲဖြင့် ထရေကြီးသည်
ကိစ္စများကို ဆွေးနွေးကြရမည်။ ဘယ်ဖြစ်ဖြစ် သူနှင့် ပြန်ဆုံ
ခြင်း သည်ကား ကောင်းပါသည်။

သူမသည် ကလေးတယောက်ပမာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်
သွားလေသည်။

‘ခပ်ဗျား ကျွန်တော်ကို သတင်းတွေကို ရုရှတွေဆီ သွား
လည်းကောင်း၊ လိုက်လာ ကျွန်တော်သိတယ်ဗျ’

‘ခပ်ဗျား သီလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ် ဘိပြီးသားပါ။ ကျုပ်
အားနည်း လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခပ်ဗျားလဲ သိသားနဲ့။
အား ပိုလိလိုင်ဇစ်ကို လွှားဆော်နေတုန်း သူတို့တွေ (ရုရှ
တွေ)ကို ဟိလ်တန်ဟိုတယ်မှာ အာရုံစိုက်နေချေင်တယ် မဟုတ်
ဘူး။ ခပ်ဗျား သိပ်လည်တယ်’

‘မာလင် ပြီးသည်။’

‘ဘလူးဘားနတ်ဒ်သည် မုန်းစရာကောင်းသော်လည်း သဘော
ကောင်းစရာ မရှိသော လူ ဖြစ်သည်။’

‘ဘလူးဘားနတ်ဒ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် မည်သည့်နေရာ၌
ရှိပြန်သံကြားဌာနတခုကို ဦးစီးနိုင်မည့် လူစားဖြစ်၏။’

‘မာလင်က သူ့ ဆေးပြင်းလိပ်တလိပ်ထုတ်သည်။’

‘အဲဒါကြီး မသောက်စမ်းပါနဲ့၊ ပြန်သိမ်းလိုက်၊ တောဒီမှာ
အကောင်းစား ဟာဗားနား ဆေးပြင်းလိပ်တလိပ် လက်ဆောင်ယူ
တာ။ လိပ်ဇစ်တို့လို အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းတိုက်လုံးကို အဖြစ်
ဖြစ် ချေမှုန်းလိုက်တာ ခပ်ဗျားကို ဟောဒီ ဘာလင်မြို့သူမြို့သား
တွေ ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကောင်းတယ်။ သူတို့ ကိုယ်စား ကျုပ်
ကျေးဇူးပြုလိုက်ပါရစေ၊ အဖြစ်မှန်ကို သူတို့ သိလဲမသိကြပဲကိုး’

‘လိပ်ဇစ်ဂိုဏ်း မြို့ခင်းပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းစာ၊ ဝေဖီယို၊
အခြားသံကြားအားလုံးက ဂျာမန်ရဲအဖွဲ့အား ချီးကျူးဂုဏ်ပြု
ကြလေသည်။’

အခန်း [၃၇]

‘ခပ်ဗျားလုပ်ပုံ ကောင်းသေးရဲ့လား’
‘ဘလူးဘားနတ်ဒ်က ပြောလိုက်သည်။’

‘ဘာလဲဗျ’

‘ကျုပ်ရဲ့လူနှစ်ယောက် ခပ်ဗျားကို ဟိလ်တန်ဟိုတယ်ရှေ့မှာ
အကြာကြီးစောင့်ရတယ်၊ ပြီးတော့ ကားနှစ်စီး စတားချင်းကပ်
ရပ်မိလို့ အာရုံစိုက်ခံလိုက်ရသေးတယ်’

‘မာလင်က တရာတန် မတ်ငွေကျွေးတရွက် ထုတ်ပေးသည်။’

‘နေရာတိုင်း ငွေနှံလုပ်လို့ မပြီးသေးဘူးဗျ’

‘ဘလူးဘားနတ်ဒ်က ငွေကျွေးကို ကောက်ယူပေး ပြော၏။
၁၀း၅၀နာရီ ရှိပြီ။’

‘ဆိပ်ပျော် နေသော နိုင်ယန်းအား ခုတင်ပေါ် ထား ပြီး
ထွက်လာခဲ့သည်။ တနာရီနီးပါး ရှိချော့မည်။’

အင်း...ခင်ဗျား ဟာဗားနားဆေးလိပ် ကောင်းသား
ခြောက်...ဒါနဲ့ ပြောရဦးမယ်၊ လိုင်ဇင်ကို ပန်းနေတဲ့ နေထိုင်
ခင်ဗျားရဲ့လူတွေသာ မကူညီယင် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်နည်း
ရှာတွေ့မှာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားဟာ စပ်ဆင်ခရီးမှာ အဓိကပါ
ခွဲထူတဦးပါပဲ ဘားနတ်မိရယ်'

ဇိမ်ခေါင်း၊ အပြာရုပ်ရှုပ်မန်တီးသူ၊ ကိုကင်းဖြန်ချီသူ ဆေး
ဘားနတ်မိ၏ ရင်ထဲ၌ ခံစားမှုတမျိုး ဖြစ်သွား၏။ ဘာလေး
ယနေ့ ဤသို့သော ချိုးကျူးစကားမျိုး ကြားရခဲလှသည်မဟုတ်
လား။ တံတွေးတချက် မျိုချပြီး ရေခဲမှူးနဲ့ သင်းခနသော လူ
ကိုပင် ပဝါဖြင့်လူ ညာဘက်မျက်လုံးကို ထိုလိုက်သည်။

'အားလုံး အိမ်ကပ်'
'ကျုပ်အပေါ် အားလုံး ခွင့်လွှတ်တယ် မဟုတ်လား'
'လွတ်ပါတယ်ဗျား၊ က...သွားမယ်၊ ခင်ဗျား မိတ် နေ
ဗုဒ္ဓလောဘစ်ကို လေးသယံဇာတမိနစ် အတွင်း သွားတွေရဦးမယ်
ကျွန်တော်နောက်ကျယ်ပင် သူက ဆိပ် မိတ်တိုက်တတ်တာ'

မာလင်သည် ကားထဲဝင်မည့်အပြု ခပ်ကနဲ ရယ်သည်။
'ဘာသဘောကျသလဲ'
'ဟီယာစေတနာ သုသာန်ကို သွားရမှာမို့ပါ'
'ခင်ဗျား တော်တော်နောက်တဲရဲ့'
'တကယ်ပြောတာ၊ ဗုဒ္ဓလောဘစ်နဲ့ကျွန်တော် အဲဒီမှာချိန်းတွေ
မှာလေ'

၁၉၃၆ ခုနှစ်က ကမ္ဘာ့မှတ်တမ်းတင် ရုပ်ရှင်ကလေး ကပ်မန
များရှေ့တွင် ဟစ်တလာ မိန့်ခွန်းပြောခဲ့ဖူးသော လူဦးစေ

၉၅၀၀၀ ဆံ့သည် သမိုင်းဝင် အိုလံပစ် အားကစားကွင်းကြီး
နှင့် မလေးမကမ်းတွင် တည်ရှိသော ဟီယာစေတနာ သုသာန်
ကြီးသည် ဟေပယ်လီမြစ်၏ကမ်းခြေနှင့်လည်း ဆိပ်အလှမ်းမဝေး
လှချေ။

ဟီယာစေတနာ သုသာန်သည် ရှုခင်းလှပ သာယာသော
သုသာန်ဖြစ်သည်။

'မသာယာပေဘူးလားဗျာ'
ဗုဒ္ဓလောဘစ်က ကိတ်ဝကြီးမှ မာလင် ဝင်ဝင်လာချင်း ခေး
လိုက်သည်။

'ကြာလီသီးထရော့ ကောင်းတယ်ဗျ။ စားသောက် အိုင်ဆံက
အိမ်သာထဲမှာ ချိန်းတွေ့ရတာက ပိုကောင်းဦးမယ်'

မြက်ခင်းများ၊ သစ်ပင်ပန်းမန်များကြားဝယ် ကျက်သရေ
ပိုအောင် ပြုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓတရားများကြားမှ လမ်းလျှောက်
သွားကြသည်။

လိုင်ဇင်ထဲတို့သာရှိကမ်းကို ပြီးနင်းပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ စားမြုံ့ ပြန်
ကြသည်။ ဂိုဏ်းသားအကြွင်းအကျန်၊ လွတ်မြောက်နေသေးသူ
များ ချီးမန့် စဉ်းစားကြသည်။

'မပြောတတ်ဘူး၊ လူကုန်ပြီလစ်တာပဲ၊ တာဝါမှမကြားဖူးတဲ့
အာရပ်တကောင်ခဲတောင် ပါသေးတယ်၊ ဒီကောင်တွေ တကိုက်
လုံး အဓူးတွေချည်းပဲ ထင်ပါရဲ့'
မာလင်က ပြောသည်။

'အဓူးတွေကတော့ အမြဲတိုးပွားလာနေပါရဲ့ဗျာ'
'ဒီကောင်တွေကိုပါ သုတ်သင်ပစ်ရမယ်'

‘တကမ္ဘာလုံးလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ အစွဲရေးတွေလိုပေါ့။ ဒီနေ့ သူတို့ကို ဘယ်သူမှ
ခော်ကားလို့ မရတော့တူး။ သူတို့ဟာ သင်ခန်းစာကို ခက်ခဲတဲ့
နည်းနဲ့ ရယူခဲ့ကြရတာလား။ ခု... သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ပြီး
သင်ကြားပေးနေကြပြီ’

‘၉-မမ ကျည်ဆန် သင်ခန်းစာလား’

‘အင်း...’

သူတို့ ဆယ်စက္ကန့်မျှ စကားမပြောဘဲ လမ်းဆက်လျှောက်သွား
ကြသည်။

‘ဒီတော့ ဒီအရူးတွေအကုန်လုံး မသေမချင်း သတ်လို့ဖြစ်လို့
ပြီးတော့မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့’

ဒုစလော့ဗိက ပြောသည်။

‘လူသတ်သမားအားလုံး သေယင်သေ၊ မသေယင်လဲ ထောင်
ထဲ အကုန်ရောက်မှ အေးမယ်’

သူတို့နှစ်ယောက် ဂိတ်ဝဘက် ပြန်လှည့်ကြသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ပြတိုက်မှာ ချိန်းတွေကြယင် အကောင်း
သား...’

ဒုစလော့ဗိက ပြောသည်။

‘အီဂျစ်ပြခန်းက နီပာတီတီ ဘုရင်မကို ကြည့်ဖို့လား။ သူ
သေတာ ကြာပြီ၊ လူတော့သိပ်လှတယ်’

‘ခင်ဗျားလဲ ကံကောင်းလို့ မသေတယ်မှတ်။ လှည့်ခဲ့တဲ့တနာရီ
ခွဲလောက်က ခင်ဗျားကို သတ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ အထက်က
အမိန့်စာ ရောက်လာတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ အဲဒီ အမိန့်

ထုတ်လိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ မနေ့ညကပဲ ရာထူးက အပယ်ခံရ
တယ်။ အဲဒီအမိန့်လဲ အလိုအလျောက် ပယ်ဖျက်ပြီးသား ဖြစ်
သွားရော’

မာလင်က ရှေ့သို့လှမ်းကြည့်ရာ အင်ဂျလီ၏ ဆီဒင်ကားနှင့်
ဂိုက် နှစ်ဆယ်အကွာတွင် ရုပ်ထားသော ရုရှတပ်နီတော်၏ ကား
တစ်စီးထဲမှ ကေဂျီဘီအဖွဲ့ဝင်သုံးဦးအား တွေ့ရလေသည်။

‘ခင်ဗျားအတွက်လဲ ကံကောင်းတာပေါ့နော်... အွန်ဒရေ’
ဒုစလော့ဗိက ပြောသည်။

‘ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်နဲ့ မိတ်ဆွေမဖြစ်နိုင်ပေမယ့် ခင်ဗျားကို ကျုပ်
သဘောကျတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားဟာ ဘာလို့ ဒီလောက် ရက်စက်
ကြမ်းတမ်းတဲ့သူ ဖြစ်နေရတာလဲ ဗျာ’

သူတို့ ဂိတ်ဝသို့ ရောက်လာသည်။

အင်ဂျလီက ကားမောင်းယူလာပေးသည်။ မာလင်က သူ့
ဘေး ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားဟာ ကြမ်းတမ်းပေမယ့် ကျုပ်တွေ့ဖူးသမျှ အမေ
ရိကန်အေးဂျင့်တွေထဲမှာတော့ အညံ့ဖျင်းဆုံးတယောက် မဟုတ်
ပါဘူး’

ဒုစလော့ဗိက ပြတင်းပေါက်နား ကပ်၍ ပြောသည်။

‘ဟုတ်တယ်’

မာလင်က ဝန်ခံလိုက်သည်။

အင်ဂျလီက ကားကို ဂီယာပြောင်း ထိုးပြီး မောင်းထွက်
သည်။

‘ကျွန်တော်က ကတိတည်တဲ့ လူပါ’
 ‘တာလဲ၊ ဗိမ်နန်းရှင် အဘွားကြီးတွေအပေါ်တောဝ
 ကတိတည်စွာမဖျက်ဝံ့ဘူးပေါ့’
 ‘ဟုတ်တယ်၊ ငါးသောင်းဆိုတဲ့ငွေဟာ ပေးရကျိုးနပ်ဝါတယ်
 ခင်ဗျား သိသားနဲ့’
 ‘လိမ္မာစွာက ဘီယာတကျိုက် မော့ချလိုက်သည်။
 ‘နှစ်သောင်းပဲလောက်တော့ ကြံဖန် ရှာလို့ ရမယ်’
 ‘ကျွန်တော့်ကို ဒေါသဖြစ်အောင် မလုပ်နဲ့ ဂျော့ချို၊ ခင်ဗျား
 အကြီးကို ကျွန်တော် မီးရှို့ ပစ်ရလိမ့်မယ်’
 ‘အချို့ပဲ ခားဦးမလား’
 ‘ဒီနေ့ညနေ ၄ နာရီကျ ငါးသောင်း လာပေး။ တာလဲ...
 ကျွန်တော်တို့ကို ကေဂျီဘီလို အပေါ်စားတွေလို အထပ်ခံစေ
 လို့လား’
 ‘မင်း... ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ လိုချင်သလဲ’
 ‘ငွေစက္ကူ သန့်သန့်၊ သုံးပြီးသား ၅၀ တန်နဲ့ရာတန်၊ အတူတူ
 မပါစေနဲ့။ ကုလီကုမာ လုပ် ယင် ခင်ဗျား တာဝန်ပဲ
 ချော့ချို’
 ‘လိမ္မာစွာက ဘီယာကို အပြတ်ရှင်းလိုက်သည်။
 ‘စတုဂ္ဂယ်လ် ဘီယာ ကောင်းသားပဲ’
 ‘ကျွန်တော်တော့ အရသာ မခံအားဘူး၊ တခုကျန် သေး
 သယ်’
 ‘ဆိုစမ်း’

အခန်း [၃၀]

‘မတ်ဇွေ ၅၀,၀၀၀ တောင်လား’
 ‘ဟုတ်တယ်၊ မတ်ဇွေ ၅၀,၀၀၀...’
 မာလင်က လိုမာလ်၏ မေးခွန်းကို ပြန်ဖြေသည်။ သူတို့
 နှစ်ယောက် ဟေဗယ်လ် မြစ်ကြီးကို ကောင်းစွာ မြင်နိုင်သော
 စားသောက်ဆိုင်ကြီးတွင် နေ့လယ်စာစားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။
 အချိန်ကား ၁:၃၅ နာရီ။
 ‘ကျွန်တော်က လိုင်ဇင် ပုန်းအောင်းတဲ့ နေရာကို သတင်း
 ပေးယင် ခေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှဲ့ ဇနီးကို ဆုငွေ ၅၀,၀၀၀
 ပေးပါမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့တာ။ ခု သူက ကျွန်တော် ဆန္ဒကို
 ဖြည့်ပေးလိုက်ပြီလေ’
 မာလင်က ပြောသည်။
 ‘မင်းက အောက်ဆုံးများများ ပေးတတ်တဲ့ ကောင်ပါလား’

များ ဒီက ပြန်ယပ် စားပွဲထိုးကို ဘောက်ဆူး သင့်
ပေးခဲ့ဦး'

လိုမာ့စ်သည် စားသောက်စရိတ်ကို မိမိ ရှမ်းပေးရန် တာ
လွဲခံရကြောင်း ရိပ်စားမိချိန်တွင် မာလင်သည် ဆိုင်ထွက်ပေး
သို့ ရောက်သွားနှင့်ပေပြီ။ မာလင် တယောက် အကြားဝေး
များ၊ အလောင်းကောင်များနှင့် အခြားသော ဝန်ထုပ် ဝန်
ဗူးကွပ်ဿနာများကို အခြားသူများ လက်ထဲ လွှဲထားရန်
ရှိသည်မှာ မဆန်းပြားလှတော့ပေ။

ကားလ်ဂရက်စ်သည်လည်း ဈာန်တိုက်ပွဲအပြီး၌ လမ်းမပေါ်
အလောင်းများနှင့် အပျက်အစီးများ ထားရစ်ခဲ့ခြင်းကို ထင်
မကျေနပ်ပေ။

၂:၁၀ နာရီတွင် ခိုင်ယန်း နေသော တိုက်ခန်းသို့ မာ
ရောက်သွားသည်။ အနီးရှိ ကားတစ်စီးတွင် စီဒိုင်အေ အဖွဲ့
နှစ်ဦးအား တွေ့ရသည်။

အမေရိကန်ရိပ်သာတွင် ပြန်ပေးဆွဲမှုကြီးအပြီး၌ အင်
စေလွတ်ခဲ့သော အဖွဲ့ထဲမှ လူနှစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း မာလင် သ
ထားမိသည်။ သူက ထိုအေးဂျင့်နှစ်ဦးကို သွားနှုတ်ဆက်သ
အခြေအနေကို မေးသည်။ ထိုနောက် ခိုင်ယန်းအား ဝင်တွေ့သည့်
တွေ့တွေ့ချင်း သူမအား နှမ်းသည်။

'မင်း... ငါ့ကို ကော်ဖီ ကောင်းကောင်း တစ်ခွက် တိုက်
ငါ့အခန်းကို မင်း အသံခိုးဖမ်းခဲ့တာကို ငါ ခွင့်လွှတ်မယ်။
လိုမာ့စ်ကို ကော်ဖီ လာမချခင် ဆိုင်ထဲမှာပဲ ထားရစ်ခဲ့တာ
လေ'

မာလင်က ပြောသည်။

'သူ... ဒီကို လာသွားသေးတယ်'

'ဘယ်တုန်းကလဲ'

'၁၂ နာရီမထိုးခင်က၊ သူတို့တွေ ကျွန်မကို ရာထူးတိုးပေးပြီး

ငါ့ရှင်တန်မှာ တာဝန်ပြန်ချပေးလိုက်ပြီတဲ့'

'ပိုက်ဆံပိုရမှာပေါ့'

'တနှစ်ကို လစာငွေ စုစုပေါင်း ခေါ်လာ ၄၀၀၀ ကျော်

ကျော် ရမယ်၊ ရှင့်ထက် ဝင်ငွေ သာသွားပြီ'

'မင်း... ရသင့်ပါတယ်၊ ကော်ဖီ ဘယ်လိုလဲ'

သူမ ကော်ဖီ သွားဖျော်စဉ် သူက အင်ဂျလီထံ ဖုန်းဆက်

သည်။

'မင်း ဘာမှ မပြောနဲ့၊ နားထောင်စမ်း၊ ဒီဖုန်းလိုင်းက

နက်မချရဘူး၊ ညနေ ၄ နာရီကျယ် ဂေါ်ဖ်ဖားသားက မင်း

အတွက် အစိမ်းရောင်အထုပ်တထုပ် လာပေးလိမ့်မယ်။ ရေကပ်

နက်ချုပ်ကတော်ကြီးဆီ သွားပေးလိုက်ဈေ။ ငါ ပေးခိုင်းတာ

ပြော'

'ဟတ်ပြီ... ပြီးတော့ရော'

'ဟိုတခါ... ငါ ဖုန်းဆက်တဲ့ ဆရာဝန်ကို သိလား'

'သိတယ်၊ ဘာလုပ်ရမလဲ'

'အမေရိကန်ကို သွားမယ်၊ လေယာဉ်ပေါ် သုံးနာရီအတွင်း

သူ့ ပါသွားစေချင်တယ်'

အင်ဂျလီ သဘောပေါက်သည်။

အကယ်၍ ဒေါက်တာမာကိုလစွအား ဆိုဗီယက်များ ဖမ်းဆီး
သွားပါက ဆိုဗီယက်ပစ်သိုသယ်လဲ အကြောင်း ပေါ် သွား
လိမ့်မည်။

‘ကျွန်တော်... သူ့ကို တာပြောရမလဲ မာလင်’

‘နှိုင်းတော် လျှို့ဝှက်ရေးအတွက်လို့ ပြောပေါ့ ဟ... ဝေးရာ
ဟိုက်ဒယ်လ်ဘာဂ်က ငါ့မိတ်ဆွေကို ဖုန်းဆက်လိုက်။ အားလုံး
သူ စီစဉ်ပေးလိမ့်မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား’

‘ကောင်းပါပြီဗျား’

မာလင်သည် ဖုန်းချပြီး ဆေးလိပ်မီးညှိနေစဉ် အစန်းကဲသို့
ဒိုင်ယန်း ပြန်ဝင်လာသည်။

‘တစ်နှစ်အတွင်း ရေနေ့ထုတော့မယ်’

‘ကောင်းကယ်၊ စီဒါ လာတိုင်စမ်းပါဦး အချစ်ရယ်’

သူက နှစ်ယောက်ထိုင်ဆီဖာကြီးကို လက်ဝါးနှစ်ပုတ်ပြသည်။
သူမ ဝင်ထိုင်သည်။ ဆေးပြင်းလိပ်နဲ့ ဖွန်သွားသည်။

မာလင်၏ အမတ်မိလွယ်ဆုံးသောအနံ့ အသက်ကို သူမ မရှု
ရှိုက်ရသည်မှာ ကြာပြီကော။

‘ရှင် ခုနက ဖုန်းဆက်တာ ကြားလိုက်တယ်။ ဘာကိစ္စလဲ’
‘ဟိုကိစ္စ၊ သိတယ် မဟုတ်လား’

မာလင်သည် အလိမ်အညှာတော်သူတဦးဖြစ်၏။ ဒါကို သူမ
သိသည်။

‘တကယ်ပြောဘာပါ... ဟိုခင်းကိစ္စ’

‘အဲဒီကိစ္စဆိုတော့လဲ ကောင်းသားပဲ’

သုတို့နှစ်ယောက် ညနေ ၃ နာရီခွဲအထိ အပတ်ပိုက် ချော်
မသောက်ဖြင့်ကြတော့ပေ။

* * *

ကွာမနီနိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက် မိုင် တောင်ပေါင်း များစွာ
ခဝေးကွာသော အရှင် ဒေသ ယခုတွင် ဂရိတာတယ်လာသည်
လက်ပက်ရည်သောက်ယင်း သူမ၏ခပ်ပွန်းအား မျှော်လင့်သော
အပြုံးဖြင့် ကြည့်နေသည်။

သူ၏အာဂါအခြေအနေမှာ အတော်လေးတိုးတက် ကောင်း
မွန်လာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ နောက်ရက်သတ္တုနှစ်ပတ်မှ ဆယ်ပတ်အတွင်း
ချိုင်းထောက် ပေါ့ပဲ ဇမ်းဇျော့ကန်ပြင်လိပ်မည်ဟု ဆရာဝန်များ
အားလုံးက သဘောတူယူဆတာ ကြသည်။

ကောင်းပြော၍ ပရသေး။

ယခုအချိန်အထိ သူမ၏ခပ်ပွန်းသည် အာနက်စ် ဟူသော
ကောင်းလုံးကလေးသာ ပီပီသသ ရွတ်ဆိုနိုင် သေး၏။

သို့တစေ ပာတင်အယ်လာသည် စိတ်ဓာတ် လုံးဝ မကျ
သေးချေ။

ယခုအခါ မာတင်သည် ကျောင်းသားလေးများ ထုံးသည့်
စာရေးစကားတွင် ဝဲဟံဘချောင်းဖြင့် ‘စာရေး စကားပြော’
ဆက်သွယ်မှုပြုရန် အားစိုက်ကြိုးစားနေသည်။

စာရေးနိုင်သည့်ပွန်းအားကို အလျင်ဆုံး ပြန်လည်ရရှိနိုင်မည်
ဟု ဒေါက်တာအက်ဆာမင်းက ပြောခဲ့သည့်အလျောက် မာတင်

ဘယ်လာသည် သူ့ရင်စေ့၌ မျိုသိပ်ထား၍ မရသော အရေးကြီး
သည့် ကိစ္စတစ်ခုကို ရေးချပြရန် ကြံစည်နေဖွယ်ရှိ၏။ သူ့လက်
ရေးက ဖတ်မရအောင် ဆိုးရွားလှသော်လည်း လေ့ကျင့်ယင်း
တနေ့တခြား ပိုမိုကောင်းလာသည်။

ယခု မာတင်ဘယ်လာသည် သူ၏စာရေးစက္ကူလေးကို လှမ်း
ပေးပြီး အရေးတကြီး လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

ဂရိတာသည် မာတင်၏မူကြိုအဆင့်ကလေးလက်ရေးဆန်ဆန်
ကြောင်ခြစ်ရာ စာလုံးများကို သေသေချာချာ ဖတ်ရှု အဓိပ္ပာယ်
ဖော်ယူသည်။

‘ကောင်းပြီ၊ အင်း...အင်း...ကျွန်မလုပ်ပေးပါ့မယ် အချစ်
ရယ်’

သူမက ပြောလိုက်သည်။

မာတင်ဘယ်လာက စာရေးစက္ကူကို လက် ညှိုးထိုး ပြပြီး
တဆတ်ဆတ် ထောက်ပြပြန်၏။

‘စိတ်ချပါမာတင်’

သူမသည် ဧည့်ခန်းထဲမှ ထွက်သွားပြီး ဗဟို ပန်းခြံကြီး၏
အခြားတဘက်ရှိ ပဉ္စမရိပ်သာရှိ တိုက်ခန်းများ၏မီးရောင်များကို
ကြည့်လိုက်သည်။

ပဟေဠိဉာဏ်စမ်း ဆန်လှပါ၏။

သူ၏ရောဂါ ဖိစီးမှုက သူ၏အသိဉာဏ်ကိုပါ ထိခိုက်စေခဲ့ပါ
သလား။

‘အာနက်စ်ကို တားမြစ်ပါ’ တဲ့။

ဘာ အဓိပ္ပာယ်ပါလိမ့်။

ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာ ညစ်ညမ်းလှသည်ဟု ဆိုရမည်လား မသိ။
ဤဘာသာစကားမျိုး မကြားဖူးပါ။

ညစ်ညမ်းသော စကားမျိုးစုံကြားဖူးသော မာလင် ပပ်လျင်
ဤဘာသာစကားမျိုး တခါမျှ မကြားဖူးခဲ့ပါ။

မာတာဖော်စ်ကင်ဟော်ဆင်သည် ပါးစပ်ကြမ်းသော မိန်းမ
တယောက်ဖြစ်၏။

သူမသည် မရိုင်းတပ်ကြပ် တဦးပင်လျှင် လက်ဖျား ခါရ
လောက်အောင် အယုတ္တ အနတ္တ အညစ်အပတ်များ ရေရှက်
ဆဲဆိုတတ်သူ ဖြစ်၏။

‘သူ့ကို လေ့ကားပေါ်က ပစ်ချလိုက်ပါလား’

မာလင်က အကြံပေးသည်။

‘ဂျာမနီမှာ ဒါမျိုးတွေ ကျွန်တော်တို့ မလုပ်ဘူး’

ဂရက်ခံက ပြောသည်။

‘ရယ်စရာ ကောင်းလို့က်တာ၊ တိုတုန်းကတော့ လုပ်ဖူးပါတယ်’

‘စစ်ဆေး ပေးမြန်းမှု’တစ် ညွှန်သည်တဦးအပြစ် ရောက်ရှိနေသော အမေရိကန်တဦးသည် ဤသို့ မပြောဆင့်ပါ။

‘ခပ်မျှား တယ်ရှိုင်းစိုင်းတာပဲ’

‘မဟုတ်ဘူး၊ အ-တာပါ။ မာလင် ရှင် လိမ္မာစမ်းပါတော်’ ခိုင်ယန်းက ဝစ်ပြောသည်။

‘အေးပါ...အေးပါ၊ ငါကတော့ သူ့ကို လှေကားပေါ်က ပစ်ချသင့်တယ် ထင်တာပဲ’

မာတာဖောလ်ကပ် ခဟ်ဆင်ကတော့ ခိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး လူမှုရေးအက်စုံထောင်စုံ မလွတ်အောင် ညှစ်ညှစ်စွာ ပြစ်တင် ရှုတ်ချရေရွတ် ဆဲဆိုလျက် ရှိနေသည်။ ဘယ်နိုင်ငံရေး အစိုးရ အဖွဲ့အစည်းမှ ချမ်းသာမပေး။ ဆိုငယ်ကံအစိုးရကို နောက်ဆုံးမှ ကလော်ဆဲသည်။ ချက်အောက်က ပြက်လုံးများ ပြောတတ်သည့် လူ့ရှင်တော်များပင် လက်မြောက်ရလောက်အောင် အာကြမ်း သူ့ ပြင်ပပသည်။

အကန်ကြာသော် သူပ မော့၍ ခဏရပ်သွားသည်။

‘အင်းခလ၊ ဒါ မဆန်းမပါဘူး၊ ကိုယ့် အဖေကို ကိုယ်ပြန် သတ်ခဲ့တဲ့ ပိန်းမတယောက်ဟာ ဒီလောက်အာကြမ်းတာ ငါ မအံ့ဩတော့ပါဘူး’

‘ဘာ....’

‘ငါပြောတာ ကြားတယ် မဟုတ်လား။ ကိုယ့်အဖေသတ်ခဲ့တဲ့ ပိန်းမ ဆိုယင် ငါ သိပ်မုန်းတာ’

‘ကျွန်မ လူသတ်ခဲ့တယ်၊ ဒါပြတိုက်ခဲ့တယ်။ အဖျက်လုပ်ငန်း တွေ လုပ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ အဖေကိုတော့ ကျွန်မ မသတ်ခဲ့ပါဘူး’

သူမက ရှင်းချက်ထုတ်သည်။

‘ဒါဆို...သူ့ ဘယ်တုန်းက သေသွားသလဲ’

သူမက သူမဖခင် သေဆုံးခဲ့သော ကာလနှင့် နေရာတို့ကို ပြောပြသည်။ မာလင်က သိပ်မယုံချင်။

ဆက်လက်၍ သူမအား စစ်ဆေးရာ လွန်ခဲ့သော ခြောက်လ အတွင်း လိုင်ဇင်စတိုလာ ဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမှုများ အားလုံး ရုပ်လုံးပေါ်လာတော့သည်။

ရဲစခန်းမှ ထွက်လာသောအခါ မာလင်က ခိုင်ယန်းအား မေးသည်။

‘မင်း ဘယ်လိုထင်သလဲ’

‘ဘာကိုလဲ’

‘သူ့ အဖေသေတာ သူ့အဖို့ ထူးဆန်းသလား၊ မထူးဆန်းဘူးလား’

မာလင်သည် မိမိအား လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်မည့် ရန်သူများ ရှိ မရှိ လမ်းတစ်ဖက်တချက်ဆီသို့ စာကဲတော် ရှာဖွေသည်။

‘မထိုဘူး၊ သူ့ အမှန်အတိုင်း ပြောတယ် ထင်တာပဲ၊ ရှင်... မရယ်ခဲ့နော်’

‘မရယ်ပါဘူး’

‘ရှင်ရော့ ဘယ်လိုထင်သလဲ’

‘ဖရစ်ကင်မလာကို သွားတွေ့ယင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်
မာလင် သေနတ်လေးချက် ပစ်ထည့်ခြင်း ခံလိုက် ရသော
အကြမ်းဖက်သမား ကင်မလာသည် တမိုင်ခွဲအကွာမှ ပြည်သူ့
ဆေးရုံကြီး၏ ရာဇဝတ်သားများ ကုသရေး အဆောင်တွင်
ရောက်ရှိနေသည်။

သူသည် ကံကောင်းသူ ဖြစ်၏။ သူ၏ ညာဘက်လက်ကို
တသက်လုံး အသုံးပြုခွင့်မရတော့သည့်တိုင် ကျန်သော အဆုတ်
တခြမ်းဖြင့် အသက်ရှူခွင့်ကိုတော့ ရရှိပေးသေး၏။ မာလင်၏
ကျည်ဆန်ထိမှန်သော လူဆိုးအများအပြားမှာ နှစ်ရက်ထက်ပို၍
သက်ဆိုး မရှည်ကြပေ။

ဂရက်ဒ်က ကင်မလာအား တွေ့ခွင့်မရပေးလိုလှချေ။

‘ဘာလုပ်ချင်လို့တုံး’

ဂရက်ဒ်က မေးသည်။

‘၁၅ မိနစ်တည်းပါဗျာ’

မာလင်က တောင်းပန်သည်။

ဂရက်ဒ်က လက်လျှော့ လိုက်ရသည်။ ရာဇဝတ်သားများ
ကုသရေးအဆောင်မှ အစောင့်များသည် မစ္စတာ ဝက်ဆာမင်
အမတ်ပါသော ပတ်စ်ပို့ကို ထုတ်ပြုသူ မာသင့်အား ဝင်ခွင့်ပြု
လိုက်ကြ၏။

ပြတင်းပေါက်များ၌ သံတိုင်များ တပ်ထားသည်။ မှန်ချပ်
ထူထူများမှာ ကျည်ဆန်ပြီး၏။

အရပ်ဝတ်နှင့် ဘီအပ်မီအေးကျင့်တဦးသည် ကုလားထိုင်တွင်
ထိုင်ကာ လိင်မဂ္ဂဇင်းတစောင်မှ ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်ယင်း
ခုဆပ်ပေါ့မှ ဖြူဖပ်ဖြူရော် လူနာအား တချက်တချက်
လှမ်းအကဲခတ်နေ၏။

‘၁၅ မိနစ်တည်းပဲ နော်’

လုံခြုံရေးအဖွဲ့ဝင်တဦးက သတိပေးသည်။

၁၅ မိနစ်ပင်မကြာလိုက်ပါ။

ရထားတုံ့များပေါ်မှ ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်း မော်တော်ကား
အသစ်များနှင့် ရေနံတော့ စက်ရုံတို့ကို ဖျက်ဆီးမှုနှင့် စက်မှု
လုပ်ငန်းရှင် သဋ္ဌေးကြီး ဟိန်းရစ်ဟက်ဆီချာအား ဖရန်ဖတ်မို့
ဆိမ်သာထံ၌ သတ်ပစ်မှုတို့နှင့်ပတ်သက်သော အသေးစိတ် အချက်
အလက်များကို ဖြေကြားမည်ဆိုလျှင် အပြစ်ဓာတ် လျော့ပေါ့
ကျွတ်ခြင်းခံရမည်ဟု မာလင်က ကင်မလာအား ပြောသည်။

‘အဲဒါတွေဟာ ဝီလီ (လိုင်ဇင်)ရဲ့ စီမံကိန်းပါပဲ’ဟု ဒက်ဏ
ပြုံးစွာရသားသော ယာဉ်မောင်းသမားကင်မလာကပြောသည်။
ဆိုနောက် ရထားတုံ့ ဖျက်ဆီးမှု၊ စက် ရုံဖျက် ဆီးမှု များနှင့်
ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ ပါဝင် ပတ်သက်မှု များကို အနည်းငယ်
လျှော့ချကာ ဖြစ်ပွားပုံ အလုံးစုံကို ဖွင့်ဟပြောပြသည်။

‘မင်း အဲဒီတုန်းက ပါတယ်မဟုတ်လား’

‘သူတို့ရဲ့ အလုပ်ကိစ္စတိုင်းမှာ ကျွန်တော်ပါတယ်’

‘မိဖြင့် သူတို့တွေ ဟစ်တာ့ဂ် အကျဉ်းထောင်ထဲက နာဇီ
ကြီးကို သတ်ပစ်တုန်းကဏေ၊ ဟို...နာဇီမိန်းမကြီးကို အဆိပ်

ခတ်တွေနဲ့ သွားသတ်တုန်းကလဲ မင်းပဲ ကားမောင်း ခေါ်
မှာပေါ့ ဟုတ်လား'

'အဲဒီ နှစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့နဲ့ လုံးဝ မဆိုင်ဘူး
ကျွန်တို့အမှုတွေကတော့ ဟုတ်မပါလား။ ကျွန်တော် မြင်းပ
ကျွန်တော်တို့ အုပ်စုက ပဒေသရာဇ်တွေနဲ့ ဖက်ဆစ်တွေ
သုတ်သင်နေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဂိုဏ်းမှူးလူသတ်မှုတွေကို ကျွန်တော်
တို့ အပေါ် ပုံမချခဲ့ဘူး'

'ဝီလီလိုင်ဇစ် တကိုယ်တော် ကျူးလွန်တာရော မြင်းနဲ့
ဘူးလား'

'ဟင့်အင်း... ကျွန်တော်တို့အုပ်စုက အမြဲ ၃၀ ကဲ့ သိုက် မပုတ်
နေကြတာ။ သူက စကားအမြဲပြောနေတာ။ သူ့ဟာ စကားပြော
ကောင်းတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတယောက်ပဲ'

'ခုတော့ မသားတကောင် ပြစ်သွားပြီ'
ကင်မလာက မာသင့်အား စိုက်ကြည့်နေသည်။

'လက်စသတ်တော့ ကျွန်တော် ကိုယ်နဲ့တာ ခင်ဗျားကိုး'
'ဟုတ်တယ်။ မင်းကလဲ ငါ့ကို ပစ်သတ်မယ့် ကြံစည်ခဲ့
ပအေပေပဲ မဟုတ်လား။ ဒီမယ် မင်းမြောတာတွေကို ငါ သွား
စစ်ဆေးဦးမှာကွနော်'

'သွား... သေလိုက်ဗျာ'
ကင်မလာသည် မျက်စိမှိုက်ပြီး ဝါးကနဲ သမီးလိုက်သည်။

'သွားတော့မယ်ကားလား။ ကျွန်တော် အတွက်ပါ ခင်ဗျား
အသံ ဖမ်းယူထားတဲ့ တိတ်ခွေကို မိတ္တူတခွေကူးပြီး ပို့ပေးလိုက်
ဦးဗျာ'

ကင်မလာက ကင်မလာ၏အခန်းထဲ၌ ကားလ်ဂျက်ဒီ ထား
လျှို့ဝှက်မိုက်ခွက်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်

မလင်နှင့်ပိုင်ယန်းတို့ ခတ်လှေကားပြင်ဆင်းလာကြသည်။
'ဒါ မှားချင်မှားနိုင်တယ်'
'ဘာရေးမှာလဲ'

'အာတာပေလ်ကင်ဟော်ဆင်နဲ့ ကင်မလာတို့ဟာ အမှန်
အင်း ဆွက်ဆိုကြတယ်ဆိုတယ်။ ငါ့ထပ်တာမှားပြီပဲ။ ဂိုဏ်းမှူး
အေးချက်တွေ၊ အသေးစိတ် အချက် အလက်တွေ အားလုံးကို
စစ်ဆေးရဦးမယ်။ သူတို့တွေက ဟို နာဗီတွေကို မသတ်ပါဘူး
အဲဒီ ဘယ်သူသတ်သလဲ'

'အင်စပယ် ရှေ့ရောင်ဆံပင်နှင့် မိန်းမတိုင်းအား တီးတပ်
တွေပေါ်တင်၍ သူ့နာပြုဆရာမတိုင်းက တွန်းထုတ်သွားသည်။
အဲဒီ မာလင် သတိမထားမိ။

'လုပ်မနေပါနဲ့ဒါလုပ်ရယ်။ ရှစ်က ချက်ရှိပိုက်ဒီ ကိစ္စနဲ့ လာ
တယ်။ ခု အဲဒီကားဝန်ပြီး သွားပြီ။ သူ့မှားမလုပ်နိုင်တာကို ရှင်
မိတ်ပြီပဲ။ တော်ရောပေါ့ ဟုတ်လား'

'ပိုင်ယန်းသည် သူ့ကို တကယ်ချစ်ပါသည်။
ဆိုသော် သူမသည် လုံးဝ ဝေဖန် နားမထည် ရှာဖွေပေါ်လားဟု
အောင် တွေးမိသည်။ သူ ခေါင်းဝါလိုက်ပြီး သူမ၏ မေးခွေ
အားကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်ဖြင့် အုပ်၍ ကိုင်လိုက်သည်။

'ဟင့်အင်း... မပြီးသေးဘူး၊ မပြီးသေးပါဘူးကွယ်'

အခန်း [၄၀]

‘စစ်ဗျားလေသံက ဟစ်တလာအတိုင်းပဲ’
အပ်ဂျလိုက ပြောသည်။

‘ဂျူးတွေရဲ့လက်ချက်ပဲလို့ ငါ ပြောရုံရှိသေးတယ်’

‘အေး ဟစ်တလာကလဲ အဲဒီစကားပဲ အမြဲ ပြောခဲ့တာ
မာလင်ရဲ့’

သူတို့နှစ်ယောက် ကားမောင်းထွက်လာခဲ့သည်မှာ ငါးနာရီ
ကြာသွားပြီ။ အပ်ဂျလို ခေါင်းကိုက်နေပြီ။

‘တိတိကျကျပြောရယစ်တော့ အစွရေးတွေပဲ၊ ငါ သေ
ချာချာ စစ်ဆေးလေ့လာပြီးပြီကွ။ ဒါဟာ ဟို ‘အင်္ဂါဂျိတ်သား’

တွေ လက်ချက် ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး’
‘ကျွန်တော်က ဘာလို့ လိုက်လာရတာလဲ’

‘မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးကို ကူညီဖို့’

‘ဒါ ကျွန်တော်တို့အလုပ် မဟုတ်ဘူး မာလင်၊ ကျွန်တော်တို့
အလုပ်က နိုင်ငံတကာ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအလုပ်ဗျ။ သူတို့

‘... ပြစ်တာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး’
‘ဒီမယ် အင်ဂျလို၊ ဒီ နာဇီတွေကို တကယ်တော်တဲ့ ကျွမ်းကျင်

လူသတ်သမားတွေက စနစ်ကျကျ ပညာပါပါ လုပ်ကြံ
ပြတ်သွားကြတာကွ၊ မဟုတ်မှ လွဲရော အစွရေးတွေပဲ

‘... ဝယ်’
‘အက်စ်ကီးမိုးတွေရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဗျာ၊ အာလို့အစွရေး

ချည်း ဖြစ်ရမှာလဲ’
‘မာလင်သည် မော်တော်ကားရှေ့ မှန်ချပ်မှ နေရောင်ကာ

ဘိပြားကို ဖွင့်ချသည်။
‘သူတို့မှာရည်ရွယ်ချက်အကြောင်းရင်းရှိတယ်။ အဆင့်မြင့်မြင့်

ကျင့်တဲ့ လူ့အင်အားရှိတယ်။ မိုဆတ်စ်အဖွဲ့ဟာ အကြမ်း
ဆုံး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ငယ်လေးပဲကွ’

‘မှန်ပါသည်။ အစွရေး လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့သည်
သူန့်ရက်စက်ပြီး အလွန်ရဲဝံ့ လျင်မြန် ဖျတ်လတ်သော အဖွဲ့

... သည်။
‘ဂျေရုဆလင်မြို့မှ မိုဆတ်စ် (မောဆက်) အဖွဲ့အား အခြား

... သော နောင်တော် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကြီးများက
... လေးစားစွာဖြင့် ချီးကျူးခဲ့ကြရသည်ချည်း။

‘... ကျွန်ုပ်တို့ ကြီးကျယ် ရက်စက်သော စစ် ဆင် ရေး ကြီး ကို
... တ်စီက ဦးဆောင်ပြုလုပ်သည်ဟူသောအချက်ကြောင့် အင်ဂျ

... မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးကို ကူညီဖို့’

'သုတ္တံ လုပ်ရဲတယ်နော်၊ သုတ္တံ သိပ် ရှိတယ်'
မာလင်က အဝေးပြေးလမ်းမကြီးပေါ်သို့ မော်တော်ကား
ချိုးကွေ့ လိုက်ရင်း အင်ဂျင်နီယာ ပြောသည်။

'စိတ်ကူးစိတ်သန်းလဲ ကောင်းကြတယ်၊ မြေပုံကို ပြန်ကြ
စမ်း'

မာလင်က ပြောလိုက်သည်။
လမ်းကိုရှာဖွေပြီး ၂၅ မိနစ်အကြာတွင် သုတ္တံ သွားလာ
နေရာသို့ ရောက်လာကြသည်။

သံဆူးကြိုးစမ်းထရုံများ ကာထားသည်။ နွားများ မြင်
နေကြသည်။ ကောင်းဘွဲ့ငါးများလို ဝတ်ဆင်ထားသော
ဦးလည်း ရှိသည်။ ၁၉၇၀ ဝန်းကျင်မှာ အတွင်း၌ ဂျာမနီနိုင်ငံ
မစ်ဟယ်ယောမြစ်ကမ်းတစ်ဖျက်ရှိ။ မီးဖောင်ထားသော
အဆွေးပေါ်တွင် 'ရှိုင်ယန်း ခြံကြီး' ဟု ပြစ်ကတတ်
ကပ်ပွန်းတပ်ထား၏။

'ကြောပေါ်ပေ့များ'
အင်ဂျင်နီယာ ပြောသည်။

'အံ့စရာပဲ'

မာလင်ကလည်း ထောက်ခံသည်။
ကောင်းဘွဲ့ငါးကယောက်လို အပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်ထား
လူက ဂိတ်ဝိုဏ်း အဝတ်စုံတဲလေးမှထွက်ကာ သုတ္တံကို လက်
ထားသည်။

'ကြိုတင်နေရာယူထားလို့လား'

'ကျုပ်တို့ကို သုတ္တံစာရင်နေကြတာ၊ အင်ဂျင်နီယာပြောလိုက်ပါ။
ဒီလိုဆိုနိုင်ငံက သူ့ဘာလဲချင်း ဧကိကိကိ လာတယ်လို့'

အစစစာရင်လည်း ၁၀၀ ကီလိုဂရမ်ဖြင့် ဆက်သွယ် အကြောင်း
ကြားပြီး ရင်းတို့အား ဝပ်ခွင့်ပြုသည်။

'တော်တော် စိတ်ကူးကောင်းတဲ့ အစွဲရေးတွေပဲ၊ ဂျာမနီကို
လာပြီး နွားခဲမှူးမြို့ရေးခြံထိန်းပြီး ထောက်လှမ်းရေးဌာနခွဲ
စာရ ဝင်ထားကြတယ်လေ'

ဝပ်ခွင့်နဲ့ သစ်သားအခဏာအစုံများရှိရာသို့ ကားမောင်း
ဝင်သွားစဉ် မာလင်က ပြောသည်။

ကားဝပ်ပြီးနောက် အရက်ဆိုင်သို့ ဝင်ကြသည်။
ဆိုင်ထဲမှာ ဂျာမန်လူမျိုးကောင်းဘွဲ့ငါးများပြည့်လှနေသည်။

အများစုမှာ ထုပ်ဖောင်းရှင်သတ္တုများ ပြစ်ကြပြီး ဤစိတ်ကူးယဉ်
ကမ္ဘာလေးထဲ၌ ခေတ္တအပန်းဖြေမိ ရက်ရက်ရောရော ငွေပြန်တီး
နိုင်သူများ ပြစ်ကြသည်။ အရက်ဆိုင် အပြင်အဆင်မှာ ဂျန်စိန်း
ဘတ်ကားများထဲကအတိုင်း ပြစ်သည်။

စီမံဉာဏ်သတ္တိအတိုင်း ကောင်းဘွဲ့ငါးနှစ်ယောက် ရန်ပြေး
စကားများကြားရာမှ ခေတ်နတ်ချင်းယှဉ်ပြိုင်ပစ်သတ်ပွဲပြစ်လာသည်။
ဝရီသတ်က တေးဖယ်ပေးသည်။

ကို့လ်၊ တ် ခေမ ၄၄ ခြောက်လုံးပြု၊ နှစ်လက်မှပေါက်ကွဲသံ
များ မြည်ဟည်းသွားသည်။ ဝေန်ကံသမားတဦး၏ အင်္ကျီ
ရှင်ဘတ်မှာ ဆိုးဆေးအနံ့ကွက်ကြီး ပြန်ကျဲ ဝိုခွဲသွားသည်။

အနိုင်ရသူအား သူ့မိတ်ဆွေများက ချီးကျူးကြသည်။
အပစ်ခံရသူသည် ရင်ဘတ်ပေါ်မှ ဆိုးဆေးအနံ့များကို လက်နှင်

သုတ်ပြီး မတ်တတ်ပြန်တယ်။ သူတို့အားလုံး ဘာဘွန်အရက် နှင့် အောင်ပွဲခံကြသည်။

အမေရိကန်နှစ်ဦးသည် (၁၈၇၀) ခုနှစ်များ အတွင်းက လောင်းကစားသမားတစ်ဦး၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအတိုင်း ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဆံပင်ကောက်ကောက်နှင့် လူအား မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်ကြသည်။ သူ့မှာ နှုတ်ခမ်းမွေး မျှင်မျှင်ကလေးရှိပြီး ရွှေနာရီ၊ ရွှေကြိုးတို့အပြင် တကယ် ကျည်ဆန်များ ပြည့်ထားသည့် ခြောက်လုံးပြူးတလက်ပါရှိသည်။

ထိုသူနှင့် မာလင်တို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။

‘ဟို...လမ်းပေါ်က ချုံခိုတိုက်ပွဲအတွက် ကျုပ် ဂုဏ်ယူပါတယ်’

‘အပ်တက်ဘီလောက် မဟုတ်လှပါဘူးဗျာ’

မိုဆတ်ဒ် အရာရှိက ခေါင်းခါသည်။

‘ထားပါတော့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ခပ်များရှဲ ပွဲကလဲ သိပ်သပ်ရပ်လှပတဲ့ ပွဲကလေးပဲ...မာလင်ရှီ’

အင်ဂျလီကား အင်္ကျီရင်ဘတ် ခပ်ဟိုက်ဟိုက်ဝတ်ထားသော ရင်သားဖွံ့ဖွံ့ စားပွဲထိုးမလေးအား ဝမ်းနေသည်။

‘အင်တက်ဘီပွဲကတော့ ဂန္ဓဝင်မြောက်တဲ့ပွဲမို့ မကြာခင်မှာ နိုင်ငံပေါင်း ၅၀ မှာ နမူနာယူဖို့ သင်ခန်းစာအဖြစ် သပ်ကြားပေးကြလိမ့်မယ်’

‘တော်ပါတော့... မာလင်ရယ်။ ရုပ် သံ ကင်မရာတွေနဲ့ ခပ်များ လုပ်ပုံကိုတော့ ကျုပ် မမေ့ပဲနေမလား’

စားပွဲထိုးမလေးသည် အပျော်ယမကားများကို လပ်ဖန်းဖြင့် လာချပေးသည်။

‘ဪ...ဒါနဲ့ တက်စ... ဒီမှာ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမည်၊ ဒါ... ကျွန်တော် တွဲဖက် ဂျွန်ဘိုနိုမီ’

‘ဟုတ်ကဲ့...တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဂျွန်လို့ပဲ ခေါ်မယ်နော်’

‘အင်ဂျလီလို့ ခေါ်ပါ၊ ဒီမှာ အက်စ်ပရင် ဆေးပြားများ ရနိုင်မလားဗျာ’

‘ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက် အက်စ်ပရင် ရှိလားဟေ့...ရိုဆီ’ တက်စက စားပွဲထိုးမလေးအား မေးသည်။

သူမက အင်္ကျီရင်ဘတ်အောက်မှ ပူနွေးသောဆေးပြားလေး များကို နှိုက်ထုတ်ပေးသည်။

‘မအိပ်ခင် ဒီဆေးနှစ်ပြားသောက်လိုက်၊ အိပ်လို့ မလှယ် ယင်လဲ ကျွန်မကို ခေါ်လိုက်ပေါ့’

ဒီလို ဆိုသော စားပွဲထိုးမလေးက မျက်စိတောက်မိုတ်ဖြုတ်ပြီး တစ်ပါးလေးလုပ်ကာ သူတို့စားပွဲနားမှ ထွက်သွားသည်။

သူတို့ထိုးဦး အရက်သောက်ယင်း ကောင်းအနည်းငယ်ပြောကြသည်။

‘ဟဲ...ဘာကိုစွဲလဲ...မာလင်’ မာလင်က အကျွမ်းသေမင်္ဂယ်မှ လူထုများအကြောင်း ပြောပြပြီး တက်စ မည်မျှခါးဖားကြောင်း မေးသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ သတ်သလားလို့ မေးချင်တာပဲ မဟုတ်လား မာလင်၊ ဟင့်အင်း...ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမသိဘူး’

တက်စက အရက်ခွက်များ ထပ်မှာသည်။
'ဇီမယ် မာလင်၊ ဒီ နာဇီ အာဘီအို အဘွားတို့ ကြီးတွေကို ကျွန်တော်တို့ တကယ် သတ်ခဲ့ယာလဲ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် တယ်လောကလဲ ခင်ခင် ပွင့်ပြောဘူးမှတ်ပါ။ ဒါပေမယ့်... ကျွန်တော်တို့ မသတ်ပါဘူး၊ တကယ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာ တခြားအလုပ်တွေရှိပါတယ်'

'ခင်ဗျား တကယ်ပြောတာနော်၊ ကျွန်တော် တယ်သို့မှ ပြန်မပြောပါဘူး'

'တကယ်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့လက်ချက် မဟုတ်ရပါဘူး၊ အဲဒီ ကိစ္စ ခင်ဗျား တာဝန်ကျနေလို့လား'

'ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး၊
အင်ဂျလီက ဝင်ပြောသည်။
'ပါးစပ်ပိတ်ထားခမ်း... အင်ဂျလီ'

တက်စက ဆေးလိပ်ဖီးခိုးအကွင်းလေးတခု မှတ်ထုတ်လိုက် သည်။

'ခင်ဗျား အပေါင်းအသင်း ကြည့်ပေါင်းမှပေါ့ မစ္စတာ တို့နို့မိရယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ရက်သတ္တ ၅ ပတ် ၆ ပတ်အတွင်း ဒီလောက် များတဲ့နာဇီတွေအသတ်ခံရတာ ကျွန်တော် လုံးလုံးသတိမထား မိခဲ့ဘူး၊ တရားခံရှာတွေ့ယင် ကျွန်တော်ကို သတင်းပေးခမ်း ပါဗျာ'

'အာလဲ၊ ခင်ဗျား သူ့ကိုဂုဏ်ပြုဆုတ်ဆိပ်တွေ ချီးမြှင့် မလို့ လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ပြီးတော့... ဟောဒီပြန်မှာ ခနေ တနင်ဒေ နှစ်ရက် သာ အပန်းဖြေခွင့်ပေးပြီး ထမင်းပါ ကျွေးလျက်ခွင့်ပေး၊ ကဲ... ကျွန်တော် အခုခမ်းမယ်၊ ဒီကိစ္စက ခင်ဗျားအတွက် တရားဝင် ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားနဲ့လဲ လုံးဝမပတ်သက်ဘူးဆိုယင်၊ ကရား ဝင်တွေ ရှာတွေ့ခဲ့ယင် ခင်ဗျား အာလုပ်ပိုမိုကူးထားလဲ'

'တွေ့တဲ့အခါကျယ်လင်းလို့ ပြင်ပြောခမ်းပါ၊
'ကျွန်တော်ခမ်းသာ ပြောလေ'

စောစောက ရှိသိသို့သောစားပွဲတိုင်းမလေး ဒုတိယတခေါက် အရက်လာချပေးသည်။ မာလင်က သူ့ခွက်ကိုတကျိုက်တည်းနှင့် အကုန်ခမ်း ချလိုက်သည်။

သူမက မျက်စိမှိတ်ပြုပြီး လုပ်လီ လုပ်လဲနှင့် ထွက်သွားပြန် သည်။

'ခင်ဗျား ညွှန်ပြုစုတာ ကျေးဇူးပဲ တက်ဇံ၊ ကဲ... သွားစို့ အင်ဂျီ'

'ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားသူငယ်ချင်းပါပဲ မာလင်၊ ဒီအမှုက ဆိပ်တွေ မဟန်ဘူး၊ သတိထားဗျာ'

'ရှုလုပ်... ရဲဘော်'
တက်စအား လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပြီး နွားခြံမှ ပြန်လာခဲ့ကြ သည်။

အော်တိုတန်း ကားလမ်းမပေါ် ပြန်ရောက်သော အခါ မာလင်က...

'ကောင်းကွာ'

‘ခပ်ဗျား သူ့မေးခွန်းကို မဖြေခဲ့ဘူး။ သူ့မေးတာအကောင်မေးတာပဲ’

အင်ဂျလိက ပြောသည်။

မာလင်က ပြန်မဖြေ။

‘လူသတ်သမားတွေကို ရှာတွေ့ယင် ခပ်ဗျား ဘာလုပ်မှာသိမာလင်’

တိတ်ဆိတ်နေဆဲ။

‘အစွရေးတွေက မသတ်ယင် ဘယ်သူ သတ်မလဲ’

မာလင်ပေးစပ်မှု အသိထွက်လာသည်။

အင်ဂျလိ နားလည်သွားပြီ။ တက်စီနှင့်မိမိမေးသော မေးခွန်းကို သူ မဖြေခဲ့ခြင်းမှာ သူ့ကို မည်သူ လူလည်ကျမည်ဆိုသည်ကို အလျင်ဆုံး ဖော်ထုတ်လိုသောကြောင့် ဖြစ်မည်။

မာလင်သည် လောလောဆယ်၌ ခြေရာခံလိုက်နေဆဲ။

သူ့ကို မည်သူကမျှ တား၍ရမည် မဟုတ်။

အနောက် ဘာလင်သို့ ပြန်ရောက်၍ အေးစက်သော ‘ထမိန်နာ’ အရက်ပုလင်းကို တဝက် မော်၍ သူ ချစ်လှသော မိန်းမနှင့် အိပ်ရာအတူဝင်ခဲ့ပြီးသည့်တိုင် သူ့စိတ်က ဤလူသတ်အပေါ် စွဲလမ်းစနေဆဲ။

မနက် ၂:၄၅ နာရီတွင် သူ ညှော်ခန်း ပြတင်းပေါက်ထဲ ရပ်ကာ မြို့ကြီးကို ဝေးကြည့်နေသည်။

အင်ဂျလိတ်သားများလည်း မဟုတ်။

အစွရေးများလည်း မဟုတ်။

ဘယ်သူလဲ။

၄:၂၀ နာရီတွင် အိပ်မုန်ပွားနှင့် ဝိန်းခန်းတံခါးဝ၌ လာရောက်နေလော ဒိုင်ကမ်းကို သူ တွေ့ရသည်။

‘သွား ပြန်အိပ်ချည်’

‘မာလင် ဘာဖြစ်တာလဲ’

‘ခေါင်းက တောက်ယားလို့၊ ကဲ... သွား အိပ်စမ်းပါကွာ’ သူ့ပခံ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ သူတို့ချစ်ကြိုက်ခါးမပန်းကတက် ပိန်နီ ညှပ်လာသည်ဟု မာလင် ယူဆသည်။

‘မင်းဟာ သိပ်လှတဲ့ ပိန်းမတယောက်ပဲ’

‘ဒါဖြင့် ရှင် ဒီမှာ ဘာလုပ်လုပ်နေတာလဲ’

‘တယ်သူ့ လက်ချက်လို့ မပီး ထပ်သလဲ’

မာလင်က သူ့ စွဲလမ်းမှုနှင့်ပတ်သက်၍ မေးကြည့်သည်။

သူမက နှစ်ယောက်ထိုင်ခဲ့ပေါ့ ပစ်ထိုင်ချသည်။ မခုံးတူနီပြုသည်။

‘ရှင် မေးမှမေးပါဦးမလားလို့ ကျွန်မ စိုးရိမ်နေတာ။ ကျွန်မလဲ အဲဒီကိစ္စ တွေးနေတာကြာပြီ။ ဆိုဗီယက်တွေတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ ဒီလိုလုပ်လို့ သူတို့အတွက် ဘာမှ အကျိုးမရှိနိုင်ဘူးလေ...’

‘ဟုတ်တယ်’

‘အဲကွေးဒါ နိုင်ငံကနေ လိပ်ဗျားနိုင်ငံအထိ အစိုးရအဖွဲ့တွေကို စစ်ဆေးကြည့်ယင်လဲ ဒီနာဗ်အဘိုးကြီးတွေကို သတ်လို့ ဘယ်သူမှ အကျိုးအမြတ် မရနိုင်ဘူး ဆိုတာ တွေ့ရမယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာ သောက်ချင်လဲ’

‘ကလပ်ဆိုဒါ ပေးပါ’

မာလင်က ဆိုဒါနှစ်ခွက် ထည့်ယူလာကာ သူမဘေး၌ ဝင်ထိုင်ချသည်။ သူမ တကိုယ်လုံး မွှေးကြိုင်နေသည်။ ပျားရည်ဆေးခရီး ထွက်တုန်းက သူမကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့သော ရေခဲဖြစ်သည်။

‘အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းတွေကို စစ်ဆေးကြရအောင်။ လက်လက်ယာ၊ အရှေ့ (ဂျာမနီ)၊ အနောက် (ဂျာမနီ)၊ အာဖရိက အာရှ၊ ဥရောပ၊ တောင်အမေရိက...’

‘အက်စ်ကီးမိုးတွေကိုလဲ မမေ့နဲ့ဦး။ အင်ဂျလီ ကတော့— အက်စ်ကီးမိုးတွေလက်ချက် ဖြစ်နိုင်သတဲ့’

မာလင်က ဝင်ထောက်သည်။

‘ရှင် မနောက်နဲ့နော်’

‘အေး... ထားပါတော့။ အက်စ်ကီးမိုးတွေ မထည့်နဲ့’

‘အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းတွေ အားလုံးလိုလိုဟာ ဒီ နာဇီ စစ်ရာဇဝင်ကောင်ကြီးတွေကို သတိတောင် မရကြတော့ဘူး’

‘မမေ့နိုင်တဲ့လူတွေတော့ ရှိဦးမှာပေါ့’

‘ဟုတ်ပြီ... အကျဉ်းစခန်း၊ နာဇီစခန်းတွေက မသေပဲ လူတို့ ပြောက်ခဲ့တဲ့လူတချို့ ခိုမယ်’

‘အဲဒီလူတွေက အခု ဆိုနေပြီ။ ဒါဟာ တကိုယ်ရေတကာဏသမား တဦးဦး၊ ဒါမှမဟုတ် အုပ်စုတခု လက်ချက် ဖြစ်မယ်။ နိုင်ငံအစိုးရတွေနဲ့ အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းတွေရဲ့ လက်ချက် မဟုတ်နိုင်ဘူး ဆိုယပ်ပေါ့။ လူသတ်သမားဟာ သိပ် တော်လှန်းတယ်။ လုပ်ပုံကိုပုံက အဆင့်အတန်း မြင့်တယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဆက်ပြော’

မာလင်က ဆိုဒါအနည်းငယ် မေ့သည်။

‘ဒီတော့ ဂျာမန်ဘာသာကောင်းကို ဖေသအလိုက် အသံပဲမူ အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြောဆိုတတ်တဲ့လူတယောက် ဖြစ်နိုင်တယ်’

‘ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင် တဦးဧက’

သူမ ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး ဝါကနဲ့ သမ်းလိုက်သည်။

‘ယောကျ်ားပဲလား’

‘အားလုံးယောကျ်ားပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဟမ်းဘွန်၊ ဖရန်ဖတ်၊

နျူရင်ဘွန်နဲ့ ကျန်တဲ့အကျဉ်းထောင်အားလုံးကို ယောကျ်ား တယောက်တည်း စာရွက်စာတမ်း အတုတွေနဲ့ လာပြီး လုပ်ကြံ သွားခဲ့တာ၊ မျက်မြင်သက်သေတွေရဲ့ အဆိုအရ အရပ် ငါးပေ ဇလက်မ၊ ခြောက်ပေ တလက်မကြား ရှိရမယ်။ အင်း... မဖြစ်နိုင် လိုက်တာ’

‘ဘာလဲ’

‘ဒီ လူ သတ်မှုအားလုံးကို လူတဦးတည်းကပဲ ကျူးလွန်ခဲ့တာ ဆိုတော့ သူဟာပုပါတော့ လူသတ်ကောင် တကောင် ဖြစ်ရ မှာပေါ့’

မာလင်သည် ဆိုဒါထဲသို့ အရက်တလက်မခန့် ငဲ့ထည့်သည်။

‘ဘယ်ဘုမ္မာ ဒီလောက်ကြီး မလောင်နိုင်ဘူး’

‘သူက သမေန်လူမဟုတ်ဘူး၊ သူ့မှာ တူးခြားတဲ့အကြောင်း ရမ်း ခုတ်ရှယ်ချက် တခုခုရှိမယ်’

‘ဟုတ်မယ်၊ ပြီးတော့... ဒီရိုထဲလမ်း၊ ကျူရှဲတဲအစိပ်စေး တွေကို အလွယ်တကူ ရယူနိုင်စွမ်း ရှိသူ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါမျိုးတွေကို

ထွေထွေ ကုန်စုံဆိုင်မှာ ကောက်ဝယ်လို့ မရဘူး။ ဟာ... နေဦး။
ခာတုလေးပညာရှင် ကဦး... အရာဝန်တိုင်းလားပဲ။
‘ဟုတ်ပြီ၊ ရှင် ပိုဆော်လေးပြီ။ သတ္တိလဲရှိမယ်။ ခံစားချက်လဲ
ကြီးမားမယ်လို့တည်း။ ခာတုလေးပ ပညာရှင်တိုင်း၊ ဒါမှ... မဟုတ်
ဆရာဝန်တိုင်း၊ အဲဒီလိုလူစားမျိုးကဲကရိပါရီ။ ဤအခါကား
ပြောထာတ်တယ်။ ရုပ်ရှင်ဆရာဝန်ဆောင်တိုင်းလို ရုပ်ပြောင်း ရုပ်လွှဲ
လုပ်တတ်မယ်။ ဟမာတခါ သူ့ အသက်က ၃၅ နှစ်လောက်ရှိပြီး
တခါတခါ သူ့ အသက်က ၅၀ လောက် ရှိမယ်။ ကဲ... ကျွန်မ
အကုန်လဲ နည်းနည်းခွဲပေးဦး’

မာလင်က သူမ၏ ဆီဒါခွက်ထဲ အရက် ခွဲပေးသည်။
သူမက အရက်အနည်းငယ်ပိုပြီး မာလင်နား တိုးကပ်သည်။
‘ဂျာမန်လူမျိုးပဲလား’

‘ဘယ်လိုလိပ်ဖြစ်ဖြစ် သူ လူသတ်နည်း ကျွမ်းကျင်တယ်။
သာမန်ကြေးစား လူသတ်သမားလဲမဟုတ်။ ဖော်သားလဲမဟုတ်။
ဂျာမန် ဟုတ်ချင်မှလဲ ဟုတ်မယ်။ သူ ဒီလောက်တောင်ကြာ
အောင် ဘာလို့စောင့်နေခဲ့ပြီးမှ ဒီ ဖော်စတင်ကောင်ကြီးတွေကို
သတ်ဖြတ်ရသလဲ။ တကယ်လို့ သူဟာ... ဂျာမန် ဖြစ်ယင် သူတို့
တွေကို သတ်ပစ်လိုက်တာ ကြာရောပေါ့’

‘သူ ကိုယ်တိုင်က စိတ္တဇဆေးရုံ ဒါမှမဟုတ် အကျဉ်းထောင်
ထဲမှာပဲ ရောက်နေခဲ့လို့ နေမှာပေါ့။ ဂျာမန် မဟုတ်ယင်လဲ
ဘာသာစကားကျွမ်းကျင်သူ၊ တယူသန်ဝါဒီတည်း။ အစွဲအလမ်း
ကြီးပြီး ကိုယ့်အသက် အန္တရာယ်ကို မငဲ့ကွက်ပဲ ထပ်ခါ ထပ်ခါ
ကျူးလွန်ခဲ့သူတိုင်းဖြစ်ရမယ်။ ကလဲစား ချေလိုစိတ် ပြင်းထန်တဲ့

ပေါ့။ အပီး... ဂျူးလူမျိုး ထယောက်များ ဖြစ်နေမလား။
... စား အစုရေး ဖော်ခိုက်တိုင်း၊ ဒါမှ မဟုတ် ဖိတ်ယုန်လို
အလုပ်ခြံ့ထဲ ခံရတဲ့ မိုတင်တဲအကျင့် တဦးပျားလား’

‘ခာတုလေးပ ပညာရှင်၊ ဒါမှမဟုတ် အရာဝန်။ အခါ...
... ဖော်စတင် မသက်ဝရာ လူပေါင်း ကုဋေ(၂၀)လောက်ရှိတဲ့
... စကားအပို ဖော်လိုက်တာ နှစ်သိန်းလောက်ခံတာ ကျန်
... မယ်။ ဖော်စတင်ဟာလဲ တိုးလက်မပဲ ထပ်ပါရဲ့’

‘ဒိုင်ယန်းက ပတ်တတ်ထဲပြီး ကိုယ်လက်ဆန်ထုတ်သည်။

‘မနက်ကျယ်... ရှင် တီအင်ဒီကို ဖုန်းထက်ပြီး ကျွန်မတို့
... ထယောက် စဉ်းစားလို့ ရသမျှ အားလုံးကို ပြောပြလိုက်ရော။
... အဲဒီအချက်တွေကို သူတို့ ကုန်ပျူတာတွေနဲ့ ဖော်ဆေးရှာပေးကြည့်
... ဖြစ်ရမယ်။ အရာဝန်တွေ၊ ခာတုလေးပ ပညာရှင်တွေ၊ နာဇီတွေ
... က သေရှာပြန်တွေ၊ အဲဒီစာရင်းတွေကို ဖော်ဆေးကြမှာပဲ’

‘သူတို့ တီအင်ဒီက ဝါပြောတာ နားမထောင်ချင် ကြဘူး။

‘ဒါဒီလူသတ်မှုတွေကို လိုင်ဇင်စတိုလာဂိုဏ်းက ကျူးလွန်တာ
... ပဲ ဖျေချင်ကြတယ်။ အဲဒါက ရှမ်းစာမလေ’

‘ပြောမှာသာ ပြောလိုက်စမ်းပါ အချစ်ရယ်။ ဒါမှ... ရှင်
... ဖော်စတင်လားမယ်။ ကဲ... အိပ်ကြရဲ့’

မနက်မိုးလင်းသော် မာလင်၏ခဟာချက်က မှန်ကန်ကြောင်း
... တွေ့ရသည်။

‘ဂရက်ခဲက ငါ့ကို နတ်သမီးပို့ပြင်တွေ လျှောက်မပြောနဲ့။
... နှိပ်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ပါလို့ သတိပေး လိုက်သကွ’

မာလင်က ဖုန်းချပြီး ဒိုင်ယန်းအား ပြောသည်။

‘ရှင် ကြီးစားတာ မမှားပါဘူး။ စိတ်မကောင်း ပြင်မိန့်
 ‘ငါ...စိတ်ကုန်သကွာ’
 ‘ထားလိုက်ပါတော့...ကျွန်မနဲ့ နောက်အပတ်ကျ ဝါရှင်
 ကို လိုက်ခဲ့ပါလား’
 မာလင် ခေါင်းခါပြသည်။
 ‘ငါ ခရီးသွားနိုင်လောက်အောင် ကျွမ်းမာရေး မကောင်း
 သေးတူး အချစ်ရယ်။ ဆရာဝန်တယောက်တော့ ရှာဦးမှပေါ့
 ခေါင်းမာလှသော မာလင်သည် ယခုထိ နည်းနည်းသေး
 အချိုးမပြောင်းသေး။
 တယ်တော့မှလည်း ပြောင်းမည်မဟုတ်။

အခန်း [၄၁]

သူတို့နှစ်ယောက် ချစ်ကြီးသွယ်မိနေကြလေပြီ။
 အတူသွား၊ အတူစား၊ အတူလာကြသည်။
 လည်ကြဲပတ်ကြသည်။ ပျော်ပွဲစားထွက်ကြသည်။
 ရေကူးကြသည်။
 အိပ်ရာအတူဝင်ပြီး အတူအကြသည်။
 သူတို့နှစ်ဦး၏ အဝသည် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာတို့ဖြင့် အတိပြု
 နေ၏။
 အာနက်စ်တယ်လာသည် သူ့ သက်ပစ်ပို့ ကြံရွယ်ထားသော
 နာဇီလူယုတ်မာကြီးတဦး၏ မြေမလေး အင်နာဂရိပ်နှင့် ဤသို့
 ချစ်ကြိုက်မိမည်ဟု အယ်တုန်းကမှ ယောင်၍ စိတ်ကူးမယဉ်ခဲ့
 ပါ။

ဘဝကကြမ္မာ၏ အလှည့် အပြောင်းကား ဆန်း ကြယ် လှ ပါ၏။

အင်နာကိုယ်တိုင်ကလည်း ထက်ယမဟာနာဒီဒိုင်တော်ကြီး ကျဆုံးပြီးမှ မွေးဖွားလာခဲ့သူ ဖြစ်သည့်အလေးဝက် ဖက်ဆစ် များကို စက်ဆုပ်သွားပြီး ဖြစ်ကြောင်း အယ်လာ သိလာသည်။ သို့တော့ ယနေ့ ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျပန်နိုင်ငံတော်ကြီး၏ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများကို သူ့ ဖခင်တို့ ဘဝပေးကျခံ။ မခင် တွယ်ပီ။

အင်နာဂရိပ်ကျမှသာ သူ စွဲလမ်းနှစ်သက်မိတော့သည်။ သူမ၏ ရွှေရောင်ဆံပင်ကြောင့် ဖဟုတ်။ ဆပင်မျက်လုံးလေးများကြောင့် မဟုတ်။

သူမ၏ အတွင်းသန္တာန်ကြောင့်ဟု ဆိုချင်သည်။ သူမအား ဘယ်လာ ဘနားမိသည်။

သူမ၏အဘိုး ချာပနတွင် အင်နာရယ်၊ ဘုန်းကြီးတပါးရယ်။ ပြီးတော့ အနှစ် သုံးဆယ် ကျော် ကျော် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ပြီး ခိုင်ပေါင်း ၄၀၀၀ နီးပါးမျှ ခရီးနှင်၍ ကလေးစားချေရန် ရောက် လာခဲ့သော လူတယောက်ရယ်။ ဒါပဲ ရှိသည်။

သို့သော် ဘယ်လာ သတ်ဖြတ်လိုသောလူကြီးကား သူ့ မျက်စိ ရှေး၌ မြေမြုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းခံလိုက်ရရှာပြီ။

ချာပနကဲ့အတိုင်းပဲ (၁၁)ရက်ကြာသွားပြီ။ ဘယ်လာ သည် ဖြစ်ပျက်ပုံအလုံးစုံကို ပြန်တေးနေသည်။

ဘယ်လာသည် သူမ၏လက်ကလေးကို သုံးရက်လုံးလုံး မဆုပ် ကိုင်ဖြစ်ခဲ့ချေ။

သူတို့၏ ပျော်ပွဲစား ခရီးတိုကလေးမှာ ငြိမ်းချမ်း သာယာ ဝိပြည်မှုရှိခဲ့ပါ၏။ အဆင်ချောခဲ့၏။

အသက် (၂၄)နှစ်အရွယ်ရှိ အင်နာသည် ယခု ဝတ်ဆင်ထား သည့် နွေရာသီဝတ်စုံကလေးဖြင့် အလွန်လှပနေသည်။ သူမသည် ပျော်ပွဲစားထွက်ရာ၌ စားသောက်စရာများ ထည့်လာသည့် ခြင်း တောင်းကို ဖြေနေသည်။

‘အံ့ဩစရာပေပဲ’

အာနက်စ်ဘယ်လာက မြက်ခင်းစိစိုကို လက်နှင့်ပွတ်သပ်ယင်း ပြောသည်။

‘ဘုရားသခင်ရှဲ့ တန်ခိုးတော်ပါပဲ။ ဝိုင်ပုလင်းဖွင့်ပါဦး’

သူက သူမအား ထပ်ခါတစ်ခါ နမ်းပြီးမှ ဝိုင်ပုလင်းဗူးဆို့ ကို ဖောက်တံဖြင့် ဖွင့်သည်။

‘ရှင်သာ ကျွန်မ အနားမှာ မရှိယင် ကျွန်မ ဘယ်လိုနေမလဲ မသိဘူး။ သူ့ကြောင့် ကျွန်မ သိပ်ရက်တယ်။ လူတိုင်း ဒီလို တော့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ တချို့ကတော့ ခရီးခန်းတွေနဲ့ပတ်သက် တာတွေဟာ လိမ်းပြာတာတွေဆီ ပြောကြတယ်လေ’

‘မဟုတ်ဘူး၊ ဘားလုံး အမှန်တွေချည်းပဲ’

ဘယ်လာသည် လွတ်ကနဲ ပြောလိုက်မိ၏။ သူ အညိုနီလက်၍ မရတော့။

‘ငါမိတော့ အဲဒီခရီးစဉ်မှာ ဘေးဆုံးခဲ့ကြရတယ်’

သူမအား ယုံကြည်သင့်သည်ဟု သူ ယူဆထားသည်။ သူမက သူ့ကို သိမ်းဖက်ပြီး ဝိုင်းသည်။ သူက သူမအား နှစ်သိမ့်ပျောင်းပျ သည်။ အမှန်တွင် သူမကသာ သူ့ကို နှစ်သိမ့်သင့်သည်မဟုတ်

လား။ အံ့စရာကောင်းသေးတော့သည်။ သူမ အဖို့ ထိတ်ခြီး
သူ့မျက်လုံးများကို ရိုက်ကြည့်သည်။

ကျွန်မမိဘဝတ္ထု မော်တော်ကားမှောက်လိုသေတာဟာ အဲဒီ
အကျဉ်းစခန်းတွေက အဖြစ်တွေနဲ့ ယှဉ်ယဉ် အသေးအနွဲ့ပါ။
မိဘမရှိပဲ ကြီးပြင်းရတာ ဘယ်လိုမျိုးမှန်း ကျွန်မ မသိရဘူး။

‘ဒီအတွက် မင်းအဖေပါ ငါ့အပြစ်မတင်ရက်ပါဘူး အင်နာ
ရယ်။ တခြားလူတွေ ရှိပါသေးတယ်။ ငါ့ မမေ့နိုင်တဲ့ လူတွေ
ပေါ့’

သူမက အသက်တန်းကျောင်းသူလေးတဦးနယ် သူ့လက်ထဲ
ညှစ်လိုက်သည်။

‘သူတို့ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်မလားဟင်’
‘ဟင့်အင်း’

သူမက စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ခြင်းတောင်းထဲမှ ထုတ်
ပေးသည်။

‘ခရစ်ယာန်တွေဟာ ကျွန်မတို့ကို လူတော်စင်တွေ ဖြစ်အောင်
ကြိုးပမ်းသင့်တယ်လို့ ညွှန်ပြကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လို ကြီး
စားရမယ်ဆိုတာကို ကျွန်မ မသိဘူး’

‘အင်း...မင်းကတော့ သူတော်စင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ငါက
တော့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး’

သူမက သူ့ကို နမ်းလိုက်သည်။

‘ရှင်ဟာ အာမခံဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကတ်ရယ်။ ရှင်ဟာ သိပ်
သဘောကောင်းတာ။ အသိဉာဏ်လဲ ကြယ်ဝတယ်။ ရှင်နဲ့အတူ
နေရတဲ့အခါ ကျွန်မ သိပ် စိတ်အေးစရာတယ်။ လုံခြုံတယ်’

ထူက သူမ အိပ်ပျက်ကို ညင်သာစွာ ဗွတ်သပ်ပေးသည်။

‘ငါ အစွမ်းကုန် လုပ်ပေးပါမယ်။ အင်နာရယ်။ ဒါပေမယ့်
ငါ့မှာချွတ်ယွင်းချက်တွေ ဖို့ချွတ်ရှိလိမ့်မယ်။မင်း ငါ့အကြောင်း
ညွှန်ပြည့်စုံစုံ မသိသေးပါဘူး’

‘အို...ကျွန်မအဖို့ ရှင်ဟာ ပြည့်စုံတဲ့လူ တဦးပါပဲ’
သူ့အပြုံးက အေးမချိုတော့ပါ။ ဝမ်းနည်းမှု အရိပ်အထောင်
ထွေထွေလာသည်။

‘အင်နာ ခုမှတော့ နောက်ကျသွားပြီ။ ငါ သူတော်စင်
ပေါ့။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူးကွယ်’

‘ဒါဖြင့်လဲ နတ်သားလေးတပါးလို စေတနာ ကရုဏာလေးနဲ့
ကျွန်မအတွက် ဝိုက်စားစွာ ငွဲ့ပေးခမ်းပါလားရှင်’

* * *

မာလင်သည် ဘာလုပ်လုပ် အစင်မကျ။ စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်
နေသည်။

ဘီအင်ဒီသည် နာဇီ အကျဉ်းစခန်းများတွင် တာဝန် ထမ်း
ဆောင်ပေးသော ဂျာမန်လူမျိုး ဆရာဝန်များနှင့် မောတူပညာရှင်
အားလုံးကို စိတ်မပါပဲနှင့် စစ်ဆေးပေးပြီးပြီ။ ဘီအင်ဒီ အေးဂျင့်
အောက်ခိုင်းသည် လေးရက်တိုင်တိုင် လုပ်ကိုင် ပေးကြရခြင်း
ဖြစ်သည်။

အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူများ၏ စာရင်းမှာ သိပ် မများလှ။
ဟစ်တလာ၏ လူသတ်ဝက်ရံများ၌ မသေပဲ လွတ်မြောက်ခဲ့
ဆရာဝန်များနှင့် ဓာတုဗေဒ ပညာရှင် အားလုံး လိုက်နာ
အခြားနိုင်ငံသို့ အပြီးအပိုင် ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ကြသည်။

ဂျာမနီတွင် ကျန်ရှိနေသော သေခွာပြန် ယောကျ်ား
အားလုံးကိုလည်း စစ်ဆေးပြီးပြီ။

နာဇီ ဂျာဇဝတ်ကောင်ကြီးများ အသတ်ခံရသည့်နေ့နှင့်
ဒေသအလိုက် ၎င်းတို့ ဘယ်မှာရှိ၍ ဘာလုပ်နေကြောင်း
ခိုင်လုံစွာ အထောက်အထား တစ်ပြိုင်နက်ပြောကြသည်။

‘လမ်းဆုံး ရောက်ပြီတဲ့။ ဒါပဲ...တဲ့။ ဂရက်စက အဲဒါ
ပြောလိုက်တယ်’

မာလင်က ဒိုင်ယန်း၏ တိုက်ခန်းထဲသို့ ပင်လာစဉ်
လိုက်သည်။

သူမက မီးဖိုထဲသွားပြီး အေးစက်သော ဘီယာနှင့်ခွက်ကို
ညှော်ခန်းထဲသို့ ယူလာပေးသည်။

‘ကျေးဇူးပဲ၊ အေး... ဂရက်စက ဒီအမှုကိုလိုက်တာ လမ်းဆုံး
ပြီတဲ့ကွာ၊ သူက အဲသလို ဖြစ်စေချင်တာပဲ’

မာလင် အကြီးအကျယ် ဒေါ်အတွက်နေသည်။
‘သူ သေသေချာချာ စစ်ဆေးဖို့စမ်းပေးတယ်လို့ကော နှုတ်
ပူဆွဲရတာ’

‘စာရင်းထဲက တယောက်မကျန် သူနဲ့အတူ စစ်ဆေးပြီး
အားလုံး ၉၂ ယောက်ရှိတယ်။ ထူဘင်ဂင်မြို့က ဘီးတပ်ကုလား

ထိုင်ခဲ့ နေရတဲ့ အဘားကြီးတယောက်နဲ့ လူတစ် ခု မျက်စိ
ကန်းနေတဲ့ အဘိုးကြီး တယောက်တောင် ပါသေးတယ်’

‘ရှင်...သူ့ကို ဆဲလိုက်သေးလား’
မာလင်က ဘီယာကို အားရပါးရ မော်ချုပြီး ပခုံးတုန်ပြ
သည်။

‘မဆဲနိုင်တော့ပါဘူး၊ ငါ့ခိုင်းတာ သူ လုပ်ပေးရှာသားပဲ
ဟာ။ ငါ စိတ်ဆိုးအောင်လုပ်တာ ရော့ချိုလိုမာ့ပဲ’

‘ဘာလဲ၊ လိုမာ့ပဲနဲ့ ရန်ဖြစ်ခဲ့ပြန်ပြီလား’
မာလင်သည် ဘီယာကို ထပ်မော် ပြီး အင်္ကျီကြယ်သီးဖြုတ်
ကာ လည်စည်းကို ကြမ်းပေါ် လှင့်ပစ် ချလိုက်သည်။

‘လိုမာ့ပဲက ငါ့ကို အိမ်ပြန်ခိုင်းလိုက်တယ်’
‘ကျွန်မလဲ နောက်ခြောက်ရက် ကြာယင် အိမ်ပြန်မယ်’

‘ငါက မပြန်ဘူးလို့ပြောလိုက်တယ်။ ငါက လိုမာ့ပဲအတွက်
တာဝန်ထမ်းနေတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး။ ခု...သူ အထက်လူကြီး
တယောက်ယောက်သိ ကြေးနန်းချိတ်ပြီး ငါ့ကို ပြန်ခိုင်းဖို့အိမ်နဲ့
စာထုတ်ခိုင်းနေတယ်။ ဒီ စာပဲ့လို့ပဲ ပြုတ္တာကြီးတွေ အားလုံး
ထုတ်တည်း ထဲညွှတ်တည်းပဲ’

မာလင်၏ ဘီယာ ကုန်သွားပြီဖြစ်၍ သူမက သောက်လက်ခ
ခွက်ကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးသည်။

မာလင် စိတ်ငြိမ်အောင်လုပ်ဖို့ သိပ်မလွယ်ပါ။
ခုတင်ပေါ်ခေါ်သွားလဲ ခဏပဲရမည်။

‘ဆိပ်စိတ်ခက်မကျပါနဲ့ အချစ်ရယ်။ လူသတ်သမားဟာ
 ကျွန်ုပ်တို့ ပြစ်ချစ်မှု ဖြစ်မယ်။ ဒီ အကျဉ်းစခန်းတွေမှာ လူတွေ
 အများကြီးပဲ ရှိခဲ့တာ။ အင်္ဂလိပ်ပြောတာ မှန်နိုင်တယ်’
 ‘ဒီကောင် သန်သက်ပါပြန်တာမှာ၊ ဘာ...ဘာမှန်လို့လဲ’
 ‘အတိတ်ကလေးတွေလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာလေ’
 မာလင်ခေါင်းထဲ၌ တွက်ချက်ပြန်၏။
 ‘ဟုတ်လို့မယ်၊ အင်း...ဟုတ်မယ်’
 ‘ချော့... သူ့ကို ဘယ်လိုမှ မိမိပြန်ဖို့ ခေါ်မရပါကလားနော်’
 ဟု ခိုင်ယန်းစိတ်ထဲ ညည်းတွားမိ၏။
 ‘ဒိုင်ယန်း ဘီယာရိုသေးလား’
 မာလင်က ပြုံး၍မေးသည်။

ကုန်ကိုင် စိတ်ဆိုးချင် သိုးမည်။ အနည်းဆုံး စိတ် အနှောင့်
 အယှက်ခံတာ ပြစ်သွားမည်။
 မာလင်ကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းသော၊ သူများ တကာ အာရုံ
 စိုက်အောင်လုပ်ကိုင်တတ်သော နိုင်ငံခြားသား လျှို့ဝှက်အေးကျင့်
 ကျွမ်းခြီးသည် အနောက်ဘာလင်မြို့၌ စတော့ ရှယ်ယာ ပွဲစား
 နယ်စွန်းရုံး အထောက်အပံ့ပြုပေး ဖန်ပြုထားသော သိအင်ဒီ
 နှင့် တည်ရှိသူကို မသိအပ်သလို၊ စိတ်ကြွားချက်မရပဲနှင့် ကြိုတင်
 အကြောင်းမကြားပဲနှင့် အသွယ်တကူ မြန်းစားကြီး ဝင်လာခွင့်
 မရဘဲ မရှိပါပေ။
 ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် ရိုင်းရိုင်းခြင်းဖြစ်၏။

မာလင်ကဲ့သို့ အမေရိကန် ပြေအောက် ဂိုဏ်းလူဆိုး
ထန်ဆန် သူလျှိုများကား ဤသို့ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့လုပ်တတ်
အဆန်းမဟုတ်ပါပေ။

ကားလ်ဂရက်စ် စိတ်မဆိုးပါ။

အံ့ဩသွားရုံသာရှိ၏။

မာလင်ကလည်း ယခင်ကနှင့်မတူ သိမ်လိမ်မှု မှု ဆ
သည် မဟုတ်လား။ ဂရက်စ်၏ ကိုယ်ပိုင်ရုံးခန်း အပြင် တ
စတော့ဈေးနှုန်းပြ စက်သံများ ဆူညံနေစဉ်၊ ဂရက်စ်
မာလင်အား စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် အကဲခတ်ကြည့်နေသည့်

‘ကျုပ်တော့ မယုံနိုင်တော့ဘူး’

‘ယုံလိုက်ပါကားလ်ရယ်။ ခင်ဗျားဆီက ကျွန်တော် အ

တညီလေး တခုကောင်းချင်လို့ ပါ’

မာလင်သည် တခါမှ ဤသို့ အောက်ကျ နောက်ကျ ဆေး
မျိုးနှင့် သူ့ကို မပြောခဲ့ဖူးသေး။ မာလင် ဘာတွေလှည့်စား
မလို့လဲ။

ဂရက်စ်၏ တပည့်တဦးက တံခါးကို ခေါက်ပြီး ရုံးခန်း
ဝင်လာကာ တယ်လီတိုက်ပ် ကြေးနန်းစာအစောင်ကို လာ
သည်။

‘ဘာ အရေးကြီးလို့လဲ’

မာလင်ကမေးသည်။

‘မကြီးပါဘူး။ သုံးစာတိုင်းပါ’

‘အိမ်ထိုင်ယား နိုင်ငံမှာ အာဏာသိမ်းမလို့ ကြံစည်
သတင်း။ လူပေါင်း ၁၀၃ ယောက်ပါတဲ့ ဆီးရီးယားခရီးသည်

အစောင့်ကြီးကစင်း ဗုံးဖောက် ပျက်ဆီးခံရတဲ့ သတင်း။ ဒါပဲ
အယ်။ ခင်ဗျားအသိ တယောက်မှ မပါဘူး’

ဂရက်စ်က ပြောလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပဲ ဒီမယ် ကားလ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော် ကို ထူး
ပေး ဖောင်း တယောက်အနေနဲ့ ကူညီပေးပေးပါ’

‘ဘာကံစွဲလဲ’

‘ဟို... ကံစွဲက ခင်ဗျားတို့ဆီက ဥပဒေရေးရာတွေ၊ သိမ်မွေ့တဲ့
အရာတွေမဟုတ်ပါ။ အကဲခတ်စမ်းမိုး လူမျိုး လူသတ် ကောင်
ဆချို့က ကျူးလွန်ခဲ့တာလို့ ကျွန်တော် ယုံဆဲသားတယ်ဗျာ’
မာလင် ရူးသွားပြီလား။ သက်သက် နောက်ပြောင်တာလား။

‘အကဲခတ်စမ်းမိုးတွေ ဟုတ်လား’

‘တကယ့် အကဲခတ်စမ်းမိုးတွေ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။ ခင်ဗျား
ဒီလောက် မတုံးသေးပါဘူး။ နိုင်ငံခြားသားတွေထဲက တမျိုးမျိုး
ပေါ့ဗျာ။ ဂျာမနီပြည်ဆောင်စုသမ္မတနိုင်ငံကို မေလ(၁)ရက်နေ့
နံနက် ၅ နာရီ... ဖာမ်ဘတ် အကျဉ်းထောင် လူသတ်မှုဖြစ်တဲ့ ရက်ကြား
နံနက် ၁၀ ဝက်လားနဲ့ နိုင်ငံခြားသား ဆရာဝန်၊ ဒါမှမဟုတ် ဓာတု
ဗေဒ ပညာရှင်တွေ။ ယောက်ျား။ ကော်ကားရှင်းမျိုးနွယ်(လူဖွဲ့
တဦး) အသက် ၃၀ နဲ့ ၄၀ ကြား ငိုရမယ်ဗျာ’

အင်း... စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပြီ။ လူသတ်ဖိတ်
ရှိသော နိုင်ငံခြားသားတစ် ဝှုးပေါင်းကြံစည်ပြီး ဤလူသတ်မှု
များကို ကျူးလွန်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကားလ်ဂရက်စ် လက်ခံ
ယုံကြည်နိုင်သည်။

‘အိမ်ထိုင်လူစား သိပ် မများနိုင်ဘူး’

မာလင်က ထပ်ပြောသည်။
'ကျုပ် မသိဘူး။ အဲဒီအချိန်က ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်
အများဆုံးလာတဲ့ ရာသီဦးပဲ'

'စိတ်ရောဂါပညာရှင်တွေ၊ ဦးနှောက်ပါဂရုတေးအခြေ
ရောဂါပညာရှင်တွေ ဟေ့ လူတွေ ထည့်မထွက်နဲ့ဗျာ။ ဒီလို
လူသတ်နည်းမျိုးတွေ လုပ်နိုင်စွမ်းရှိမယ်လို့တွေ့ကိုပဲ ရွေးကြည့်
ခင်ဗျား ဒီလောက်တော့ လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်'

ဂရက်ဒ်က စဉ်းစားပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။
'ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားလုပ်ငန်းရုံးမှာတော့ မှတ်တမ်းတွေရှိမှာ
ပဲ။ ဒီမှာ ပညာရှင်တွေ စည်းဝေးပွဲတွေ ဘာတွေ ရှိခဲ့မှာပါ'

'ရှိတာပေါ့ဗျာ။ ဇွန်လကုန်တုန်းက ကျွန်တော် ဘာလင်ကို
ရောက်ရောက်ချင်း အဲဒီမှာ စည်းဝေးပွဲတခုရှိခဲ့တယ်။ အဲဒါ
ကို ပြန်စစ်ဆေးကြရအောင်လားဗျာ။ လုပ်ပါဗျာ'

'ဒီမယ် မစ္စတာဂရက်ဆာမင်းခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော်နဲ့က သူငယ်
ချင်းတွေ မဟုတ်ဘူးဗျာနော်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေထက်ထက်ပဲ။
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အင်္ဂါရပ်တွေက မဟာမိတ်တွေ။ ကျွန်တော်တို့
နှစ်ယောက်က သူငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်ဘူး'

'မုန့်ပါတယ်ဗျာ။ ကဲ... ဒီဟာလေးတခု လုပ်ပေးမိန်းမ။
ဒီအတွက် ကျွန်တော် ခင်ဗျားရဲ့မဟာဂေလုံးဦးကြီးကို တသက်
မထေ့ပါဘူး။ နေ့ခင်း ခင်ဗျားလိုတာရှိလဲ လာခိုပီးပါဗျာ။ လုပ်ပေး
ပါမယ်'

ဝရီးသွားလုပ်ငန်းရုံးနှင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် ထိန်းသိမ်းရေးရုံး
မှ လူများ ဤကိစ္စကို ပြုလုပ်ပေးကြမည်။ ဘဲအပ်ဒီအဖွဲ့မှ ဘာမှ

လုပ်ပေးစရာ လေ့။ ဖုန်းနှစ်ကြိမ်သုံးကြိုင်ဆက်လိုက်ရုံနှင့် ပြီးနိုင်
သည်။ ကံကောင်းလျှင် ဂရက်ဒ်သည် တစ်ခါခါ ချွတ်ယွင်းသွား
သော် မိမိအပြစ် လွတ်စေရန် မည်သည့်စာရွက်စာတမ်းပေါ်၌မှ
ရေးမှတ်ခြင်းများ မရှိအောင် ပြုလုပ်နိုင်သည်။

'ခုဟာက ခင်ဗျားရဲ့ အေဂျင်စီ (စီအိုပီအေ)က တောင်းဆို
တာလား'

'ဟုတ်ပါတယ်'
မာလင် ခြေောင်လိမ်လိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ ဟာရ်ဂက်ဆာမင်။ ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ
ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်။ ဒါ အလုပ်သဘောသက်သက် နော်။
နို့ဖို့ ယပ် မလုပ်ပေးဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တွေကို
ကျုပ် ဘယ်တော့မှ သိပ်ပြီးအဝင်ကျလွတာမဟုတ်ဘူးဗျာ'

'အေးပါဗျာ။ သိပါတယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အပြစ်
မဆိုပါဘူး။ ခင်ဗျား ကျေးဇူးလဲ မမေ့ပါဘူး'

ထိုနောက် မာလင်သည် ဂရက်ဒ်၏ ရုံးမှ တွက်သွားသည်။
ဂရက်ဒ်က ဖုန်းနှစ်ခုစရာဆက်သည်။

ဘုန်းခင်တာလုပ်ပြီးပို့မှ စာရေးစာဆိုများနှင့် တွန့်ပျာဏာ
အချက်အလက် စီစဉ်သူ ပညာရှင် များသည် ခွန်နုခိုအတွင်း
ဂရက်ဒ်ထောင်းခံသော ကိစ္စကို ဆောင်ရွက် ပေးကြလေသည်။
ခင်းတိုသည် ဤအလုပ်နှုန်းပတ်သက်၍ ဘာမှအကျယ်စာဝင့်
မသိကြ။ နေ့စဉ် ပုံမှန် ဝတ္တရားများ၏ တစ်ထိတ်တိုင်း မျှသာ
သဘောပိုက်ကြလေသည်။

အာနက်စိဘယ်လားအဖို့ ဂရုစိုက်စရာအများကြီး ရှိနေသည်။
အင်းနာ နွားနို့ထုတ်ဝယ်နေစဉ် ယူပစ်အခင်းတွင် အယ်တာ
တမောက်ကည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အယ်တာများကို သူ့ပြုကြည့်
သည်။ သူ ဝက်အုပ်မိသည်။ အင်းနာကို လှုပ်ခွဲနေသောကြောင့်
သူ့ဒီဇိုက်က တချိုးပြောင်းလဲသလို ရှိ၏။

ဤ လူသတ်ကောင်ကြီးများအား ဆုံးမအပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်း
မှာ သူ့အာဝန်ဖြစ်သည်။

ကိုသော် သူ့စာရင်းတွင် ကျန်နေသေးသောကိုးဦးမှာ သူ့
အဖို့ သူ့စိမ်းတရံဆံများနယ်ဖြစ်သည်။

ငရဲသားများနှင့်မတူပဲ တစ္ဆေထရဲများနှင့် ပိုကုလားသည်။
ယခုအချိန်သည် စဉ်းစားတွက်ချက် ချိန်ဆရန် ကာလ ဖြစ်
သည်ကား ခွဲဟု မဖြစ်သင့်ပေ။

အန္တရာယ်ကြီးမားလှသော သူ၏စီမံကိန်းကြီးကို ဆက်လက်
အကောင်အထည်ဖော်သည့်အခါ အပ်နာ ဘာများ ဖြစ်လာဦး
မလဲဟု စဉ်းစားသည်။

- သူ... အဖမ်းခံရမလား။
- အသတ်ခံရမလား။
- သူမကို တယောက်တည်းထားရန်ခံရမလား။
- သူ့စီမံကိန်းကို ယခုရပ်ဆိုင်းလိုက်လျှင် သေဆုံးသူ များက
သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ကြမလား။
- တံခါးသောဖွင့်သံ ကြားရသဖြင့် အယ်လာသည် သူ၏
အေးတက်ချီကေ့ပ်ကို သော့ပိတ်ပြီး တံခါးပေါက်သို့ မျက်နှာမူ
ထား လိုက်သည်။

သူမအားမြင်ရခြင်းသည် စိတ်ချမ်းဝေ ပြည့်စုံရာ ကောင်း၏။
အဲဒါ ခေါ်ထိတ်တို့ မျက်ပြယ်သွား၏။

ထိုအက သူ့၊ ဆိပ်ပျော် သွားစဉ်၊ သူသည် ယူပစ်အဖို့
အပြောင်းအလဲ အိပ်မက်ပုံ အလေးနယ်ချဲ့နေမိသည်။

နေ့ကနေ့မနက် သူ မုတ်ဆိတ်ပိုတ်ယင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အခု
ဖြစ်သည်။

နိဂုံးနှစ်ကယ်အကြောင်းတွင် သူမ ကော်ဖီ လာခွဲပေးစဉ် သူ
ပြောလိုက်သည်။

‘ငါ ခရီးသွားဦးမယ်၊ နှစ်ရက်လောက် ကြာမယ်’

‘ကျန်မပါ လိုက်ခဲမယ်’

‘ဟင်အင်း... မလိုက်နဲ့၊ အလုပ်ကိစ္စမို့ ပါ။ ငါ့စာအုပ် ကိစ္စပါ။’

‘နေနေည ငါ ပြန်ဆုတ်မယ်’

သူမ ပြုံးပြသည်။

‘အယ်ကိုသွားမှာလဲ’

‘မြူးနစ်ကို’

သူ့အမုန်အတိုင်း မပြောပါ။

သူသည် ဂူဝမ်းပန်းချီသွဲသူများ နှစ်ခြိုက်သည့် မြို့ငယ်လေး
အခုသို့ သွားမည်ဖြစ်၏။

မြူးနစ်မြို့ကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ၎င်း၏မြောက်ဘက် (၁၂) မိုင်
အကွာတွင် ရှိသော မြို့ဟောင်းကလေး တခုပါ။

နာမည်က...
‘ဒါချောင်း’... တဲ့။

ထရပ်ကားများသွားလာနေသည်ကို တွေ့ တွေ့ကြည့်နေမိလေသည်။

ထိုသည် ရထားဘူတာရုံသို့ဆက်၍ မောင်းသွားသည်။ မရုဒင် စတတ်မြို့ ကလေးမှ မထွက်ခွာပီကတည်းက သူ့ ဝိတ်ကိုပိုင်းဖြတ်ခဲ့၏။ သူ့ မိဘများသည် အကျဉ်းစခန်းသို့ နွားတပ်သည် ရထားတံ့များဖြင့်ရောက်လာခဲ့ရသည်။ ယခု သူလည်း ရထားဖြင့်ပင် သွားမည်။ ဘာကြောင့်မှန်း သူ မသိ။

လေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာဆိုတာ မဖျက်စကောင်းဟု သူ့ ယူဆမိသည်။

သူ့ စီးရမည့် ရထားမှာ 'အမှတ် ၂-အက်စ်-တန်း' ရထားဖြစ်သည်။

ပဲဘာပတ်စင်မြို့သို့သွားမည့် လော်ကယ်ရထားဖြစ်သည်။ ရထားခက အပေါ်ကန် တပေါ်လာသာ ပေးရသည်။

ရထားစီး ခရီးထည့်စားများစုမှာ ဒေသခံများ ဖြစ်ကြသည်။ ဒါချောင် လူ့ယတ်ကရံဟောင်းကြီးကို လာကြည့်လိုကြသော ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်ထူးများစုမှာ တာသားကော့ ပျို၊ ရုံဖြင့်

ရှင်းလင်း ပြောပြတတ်သော လမ်းညွှန်များ ပါလာကြသည်။ တတ်စကားများဖြင့်သာ သွားလေ့ရှိတတ်သည်။

ခေတ်မီ ကျယ်ဝန်း သန့်ရှင်းသော ရထားပေါ်တွင်ကား ဂျာမန်ဘာသာစကားဖြင့် ပြောဆိုသံများကိုသာ ဖယ်လာကြားနေရသည်။

၂၅ မိနစ်အားမျှ မီးပြီးနောက် ရထားပေါ်မှ ဆင်းကာ ဒါချောင်သို့သွားမည့် တတ်စကားတစ်ပေါ်တက်သည်။

အခန်း [၄၃]

မြူးနှစ်မြို့ရှိ မြို့တော်ခန်းမအသစ်ကြီး အခါတွင် ဘယ်လောက် မော်တော်ကား ထိုးရပ်လိုက်သောအခါ နေ့လယ် တနာရီခန့် လေပြီ။

သူ ဖိုက်လုံးဝ မဆာသေးချေ။

သို့သော်... သူ၏ အသိစိတ်က ခိုလှုံခြုံရန် အမိန့်ပေးနေသည်။ ထို့ကြောင့် မြူးနှစ်မြို့ရှိ သက်တမ်းအရှည်ဆုံး ဆီယာထိုင်ကြီးဖြစ်သည့် ဦးနှစ်ဆယ်လ်သို့ ပိန်းစဘရုတ် ကမ်းကိုဖြတ်ကျ၍ လျှောက်သွားသည်။

စားသောက်ပြီး၍ သြဂုတ်လ၏ နေ့လယ်ခင်း နေရောင်ခြည် အောက်သို့ပြန်ထွက်လာသောအခါ ဘယ်လာသည် မိမိအား အချိန်မရွေး ဝင် တိုက်သတ်နိုင်သည့် မော်တော်ကားများနှင့်

အထိမ်းအမှတ်တို့က ဖြစ်သည်။ (လိင်စင်နီမာတ် မဟုတ်) အပေရိုကန်စပ် ၃၀ နေ့ပေးရမည်။

ဒါ့အပြင်... ဝါချောင်းတို့ကဖြည်းဖြည်းနီးလာလေ။ သူ့ဖိုခွဲ အင်အားကောင်းလာလေပြစ်သည်။ သူ့ဖို ဖို အား ကောင်း လာ အောင်လည်း မိတ်ခတ်သွင်းထားသည်။

သူ့အိပ်မက်ပင်မပေးရုံပဲ သော အိပ်မက်သုံး ကြီး များ ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်နိုင်ရန် အတွက် သူ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသည်။ သို့တော့... သူသည် အဖြူရောင် ဆိုင်းဘုတ်ဝယ်လေးကို မြစ်မြစ်ချင်း တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

အကျဉ်းစခန်း...
ဆိုင်းဘုတ်မှာ ထိုသို့ရေးထား၏။
'အို...ဘုရား... ဘုရား'
ဘယ်လာ ရေရွတ်မိ၏။

ထိုအသံကြားသဖြင့် သူနှင့်အတူ ဘတ်စ်ကားပေါ်မှဆင်း လာကြသောသူများက လှည့်ကြည့်သည်။ သူတို့က ငါးယောက်။ ကယ်လီဖိုးနီးယား တက္ကသိုလ် (လော့ဒ်အိန်ဂျလိစ်မြို့) ဟူသော စာတန်းမပါသည့် တီရှပ်ဝတ်ထားသော ကောလိပ်ကျောင်းသား လေး နှစ်ယောက်။

သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် ပြင်သစ်လူမျိုး ဗနီးမောင်နှံ။
လက်ကိုင်ကြိမ်တုတ်တချောင်းနှင့် လမ်းလျှောက်ရသူ ပိနီပိနီ
ခေးခေး အဘိုးအိုတယောက်။
'ခင်ဗျား...ဂျာမန်စကား ပြောတတ်လား...နောင်ကြီး'

အရပ်မြင့်မြင့် ကောလိပ်ကျောင်းသားလေးက သူ့ကိုမေး သည်။

ဘယ်လာက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။
'ဒါဖြင့်...ဟောတိုက စာရေးထားတာ အာတွဲလဲ'
'အထိမ်းအမှတ် အဆောက်အအုံ...တဲ့'
ဘယ်လာက ဘာသာပြန်ပြသည်။

သူတို့က ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီး ဂိတ်ဝသို့လျှောက် သွားကြသည်။
အပြင်ဘက်မှကြည့်လျှင် အကျဉ်းစခန်းသည် ပြောင်းလဲမှုမရှိ ပါချေ။

ပေ ၉၉၀ ကျယ်ပြီး ၁၉၈၀ ပေရှည်လျှားသော ခြံဝင်း ကြီးကို ယခုတိုင် ကုန်ကရစ်နှင့် သံဆူးကြီးများဖြင့် ဝန်းရံထား သည်။ ခြံဝင်း၏ အပြင်ဘက်နားတွင် လူများကိုမီးလောင်တိုက် သွင်းရုံသတ်ခဲသော မီးပုံကြီးလေးခုရှိသည်။

ပြောင်းလဲသွားသောအရာတစ်ခုခုရှိသည်။
ဂိတ်ဝတွင် လက်နှက်ကိုင်အစောင်စင်သားများမရှိပါ။
လူပုတ်မာ အက်စ်အက်စ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များအစား အစိုးရလခ စား မိန်းမငယ်ကဦးသည် လမ်းညွှန်စာအုပ်လေးများကို ၁၅စင် နှုန်းစီဖြင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာရောင်းချနေ၏။

ကယ်လီဖိုးနီးယားမှကောလိပ်ကျောင်းသားလေးနှစ်ယောက် သည် လမ်းညွှန်စာအုပ်တစ်အုပ်ဝယ်ပြီး ရင်း 'အထိမ်းအမှတ်' အဆောက်အအုံကြီးထဲသို့ဝင်သွားကြသည်ကို ဘယ်လာ ဝေ့ရွရ သည်။

‘ရှင်တို့...ရှင်ရှင်မမိလိုက်ကြတော့ဘူး၊ ခုပဲပြီးသွားတယ်နဲ့’
ကိတ်ဝေမှ ဒီနီးမပျိုက ပြောသည်။

‘အာရှပ်ရှပ်လဲ’
ဘယ်လာက မေးသည်။

‘ပြသကျိန် နှစ်ဆယ်ငါးမိနစ်စာပဲ ရှိတယ်။ အင်္ဂလိပ်လိထော၊
ဂျာမန်လိုပါ အသံသွင်းထားတယ်။ နေ့တိုင်း ၁၁ နာရီနဲ့ ညနေ
၃ နာရီ နှစ်ကြိမ်ပြတယ်။ ဒီစင်ဘာ ၂၄ ရက်နေ့နဲ့ နှစ်သစ်ကူး
နေ့ မတိုင်ခင် နေ့စဉ်တိုင်းတော့ မိပိုင်ရှင်ကို ဘယ်တော့မှ
ပြလေ့မရှိဘူး။ အဲဒီရက်တွေဆို ကျွန်မတို့ ပိတ်တယ်လေ။ အခမဲ့
ပြတာပါ’

မုတ်တက်မိနေသော ဘယ်လာသည် သူမအား ဖြတ်ကျော်၍
လျှောက်သွားသည်။ အခဆောက်အအုံအဝေးများများမှာ ကွယ်
ပျောက်ကုန်လေပြီ။ အမေရိကန်များကပဲ ဖျက်ပစ်ခဲ့သလား။
သို့မဟုတ် ဂျာမန်အစိုးရကပဲ ရှက်လွန်း၍ ဖျက်ပစ်သလား။
တန်းလျားများ အားလုံးကို ဖျက်ပစ်ပြီး ပုံစံဆပ်တူ တန်းလျား
ဆောင် အသစ် နှစ်ခုကို ညှိသည်များ လေ့လာနိုင်စေရန် ပြန်
ဆောက်လုပ်ပေးထားသည်။

ဘယ်လာသည် ထိုတန်းလျားတခုဆီသို့ ဝင်သွားပြီး လူမရှိ
သော အဆောင်၏အတွင်းပိုင်းကို ဝေးကြည့်နေသည်။

အခန်းကြီးထဲတွင် ဘယ်လာ မြစ်ဖူးနေကျ ယူနိုဖောင်းဝတ်
ထားသည့် အချိုးမဝသော အကျဉ်းသားများကို ဖြတ်ကန် တွေ့
လိုက်ရသည်။

ပြီးတော့ ပျောက်သွားသည်။

ဘယ်လာသည် ကွင်းပြင်ကြီးကိုဖြတ်၍ ပြတိုက်သို့သွားသည်။
လက အုပ်ချုပ်ရေးရုံး ဖြစ်သည်။

လေတိုက်သံက မိနီးမေ၊ ယောကျ်ား၊ ကလေး ထောင်ပေါင်း
များစွာတို့ ဝေဒနာခံစားနေရ၍ ညည်းတွားသံများနှင့် ကူလူ
သည်။

ဟုတ်သည်။ ဒီအတိုင်းပါပဲ။

ဘယ်လာ အသက်(၃)နှစ်သားအရွယ်တုန်းကပေါ့။
သေနတ်သံများ။ အမြောက်ပစ်သံများ။ စက်သေနတ်သံ။
အဓိကအပစ်ဖောက်သံ။ လူအော်သံများ။ အင်ဂျင်စက်သံကြီး
များ။

ဒါတွေ နားမခံနိုင်အောင် ကြားခဲ့ရသည်။

နာဇီအကျဉ်းစခန်းကို အမေရိကန်သံချုပ်ကားကြီးများ ထိုး
ခောက် ဖျက်ဆီးသိမ်းပိုက်ခဲ့စဉ်က ကြားခဲ့ရသော အသံဖလံများ
ကား အံ့ကြူနှယ်၊ မယ့်နိုင်ဖွယ် ကောင်းလှသည်။

ဘယ်လာသည် အခလောင်းများ စုပုံ မြှုပ်နှံခဲ့သည့် ဧရာမ
ကွင်းကြီးကို ငုံ့ကြည့်နေသည်။

ဟောဟိုမှာ...သူ့ အမေ၏မျက်နှာပါကလား။

ဟောဟိုက လက်တွေ့က သူ့ အဖေရဲ့ လက်။

သံချုပ်ကားများ၏ တီးလိမ့်သံ၊ စက်သံများသည် အခြား
အသံဖလံများ အားလုံးကို လွှမ်းမိုးသွားသည်။

ဟော...သတ္တု သတ္တု၊ ကော်ပိုကြီး တွားကန် ပေါ်လာပြီ။

သံချုပ်ကားပေါ်မှ စစ်သားများကို မြင်ဖူးသလိုလိုရှိ၏။ သူတို့
နာမည်များကို သူ မမှတ်မိတော့။

ဘယ်လောကလေးသည် အနီးရှိ အကျဉ်းသား တန်းသွား
တခုသို့ လက်ညှိုးထိုးပြရာ အမေရိကန်စစ်သားတဦးက အမေ
ပြတင်းပေါက်မှ လက်ပြောင့် သေနတ်သမားတဦးအား ပစ်ခတ်
လိုက်၏။

အားလုံး ရပ်ဆိုင်းသွား၏။

ဘယ်လောက နောက်ကြောင်းပြန် အတွေးမျှင်များ တုံးတံင်
ပြတ်သွားသည်။

ဒေါက်တာဘယ်လောသည် ပြတိုက်ဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး
ကမ္ဘာ့လှည့်ခရီးသည်များနှင့် လမ်းပြတို့ကို တွေ့သဖြင့် အခြား
တဘက်သို့ လှည့်သည်။

အတိတ်မှ ဓာတ်ပုံများနှင့် အောက်မေ့ဖွယ် ပစ္စည်းပစ္စယများ
ကို သူ သွားကြည့်ရန် မလိုတော့ပါ။

ကက်သလစ် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးသို့ လမ်း ကြည့် သည့်
အခါ တဘက်စီတွင် ပရိတ်စတင့်ဘာသာ ဘုရား ကျောင်း နှင့်
ဂျူးဘုရားကျောင်းတို့လည်း ရှိကြသည်။

နာဇီများသည် ဘာသာမရွေး ယောက်ျား မိန်းမအားလုံးကို
သတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်။

ကလေးတွေလည်း ပါသည်။

ကလေးတွေ ထုနှင့်ချီ၍ ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဟော... ကက်သလစ် ဘုရားကျောင်းထဲမှ ခရီးသည်များ
ပြန်ထွက်လာကြသည်။

တကယ့်လူတွေပါ။ စိတ်ကူးထဲက မဟုတ်။ သူတို့သည် လမ်း
နည်းတူ မျက်နှာအနည်းငယ်မိုင်နေကြ၏။

ဘယ်လော၏စိတ်ထဲ၌ ကြားနေရသော အော်ဟစ်ညည်းတူး
သံများကိုတော့ သူတို့ ကြားနိုင်စွမ်းမရှိပါ။ သို့တစေ သူတို့
အနည်းငယ် စိတ်ထိခိုက်သွားကြပုံရ၏။

သူတို့သည် လမ်းပြ နောက်မှ စိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်သွားကြ
သည်။ မယ်သီလရပ်တပါးကတော့ အသံမထွက်ပဲ ငိုနေသည်။
သူမ လက်ကိုင်ပင်လေးနှင့် မျက်ရည်သုတ်သည်ကို ဘယ်လော
မြင်ရသောအခါ အဝီနဲ့အား သတိရသည်။

ဘယ်လော မျက်လုံးမှိတ်လိုက်သည်။

အမေရိကန်စစ်သားများ သံချပ်ကားပေါ်မှ ဆင်းလာကြ
သည်။ ခပ်ငယ်ငယ် စစ်သားတယောက်က ကောင်လေးအား
စာအုပ်တအုပ် လက်ဆောင်ပေးသည်။ ထိုစစ်သားသည် လက်
ဖြောင့် သေနတ်သမားအား ပစ်သတ်ခဲ့သူဖြစ်၏။ အခြားစစ်သား
ကြီးတဦးက စီးကရက်ဗူးများကို လှမ်းပေးသည်။

စစ်သားများသည် သံချပ်ကားကြီးဖြင့် ဆက်လက် ထွက်ခွာ
သွားကြသည်။ ကောင်လေးကို လက်ပြ နှုတ်ဆက်သွားကြသည်။

ကောင်လေးတယောက်သည် ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

တယောက်တည်း...။

ဘယ်လော သတိ ပြန် လည် လာသောအခါ ဒေါ်ချောင်းမြို့သို့
ဝင်လာပြီဖြစ်သည့် အတ်(စ်)ကားပေါ်၌ ပါလာကြောင်း သိရှိ
သည်။

သူ ခရီးလွန်သွားပြီလား။

ဟင့်အင်း... ဘူတာရုံက ရွှေ့နားမှာပဲ။

အမေရိကန်ကောလိပ်ကျောင်းဆားနှစ်ယောက်လည်း ဆူနှင့်
 အတူ တတ်(စ်)ကားပေါ်မှ ဆင်းကြသည်။
 'ပွဲတော်သွားမလို့လား'
 တယောက်က မေးသည်။
 'တာပွဲတော်လဲ'
 'ဒီည စမယ်လေ။ ဒါချောင်မှာ နှစ်စဉ် လုပ်နေကျ အထိမ်း
 အမှတ် ပွဲတော်ကြီးပေါ့။ ရိုးရာ အဝတ်အစားတွေနဲ့ စားကြ
 သောက်ကြ ဘိယာစုပ်ကြ။ ပြီးတော့ နွားပြိုင်ပွဲလဲပါသေး'
 တယ်လာက အကျဉ်းစခန်းကို ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။
 မိုဝ်ပေါင်းများစွာ စားကွာကျွန်ရစ်ခဲ့ပြီ။
 အလောင်းမြှုပ်နှံသော တွင်းကြီးကို မမြင်နိုင်တော့ပါ။
 သူ့တာလုပ်ရမည်ကို သိ၏။ အင်နာသည်မိမိအပေါ် နားလည်
 ပါစေဟု မျှော်လင့်မိသည်။
 တယောက်ပဲ ကျန်တော့သည်။
 'နွားပြိုင်ပွဲ...ဟုတ်လား။ နေပါစေတော့ဗျာ၊ ကျုပ် ဘာလင်
 မှာ ချိန်းထားတဲ့ ကိစ္စတခု ရှိသေးလို့'
 သည်တယောက်ပြီးလျှင်တော့ အင်နာနှင့်အတူ ငြိမ်းချမ်းစွာ
 ပေါင်းသင်းနေထိုင်တော့မည်။
 ထုစဝင်ကြေးကို ပေးဆပ်ပြီးပြီဆိုပါစို့။
 သူမအား မြူးနစ်မြို့မှ နေ၍ ဖုန်းဆက်မည်။
 ထိုနောက် ဘာလင်သို့ သွားမည်။
 'နောက်ဆုံး' လုပ်အတွက်။
 နောက်ဆုံးနှင့် အကြီးမားဆုံးတာဝန်အတွက်။

တယ်လာ ရထားပေါ်တက်သည်။
 ဤကိစ္စပြီးလျှင် သူ ရုပ်နားတော့မည်။
 တွင်းကြီးထဲ၌သေဆုံးသွားရသူတို့သည် မိမိအပေါ် နားလည်
 ခွင့်လွှတ်ကြတန်ရာ၏။
 ထိုသတ်ရခြင်းကို သူ မငြိုးငွေ့ သေးတော်လည်း အင်နာနှင့်
 အတူ လုံခြုံစောလမ်းစွာ နေထိုင်ချင်လှပြီ။
 တယ်လာဘယောက်တည်း ပြုံးလိုက်၏။
 အလုပ်ထဲ၌စိတ်မပါသောပြည်သူ့ ဝန်ထမ်းများနှင့်ဦးနှောက်
 မရှိသော စက်ကိရိယာများက သူ့ကို ခြေရာမီလိုက်ရှာဖွေနေ
 ခြောင်း သူ မသိရှာပေ။
 တယ်လာ၏ ရန်သူမှာ ဂျာမန်အကျဉ်းထောင်များမှ ထောင်
 စောင့်များ မဟုတ်တော့ပါ။
 ထောင်များကို သတ်ပေးဦးစေခံထားသည့် ဘီအင်ဒီအဖွဲ့
 လည်း မဟုတ်တော့ပါ။
 ဆူနစ်ရန်သူကား မိုနစ်တိုင်း မိုနစ်တိုင်း သူ့အား အမိလိုက်
 လာနေသော ကွန်ပျူတာများပင်ဖြစ်လေသည်။
 တယ်လာကို ဖမ်းဆီးရန် ပြန်ကြက်မျှထားသော ပိုက်ကွန်
 ကြီးကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဆွဲယူလိမ်းဆည်းလျက်ရှိပြီ။

အခန်း [၅၅]

‘ကျွန်မ မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး’
 လေဆိပ် အဆောက်အအုံ၏ ဂိတ်ဝ အမှတ်(၄) သို့ အလျှောက်သွားကြစဉ် ဗိုလ်သန်းက ပြောလိုက်သည်။
 ‘မင်းကို ငါ့ဘာမှ မလုပ်ခိုင်းပါဘူး။ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက သိလိမ့်ရော့ခင်ဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ငါ့ ဘာလို့ချင်တယ်ဆိုတာ ပြောပေးရုံပါပဲ’
 မာလင်က ပြောသည်။
 ‘သိလိမ့်ရော့ခင်က ရှင့်ကို သိပ်ဖုန်းထား’
 ‘မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ ငါ့ကို သိပ်သဘောမကျခဲ့လောက်ပါ။ မှန်တော့ မဖုန်းပါဘူး။ သူ့ လုပ်ပေးမှာပါကွာ။ ဒီမယ် ဂရုတစိုက်ကလဲ ငါ့ကို သိပ် ကြည့်လို့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါ့ကို ကူညီတယ်။ စေတနာ ထားတယ်။ ပထမဆုံး နာဇီ

ဆတ်မှုမတိုင်ခင် ရက်သတ္တ ငါးပတ်အတွင်း ဆနောက် ဂျာမနီနိုင်ငံကို ခိုခင်းခြားသွား ဆရာဝန် ချွန်ကုန် မောင် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြောင်း သိရတယ်။ ဒီထဲက မိန်းမ ဆရာဝန်၊ ဝိသိယရာဇာ ကို ဆရာဝန်နဲ့ ဆုံပြု လွှားကျိုး ဆရာဝန်ဆွေကို ဖယ်လိုက်ယင် ဒုဆယ်လ်ဒေါ်မြို့မှ ပြစ်ပွားတဲ့ နောက်ဆုံး လူဆတ်မှု ကျူးလွန်ချိန်အထိ ဒီနိုင်ငံထဲက လုံးဝ ပြန်မထွက်သေးတဲ့ ခေမာကျိုး ဆရာဝန် (၆) ယောက်ပဲ ရှိတယ်။ ဒီတော့ ငါ့အဖီ အခင်လိပ် ဆရာဝန်နဲ့ ယောက်၊ မတောင်အဖေဖိုက အပူပိုင်းဒေသ ဆိုင်ရာ ဆရာဝါကျမ်းကျင့်သူ ဆရာဝန်နဲ့ ပြင်ဆင်လှူမျိုး ကူးလော်ဆရာဝါ ကာကွယ်မှု ကျွမ်းကျင်သူ နှစ်ယောက်ကို ငါ့ စစ်ဆေးလိုက်ဦးမယ်။ ငါ့ မင်းကို လုပ်ခိုင်းချင်တာက...

‘အမေရိကန် ဆရာဝန် တဦး ပြစ်တဲ့ နယူးယောက်မြို့က ဒေါက်တာ အာနက်စ် ဘယ်လားပဲ မဟုတ်လားရှင်။ ဒီဟာကို ရှင် ပြောတာ ခုနစ်ခါရှိသွားပြီ။ ကျွန်မအလုပ်လဲ မဟုတ်ဘူး။ ရှင့်အလုပ်လဲ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါက စီအိုင်အေရဲ့ အလုပ်ပါ’
 ‘မင်းလဲ ဒီစကားပြောတာ (၁၇) ကြိမ် ရှိသွားပြီ။ လေပါကွာ၊ တောင်းပန်ပါတယ်။ ကနေဒါလေဆိပ် ရောက်ရောက်ချင်း ဖရော့ခင်ဆီ ဖုန်းဆက်ပေးပါ။ ပင်တဂွန် စစ်ဌာနချုပ်က ချွန်ကို ဆက်လိုက်လဲ ရတယ်။ ဒီ ဘယ်လာဆိုတဲ့ ဆရာဝန်က စစ်မှုထမ်းချင် ထမ်းခဲ့ဖူးမှာ ကွ’
 ‘ခူဒင်ကလဲ ရှင့်ကို သိပ် ကြည့်လို့ မရပါဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင် ရှင့်ပြောဖူးတယ်’
 မာလင်က သူ့ ဆေးပြင်းလိပ်ကို ပြန်လည် မီးညှို့သည်။

‘ဒါက သူ့အကျင့်ပဲကွ။ သူက သူများကို သိပ်ကူညီချင်တဲ့ လူ။ ကဲ....ပြည်ထဲရေးဌာနက ဘီလ်ဖရော့စ်နဲ့ ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနက ရှုဒင်နော် မမေ့နဲ့၊ ဟုတ်လား’

‘ဟင်္တိုအင်း....ကျွန်မ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မလုပ်ပေးဘူး။ ရှင်သီ တယ်တော့မှ ပြောင်းလဲမယ့်လူ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မ မျှော်လင့် ချက် လုံးလုံး မရှိဘူး’

‘ဪ...အချစ်ရယ်။ အားလုံးအဆင်သော်သွားမှာပါကွယ်။ မင်းကို ငါ သိပ်ချစ်တာပဲ။ အရှုံးအမှားချစ်တယ် သိလား’

‘ကျွန်မသာ အရှုံးပို့ ရှင်နဲ့ ပတ်သက်မိခဲ့တာ မှားတာပဲ။ ရှင်ဟာ ကောင်းကောင်း ချစ်တတ်သလောက် အသုံးမကျတဲ့သူ တယောက်ပဲ’

မာလင်က သူမအား လေးစားမြတ်နိုးမှု အပြည့်နှင့် ကြည့် လိုက်သည်။

‘ငါ အမေရိကန် ပြန်ရောက်တဲ့အခါ တို့နှစ်ယောက် ပြန် ပေါင်း ထုတ်လဲ ရဦးမလားဆိုတာ စမ်းကြည့်ရအောင်နော်’

ဒိုင်ယန်းက သူမ လက်ကိုင်အိတ်နှင့် ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် လေယာဉ်ပေါ် တက်သည်။ နေ့သယ် မှုန်းတည့် ၁၂ နာရီတွင် လေယာဉ်ထုတ်ခွာသည်။

အနောက်ဘာလင်မြို့သို့ ဘယ်လား ပြန်ရောက်ဖို့ သွားခဲ့သည် မှာ နာရီပေါင်း (၆၁)နာရီ ရှိသွားပြီ။

* * *

မှန်ကန်စွာရို ထိုးခါနီးတွင် ဟိတ်ကန် ဟိုတယ်ရှိ မာလင်ထံ ဖုန်းလာသောကြောင့် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွားသည်။

‘ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လုံး မှန်တယ်’

ဒိုင်ယန်းက ပြောသည်။

‘မင်း....ခု ဘယ်မှာလဲ’

‘ဗဟိုပုန်းခြံအနောက်လမ်းက ဘယ်လားဦးလေးနဲ့အဖေ၊ ရှင် ဒီဗီမှာလေ။ ဖရော့စ်က ကျွန်မကို ပြောတဲ့အတိုင်း ရှင်ကို သိပ် မုန်းတာ’

‘တို့ ဒီဗီးတာ သူ လုပ်ပေးတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ ဒီကို ရောက်လာတာပေါ့။ သူ ဦးလေးနဲ့အဖေ၊ ဟာ ဘယ်လား တခုခုဖြစ်သွားယပ် ဆက် သွယ်ဖို့ ဆန်းစစ်ဆုံး ဆွေမျိုးအော့ဖြစ်ကြောင်း ဘယ်လားရဲ့ ပတ်စ် ပို့ မှာ ဖော်ပြထားသတဲ့။ ဒေါက်တာ ဘယ်လားရဲ့ ဝိသက္ခာ ကျယ်လွန်လွှာကြပြီလေ။ သူတို့တွေ ဘယ်မှာဆေးသလဲ၊ ရှင် ပြော နိုင်မလား’

‘အော့စစ်ချ်လား’

‘ဟင်္တိုအင်း...ဒါချောင် အကျဉ်းခန်းမှာ။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်က။ ဘယ်လေးလဲ အဖီမှာရှိခဲ့တယ်။ အမေရိကန်စစ်တပ်က ဝင် ကယ် တင်ဆရာ ဘယ်လား (၃) နှစ်သားပဲ ခိုခောင်းထား။ အဖီအချက်ကို လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးရုံးက သူ့ရဲ့ ဗိုလ်မဲ့မှာ ဖော်ပြထားတယ်’

မာလင် ခေါ်ဝေါ်လိုက်သည်။ သူ့အောင်ပွဲခံဖို့ စိတ်ကန်ကြ ဝရမည့်အခါ သနားစာနာစိတ် ဖြစ်ပေါ် သွားသည်။

‘မာလင် ရှင် ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ’

'ဒါ့အဖို့ ဆက်ပြောပါ။ အပီး... သုံးနှစ်သားကလေး ဟုတ်လား၊ အဖျား... ချောင်း'

'ခွင့်... အဖျားရော၊ သူက ဂျာမဏီက အမေ့ကန် ကြမ်းတပ်မှာ အဖျားအဖျားပေးသေးသတဲ့။ အဖျားတပ်ပြီးမှသာ အာဝန်ကျခဲ့သတဲ့။ လက်နက်ပုံစံကပိုက်နည်းနဲ့ အဖျားလုပ်ငန်း ဆပ်တန်းတွေပဲ အပျော်သစ်ယူခဲ့သတဲ့။ ကောင်းရော'

မာလင် ကာပြောရမုန်း မသိတော့ပါ။

'ပြီးတော့ ရိုသေးတယ်။ သူ့ဦးလေးက စိတ္တဗေဒ သရုပ်ခွဲပညာရှင်ကြီးတဦးဖြစ်တယ်။ ဦးလေးဟောပြီးခဲ့တဲ့မေလတုန်းက နှလုံးရောဂါနဲ့ အိပ်ရာထဲ ပုန်းပုန်းလဲနေ ခဲ့တယ်။ စကားပြော မရတော့။ သူက တစ်ခုခုကို စာနဲ့ရေးပြောဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့တာ အတော်ကြာပြီ ဆိုပဲ'

'သူ ဘာတွေရေးပြသတဲ့လဲ... ခိုင်ယန်း'

'လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးပတ်လောက်က 'အာနက်စ်ကို တားမြစ်ပါ' လို့ရေးသတဲ့။ သူ မိန်းမလဲ ဒါဒီအမိပွယ်ကိုလုံးလုံးနားမလည်ဘူး။ အဲ... မနေတုန်းကတော့ 'အာနက်စ် လူသတ်သည်။ ရဲခေါ်ပါ' လို့ ထပ်ပြီးရေးပြမြန်သတဲ့။ ခု အဘွားကြီး ဘယ်သူ့ကိုပြောရမှန်းမသိ ပြင်နေတုန်း ကျွန်မ သူတို့အိမ်ကို ရောက်သွားတာပဲ'

'မင်း... လူတို့ကို ဘယ်လောက်ပြောပြလိုက်သလဲ'

'နည်းနည်းပဲ ပြောထားတယ်'

'ကောင်းတယ်။ အဘွားကြီးပါ မေ့လဲနေဦးမယ်။ မင်းက တယ်ဋ္ဌာနမှာလုပ်တယ်လို့ ပြောထားသလဲ'

'ပြည်ထဲရေး... အနည်း အနည်း။ နားဆောင်ခမ်း။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက် လောကီက ပိုစကတ် တစ်စောင်ကို မနှစ် ဘယ်သာ လက်ခံရရှိခဲ့သတဲ့။ စာတိုက်ထဲဆိပ်က ဇရာ မရနိုင်တတ်သတဲ့'

'ငါ ရှားကြည့်မယ်။ မရှားမိစေအောင်... ဟုတ်ပြီ'
'ရှင်... သူ့ကို တွေ့ဆောင်ရှာမှ ဖြစ်တော့မယ်'
'ဟေ...'

'ရှုပ်ပြောတာ မှန်တယ်။ ဒါ ကျွန်မတို့အလုပ်ပဲ။ ဘယ်သာမှ အာတ်ပုံနဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို ဒီည တယ်လက်နဲ့ ပို့ပေးလိုက်မယ်'

မာလင် တာမုချက်ချင်း ပြန်မပြော။
'မင်းပြောတာ ပိုမှန်လိမ့်မယ်ထင်တယ်ကွ။ ဒီနေ့ သိပ်တော်လွန်းတယ်။ ရွှေဥာဏ်တော် ရူးလှပေတယ်။ ငါတို့တွေ လုပ်ချစ်တာမျိုး သူက လျှောက်လုပ်နေတာကိုး'

'ကျွန်မတော့ မပါဘူးနော်'
'ဒီ... နာဇီ လူသတ်ခကောင်ကြီးတွေကို ပျိုးဖြုတ် အစပျောက်ပစ်သင့်တာ ကြားပြီ ခိုင်ယန်းရဲ့'

'ရှင် ဆရာ မလုပ်ချင်ပါနဲ့။ သူ နောက်ထပ် မကျူးလွန်ခင် အမေရိကန် ပြန်ပို့ လိုက်ပါတော့။ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်' အာနက်စ်ဘယ်လား အနာတရ မဖြစ်မီ အမေရိကန် ပြန်ပို့နိုင်မှ ဖြစ်မည်ဆိုပါစို့။

အကျဉ်းထောင် အဝေးတစ်ထွားက သူ့ကို ပစ်မသတ်လိုက်နိုင်မိပေါ့။

ခိုင်ယန်းဆိုလို့သည့်သဘောက ဤအတိုင်း ဖြစ်၏။

'ကျွန်မ ရှင်ကို အားထားပါတယ်'
ခိုင်ယန်းက ဖုန်းထဲမှ ပြောသည်။

'အေးပါ...ငါလုပ်လိုက်ပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ကို ရုတ်တရက် ဆုတ်ဆိပ်လေးတာလေး ချီးမြှင့်သင့်တယ်လို့ ငါ ထင်တယ်'

'ကျွန်မအတွက် ရှင် လုပ်ပေးစမ်းပါ မလင်'

'အေးပါဆိုမှပဲ၊ ဘာကျန်သေးလဲ'

'ရှင် ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲ...ဟင်'
မလင် တွက်ချက်သည်။

အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံသား ၆၂,၀၀၀,၀၀၀ နှင့် နေ့စဉ် အပန်းဖြေလာသူ ပြည်ပသား ၇၅၀,၀၀၀ ခန့် ကြားတွင် ဧရိယာစတုရန်းပေ ၉၆,၀၀၀ အတွင်း ပြန်ကြက်၍ ကလဲဘား ချေစိတ် ပြင်းထန်လှသော၊ ဉာဏ်ထက်မြက်လှသော ခေါက်တာ အာနက်စ် ဘယ်လာအား ဖျာဖြေခြင်းသည် ကာလမည်မျှ ကြာမြင့် မည်နည်းဟု တွက်ကြည့်သည်။

'နှစ်ပတ် သုံးပတ်ပေါ့ကွာ၊ ငါ...အမြန်အေး ပြန်လာပါမယ်။ ငါ မင်းကို ကြိုပြောမယ်လေး၊ ဝါမှ မင်းလဲ ဆိပ်စာခင်းလေး ဘာလေး အသစ်လဲထားဖို့ အချိန်ရမှာပေါ့...ဟုတ်တုန်းလား'

'ဘာ...'

'ငါက အိပ်စာခင်း သစ်ထစ်လွင်လွင်မှ ကြိုက်တာလေ'

'ဪ...ကျွန်မ တိုက်ခန်းကို ရှင် ပြောင်းလာဖို့ စဉ်းစား ထားသပေါ့'

'မင်းတယောက်တည်း ပိုင်တဲ့ တိုက်ခန်းဟုတ်လို့လားကွ'

'ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဘာမှ သေသေချာချာ မသိမှိုင်းရသေးပေလေ။ ရှင် သိပ်ကတ်သတ်တဲ့ လုပ်'

'ဪ...အချစ်ရယ်'

'တော်ပါခွင့်'

သူမက ဖုန်းကို အောင်ချက်လိုက်သည်။

နောက် တမိနစ်အကြာတွင် မလင်သည် အင်ဂျလီယံ ဖုန်း ထက်သည်။ အင်ဂျလီယံသည် ဗစ်ဘာအား စောင့်ကြည့်ရန် လိုမာဇ် က အာဝန်ပေးထားသဖြင့် အမေရိကသို့ မပြန်ပြန်သေး။

မနက် ၂ နာရီတွင် အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ၏ မြေပုံကြီးတခု ကို ရှာပေးနိုင်သူတယောက်ကား 'အင်ဂျလီယံကမယ်လီယာရီ' တဦး သာလျှင်ရှိပေသည်။

အင်ဂျလီယံသည် ကမ္ဘာမြေပုံကို ကလွတ်ရသူ ဖြစ်၏။

ဖရစ်စတယ်စ်မြို့ ဘယ်နားမှာရှိကြောင်း မြေပုံပြန်မကြည့်မီ သူ တား၍ပြောပြနိုင်သည်။

မလင်သည် မိုးထပ်စီ အဖွဲ့ အခြေခိုက်ရာ 'နှား'၍မှ အပြန် တွင် အဖမ်းခံရသော မေးခွန်းကို ပြန်သတိရလာသည်။ အင်ဂျလီယံ ကလည်း အလားတူပေးခဲ့သည်။

သူ ဘာကြောင့် ဘယ်လားကို လိုက်ရှာရမှာလဲ။

ဘယ်လားကို သူ ရှာဖွေခဲ့ပြီ။

ဤ မဝဟဋ္ဌိကြောင့် စောစောက သူ့ စိတ်ထို့မူ စိတ်နောက် ကိုမူချား ပပျောက်သွားပြီ။

ဘယ်လော့ကို လိုက်ရှာ၍ ဖမ်းခိုင်းသော မိန်းမသည် တနေ့
ကတော့ ဤတံခွန်ကို ဂျာမန်များနှင့်သာ လှဲထားပါဟု တောင်း
ဆိုခဲ့သေးသည် မဟုတ်လား။

ဘယ်လော့ကို မိမိ အာဂြိုဟ်သို့ပို့ပေးဖမ်းခိုင်းသည်။
ဂျာမန်များသည် သုံးနှစ်သား ကောင်လေးတစ်ယောက်အား
ကလေးချောလို့သူ လူသတ်သမား ဖြစ်သွားစေဘက် လုပ်ခဲ့ကြ
သည်။ ဒီတော့ အဟု အလှည့်ဆိုတာရှိစမြို့ သူတို့ပြဿနာသို့
ကြည့်ရှုင်းကြပါစေလား။

ဂျာမန်တွေက သိပ်စေ့စပ်သည်။ ဘယ်လော့ကို မကြာခင်
အနေ ဂျာမန်တွေက သေချာသည်။

အချိန်နောက်ကျပြီး ရှာတွေ့လျှင် ပီကောင်းမည်။

ဘယ်လော့အား နာဇီရာဇဝတ်ကောင်ကြီးအချို့ကို ထပ်မံ
သတ်ဖြတ်ဖို့ အချိန်ပေးလိုက်ကြပါစေဦး။

ယနေ့ ဂျာမန်များသာလျှင် အနီ အရေပြားလိုက်လူသတ်မှု
ကြီးများအတွက် အရှက်ရသည်မဟုတ်။

မာလင်သည်ပင်လျှင် အနီ လူသတ်ကောင်ကြီးများကဲ့သို့
သော မနုဿလူသား သတ္တဝါတို့ လာဖြစ်ရသည်ကိုပင် စက်
ဆုပ်မိ၏။

ဒေါသလည်း ဖြစ်မိသည်။

ဒိုင်ယန်းပြောတာမှန်သည်။

သို့ ကြောင့်...မာလင်ပို၍ ခါးသီး စက်ဆုပ်မိ၏။

ဘယ်လော့ဆိုသော စိတ်မမှန်သူ လူတိုင်း၏ ပရမ်းပတာပြစ်မှု
များနှင့် မာလင် ဘာကြောင့် လာပတ်သက်ရမှာလဲ။

ဘယ်လော့ကိုရှာမတွေ့ဟု ဒိုင်ယန်းကို ညာပြောလျှင်ရသည်။
အတော်ဆုံး အေးဂျင့်များလည်း တခါတရံတော့ ချွတ်ယွင်း
တတ်သည်။ ရှုံးနိုင်တတ်သည် မဟုတ်လား။

လူဦးရေက များလွန်းသည်။ ဂျာမန်ကောင်းကောင်းကောင်း
ပြောတတ်ပြီး အလှည့်အပြားတော်သူ တယူသင်တယောက်ကို
ပမ်းမိဖို့ သိပ်မလွယ်။

မာလင် ခုတင်စောင်းမှာထိုင်ယမ်း စဉ်းစားနေသည်။

ဒိုင်ယန်း...အကြောင်း။

အာနက်စ် ဘယ်လော့ဆိုသော အာသာတတရား ကြီးမားသူ
လူတယောက်အကြောင်း။

‘ဟင့်အင်း...’

မာလင်ပါးစပ်မှ ရေရွတ်လိုက်သည်။

ဖရုဒင်စတတ်စ် ရော့။

အာနက်စ်တယ်လော့ ရော့။ သွေးသေလိုက်ကြစမ်း။ သူ့ကို

မာလင် လိုက်မရှာချင်တော့ပါ။

မာလင်သည် ဖုန်းဆီလက်လှမ်းလိုက်သည်။

ပင်အမေရိကန် လောကြောင်းတစ်ခုခုရှိဖို့ မနက် ၂ နာရီခွဲ

တွင် တာဝန်ကျဆုတိုင်းပေးတော့ရှိပါစေဟု မျှော်လင့်သည်။

မာလင်သည်ပေးအပ်သောတာဝန်ထက် ပိုမို၍ ထမ်းဆောင်

ပြီးခဲ့ပြီ။

ယခု သူ့ မိန်းမဆီပြန်သွားတော့မည်။ ဒါပဲ။

နောက်နေ့ နေ့ခင်း ၁ နာရီတွင် လေဆိပ်သို့အဆောက်လာ
ပါဟု ပင်အမေရိကန်မှ ကြိုတင်လက်မှတ် အပျောင်းစာရေးက

မာလင်အား ပြောသည်။ အမေ့ကန် ဆိပ်စပ်ရက်စိ အကြေးဝယ်
ကတ်ပြားလေး ပါလာလျှင် ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးမည်ဟုဆို၏။

ဖုန်းချပြီး တစ်နာရီခန့်မပြည့်မီပင် မာလင်သည် အလုပ်အဖိုး
ပြင်သည်။

မာလင်၏ 'အသက်ရှင်သန်နေရင်နိုပ်ရေး' အရည်အချင်းတစ်
ကား မိမိစွန့်ခွာရမည့် အချိန်ကို ကောင်းကောင်း စိစစ်သိတတ်
ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ယခု အနောက်ကျာမနိနိုပ်စံမှ သူ ထွက်ခွာရန် အချိန်တန်ပြီ
မာတင်ဘယ်လာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ထက် နှစ် နှစ် ပြင်နေရှာ
ပြီလား။

အခန်း [၄၅]

ယခု အလုပ်သည် အန္တရာယ်အကြီးမားဆုံး အလုပ် ဖြစ်ပေ
လိမ့်မည်။

မိမိ ဝင်ရောက်ရမည့် အကျဉ်းထောင်သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့
နှစ်ဦး လုံခြုံရေး အတင်းကျပ်ဆုံးသော အကျဉ်းထောင်ကြီး
ဖြစ်သည်။

မိမိ သတ်ဖြတ်ရမည့် သူသည် နာမည်အကြီးဆုံးသော စစ်
ရာဇဝတ်ကောင်ကြီး ဖြစ်သည်။

သူကား ဟစ်တလာ၏အချစ်တော် ရှုဒေါ့မဟက်စ်။
ဟက်စ်သည် မဟာမိတ်တို့ လက်တွင်း၌ အကျဉ်း ချထား
ခံနေရသော တဦးတည်းသော ဖက်ဆစ်ဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်
သည်။

ဘာလင့်မြို့ရှိ ဆန်းကြယ်သော၊ တမုတူးခြားသော အကျွန်း
ထောင်ကြီးတွင် လုံခြုံရေး အခြေအနေမှာ အမြင့်မားဆုံး
အဆင့်၌ ရှိဖို့ သေချာသည်ဟု ဘယ်လာ အဝတ်အစား လဲဝင်
ယမ်း တွေးမိသည်။

စပန်ဒေါ ခဲတိုက်ကြီးသည် ထုထည်ကြီးမားလှ၏။ ရန်သူ
တိုက်ခိုက် ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်ရန် လုံးဝမလွယ်။ (၁၇)ရာ
ကတည်းက တည်ရှိခဲ့သည့် ကျောက်တုံးနံရံများနှင့် မျှော်စင်
သည် အင်္ဂလိပ်-အမေရိကန် ပူးတွဲ ဗုံးကြဲမှုဒဏ်၊ ဆိုဗီယက်တို့၏
အမြောက်ဆန်များနှင့် ရုရှတပ်နီတော်တို့ တိုက်ခိုက်မှုများ
ကြုံကြုံခံနိုင်စွမ်း ရှိခဲ့၏။

ဤကား လွန်ခဲ့သော (၃၁) နှစ် ကျော်က ဖြစ်သည့်
စစ်ရာဇဝတ်ခုံရုံးကြီးမှ စပန်ဒေါထောင်သို့ ပို့ပေးခဲ့သော ထိပ်တန်း
ဖက်ဆစ် အရာရှိကြီးများ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ အနက် ဟက်စ်
တဦးမှအပ လွတ်သူ လွတ်၊ သေသူ သေသွားခဲ့ကြပြီဖြစ်၏။

နာကျည်းမှုကြီးမားသော ရုရှများသည် စပန်ဒေါအကျွန်း
ထောင်ကြီးကို အစု အပြုံလိုက် အသတ်ခံခဲ့ရသော ရုရှလူမျိုး
သန်းပေါင်း များစွာတို့အား အစဉ်အမြဲ အမှတ် ၄ နေ ငေ င
နိမိတ်ပုံစံအဖြစ် ဆက်လက်ထားရှိသင့်ကြောင်း ထပ်တလဲ
တောင်းဆိုခဲ့ကြပေသည်။ ရုရှများသည် ၎င်းတို့၏ မဟာမိတ်
များ နစ်နာဆုံးရှုံးရသည်ထက် ငါးဆမျှ ပို၍ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်
ဝေဒနာခံစားခဲ့ကြရသည်။ ၎င်းတို့သည် လွယ်လွယ်နှင့် မေ့အား
သူများ မဟုတ်ချေ။

၁၉၄၁ ခုနှစ် မေလတွင် ကော့ကလိပ်၌ ပမ်းမိခဲ့သော
ဟက်စ်သည် ယခုအခါကျန်းမာရေးချို့ ကျွမ်း နှင့် နှစ်သက်ကြိုက်ရာ
အခြား အစိုးရအဖွဲ့များက ၎င်းအား ထိန်းသိမ်းထား ခြင်းဖြင့်
ငွေ ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ အလဟဿဆက်မကုတ်သော်
တော့ကြောင်း တပ်ပြုသော်လည်း ရုရှတို့ကား ၎င်းအား စပန်
ဒေါ အကျွန်းထောင်ကြီးတွင် ဆက်လက် ချုပ်နှောင် ထိန်းသိမ်း
ထားရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြပေသည်။

ထို့ကြောင့် အာနက်စ်ဘယ်လာအတွက် ပိုကောင်းသွားသည်
ဟု ဆိုရချေမည်။

ဟက်စ်သည် ဘယ် မှ တွက်မ ပြေးနိုင်သော သားကောင်
တကောင်ဖြစ်နေ၏။ ပစ်မလွှဲ-ပစ်မှတ်ဖြစ်၏။

ရယ်စရာတော့ အကောင်းသား။

ရုရှတို့ကို တိုက်ခိုက်ရန် ဟပ်တလာနှင့် လာပေါင်းစည်းပါဟု
ချာချီအား လွန်ခဲ့သော ၃၆ နှစ်က သွားရောက် ငွှန်းရုံးရန်
ကြံခဲ့စဉ်က ဟက်စ်သည် စိတ်မမှန်သောကြောင့်သာ ဖြစ်ရမည်။

ဘယ်လာ သည်လည်း တကယ်တော့ အဓူးတယောက်သာ
ဖြစ်၏။

အရှားကြီးကို အရှားလေးက ပစ် လက် ခင်သွားမည် မဟုတ်
ပါဏား။

ဘယ်လာသည် မကြာပျံ့ချုပ်ပေါ်မှ လူ့ နှစ် သွင်းကိုကြည့်မင်း
လည်စည်းကို ပြုပြင်နေစဉ် ထိုအချက်ကို လုံးဝ သတိမထားမိ
၅၅၁ချေ။

ဘယ်လောကသည် သူ၏ ဗဟိုချိတ်စောင်းမှာ ယခုထိ ဆူ့ကိုယ်
လုံးနှင့် ဆုံဝပ်ပွင့်ကျ ဖြစ်နေသေးသဖြင့် အထောက်အထား ကျေနပ်
သွားသည်။ ယူနိုဖောင်းသည် သူ့ဖိမိကိန်း၏ ထောင့်ချိတ် ဖြစ်
သည်။

ဘီအင်ဒီသည် ဂျာမန်အကျဉ်းထောင်အားလုံးကို စစ်ထုစေရန်
ကောင်များနှင့်ပတ်သက်၍ သတိပေးထားပြီးဖြစ်သည်။

သို့သော် ပေန်ဒေါ အကျဉ်းထောင်ကြီး မပါပေ။

ပေန်ဒေါ ထောင်ကို ကြီးလေးကြီး ဖြစ်သော ဗြိတိသျှ၊
ပြင်သစ်၊ အမေရိကန်နှင့် ရုရှအစိုးရတို့က အလှည့်ကျ တာဝန်ယူ
အုပ်ချုပ်ကြရပေရာ ယခုလတွင် တာဝန်ကျသူမှာ အမေရိကန်
အစိုးရဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဘယ်လောကတွက် ပီကောင်းနေပြန်၏။

အာမေရိကန်ကြည်းတပ် ဆေးတပ်ဖွဲ့မှု အဖွဲ့ဝင်ယူနိုဖောင်းနှင့်။

သူ၏ မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားဟောင်းနှင့်။

ပြီးတော့ သူ့ကျွမ်းကျင်ပြီးသား စစ်တပ်သုံးဝေါဟာရများ၊

အမိန့်စာ အတုများနှင့်။

အားလုံး ဖြည့်စုံနေပြီ။

ဘယ်လောကသည် စစ်တပ်၌ သုံးခဲ့ဖူးသော ဆရာဝန် လက်ဆွဲ
အိတ်ထဲတွင် ပါသည့် ပစ္စည်းများကို ပြန်စစ်ဆေးသည်။ တပ်မှ
ထွက်လာကတည်းက ဤလက်ဆွဲအိတ်ကို ဂရုတစိုက် ဝှက်ထား
ခဲ့၏။ ခုတစ်ဆေး စားပွဲပေါ်မှ အင်နာ၏ခတ်ပုံလေးကို အမြတ်
တနိုး လှမ်းကြည့်ပြီး သူ့အဒေါ်ဆီ လိပ်စာ တပ် ထား သော
စာအိတ်ကို ကောက်ယူသည်။

ဟက်စ်ကို သတ်ဖြတ်ဖို့ မိမိ၏ ဘဝတရားကို ခွန်သင့်လျှင်
ပွင့်ရမည်ဟု လူ့သိပြီးသား။

သို့တစေ သူ့ စာလဲတွင် နယူးယောက်သို့ မကြာမီ ပြန်လာ
တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဇနီးလောင်း စည်းလည်း အထူးပါလာ
မည်ရှိကြောင်း၊ အားတက်ဝမ်းသာစရာကောင်းအောင်ရေးထား
သည်။

သူ့အဒေါ်ကတော့ ဤသတင်း ကြားရလျှင် ဝမ်းသာလိမ့်
မည်။ သူ့ကော မိမိအား ထိပ်ပတောင်ပြုပြီး အခြေမျှ နေထိုင်ရန်
အင်နာအားလုံး တိုက်တွန်းနေခဲ့သည် ဟုတတ်လား။

စာအိတ်တွင် ထိပ်ပတောင်ကပ်ပြီး အင်နာ၏ခတ်ပုံလေးကို
ကြည့်လိုက်ပြန်၏။

ထိပ်လှ၊ ထိပ်ယဉ်၊ ထိပ်အိမ်မွေ့တဲ့သူကလေးပါပဲ။

ဘယ်လောက သက်ပြင်းချပြီး ပြီးပြုလိုက်သည်။ နာဗီများကို
အခိုက်အတန့်အားဖြင့် မေ့သွားသည်။

ထို့နောက်....

အေးပစ္စည်းလက်ဆွဲအိတ်နှင့် စာတို့ကိုကောက်ယူပြီး ဟိုတယ်
ညွှန်ခန်းမကောင်သို့ ဆင်းကာ အငှားယာဉ် ငှား၍ အမေရိကန်
ကြည်းတပ် ဆေးရုံသို့သွားသည်။ ဤဆေးရုံတွင် လက်နက်ကိုင်
လျှို့ဝှက် အေးဂျင့်များသည် 'ဗစ်တော့'အား စောင့်ကြည့်နေကြ
သော လက်နက်ကိုင် လျှို့ဝှက် အေးဂျင့်များအား တဖန်စောင့်
ကြည့်နေကြလေသည်။ တယောက်ကို တယောက် မယုံကြည်
သော သူ့လျှို့လောကကြီးပင်တည်း။

တယ်လာသည် ဆေးရုံထဲသို့ ခပ်တည်တည် ဝင်သွားသည်။ သူ ဘာမှကြောက်စရာမလို။ စိုးရိမ်စရာမလို။

ယခင်ကလည်း ဤဆေးရုံသို့ မကြာမကြာ ရောက်ဖူးသဖြင့် ဆေးရုံတည်ဆောက်ပုံ၊ ဖွဲ့စည်းတည်ရှိပုံ အနေအထား အားလုံးကို သူ သိသည်။

သို့သော် ဆေးရုံ စင်္ကြံလမ်းများတွင် ဆရာဝန် အယောင်ဆောင်၍ ရောနှော လမ်းသလားနေကြသော ကြောက်မက်ပူဖောင်း လျှို့ဝှက်အေးကျင့် ယောက်ျား မိန်းမ တခါလင်ခန့်အကြောင်းကို သူ ဘာမျှမသိ။

‘ကျုပ်ရဲ့ ရုံးကားရောက်ပြီလား’ သူက ညွှန်ကြားကောင်တာမှ သူနာပြု ဆရာမအား ပေးလိုက်သည်။

‘ရှင်...’
‘ကျုပ်နာမည် မိုလ်မူး ကယ်လာပါ။ ကျုပ် ရုံးကား လွန်ခဲ့တဲ့ မိနစ်နှစ်ဆယ်ကတည်းက လာကြိုဖို့ဟာ ခုထိ မရောက်သေးဘူးလေ’

‘ဒါဖြင့်...ကျွန်မ မော်တော်ယာဉ် ဌာနကို ဖုန်းဆက်ပေးပါမယ် မိုလ်မူး’

နောက် မိနစ်နှစ်သုံးဆယ် အကြာတွင် ကာကီရောင် ဖပ်တစ်

မော်တော်ယာဉ်တစ်စီး ရောက်လာသည်။ တယ်လာက တံခါးကိုဆောင်ပိတ်ပြီး နောက်ခန်း၌ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ကောင်းကွာ၊ တကတည်းမှပဲ’

‘တောင်းပန်ပါတယ်မိုလ်မူး။ တယောက်ယောက်ရဲ့ အမှားပါပဲ’

ယာဉ်မောင်းစစ်သားက ပြော၏။

‘မော်တော်ယာဉ်ဌာနက မင်းတို့ကောင်တွေ သာလုပ်နေကြတာတဲ့။ အိပ်ပျော်နေသလား။ ဝေပန်ဒေါ့ကို ငါ့ ကျီးမိနစ်မတည်း ရောက်မဖြစ်မယ်ကွ’

‘ကျွန်တော် အရောက် မောင်းပို့ ပေးပါမယ် မိုလ်မူး’

‘မင်းတို့တာဝန်က အပေါ့ပါးဆုံး၊ အလွယ်ဆုံး ဖြစ်တာဘောင် မင်းတို့တွေ အရက်သောက်၊ သိန်းရှူနေကြတယ်ထင်ပါကွာ။ အေး...တယ်ကောင် မှားမှား၊ မှားတဲ့ကောင်တွေနာပြုသာမှတ်။ ငါကတော့ ဆုံးမခိုင်းရမှာပဲ ရဲတော်’

‘ကျွန်တော် မပါဘူး ဆရာ’

ယာဉ်မောင်း ရဲဘော်လေးက ပြုံး၍ ပြောလိုက်သည်။

ဒီဘခါတော့ တပ်ကြပ်ကြီး ဟင့်စ် ဒုက္ခရောက်ပြီပေါ့။

ဒီနေ့ကြီးကို သင်ခန်းစာပေးသင့်တာကြာပြီ။

၂၂ မိနစ်ရှိသွားပြီ။

မော်တော်ယာဉ်ကြော ကျပ်တည်းပိတ်ဆို့မှု သိပ်မရှိ။

သို့တခေ ပေန်ဒေါ့ဆိုအသွားခရီးမှာ အနည်းဆုံးဤမျှတော့

ကြာမည်သာ။

‘ဒီနေ့ မော်တော်ယာဉ် တာဝန်မှူးက တပ်ကြပ် ဟင့်စ်ပါ

မိုလ်မူး’

‘အေးအေး...ဒီကောင်ကို ငါ ဆုံးမရသေးတာပေါ့’

တယ်လာက မဲ့ခွဲ၍ပြောသည်။

ဂိတ်ဝတိုင် လက်နက်ကိုင် အစောင့်စစ်သား နှစ်ယောက်
ရှိသည်။ သူတို့သည် ဟက်စ် ရှိကြောင်း မေ့ထားသော်လည်း
ဂိတ်ဝသို့ ညွှန်သည်လာတိုင်း နိုးကြားပြီးသား ငိုကြသည်။

‘ဗိုလ်မှူး၊ အက်စ်၊ အို၊ ကယ်လာမင်...ပါ’

ဘယ်လာက ပြောသည်။

ယခုထိ အခြေအနေ ကောင်းနေဆဲ။

အစောင့်သည် ရုံးကားကိုကြည့်ပြီး သူ၏ ဘုတ်ပြားတွင် ညွှန်
ထားသော ညွှန်သည်စာရင်းကို စစ်ကြည့်သည်။

‘ဆရာနာမည် ရှာမတွေ့ဘူးခင်ဗျ’

ဒီဝန်ကို သတ်လို့မဖြစ်သေး။ ဘာမှအကျိုးထူးမည် မဟုတ်။

‘သေသေချာချာ ရှာပါဦးကွာ’

ကွင်းပြင် တာဘက်သို့ မိမိ မရောက်မီပင် အတွင်းရှိ အခြား
အစောင့်များက မိမိအား ဝိုင်းပစ်ခတ်ကြသိပ်မည်။

‘ဟော...တွေ့ပြီဆရာ၊ အက်စ်၊ အို...ကယ်လာ တဲ့။ ဝယ်
ဒေါ် အကျဉ်းစောင်က ကြိုဆိုနေပါသယ်။ အထဲ ကြမ်း
ဆရာ’

အစောင့်စစ်သားက ပြောသည်။

ယနေ့ တာဝန်မှူးဖြစ်သူ(ဗ)ဗိုလ်မှူးကြီး အက်စ်၊ အမ်၊ ဇန်နီ
သည် ဝင်းအစောင့် စစ်သားလေးကန် ချစ်ရှစ်ယုယု မှင့်လှပေ။

‘လွန်လဲ အနာဂိုဏ်း ပုန်းလာတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားထိုဆေးအိမ်
ပွဲက ကျုပ်တို့ကို သာသနာ ကြိုတင် ဆယ်မပေးကြသလဲ’

‘မထိုဘူး၊ ကျုပ်တို့အိမ် အထက်အိမ်နဲ့အရ လုပ်ရတာ’

‘ခုဟာ အာဂီစတိုးဗျ’

(၄)ဗိုလ်မှူးကြီး ရစ်ချီက အတူလမ်းလျှောက်သွားစဉ် မေး
လိုက်သည်။

‘သွေးဒီအားနှုန်း စစ်ဆေးရုံပါ။ ခင်ဗျား လုပ်ပေးမလား။

ခင်ဗျား လုပ်ပေးမယ် ဆိုယင် ကျွန်တော် ခွင့်ပြုပါတယ်ဗျာ’

‘ဒို့...သူ့ကို ခါတိုင်း ‘ပင်နီ’ တာဝန်ပေးနေကျဟာ’

ရစ်ချီက နောက်အစောင့် နှစ်ဦးအား ခေါင်းညိတ်ပြုသင်း

ဘယ်လာအား မေးသည်။

‘သူ ဘီယာ အမှူးလွန်နေလို့ မလာနိုင်ဘူးလေ။ ဒီလူက

မိန်းမခွဲဘီယာတွေ့ယင် မလွယ်ဘူးဗျာ’

ရစ်ချီက သဘောကျ၍ ရယ်သည်။

အစောင့်တဦးအား ကွက်လပ်တံသို့ဝင်ရန် သိမလိတ်ခါးကြိုး

ကို ဖွင့်ခိုင်းသည်။

ဘယ်လာ၏ မျက်စိကစားပုံကို သတိထားမိ၏။

‘ခင်ဗျား...ဒီကို ခုမှ ရောက်ဖူးသလား။ အလကား၊ သိပ်

ပျင်းစရာကောင်းတဲ့ တာဝန်ပေးဗျ။ ဟက်စ်ဟာ မနက်ခင်းတိုင်း

ဥယျာဉ်ထဲ လမ်းလျှောက်တယ်။ ခါကလဲ သူ နေကောင်းတဲ့နေ့

မှပါ။ ကျုပ်တော့ ပျင်းလွန်းလို့ ရှာချင်နေပြီ’

‘ဘာလုပ် ဆေးရုံမှာ တာဝန်ပေးရတာ ပိုဆိုးသေးတယ်။

ဆရာပါ အသေးအဖို့လေးတွေ၊ ကျွန်တော် ရှာလေးတွေပဲ ကုသပေး

နေရတာဗျ။ ဗဲ... လူပျိုနာတွေတော့ သူ့ကြီးမျိုးကြီး... ဝိတ်ပျက်

စရာ မကောင်းလား’

ဘယ်လာက စိတ်ထဲ မဝကျနပ်သလို ပြောပြသည်။

သတ္တု ပစ္စည်း ရှာဖွေသည့် လျှပ်စစ်ကိရိယာများ ခွဲမလား။

ညောင်သည်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ လက်နှင့် ခမ်းသပ်ရှာဖွေကြ
စလား။

ဝင်းမ အသောက်အစား မြစ်ကန်ထဲသော ဗိုက်ကြီး ထဲသို့
ဝင်ပျားပြီး ခေတုကားငါးထပ် တက်ထိုက်အောအောခါ ခေါင်း
ကောင်းများ ပြည့်ကျန်ကြသည်။ လက်ရက်တိုင် အခေတင်စစ်သား
များ ပြောလမ်းများမှ ပြောထွက်လာပြီး ပြောခင်းတို့ ကာဘိုင်
သေးစာများဖြင့် လူထွားလမ်း တာဝန်စီတွင် ရုပ်ကော တယ်လာ
နှင့် ရစ်ချီတို့အား ချိန်ထားကြသည်။

ဆင်း...သတ္တုပစ္စည်းရှာဖွေ ကိရိယာတွေရှိတာ သေချာပြီ။
တယ်လာက သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ဆွပ်ဇာလန် စစ်တပ်
ဘုံး ဓားမြှောင်လေးကို နှိုက်ယူ၍ ထုတ်ပြပြီး ရစ်ချီ လက်ထဲ
ပေးအပ်လိုက်သည်။

‘ဒီ ဓားမြှောင်လေး တချောင်း ပါရုံလောက်နဲ့ ကျုပ်တို့
ဝင်ပျားကို ပစ်ခတ်ရက်ပါဦးဗျာ၊ ကျုပ်တို့က သေနတ်ခလုတ်
ဆွဲရတာ သိပ်ဝါသနာပါကြတာ မဟုတ်ဘူးလေ’

သူတို့နှစ်ယောက် ရှေ့သို့ ဆက်၍ လျှောက်သွားကြသည်။
ရုတ်တရက် ရစ်ချီက ရပ်လိုက်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ခမ်းသပ်ရှာဖွေကြတော့မည် ထင်ပါရဲ့။

‘ဝင်ပျားရဲ့ လက်ဆွဲအိတ်ကိုတော့ စစ်ဆေးခွင့် ပေးပါ။ ကဲ...

ဖွင့်ပြပါဦးဗျာ’

တယ်လာက ဖွင့်ပြလိုက်သည်။

ဘာပြဿနာမှ မပေါ်ပါစေနှင့်။

ခါချောင် အကျဉ်းစခန်း ဟောင်းကြီးကို ပြန်လည်သွား
ဆောက် ကြည့်ရှုပြီး ကတည်းက တယ်လာ သန့်ရှင်း ချိုးဖို့ပြီ။
သူ့ကို အသလိုနေရာမျိုး တယ်ရှည်နှင့်မှ တယ်ထုကမှ ပြန်ဖို့ လို
အောင်မည် မဟုတ်တော့ပါ။

သူ့ ဘေးခမ်းပစ်ရမီ အသေခံလိုက်မည်သာ။

‘ကဲ... ပြုစမ်း၊ ဆင်း... နားကျပ်ရယ်၊ သွေးဆားလှိုင်း ကိရိယာ
ရယ်။ ဆင်း... လဆူဝန် ဆုံးနေကျ ပစ္စည်းတွေချည်းပဲ မဟုတ်
လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဝင်ပျားကိုယ်ကို ခမ်းသပ်ရှာပါရစေဦး’

‘ရှာပါ။ ကျွန်တော် ခါးစည်းသားရေချပ်တခုတော့ ပါတယ်
နော်။ တင်းနစ်ကစားယင်း ခါးမြှက်သွားလို့ ပါ’

ရစ်ချီက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး တယ်လာ၏ချိမ်းကြား၊ ပေါင်နှင့်
ခြေသားလုံး တို့ကို ခမ်းသပ်ရှာဖွေသည်။

ဦး... နည်းနည်းလေး ကပ်လွဲ သွား လို့ တော်ပါသေးရဲ့။
ဆွေး... ဘုရား၊ တော်ပါသေးရဲ့။ တလက်မ နှစ်လက်မလောက်
ထပ်လွတ်သွားတယ်။

‘အိုဂေ... ဝေါက်တာ။ ဝင်ပျားမှာ ခါးစည်းသားရေချပ်ပဲ
ပါတယ်နော်။ ဘေးမြှောင်တွေ၊ ညှုကလီးယား လက်နက်တွေ
အာမှတော့ မပါဘူးနော်။ ကျုပ်ရဲ့ ညီတယောက်လဲ ဟိုကနှစ်က
ဝင်ပျားလို့ပဲ ခါးစည်းသားရေပြားချပ် ပတ်ထားရတယ်။ သုံးလ
လောက် မိန်းမနဲ့ နှစ်ပါးမသွားရရှာဘူး။ သနားစရာဗျာ’

ရစ်ချီက လက်ဆွဲအိတ်ကို ဘယ်လာအား ပြန်ပေးအပ်ပြီး နောက် စင်္ကြံလမ်းအဆုံးရှိ ရေကူးအိတ်ကို ထွားကြသည်။ ထွေးထွေးလေးပါးစကား ပြောသွားကြသော်လည်း ရစ်ချီသည် မရက တရားနှင့်ပတ်သက်၍ တလုံးမှမပြောပေ။

လူတိုင်းလိုလို ဆေခြင်းအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အလေးထား မပြောဆိုကြချေ။

တတိယထပ်တက်။ စတုတ္ထထပ်တက်။ ရစ်ချီသည် လေးထပ်ထပ်သောသတ္တုတံခါးပေါ်မှကုန်လွန်းစွာ ဆွဲပြုတ်ပြီး သော့ကဲ့သို့ကို အိတ်ထဲမှနှိပ်ယူကာ ခေတ်ပေါ်သောခလောက်တွင် သော့တချောင်း အပ်လိုက်သည်။

‘ထိပ်တန်းလုံခြုံရေး အဆင့်လေး... ဒေါက်တာ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်တုန်းက သူ့ရဲ့မိတ်ဖောင်းကြီး အချို့က သူ့ကို ထောက်ပံ့ပေးပေးပြီး ကယ်တင်ခဲ့ကြောင်းကြားသိရပါပြီ။’

ရစ်ချီက ရှမ်းပြည်ထောင်စုကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ ‘ဗျို... ဟာရ်ဟာရ်... ခပ်ဗျားကို ဒေါက်တာကယ်လာ လာကြည့်နေတယ်’

အကျဉ်းခန်းမှပြန်မားသည်။ သပ်ရပ်သည်။ ဩဂျတ်ထစ် အပစ်ကို ထူထပ်သော ကျောက်ခုံများက ကာကွယ်ပေးထားကြသည်။ ပြတင်းပေါက် တံဆိပ်များကြားမှ ခပ်လောသော အလင်းရောင်မှာ အားနည်းနေသည်။

ဟက်စ်သည် နှုတ်စာကို ခုတ်ဖောက် ပစ်ပယ်ပေးခဲ့သော သို့မဟုတ် ဟမ်သက်သက် လျှောက်ပေးခဲ့သူဖြစ်ရမည်။ သူ့အဖွဲ့များပွဲငယ်စုတွင် လည်ပင်းချိုးကောက်ကောက်ပါသော မီးတောက်

ကလေးဖြင့် စာထိုင်ဖတ်နေသည်။ တံခါးဝသို့ သူ ကျောပေးထားပြီး တချက်မျှ လှည့်မကြည့်။ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်။ စကား တခွန်းပင် မပြောသေး။

‘ဟာရ်ဟာရ်...’
ရစ်ချီက ဝေါ်သည်။

တုံ့ပြန်မှုမရှိသေး။
‘ခင်ဗျားကံစွဲပြီးယင် တံခါးခေါက်လိုက်ပါ ဒေါက်တာ’

‘ဗိုလ်မှူးကြီး ရစ်ချီက ဘယ်လာအား မှာကြားပြီးနောက် ငါးမိနစ်အကြာတွင် ရင်းပြန်လာမည်ဟု ပြောသွားသည်။’

ရစ်ချီသည် အခန်းတံခါးကို သော့ပြန်ခတ်ထွား၏။ ဟက်စ်နှင့်နှစ်ယောက်တည်း ငါးမိနစ်လုံး နေခွင့်ရမှာပင်။

ကလား။
ကောင်းတယ်။

သိပ် ကောင်းတယ်။
ဟမ်းသာဂျင်မာတုန်းကလို့ ကျွဲရဲ့ အဆိပ်ခေးပဲသုံးမည်။ ပြန်ထုတ်သည့်အခါ ဟက်စ်အိပ်ပျော်နေသဖြင့် အနှောင့်အယှက် မပြုရန် မှာကြားသွားမည်။ ဣနေကောင်းတွင် ကယ်လာသည် အာထပ်မြို့မှတစ်ဆင့် ဆေးယာဉ်တစ်စီးပေါ် ပါသွားတော့မည်။

ဘယ်လာသည် ဝေးအိတ်ကိုယူပြီး အေးတို့အိတ်ကိုမှကုတ် အပ်ပေးပြီး အစပ်ကလေးကို ဝှုတ်သည်။
ဟက်စ်သည် အာထပ်ကို ငိုကြည့်နေဆဲ။
ဘယ်လာက ရွှေ့ကလေးတိုးသွားသည်။

ဆံပင်ဖြူနှင့် ခါးကုန်းကုန်းအတိုးအို တဦးပါ။
 မိမိအန္တရာယ်ကို မညှိဘို့မျှ ခုခံကာကွယ်နိုင်စွမ်း မရှိရှာသ့။
 ဝမ်းနှစ်လုံးလုံး ကောင်းကျနေခဲ့ရသဖြင့် ငြိမ်အား ချည်းခွဲနေ
 ရသ့။
 ဘယ်လော... ရပ်လိုက်လည်း။
 ဤ မာတိုးကြီးအား မိမိ တကယ်သတိပြုတ်ရန် လိုအပ်ပါ
 ရှိလား။
 ကလစ်...ကလစ်...ကလစ်။
 သူ့အာရုံထဲတွင် အတိတ်ကာလက သတင်းစာမျက်နှာဖုံး
 ဝေတ်ပုံများသမ္ပူယ် ပုံကားချပ်များ ထက်သိုက်ပေါ်လာကြ
 သည်။
 ဟစ်တလားနှင့် ဟက်စ်။
 ဂိုရင်း၊ ဟင်းမလားတို့နှင့် ဟက်စ်။
 ပြီးတော့ လူသတ်ကောင်ကြီး ဘိုးမင်း။
 ဟက်စ်၊ ဟစ်တလားနှင့် ဂိုအယ်လ်စ်။
 ဘယ်လော အားလုံး ပြန်မြင်ရသည်။
 အဘိုးအိုအား သနားစိတ်လည်း ပျောက်သွားသည်။
 ဒို့ဟလည်း ပြယ်သွားသည်။
 ဘယ်လော အနားတိုးကပ်သွားသည်။ အပ်ထိုးစိုက်ရမည့်နေရာ
 ကို ရှာသည်။
 ငါးပေ၊ ခြောက်ပေအကွာသာလိုတော့သည်။
 ဘယ်လောက သူ့ဆေးထိုးအပ်ကို အပေါ်မြှောက်လိုက်သည်။
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှ လူသည် ရုတ်တရက် လှည့်လိုက်သည်။

‘ရပ်လိုက်...’
 အသံက လူငယ်သံ။ ပြင်းထန်လှ၏။
 သူ့လက်ထဲမှာက ဒေသမ ၃၅၇ ပရုန်မ် ခြောက်လုံးပြူးကြီး
 တလက်။
 ‘ခပ်ဗျား ဆေးထိုးအပ်ထဲမှာ ကျွဲရဲအဆိပ်ဆေးရည် ပါလာ
 တယ်ဆိုယင် ခပ်ဗျား အချိန်ဖြုန်းရာ ရောက်မှာပဲ။ ဘာလို့ဆို...
 ဟောဒီမယ် အဆိပ်ပြေဆေး အသင့်ရှိနေတယ်လေ’
 သေနတ်နှင့်လူသည် သူ၏ ခေါင်းပေါ်မှ ဆံပင်တုကြီးကို
 ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။
 သူသည် ဟက်စ် မဟုတ်ပါ။ သူသည် ဟက်စ်ထက် အသက်
 များစွာ ငယ်၏။ အမေရိကန်လူမျိုးတဦး၏ ကောင်းပြောသံမျိုး။
 ‘ဟက်စ် ဘယ်ရောက်သွားသလဲ၊ ကျုပ်... ဟက်စ် ဆီ ကို
 လာတာ’
 ‘သူ... သွားပြီ’
 ‘ခပ်ဗျား ဘယ်သူလဲ။ ခပ်ဗျား ဟက်စ် မဟုတ်ဘူး’
 ဘယ်လောက ခေးထီးအပ်ဖြင့် ခေါ်သတကြီး ချိန်ခွယ်ပင်း
 ဖေးသည်။ အဖေခင်ဆောင် သမားက သူ့ကို သေနတ်ဖြင့်
 တည်တည်ချိန်ထား၏။
 ကျွန်ုပ်တို့က အမေရိကန်အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦးပါ ခေါ်
 တာ ဘယ်လော။ ခပ်ဗျားမှ လူသတ်ကောင်ကြီးအတူတူ အမြင်
 ပေး သုံးမဖွဲ့ ကြိုးပမ်းချက်တွေ အားလုံးကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်
 ပါတယ်’
 ‘ကျုပ်... တရားမျှတအောင် လုပ်တာပါ’

‘မုန့်ပါတယ်၊ ကဲ...ဆေးထိုးထပ်ကို ချလိုက်ပါ။ ခပ်ပျားနဲ့ ကျွန်တော် စကားပြောကြရအောင်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ချထားလိုက်ပါဗျာ။ ခပ်ပျား အဲဒါ မလိုတော့ပါဘူး။ ယက်စ်မှ ဒီမှာ မရှိပဲ’

ဒေါက်တာ တယ်လာသည် အခန်းတွင်း ချောင်တနေရာထဲ၌ ယက်စ် ပန်းရိုနေသည့်အလား မျက်စိကစား ရွာမွေ ကြည့်သေးသည်။ ပြီးမှ သူ့မျက်နှာထား ပြောင်းသွားသည်။

ပို၍ တည်ငြိမ် ဘေးလေးသွားသည်။ သူသည် စိတ္တဇကုသတ်သမားတိုင်းမဟုတ်တော့ချေ။ သူသည် ဆေးထိုးထပ်ကို ဆေးအိတ်ထဲမြန်ထည့်ပြီး အိတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

သူ ပြုံးလိုက်သည်။ ဝင်းပစ္စာ ပြုံးသည်။ မာလင်လည်း မိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။

တယ်လာကို သူ ဘာမှ မလုပ်ချင်ပါ။ သူ့ကို ဟန့်တားပြီး မိတ်ဆရာ ဂါကုဆေးခုံသို့ ပို့ရလျှင် တော်ပြီ။

မာလင်က ပြုံးပြပြီး ထိုင်ရာမှ ထသည်။

‘ကျွန်တော်ဟာ ခပ်ပျားရဲ့ မိတ်ဆရာတစ်ဦးပါပဲ ဒေါက်တာ တယ်လာ’

‘ခပ်ပျားနာမည်ကို ကျုပ်မှ မသိပဲ’

ဒေါက်တာ တယ်လာသည် နောက်သို့ အနည်းငယ် ဆုတ်သွား၏။

‘ကျွန်တော့် အပေါင်းအသင်းတွေက မာလင်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်’

‘ကျုပ်ကို ယက်စ်ဆီ ပို့ပေးစမ်းပါ’
မာလင်က ဆေးနတ်ကို ဝေးခွဲပေါ် ချထားပြီး...
‘ခမ်းနည်းပါးတယ်ဗျာ။ အဲဒါတော့ ကျွန်တော် သုပ်မပေးနိုင်ဘူး’

‘ခပ်ပျား မလုပ်ပေးလို့ မရဘူး’

မာလင် နားမလည်။ လေးကျွန်းပျံ အကြာတွင် တယ်လာ၏ ခိုလိုချက်ကို သဘောပေါက်သွား၏။

တယ်လာသည် သူ၏ကုတ်အင်္ကျီကို ကြယ်သီးဖြုတ်ပြုလိုက်ရာ မာလင် ကြက်စတံ သေသွားလေသည်။

မာလင်၏ခါးပေါ်တွင် ခိုဝှမ်းနေမိတ်တံ ရှစ်ချောင်းကို ဘက်ထရီ ဖွေးဖွေးလေးတခု ဝိုင်ယာကြိုးတို့ဖြင့် ဗုံးထောင် တပ်ဆင်ထားသည်။

‘ခိုဝှမ်းနေမိတ်တံ ရှစ်ချောင်း...။’

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို ကျောက်နံရံပျားအတွင်း ခိုလက်မခံနက်မှု ဝိုက်ဝင်သွားစေနိုင်စွမ်းအားရှိ၏။

မာလင် မကြောက်ပါ။

မာလင် အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားပါသည်။

ယခု မိမိသည် အရှုံးတကောင်နှင့် ဗိုင်းနမိုက်ရှစ်ချောင်းတို့နှင့်
အတူ ပိတ်မိနေပြီ။

ဘယ်လာ ဘယ်လောက်တောင် ရှုံးနေပြီလဲ။

‘ခင်ဗျား...နေကောင်းရဲ့လား ဒေါက်တာ’
မာလင်က မေးသည်။

ဘယ်လာ ကြောင်သွား၏။

‘ဟင်...’

ဘယ်လာ၏ လက်ချောင်းများကတော့ သူ့ ကိုယ်ပေါ်မှ
ဗုံးစနက်တံ ဖြစ်ပုံရသော အနက်ထောင် ဗူးကလေးပေါ်မှ နည်း
နည်းမှ မနေ။

ဘယ်လာ့လက်ချက်နှင့် မသေခဲ့လျှင် ရစ်ချီကို တယ်လို ဆုံးမ
ရမလဲဟု မာလင် စိတ်ထဲက တေးလိုက်၏။

‘ခင်ဗျား နေကောင်းရဲ့လားလို့ မေးတာပါ။ ခင်ဗျား ကြည့်
ရတာ သိပ်ပင်ပန်းနေပုံရတယ်။ ထိုင်ပါဦးလားဗျာ’

ဘယ်လာက မာလင်၏ စကားကို သုံးသပ်ပြီး သက်ပြင်းချ
လိုက်သည်။

‘နေပါအေ... ကျုပ် တက်စ်ကိုပဲ တွေ့ချင်တယ်’

ဖြည်းဖြည်းနဲ့ အေးအေးအေးအေးလုပ်မှဟု မာလင် ယူဆ
သည်။

ဤနည်းကို သုံးမှသာ ဘယ်လာဘေ့ မိမိပါ ရှင်နိုင်မည်။
သူ့ကို အမေရိကသို့ အရှင်ဖမ်းခေါ်သွားနိုင်မည်။

‘ဟက်စ် ဒီမှာ မရှိဘူးလေဗျာ’

အခန်း [၄၆]

ဤသောက်ရှုံးသည့် တကယ် သောက်ရှုံးပါကလား။

(၅) ဗိုလ်မှူးကြီး ရစ်ချီသည် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ဖမ်းသပ်ရှာ
ရာ၌ ပေါ့ဆခဲ့သောကြောင့် ယခု မာလင်သည် ဆော့ခတ်ထား
သော အကျဉ်းခန်းထဲတွင် ဉာဏ်သိပ်ကောင်းသော အရှုံးတကောင်
နှင့် ပုံးတလုံးတို့အကြားဝယ် ပိတ်မိနေလေပြီ။

မာလင်သည် ဘယ်လာ၏ မုံးတို့ ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါလိုက်
သည်။ အနောက်ကျာပန်နိုင်းထိုင်တွင် စပန်ခေါ် အကျဉ်းထောင်သည်
လုံခြုံမှုအရှိဆုံးဟု ဆိုကြ၏။

ကြည့်ပါဦး။

မာလင်က ဆပ်ပြောပြီး သာဝီလစ်က သူ့ဆေးပြင်းလိပ်
တလိပ် နှိတ်ယူရန် လက်လှမ်းလှိုက်သည်။

‘မထွက်နဲ့’

မာလင် ဘန့်ကနဲ ရှပ်လိုက်ရသည်။

‘ဆောဖီး ဝေါက်ဘား ကျွန်တော် အကျင့်ပါနေလို့၊ ဆေး
လိပ် ဆောက်ချင်လို့ပါဗျာ’

‘ခပ်ဗျား ဆေးလိပ်ကို ရှိုက်သွင်းသလား’

‘တခါတလေပေါ့’

‘ဆေးလိပ်ဆောက်တာ မကောင်းဘူးဗျ။ စီးကရက်က ပိုဆိုး
သေးတယ်။ သိပ်မရှိုက်နဲ့ဗျာ’

မိမိအား လက်မညှိဘဲ အစမဲ့ ကျန်းမာရေးလမ်းညွှန်ချက်
ပေးနေပါကလား။

ဘယ်လာ ဂျူး မဂျူး ခင်းစားသာ ကြည့်ပါတော့။

မာလင်က ဆေးလိပ် မီးညှိပြီး ရှိုက်မသွင်းပဲ အသာလေး
ပွာကာ စိတ်လက်အနည်းငယ် လျော့ချလိုက်သည်။

‘ကဲ... သွားကြစို့’

ဘယ်လာက ပြောသည်။

ဒီအကျဉ်းခန်းလေးထဲကနေ ဘယ်ပဲ ထွက်သွားရ သွားရ
တော်ဦးမည်။ အပြင်တနေရာရာမှာ ဖုံးထိ၍ သေရတာ နည်းနည်း
တော့ သက်သာမည်။

မာလင် ထိုင်ရာမှ ထသည်။

ဘယ်လာက ကိုယ်ပေါ်မှဖုံးကို မဖောက်ခွဲနိုင်အောင် ဘယ်လို
နည်းနှင့် ဟန်တားရပါ့မလဲ။

မာလင်သည် ကိုယ်ကို ထေးတစောင်းလျှင်ပြီး ဘယ်လာနှင့်
အကွာအဝေးကို မှန်းကြည့်ကာ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဖုံးကို ခိုး
ကြည့်သည်။

‘တုလီကုမာမလုပ်နဲ့မာလင်။ ကျုပ် ဒီဖုံးကို မဖောက်ခွဲထူး
မထင်နဲ့’

မာလင် ကြိုးကားကိုတော့ သံသယဖြစ်စရာ မရှိပါ။

မာလင်က ဝံခါးကို လက်သီးနှင့်ထူ၍ အချက်ပေးရာ (၁၅)
စက္ကန့်အကြာတွင် ဘံခါးပွင့်သွားသည်။

‘သူ့ကို ပိပြိုလား’

ရစ်ရိုက မေးသည်။

‘ဟင့်အင်း... သူ့နှုတ်ကျွန်တော် အတူထွက်လာမယ်။ အားလုံး
နောက်ဆုတ်နေကြ။ သူ့မှာ ဗုံးပါတယ်’

‘သောက်ခွေး...’

‘ကဲ... ခပ်ဗျားတို့ ဧရှောင်ပေးကြပါ။ ကျွန်တော်နဲ့အာနက်ပဲနဲ့
ဒီကိစ္စ ညှိနှိုင်းယူကြမှာပါ’

သူတို့နှစ်ဦး စကြ လမ်းထဲသို့ရောက်လာကြသည်။ သူတို့အား
သေနတ်ကိုင် အစောင့်စစ်သား ခုနှစ်ယောက်က စက်ဝိုင်းခြမ်း
ပုံသဏ္ဍာန် ဝိုင်းထားကြသည်။ ပြီးတော့ အင်ဂျင်နီယာလည်း
တွေ့ရသည်။

‘မာလင် ဒေါ်ကေခွဲလား’

‘ဘိဂကပါပဲ အင်ဂျင်နီယာ။ ချွေးတပေါက် မထွက်ပါဘူး။
အာနက်ပဲနဲ့ လမ်းလျှောက်ထွက်မလို့ပါကွာ... ဟဲဟဲ...’

မည်သူမျှ မလှုပ်ဝံ့။

ထိုအခိုက် အင်ဂျလို့သည် ဘယ်လာကိုယ်ပေါ်မှ ခိုင်းနမိုက်၍ တွေ့သွား၏။

‘အေး...ဟုတ်တယ် အင်ဂျလို့။ အဲဒီဗုံးကို အာနက်စ် ကို တိုင် လုပ်လာခဲ့တာကွ။ သိပ် သပ်ရပ်တယ်နော်’

‘ဘုရား...ဘုရား’

‘ကဲ...ခပ်ဗျားတို့အားလုံး နောက်ဆုတ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးကြဗျာ’ အင်ဂျလို့နှင့် ရစ်ချ်တို့ တယောက်ကို တယောက် ကြည့်ပြီး အစောင့်များအား နောက်ဆုတ်ကြရန် အချက်ပြလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဟက်စ် ဘယ်မှာလဲ’

‘သူ့ကို ကျုပ်တို့ တခြားရွှေ့ ထားလိုက်ပြီ။ ဒီမှာ မရှိတော့ တွား။ မကျေနပ်ယင် ဒီထောင်က အကျဉ်းခန်းတိုင်းကို ခပ်ဗျား လိုက်ရှာကြည့်နိုင်တယ်’

မာလင်နှင့်ဘယ်လာတို့သည် ကြော်လမ်းအတိုင်း ပြည်ညှမ်းစွာ အတူလျှောက်သွားယင်း အကျဉ်းခန်းအားလုံးကို စစ်ဆေးသွားကြသည်။ သူတို့အနောက်ဘက် ၁၇ ရိုက်၊ ဂိုက် ၂၀ အကွာ မှ ရစ်ချ်၏ ရံအော်များ လိုက်ပါလာကြသည်။

အကျဉ်းခန်းများအားလုံး လူတယောက်မျှ မရှိ။

‘ဒီမှာ မရှိတူး တွေ့လား။ ကဲ ကျွန်တော် ပြောပါရအောင် ဒေါက်တာ’

‘နောက်မှပြော၊ ကျုပ်တို့ အေးကံထပ်က အခန်းတွေ သွားကြည့်ကြဦးစို့’

‘သဘောပဲ သွားလေ’

မာလင်သည် ဘယ်လာကို နှိမ်နင်းရန် အပြင်ထုတ်ချက်ရှိ၏။

‘ဘုရား... ဤထိုက်ကြီးထဲမှ အပြင်ထုတ်အောင် ဘယ်လာကို ပေါ်ထုတ်သွားရမည်။ ပြီးတော့ သူ့ကို အာရုံကို လှုံ့ပြောင်းပစ်ရမည်။ အကား အသက်မပြတ်ပြောနေဖို့ သိသည့်အခါ’

အကယ်၍ ဗုံးပေါက်သွားပါက အရိုးနှင့်အသားတစ်ပြိုင်နာ သေချာသည်။

သောက်သုံးမကျတဲ့ မခဲအပေးဗုံး ။

ဘယ်လာကို တားမြစ်ဖို့ မိမိအား တောင်ယန်ပေးခဲ့သော နှိမ်နင်းမသည်လည်း လုံးဝ သောက်သုံးမကျ။

ဤအိပ်မက်ဆိုးကြီးဖြစ်ပေါ်အောင် ဖန်တီးခဲ့ကြသော နာဇီများလည်း သောက်သုံးမကျ။

အားလုံး နွားတွေ၊ ခွေးတွေ။

‘ပြီးတော့ ပင် အမေရိကန်လေယာဉ်နဲ့ အိမ်မပြန်ပဲနေရင်ခဲတဲ့ ခါလဲ နွားကျတယ်’ ဟု မာလင်က ခရုရွတ်လိုက်သည်။

ထိုစကားကို ဘယ်လာ မကြား။ ကြားလျှင်လည်း မာလင် နှိမ်နင်းပြချင်စိတ် မရှိ။

ယခုအခါ၌ မာလင်သည် သူ့ခေါင်းထဲရှိသမျှ အားလုံးကို တလောင်ဆဲချင်နေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ့ရော ဤရူးကြောင်ကြောင် ဆရာဝန်ကိုပါ ဒေါသဖြစ်နေသည်။

လေ့ကားထိပ်သို့ ထောက်သောအခါ မာလင်နောက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။ ခပ်သားများသည် ဂိုက်နှစ်ဆယ်အကွာ၌ ကျန်ရစ်နေသည်။ ခုနီးယ့် ဝေးဝေးနေလေ ကောင်းလေ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် လေ့ကားမှ စတင်ဆင်းသည်။

၄၇၄ စိုးသိက်

တယောက်နှင့်တယောက် တာဝန်သာ ကွာသည်။
အဋ္ဌမလောကားထစ်သို့ အရောက်တွင်....

စစ်သားတယောက်သည် ကျောက်နံရံ၏ ချိုင့်ခွက်ကခုထဲ
ခုန်ထွက်လာပြီး တယ်လာကို ဝင်ဖမ်းချုပ်ရန် ကြံသည်။

မာလင်က ကြားကခုန်ဝင်ပြီး စစ်သား၏ ဝမ်းဗိုက်ကိုအား
ကုန်ထိုးထည့်သည်။ အစောင့်စစ်သား ခေါင်းစိုက် အကျတွင်
မာလင်က ၎င်း၏ ပေါင်ခွဲကြားကို ဒူးနှင့် ထိုက်ပြီး လောကား
အောက်ခြေသို့ တွင်းချလိုက်သည်။

‘သူ့ အထော်နာသွားမှာပဲ’
‘ကိစ္စမရှိဘူး။ ခင်ဗျားကို သူ ဝင်လုံးယင်တော့.... အားလုံး
မသာပေါ် သွားမှာ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လဲ လန်ပြီးခလုတ်နိပ်မိမှာသေချာတယ်’
မာလင်သည် ဆေးလိပ်ကို မီးပြန်ညှိသောအခါ သူ့လက်
များ တုန်နေလေသည်။

‘ရန်ချို.... ခင်ဗျား တော်တော် မိုက်တဲ့လူပဲ။ ကျွန်တော်တို့
နှစ်ယောက်စလုံး ဝဘသွားစေချင်လို့လာဗျ။ ခင်ဗျားကို ရှောင်
နေစမ်းပါ။ ဘာမှမလုပ်ကြပါနဲ့ဆိုမှ အင်ကျလို၊ ဒီနယ်မြေကို
ရှုပ်လမ်းထားပေးမိရမယ်’

မာလင်က ကောက်ထပ်တွင် ရောက်နိုင်နေကြသော ရစ်ချိုနှင့်
အစ်ဂျလိုတို့အား လောကားပေါ်မှ အော်၍ ပြောသည်။

စပန်မေ၊ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲမှာ အေးနေသော်လည်း
မာလင်ကား ချွေးပြန်နေ၏။ သူ့တကိုယ်လုံး ချွေး ရှိနှင့်နေပြီး
သူ့ လည်ပင်းလည်း ခြောက်ကပ်နေသည်။

ဆေးလိပ်ဖွားယင်း သူ့ ဧဝါသကို ထိန်းထားရသည်။
ကြောက်စိတ်ဝင်လေ.... သူ ဧဝါသဖြစ်လေဖြစ်၏။
ဒိုင်းနမိုက်တံ ရှစ်ချောင်း။
‘ကဲ... ဒီအထပ်က အကျဉ်းခင်းတွေ ကြည့်ကြည့်နဲ့ထား။
တယ်လာက ပြောလိုက်ရာ မာလင်က ခုန့်မှ ဦးဆောင်ခေါ်
သွားသည်။

ဟက်စ် သည် ဗုတ်ယထပ်မှာမရှိ။ ပထမထပ်မှာလည်း မရှိ။
နောက်ဆုံး အကျဉ်းခင်းကိုကြည့်ပြီး နောက်ဆုံး အခင်းကိုပါ
စစ်ဆေးပြီးသောအခါ တယ်လာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။
သူ စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။ ဦးနှောက်ခြောက်သွားသည်။

‘သူ... တယ်လာပဲ’

‘မသိဘူး၊ ပန်းပြဲထဲမှာများ ရှိမလား မသိဘူး’
ဟုတ်ပြီ။ ရန်ချိုသည် ဟက်စ်တယောက် နေကောင်းလည်နေ
တွင် ပန်းပြဲထဲသွားတတ်ကြောင်း ခန့်က ပြောခဲ့သည်။ မာလင်က
သိမလိပ်၏။ ကြီးကို ဟုန်းပုတ်လိုက်ပြီး ထဲခါးထဲ လက်မောင်း
တဖက်ဖြင့် ကန်ရန်ဖြတ်ပိတ်ဆို ထားလိုက်သည်။

ရန်ချိုသည် တယ်လာအား ပစ်သတ်ရန် လက်မြောင့်ထောက်
သမားများ ထားချုပ်ထားလိမ့်မည်။

မာလင်သည် တယ်လာအား အရှင်ဖမ်းလာပါမည်ဟု ကတိ
ပေးထားခဲ့သည် မဟုတ်လား။

‘ကျွန်တော် အယပ်ထွက်မယ်... ဧဝါကံတာ’

မာလင် နေရာဝင်ခြည့်အောက်သို့ လှက်လာသည်။ ကွက်လပ်
နှင့် အပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက်များနှင့် ခေါင်မိုးများကို ဖြတ်
ကန် အကဲခတ်လိုက်သည်။

တာမုမရှိ။ ဘာမှမတွေ့။ အာမုမရှိ။
ဟိုက်...နေဦး။ ဖော့ထိုမှ...ဟိုအပေါ်မှာ။
မိမိတို့ရဲ့ ဘုံခါးပေါက်ဆီသို့ ချိန်ထားသော သေနတ်
ပြောင်းများ။

မာလင် ဒေါ်ပုသွားပြီး ရှေ့သို့ဆက်တိုက်ကာ သက်သီးဆုပ်
ဖြင့် အော်လိုက်သည်။

‘အင်ဂျလီ...အင်ဂျလီ၊ ခိုလှုံချုပ်ဘရိုင်ယန်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး
လက်ဖြောင့်သေနတ်ဆမ်းတွေကို ဖယ်ခိုင်းစမ်းတော့။ ငါ့အမိန့်။
လုပ်စမ်းကွာ’

မာလင် အထဲပြန်ဝင်သွားသည်။ ဘယ်လာသည် စနက်တံ
ခလုတ်နှင့် လက်ချောင်းများနီးကပ်စွာ တပ်ထားယင်း စောင့်
နေသည်။

ဘယ်လာသည် လိမ်ညာ ဖြိုးဖြန်းသူမဟုတ်။ အပြောသမား
မဟုတ်။ လက်တွေ့သမားဖြစ်ကြောင်း မာလင် ကောင်းကောင်း
ရိပ်မိသည်။

ဖုံးဖောက်ခွဲရန် ဝန်လေးမည့်သူ မဟုတ်နိုင်ပါ။

ဤအချက်ကြောင့် မာလင် အံ့ဩသွားခြင်းမရှိ။ ဘယ်လာ
အပေါ် သူစိတ်မဆိုး။

‘အေးအေးအေးအေးအေး လှုပ်ကြွတာပေါ့ ခေါက်တာ။ ကျွန်
တော် သူပေးချမ်း ဟို ကျွန်တော့်နဲ့ညှိနှိုင်းပေးပါလိမ့်ဦးမယ်။
ကြာပါဘူး’

ဘယ်လာ ဘာတွေစဉ်းစားနေသလဲ။ အကဲခတ်၍ မရှိဘဲ
သူသည် လှုပ်ရှားတာကို အချိန်မကုန်လုပ်မည့် လူစားပေါ့။
ဤ ဖြစ်ရပ်တရားက ရှေးပေါ်ပေါ်ဆန်လှသည်။
အပြစ်ဘက်ရှိ လက်ဖြောင့် သေနတ်ဆမ်းများ အားလုံး
လည်း လှပေါ်များဖြစ်ကြသည်။

‘ဘယ်က သူပေးချမ်းလဲ’
ဘယ်လာက မေးသည်။
မာလင်က သူ့ကို ပြန်ကြည့်သည်။

‘ကျွန်တော် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တဦးပါ။ နာမည်က အင်ဂျလီ
ကယ်လီယာရီတဲ့။ ခပ်များ သူ့ကိုသတိထားကျမှာပါ။ သူက
ဝာတော်ထယ်။ အဆင့်အတန်းလဲရှိတယ်’

ဘယ်လာ ဘာမှမပြော။
‘ခပ်များက ဘာလုပ်လဲ’
အင်း။ ခုမှတော့မထူးပြီ။ သူမေးတာ အမှန်အတိုင်း ပြောရဲ့ပဲ။

‘ကျွန်တော်တို့က သူ့တို့တွေ ဆိုပါတော့။ ကမ္ဘာတဝန်း
သွားလာ ထောက်လှမ်းကြရတယ်’
‘အမေရိကန် အစိုးရ အတွက်လား’

‘ဟုတ်တယ်။ စံတိုင်းအတိုက်ပေါ့။ တစ်စွဲတွေပေါ့ ဟုတ်
တယ်။ စာနယ်ဇင်းတွေက ကျွန်တော်တို့ကို အဲသလိုခေါ်ကြ
တယ်လေ။ ကောင်းလား။ ဟောဒီကမ္ဘာကြီးမှာ မကောင်းတဲ့

ကိစ္စ တခုခု ဖြစ်တာနဲ့ ကျွန်တော်တို့လက်ချက်လို့ စွပ်စွဲကြတယ်။
ဟိုဘက်က လူတွေလုပ်တာတွေလဲ ရှိပါသေးတယ်ဗျာ’
‘ဘယ်ဘက်ကလဲ’

‘ဟိုဘက်ဆိုဘာ တခြား ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ (၁၉)ခု
အဲ (၃၇)ခုလောက် ရှိသေးတယ်’
အတန်ကြာမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

‘ခင်ဗျားမိဘတွေ အသက်ရှင်လျက်ပဲလား’
မာလင် လန့်သွားပြီး ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။
‘ကျုပ်မိဘတွေတော့ သေသွားကြပြီ’

မာလင်ငိုချစ်သည်။ ဟို ကြောင့်ပို၍ ဒေါသထွက်လာပြန်၏။
‘ကျွန်တော် သိပါတယ် ဒေါက်တာ။ ခင်ဗျား အကြောင်း
ကျွန်တော် အများကြီး သိထားပါတယ်။ ခင်ဗျား အကျဉ်း ခန့်
ထံ နေခဲ့ရတဲ့အကြောင်း၊ နယူးယောက်မြို့က ခပ်ဗျားရဲ့ဦးလေးနဲ့
အဒေါ်အကြောင်း အားလုံးသိတယ်’

ရုတ်တရက်...
အစ်ဂျူလို့အသံက အော်လမ်းမှ ပေါ်ထွက်လာသည်။
‘မာလင် မာလင်၊ အားလုံးပုဂံကပြီ။ ဗွန်ရှပ် ထွက်လာ
ခဲ့တော့၊ အိုကေပဲ’

မာလင်က တံခါးကြားမှ ပြုထုတ်ပြီး ခေါင်းမိုးများနှင့်
ပြုတမ်းပေါက်များကို လျှပ်စက် အကဲခတ်ခပ်ခေးလိုက်သည့်
သက်ဟူသည် ပိုသည်မရှိ။

‘ကဲ ဒေါက်တာ ပန်းခြံထဲမှာ ဟက်မ် ရှိမလား သွားရှာကြ
ရအောင်’

သိပ်တော့ စိတ်မချရသေး။
လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများသည် သိပ် ဝေးဝေးရင်ထဲမှာ
မရှိကြ။ ရစ်ချီ ဆိုတဲ့ ဇနီးကလည်း အလွယ်တကူ လက်တွေ့
တတ်သည့် လူစားမျိုးမဟုတ်။

ရစ်ချီသည် ဓာအုပ်ကြီးသမားဖြစ်၏။ သူ့ကို အပြစ်မဆိုသား
သူတို့နှစ်ယောက် ကွက်လပ်ထဲသို့ လျှောက်သွားကြသည်။
ထို့နောက် ပန်းခြံဘက်သို့လှည့်ကြသည်။

ပန်းခြံသည် သိပ် မကြီးမားလှပါ။ ပန်းမွေ့ရာခင်းများသည်
အရောင်အသွေးစုံရှိ လှပသည်။
သို့သော် ဟက်စ်ကို အရိပ်အရောင်မျှမတွေ့ရ။

‘သူ ဘယ်မှာလဲ’
‘အပြင် တနေရာမှာတော့ ရှိမှာပဲ’
မာလင်က အချိန်ဆွဲသည်။

ဟက်စ်သည် အစောင့် ရစ်ယောက်နှင့် အတူ မြေအောက်
အကျဉ်းခန်းထဲတွင်ရှိနေသည်။ ဂိုက်ခါးဆယ်အတွင်း ဝင်လာ
သည်နှင့် ဘယ်လာအား ပစ်သတ်ရန် အသင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြ
လေသည်။

‘ကျုပ် ရွာလို့လည်း မတွေ့ဘူး၊ ဘာလဲ ကျုပ်ကို လှည့်စား
တာလား’
မာလင် ဆာဆက်လုပ်ရမှန်း ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပါ။

ဘယ်လာသည် စိတ်ရော ကိုယ်ပါ စောင့်တမ်းလေ၏။
လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားများသည် တပြည်းပြည်းချင်း နေရာ
ပြန်ယူနေကြလေသကဲ့သို့။

‘သူ့ သေးသွားပေါက်သလား မသိတူး၊ ကျွန်တော်တောင်
သေးပေါက်ချင်လာပြီ ဒေါက်တာရဲ့’

‘ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဟက်စ်ဆီလိုက်ပို့ပေးမယ်ဆိုပြီး ခင်ဗျား
ညာတယ်’

‘ကျွန်တော် တာလို့ ညာရမှာလဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်
ကူညီချင်တာပဲ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဟက်စ်ကို မုန်းတာပဲ
ဗျာ’

ဘာလာ၏ မျက်လုံးကို သတိထားမိသောအခါ မာလင်သည်
ညှို့ပဲ့ညှို့ မိမိ ရှုံးနိမ့်သွားပြီဟု နားလည်လိုက်သည်။

ဘယ်လာ၏လက်က စနက်တံ မူးငယ်လေးပေါ် ရောက်သွား
သည်။

လမ်းဆုံးရောက်ပြီ။

မာလင်သည် လက်နက်တခုခုဆီသို့ လက်လှမ်းခြမ်းမပြို့။
တောင်းပန်ခယခြင်းလည်း မလုပ်။
သူ့ဘောင်းဘီစစ်ကို ဆွဲဖြုတ်သည်။ အဝါရောင် ပန်းပွင့်
နှစ်ပွင့်ကြားသို့ ကျပ်ငယ်စွန့်သည်။
‘ရှေ့ကသွားနှင့်ချည် အာနက်စ်’
‘ခင်...ခင်ဗျား...ဘာလုပ်တာလဲ’
‘ကျွန်တော် မညာတက်ဘူး၊ သေးပေါက်ချင်တယ်လို့ ပြော
သွားပဲ။ မအောင်နိုင်တော့ဘူးလေ။ ခုပဲ ပြီးတော့မှာ။ ဒါမှ
သက်တောင့်သက်သာခန့်နိုင်မှာပေါ့’
ဘယ်လာသည် အံ့လည်း အံ့သြ၊ ဟူကြောင်ကြောင်လည်း
ဖြစ်လျက်နှင့် မာလင် ကျပ်ငယ် စွန့်နေသည်ကို ဝေးကြည့်နေ
မိ၏။

‘အင်း...ခုမှပဲ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားတော့တယ်’

မာလင်ကပြောလိုက်သည်။ အမှန်အတိုင်းဖြောင့်ခြင်း ပြစ်၏။
အောင်းထိစစ် ပြန်စေ ပြီး မြက်ခင်းထဲနေရာထဲ သွား ထိုင်ချ
သည်။ သက်ပြင်းရှည်ကြီးချလိုက်၏။ ဆေးလိပ်တို့ဖူးပြီး သူ့ကို
သတ်မည့် ဆရာဝန်အား ကြောင်တောင်ထောင်နှင့် မေ့ကြည့်
နေသည်။

‘ကောင်းပြီ အာနက်မီးပုံးဖောက်ချင်ဖောက်လိုက်တော့လေ’
ဘယ်လာ၏ လက်ချောင်းများသည် ဗူးအနက်ကလေးဆီ
ရောက်သွားပြီး ရပ်လိုက်၏။

‘မြက်ခင်းပေါ် ထိုင်နေတဲ့ လူတယောက်ကို ကျုပ် တယ်လို
သတ်လို ဖြစ်ပါလဲ။ ဘယ် နည်းလမ်းကျမှလဲ’

‘ခင်ဗျားပါ လာထိုင်ပေါ့။ နှစ်ယောက်သား အေးအေး
ဆေးဆေး သေကြတာပေါ့။ ကဲ...ဒိုင်ယန်းရော၊ အင်နာရော
နှုတ်ဆက်လိုက်ကြရအောင်လား’

‘ဒိုင်ယန်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ’
ဘယ်လာက မေးလိုက်သည်။ မာလင်တေး ဝင်ထိုင်ချသည်။

‘ဆိပ် တော်တဲ့ မိန်းမတယောက်ပေါ့။ သူ ထင်သလောက်
ကြီးတော့ ပတော်သေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တော် ပါ တယ်။
ကျွန်တော် သူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးတယ်လေ။ သူ နယူးယောက်
မြို့က ခင်ဗျားဦးလေးအိမ်မှာ သွားစောင့်နေတယ်။ ဆေးလိပ်
အသက်ဦးမလား’

‘ဟင်...’

‘ဧရာ ယူလိုက်ပါ။ နှစ်ယောက်သား ခင်ဗျား...
ဒီဆေးလိပ် အလကားပြစ်သွားဦးမယ်။ နောက်ထပ်တစ်
လေးကို အသုံးချလိုက်ရမိပါ အာနက်မိရယ်’

‘ဟင်အင်း...နေပါခေ။ ကျုပ်...ကျုပ်... ခု...
တော့မယ် နော်’

‘ဖောက်လေ...ဖောက်လိုက်ပေါ့။ ဘယ်သူကမှ မတားနိုင်
ပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ အင်မတန် လူသတ်မှုကျမ်းကျင် သူပဲ။
ကျွန်တော် မိတ်ဖွဲ့ထားသလိုလူစားပါပဲ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်က
လုပ်ခန်းအတူတူပဲလေဗျာ’

မာလင်က ဆေးလိပ်မီးခိုး အကွင်း တကွင်း မှတ်ထုတ်
လိုက်သည်။

ဤဆေးလိပ်နဲ့ ရသဖြင့် ဘယ်လာသည် ညစာစားပြီးတိုင်း
ဆေးလိပ်ပွာတတ်သော ဦးလေးမာတပ်အား သတိရလာသည်။

‘ခင်ဗျား လူတွေ အများကြီး သတ်ခဲ့ဖူးသလား’

‘ခင်ဗျားသတ်တာထက် ပိုများတာပေါ့ အာနက်မိ ရယ်။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားသတ်တာက ပိုပြီး ပညာပါတယ်။ ခင်ဗျားက
သိပ် တော်တယ်။ ခင်ဗျားလိုဆရာဝန်မျိုး ရှာမှရှားပဲ’

မာလင်က မြက်ခင်းပေါ် ပက်လက် ထုန်ချပြီး ဝါးကနဲ
သမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား လူသတ်ရတာကို ကြိုက်လား’

‘ဟင်အင်း...ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့လို လူကောင်း သူ
ကောင်းတွေဟာ ဒါမျိုးကို ဘယ်လို အရသာ တွေ့နိုင်ပါ့မလဲ။
သူ့ကြောင်တွေ အရွေးတွေသာ ကြိုက်မှာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့က

မလုပ်မဖြစ်လို့ လုပ်ရတာ၊ ဒါမှမဟုတ် ဒေါ်အဖြစ်လို့လုပ်ရတာ၊ ဒါပေမယ့် ကိစ္စကို ဖွင့်မပြောကောင်းပါဘူး။ ခင်ဗျား အင်နာ့ကို ဖွင့်ပြောဖူးသလား။ ကျွန်တော်တော့ မထင်ဘူး၊ မီးခိုးငွေ့ တကွင်း မူတ်ထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

‘အင်နာ့အကြောင်း ခင်ဗျား ဘယ်လိုသိသလဲ’

မာလင်က သူ့ အဒေါ်ကို ရှာတွေ့ခဲ့ပုံ၊ သူ့ဦးလေးက အရေး တကြီး စာရေးမြောပြပုံ၊ သတိပေး တားခိုင်းပုံ၊ ဘယ်လာ ပို့ လိုက်သော ဖရူဇင်စတတ်စ်မြို့မှ ပို့ စကတ်ကို ခြေရာခံလိုက်ခဲ့ပုံ၊ ဘယ်လာ့ခတ်ပုံကို လိုက်ပြုပြီး ရှာဖွေရာ နောက်ဆုံး၌ အင်နာ့ ဆီ ရောက်ရှိခဲ့ပုံ အားလုံးတို့ကို ဖွင့်ပြောပြသည်။

‘အင်နာက ခင်ဗျား ဒီမှာရှိမယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ ခင်ဗျား ဟက်စ်ကို လာသတ်မှာပဲလို့ ကျွန်တော် တထစ်ချတွက်လိုက်တယ်၊ တယ်နယ်လဲ၊ မပိုင်ဘူးလား ဟင်’

‘အင်နာ ဘာများဖြစ်...’

‘ဟင့်အင်း...စိုးရိမ်နေတာပဲ။ အတော်ကို စိုးရိမ်နေတာ တယ်၊ သူ ငိုနေတယ်ဗျာ။ သူကဘော့ ခင်ဗျားကို လွှမ်းနေတာ မှာပဲ အာနက်စ်။ အချစ်ဆိုတာ ဒါပါပဲ...’

‘ခင်ဗျား တော်တော် အပြစ်ပြောလွယ်တဲ့ လူပဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့သေရတာတော့ သိပ် ဘဝနဲ့ မကျဘူး။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်တို့လို အားကောင်း မောင်းသန့် လူရွယ်လူလတ်လေးနဲ့စစ်ယောက် ဝုန်းဆို မသာပေါ်ရတော့မယ် ထေ။ နှမြောစရာပဲ’

ဝီဝီဝီ...ဟူသော မြည်သံတခုကို မာလင် ကြားရ သဖြင့် ကောင်းကင်သို့ မော်ကြည့်ပြီး မုန်းဆကြည့်သည်။

ဘယ်လာကတော့ သတိမထားမိ။

အိမ်သို့စာထည့်ရန် ပေ လျော့အားကြောင်း မြှင့်ဦးစား နေသည်။ မရူဇင်စတတ်စ်ရှိ တယောက်တည်း စောင့်နေမည် မိန်းကလေးအကြောင်းသည်း တွေးမိ၏။

‘ဒီမယ်...အာနက်စ်ရဲ့၊ ကျွန်တော်ကခင်ဗျားကို ကယ်တင်ဖို့ လာခဲ့တာပါ။ ရှေ့ဆက်ပြီး လူမသတ်ဖြစ်အောင် ဟန်တာပို့။ ကျွန်တော့် အကြံ အောင်ပါတယ်။ ရယ်စရာတော့ ကောင်းလိမ့် မယ်။ ခင်ဗျားပုံးဖောက်ခဲ့လို့ နှစ်ယောက်လုံး သေသွားယင် နောက်ထပ် ဘယ်သူမှ လူသတ်မှု မကျူးလွန်နိုင်ကြတော့ဘူး... လေ’

ဘယ်လာကား အင်နာ့အကြောင်းတွေးနေဆဲ။

သူ ဘာမှ ပြန်မပြော။

‘အာနက်စ်မေးပါရစဉ်း။ ဒီ လူသတ်မှုတွေကို ဘယ်လိုစီမံ ခဲ့သလဲဗျာ။ ကျွန်တော် သိချင်လို့’

‘ကျုပ်အလုပ်က ဆေးကုသမှုပါ’

ဆိုခနောက် ဘယ်လာသည် ငါ့မတ်၍ဆိုပြီး သူ ကျူးလွန် နဲ့သည့်လူသတ်မှုများအကြောင်းကို အသေမိတ်ရုပ် ပြုသည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မိမိ ကံကောင်းလျှင် အသက် ရှမ်းသာထရနိုင်ကြောင်း မာလင် သိပ်မိလား၏။

‘သိပ်ပိုစိတ်တယ်။ ခင်ဗျား သိပ်တော်တယ်။ ထင်မတန် ရွာမှ ရွားတဲ့ ဆရာဝန်တဦးပါပဲဗျာ။ အဝမ်း...ခုအတိုင်းဆိုယင် ခင်ဗျား’

ဦးလေးနဲ့ အဒေါ်ဇော၊ အဝိနာပရာ ဘယ်လို ဖြစ်ကုန်မလဲ.... မသိဘူး

‘သူ့ ဘာမှဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး’
ဟုတ်ပြီ။ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်။
ဘယ်လာ၏အသံက အဝိနာနှင့် ပတ်သက်သော ခံစားချက် အမှန်ကို လှစ်ဟ ဖော်ပြလိုက်၏။
မာလင် ဘာလုပ်ရမှန်းသိ၏။

‘ဒီလိုပဲမျှော်လင့်ရတာပဲ အာနက်င်ရယ်။ သူ့ ချောတယောက် တည်း။ ခင်ဗျားဦးလေးကလဲ နေကောင်းလာပြီ။ သူ့ကိုပြုစုဖို့ ခင်ဗျား အဒေါ် ရိုသားပဲ။ အဝိနာမှာတော့ ဘယ်သူမှမရှိဘူး။ တယောက်တည်း။ မိသားစုဆွေမျိုးတယောက်မှမရှိဘူး။ ခင်ဗျားက လူ့လို သူ့ကို ချောင့်ရှောက်မယ်လို့ တယောက်မှ မရှိပါကလားနော်။ သူ့ သိမ်ကြောက်နေရှာမှာပဲ’

ဘယ်လာ၏ အသံက ဂျှပ် ပြင်းလာသည်။ သူ ဝေဒနာတခု ခံစားနေရပုံ ရ၏။

‘သူ့ အစိုးအတွက်နဲ့ သူ့ ချော အတော် ရှက်နေရှာမှာပဲ။ မိဘလဲမရှိ၊ ညီအစ်မတွေလဲ မရှိ။ သူ့ဟာ အိပ်မက်ထဲက လူစိမ်းတစ်ဦးကို အပြင်မှာ တကယ်တွေ့ပြီး မေတ္တာရိုခံတယ်။ ရုပ်ရှင်ထဲကလို တပတ်လုံးလုံး ကြည့်နှုတ်ပျော်ရွှင်ခဲ့တယ်။ မြုန်းဆို အဲဒီလူက နောက်တလနှစ်လအကြာမှာ သူ့ အလိုလို သေမယ့် နိုင်ငံရေးအစား အတိုးကြီးတယောက်ကို သွားသတ်ဖို့ ထွက်သွားလေရဲ့’

‘တော်ပါတော့... ဗျာ’

‘နောက်ပြီး... ဒီလူက သူ့ ကိုယ်သူ့ ဗုံးခွဲသတ်ဖို့ ကြံမြန်စရာ။ ဘာတဲလိမ်းမလှတဲ့ ဇာတ်လမ်း တပုဒ်ပါပဲ’

အတန်ကြာမျှ လိတ်ဆိတ်သွား၏။
‘ခင်ဗျားကို ကျွတ် မှန်းတယ် မာလင်’
ဘယ်လာက ဗုံးတိုင်းလေးပြောသည်။

‘ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျားလဲ မှန်းတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒို့့မို့့ ယင် ခင်ဗျား ဒီလိုတယ်လုပ်ပါမလဲ။ ခင်ဗျား ဥာဏ်ကို ဘာလို့ လွှာမသုံးလဲ ဒေါက်ဆာ’

ကောင်းကင်ယံမှ ‘ဝီ...ဝီ...ဝီ’ မြည်သံသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင် လာလေပြီ။

အချိန် သိပ်မရှိတော့။
မာလင် လှုပ်ရှားနေတော့မည်။ ကယ်သောမျက်ဖုံးမှာ မျက်ရည်များ ပဲနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘အာနက်စ်... အာနက်စ်... အဝိနာအတွက် ခင်ဗျား အကြံကို ပျက်လိုက်ပါတော့ဗျာ။ ခင်ဗျား အဝိနာကို ခွဲညှာပြီး ဒီဟာကို မလုပ်ပါနဲ့လား။ ဒီဟာ အဝိနာအဖို့ တခုတည်းသော အခွင့်အရေး။ ခင်ဗျား ခွဲတခုတည်းသော အခွင့်အရေးပါ။ မတောင်းပန်ပါဘယ်’

ဘယ်လာ၏မျက်နှာက နာကျည်းမှုအပြည့်။
မေတ္တာတရားအပြည့်။

ကိုးစက္ကန့်၊ ဆယ်စက္ကန့် သို့သော အချိန်တာသည် နာဂိုဝက်လား အောက်မေ့ရ၏။

၄၇၈ ဝိုးသိက်

ကေတုကြာတွင် ဘယ်လာညည်းတွားယင်း သက်ပြင်းရှိက်
ယင်း မြက်ခင်းပေါ်မှ မတ်တတ်တည်။

‘အင်နာ...အင်နာ’

မာလင်လည်း မတ်တတ်ထပြီး ခေါင်းညိုက်သည်။

‘ဒိုကေ...ဒိုကေ...အာနက်စ် ခင်ဗျားလုပ်တာ မှန်ပါတယ်။
အင်နာအတွက် လုပ်တာပဲ။ လာ...လာ ခင်ဗျား ကိုယ်ပေါ်က
ခါးစည်းသားရေချပ်ကြီး ဖြုတ်ပစ်ကြရအောင်’

ဘယ်လာက တုံ့ဆိုင်းနေသည်။

ကောင်းကင်မှ အသံက ပို ကျယ်လာသည်။ မာလင် သူ့ကို
ဖွင့်ပြောရကောင်းမလား စဉ်းစားသည်။ ဘယ်လာသည် သူ၏
အပေါ်အကျိကို ချွတ်ပြီး သိုင်းကြိုး ချိတ်များကို ဖြုတ်သည်။
သူ့ လက်ချောင်းများက အနက်ရောင် ဗူးကလေးကို ပွတ်တိုက်
မိ၏။

ချောက်ကန် မြည်သံတခုက တိတ်ဆိတ်မှု ကြားဝယ် ကျယ်
လောင်လှ၏။

‘အဲဒါ ဘာလဲ’

‘အချိန်ကိုက် ဇနက်တံလေး။ ကျွန်တော် ခလုတ်ပွင့်လိုက်
မိပြီ’

မာလင် မျက်လုံးပြူးသွား၏။ ပြေးကပ်လာပြီး ခါးစည်း
ကြိုးကို ဆွဲချွတ်ပေးသည်။

‘အချိန်ဘယ်လောက် ကျန်သေးလဲ။ အာနက်စ် ပြောခမ်း
ပါ...’

‘တမိနစ်’

‘ချီး...’

မာလင်သည် ဘယ်လာ ခါးပေါ်မှ နှိုင်းနှိပ်ထိတ်ထိတ်ထားသည့်
ခါးပတ်ပြားကြီးကို ကလျာကယာ ဆွဲကြွတ်ပစ်ပြီး အာနက်စ်သို့
ခပ်မြန်မြန် ဆင်းလာနေသော ရဟတ်ယာဉ်ကြီးဆီသို့ တချက်
မော်ကြည့်သည်။

ပုလိပ် ရဟတ်ယာဉ်လား။

စစ်ဘစ် ရဟတ်ယာဉ်လား။

ဘယ်ကဟာလဲ မသိ။

အတော် မြန်မြန်ကြိုး ဖိုင်းသင်းလာနေသည်။ ရဟတ်ယာဉ်
ပေါ်ပါလာသော ဘေးနတ်သမား စစ်သားများ၊ ရဲသားများက
စက္ကန့် အနည်းငယ်အတွင်း ဘယ်လာကို အသေပစ်သတ်တော့
မည်။

နောက်ဆုံးချိတ်ကိုဆွဲဖြုတ်အပြီးတွင် မာလင်သည် တဒုတ်သိုး
အကြံတခုကို ရသွားသည်။

သူသည် ခါးပတ် တခုလုံးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဦးခေါင်းပေါ်
ငွေ့ယမ်းကာ ဆင်းလာသော ရဟတ်ယာဉ် ဆီသို့ အားကုန်
လှဲပစ်လိုက်သည်။

မာလင်တို့နှင့် ကိုက်ငါးဆယ် ခြောက်ဆယ်အကွာတွင် ဗုံး
ပေါက်ကွဲသွားသည်။

မာလင်သည် ဘယ်လာအား ဝင်တိုက်၍ မြေကြီးပေါ်လဲကျ
သွား၏။

မြေကြီးမြေစိုင့်ခဲများ၊ သဲမှုန့်များ၊ မိုးပေါ်သို့ မြောက်တက်
သွားပြီး ပြန် လွင့်စဉ် ကျလာ၏။ တုန်ခါမှု လှိုင်းများကြောင့်
ရဟတ်ယာဉ်မှာ လေထဲတွင် ယိမ်းတီးသွားသည်။

ရဟတ်ယာဉ်သည် လားရာ ပြောင်းသွား၏။ ရှေ့ခပ်မြေ
သွားသည်။

အော်ဟစ်သံများကို မာလင် ကြားရသည်။
သူ မတ်တတ် တုလှိုက်သောအခါ အင်ဂျင်နီယာသည် ခပ်သား
တရုတ်အတူ မြေးလာသည်ကို တွေ့ရ၏။

အောင်မြင်သွားပြီ။

ဝေဟင်မှ လက်ပြောင့် သေနတ်သမားများအား ဗုံးပြိုခွဲ၍
နှင်ထုတ်ရန် အကြံအောင်သွားသည်။ မျက်နှာနှင့် ကိုယ်ပေါ်မှ
သံများ၊ မြေခဲများ၊ ဖုန်မှုန့်များလို ဝါချပြီး 'အားလုံး အိုကေပဲ'
ဟူ၍ မာလင်က သူ့ လူများကို အချက်ပြလိုက်သည်။

ထိုနောက် ဒေါက်တာ ဘယ်လာအား မြေကြီးပေါ်မှ ဆွဲထု
ပေးသည်။

'ကဲ...အားလုံး ကိစ္စပြတ်သွားပြီ'
မာလင်က အားရစမ်းသာဖြင့် ပြောသည်။

ဘယ်လာ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ မြေကြီးခဲများနှင့် သဲများ၊ ဖုန်များ
ကို ဝါချပေးပြီး မျက်တောင် ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ် ပြစ်နေသော
ဘယ်လာ၏ ပခုံးကို အားရပါးရ သိမ်းဖက်လိုက်သည်။

'ကဲ...အာနက်စ် ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပြန်ကြစို့လား'

မာလင်၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ ဘယ်လာနှင့် ဖော်ဘတ်မှ စိတ်ဆူက ပြော
ရှုပ် ဆရာဝန်တို့ကို သယ်ဆောင်လာသော အထူးလေယာဉ်ကြီး
ဝါရှင်တန်မြို့အနီးရှိ အင်ဂျင်နီယာတပ် အခြေစိုက်စခန်းသို့ ဆိုက်
ရောက်သောအခါ အငြင်းအခုံဖြစ်ကြလေသည်။

ထုံးစံအတိုင်း မာလင်၏ ငြင်းခုံမှုဖြစ်သည်။
လေယာဉ် မဆိုက်မီအထိ အားလုံး အဆင်ချောနေခဲ့၏။

နှိုင်ငံရေး ရှုပ်ထွေးမှုမဖြစ်စေရန် နာဗီလူသတ်ကောင်များကို
သတ်ဖြတ်သူ ဆရာဝန်အား လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် အနောက်ဂျာမနီ
နှိုင်ငံမှ အမြန်ဆုံး ဝေါ်ထုတ်သွားရန် အနောက်ဂျာမနီ အစိုးရ
နှင့် အမေရိကန် အာဏာပိုင်များ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့
ကြ၏။

အင်ဂျင်နီယာ လေတပ်စခန်းတွင် ဘယ်လာအား တစ်ဆောင်ရပ်
ဆေးခန်းကား တစ်စီးနှင့် ၎င်းအား ဝတ်ဆင်ပေးရန် စိတ်ကြမ်း
ကိုယ်ကြမ်း စိတ္တဇ ဝေဒနာရှုပ်များ ဝတ်ဆင်ပေးသည့် မာထူး
အင်္ကျီတို့ကို လက်နက်ကိုင် စီအိုင်အေ အဖွဲ့ဝင် ငါးယောက်နှင့်
အတူ လိုမာစ်က စေလွှတ်လိုက်ကြောင်း ဧည့်ရှုစသော အခါ
ပြဿနာ တက်လေတော့၏။

'မရဘူး၊ ဒီလူက ကြမ်းတမ်းတဲ့လူ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကို ဟို
အမူးပမ်းအင်္ကျီ စွပ်ပေးစရာ မလိုဘူး'
မာလင်က ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။
'သူက လူသတ်သမားပဲ'

စိန်ခေါင်အေး လိုခြုံရေးအရာရှိက ပြောသည်။

‘နာမင်းခံရာခင်းပိုင်းကောင်တွေကလေးတွေကလေးကြည့်ပါ။ ကဲ...

ခင်ဗျား၊ ခဏခဏလို့။ ကျုပ် လိုမောင်သိဖုန်းဆက်ဦးမယ်’

မာလင် ဖုန်းလိုက်စင်၍ စကားပြောနေစဉ် အပ်ကျလိုအား

ရင်း၊ ခြုံရေးအရာရှိက မေးလိုက်သည်။

‘ဘု ဒီလိုပဲ ပြဿနာရှာတတ်သလား’

‘အခြေတမ်းလိုလိုပဲဗျ။ လူတွေကိုလဲ ဆေးနတ်နဲ့ ပစ် တတ်

သေးတယ်’

‘ဆူနာမည်က ဘာလဲ’

‘ဆူနာ နာမည်အများကြီးပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က

မာလင်ကို ခေါ်တယ်’

‘ကြိုဆိုရေးအဖွဲ့တဖွဲ့လုံး ကြက်သေ သေသွား၏။ မာလင်ကို

သူ့ကို သိပါသည်။

‘ကောင်းကွာ’

အေးကျင့်နှစ်ဦး တပြိုင်တည်း ရေရွတ်လိုက်ကြ၏။

‘ခင်ဗျားရဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကို စိက ခေါ်ထုတ်သွားစမ်းပါ။

ဒါမှမဟုတ် ယင် ဒီနေ့တွေကို လေးရုံကားပေါ် တင်ပေးလိုက်မယ်။

ဘယ်သာဆိုတဲ့ နေဟာ သုံးနှစ်သားကတည်းက ဘယ်လိုကြုံတွေ့

ခံစားခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ဘာသိလို့လဲ’

မာလင်သည် ဖုန်းဖြင့် လိုမောင်အား ပြောနေသည်။

‘ပြည်းပြည်းပြော၊ ဒေါသ သိပ် မကြီးနဲ့’

လိုမောင်က ပြောသည်။

‘သွား သေလိုက်၊ ခင်ဗျား တိပ်ခွေနဲ့ ဖမ်းနေပြန်ပြီလား။

သွား သေချေ။ ဘယ်လောက် ကျွန်တော် ကားနဲ့ ခေါ်လဲတာရိပ်

ဆေးရုံကို ခေါ်သွားမယ်။ အများအင်္ကျီ ဝတ်ပေးသား။ ဆူမှာ

ဂုဏ်သိက္ခာရှိပါတယ်။ နောက် ဘုရား နှစ်ရက်အတွင်း ဆူကို

နည်းမယောက်က ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံတစ်ခုကို ပြောင်းပို့ ပေးလိုက်

မယ်။ ဒါမှ ဆူဦးလေးနဲ့အဖေလဲ လာတွေ့နိုင်မှာ’

ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံထဲပေါ် တင်ထားလျှင် အစိုးရဏဏာခွေ

ထက်သာပည်တု လိုမောင် တွေးသည်။ မာလင်နှင့် ဘာမှ ပြဿနာ

ထပ်မပေါ်ချင်ပါ။

မာလင်၏အရည်အသွေးများကို နောက်ထပ် သုံးချင်သုံးရဦး

မည် မဟုတ်လား။

‘မာလင်ကို ခေါ်ပေးစမ်းပါ’ လိုမောင်က ပြောသည်။

မာလင်သည် ဖုန်းရုံအပြင်ဘက်ပြုံး လက်ပြလိုက်သည်။

‘တော်တွေနဲ့ပြန် က လူတတ်သမားကြီးက မောင်ရင်ကို ခေါ်

နေတယ်’

ဘယ်သာအား ခေါ်လဲတာရိပ် ဆေးရုံ၌ ထားရစ်ခဲ့ကြပြီး

နောက် မာလင်သည် ဂျော့ချီဝတောင်း ရပ်ကွက်ရှိ ဒိုင်ယန်း၏

တိုက်ခန်းသို့ ကားနှင့်သွားသည်။

ဒိုင်ယန်း၏အခန်းသို့ ရောက်သော် မာလင် အားလုံးကျေနပ်

သွား၏။

နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် ဆူကို ဒိုင်ယန်းက အေဂျင်စီထံ

သတင်းပို့ ဆက်သွယ်ရန် အချိန်တန်ပြီဟု သတိပေးသည်။

နောက်နေ့ နေ့လယ်ခင်းတွင် ကိုလံဘီယာပရက်စ်တိုင်တဲရီး

ယန်း စိတ်ဓရာဂါဆိုင်ရာဘဏ္ဍာသို့လှမှ ကျွမ်းကျင်သူ ဆရာဝန်ကြီး

များ တယ်လာအား စစ်ဆေးပြီး ရောဂါကုသပေးကြသည်။ သူ့ဦးလေးမှာ ထင်ရှားသော စိတ်သရုပ်ခွဲ ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့် တယ်လာအား ပြီဗြို ဂရုစိုက် ကြသည်။ တယ်လာအား ခုနစ်လတိုင်တိုင် အခွင့်ကုန် ကြီးစား ကုသပေး ကြသည်။

တယ်လာအား ဆေးရုံတပ်ပေးပြီး ခုနစ်လနှင့်လုံးရက်အကြာ တွင် နယူးယောက်မြို့မှ အတော်ဆုံး စိတ်ရောဂါကု ပညာရှင် ဆရာဝန် အုပ်စုမှ အဖွဲ့ဝင် လေးဦးသည် ဧကိတ်တာ နီမန်း၏ အစီရင်ခံစာအရ တယ်လာ၏ လူသတ်လိမ္မော်များ ပပျောက် သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ အနာတစ်စိတ် ပြင်းထန်မှုများ လည်း လျော့နည်းသွားကြောင်းနှင့် လူမှုအဖွဲ့အစည်းနှင့် ပြေပြစ်စွာပင် ရောနှောဝင်ဆံ့ နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ တပြိုင်တည်း သဘောတူ ထောက်ခံကာ တဦးနှင့်တဦး ချီးကျူးဂုဏ်ပြုစကား ပြောကြလေသည်။

တယ်လာသည် နောက်ထပ် ရက်ဆယ့်ပတ် (၉) ပတ်မှ (၁၀) ပတ်အကြာတွင် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ စစ်ဆေးရေးမှူးရုံးတွင် ပြန်လည် တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ဧကိတ်တာ ဂျူဒစ် တစ်ချင်းမိက ဟောကိန်း ထုတ်သည်။

ဆေးရုံ၏ (၁၂) ထပ်အမြင့်ရှိ ကိုယ်ပိုင်အခန်းတွင် တယ်လာ သည် သူ့ဦးလေးနှင့် အဖေအား နှုတ်ဆက်ပြီး ပက်လက် ကုလားထိုင်တွင် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ကာ သောကြာနေ့ ထုတ် နယူးယောက် ထိုင်းမိစ် သတင်းစာကြီးကို ပတ်နေ လေ သည်။

သူ... စိတ်အတော်ချမ်းသာနေပြီ။
နောက်အပတ်ဆီ... အင်နာ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ဦးလေး မာတင်လည်း နဂိုအတိုင်း စကားပြောနိုင်ပြီ။
အားလုံး အဆင်ပြေသွားပြီ။
တယ်လာသည် ညကမ်းစမ်းပဟောဦး ပုံခံကွက်ကို ရှာပေးနေစဉ် စာမျက်နှာ(၂၇)တွင် ဆူးခြားသော သတင်းတိုတစ်ခုကို သတိ ပြုမိလေသည်။

သွန်းမြို့မှ သတင်း

“နာမည်ကျော် သရက်စလော့မှ သားသတ် သမားကြီး” အား (၅) ကမ္ဘာဝယ်ကြီး အတွင်း ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော ပြစ်မှုများကြောင့် ထောင် အရပ်နှစ်ဆယ် အပြစ်ခံကျမှတ်လိုက်ရာ အက်ဆပ်မြို့ရှိ အကျဉ်းထောင် အသစ်ကြီးတွင် ထောင်နန်းခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဧကိတ်တာ တယ်လာ ပြီးလိုက်ပြီး ယိုသတင်းပို့မိ ပါသော စာရွက်အပိုင်းလေးကို ထုတ်ပြုကာ သူ၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ဂရု တစိုက် ထည့်လိုက်သည်။

နောက် စာမျက်နှာပေါ်တွင် ဥာဏ်စမ်းပဟောဦး ပုံခံကွက်ကို တွေ့ရ၏။

ဤဥာဏ်စမ်းသည် သူ့အဖို့ လှယ်ကူလှပေသည်။ ။

မြစ်ရပ်မှန်ယိဗွဲဆန်းကြယ် (၄)

အန္တရာယ်စက်ကွင်း ဖားမြို့ခါကြိတ်ဝေသ [၂]

[မိစ္ဆာဇွဲကံ]

ဝင်းဒိုင်ဦး (ရေး) ကြီးမာပြန်

THE DEVIL'S TRIANGLE [2]

by RICHARD WINER

● တစ္ဆေရထား

၁၉၃၅ စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ဟယ်ရီကိန်းမုန်တိုင်းကြောင့် လူအများ သေကြပျက်စီး၍ ရုက္ခသည်များထပ်ဆောင်းလာသော ရထားကြီးမှာ ပင်လယ်ထဲသို့ လွင့်စဉ် နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည်။

နှစ်ပေါင်း ကြာခဲ့ချေပြီ။ သို့သော် မုန်တိုင်းထန်သော မရာဟူညများသို့ ရောက်လျှင်...

‘ဟယ်ရီ...တစ္ဆေရထားထံ တကယ်ကို ကြားနေရတယ်။ ငါ မလိပ်ပါဘူး။ ထူးဆန်းချင်း၊ ဘုရားစူးရစေခဲ့ ဖော့ လစနေပြီ... လာနေပြီ။ ကင်ဂျင်စက်ထံလဲ ကြားနေရတယ်’

‘ဘုရား ဘုရား၊ သူငယ်ချင်း၊ အပြစ်ဆိုးလှချည်လား၊ မင်း ပြောတဲ့စကား မယုံမိခဲ့တာ ခုတော့ မင်း ပြောတဲ့တစ္ဆေရထား ကြီးဆိုတာ အမှန်ဖြစ်နေပါပေါ့လား’

● အသက်ဝင်နေသော အဝိညာဏက ဂေါင်းတလားများ

မြေတိုက် သင်္ချိုင်းထဲ ရောက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဘုန်းတော်ကြီးမှာ တောလိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် တကိုယ်လုံး လျှပ်စစ်လိုက်သကဲ့သို့ တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားသည်။

‘ပ...ကောင်း...ဆိုး...ဝါး...မိစ္ဆာကော့ တော့ ဖျက်ဆီးသွားတယ်’

မြေပေါ်သို့ တရကြမ်း ပြန်ပြေးတက်လာခဲ့လေ၏။ သို့သော် သင်္ချိုင်းကြီး အတွင်းမှာကား... တစုံတခုသေစွမ်းအားက အတူ ယှဉ်ပြိုင်ဆိုင်ထားသည့်အလား သင်္ချိုင်းဂူတံခါးမှာ မှင့်၍ မရတော့ချေ။ ဖောက်ဖျက်၍ ကြည့်သောအခါ အခေါင်းထည့်သွားသည့် အခေါင်းကြီးများမှာ ဂူတံခါး၌ ထောင်လျက်...

သက်မဲ့ခေါင်းများမှာ အလိုအလျှောက် သက်ဝင် လှုပ်ရှားကာ...

● ပင်လယ်ဖပြများနှင့် တစ္ဆေမ

လူလော့၊ နာနာဘာဝလော့ မပြောက်။ ပကောင်းဆိုးဝါးအမျိုးသမီးကို တွေ့ပြီးတိုင်း သဘောကြောင့် တေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံကြိုက်ရတော့သည်။ လူအများ မျက်စိ တွင် တစ္ဆေမသည် သမုဒ္ဒရာရေပြင်ပေါ်တွင် လျှောက်ဆင်းသွားနေသည်။ ပင်လယ် ခြေတို့မှာ ထိတ်လန့်ဆူခြားနှင့် မျက်ဘင်မဝတ်မိကြ။

အယူတိမ်း၌ အစိမ်းဖြစ်နေရှာသူ လေလွင့် လိမ်ခြာ ဝိညာဉ်မှ သဘောပေါ်တွင် ကျက်စားနေလေပြီ။

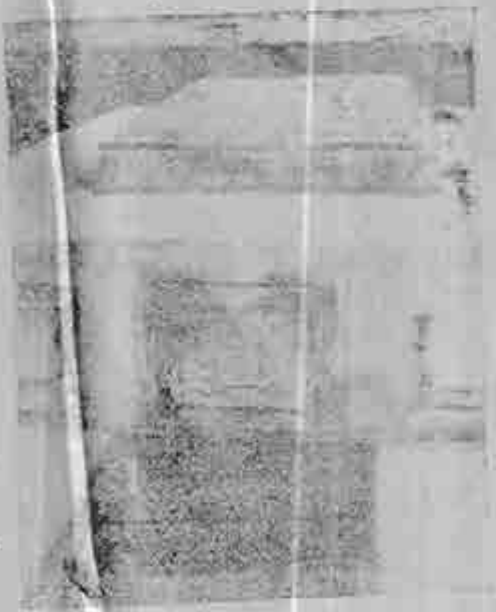
● ပင်လယ်တွင်း ဖျော့ပါလာသော ဂါင်တလားကြီးများ

ချားလ်ဖရဲဒစ်၏ သင်္ချိုင်းမှာ မော့ရပ်၍ မြေကြီးထဲ၌ ရှိ၏။ ဂရင်းသည် နှစ်အယ်ဂျူနီအာသက်ဖျော့သည်မှာ သူ့ဘာတွင် ထိုမြို့၌ ကျယ်ထွန်းစေရန်အတွက် နောက်ပိုင်း၌ ယင်းမြို့တွင် လေပြင်းပုန်တိုင်း အကြီးအကျယ် ကျက် ပျက်စီးလေဖွဲ့။

ထိုမှန်တိုင်းများပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးများနှင့်အတူရုပ်ကလာပ်
 ထည့်သွင်း မြှုပ်နှံထားရာ သင်္ချိုင်းမှ ခေါင်းတလားကြီးမှာ
 ပင်လယ်တွင်းသို့ ပျော့ပါသွားရလတ္တံ့။ ။

[ဤအပြစ်အပျက်များနှင့်အတူ ဒိဗ္ဗစက္ခုအကြွေးအမြင်
 ပေါက် အရာကြီးတို့က အာမြို့ဒါဇေလကို ဆမထဒာရုံ
 မြင့် ကြည့်ရှုခြင်း အာမြို့ဒါ ကျိန်စေ၊ သဘာဝလွန်
 လှိုင်းကြီးစာနန္ဒာတို့အပြင် အာမြို့ဒါအသစ် ဆုံမခန်း
 ထူးဆန်းမေ့လာတို့ကို တစ်ပြုထားပါသည်။]

၆
 —————
 ၆
 သျှိုသင်းချိုင်း
 လူတောင် သက်မဲ့
 ခေါင်း များ
 အလို
 အချောက်
 သက် စင်
 လှုပ်ရှား
 ကာ....
 —————

(ထွက်တော့မည်)